

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CHASING
the

WILD

ELLIOTT

ROSE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

CHASING *the* WILD

ELLIOTT OSI

CRIMSON RIDGE SERİSİ
• BİRİNCİ KİTAP-

OceanofPDF.com

Copyright © 2024 Cosmic Imprint Publishing

Tüm hakları saklıdır.

Elliott Rose Chasing

The Wild tarafından

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yayıncının önceden izni olmaksızın çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Bu kitaptaki karakterler tamamen hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu çalışmanın hiçbir bölümü yapay zeka ile yazılmamıştır. Yapay zekanın üretken biçimlerini değil, insan yaratıcılığını destekliyorum. Bu çalışmanın hiçbir bölümü, herhangi bir amaçla yapay zeka modelleri oluşturmak, beslemek veya iyileştirmek için kullanılamaz.

BU KİTAP 18 YAŞINDAN BÜYÜKLER İÇİN HAZIRLANMIŞTIR

Eğer bu e-kitap versiyonu Amazon üzerinden okunmuyorsa, CHASING THE WILD kitabının yasal bir kopyasını okumuyorsunuz demektir.

Yayınlayan Cosmic Imprint Publishing Kapak

Tasarımı: Maldo Designs

Metin Editörü: CreedReads Yazar Hizmetleri

Haziran 2024

Ciltsiz: 978-1-991281-13-5

Epub: 978-1-991281-12-8

Kindle: 978-1-991281-11-1

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

CONTENTS

[Giriş Bölüm 1](#)

[Bölüm 2 Bölüm](#)

[3 Bölüm 4](#)

[Bölüm 5 Bölüm](#)

[6 Bölüm 7](#)

[Bölüm 8 Bölüm](#)

[9 Bölüm 10](#)

[Bölüm 11 Bölüm](#)

[12 Bölüm 13](#)

[Bölüm 14 Bölüm](#)

[15 Bölüm 16](#)

[Bölüm 17 Bölüm](#)

[18 Bölüm 19](#)

[Bölüm 20 Bölüm](#)

[21 Bölüm 22](#)

[Bölüm 23 Bölüm](#)

[24 Bölüm 25](#)

[Bölüm 26 Bölüm](#)

[27 Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Sonsöz](#)

[Okuduğunuz İçin Teşekkürler](#)

[Fırtınaya Göğüs Germek](#)

[Teşekkür](#) [Ayrıca](#)

[Elliott Rose Yazar](#)

[Hakkında](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

INTRODUCTION

HMerhaba sevgili okuyucu,
CRIMSON RIDGE'E HOŞ GELDİNİZ...

Bu kitaba gözü kapalı girmek isteyenler için, lütfen bu tabu romantizminin bir kurgu eseri olduğunu unutmayın. Bu, birbirine bağlı - bağımsız, eski erkek arkadaşının babası, kovboy romantizmi, sonsuza dek mutlu bir son.

LÜTFEN, kaçınmayı tercih ettiğiniz tetikleyicileriniz veya içerikleriniz varsa, bu hikayenin devam etmeden önce düşünmek isteyebileceğiniz konular veya konular içerebileceğini unutmayın.

İÇERİK NOTLARI:

BU KİTAP AŞAĞIDAKİLERİ İÇERMEKTEDİR, ancak bunlarla sınırlı değildir:

EBEVEYN/BABA ÖLÜMÜ (sayfa dışı, tarihsel); intihar (sayfa dışı, tarihsel); kan; avlanma; silahlar; yaralı sığırlar; hayvanlara zarar verme; panik atak dahil ruh sağlığı tartışmaları (sayfa içi); ihmalkar ebeveyn (sayfa dışı); bunama (sayfa dışı); istenmeyen gebelik (sayfa dışı, tarihi);

uyuşturucu bağımlılığı (sayfa dışı); uyuşturucu/cinsel saldırı tartışması (sayfa dışı ve sayfada kısaca ima edilmiş); ve açık seks (hamilelik ve döl oyunu olmadan üreme sapkınılığı dahil)

LÜTFEN NOT, sen olabilir e-posta benim
takım cosmicimprint.publishing@gmail.com
CW'ler hakkında daha fazla bilgi veya açıklama için.

AKIL SAĞLIĞINIZ ÖNEMLİDİR.

XO

OceanofPDF.com

THE PLAYLIST

Anasayfa . İyi Komşular LEVII'S
JEANS . Beyoncé, Post Malone
Thinkin' Bout Me . Morgan Wallen
older . Isabel LaRosa
Just Breathe . Pearl Jam
My Hero . Foo Fighters
Too Sweet . Hozier
Eğer Bir Kovboy İstiyorsa . Zach
Bryan
Gündüz Arkadaşları Gece Aşıkları . The Nashville Sound
The Kind of Love We Make . Luke Combs
Yanıyorum. Bruce Springsteen
Sundown . Gordon Lightfoot
Devam et. Jamie Bower, King Sugar
Wild as Her . Corey Kent
Gerçek olamayacak kadar iyi . Kacey
Musgraves Daylight Savings . Kidd G
Fearless - The Echo . Jackson Dean
Tennessee Whiskey . Chris
Stapleton
Throw Your Arms Around Me . Eddie Vedder, Neil Finn
Black Dog . Led Zeppelin
Everlong (Akustik) . Foo Fighters Empty
Heart Shaped Box . Bensen Boone
Girl from the North Country . Bob Dylan, Johnny Cash
NFWMB . Hozier
Bir Taş Gibi . Audioslave
Wildest Dreams (Taylor's Version) . Taylor Swift
Beautiful Girl . INXS

OceanofPDF.com

*Ŗapkayı takmaya ve kendi adını unutana kadar arka koltukta oturmaya hazır
okurlar için...*

Baba Colt'un kamyonunda sadece senin için bir yer var.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 1

Sesli mesaja yönlendirdi. *Tekrar.*

Sinirli bir nefes alıp alnımı direksiyona yaslıyorum.

Tanrı aşkına, bırak da dangalak eski erkek arkadaşım şu lanet olası büyülü hayatında bir kez olsun telefonuna cevap versin.

Başımı sıcak plastiğe dayayarak telefonu kulağıma götürüyorum ve beşinci kez numarasını deniyorum. Sonucu zaten bildiğim için gözlerim sımsıkı yumuluyor ama nedense yine de ısrar ediyorum. Çalmıyor bile, doğrudan kişiselleştirilmemiş sesli mesaj servisine gidiyor.

Ya telefonunu kaybetmiştir, ya şarj aletini kaybetmiştir ya da bir şişenin dibinde kaybolmuştur.

Belki de yukarıdakilerin hepsi.

Kayce Wilder mavi gözlü, gamzeli ve kovboy cazibeli biriydi... Ta ki öyle olmayana kadar.

Altı aylık bir kaçamak olduğu için gökyüzündeki tüm yıldızlara şükrediyorum. Çıktığımızı bile düşünebileceğimiz bir zamanda, ilişkimiz - eğer buna durum arkadaşlığı diyebilirsiniz- çoktan bitmişti.

Onu hiçbir zaman başka bir çift memenin içinde yüzüstü bulmamış olsam da, şüphelerim vardı. Kayce kasıtlı olarak kaba, kırıcı ya da tacizci değildi. Aslında, herhangi bir yerde bir köşede sızmaya meyilli mutlu bir sarhoş tipiydi, ama bu onun sorunu. O bir israfçı ve içkici.

bir salı günü öğleden sonra üçte zil zurna sarhoş olmakla meşgulken yakışıklılığıyla övünür.

İlk tanıştığımız gece gözümü kamaştıran rodeo yeteneği ve büyük hayalleri, Kayce'in *gerçekliğiyle* kıyaslandığında gülünç görünüyordu. Bu dış görünüşün altında, korkmuş küçük çocukla nihayet tanıştığımda, kendisinin ne kadar zaman kaybı olmasına izin verdiğini fark ettim.

Bu yaşam deneyimini hayatımın en büyük nimetlerinden biri olarak kabul ediyorum. Hayatımın bir kısmını ona vermemin altı yıl yerine sadece altı ay sürmüş olması beni rahatlatmıştı.

Ya da daha kötüsü.

Boğucu sıcakta omurgamdan aşağı damlayan tere rağmen ürperiyorum.

Böyle bir adamdan kazara hamile kaldığımı düşünsenize.

Korku.

Ve eğer bir şey varsa, bu ilişkimizin temeliydi. Seks. Ev hakkında yazılacak bir şey değildi, dikkat edin. O iyiydi, ben de iyiydim ve bu benim vasat bir sevişmeye tahammül etmem için yeterli görünüyordu. Şimdi düşünüyorum da, pek fazla konuşmazdık.

Barda çalışma saatlerim ve derslerimin arasında yapabildiğim kadar fazla mesai almam arasında, çıkmak veya takılmak için çok fazla zaman yoktu. Ama zaman bulduğumuzda, onunla yatağa girmek kolaydı. Kayce iyi vakit geçiriyordu. Beni güldürüyordu. Ve benim gibi kahkahalarımı bastıran hayatımdaki zorlukları umutsuzca unutmak isteyen biri için, tek yapması gereken o arsız mavi gözlü ifadeyle bana vurmaktı ve ben de katlanıyordum. Kendi kendime söz verirdim, sabah ona kendi işlerini halletmesini, çöpü temizlemesini ya da bulaşıklarını yıkamasını söyleyecektim.

Tanrım, artık eve geldiğimde kirli bulaşıklarla dolu bir lavabo görmek zorunda olmadığım için çok mutluyum.

Ama tahmin edin, arka koltuğu evimde bıraktığı ıvır zıvırlarla dolu bunaltıcı bir arabada oturan enayi kim?

Kayce'in yaşamak için 'iki arada bir derede' kaldığı için aptalca bir kararla yeni bir adres bulana kadar birkaç eşyasını saklamasının sorun olmayacağını söyledim. Ben son veterinerlik stajımı tamamlarken eşyaları son birkaç aydır bir dolapta duruyordu, ancak şimdi yeni bir işe, yeni bir şehre gidiyorum ve bu adamla bağlarımı tamamen koparmam gerekiyor.

Aramalarım, e-postalarım ya da Instagram'daki mesajlarım cevap vermediğinde ilk içgüdüm hepsini evimin arkasındaki çöp kutusuna atmak oldu. Lanet olası işe yaramaz küçük pislik. Ama onları karıştırdığımda

Çocukluk fotoğraf albümlerini, okul ödülleri ve genç at yarışlarından sevimli kurdeleleri buldu. Hepsi annesiyle birlikte Orta Batı'da yaşadığı zamanlardan kalma.

Bildiğim kadarıyla, o oldukça boktan bir ebeveyn ve ben bunların hepsini biliyorum. Ama içimden bir ses hayatının bir döneminde bu anılara sahip olmak isteyeceğini söylüyor. Şu anda Kayce'nin hayatının en büyük aşkı bir şişenin içinde geliyor, ama belki de gelecekte bu şeylerle ilgilenmediği için pişman olacak.

Şu anda kıymetini bilemese bile.

Telefonu alnıma vuruyorum. *Düşünüyorum*. Allah kahretsin.

Elimdeki tek şey, yıllar önce, yollarımızı ayırmaya karar verdiğimiz sıralarda bana verdiği bir not kağıdına karalanmış adresi. Bu küçük, hiçbir yerin ortasındaki Montana kasabasında artık tam adresinin bu olup olmadığını bile bilmiyorum. O benden bile daha geçici ve bu da bir şey söylüyor. Kesin olarak bildiğim şey, onun bu şirin dağ köyünde *bir yerlerde* olduğu ve yol kenarında park halinde oturmamın tek sebebinin de bu olduğu.

Crimson Ridge bir sonraki işime giderken yolumun üzerinde ve sürpriz bir şekilde bir kez daha Layla Birch, ebedi iyi kız ve itici oluyorum, eski sevgiliye bir iyilik yapmak için buraya uğruyorum çünkü yolumun üzerinde *sayılır*.

Benim için para sıkıntısı olduğunu biliyor - lanet olası hayatımın hikayesi - yerleştirme için bir sonraki işe gidene kadar, ama yine de bu benzin deposunu ödemek zorundayım. Pazartesi günü işe başlayacağım bir sonraki şehre gitmek için buna ihtiyacım olacak.

Burada oturmuş domuz gibi terlerken, bakır buklelerim yüzümün etrafında kıvrıcıklaştıkça, etrafımda gelişen tembel yaz öğleden sonrasını fark etmekten kendimi alamıyorum. Sanki bir şekilde benim yaşımdaki genç kadınlara ait olan dünyanın bir parçası değilmişim gibi. Yolun karşısındaki parkta minicik şortları ve bikini üstleriyle uzanan kızları izliyorum. Serin çimenlerin üzerinde dirseklerinin üzerine uzanmışlar, ellerinin arkasında gülüşüp kıkırdıyorlar. Her biri, geniş ana caddeye yanaşıp park ederken büyük kamyonlarından atlayan kovboyların geçit töreniyle göz göze geliyor.

Bugün gibi günlerde kendimi yirmi beş değil, bin yaşında hissediyorum.

Telefonumda aynı sırayı takip ediyorum, Kayce'in son iki dakika içinde e-postalarım ya da mesajlarım cevap verip vermediğini görmek için bildirimleri yeniliyorum. Tek istediğim basit bir cevap, istediğim gibi benimle buluşmak için şehre geleceğini haber vermek.

Tanrı aşkına. Hala bir şey yok.

Yanağımın içini çiğneyerek adresi bulmak için çantamı karıştırıyorum. Bir şekilde silinmemiş ya da yırtılmamış olmasını umuyorum. Sarı post-it biraz solmuş, fırçalamam gereken kırıntılarla kaplanmış ve son baktığımdan daha fazla buruşmuş. Neyse ki okunabilir durumda.

Kayce'nin güvercin çizdiği el yazısı mavi tükenmez kalemle sayfayı karalıyor.

3488 Devil's Peak Yolu, Crimson Ridge.

Slasher filmlerinden fırlamış gibi. Kızın tulumlu ve hokey maskeli bir adam tarafından ormanda kovalandığı ve elektrikli testere kullandığı bir film.

Görünüşe göre köylü bölgesine doğru bir yolculuk yapmam gerekecek. Çünkü bu kutular hala elimdeyken buradan ayrılmamın imkanı yok. Son aleminden döndüğünde bulması için onları ön verandaya atmam gerekse bile umurunda değil.

"Siktir et bu boku." Yüksek sesle küfrederek arabayı sürmeye başladım. Trafik çok az ve arabayı kenara çekip daha önce geçtiğimi bildiğim benzin istasyonunu arıyorum. Bu küçük, tek atlı kasaba havası yine de yeterince sevimli ve kalifiye olduğumda ve mezun olduğumda böyle bir yerde iş bulabilmeyi diliyorum. Uzun, düz yolun ortasında uzun ağaçlar sıralanıyor ve geniş bulvarın her iki yanında Viktorya döneminden kalma ilginç ahşap vitrinler yer alıyor.

Burası *Stars Hollow* havasında, muhtemelen düzenli topluluk toplantılarının yapıldığı bir yer. Yıllık balkabağı yetiştirme yarışmaları, sonbaharda elma şarabı festivalleri, peri ışıkları dizileri altında canlı bir grup eşliğinde yavaş dans eden çiftlerle tamamlanan parıldayan gece gökyüzünün altında yaz hoedowns.

İleride büyük kırmızı beyaz 'Crimson Ridge Fuels' logosu beliriyor ve sert kaldırıma çarparak içeri girdiğimde, küçük arabam bu yerde dolaşan kovboy büyüklüğündeki vagonlar ve Chevy'lerle karşılaştırıldığında bir karınca gibi görünüyor.

Pompanın yanına yanaşıyorum ve sürücü tarafından inerken kalçalarımı koltuğumdan teker teker çıkarıyorum. *İğrenç*. Tişörtümün pamuğu belime yapışıyor ve kot şortumun iç uyluklarıma girdiği yeri dikkatlice yeniden ayarlamam gerekiyor.

Burası, müşterilerin kasada ödeme yapmadan önce dolum yapmalarına hâlâ izin verilen nadir şehirlerden biri. Şirinmiş.

Doldur seçeneğine basarak gazı pompalamaya başlıyorum ve saçımı düzeltme fırsatını değerlendiriyorum. Kravatımı çekiştirerek soluk bakır buklelerimi omuzlarımin etrafında sallıyorum, sonra tekrar gevşek bir üst düğümle topluyorum. Bugün hava saçlarıımı açmaya uğraşmak için fazla sıcak. Elbette, beyaz tişörtüm ve solmuş kot pantolonum saçlarıım güzelce tek omzumdan sarkarken harika görünürdü ama bugün pratik bir sürtük olmak ve işimi halletmekle ilgili, yani burada kimseyi etkilemek için giyinmiyorum. Özellikle de Kayce'i, eğer o piçin izini bulabilirsem.

Arkamda, etkileyici siyah bir kamyon yanaştı. Şu gerçekten büyük Dodge'lardan biri. Yarış atı gibi şık, bir öküz kadar pratik, kesinlikle devasa. Pompaların diğer tarafına yanaştığında, beni ve Honda runabout'umu cüceleştiriyor. Hemen midem, böyle kamyonları olan erkeklerin nasıl da zahmetsizce seksi olduklarına dair küçük bir baygınlık geçiriyor.

Arabamın camlarının yansımada saçlarıımın ne kadar vahşi olduğunu kontrol etmeye çalışıyorum, ki buradaki tek gündemim benzin doldurmak, bu lanet kutuları boşaltmak ve sonra bu kasabadan çıkmaya devam etmekken bu çok saçma. Ama yine de benimkinin yanında duran araca gizlice göz atıyorum. Uzak taraftaki kapı açıldığında tek gördüğüm siyah bir kovboy şapkasının kenarı ve dağınık koyu bukleler.

Pompa aniden durarak beni sarsıyor ve doğru düzgün bir bakış atmadan yeryüzüne geri dönüyorum ve memeyi hızla asıyorum.

Tanrım, Layla, topla kendini.

İçeri dalmadan önce kadrana bakıp toplam tutarı iki kez kontrol ediyorum. Rakamlar bozuk -tabii ki bozuk, lanet olası tipik rakamlar- ama arabamın deposunu doldurmanın ortalama ne kadara mal olduğunu biliyorum ve banka hesabımda kalan seksen dokuz dolar bunu ve bir sonraki maaş gününe kadar akşam yemeği için biraz Ramen'i rahatlıkla karşılayacaktır.

Ağır metal kapıyı itiyorum ve metalik zilin çaldığını duyuyorum. Bir vantilatör anlık bir esintiyle yüzüme çarpıyor ama bu sadece sıcak havanın yüzüme doğru istenmeyen bir selam olarak üflenmesinden başka bir şey değil. Yerlerin paspaslanmaya ihtiyacı var ve etrafa kötü bir benzin ve yağ kokusu yayılıyor.

Tezgâhın arkasında lekeli bir atlet giymiş buldog görünümlü bir adam var ve ben ona doğru yürürken kasayı açıyor.

"Bugün sadece yakıt mı?" Çatık kaşlı, arkaya kaymış gri saçları ve pazusunu saran soluk bir dövmesi var - askeri bir şey. Bu adam kahvaltıda Jack, öğle yemeğinde Jim yemiş gibi görünüyor.

"Evet, lütfen," diye cıvıldıyorum. Asık suratlı müşteri hizmetleri karşısında gülümsemek için elimden geleni yapıyorum ve banka kartımı sallıyorum. Güdük parmağıyla kirli kart okuyucuyu işaret ediyor ve ekran aydınlanıyor.

Bip sesi gelene kadar kartımı üzerinde tutuyorum ve gerçekten gerekenden biraz daha agresif bir şekilde boğazını temizlediğinde çoktan uzaklaşıyorum.

"Reddedildi diyor." Arkamı döndüğümde, bakışları sinir bozucuydu.

Tanrım. Gerçekten bir şey çalmaya çalışsaydım ne yapardı? Muhtemelen tezgaha atlar ve beyzbol sopasıyla dizlerime vururdu. Dost canlısı, küçük kasaba havası buraya kadarmış. Böyle bir şey olduğunda tepkisi bu olacaksa bu pislik neden müşterilerin önce pompalamasına izin veriyor?

"Oh." Yanaklarım kızardı ve telaşlı bir kahkaha attım. Hesabımda yeterince para olduğunu biliyorum. Ancak bu gibi senaryolarda utanç duymaktan kendimi alamıyorum. Kendimi dışlanmış ya da bir şekilde başarısız olmuş gibi hissetmekten daha kötü bir şey olamaz.

Bu aptalca, biliyorum, ama olan bu.

"Tekrar deneyeyim." Yüzümü buruşturarak gülümsedim ve kartı tekrar uzattım.

Ogre-man bir şeyler homurdanıyor ve terminal aydınlanmadan önce kasasındaki bazı düğmelere basıyor. Beni inceleme şekli boynumun karıncalanmasına neden oluyor, kartı bu kez dikkatlice ekrana doğru tutarken elim artık bir dakika öncesine göre çok daha az sabit. Bir temas hatası ya da bunun gibi aptalca bir şey olmadığından emin olmaya çalışıyorum.

Yine bip sesi. Kartı kaldırdığımda, kesinlikle görmek istemediğim kelimeler kalın siyah harflerle ekrana damgalanıyor.

REDDDEDİLDİ.

"Ödeme yapmanın başka bir yolu var mı?" Ses tonu suçlayıcıdır ve sertçe nefes verirken adam tezgâha bir tokat atar.

Tam bir pislik. "Bana bir saniye ver."

Cüzdanımı kaptığım gibi boğazımda bir sıkışma oluşuyor ve var olmadığını çok iyi bildiğim alternatif ödeme yöntemini bulmak için cüzdanımı karıştırmaya başlıyorum. Hesabımda yeterli para olduğundan o kadar emindim ki, buraya gelmeden önce emin olmak için sadece bu sabah kontrol etmiştim. Ama şimdi panikliyorum ve kendimden şüphe ediyorum çünkü bu şerefsiz bu konuda çok abartılı davranıyor.

Ben ararken, onun küçümseyici bir ses çıkardığını duyuyorum. "Hepiniz

aynısınız. Şehir dışından buraya geliyorsunuz ve

benimki gibi işletmeler. Eğer ödeyemiyorsanız, bayan, deponuzdaki yakıtı çekmeniz gerekecek."

Onun küstah kabalığı karşısında kekeliyorum ve tepeden tırnağa nemli hissediyorum. Bugün yakıt alamazsam ve yarın işe başlamak için zamanında yerleştirildiğim yere varamazsam, şüphesiz bu işi kaybetme riskiyle karşı karşıya kalacağım. Önümüzdeki üç aylık faturalarım, harcamalarım ve Evaline'in ödemeleri gözümün önünde duman olup uçmaya başlıyor.

"Lütfen... bana bir dakika izin verirsiniz."

Omzumun üzerinden kapının açıldığını ve zil sesini duyuyorum. Tanrım, şimdi arkamda aşağılanmamın tadını ilk elden çıkarmak için bir kuyruk oluşuyor.

"Sadece... kartı bir kez daha deneyebilir miyim, lütfen?" Gözlerimin arkasına bir sızı saplanırken gülümsemeye çalışıyorum. "Orada benzini karşılayacak kadar para olduğunu biliyorum."

Gerçi şimdi gerçekten terliyorum. İçime şüphe düştü. Belki de hesaba katmayı unuttuğum beklenmedik bir fatura vardı?

Ama adam başını sallıyor ve bana hortumlama ve onu becerme cüreti hakkında bir şeyler homurdanıyor ve yanaklarım alev alev yanıyor.

"Senin gibi aptal, ukala kızların sorumluluk sahibi olmak hakkında hiçbir fikri yok. Her zaman buraya gelip ödeyemeyeceğin faturalar çıkarıyorsun. Üçüncü pompaya park eden sen misin? Honda mı?" Beni küçümseyerek aşağı yukarı süzdükten sonra parmağını bana doğru uzattı. "Orada dur ve sakın kıpırdama. Seninle bir saniye içinde ilgileneceğim."

Sersemledim. Ellerim titriyor. Bu hıyarın benim hakkımda ya da hayatım hakkında hiçbir fikri yok ve benimle şovenist, küçümseyici bir pislik gibi konuşabileceğini sanıyor. Bana tokat atmış gibi hissediyorum, tiradı o kadar beklenmedikti ki.

Sıradaki kişiye yol açmak için kenara çekilirken adımlarım geri geri gidiyor. Ne yapacağım ben şimdi?

Hiçliğin ortasındaki bu boktan benzin istasyonunun ortasında dönüp dururken, alçak ve yumuşak bir ses araya giriyor.

"Tanrım, Kurt. Kalp haplarını al artık. Ben hallederim."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

I nutkum tutuldu.

Yanımdaki adam uzanıp kartını ekrana dokunduruyor.

Ödemenin başarılı olduğunu gösteren yeşil ışıklar yanıyor ve tezgâhın arkasındaki pislik *teşekkür* eder gibi bir şeyler mırıldanıyor.

Ama kelime üretme yeteneğinden yoksun kalmamın nedeni tam olarak bu değil.

Bir yabancı az önce yakıtımın parasını ödedi ve kesinlikle gerçek hayatta var olabileceğini hiç düşünmediğim biri.

Duvar gibi bir adam ve her şeyini görebilmek için başımı biraz eğmek zorunda kalıyorum. Bronzlaşmış bir boynu ortaya çıkaran soluk siyah bir tişört, kirli koyu bukleler ve içinde biraz tuz ve biber grisi olan kısa bir sakal.

Yüzünü bana döndüğünde, parlak ela gözlerinin tuzağına hemen yakalanıyorum. Onda vahşi bir şeyler var ve ben uzun farlar altında sersemlemiş bir geyik yavrusundan başka bir şey değilim.

"Önden buyurun hanımefendi." Elinde bir şeyle kapıya doğru kibarca işaret ederken, sesi uzun ve sıcak bir günün ardından yağan yağmur gibi üzerime yağıyor. Gözlerim aşağıya indiğinde, büyük pençesindeki simsiyah kovboy şapkasına takılıyor.

Oh, Tanrım... ve sonra onun dar pantolonları.

Bu gibi küçük kasabalardaki asıl tehlike budur. Kusursuz tavırları olan kovboylar, bir dakika içinde ayaklarınızı yerden kesecekmiş gibi görünürken, bir dakika sonra kamyonetlerinin arka koltuğunda kendi adınızı unutana kadar sizi korkuturlar.

Tutarsız bir şeyler kekeliyorum ve kapıya doğru ilerliyorum. Az önce orada ne olduğundan hâlâ emin değilim ama bu hayatta bir daha asla benimle iş yapamayacak olan o hıyarın sessiz bakışlarından kurtulduğum için çok rahatladım.

Tam bir taşra beyefendisi olan bu kovboy kapıyı benim için açık tutuyor. Bu tamamen yabancı bir davranış, özellikle de bir yabancından geliyorsa. Benim dünyamda, gecenin ikisinde bir şeyler hissetmeye çalışan eli serseri erkekleri savuşturmaya alışkınım.

Ön avluya geri döndüğünüzde, sanki dünya tekrar içeri giriyor. Kuşlar cıvıltıyor, bir kamyonun gürültüsü geçiyor ve yan taraftaki kafeden bir kafese tırmanan yaseminin tatlı kokusu süzülüyor.

"Teşekkür ederim." Ağzımdan kaçırdım. Dilimi yeniden kullanmaya başladım. "Bunu yapmana gerek yoktu." Çantamı elimde evirip çeviriyorum.

Muhteşem kovboy şapkasını tekrar takmadan önce bir elini dağınık saçlarında gezdiriyor. Bunu yaparken, gözlerinin etrafındaki, yaşını tam olarak söylemese de onu *yaşlı* kategorisinde bir yere yerleştiren çizgileri bir anlığına yakalıyorum.

Bu adamın yirmili yaşlarda olmadığı kesin. Muhtemelen otuzlarının sonunda.

Tanrım. Onu iyice içime alırken kalçalarım sıkıştı. Bir omzunu devasa aracının bagaj kapağına yaslıyor.

"Bir depo benzin için Kurt'le tartışmanın anlamı yok. Küçük bir aleti olduğunu telafi etmek için her fırsatı değerlendirecektir."

İçimden öksürükle kahkaha arası bir şey fırladı. Bu adamın ağzından çıkacak üçüncü şeyin sık kelimesini içermesini beklemiyordum.

Ama bu konuda kesinlikle kızgın değilim.

"Çok küçük bir penis enerjisiydi, değil mi?" Dudaklarımı birleştiriyorum. Sürtük beynim hemen bu adamın bunun tam tersi olduğuna dair bir yorum yapıyor. Büyük penis enerjisi ondan güneş gibi yayılıyor.

Tepkilerimdeki bir şey onu memnun ediyor gibi görünüyor. Bunun bana hissettirdiklerinden nefret etmiyorum, sanki bu sert adamı memnun etmenin yollarını bulmaktan zevk alacakmışım gibi.

"Yine de teşekkür ederim, orada yaptığın şey çok cesurcadı."

Gözlerini bana dikti. "Cesurca mı?"

"Uhh, bilirsin..." Onun yoğunluğu altında kekeliyorum. "Şövalye gibi."

"Bana yaşlı diyorsun gibi geliyor. Ya da eski moda."

Ağzım birkaç kez açılıp kapanıyor, onu bir şekilde gücendirdiğimi düşünüyorum ama sonra gözlerinin kenarındaki kırışıklıkları fark ediyorum.

Benimle alay ediyor.

Yüce Tanrım. Bu adam o sert dış görünüşünün altında bir espri anlayışı saklıyor.

Bu hiç adil değil.

"Şöyle söyleyeyim, benim gibi kızlar sizin gibi erkeklerle çok sık karşılaşmaz. Özellikle de durup dururken bir depo benzinin parasını ödemeyi teklif eden erkeklerle." İkimizin arasında bir el hareketi yapıyorum.

Bana sert bir bakış attı. Boğazımdaki yumruyu yutmamı sağlayan bir bakış.

"Bu durumda yanlış adamlarla takılıyorsun."

Her nasılsa, aynı nefeste hem beni azarlamış hem de tahrik etmiş gibi hissediyorum.

"Bunu bilmiyor muyum?" Küçük bir gülümseme sunuyorum. Aklım kısa bir süreliğine arka koltuğumdaki kutulara ve Kayce'e gidiyor, kendimi içinde bulduğum şu anki karmaşayı düşünerek içimden biraz ürperiyorum. Hepsi onun işe yaramaz kıcı yüzünden. Tam da *yanlış adam* tipi.

Adının ne olduğunu sormak istiyorum ama içimden bir ses bunun akıllıca olmayacağını söylüyor. Bu adamın adını sormaya neden ihtiyacım olsun ki? Onu bir daha göreceğim değilim. *Tabii...* Tabii ne? Her zaman yakıt için ona geri ödeme yapmayı teklif edebilirim. Ama o zaman bile, bu neye yarar ki? Önümde neredeyse bir yıl sürecek bir eğitim ve yerleştirme süreci var.

Biriyle çıkmayı *düşünecek* ya da en azından önümüzdeki on iki ay boyunca başımı öne eğip çalışmaktan başka bir şey yapacak durumda değilim.

Bu, o sürgülü kapı anlarından biri gibi geliyor. Başka bir zamanda, farklı insanlar olsaydık, belki o zaman ben onun adını sorardım, o da benimkini. Hayallerimin işine sahip olduğum, bütün gün ahır işletip atlarla ilgilendiğim ve banka bakiyemi kontrol etmeden bir araba dolusu yiyecek alabildiğim bir dünya.

Bunun yerine, sırtımdan ter damlarken ve kalçalarım birbirine yapışırken, burada güneşin altında duruyorum. Elimde reddedilmiş bir karttan ve bir yabancıнын hayırseverliği sayesinde bir depo dolusu yakıttan başka bir şey yok.

Tüm bunlar olurken, Tanrı'nın en sevdiği kovboy, kamyonetine rahatça yaslandığı yerden beni izliyor. Muhtemelen yıllık kazancımın tamamından

daha değerli bir araç.

"Umarım Crimson Ridge'e yaptığınız ziyareti mahvetmemiştir." Ela gözleri hâlâ keskin bir ifadeyle bana sabitlenmiş durumda. Bakışları yüzüme yapışmış olsa da, görünüşümün her santimini incelediğini hissedebiliyorum.

Onun anlayışlı bakışları altında bedenim ısınıyor.

"Sadece ziyarete geldiğimi nereden biliyorsun?" Başımı iki yana eğiyorum. Nedense o hâlâ burada, bu pis benzin istasyonunda benimle konuşuyor ve ben arabama doğru ilerlemek için hiçbir çaba göstermiyorum. Sadece bu da değil, benimle kesinlikle ama kesinlikle biraz flört ettiğini hissetmekten kendimi alamıyorum.

İlgisi sıcak ve çok ileri gitmiyor. Bu yabancı aşırı doğrudan davranmıyor, ama aramızda bir şeyler kıvılcımlanıyor ve bunun sadece benim hayal gücüm olmadığından eminim.

Kara kaşlarından biri hafifçe kalkıyor ve plakama doğru başını sallıyor. Üzerinde OLEANDER TOWN AUTO yazan, yıllar önce satın aldığım bayiden aldığım plaka. "Burada o tür plakalarımız yok."

"Bir arkadaşımın arabasını ödünç alabilirim." Alay ediyorum.

Bu sefer gözleri kesinlikle vücudumdan aşağıya kayıyor ve her santimim canlanıyor.

"Bir arkadaş, hmm?" Kelimenin üzerinde düşünüyor. "Bu, siki olan bir arkadaş mı, yoksa olmayan bir arkadaş mı?"

Hay sikeyim. Erkek arkadaşım olup olmadığını mı soruyor?

"Uhh. Arkadaşım yok." Yanağımı biraz çiğniyorum. "Benim yaşımdaki erkekler zamanımı harcamaya değmez, anlıyorum."

Bu onun gözlerini benimkilere dikmesine neden oldu. Oh, *lanet* olsun, böyle bir ifadeyle *lütfen beni becerin, ben bekarım* yazan büyük bir tabela sallayabilirdim.

Başparmağını çenesine sürtüyor, hâlâ kamyona yaslanmış durumda ve o kadar iyi görünüyor ki erimek istiyorum. Kolunu kaydırırken tişörtünün paçasını biraz yukarı çekiyor ve kemerli kot pantolonunun üstündeki bronzlaşmış tenini ortaya çıkarıyor. Kalp çarpıntısı mı yaşıyorum? Nabzım kulaklarımda acımasızca atıyor.

Bu adam çarpıcı, kenarları biraz kaba, burnunun köprüsünde geçmişinden gelen hikayeleri ima eden bir yumru var. Bu kovboy tam benim tipim, ama onun gibi biriyle daha önce hiç karşılaşmamıştım. Etkileyici, çekici, baştan çıkarıcı bir şekilde tenimi heyecandan karıncalandırıyor.

"Eğer burada, şehirde kalacaksan... Cuma gecesi ne yapıyorsun?" Sesi gümbür gümbür ve bunu tam göğsümde hissediyorum.

Ama sonra ne sorduğunu fark ettim. Ya da belki de sormak üzere

olduğunu.

Ve bir sarsıntıyla yeryüzüne geri düşüyorum.

"Oh, hayır." Başımı sallıyorum ve yüz ifadesi sertleşiyor. "Özür dilerim, ne dediğimi bilmiyorum... Gerçekten sadece geçiyordum." Tanrım, tam bir aptalım. Bu adamı ayartmam sadece iki saniyemi aldı ve şimdi kendimi dünyanın en büyük yalakası gibi hissediyorum.

Başka bir zamanda ya da hayatta belki Layla Birch olabilirdim: Cuma geceleri kendisine çıkma teklif eden yakışıklı yabancılara evet diyen kaygısız bir kadın.

Bunun gibi muhteşem bir adamla rahat bir sohbetin tadını çıkaran bir kadın olabilirdim. İçkilerin, çalınan bakışların ve gecenin daha samimi zevklerle sonlanıp sonlanmayacağını merak etmenin baş döndürücü anının tadını çıkarmak.

Dudakların fırçalanmasını ve sıcak, arayış içindeki dillerin şehvetli bir şekilde kaymasını içeren bir *iyi geceler* türü olup olmadığını merak ediyorum.

Tüm bunların yerine, ödenmesi gereken faturalar, bitirilmesi gereken bir yeterlilik ve sonsuza dek yaşımdan daha yaşlı hissetmek gibi bir hamster çarkına sıkışıp kaldım.

Oysa benim büyüleyici gözleri ve asi saçları olan yakışıklı erkeklerle çıkmam ve onları öpmem gerekirdi.

"Pekala." Kamyondan uzaklaşıyor ve aniden aramızdaki havada buz katılaşıyor. İnce pamuklu tişörtünün altındaki omuzları şimdi gergin. "İyi yolculuklar o zaman." Ve göz açıp kapayıncaya kadar, arka cebinden anahtarlarını çıkarıyor ve bana doğru bir kez daha bakmadan kamyonetinin kapısını açarak harekete geçiyor.

Ona doğru bir adım attım. "Bekle, benzinin parasını ödemem lazım." Tanrım, her şeyi berbat ettim.

"Merak etme." Sürücü tarafına geçip kapıyı çarptı.

Devasa siyah kamyon gaza bastığında kükreyerek benzin istasyonundan çıktı. Beni orada ter ve utanç içinde bıraktı ve kalbimin yağ lekeli betona battığını hissettim.

Telefonumdaki haritaya aptal köylü adresini girdiğimde ve tek görebildiğim çıkmaz sokakta biten uzun bir yol olduğunda KIZGIN RUH HALİM daha da kötüleşiyor. Kırmızı iğne bana büyük bir orta parmak gibi bakıyor.

Elbette, bu doğru olamaz.

Yakınlaştırmak için ekranı çimdikliyorum ve bu adres dağlık bölge bile değil. Mars'ta.

Yer şehrin o kadar dışında ki ağlamak istiyorum. Yakışıklı yabancının az önce ödediği benzinin büyük bir kısmını oraya gidip gelmem için kullanacağım.

Kayce Wilder siktir olup gidebilir, bahse girerim adresi yanlış yazmıştır -tipik bir davranış olurdu- bu yüzden becerikli olmaya ve biraz yerel bilgi aramaya karar verdim. Crimson Ridge yeterince küçük, mutlaka birileri bir şeyler biliyordur, ama kesinlikle benzin istasyonuna geri adım atmayacağım.

Arabamı refüjü kaplayan ağaçların gölgesine park edip yandaki küçük şirin kafeye giriyorum. Dışarısı sundurma boyunca uzanan yasemin çiçekleriyle çevrili ve patikayı vuran güneşten koruyor. Öğle yemeği telaşı çoktan bittiği için mekan sessiz ve eşiği geçtiğimde beni içeride serin bir hava karşılıyor. Bunun için şükürler olsun. Omuzlarım rahatlatarak çöküyor.

Benim yaşlarımda bir kız tezgahın arkasında bardak yıkıyor, ben de yanına gidiyorum. Uçları ağartılmış uzun, poker gibi düz siyah saçları var. Atleti çok dar, ama bahşiş almasını sağlayan buysa, öyle olsun.

Bazen bir kızın yapması gerekeni yapması gerekir.

Yıllar boyunca sadece kendime bakmak için çalışmak zorunda kaldığım yerleri göz önünde bulundurduğumda, bunu yargılamakta güçlük çekiyorum.

"Affedersiniz." En iyi dostça gülümsememi takınıyorum. "Bana yol tarifi konusunda yardımcı olabilir misiniz?"

"Elbette." Bana bakıyor ve el havlusunu omzunun üzerinden atıyor.

Yüksek sesle sakız çiğniyor, yaklaştığımda beni bir aşağı bir yukarı süzüyor, bu da dişlerimi hemen geriyor. Her neyse, onunla arkadaş olmama gerek yok. Sadece hiçliğin ortasına yaptığım yolculuğun muazzam bir zaman kaybı olmayacağına dair bir onaya ihtiyacım var.

"Buradaki adresin gerçek olup olmadığını söyleyebilir misin?" Ona telefonumun ekranını gösteriyorum, hiçliğin ortasında bir yerde bulunan pinli olanı. "Yani, yasal mı? Bir arkadaşımı bulmaya çalışıyorum ama adresin yanlış yazılmış olabileceğini düşünüyorum."

Kız ekrana dokunuyor ve sonra bana tuhaf bir bakış atıyor. Aynı anda hem tuhaf bir şekilde bilmiş hem de meraklı görünen bir yan bakış. Bu

sanki bir şeyleri kaçırmışım ve anlamadığım bir şakanın içindeymiş gibi beni bir anda rahatsız ediyor.

Dudakları gülümsemekten çok alaycı bir ifadeyle kıvrılıyor. "Onun evine giden yolu bulmaya çalışan ilk kız sen olmazsın." Telefonumu bana geri verdi ve tezgâha yaslandı. Göğüslerini yüzüme dayadı. Sanki kendi bölgesine işiyormuş gibi.

Lanet olsun.

Kayce Wilder. Sertifikalı erkek fahişe.

"Oraya nasıl gidileceğini kesinlikle biliyorsun o zaman?" Tüm bunlardan bıkmak üzereyim ve aklımın bir köşesinde bu kıza kutuları kafenin ortasına fırlatmak ve onun da gelip sikik arkadaşından almasını sağlamak var.

Bana sadece nazlı bir gülümseme veriyor ve sakızını yüksek sesle şapırdatıyor.

"Daha önce orada bulunmuş olabilir. Ama sen onun için biraz gençsin, değil mi?"

Ne? Bu kadar tuhaflık varken bile yapamıyorum. Hava cehennem gibi sıcak ve soğuk bir bardak su için can atıyorum ve *iyi kız* olmaktan bıkmak üzereyim.

"Bakın, öyle bir şey değil. Bana sadece adresin doğru olup olmadığını söyleyebilir misiniz? Tek bilmem gereken bu." Telefonumu cebime soktum ve ona yalvaran bir bakış attım. Evet, bu doğru. Şimdiye kadarki en düşük seviyedeyim, belli ki eski sevgilimin becerdiği bir sürtüğe yalvarıyorum. Ya da belki şu anda beceriyordur. Ya da, bilmiyorum... Sadece bu işi halletmek istiyorum ki yola devam edebileyim. "İşte bu. Dağın tepesinde. Çıkmaz bir sokak, yani kaçırılamazsın." Kirli bir bardak alıp musluğun altına tutuyor.

"Umarım kaybolmazsın... Eğer oradaki hayvanlar seni yemezse, vahşi yaşam yiyebilir."

Ve saçlarını savurarak arka kapıdan çıktı.

Tanrı aşkına.

Güneş gözlüklerimi takıp arabama geri dönüyorum. Telefonumdaki talimatları takip etmeye başlarken yol boyunca Kayce'ye ve onun eşsiz işe yaramazlığına lanet okuyorum.

Yol beni kasabadan uzaklaştırıyor ve çok hızlı bir şekilde Crimson Ridge olması gereken yere tırmanmaya başlıyorum. Kalçama tünemiş ekrana bakıp duruyorum ve ağaçların arasında kıvrılan bu yolu takip etmekten başka gidecek bir yer yok.

Eğer bu kadar boktan bir ruh halinde olmasaydım, eminim burası muhteşem bir yer olurdu. Yamaçlar boyunca uzanan yemyeşil bir orman var, hiç ev izi yok.

ya da insanlar. Sadece sonsuz yeşil tonları, aşağıdaki vadilere doğru korkutucu derecede keskin düşüşlerle uzanan kırmızımsı kayaların dik çıkıntılarıyla noktalanıyor.

Sırtın kendisi, yan yatmış bir bıçak gibi gökyüzünde uzun keskin bir kesik oluşturuyor ve yazın altın ışığında, açıkta kalan kaya bronz bir renkte görünüyor. Sonbaharda yapraklar kırmızıya, kahverengiye ve turuncuya döndüğünde buranın muhteşem görüneceğini hayal edebiliyorum.

Gittikçe yükselmeye devam ederken Şeytan Tepesi'ne yaklaştığımı fark ediyorum. Gökyüzüne karşı heybetli siyah bir çizginin pürüzlü tepesinin bakışlarını yakalamaya başlıyorum. Çam ağaçlarını kesiyor ve göz alabildiğine mavi gökyüzünün olduğu bugünkü gibi bunaltıcı bir günde bile bir bulut oluşumunun içine doğru çıkıntı yapıyor.

Yaklaşık yirmi dakikadır araba kullanıyorum ve telefonuma baktığımda çekmediğini görüyorum. Tek kelimeyle harika. Şimdi kaçmaya karar versem ve Kayce'e bir yığın fotoğraf albümünü nasıl yaktığıma dair sert bir sesli mesaj bırakmak istesem ya da Tanrı korusun bozulsam bile, ya yola devam etmek ya da elektrikli testereli bir dağ köylüsüne göğüs gerip kasabaya kadar olan o saçma mesafeyi yürümekten başka seçeneğim yok.

Kafamın arkasındaki ses bana çok iyi olduğumu ve onun benim iyiliğimi hak etmediğini hatırlatıyor, ama ona bu son iyilikle yardım etmeye çalışma seçimimden derinden pişmanlık duysam da, asla değişmeyeceğim.

Ben böyle bir insanım, doğru ya da yanlış.

Tam bu çılgınlığın hiç bitmeyeceğini düşünürken, lastiklerimin altındaki çakıllar daha da ufanıyor ve yol daralıyor, son virajı dönüyorum ve ağaçların arasında bir açıklığa çıkıyorum.

Doğrudan Şeytan Tepesi manzarasına bakan küçük bir plato.

Ağzım açık bir şekilde her şeyi kavrarken ayağım neredeyse frene çarpacaktı.

Ama çakıllar dolambaçlı bir araba yolu boyunca sola sapıyor ve beni ortasından bir öküz kafatası sarkan ahşap bir kemerin altına götürüyor. Yılan gibi kıvrılan yol beni bir avluya ve ahır gibi görünen büyük, sade ahşap bir ahıra götürüyor. Arazinin aşağısında kır çiçekleri ve uzun otlarla kaplı bir çayır uzanıyor ve uzakta otlayan atların zarif, eğik boyunlarını görebiliyorum. Sadece bir dağ mülkünün ıslak rüyası olarak tanımlanabilecek şeyin önünde durduğumda gözlerim aynı anda her yere sığıyor, zıplıyor, uçuyor.

Ahşap ve taştan yapılmış binanın manzaraya bakan geniş açıklıklı cam pencereleri var. Çatı çizgisinin arkasında dik bir şekilde yükselen çam ağaçlarının oluşturduğu fonda alçak ve uzun bir şekilde duran binanın tüm uzunluğunu bir sundurma sarıyor.

Burası tepelerde gizlenmiş yıkık dökük eski bir kulübe değil.

Gördüğüm şey, manzaraya uyum sağlayacak şekilde tasarlanmış güzellikte bir şey ve sadece bu da değil, aynı zamanda son derece modern görünüyor.

Arabadan indiğimde saman ve yabancı otların kokusu burnumu gıdıklıyor. Yakıcı güneşin altında tembel, cırcır böcekleri beni selamlıyor. Tatlı bir rahatlama, burası kasabadan biraz daha serin, ormanlık sırtın yönünden esen keskin bir rüzgar var.

Kayce Wilder nasıl oldu da böyle bir yere ayak bastı? Lekeli bir kanepesi ve duvarlarında fareler olan eski, cereyanlı bir çiftlik evinde kalmasını bekliyordum.

Beş yıldızlı lüks bir pansiyon değil.

Demirden yapılmış yazılar ahırın çift kapısının üzerinde asılı ve harfleri heceliyor: Sedir ağacından tahtaların üzerine koyu siyah renkte D.P.R.

Devil's Peak Çiftliği.

Geniş taş basamaklar beni kömür ve gri renkte kaba yığma arduvaz parçalarıyla çerçevelenmiş ön kapıya götürüyor ve kesilmiş çimenlerle karışan odunsu koku ilahi. Birileri burayı yaratmak için çok özen göstermiş ve heybetli ön kapı eşiğine ulaştığımda ağzım açık hayranlık içindeyim.

Kapı tokmağı ya da zili yok -burada bunlara ihtiyacınız olmadığını tahmin ediyorum- bu yüzden yumruğumu kaldırıp tahtaya vuruyorum.

Elimi bile bırakmadan kapı öyle sert bir şekilde açıldı ki neredeyse girişe düşüyordum.

Diğer tarafta beni karşılayan şey, kıvırcık siyah saçlardan oluşan vahşi bir yumak, bronzlaşmış, nemli tene oturan ıslak bukleler ve korkutucu ela gözler.

Ve önümdeki adam bir havlu dışında çıplak.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 3

I Ne kadar uzun süre baktığımı bilmiyorum. Ama kasabanın yakışıklı kovboyu, benzin paramı ödeyen kişi, havluyu kalçasının altına sıkıştırmış, öldürücü bir ifadeyle beni kısıtıyor.

Aklımda hiçbir şey mantıklı gelmiyor. O neden burada?

Ne haltlar dönüyor burada?

Bir eliyle kapıyı o kadar sıkı kavıyor ki parmak eklemlerindeki beyaz çıkıntıları görebiliyorum ve kapıyı suratıma çarpmasına ramak kalmış gibi görünüyor.

İkimiz de bir tür arafta kalmış gibiyiz, zihinlerimiz bu durumu anlamlandırmaya çalışırken birbirimize bakıyoruz. Alnı bana bunun hoş bir sürpriz olmadığını söyleyecek şekilde kırışmış. Aslında, kaslı gövdesinden o kadar çok *siktir* git enerjisi yayılıyor ki, merdivenlerden geriye doğru savrulmadığıma şaşıyorum.

Burası onun evi olmalı.

Vay anasını. Burası onun çiftliği mi?

Düşmanca karşılamadan anladığım kadarıyla burada yaşamasının bir sebebi var.

Ziyaretçi yok.

Özellikle de beklenmedik türden.

Ağzım kumla dolu ve bakışlarının altında küçülüyorum. Bu arada, bronzlaşmış bir teni ve kalın bir göğsü var, havlusunun altında kesinlikle gözlerimle izlememem gereken bir v uzanıyor.

"Layla lanet Birch?!" Cılız bir bağırış aramızda asılı duran güçlü gerilimi kesiyor.

Eski erkek arkadaşım Kayce, sanki buranın sahibiymiş gibi havlulu adamın yanından geçip gidiyor. Birdenbire ayı gibi sarılarak yerden kaldırılıyorum ve beş yaşındaymışım gibi havada döndürülüyorum. "Burada ne yapıyorsun prenses?"

Tek istediğim aynı şeyi bilmek. Oh, ve bu pislik kesinlikle gündüz içiyor. Kayce bana sadece birkaç tane içtiğinde öyle derdi. Muhtemelen ben ve sikine binen diğer tüm kızlar. Kasabadaki kafede çalışan kaltağı düşününce kaskatı kesildim.

"Kayce, beni yere bırak." Şu anda olanlardan dolayı o kadar telaşlıyım ki doğru düzgün düşünemiyorum.

"Kahretsin, özür dilerim. Benim hatam." Beni bırakıyor ve sonra bir kolunu boynuma dolayarak beni yanına sabitliyor. Tenim garip bir hisle ürperiyor. Çıktığımızı ve seks yaptığımızı biliyorum, Tanrı aşkına, ama şu anda ellerini bedenimden uzak tutmak istiyorum.

Bana bu kadar açıktan dokunmasını istemiyorum. Özellikle de diğer adamın önünde.

Kayce mavi gözlü cazibesini megawatt seviyesine çıkarmış bir şekilde bana bakıyor. Bana öyle bir bakıyor ki, kısa bir an için, bana özel biriymişim gibi baktığını düşünerek içim yapış yapış oluyordu. Ancak şimdi, benim için kesinlikle hiçbir şey yapmıyor.

"Baba, bu benim kız arkadaşım, Layla."

Beynim ve bedenim bir an için farklı boyutlara ayrılıyor.

Baba?

Gözlerinde karanlık ve çenesinde bir tikle bana ters ters bakan, çıplak göğüslü, kaslı hayale ağzım açık bakıyorum. Gözlerim hâlâ havlusunu tuttuğu noktaya kaymaya devam ediyor ve sanki bir tür kovboy Bermuda Şeytan Üçgeni'ne girmiş gibiyim. *Mayday. Mayday.* Tüm kadranlar dönüyor, alarmlar çalıyor ve kaza çok yakın. Bu enkaz bulunduğu, kurtulan olmayacak.

Bekle. *Hayır.* "Kız arkadaş değil. *Eski* sevgili." *Eski* kelimesini gereğinden biraz daha yüksek sesle vurgulayarak Kayce'i düzeltiyorum. Kolunun altından sıyrılıp yana doğru bir adım atıyorum ve genç Wilder'la arama biraz mesafe koyuyorum.

Babası, lanet olsun, babası bana soğuk bir kayıtsızlıkla bakıyor. Daha önceki kısa etkileşimimizdeki çekici kovboy gitmiş. Sanki

O kadar kolay bayıldığıım adamın o versiyonunu öldürdüm ve cesedini az önce yanından geçtiğim vadiye attım.

"Kısa bir süre çıktık." Tamamen gereksiz bir ek açıklama olarak öneriyorum.

Kelimeler dilimde beceriksiz ve asidik duruyor.

"İçeri gel. Dostum, bu çok havalı. Burada olduğuna inanamıyorum. Bize bir içki getireyim." Kayce mutfağa doğru ilerliyor ve babasının gözlerinin üzerimde olduğunu hissediyorum. Ona bakamıyorum. Bu kadarı da fazla. Bu gün siktir olup gidebilir. Yerin beni bütünüyle yutmasını istiyorum, çok teşekkür ederim.

"Atların toplanması gerekiyor. Bir saat içinde bir grup gelecek." Taş suratlı adam oğlunun ardından havlıyor, hâlâ bana dik dik bakıyor. Kayce'ye kızgın görünüyor ve kapı aralığından da kıpırdamıyor, evine girmemi fiilen engelliyor.

Anlamak istemediğim bir şeyin tam ortasında sıkışıp kaldım. "Evet, evet. Bunu sonra hallederim." Kayce omuz silkiyor ve ben de yüzümü buruşturuyorum. O

babasına karşı da bir pislik, ne kadar tahmin edilebilir.

"Daha sonra olmaz. Şimdiye kadar halletmiş olmaları gerekirdi. Bu geceki grup alacakaranlık bir yolculuk için rezervasyon yaptırdı."

"Meşguldüm." Kayce tekrar yanıma gelip elime bir bira sıkıştırmaya çalışıyor ama başımı sallayıp geri çeviriyorum. Tek istediğim onun kutularını verandada bırakmak ve bu dağdan defolup gitmek.

"Tanrım, Kayce." Babası başını sallıyor ve onu azarlayacakmış gibi görünüyor ama kendini tutuyor. Adamı suçlamıyorum, tam olarak ne hissettiğini biliyorum.

Bana bir kez daha bakmadan evin derinliklerine doğru uzaklaşıyor ve ben de kaymağı yiyen kedi gibi bakarak biraları yumruklayan Kayce Wilder ile baş başa kalıyorum.

"En azından bana cevap veremez miydin? Senin izini bulup buraya getirmek için lanet olası bir dağa tırmanmak zorunda kaldım, biliyorsun." Homurdanıyorum, ahşap güvertede uzun adımlarla yürürken arkasından takip ediyorum.

Omuz silkiyor ve bir açıklama yapmıyor ya da özür dilemiyor. Ama işte Kayce bu. Tüm coşkusu ve çarpık gülümsemeleri

hiçbir şey için herhangi bir sonuç olmadan hayat boyunca sahil.

"Artık resmi olarak babamla tanıştın." Kayce konuyu değiştiriyor ve kendini ön verandadaki bir sandalyeye atıyor. Bir eliyle taktığı kamyoncu kasketini düzeltirken birasını dizine dayıyor.

Dışarısı davetkâr, ahşap sundurma geniş ve kenarında bir korkuluk var ve bir avuç rahat açık hava koltuğu var. En uçtaki tabandan tavana çiftlik sürgülerine bakılırsa, yatak odalarının da buraya erişimi olmalı. Eminim sabahları ve akşamları, gün boyu güneş alan güneşe bakan manzara noktası ile muhteşem olmalı.

Ama oturmayacağım.

"İyi birine benziyor." Teklif ediyorum. Ayaklarımı sürüyerek.

Kayce homurdanıyor. "Colton Wilder? Hoş mu? O adam tanışabileceğin en sefil yaşlı piç. Bu bok çukuru dağdan hiç ayrılmıyor ve burada sabahtan akşama kadar çalışmaktan başka bir şey yapmıyor." Birasını geri uzatıyor.

Tamam, belki de babasının orada beni tamamen görmezden gelmesine biraz daha fazla kızıyorum. Bana tek bir kelime bile etmedi. Kasabada yeni tanıştığımıza dair kibar bir onay bile mi? Belki de adam tam da Kayce'in söylediği gibi bir pisliktir. Bu biraz kabaydı.

Bu kadar soğuk birinin böylesine çarpıcı bir yeri evi olarak görmesi normaldir.

"Bilmiyorum, yine de burası güzel görünüyor." Uzun çimenleri altın renginde okşayan geç güneşe bakmak için gözlerimi gölgeliyorum ve buradan sadece Şeytan Tepesi ufka hakim olmakla kalmıyor, aynı zamanda kasabaya adını veren meşhur Kızıl Sırt'ın sık çam ağaçlarının ötesinde kırmızımsı renkli bir kaya parçası gibi yükseldiğini görüyorum.

"Kendinizi kaptırmayın. Yaz şu anda yumuşak, sıcak ve flörtöz ama kış ruhunu çalmaktan başka bir şey istemeyen buz gibi kalpli bir sürtük." Kayce elini ensesinde gezdiriyor. "Burada aylarca telefon çekmiyor, Wi-Fi her beş dakikada bir kesiliyor ve fırtınalar arasında yollar açılmadan önce karanlıkta delirecekmiş gibi hissetmekten başka yapacak bir şey yok."

Burada, açıklıkta bile telefon çekmiyor mu? Telefonumu çıkardım ve hâlâ çekmediğini gördüm. Bu en azından Kayce'in mesajlarına cevap vermekte neden normalden daha da işe yaramaz olduğunu açıklıyor.

"Evet, babamın boktan Wi-Fi'si de neredeyse hiç çalışmıyor. Teknolojiyi kullanmıyor çünkü çok huysuz bir sik kafalı ve gerçek dünyaya katılmanın faydasını göremiyor. Burası hapisane gibi bir yer."

Kollarımı kendime doluyorum. "O zaman neden buradasın, Kayce?" Bu kadar nefret ediyorsa neden kalıyor? Bu konuda bu kadar şımarık bir sürtük olduğu için taşaklarını tekmelemek istiyorum. Böyle inanılmaz bir yerde iş bulmak için neler vermezdim...

"Çünkü sıçıp batırdım prenses. Bu sezon sponsor bulamadım. Bir sonraki hamlemi düşünürken, babam yazın geri kalanında burada kalmamı sorun etmiyor. Eğer gerçekten paraya ihtiyacım olursa, kışın da burada kalıp onun için çalışırım diye düşünüyorum."

"Kulağa harika geliyor. Aferin sana." Homurdanıyor.

"O kadar da harika olmayan şey, çocukluğumdaki boktan babalığını telafi etmek için sürekli benimle uğraşması. Hiç anlaşılamadık. Yani bu gerçekten harika bir şey, size söyleyeyim."

Birlikteyken neden babasından bahsettiğini duymadığımı şimdi daha iyi anlaşıyor. Arabamın arka koltuğundaki albümlerde neden babasıyla birlikte çekilmiş tek bir fotoğrafının bile olmadığını şimdi iki kere iki dört ediyor.

"Peki, annenle kalabilir misin?" Neden onunla bu konuya girdiğimi bile bilmiyorum. Kayce Wilder benim sorunum değil. Artık benim sirkim değil.

O mavi gözler bana dikildiğinde hüznle bulanıyor.

"Hayır. Oraya geri dönmeyeceğim." Bunu o kadar kesin bir dille söylüyor ki, annesiyle kalmaktansa burada kalmayı tercih ettiğine göre işlerin gerçekten iyi olamayacağını anlıyorum.

İşte bu duyguyu çok iyi biliyorum.

Birasını yudumlayarak uzun bacaklarını dışarı attı. Eski sevgilim öğleden sonra için yerleşiyor gibi görünüyor ve benim onun bu kendine düşkün acıma partisi için vaktim yok.

Topuklarımın üzerinde dönüyorum ve merdivenlere doğru yola çıkıyorum, omzumun üzerinden sesleniyorum

Git

"Birayı bırak, Kayce. Gelip birkaç kutu almanı istiyorum."

Onun saçmalıklarıyla da işim bitti... ve tüm bu kafa karıştırıcı, *muhteşem-baba-hala-şaşkın-durumdayım*. Harekete geçmeliyim ve buradan bir toz bulutu içinde çıktığımda, Wilder'ların ikisini de bir daha asla görmek zorunda kalmayacağım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

FI VE AYLAR SONRA

"Y özgeçmişimiz harika görünüyor, Layla. Kışın geri kalanında Shipton Stables'da bize katılmanızdan memnuniyet duyarız."

Gözlerimi kapatıyorum ve çatısına doğru sessiz bir *teşekkür ediyorum*.

telefonu kulağıma tutarken arabamda.

"Yılın bu zamanında başlamanın sizin için sorun olmayacağından emin misiniz? Sizin yaşınızdaki pek çok kişi yeni yıla girerken hala tatilde olacak ve herhangi bir gecikme olursa bu pozisyonu gerçekten dolduramayız. Bu pozisyonu acilen doldurmamız gerekiyor." Telefonun diğer ucundaki bayan sert ama nazik.

Anlıyorum, gerçekten.

Yürütmeleri gereken bir işleri var ve kış sezonunda çalışacak çırak veterinerlik öğrencileri bulmak, birkaç ayda bir başlayıp biten yarı zamanlı sözleşmelerle en iyi zamanlarda sinir bozucu olmalı. Noel ve Yeni Yıl'ın her zamanki saçmalıklarından ve insanların tatil sezonunda geçici vardiyalar almasıyla gelen tüm saçmalıklardan yeni çıktığımızdan bahsetmiyorum bile. Dışarıda hastayım diye aramaya bayılan ya da mesai saatlerine hiç gelmeyen bir sürü pislik var; *bu* tür pisliklere geç haber vermek zorunda kalmayı çok iyi bilirim.

Çok ama çok kibarca onu becermememi istiyor.

"Hayır, kesinlikle eminim. Orada olacağıma güvenebilirsin." Daha bu işin beni kabul edeceği teyidini bile almadan eşyalarımı toplamış olmak kadar hevesli ve meteliksiz bir şey olamaz. Geçen yazdan beri yanımda taşıdığım birkaç parça eşya arabamın bagajına tıkıştırılmış, bu boktan küçük motelin otoparkından çıkmaya hazır.

Aslında bu aramayı bekliyordum. Onun bilmesine gerek olmayan şey ise bana söz verilen işin Noel'den hemen önce suya düştüğü ve beni tatil boyunca zor durumda bıraktığı.

Son birkaç haftadır bir iş bulana kadar -herhangi bir veteriner işe yerleştirilebilirdi- biriktirdiğim paraları tüketmek zorunda kaldım. Shipton Stables internet üzerinden acil bir 'yardım aranıyor' talebi yayınladığında, oraya gitmek için üç saatlik yol umurumda bile değildi. Sadece beni memnuniyetle kabul edeceklerine dair yeşil ışık yakmalarını istiyordum.

"Harika. Bu durumda, geldiğinizde doldurmanız için evraklarımız hazır olacak ve sizi görevlendireceğimiz ilk vardiya yarından sonraki gün sabah sekizde başlayacak."

Biraz daha sohbet ediyoruz, kapatmadan önce oryantasyonumla ilgili bazı temel konuların üzerinden geçiyoruz. Telefonumu göğsüme yaslayıp rahatlamış bir şekilde sürücü koltuğuna uzanıyorum.

Shipton Stables'a ve adını çoktan unuttuğum nazik resepsiyonist bayana teşekkür ederim.

I. Sahip olmak. A. İş.

Ben burada oturmuş telefona bakarken, ön camımda buz kristalleri oluşmaya başlamıştı bile. Hemen kontağı çeviriyorum ve sıcaklığın içeri dolmaya başlamasını bekliyorum. Havalandırmanın önünde parmaklarımı oynatırken, soğuk biraz acıdan daha fazla ısıyor.

Yeni eldivenler ilk satın alacaklarımdan biri olacak.

Öncelikle, Shipton'dan maaş çekimin gelmesine bir hafta daha var ve bu Evaline için yapılacak ödemelerin üstesinden gelecektir. Telefonumdan e-postalarımı kaydırarak açıyorum ve son birkaç haftadır yönetim ofisiyle yaptığım konuşmaya cevap yazıyorum. Aralık ayındaki ödemelerimi uzatma nezaketini göstermişlerdi ama bu Ocak ayında normalin iki katı ödeme yapmam gerekeceği anlamına geliyor.

Yeni işimin onaylandığını ve gecikmiş ücretleri önümüzdeki hafta içinde karşılayabileceğimi açıklayan tek satırlık hızlı bir yazı yazıyorum. Ardından, kurs yöneticime e-posta göndererek bir sonraki veterinerlik yerleştirmemi garantilediğimi bildiriyorum ve iş bilgilerini, web sitesini ve dosyama kaydetmeleri gereken diğer idari bilgileri ona iletiyorum.

Ağustos ayında mezun olmaya, tam kalifiye olmaya ve bir yerde kalıcı bir pozisyon elde etmeye bir adım daha yaklaştım.

İşe yerleştirmelerimi belirli bir süre içinde tamamlamam gerekmesi de, tam sertifika alabilmem için en az on iki ay iş başında çıraklık eğitimi almam gerekiyor. Bu kış itibariyle, mezun ve kalifiye bir veteriner olmak için kendi hayatıma karşı bir yarış içindeyim. Ve bununla birlikte nihayet tam zamanlı maaşlı, garantili çalışma saatleri olan, sigortalı ve sağlık sigortalı bir işe girebilmenin güvencesi de geliyor. Benim yaşımdaki diğer öğrenciler gibi, yarı zamanlı maaşlarla hayatta kalmaya çalışarak ve gelirmi desteklemek için mümkün olduğunca çok bar vardiyası alarak zaman geçirme lüksüne sahip değilim.

Sadece kendimi desteklemenin değil, bana kendimden daha iyi annelik yapan bir kadına bakmanın maddi ağırlığı beni gün geçtikçe daha fazla boğuyor. Evaline'in kaldığı ev onun ihtiyaçlarını karşılayabilecek tek yer, ancak bunun da bir bedeli var.

Bu işe ihtiyacım var ve mezun olabileceğim en erken zamana kadar önümüzdeki yedi ay boyunca hayatta kalmam gerekiyor.

Burada oturmuş parmak uçlarımin çözülmesini beklerken telefonum kucağımda çalışıyor. Ekranı bakmadan aramaya cevap veriyorum; Shipton Stables'in yaklaşan varışımla ilgili başka bir ayrıntı için geri aramasını bekliyorum.

"Merhaba."

"Bayan Birch ile mi görüşüyorum?" Hattın diğer ucunda kırpılmış bir ses belirir.

Midem bulanıyor. Az önce konuştuğum kadın bu değildi.

"Evet, ben Layla Birch." Cevap verirken, ekrandaki numarayı görebilmek için telefonu açıyorum.

Kısıtlı arayan kimliği.

Çok zekice. Telefonu açtığım için zihinsel olarak kendimi azarlıyorum. Bu tür aramalar beni korkutur ve genellikle onları doğrudan sesli mesaj mezarlığıma gönderirim. Bu insanlar sadece tek bir sebepten ararlar ve bu da neredeyse her zaman para borçlarıyla ilgilidir.

"Ben Gratitude Finans'tan Bonnie Wilton." Az önce domuz bokuna basmışım gibi burnum kırışıyor. Şirketin adı bile kulağa iğrenç geliyor. Ne için minnettarlık? Anında kredi vaatleri ve delicesine yüksek faiz oranlarıyla dolandırıldığım için. Bu insanlar akbaba gibi.

İyi haber şu ki, onları daha önce hiç duymadım ve kesinlikle böyle bir şirketle asla finansman yapmazdım, bu yüzden

Yanlış kişi.

"Özür dilerim. Sanırım yanlış numarayı aradınız." Kibar davranarak siki tutamam. Donuyorum ve bir an önce yeni işime doğru yola çıkmak istiyorum.

"Bilinen son adresiniz 3488 Devil's Peak Yolu mu, Bayan Birch?" Bu neden tanıdık geliyor?

"Crimson Ridge kasabasında mı?" Kadın ısrar ediyor.

Midem yere çarpıyor.

"Uhh. Hayır." Kayce'i, çiftliği ve onu yazın son gördüğümde verandada elinde birayla otururken hayal ettiğimde içim karaya vurmuş bir balık gibi çırpınıyor.

"Elimdeki bilgilere göre bizde iki bin beş yüz seksen tutarında bir borcunuz var. Ve son üç geri ödemenizi kaçırmışsınız." Yalan söylediğimi düşünüyör. Ses tonundan bunu anlayabiliyorum.

"O ben değilim. Yemin ederim hiç finansman çekmedim."

"Bana daimi adresinizi kanıtlayabilir misiniz?" Arka planda bir klavyeye dokunuyor.

Kahretsin. Lanet olsun. Lanet olsun.

"Ne yazık ki yapamam, gördüğünüz gibi ben-"

"Adresinizin bu olmadığını kanıtlamak için son altı ayı kapsayan elektrik faturalarının kopyalarına ya da nerede ikamet ettiğinizi gösteren bir belgeye ihtiyacımız var." Telefonun diğer ucundaki kadının sesi sıkılmış gibiydi. Sanki her şeyi daha önce duymuş gibi ve bana konuşmamı bitirme fırsatı bile vermiyor.

Ellerim titriyor. İki bin dolar mı dedi?

"Bize bu kanıtı sunamadığınız sürece, tutarın tamamını ödememiz gerekiyor, aksi takdirde ekibimiz yaptırım işleminin bir sonraki aşamasına geçmek zorunda kalacak."

Sanırım hasta olacağım.

Kayce Wilder ölü bir adam.

"Bu finansmanın ne kadar zaman önce çıkarıldığını sorabilir miyim?" Mırıldanıyorum. Bunu ödememin imkânı yok, ödemem de gerekmiyor ama bu pislikler kimin, neyin, nerede olduğunu umursamıyor. Benim için ve uğruna çok çalıştığım her dolar için gelecekler ve her şeyi alacaklar artı borçlu olduklarına inandıkları çok yüksek faizi.

Kadın sessiz, ama bilgileri ararken klavyesinin tıkırtısını duyabiliyorum.

"Geçen yılın Mayıs ayından beri müşterimizsiniz."

Çabucak hesapladım. Bu, Kayce ile ilişkimizi resmen bitirmeden yaklaşık bir ay önceydi. Yanlış hatırlamıyorsam o zamana kadar neredeyse altı hafta boyunca benim dairemde kalarak benden para sızdırmıştı.

Ne boktan bir şey.

"Peki ödemenin tamamını yapmak için ne kadar zamanım var?" Sanırım hissizleştim. Bu noktada, sadece hareketleri yapıyorum.

"Geri ödemelerinizde zaten üç hafta geride olduğunuz için, uzatmaları veya diğer alternatif ödeme yapıları için talepleri değerlendirebileceğimiz hoşgörü dönemimizi geçtiniz." Hoparlörü açıyor. "Sizinle birçok kez kayıtlı numaranızdan iletişime geçmeye çalıştık, Bayan Birch, ancak yanıt vermediniz."

Sıcak gözyaşları boğazımın arkasını diken diken ediyor. "Peki, tamam. Bana sadece doğum tarihini söyle, lütfen."

Bir tıkırtı daha ve hattın diğer ucundan ağır bir iç çekiş duyduğuma eminim. Bu kadın için ben sadece bilgisayar sistemindeki bir numarayım. Artık soyunma odasındaki bir kabadayı gibi yaptırım ve yasal işlem tehditleriyle peşine düşebilecekleri biri.

Gözyaşlarımı yutuyorum.

Bunların hiçbirisi benim hatam değil ve bu kredinin benim adıma kaydedilmesine bile izin verilmemeliydi. Böyle bir şey benim geleceğime ne yapabilir ki? Yirmi beş yaşındayım ve hayatımın her saatinde iki yakamı bir araya getirmek için çalışıyorum. Bir hayatım yok, dışarı çıkmıyorum ve önüme atılan şey bu mu?

İçimin derinliklerinde bir yerlerde acılık çalkalanmaya başlıyor.

"Tutarın tamamını en geç on Ocak'a kadar geri ödemelisiniz. Banka havalesi ve depozito kabul ediyoruz, kredi yok."

İki bin beş yüz dolardan fazlasını bulmak için sadece bir hafta mı? "Tamam."

"Sizinle konuştuğum bu numaraya bilgilerimi içeren bir mesaj gönderdim ve davanızla ilgili daha fazla görüşmek isterseniz benimle dahili numaramdan iletişime geçebilirsiniz." Sözüne sadık kalarak, gelen mesajın titreşimini hissediyorum.

"Tamam."

Zihnim allak bullak oldu.

"İyi tatiller, Bayan Birch." Kadın telefona cevap vermez, sonra hat kesilir.

Bu arada, buzlu bir otoparkta otururken göğsümün üzerinde bir fil oturuyormuş gibi hissediyorum.

Parmaklarım direksiyonun etrafını bir mengene gibi sarıyor ve direksiyonun Kayce'in güzel boynu olduğunu hayal ediyorum.

"O kendini beğenmiş suratına yumruk atmak ve taşaklarına diz çökmek istiyorum. Aslında, onu taşaklarından asmak ve bir boğa gibi hadım etmek istiyorum."

En iyi arkadaşım Sage'e bıraktığım dengesiz sesli mesaja bağıriyorum. Ona nereye gittiğimi bildiriyorum, böylece bu dünyada en azından bir kişi beni nerede arayacağını biliyor.

"O dallama bana sormadan benim adıma kredi çekti ve sonra da ödemelerini yapmayı unuttu. Ve her zamanki gibi, numarası hiçbir yere gitmiyor. O en kötüsü. EN KÖTÜSÜ."

Tabii ki, onu daha önce aramaya çalıştığımda hat kesikti. Çünkü hiçliğin ortasında bir dağda yaşıyor, hayattan ve onunla birlikte gelen her türlü yetişkin sorumluluğundan kaçıyor.

"Kendine bir sponsor bulamamasına ve rodeo turunu bırakmak zorunda kalmasına şaşmamalı. İşe yaramaz herif." Avucumla direksiyona vuruyorum.

"Cesedimi aramak zorunda kalırsanız diye, yeni işime gitmek yerine Crimson Ridge'e geri dönmek zorundayım... lanet olası kışın derinliklerinde lanet olası küçük bir yer, çünkü bu boktan kurtulmasına izin vermeden önce cehennem donacak. İçimdeki Sage Maloney'e kanalize olduğumu ve kesinlikle gözlerini kafatasından çıkaracağımı bilmekten memnun olacaksınız."

En iyi arkadaşım alingan, gürültücü ve fırsatını bulsa Kayce'i benim adıma paramparça eder. O benim can yoldaşım ve ailesi Evaline'in bitişiğinde yaşadığı için kardeş kadar yakın büyüdük. O kızı tanıdığımdan beri ona *Evie Teyze* derdi ve çocukluk ve gençlik yıllarımızı iki ev arasında vahşi yaratıklar gibi dolaşarak geçirdik. Kollarımı açarak karşılandım, ailesinin evi ve teyzemin evi arasında gidip gelerek bitmek bilmeyen yatıya kalma ve ev ödevi buluşmalarında kıkırdayarak yolumuza devam ederken tam bir özgürlük içinde yaşadım.

Benim tek seçeneğim o çiftliğe gidip her doların ödenmesini talep etmek ve bunu yaparken de onu izlemek.

Neyse ki Shipton Ahırları'na ulaşmak için az çok bu yöne gitmem gerekiyordu. Tam olarak rota üzerinde değil, ama dağlara doğru küçük bir sapmanın beni çok fazla geriye götürmeyeceği kadar yakın.

İçeri gir, şu işi hallet ve çık.

Belki gözlerini oyduktan sonra Kayce'nin çenesinde el izimi bırakırım, ne olur ne olmaz. Ya da onu ezerim.

"Tamam. Hoşça kal. İşim bittiğinde sana mesaj atarım, ama muhtemelen bu mesajı aldığında hizmet dışı olacağım. Bana şans dile, Çavuş. Seni seviyorum. Eğer ağır yaralamadan içeri alınırsam lütfen kefaletimi ödeyin, ikimiz de biliyoruz ki saç rengimle turuncuyu kaldıramam." Aramayı sonlandırmak için kırmızı tuşa basıyorum ve sinirli bir nefes veriyorum.

En son yaz sonunda ziyaret ettiğim kasabanın geniş bulvarında ilerlerken, kış mevsiminin iyice kendini hissettirdiğini görebiliyorum. Yılın bu zamanında açık olan tüm vitrinlerin ışıkları yanıyor ve şu anda öğlen olmasına rağmen gökyüzü, sanki biri güneşe yatağından kalkmasını hatırlatmayı unutmuş gibi kasvetli ve karanlık hissediyor.

Beş ay önce yemyeşil yapraklarla kaplı olan ağaçlar artık çıplak. Binlerce cılız parmak, uğursuz görünen gökyüzüne karşı kıvrımlı desenler oluşturuyor. Caddelerde neredeyse hiç araç yok ve parkta uzanıp bronzlaşmaya çalışan sevimli kızlar da kesinlikle yok. Yolun iki yanında sadece kum yığınları birikmiş durumda ve ortalığı ürkütücü bir sessizlik kaplamış durumda.

Telefonumun ekranında adres var ama Devil's Peak'e doğru gidişimizi dün gibi hatırlıyorum.

Buraya en son ne zaman geldiğimi de dün gibi hatırlıyorum.

Colton Wilder.

Geçtiğimiz beş ay boyunca benzin istasyonundaki konuşmamızı yüzlerce kez tekrar ettim. Sessiz anlarda, özellikle de yatakta uzanırken, her zaman o kadar yalnızım ki, zihnim yardım edemiyor ama o güne geri dönüyor ve her ayrıntıyı ince bir tarakla tarıyor. Sinyallerini tamamen yanlış mı algılamıştım?

Belki. Muhtemelen. *Ugh.*

Bu adamı aklımdan çıkarmak neden bu kadar zor? Genellikle, her şeyi düşünmeyi bitirdiğimde, kendimi o adamı aklımdan attığıma ikna etmiş oluyorum.

Zavallı adamın üzerine yürüdüm, parasını istedim ve sonra o kadar güçlü bir şekilde üzerine gittim ki, saldırımdan kaçmak için ana caddeden hızla uzaklaştı.

Sonra da bir sapık gibi onu evine kadar takip ettim.

Evet. Kapıyı çaldığımdaki buz gibi tavrını ve ölümcül bakışlarını kesinlikle açıklıyor.

Kürek kemiklerimin arasına bir tüfek dayayıp beni arazisinden kovmadığı için kendimi şanslı saymalıyım.

Ama yine de, kendime bu kadar sert davranmadığım zamanlarda, ela gözlerinin benimkileri tutarkenki sıcaklığını hatırlıyorum. Birlikte şakalaşırken sesindeki gürültüyü hâlâ duyabiliyorum. Seksi kovboy şapkasını tekrar takmadan hemen önce parmaklarını saçlarında gezdirirken ellerindeki damarları net bir şekilde hayal edebiliyorum.

Bana yanlış tipte erkeklerle takılmamamı söylediğini ve bir akşam için boş olup olmadığımı sorduğunu hatırladığımda kalbim biraz çarpıyor.

Hemen ardından, evine girmemi engellerken bana gösterdiği soğuk kayıtsızlık geldi.

Bunun ne kadar rahatsız edici bir his olduğunu hatırlayınca burnum kırışıyor.

İğne.

Yol yokuş yukarı bir yılan gibi kıvrıla kıvrıla ilerlerken, setleri kaplayan kalın kar yığınlarını görebiliyorum ve dışarıdaki sıcaklık tırmandıkça düşüyor. Dağa tırmanış bu sefer çok daha tehlikeli.

Küçük arabam bu koşullar için yapılmadı, şu anda sahip olduğum lastikler de öyle, ama ben ele geçirilmiş bir kadını.

Sonunda Devil's Peak Çiftliği'nin girişine vardığımda, yeniden nefes alabileceğimi hissediyorum. Ufukta kalın mor bulutlar dalgalanıyor ve tepe beyaza boyanmış. Bu yükseklikteki ağaçların çoğu şekerli bir kar tozuyla kaplı ama ev ve avlu temiz. En azından şimdilik. Bulutlara bakılırsa daha fazla kar yağacak gibi görünüyor.

Kendimi araçtan dışarı atarak kapıyı çarptım, kendimi ateşlenmiş ve iki namluyu da pislik eski sevgilime servis etmeye hazır hissediyordum. Son birkaç mil, Kayce'in derisini canlı canlı yüzerken kullanmayı düşündüğüm tüm yaratıcı teknikler hakkında kendime moral konuşması yapmakla geçti.

Ancak bahçeden geçiyorum ve eskisinden çok daha boş olduğunu hissediyorum. Buraya son geldiğimde birkaç araç vardı, şimdi ise sadece Colton Wilder'a ait olduğu tahmin edilen büyük aygır kamyonet görünüyor.

Ya Kayce burada bile değilse? Omuzlarım biraz çöküyor ve hemen kuyruğumu bacaklarımın arasına sıkıştırıp arkamı dönüp dönmemeyi tartışmaya başlıyorum.

"Kayıp falan mı oldun?" Ahırın girişinden huysuz bir ses bağılıyor ve tanıdık bir figür bana doğru adım attığında ön kapıya çıkan basamaklara doğru yarı yoldayım.

Eski erkek arkadaşımın babası hava koşullarına dayanıklı sert bir ceket giymiş, başında da solmuş bir kasket var. Elleri ve yüzünün bir tarafı kana bulanmış ve ela gözleri yanıyor. Ama kalbimin boğazımda durmasına neden olan şey bu değil. Omuzlarına asılmış kanlı leşin görüntüsü.

Başsız bir geyik, yaratığın midesinin olması gereken yerden kesilerek açılmış ve bakır kokusu burnumun direğini yakıyor.

Arkasında, kanlı bir iz karları oyarak yere damlıyor.

İşim gereği, çiftlik hayatının gerçeklerine yabancı değilim. Ölüm, veterinerlik işinin, çiftlik hayvanlarını yönetmenin ve kırsal yaşamın her zaman var olan bir parçası. Ancak yeni öldürülmüş bir hayvanı taşıırken gördüğüm dehşet verici manzara, hazır olduğumdan daha fazla yüzleştirici geldi.

Önümdeki adam cesedi kamyonunun kasasına taşıyor ve dönüp bana bakıyor. Kıpırmızı olmuş ve koku yakından daha da baskın geliyor. Kafanın koptuğu yerden yere sıcak, yoğun, biriken kan akıyor.

Keskin bakışları benimle küçük, boktan arabam arasında gidip geliyor ve yüz hatlarını tanıma ifadesi renklendiriyor.

"Kayce burada mı?" Midem çalkalanıyor.

"İkinizin ayrıldığını sanıyordum." Dev bir bıçağı bağırsakları çıkarılmış hayvanın yanına fırlatıyor. Bıçak parlıyor, metale çarparken kırmızıya bulanıyor. Kendimi, tam önümde duran katledilmiş hayvandan başka bir yere bakamaz halde buluyorum.

"Öyleyiz." Şu anda onunla bu konuya giremem. Cildim cehennem gibi dikenli hissediyor. Sadece bu para felaketinin çözülmesine ihtiyacım var ve o uğursuz görünen hava gelmeden önce buradan gitmek için sabırsızlanıyorum. Yüksekte her şeyin her zaman daha aşırı olduğunu, bir anda tersine dönme ihtimalinin daha yüksek olduğunu bilmek için dağda yaşamaya gerek yok. "Ben sadece... Onunla konuşmam gerekiyor, hepsi bu."

"Seni hamile mi bıraktı?" Tanrım. Ne oluyor lan?

Şu anda nasıl hissettiğimi anlatmaya kelimeler yetmez.
Bu pislik kendini ne sanıyor?

Bu adam sessizliğimin bir anlaşma olduğunu mu düşünüyor bilmiyorum ama bana doğru ilerliyor ve kollarını kavuşturuyor. Aylar öncesinden çok tanıdık gelen buz gibi bakışlarını üzerimde gezdiriyor, iri ve ürkütücü görünüyor, öldürdüğü adamın izleri derisini kaplamış.

"Kayce burada değil. Kasabadaki barlardan birini deneyin." Bu sözlerle yanımdan geçip merdivenlerden çıktı ve kapıda botlarını tekmeledi.

İnanılır gibi değil. İnanılır gibi değil.

Bir kar tanesi elimin arkasına düşüyor ve tenime değen o soğuk öpücük beni harekete geçiriyor.

"Her neyse," diye mırıldanıyorum ve arabama doğru dönüyorum. Dişlerim o kadar sıkılmış ki azı dişlerimden birini kırma ihtimalim var ve kapıyı gereğinden fazla bir güçle çekerek açıyorum.

Dev sık kafalı, sanki mülkünü terk ettiğimden emin olmak için nöbet tutuyormuş gibi ön kapısının hemen dışından beni izliyor.

Memnuniyetle. *Pislik.*

Anahtarı kontağa sokup arabayı geri vitese takıyorum ve bahçeden çıkmadan önce arkama bakma zahmetine bile girmiyorum. Kör edici öfke kazağımın altından enseme doğru akıyor.

İlk virajı dönerken, Şeytan Tepesi'nin uğursuz hatları çam ağaçlarının arkasında kaybolurken, dikiz aynamda kar kümelerinin daha hızlı ve sert kaymaya başladığını görüyorum.

İyi ki kurtuldum. Şimdi tek yapmam gereken şehre geri dönmek ve hiçbir işe yaramayan eski sevgilimin peşine düşene kadar Crimson Ridge'in her yerini didik didik etmek.

Adamın az önce benimle konuşma şekli hâlâ aklımda. Sesinin sert tonu ve durumumla ilgili ani varsayımı ellerimin titremesine neden oldu.

Tanrım, keşke akıllıca bir karşılık verebilseydim. Söyleyecek hiçbir şey bulamadan öylece durmak yerine.

Ormanın derinliklerine doğru ilerlerken çakıllı yol ileride kıvrılıyor. Ancak, dağdan aşağı inen patikayı takip etmeye devam ettiğimde araba altımda titremeye başlıyor. Biraz savrulunca kalbim gırtlığıma dayanıyor ve aniden yolun kenarındaki düşüşün ne kadar dik olduğunu, aşağıdaki vadinin karanlığına daldığını görüyorum.

Sarsıntı daha da kötüleşiyor ve frene basıp kenara çekerken arabam bir inilti çıkarıyor. Korkunç bir şeytani sesle, acımasız bir vuruşla durma noktasına geliyor. Kaputun altından buhar çıkmaya devam ediyor. Her şey ölmeden önce metalin metale sürtünmesi ve kulağa kesinlikle hoş gelmeyen ağır bir tangırtı duyuluyor. Gösterge panelindeki tüm ışıklar aynı anda yanıyor.

"Hayır. Hayır. Hayır. Hadi, hadinnn." Motorlu taşıtların koruyucu azizine dua ederek anahtarı kontakta deniyorum, ama dönmüyor bile. Hiçbir şey titremiyor. Beni inatçı bir sessizlik ve yanık yağ kokusu karşılıyor. Honda'm, az önce Colton Wilder'ın kamyonetinin arkasına atıldığına tanık olduğum ceset kadar cansız bir şekilde orada duruyor.

Bu sırada, kalın kar kümeleri ön camıma o kadar hızlı yerleşiyor ki, saniyeler içinde arabamın kaputunu artık göremiyorum.

Boku yedim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 5

T Neredeyse yarı yaşında bir kız, şişmiş kırmızı gözleriyle mutfağında duruyor. Ya bana yumruk atmaya çalışacak ya da bir mendil gibi buruşacak gibi görünüyor.

"Sadece bir çekici ayarlamam gerekiyor. *Lütfen*." Ona mutfak adasında birkaç kez tabure teklif etmeme rağmen oturmuyor.

Ağır bir iç çekerek iki elimi de tezgahın üzerine koyuyorum. Gözlerimi onun yüzünde tutmaya çalışıyorum. Benzin istasyonundaki kızın burada olduğu gerçeğini düşünmemeye çalışıyorum.

O *burada* ve mutfağında duruyor.

"Öyle bir şansımız yok. Bu kar yağarken olmaz." Homurdanıyorum.

Kız, onu soğuktan içeri getirdiğimden beri herhalde onuncu kez telefonunu tekrar kontrol ediyor. Göz ucuyla pencerenin ötesindeki verandanın parmaklıklarında her saniye daha da kalınlaşan beyaz bir tabaka görüyorum.

Tabii ki, boktan arabası bozuldu. Hiç şaşırmadım, daha çok ilk etapta buraya kadar gelebildiğine şaşırdım.

Yeniden ortaya çıktığında geyiği asmaya, kanı temizlemeye ve giyinmeye ancak fırsat bulabilmişim. Ön kapıya vuruyordu, arabasını karda bıraktığı yerden yürümek zorunda kaldığı için iliklerine kadar donmuştu. Bunun onu son görüşüm olacağından emin olduktan sonra.

"Bak. Burada sıkışıp kalamam. Yarın bir yerde olmalıyım ve şehirden ayrılmadan önce Kayce'i bulmalıyım." Gözlerinde, bir şey onları ürküttüğünde atların yaptığı gibi bir bakış var.

Daha iyi bilmesem, bir şeyden kaçıyor derdim.

Ama bunların hiçbirisi benim sorunum değil. Kayce yine mi sıçtı? Büyük sürpriz. Bu çocuk ne zaman bırakacağını ya da aletini pantolonunun içinde nasıl tutacağını hiç bilmiyor. İkisi için de çok sarhoş değilse tabii.

Bu kızın birkaç ay içinde iki kez ortaya çıkması dişlerimi sıkıyor.

Onun gibi kızların durup dururken ziyarete gelmesinin tek bir nedeni var, *konuşmaya ihtiyaç duymak*.

"Eğer beni kendin çekebilirsen-"

"Üzgünüm. Aracınızı dükkâna götürebilsem bile o zamana kadar kar durmuş olur. Şehirde mahsur kalma riskini göze alamam."

"Ama... uzun sürmez..."

O lanet yosun yeşili, yalvaran gözleriyle bana bakıyor ve acı boğazıma diziliyor. Bu benim sorunum değil.

"Dinle, tatlım. Oğlumla ne haltlar karıştırdığını bilmiyorum ama burada halletmem gereken bir işim ve çiftlik hayvanlarım var. Seni dağdan aşağı indirirsem, yollar açılana kadar kendim geri dönemem ve bu da haftalar sürebilir."

Yüzü soluyor ve burun deliklerinin nasıl açıldığını görüyorum.

Zor iş. Gerçekler bazen yutulması gereken acı bir haptır.

"Aman Tanrım. Bu gerçekleşiyor olamaz." Mırıldanıyor ve yumruklarını sıkıp sıkıp açıyor. Benden çok kendine söylüyor. Bir sonraki an, ön kapıya doğru yöneldi. Bu kızın ne yapmaya niyetlendiğinden tam olarak emin değilim ama eve geri dönmesi için geçen sürede dışarısı kar fırtınasına dönüştü bile.

"Hey," diye sesleniyorum arkasından. Ya beni dinlemiyor ya da görmezden geliyor. Kaşlarını çimdikleyerek, bir kızın peşinden gitmektense mutfakta tereddüt ediyorum

Ben bile bilmiyorum. Oğlumun seks arkadaşı mı? Kız arkadaşı mı? Tanrı aşkına. Bildiğim kadarıyla rodeo zamanlarından kalma bir kız da olabilir.

Belki de sadece biraz zamana ihtiyacı vardır. Burada hayat en iyi zamanlarda bile zorlayıcıdır ve şu anda, onu bu dağdan gönderene kadar çatımın altında sıkışıp kalmış beklenmedik bir ev misafiri konusunda ne yapacağımı bulmam gerekiyor.

Tanrım. Kayce kasabadaki arkadaşlarıyla ortadan kaybolmak için daha kötü bir zaman seçemezdi, değil mi? Aklımda, o işe yaramaz küçük pisliliği çoktan parçaladım.

Parmaklarımı saçlarımda gezdiriyorum ve evde neler olduğuna dair zihnimdeki kontrol listesini hızla gözden geçiriyorum. Evimdeki malzemeler iyi stoklanmış.

dondurucu dolu ve yedek yatak odalarından en az birinde temiz çarşaf olduğuna eminim. Eğer yoksa da önemli değil, Kayce'in kullandığı odada uyuyabilir, çünkü belli ki hâlâ birlikteler.

Bu düşünce göğsümü hızla daraltıyor. O kız, yaz boyunca benzin istasyonunun dışındaki o günden beri peşimi bırakmıyor.

Kayce'in kadını olduğu ortaya çıktı.

Aylar önceki etkileşimimizle ilgili her şeyi bir kenara itmiştim, ama onu tekrar görmek, beklenmedik bir şekilde, her türlü anıyı geri getirdi.

Gömülü kalması gereken türden.

Keskin bir uğultu ve ardından ön kapının kapanma sesi duyulur. Ne oluyor lan? Koşarak antreden geçiyorum ve omuzlarının ana hatlarının merdivenlerden aşağıya, avluyu saran yoğun beyaz bulutların içinde kaybolduğunu görüyorum.

Üzerinde ince bir kazak ve kot pantolondan fazlası yok. Tanrım, ölmek falan mı istiyor? Tabii ki, Kayce çılgın olanları seçerdi.

Kapının hemen içindeki kancadan ceketimi ve yedek ceketimi alıp kendimi dışarı atıyorum ve onun peşinden gidiyorum. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Ceketimi ve botlarımı omuz silkerek giyerken rüzgâra doğru bağıriyorum. Ama sanki gitmesi gereken bir yer varmış gibi merdivenlerden inmeye devam ediyor ve ben de aptalca bir şey yapmadan önce onu yakalamak için adımlarımı uzatmak zorunda kalıyorum.

Avluda ona yetiştiğimde parmaklarım koluna dolanıyor, ama kızı bana bakması için çektiğimde yüz hatlarını buruşturan kederli ifade hemen fark ediliyor. Yüzünde çok iyi tanıdığım bir maske donup kalmıştı.

Kahretsin.

Elleri yumruk şeklinde kenetlenmiş. Ağzı oksijenin tadını alamıyormuş gibi açık. Yeşil gözlerinde donuk bir bakış var ve tam önünde durmama rağmen şu anda beni görmüyor.

Bu kadarını kişisel deneyimlerimden biliyorum.

"Buraya gel," diye mırıldanıyorum ve paltoyu omuzlarına doluyorum ama bir kalas gibi kaskatı kesiliyor ve bunun nedeni soğuk değil.

Panik ataklar en iyi zamanlarda hoş değildir, ancak dondurucu soğukta bir kar fırtınasının ortasında, onu bu şekilde kilitli tutmak ölümcül olabilir.

Güvenli bir şekilde içeri girip onu ateşe en yakın koltuğa yatırırken aklıma gelen tüm kötü düşüncelerle oğluma lanet okuyorum. Başını nazikçe dizlerinin arasına doğru iterek bir süreliğine odadan çıkıyorum ve kiler ile dolapları karıştırmaya başlıyorum. Tanrım, bu yapmam gereken son şeydi.

Döndüğümde hareket etmemiştı ve minik parmakları hala pençe şeklinde kasılmıştı. Umutsuzca, guruldayan bir ses çıkarıyor ve bakmam gereken atlar, stoklamam gereken odunlar ve kontrol etmem gereken fırtına uyarıları olsa da, onu bu şekilde hiperventilasyonda bırakamam.

Onu yatıştırmak için elimden geleni yapıyorum, oturması için cesaretlendiriyorum ve mutfaktan aldığım kese kâğıdını burnuna ve ağzına bastırıp yavaşça sırtında daireler çiziyorum.

Hiçbir şekilde mükemmel bir çözüm değil, ancak şu anda, berbat bir durumu triyaj etmek için yapabileceğim en iyi şey bu.

"Benim için güzel ve yavaş nefes almalısın. İyisin."

Torbanın bir parça şiştiğini, sonra da boşaldığını görüyorum. "Yavaş. Derin nefes al. Tekrar."

Uzun bir süre öyle oturduk. Kendi oğlumu öldürmenin çeşitli yollarını planlarken bu yabancıyla panik atak geçirirken konuşuyorum.

Titrek, sık nefesleri çantayı birkaç kez daha dolduruyor, yumruklarının bir parça açılmaya başladığını görene kadar birer birer derinleşiyor. Bu, çantayı bir kenara atmam için yeterli oluyor ve boştaki elimle önce onunkilerden birini, sonra diğerini tutuyorum. Gergin kaslarına masaj yaparak parmaklarının düzelmesine yardımcı oluyorum.

Bunu yaparken, sert gövdesinin avucumun altında hafifçe gevşediğini hissediyorum. Omzundan tutarak biraz bastırıyorum ve vücudunu daha dik tutması için onu cesaretlendiriyorum.

"Nefes alırken dörde kadar say." Gözleri benimkilerle buluşmuyor ve ben buna şaşırmıyorum.

Benim için de aynıydı. *Sonrası* her zaman bir şekilde daha kötüydü.

Bir şekilde atlattığından emin olarak kalkıyorum ve mutfaktan bir bardak su almaya gidiyorum. Oradayken kilerin arkasından bir paket jelibon alıyorum.

Salona döndüğümde kalçalarımın üzerine çömelip suyu uzatıyorum. "Benim için bir yudum alır mısın?" Başını sallayarak suyu iki eliyle kavrayıp ağzına götürüyor, tutuşu biraz dengesiz.

"Güzel. Şimdi bunları ye..." Suyu çıkarıp iki solucan vermeyi teklif ediyorum ve bardağı onun yanındaki sehpa bırakıyorum.

"Ve sakın taşınmayı düşünme."

Kayce'ye mesaj göndermeye çalışırken on beş dakika geçti. Şimdilik, Wi-Fi hala çalışıyor gibi görünüyor. Ancak, göt herif muhtemelen telefonunu şarj etmemiş, bu yüzden e-postalarını kontrol edemeyecek. Elbette, kamyonetine takılı radyoya yaptığım aramayı da açmadı ya da geri dönmedi. Hava durumu ve şehirde mahsur kalma riski hakkında başının etini yiyordum ama tabii ki bugün erken saatlerde ortadan kayboldu.

Şimdi daha büyük bir sorunum var ve o benim salonumda oturuyor.

Bu kıza her ne oluyorsa, onu panik atağa sürükleyecek kadar kötü ve içine düştüğü bela hakkında içimde gerçekten kötü bir his var.

Şu anda damarlarımda çok fazla eski, tanıdık hisler dolaşıyor. Floresan aydınlatma ve dezenfektan kokusuna dair anılar. Hastane koridorlarında gıcırdayan ayakkabılar ve günün ve gecenin her saatinde makinelerin bip sesleri.

Bana hiçbir şeyin dokunamayacağını düşündüğüm on yedi yaşında yaptığım aptalca bir hata yüzünden kendi derimden sürünerek çıkmak istiyordum.

Dokuz ay sonra aptalca bir kararın sonuçları ortaya çıktığında ne kadar da yanılmışım.

Yumruğumun içinde radyo çıtırdıyor ve parazitten bozulmuş tanıdık, derin bir ses mutfağın hemen karşısındaki posta pulu büyüklüğündeki ofisimi dolduruyor. Bilgisayarımı, iş evraklarımı, evrak işlerini, bir çiftlik sahibi olmanın benim uzmanlık alanım olmayan ama yine de uğraşmak zorunda olduğum tüm kısımlarını tuttuğum yer. Elimdeki cihaz bazıları için eski moda bir teknoloji olarak görülse de, burada dağlarda sahip olduğumuz en güvenilir şey.

Yaşamla ölüm arasındaki fark olabilir.

"Yukarıda her şey yolunda mı, ihtiyar?"

"Stôrmand," diye homurdanarak cevap verdim.

"Şu *Stôrmand* saçmalığını bırak, Wilder."

Hırıltısını duyunca yüzümde alaycı bir gülümseme beliriyor. Burada ihtiyacım olduğunda yardıma çağırdığım genç yiğitlerim var. Yine de Storm bu dağda oturup birlikte bira içmek isteyeceğim tek kişi. Onun da benim gibi berbat bir geçmişi var ve fazla konuşmuyor ve bu ikimize de uyuyor. Çiftlik sahibi değil ama atlarım konusunda güvendiğim tek yarı iyi nalbant o. Adam profesyonel kariyeri devam ederken para için kızgın bir boğanın üzerine tırmanmaya razı olurdu. Çılgın orospu çocuğu.

Yollar açık olduğunda gelip atları benim için nallıyor, yoğun yaz sezonunda onları iyi durumda tutuyor ve karşılığında bir şeye ihtiyacı olduğunda ona arazisinde yardım ediyorum.

O da uzun zamandır burada tek başına.

Ancak, yaşadığı onca şeyden sonra, benden bile daha münzevi olduğu için onu suçlayamam.

"Kar şimdiden buraya iyice yapışmış. Çiftlik çoktan dolmuş olmalı?"

Fırtına korktuğum şeyi doğruluyor. Eğer hava onun için sert bir şekilde vurduysa, o zaman hızlı bir şekilde yaklaşan bir cephenin kaltağıdır. Biraz daha alçak bir rakımda ama vadinin karşısında yaşıyor. Tam olarak *komşu* sayılmayız ama buralarda mülklerimiz birbirine sayılabilecek kadar yakın.

"Dağ yolları kapalı. Birkaç dakika önce Hayes ile konuştum." Fırtına devam ediyor.

Şerif Cameron Hayes iyi bir piçtir. Dostum olarak gördüğüm ve seve seve bir şeyler içebileceğim ve zaman ayırabileceğim bir başka adam. Hayes ailesinin çiftliğinde kendisinden beklenen her şeyin yanı sıra, dağın mümkün olduğunca hızlı bir şekilde temizlendiğinden emin olmak için kış boyunca kışını yırtarak çalışır ve orada koşulların nasıl görüldüğünü bana bildirmek için her zaman iletişim halinde olacağına güvenebilirim. Özellikle de Devil's Peak'te dünyanın geri kalanıyla bağlantımız kesildiğinde.

Storm ve benim gibi bu bölgelerde tek başına yaşayan huysuz ihtiyarlar için endişelendiğini biliyorum. Siktiğimin anaç tavuğu.

"Hava durumu bir an önce düzelmeli, muhtemelen yarına kadar kar yağmaya devam edecek."

"Orada erzak için her şey yolunda mı?" Yani, adam kariyerini bir boğanın sırtına lanet olası bir deli gibi asılarak geçirmiş olabilir, ama özellikle kendine bakma konusunda berbat.

Storm sert ve hızlı yaşıyor ve birden fazla kez, atlar ve bir sonraki eşini bulmaktan başka bir şeyi umursayıp umursamadığını merak ettim.

Gece standı.

"Ah. Atını eyerleyip buraya gelmeyi ve beni yatırmayı mı teklif ediyorsun, g n      ?"

"Siktir git."

Kıkırd      . "Bir sonraki sığır toplama içinde h     yardıma ihtiya  n var mı?" "O   irkin k    n   o zamana kadar buraya getirebilirsen... biliyorsun hayır demeyecek."

  htiyac  m olduğunda onun gibi fazladan bir çift ele sahip olmak benim için bulunmaz bir nimet; çoğu zaman tek başıma idare edebilsem de bazı işlerde hayvanlarla çalışan bir ekibe ihtiyaç duyuyorum. Storm bir atı idare edebilir ve s      ları kanında varmış gibi tanır. Ayrıca, ihtiya  m olduğu günlerde bana yardım eden diğer adamlar da genç. Hem de çok genç. Eyer üzerinde iyi olabilirler, ama Tanrım, her yıl beni daha ya  lı hissettiriyorlar ve her yıl daha bebek yüzlü oluyorlar.

Storm ile birkaç kelime daha *konuştuktan* sonra -ikimiz de tam olarak *konuşkan* değiliz ve bu benim için sorun değil- Hayes'ten bilmem gereken ilgili güncellemeleri aktardı.

Bu yoğun kar ya      n   getiren cepheye rağmen, hızlı bir şekilde geçecek, bu da ekiplerin da  ı yeniden a  mak için açık bir çalışma yapabilecekleri anlamına geliyor. Bu da erzak stoklamak için kasabaya gitmek ve bu kızın bozulan aracını tamirciye götürmek için yeterince uzun bir zaman aralığı anlamına gelecektir.

Da   erişim yolunun en tepesinde olduğumuz d          rse, bu en iyi ihtimalle iki hafta sonra olabilir.

Crimson Ridge'de kalacak yer bulmak isterse yarın onu at sırtında aşağı indirebilirim. Arabasını dağdan indirene kadar beklerken onun için en iyi yer orası olabilir ama bir süre araba kullanamayacak.

Bu geceye gelince... Bu kar fırtınasında kimse bir yere gitmiyor. Tabii   lmek istemiyorlarsa.

Telsiz ahizesini yuvasına geri koydum ve salona döndüm. Söylediğim gibi kız kıpırdamadı. Sadece ateşte dans eden alevlere bakıyor ve tamamen bitkin görünüyor. Ama en azından biraz su ve   eker i  mi   ve yeterince sıcak görünüyor.

"  yi misin?" Duvara dayalı yığından birkaç odun daha aldım ve ateşi doldurmaya başladım.

"Olabilir. Bilmiyorum." Sesi biraz hırıltılı, kulağa çok seksi geliyor ve vücudumun verdiği çok ama çok yanlış tepki, sikime doğru bir kan hücumu hissetmek oluyor.

Bu kız solgun, titrek ve kendini zor toparlıyor ve ben karanlıkta adımı haykırırken o sesin nasıl çıkacağını düşünüyorum.

Tabii ki, aklım oraya gidiyor. Tabii ki öyle. Çünkü son birkaç aydır onu çok fazla düşündüm ve şimdi tüm o berbat hayallerim, şimdiye kadar hiç zorlanmadığım beklenmedik arzularım yüzüme çarpılıyor.

En azından bir görüntü vermek için kendimi kontrol etmeye çalışarak - ona bakmamak için bir tür çaba sarf ederek- ateşin her iki yanında uzanan beton şöminenin üzerine oturup dizlerimin üzerine çöküyorum. Ellerime odaklanmış, parmak eklemlerimin kırışıklıklarını inceliyorum.

"Tüm bunların ne anlama geldiğini bana anlatmak ister misin?" Sesim sert çıkıyor. Ama başka türlü nasıl olabilirim bilmiyorum, özellikle de yumuşak, güzel ve çok genç birine karşı. Yaşı Kayce'e yakın olmalı, bu da onu en fazla yirmili yaşlarının ortalarında gösterir.

Bu da onu *çok genç* kategorisine sokuyor.

İçten içe ürperdim. Onu benzin istasyonunda gördüğüm o ilk gün ne düşünüyordum ki? Çok daha yaşlı ve konuşması kolay görünüyordu ve bu kıza çıkma teklif etmeyi düşündüğüm için sıcak çarpması gibi bir şey geçirmiş olmalıyım.

Çevremden, dudaklarını nasıl büktüğünü ve başını hafifçe salladığını görüyorum. "Önemli bir şey değil. Sadece tüm hayatım gözlerimin önünde patlıyor."

Ateş, sessizliği doldurmak için çatırdıyor ve patlıyor.

"Şehirden ayrılmak için bu acele niye?" Bunun oğlumla çıkıyor olması ya da daha önce çıkmış olmasıyla bir ilgisi olmadığına hala tam olarak ikna olmuş değilim.

"Yeni işim yarın başlıyor." Suyundan küçük bir yudum daha alıyor. "Faturalarım ve borçlu olduğum şeyler var ve muhtemelen düşündüğünüz işe yaramaz aptal gibi görünmeden... Yemin ederim gerçekten çok çalışıyorum. Sadece şansım yaver gitmiyor."

"Benzin istasyonunda kartınızın reddedilmesi gibi." Gözlerim onu tarıyor ve bakışlarını yerdeki bir noktaya sabitliyor. Hızlı bir bakış. İyi olup olmadığını kontrol etme kisvesi altında kendime izin verdiğim bir bakış. Başka bir şey değil.

Yardıma ihtiyacı olan bir insana bakmaya iznim var, değil mi? Bu benim görevim ve şefkatli olmam.

Boyun eğmiş bir şekilde iç geçiriyor. "Aynen öyle."

"Bu hâlâ neden Kayce'i aramak için burada olduğunu açıklamıyor." Elimde olmadan tekrar karnına baktım. Hamile gibi görünmüyor ama ördeğe benziyorsa ve ördek gibi vaklıyorsa...

"O ve ben-" Kız tekrar denemeden önce kelimeler üzerinde tökezliyor. "Ortak bir hesabımız vardı ve bir sonraki maaş çekime kadar bazı beklenmedik faturaları karşılamak için birikimlerimi çekmem gerekiyordu. Ama burada değilse ve ona ulaşamazsam ne yapacağımı bilmiyorum."

Çenem çalışıyor. Buna inanmıyorum ama bu beni ilgilendirmez. Kayce'in kendini nasıl bir pisliğe bulaştırdığını bilemem ama bu kızın zor kazanılmış parasını çalmasına kesinlikle izin vermeyeceğim. En azından bir işi ve geleceği için bir planı var, ki bu benim kendi çocuğum için söyleyebileceğimden çok daha fazlası.

"Ne kadar lazım?"

O yeşil gözleri yaşlarla parlıyor. Hay sikeyim. O kadar kötü.

"Bunu onun için düzeltmek zorunda değilsin."

"Kayce'i bana bırakın, o buraya geri dönüp bu işi yoluna koyana kadar tutarı size ödeyeceğim."

"İki bin doların üzerinde." Ağzından kaçırdı.

"Banka havalesi olur mu?"

"Ciddi olamazsın?" Bu kız bana bir aslanmışım gibi bakıyor ve az önce elini kafesime sokması istendi.

"Ölümcül derecede ciddi. Bu işi olmuş bilin ve eğer bedava bir tavsiye istiyorsanız, oğlum gibi işe yaramaz bir hıyarla ortak hesap açmayın."

Gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacak.

"Not edildi." Hala bana bakarken çenesini eğiyor.

Parmak eklemlerimi kırarak onu konuşturmanın en iyisi olduğunu düşündüm. "Ne iş yapıyorsun?" Yönetici, ofis işleri, pazarlama ya da onun gibi kasabalı kızların yaptığı bir şey demesini bekliyorum. Ama cevabı beni biraz şaşırtıyor.

"Ben bir veterinerim. Ama sadece eğitimdeyim." İkinci kısım aceleyle eklenmiş. Sanki algılanan bir kusuru belirtmek için acele ediyor.

Bir veterinerlik öğrencisi iş stajında.

Bunu duymak hikayenin bazı kısımlarını açıklığa kavuştursa da panik atağı açıklamıyor. Anladığım kadarıyla, çıraklık programları birkaç yıllık yarı zamanlı çalışmayı kapsayabiliyor, bu da derinlere dalmayı gerektirecek bir şey değil.

"Layla'ydı, değil mi?"

Başını sallıyor.

"Bana yardım et, Layla. Bana bundan daha fazlasını vermelisin. Oturduğum yerden, bu kadar ciddi olmaması gereken bir şey için çok fazla acele ve stres var gibi görünüyor."

Yenilmiş görünüyor. Koltuğun arkalığına biraz yaslanıyor. "Ağustos ayında mezun olmam gerekiyor, bu yüzden çıraklık saatlerimi olabildiğince hızlı tamamlamalıyım. Yarına kadar Shipton Stables'daki yeni işime gitmezsem, pozisyonumu elden çıkaracaklar, bu da sadece tamamlamam gereken saatlere değil, kaçırmayı göze alamayacağım bir maaş çekine de veda etmek anlamına geliyor."

Söylediklerinin katmanları var ama duvarlarının ne kadar dikkatli korunduğunu hissedebiliyorum.

"Açık bir haberi vermekten nefret ediyorum ama yarın Shipton'da olmayacaksınız." Çenem çiftliğe bakan büyük pencereye doğru sarsılıyor. Üç camlı bölmenin ötesindeki manzara bembeyaz.

Kısa süreli soğukkanlılığı dağılmaya başlar.

Belli ki bu iş onun için önemli. Ya da belki de para önemlidir, kim bilir, ama bu gece yine kendini kaybetmesiyle başa çıkamam.

Sikeyim.

Kendimi durduramadan ağzım hareket ediyor.

"Çıraklık eğitiminin gerekliliklerini yerine getirmek için neye ihtiyacın var?" Bir elimle çenemi ovuyorum.

Gözyaşlarıyla dolup taşan iri yeşil gözleri zıplayarak benimkilerle buluşuyor. "Çalışma saatlerimin profesyonel olarak kaydedileceği bir işe ihtiyacım var. En az sekiz hafta boyunca kayıtlı bir işletmede çalışacağım. Tüm kitap çalışmalarımı zaten uzaktan eğitimle yaptım, bu yüzden hayvanlarla, atlarla, çiftlik hayvanlarıyla uygulamalı deneyim içeren herhangi bir şey..."

Sekiz hafta.

O bilgiyi veriyorum.

Beynimin bir kısmı bana bağıyor ama onu görmezden geliyorum. Çünkü bu kızın berbat koşullar ve henüz bana söylemek istemediği başka her neyse onun tarafından mahvedilmesine hayatım boyunca izin veremem.

Bok kafalı oğlumla aramı düzeltmeye ve onun yanında olmam gereken ama kendi saçmalıklarım ve aptal annesi yüzünden olamadığım yılları telafi etmeye çalışıyorum. Ama eğer onunla bir ilerleme kaydedemezsem, en azından *belki* de kız arkadaşına yardım etmeye çalışabilirim.

Bu yüzden, sikimin karşımda oturan genç kadınla fazlasıyla ilgilendiğini düşünerek akla gelebilecek en kötü şeyi yaptım.
Ona bir iş teklif ettim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 6

I Dışarısı zifiri karanlık ve ölüm sessizliğinde.

Ev, sahibi kadar benim varlığıma da içerlemiş gibi hissediyor.

Her nasılsa, dün gece ürkütücü rüzgâr uğultuları ve bir geminin gövdesi gibi gıcırdayan döşeme tahtalarıyla çevrili bir uykuya daldım. Sonunda sessizlikten ve telefon ekranımın saati bildirmesinden başka bir şey olmadan uyandım.

Sabah dört buçukta.

Daha fazla beyhude uyku girişiminde bulunmaktansa, biraz kahve bulmanın ve gelecek gün için kafamı toplamanın daha iyi olacağını düşündüm. Yüzüme biraz soğuk su çarpmadan önce sessizce dünkü kot pantolonumu ve kazağımı giyindim ve sadece koridordaki sensör ışıklarının loş ışığıyla mutfağa doğru ilerledim.

Şu anda, bir yabancıнын mutfağında çıt çıkarmadan bir şeyler bulmaya çalıştıktan sonra karanlıkta kahvenin demlenmesini bekliyorum. Wi-Fi'nin en güçlü olduğu yerde durup Sage'e son yirmi dört saat içinde hayatımın nasıl bir kaosa dönüştüğünü anlatan kısa bir açıklama gönderdim. Tanrı onu korusun çünkü dün gece sesli mesajıma cevap vermiş ve bugün benim için Evie Teyze'yi kontrol etmeye gideceğini bildirmişti.

Ayrıca kovboylarla ilgili bulabildiği tüm meme'leri bana göndermekte ısrar ediyor.

En azından birimiz bu durumu komik buluyor.

Bu arada, beni kibarca kabul eden ve bana iş teklif eden adam hakkında bir şey açıklamayı imkansız buluyorum. Yani... sadece... yapmıyorum.

Yaklaşık ellinci kez bankacılık uygulamamı yeniden açıyorum ve Kayce'nin babasının dün gece havale ettiği paranın finans şirketine başarıyla ödendiğini görüyorum.

Vay anasını. Sorgusuz sualsiz bu işi nasıl hallettiğine hâlâ inanamıyorum. Ona tam olarak doğruyu söylememiş olmam beni biraz kıvrandırır da, Kayce'le olan savaşında ona ihtiyacım yok. Her ne kadar adama hâlâ kızgın olsam da, babasıyla olan ilişkisini daha fazla bozmaya gerek yok.

Eski sevgilimle yaptığım aptalca hatalar kesinlikle babasının sorunu değil.

Sadece birkaç dakika sonra ayak seslerinin yaklaştığını duyuyorum ve mutfak adasının üstündeki ışıklar yanıyor. Bir sonraki an, Colton Wilder dağınık saçları ve hala uykudan buğulanmış gözleriyle içeri giriyor. Sadece üzerinde tişört yok ve tek gördüğüm geniş bir göğüs ve tokasından kemeri çözülmüş kot pantolonu.

"Kahretsin. Özür dilerim." Beni içeri aldı, mutfağında dikilen birini görünce biraz afallamış görünüyordu ve koridorun hemen dışındaki çamaşırhaneye daldı. Tekrar ortaya çıktığında pazen gömleğinin düğmelerini iliklemeyle meşguldü, ardından manşetlerini kollarının ortasına gelecek şekilde kıvrırdı. "Beklemiyordum-" Aniden durdu ve başını salladı. Ben kasıklarından sarkan kemerinin yönü dışında bir yere bakmaya çalışmakla meşgulken, yarı çıplak görüntüsünü açıklama zahmetine katlanmıyor.

Nedense bu görüntü karnımda, orada olmaya kesinlikle hakkı olmayan bir sıcaklık kıvrımı oluşturuyor.

Eski sevgilimin babasına bakıyorum, sanki daha önce hiç erkek görmemişim gibi. Saat sabahın beşi bile değil.

Benim neyim var böyle?

Kahvenin durduğunu duyunca, dolaplardan birinden bir fincana doldurmak için hızlıca cezveyi alıyorum. Fincanı tezgahın üzerinden ona doğru kaydırırken, sade kahve seven bir kovboy gibi görüldüğünü fark ediyorum.

"İşte." Başımı kaldırdığımda damarlı ellerinin deriyi tokasından geçirdiğini görüyorum ve buradaki ışığın ne kadar yumuşak olduğuna seviniyorum çünkü yanaklarım ısınıyor. Zavallı adam sadece giyinmeye çalışırken ben bunu cinsel bir şeymiş gibi göstermeyi başarıyorum. Dün gece kıcıımı kurtardıktan ve bana geçici bir iş teklif ettikten sonra, en azından uygun bir şekilde davranabilirdim.

Tanrım, eğer Kayce'in babasıysa, o zaman benim babam olacak yaşta demektir.

Gerçi bu kovboy yaşından çok daha genç görünüyor.

Hayır. Hayır. *Hemen kes şunu.*

Teklifimi kabul ediyor, ama bardağı dudaklarına götürürken bir yudum almadan önce duraksıyor ve yüzünde temkinli bir ifadeyle bana bakıyor. "Buna tükürmedin, değil mi? Bu Kayce'in benim saçmalıklarından bıktığında yapacağı türden bir şey."

Yanağımın içini kemiriyorum, dönüp parmak uçlarımda uzanarak bir kupa daha alırken başımı sallıyorum. Tüm dikkatimi kendiminkini doldurmaya veriyorum.

"Hayır. Sadece kahve... Dünkü her şey için başka nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum Bay Wilder." Param olmadığını, arabamın bozulduğunu ve buradan çıkmanın bir yolu olmadığını düşünürsek -oh, bir de buna beni bir şekilde hiperventilasyondan ve aklımı kaçırmamanın eşliğindeymişim gibi hissetmekten kurtardığı gerçeğini ekleyin. Söylemek istediğim binlerce şey var ama nereden başlayacağımı bilmiyorum ve dürüst olmak gerekirse, onun sertliği ve düşünceli hali biraz korkutucu. Onu okumak imkansız ve ikimiz de dünki olayların üzerine bir gece uyuduktan sonra şimdi nasıl olacak bilmiyorum.

Gitmemi isteyecek mi? Daha buraya geleli iki saniye bile olmamıştı ki beni hamile kalmakla ve Kayce'i aramaya gelmekle suçladı. Bu konudaki kabalığından dolayı onu affedebildim mi bilmiyorum. Ama sonra oğlu adına finansal krizlerimi çözdü ve beni yaşadığım en kötü panik ataktan kurtardı, bu yüzden şu anda bu adamla tamamen denizdeyim.

Dediğim gibi, Devil's Peak'te şafak söktüğünde ne bekleyeceğimi bilmiyorum.

"Tanrım, bana Colt de... Bay Wilder saçmalığı yok. Ve bundan bahsetme." Kahvesini yudumlarken mutfakta uzun bir sessizlik oluyor, ben de ona Colt dememin istenmesinin verdiği gururlu duyguyu gizlice içime atıyorum.

Colton değil.

Bay Wilder

değil.

Sadece, Colt.

Çok seksi bir isim ve dizlerimin bağı çözülüyor. Sadece içinde durarak vücuduma her türlü harika şeyi yapıyor.

sabahın dördünde kahvesini yudumluyor. Colt, farkında değilmiş gibi görünse de son derece çekici.

"Eğer biraz kaba davrandıysam..." Çenesini karnıma doğru uzatıyor ve zaten sıcak olan yanaklarım alev almaya başlıyor. Bir eli refleksle kazağımın paçasına uzanıyor ve yüksek belli kot pantolonumu örttüğünden emin olmak için aşağı çekiyor. Tamam, en azından bu konuda bir pislik olduğunun farkında, özür dileme becerileri ciddi bir çalışma gerektirse bile.

Büyük ahşap adada birbirimizin karşısında dururken, kelimelerin kabardığını hissediyorum. Burada kalıp kalmayacağıma hâlâ karar verilmedi ama benim hakkımda doğru olmayan şeyler düşünmesine izin veremem.

Ayrıca, bu konuda ciddi olduğundan şüphe duymaya başladım bile.

"Bir konuda açık olabilir miyim? Hamile değilim ve Kayce'yle uzun süredir birlikteyiz, yani hiçbir zaman ciddi bir şey olmadı." Kupamı tezgâha bırakıp ellerimi önümde kavuşturuyorum. Yüzleşmekten nefret ediyorum ve bu bana en kötü dayatmayı yapıyormuşum gibi geliyor. "Bak, fikrini değiştirdiysen bunu tamamen anlarım-"

"İşçi olduğunu söylemiştin, değil mi?" Sözümlü kesti ve bana sert bir bakış attı. Şu anda bir dakika öncesine göre on kat daha küçük gelen bu mutfağın gri ışığında bana meydan okuyor.

"Şey, evet."

"Şu andan itibaren ihtiyacım olan şey bu. Bir işçiye. Oğlum buralarda pek güvenilir sayılmaz - ama sanırım siz de ne demek istediğimi anlayacak kadar görmüşsünüzdür- ve yolun tekrar kapanması ve yılın başlamasına bu kadar az bir süre kalması nedeniyle kısa sürede yeni bir yardımcı bulmam mümkün değil."

Ayaklarımın üzerinde kayıyorum. Bir şekilde hâlâ bana iyilik yapıyormuş gibi hissediyorum ve daha para hakkında bile konuşmadık ve bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum.

Özellikle de kirli çenesine, gözlerinin bal rengi tonuna bakmaktan kendimi alamadığım ya da kahvesini dudaklarına götürürken ön kolundaki gergin kasları izlemekten kendimi zor tuttuğum düşünülürken.

"Ama *hem* paranızı alıp *hem* de evinizde yer kaplayamazdım." Bu çok fazla. Önerdiği şey ona çok daha fazla dayatma gibi görünüyor.

"Sekiz hafta demiştin, değil mi?"

Başımı salladım. "Bu, amirimin bana imza attırması için bir yerleştirmenin sayılması gereken minimum süredir."

"Benim kitabımda bu bir şey değil. Daha uzun süren kırık bir burnum vardı."

"Sadece-" Tanrım, bunu ona nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Umutsuzca paraya ihtiyacım var ve sertifika almam gerekiyor ama aynı zamanda Evaline'in bakım masraflarını karşılamak için genellikle fazladan bar vardiyalarında çalışıyorum.

"Tükür onu." Sabırsızlığı yine alevlendi. Bu adamın çok uzun bir fitili olmadığından şüpheleniyorum ve bir an için kafedeki kızın uyarısı aklıma geliyor.

Onun için biraz gençsin, değil mi?

Aceleyle büyük bir yudum kahve yutuyorum.

Eğer oradaki hayvanlar sizi yemezse, vahşi yaşam yiyebilir.

Oh, kahretsin. Ya Kayce ve onun iyi bir ilişkisi yoksa çünkü adam tacizciyse? Ya bu adam bir sadistse ya da bu dağda tek başına dolaşan kadınları avlamayı seviyorsa?

Bir geyiğin bağırsaklarını deşebileceğini ve bir leşi omuzlarında hiçbir ağırlığı yokmuş gibi taşıyabileceğini zaten biliyorum.

Burada bir cesedi gömmek için milyonlarca yer var.

Belki de korkunç bir karar verdim ve onun yerine Crimson Ridge'e giden atlardan birine binme teklifini kabul etmeliyim. Kayce'in ne zaman döneceğini kim bilebilir ve bu arada ben burada tek başıma kalacağım...

Kahvesini bir gümbürtüyle yere bırakıyor, bu ani hareket beni sıçratıyor. İki elini tezgâhın üzerine açarak, boyayı soyabilecek bir bakışla beni sabitliyor.

"Burada bir sorunumuz mu var? Çünkü benim yardımım olmadan dağdan aşağı karda tökezleyerek inmene izin vermek gibi bir sorunum yok. Yeterince meşgulüm ve oyalanacak zamanım yok."

Koyu renk saçları gözlerine düşüyor ve ben onun tehdidinin ağırlığı altında yaklaşık iki santim boyunda hissediyorum.

"Hiçbir konuda yalan söylemiyorum." Dudaklarımı ıslattım. Teknik olarak değil. Sadece büyük miktarda bilgiyi atlıyorum. Kimseye güvenmemeyi zor yoldan öğrendiğinizde, kırılması boktan bir alışkanlıktır.

"O zaman acele et, çünkü bütün gün bekleyemem."

Tanrım. Bu adam bir ata binmek gibi. Tam ruh halini anladığınızı düşündüğünüzde, sizi ters köşeye yatırıyor.

"Gittiğim yerde, Shipton'da, ahırdaki işime ek olarak barmenlik yapmak zorunda kalacaktım. Geçinmek için yaptığım şey bu.

Mezun olduktan sonra tam zamanlı veterinerlik pozisyonlarına başvurabileceğim kalifikasyona ulaşana kadar finansal olarak."

Sessiz ve mutfağı dolduran sessizlik ile beni inceleme şekli arasında kendimi tamamen tedirgin hissediyorum.

"Yani, dediğim gibi, tüm bunlar çok zahmetli ve sana yük... ve senden bana bu kadar iş vermeni ya da ödeme yapmanı isteyemem." Kelimeler bir anda ağzımdan döküldü ve yere çakılmak istedim.

"Burada gün doğumundan gün batımına kadar yapılması gereken işler var. Gördüğüm kadarıyla, eğer siz buradaysanız ve önümüzdeki sekiz hafta içinde sürüden birinin başı belaya girerse, onları kurtarma umudumuz var. Kar yağdığında ve en yakın veteriner yollar kapalı olduğu için buraya gelemediğinde her yıl olduğu gibi gözlerinin arasına bir kurşun sıkarak uğraşmak zorunda kalmayacağım."

Ona bir baykuş gibi göz kırpyorum. Tezgâhın benim tarafıma doğru ilerliyor ve her iki bardağı da alıp bulaşık makinesine koymadan önce tortularını lavaboya döküyor.

Colt kollarını geniş göğsünde kavuşturarak üzerimde yükseliyor. "Sana yapman için bir şeyler veriyorum. Sorgusuz sualsiz yapıyorsun ve düzgün yapıyorsun."

Tek yapabildiğim başımı sallamak.

"Bunu yaparsan, sana tam zamanlı maaş, yatak ve yemek, artı fazla mesai öderim."

Vay anasını.

"Ama-"

"Daha iyi bir teklifin var mı?"

Kalbim göğsümün içinde üç kez güm güm atıyor. Burada bir yerlerde bir bit yeniği olmalı, ama hediye atın ağzına bakamam.

Çenesi titriyor. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Bununla birlikte, mutfaktan dışarı çıktı ve ben de itaatkâr bir köpek yavrusu gibi onun peşinden gittim.

COLT WILDER KISA TİPLİ, GÜRBÜZ VE MEMNUN EDİLMESİ
İMKÂNSIZ.

Bu çiftlikte çalışacak bir yardımcı bulamamasına şaşmamalı.

Bütün bir günü kendimi işe yarar hale getirmeye çalışarak ve onun kişisel gölgesi gibi davranarak geçirdikten sonra, bunun kapağı ve sayfaları birbirine yapıştırılmış bir kitabı okumaya çalışmak gibi bir şey olduğunu keşfettim.

Daha fazla yardımcı olmamı sağlayacak bilmem gereken her şey, asık suratlı bir tavrın ve ara sıra h o m u r d a n m a l a r ı n ardında kilitli.

Ancak günün büyük bir bölümünü dilimi ısırarak geçirsem de, buranın güzelliği karşısında duygulanmaktan kendimi alamıyorum. Hava keskin ve ısıracı, çiftliği kaplayan kalın yumuşak kar tabakası yer yer birkaç metre derinliğinde.

Gece boyunca yağan kar nedeniyle bugün yapılacak işlerin her zamankinden daha fazla olduğunu tahmin ediyorum. Bunlar arasında bahçeyi küremek, tuzlamak ve ev ile ahırlar arasındaki yolları temizlemek gibi şeyler var.

Atların yemlenmeye ve sulanmaya ihtiyacı var ve bir böğründe beyaz bir leke olan parlak siyah kısırak Winnie'ye gizliden gizliye aşık oldum bile. Ahırına yaklaşır yaklaşmaz kadifemsi dudaklarını ısırarak ceketimin ceplerini aradı ve ben de dönüş ziyaretlerimde ikram getirmeyi aklıma not ettim.

Anladığım kadarıyla, burada yirmi kadar atla ilgilenerek çok zaman geçireceğim. Onlar çiftliğin can damarı. Sığırları gütmenin yanı sıra araçların ulaşamadığı yerlere ulaşım sağlıyorlar. Bazıları daha çok yaz aylarında turistler arazide gezintiye çıktıklarında kullanılıyor. Görünüşe göre Colt'un sıcak aylardaki zamanının büyük bir bölümünü bunlar alıyor.

Ben de bir nevi garip işlerde çalışan bir işçi, aşçı, temizlikçi ve kısacası çok yönlü bir çiftlik orospusu olacağım.

Gerçekten de piyango kazanmışım gibi sırtıtmaktan kendimi alamıyorum. Eğer veterinerlik eğitim saatlerimi dolduruyorsam ve sabahın köründe bir striptiz kulübünde içki servisi yaparak kazanacağım paraya eşdeğer bir ücret alıyorsam, bütün gece gübre küremekten mutluluk duyarım.

Ter, beni soğuğa karşı koruyan çoklu katmanların altında belime yapışıyor. Gömlek, süveter, ağır ceket, sahip olduğum en kalın ve en sıcak tutan eşyalar dışarıda çalışırken beni sıcak tutuyor. Günün geç saatleri ve neredeyse hiç durmadık. Kar, saman, at pisliği küredim ve şimdi de sığırları beslemek için daha uzaktaki padoklara gidiyoruz.

Colt bizi kamyonetiyle oraya götürüyor, toz halindeki kar görünüşe göre devasa aracını almayı engelleyecek kadar kalın değil.

Kapıya yaklaştığımızda sığırların geniş siyah başları ve aynı renkteki burunları bizi selamlamak için dönüyor; öğleden sonra havasındaki sıcak nefeslerini ve sırtlarından yükselen buharı görebiliyorum. Kabarık kulak uçları beyaz pullarla beneklenmiş ve birkaçı körük çıkarıyor, sunacağımız şeyle oldukça ilgili görünüyorlar.

Kalın kürklerinin üzerinde kar yığınları var, bu da sürünün en iyi durumda olduğuna dair harika bir işaret.

"Yem orada. Genelde bu işi tek başıma hallederim ama senin de bilmenden zarar gelmez." Colt kamyonundan atladı ve traktörü çalıştırıp çitin dışına dizilmiş yığından dev bir yuvarlak balya yüklemeye başladı.

Onun yemle birlikte padoklarına doğru gitmeye başladığını gördüğümde, makinenin önüne geçip kapının kilidini açıyorum. İnekler onu görmek için can atıyor ve bu beni gülümsetiyor. Belli ki burada büyük bir sürüsü yok, bu yüzden daha çok çiftlikten sofraya türü bir operasyon mu yürütüyor merak ediyorum. Belki organik? Burası kesinlikle ülkenin diğer bölgelerindeki büyük çiftliklere kıyasla çok büyük değil.

Balyalar kar üzerinde dağılana kadar geniş bir yay çizerek hayvanları beslerken, her nefeste oluşan beyaz bulutlarla tahta parmaklığa yaslanıyorum. Samanın içi hala yeşil renkte ve otlaklarını kaplayan kalın beyaz tabakayla keskin bir kontrast oluşturuyor. Hayvanlar, otlaklarının tekrar açığa çıkması için yeterli kar erimesinin gerçekleşeceği zamana kadar yiyecek bir şeyler bulmanın keyfini çıkararak çabucak karınlarını doyuruyor.

Arka fonda Devil's Peak'in görüntüsü göze çarpıyor ve burnumdan derin bir nefes çekerken, bir an için bunun gerçekten işe yarayabileceğini hissediyorum.

Colt traktörü ve römorku park ediyor. Ben yolumuza devam edeceğimizi sanıyordum ama o benim kamyonun kabinine doğru ilerlediğim yere doğru yürürken, yüzünde bir fırtına bulutu belirliyor.

Midem küçük bir takla atıyor, ama iyi anlamda değil. Bu bir *oh, kahretsin, neyi yanlış yaptım* hissi.

"Şu lanet kapıyı düzgünce kilitle. Eğer burada olacaksan dikkatli olmalısın, yoksa kapıyı açık bırakırsan ve sığırlarım gece kaçarsa bunun bedelini çok ağır öderiz."

Bir elim kapının kolunda, taksinin yanında duruyorum, onun patlaması karşısında şaşkına döndüm.

Şimdi ise az önce dayak yemiş ve ne için olduğunu bilmeyen bir köpek yavrusuyum.

Kalbim boğazımda, uyuşmuş ayaklarımın üzerinde kapıya doğru ilerliyorum. Bir mandal hakkında azar işitmek kadar basit bir şey beni utandırmamalı, çünkü pek çok kırsal mülkte bulundum. Temel bilgileri biliyorum ve aptal değilim. Çiftlik hayatı ve hayvancılık 101'dir. *Kapıyı her zaman arkandan kapatmak* sağduyunun gereğidir.

Rahatsız edici kapıya ulaştım ve onun haklı olduğunu gördüm, tabii ki huysuz herif haklı. Mandalın tam olarak kapanmadığı hemen anlaşılıyor, her ne kadar kapandığından emin olsam da. Biraz gevşek duruyor ve meraklı bir hayvanın onu dürtmesi yeterli olacak ve şey açılacaktı. Ama bu benim hatam değil çünkü lanet olası kapı çok ağır ve şimdi nasıl kara saplandığını ve yerdeki çamurun buza dönüştüğünü görüyorum. Normal şartlar altında kolayca kapandığından eminim ama bu havada belli ki bir hilesi var - beş dakikadır burada olduğum için bilmediğim bir hile.

Sessizce kapıyla boğuşuyor ve mandal nihayet yerine oturana kadar nefesimin altında Colton Wilder'a küfrediyorum.

Lanet olası şeyi üç kez kontrol ettikten sonra, rölantideki kamyonu geri dönüyorum ve direksiyonun arkasındaki delicesine ateşli, düşünceli kovboyun üzerine ateş püskürtme arzumu dizginlemek için elimden geleni yapıyorum. İyi bir işçi olmaya odaklanmalı ve gözlerimi elimdeki görevden ayırmamalıyım.

İş. Para. Çıraklık saatleri.

Bu adamın cömertçe sağladığı üçlü ihtiyaçlarım.

Ama sıcak taksiye bindiğimde duygularım bir anda darmadağın oluyor. Burası onun izleriyle dolu ve o anda, deri, saman ve narenciye kokusu bana çarptığında, burada çok yasak bir adamla tek başıma olduğum gerçeğiyle başa çıkmanın bir yolunu bulmam gerektiğini fark ediyorum.

Nabzımı hızlandırdığı kadar beni çileden çıkaran biri.

BÖLÜM 7

I koca bir hafta oldu.

Odaklanacak bir şey -herhangi bir şey- bulmak için elimden geleni yaparak geçirdiğim bir gün, şu anda mutfak adasının karşısında oturmuş omletini yiyen ve kahvesini yudumlayan muhteşem kızdaki başka Telefon.

Wi-Fi her zamanki gibi düzensizdi ve neyse ki elektrik sadece birkaç kez kısa süreliğine kesildi. Ona hem evin yakınında hem de içinde nereye odun istifleyeceğini gösterdim, böylece ikimizin de şömineleri doldurmak için uzağa gitmemize gerek kalmadı. Çıraları ayırdı, malzemeleri özenle düzenledi ve hatta yemeklerimizi pişirmeyi bile teklif etti. Daha fazla yardım edebilmek için en azından bunu yapabileceğinde ısrar ediyor.

Bu arada, hatırladığımda, burada yapılacak diğer işlerin arasında, ona elektriği tamamen kaybetmemiz durumunda yedek jeneratörü nasıl çalıştıracağını ve borular donarsa nereden temiz su alacağını gösterdim.

Ayrıca ona telsiz sistemimizi de anlattım. Cep telefonu kapsama alanı olmadığından ve ofisimin dışında Wi-Fi neredeyse hiç çalışmadığından, burada yıl boyunca buna güveniyoruz. Verdiğim kısa talimatlar, ahizeyle donatılmış çiftlik araçlarıyla, dağ devriyesiyle ve şerifle nasıl irtibat kurulacağını kapsıyordu. Layla'nın bilmesi gereken tüm bu 'acil durum' türünden gereklilikler çünkü Tanrı korusun başımı ciddi bir belaya sokabilirim ama çiftlik hayatı zor. Sığırlardan birinin beni bir kapıya sıkıştırması ya da atımın yuvarlanması yeter. İşler çok kolay ters gidebilir. Kazalar göz açıp kapayıncaya kadar olur.

Dış dünyayla iletişim kurma yollarını gözden geçirirken, Storm'dan bahsetmek istedim ama bir şey beni durdurdu. İyi bir neden olmaksızın ağzım açıldı ve sonra kapandı.

O anda *onun* Layla'yı bilmesini istemediğimi fark ettim, ya da en azından içimdeki pislik onun Layla'yı bilmesini istemiyordu. Gördüklerinin ilgisini çekebileceği fikrinden hemen irkildim... ya da biriyle telsiz ahizesi üzerinden konuşmanın karşılığı her neyse.

Her halükarda, bu durum hiç hoşuma gitmedi, bu yüzden ona acil durumlarda ilk arayacağı kişi olması *gereken* arkadaşım ve en yakınımıdaki kişiden bahsetmeyi unuttum. Stôrmand Lane hakkında ya da eskiden rodeo yıldızı olduğu gerçeği hakkında hiçbir şey bilmesine gerek yok. Gittiği her yerde bir amcık mıknaatısı gibi davrandığını ilk elden gördüğüm aptal dövmelelerini bilmesine gerek yok ve kesinlikle onun büyüleyici *huysuzluğunun* yakınında olmasına gerek yok.

Yok, yok. Şimdilik, gerektiğinde kullanabileceği bir sürü acil durum bağlantısı var. Her neyse, çiftlikte işlerin nasıl yürüdüğüne dair konuşacak daha çok şeyimiz vardı.

Neyse ki yeşil gözlü kız çabuk öğreniyor ve atları ona bırakabilmem sadece bir gün kadar sürdü. Bu aptalların hepsi onu seviyor gibi görünüyor.

Ya da en azından ceplerine gizlice koyduklarını.

Genellikle çok meşgul olduğum için benimle yeterince ilgilenmiyorlar ve bu günlerde aldıkları tüm mırıldanmaları, okşamaları ve fırçalamaları yalayıp yuttuklarını büyük sıvı gözlerinde görüyorum.

Şanslı pislikler.

Sonunda Kayce'den bir yanıt aldım, yollar açıldıktan sonra geri döneceğini söyleyen bir e-posta gönderdi. Ne kadar da birinci sınıf bir pislik. O benim kanımdan ve canımdan olabilir, ama kokarsa bok demekten çekinmeyeceğim. Bu kızın onunla nasıl birlikte olduğu beni aşıyor.

Göz kamaştırıcı bir kız ve bakmamam gerektiğini bildiğim halde ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Bu da kaçınılmaz olarak onu korkutmak için ona doğru bir şeyler havlamama neden oluyor çünkü dönüp bana aynı şekilde bakarsa ne yapacağımı kim bilir.

Kayce dışarıda parti yapıyor, bir sonraki yüksekliğin ve muhtemelen içine düşecek sıcak bir yatağın peşinde koşuyor, bu arada bu kız gıkını bile çıkarmadan tam bir gün çalışıyor. Ortaya çıkıyor, işine bakıyor ve söyleyecek pek bir şeyi yok.

Bu da bana uyar.

Kendi arkadaşlığıma o kadar alıştım ki sessizlik benim için çok kolay.

Meşgul olmak bir nimet. Beni en çok endişelendiren, bu kızla ilgili tehlikeli düşünceler - hiç beklemediğim bir anda ortaya çıkanlar -.

"Bugün atları alıp en uzaktaki otlakları kontrol etmek için yola çıkacağız, artık kar da azaldı." Ayağa kalkıyorum ve o hemen orada, gitmeye hazır. Etrafı çabucak toparlıyor ve telefonunu arka cebine koyuyor. Onun yaşındaki çocukların neden her zaman telefonlarını yanlarında bulundurma ihtiyacı hissettiklerini anlamıyorum. Zaten bu lanet şey burada çekmiyor ki.

"Binecek miyim?" Yeşil gözleri parlıyor ve başımı eğmek zorunda kalıyorum.

O böyle görünürken ona dokunmak istememek çok zor. Kızarmış, heyecanlı ve yaşama sevinciyle dolu, o kadar uzun zaman önce içimde yanıp kül olmuş ki, artık uzak bir anı.

Belki de büyükbabamın yanlış nefes aldığım için beni azarladıktan hemen sonra kafamın arkasında söndürdüğü sigara izmaritleri gibi içimden çıkmıştır.

Anlaşmaya benzer bir şeyler homurdandım ve kapıdan çıktım. Botlarımı giydim ve şapkamı taktım.

O da beni takip ediyor, sessizce kendi iş botlarıyla aynı şeyi yapıyor ama gözlerinin arada bir bana kaydığını hissediyorum. Sık kafalının teki olmama rağmen beni merak etmesinden nefret ediyorum. Colt Wilder'ın yüzeyinin altında yatan karanlıkla ilgilenmenin getireceği iyi bir şey yok.

Layla o ilk geceden sonra kendini yeterince toparlamış görünüyor - karda mahsur kalan arabasından eşyalarını topladık, yol nihayet açıldığında dükkana çekmeye başlayacağım - ve olayların onu neden bu şekilde bunalttığına dair daha fazla araştırma yapmak istemedim.

Tanrım, zihnin nasıl korkunç bir yer olabileceğini yeterince iyi biliyorum.
ol.

Kayce doğduktan hemen sonra saldırılar en kötü şekilde gerçekleşirdi. Kendimi en ufak bir şey yüzünden kaybederken buluyordum. Yüksek bir ses duymak, başka bir bebeğin ağlaması ya da ebeveyn olmaya hiç hakkı olmayan yeni ebeveynleri tebrik etmek için gönderilen zambakların yoğun parfümü.

Hiç çocuk sahibi olmak istemedim. Bu beni kötü bir insan mı yapar? Ama kendini bir şişenin içinde kaybetmekten başka bir şey sevmeyen bir adam tarafından büyütüldüğünüzde ve sonra sırf kendini iyi hissedebilmek için kendi torununu tokatladığınızda

büyük bir adam gibi, hayattan ne istediğinize dair bakış açınızı değiştirir.

Gerçek şu ki, Kayce'in annesi sahneye çıktığında ben de daha çocuktum. Onun saçmalıklarıyla ilgilenmiyordum, ama beni yıprattı ve on yedi yaşındayken ve yıllarca ihmal edilmekle uğraşırken, kaçınılmaz olarak sonunda gardınızı düşürdüğünüz bir an geliyor.

Anlamsızdı. Sadece *tek seferlik* bir şeydi. Bana doğum kontrol hapi kullandığını söylemişti ama kim bilir ya yalan söylüyordu ya da hapi kullanırken yeterince güvenilir değildi. Her iki durumda da, emin olmak için her zaman korunma konusunda ısrar etmeme rağmen, bunun hiçbir önemi yoktu. Sonunda iki kere sıçmıştım. Prezervatif kırıldı, Kayce geldi ve hayatım daha başlamadan bitmiş gibi hissettim.

Ama böyle düşünmemelisin, değil mi? Herkes sizden mutlu olmanızı bekliyor ve ben de onun hayatından pişman değilim ama benimkinin nasıl olacağını hayal ettiğim ile her hafta gözlerimin önünde büyüyen gerçekliği uzlaştırmayı öğrenmek zorundaydım.

Sonra gittim ve kendi çocuğumun bensiz daha iyi olacağına kendimi ikna ederek her şeyi daha da berbat ettim. Rol model olarak berbat bir büyükbabadan başka kimsem yoktu. Ben kimdim ki ebeveyn olacaktım? Henüz on sekiz yaşına bile basmamıştım ve o zamanlar kendime bir pikap almaya bile zar zor gücüm yetiyordu.

Shawn, yeni bir anne olarak mükemmel bir hayat ve yeni bir başlangıç yapmanın büyük hayalleriyle Orta Batı'ya gitti ve bunun yerine ebeveyn olmak yerine kendini hap şişelerinde boğdu. Çok fazla iletişim kurmuyorduk, bu yüzden yıllar, her zaman olduğu gibi, ben hiçbir şeyden şüphelenmeden akıp gitti.

Kayce çok yaşlanana ve benden çok nefret edene kadar ne kadar boktan bir iş yaptığını anlamamıştım. Gelip benimle yaşamasını teklif etmek hiçbir işe yaramadı, çocuk o aşamada beni tanımak bile istemiyordu ve onu suçlamıyorum.

Bu yüzden, birkaç ay önce incek bir yere ve ona yardım edecek birine ihtiyacı olduğuna dair bir telefon aldığımda, daha önce pek çok kez başarısızlığa uğradığım bu kişiye hayır diyemedim.

Şimdi mi? Şimdi, ne yapıyorum ben? Ahıra girerken kızın kışına bakıyorum ve içine gömülürken onu ahırlara yaslama dürtüsüne karşı koyuyorum.

"Winnie ve Peaches'i eyerleyin. Kızları dışarı çıkaracağız." Şapkamla oynuyorum. Parmaklarımı saçlarımın arasına sokacak kadar kaldırdıktan sonra

tekrar aç.

"Tamamdır, patron." Layla ikisini de hazırlamak için koşturuyor ve atlar onun çalışmasını izlerken birden fazla kulak çiftinin dikilip onu takip ettiğini görebiliyorum.

Dişlerimi sıkıyorum, çünkü aynı lanet şeyi yapmamak için içimdeki her şeyi kullanıyorum.

Layla meşgulken saman küremek ve ahırlardan birkaçını temizlemekle yaşadığım hayal kırıklığını başarıyla giderdikten sonra ellerimi kotuma siliyorum. Her iki atı da bana doğru yönlendiriyor, ana kapıların yanında kendime sakladığım yere yaklaşıyor.

Dolgun alt dudağını dişlerinin arasına almış ve lanet olsun, onunla ilgili her şey çok seksi. Benim aptal çocuğum böyle bir kızın gitmesine nasıl izin verdi, hiçbir fikrim yok. Yirmi yaş daha genç olsaydım, rüyalarımın kızı olurdu.

Kahretsin, şu anda öyle.

Tek sorun, ben onun babası olacak yaştayım ve bu çizgiyi geçemem. Kayce ve ben zayıf bir zemindeyiz. Bu kızla oraya gitmeyi aklımdan bile geçirirsem, oğlumla barışma umudumu mahvederim.

Ama onunla vakit geçirmekten zarar gelmez. Sadece kendimi toparlamam lazım.

"Karın durumuna bağlı olarak, ulaşabildiğimiz kadar çevreyi dolaşmamız gerekecek."

"Tamam." Bana bakarken sesinde yine o nefes kesen lanet törpü var. Uzun, bakır rengi saçları bugün iki gevşek örgü halinde ve onu bu kadar yakından gördüğüm için aklım çok kötü yerlere gidiyor.

Saçlarının yumruğuma dolandığı kirli yerler gibi. Kendimi toparlamakla ilgili söylediğin neydi?

"At doktoru olabilirsiniz, ama şimdi adil bir binici olup olmadığınızı görme zamanı."

Bana utangaç bir gülümseme veriyor. "Kendimi tutabilirim."

"Güzel. Yardıma ihtiyacın var mı?" Uzaniyorum ve Peaches'in sıcak boynunu okşuyorum. Nazik bir attır ve yaz boyunca ne zaman misafirlerimizi patika gezintilerine çıkarsak dikkatli davranır. Ama bu kız kısa boylu ve daha önce bu boyda bir ata binip binmediği konusunda hiçbir fikrim yok.

"Belki ilk seferinde." Yanaklarında hafif bir kızarıklık var. Tüm bu küçük ayrıntıları sürekli katalogladığım için kendimden nefret ediyorum.

Benzin istasyonundaki o günü tekrar yaşıyormuşum gibi hissediyorum. Onunla böyle olmak çok kolay. Sadece ikimiz olduğumuzda ve onunla konuşmak bal gibi yumuşak geliyor.

Bu yüzden geçen hafta onu mümkün olduğunca yalnız bırakmaya çalıştım.

Bir eliyle dizginleri tutarken diğer eliyle de eyeri tutmak için etrafında dönüyor. Arkasında ilerliyorum ve birden bunun çılgınca bir fikir olduğu anlaşıyor. Kot pantolonu kışını sımsıkı sarıyor, o mükemmel kalçaları tam önümde duruyor ve bir ayağını üzengiye doğru kaldırırken kalçalarımız arasında bir nefeslik mesafe var.

Aşağı uzanıyorum ve bedenim sırtını kaplıyor. O kadar yakınız ki dudaklarım tam kulağının dibinde ve parmaklarımı botunun üst kısmına doladığımda nefesinin nasıl kesildiğini hissediyorum.

"Üstüme gelme, tamam mı?" Layla nefes alır.

Bana ne olduğunu bilmiyorum, ama onu eyere doğru sallamaya yardım ederken, kelimeler ben onları durduramadan ağzımdan çıktı.

"Söz veriyorum, nazik olabilirim."

Günü çiftlikteki en dış padokları dolaşarak, gerekli onarımları ve fırtına hasarını kontrol ederek geçiriyoruz. Layla atının üzerinde fazlasıyla rahat ve bu da beni en azından biraz rahatlatıyor, artık yetkin olduğunu ve bu koşullarda binebileceğini gördüğüm için daha fazla işi gözetimsiz yapabileceğini biliyorum.

Kendimle hayatımın en büyük konuşmasını yaptıktan sonra kabuğuma çekilmenin en güvenli yol olduğuna karar verdim.

Neden onun yanında kendimi tutamıyorum, çok saçma. O sadece önümde caka satan küçük ateşli bir amcık, hepsi bu.

Günü ayrı ayrı bitiriyoruz, onu ahıra bırakıyorum ve listemdeki ilgilenmem gereken diğer işlerle ilgileniyorum. Akşam telsizle yol açma ekibiyle yaptığım kontrolde yolun neredeyse dağın yarısına kadar temizlendiğini ve ekibin çiftliğe kadar olan yolu bir hafta içinde bitirmesi gerektiğini öğrendim.

Duştan hızlıca çıkıyorum ve üzerime temiz bir kot pantolon ve tişört giyiyorum. Normalde bundan çok daha azını giyerdim, ama evimde muhteşem bir genç kız varken kendimi kontrol etmek için savaştığımı düşünürsek, kıyafet giymek ihtiyatlı bir karar gibi görünüyor.

Gerçekten çok olgun.

Mutfağa girdiğim anda aletim yarı sertleşmiş gibi değil ve omzunun üzerinden bana gülümsüyor.

İkimiz de yemeğimizi yedikten sonra -o telefonuyla ilgileniyor, ben de gözlerimi önümdeki yemeğe dikiyorum- geriniyor ve ikimizin de boş tabaklarını toplamak için hamle yapıyor.

"Otur kının üstüne. Bunlar bende." Onunkini almak için uzandım.

"Sorun değil, benim için fark etmez." Layla mutfak adasındaki taburesine tnemişken tabağı tutmaya alışıyor. Bir yemek masam var ama hiç kullanılmıyor. Burası her zaman oturup yemek yemeyi tercih ettiğim yer olmuştur ve Layla da aynı şekilde hissediyor gibi görünüyor.

"Yemek yapmışsın."

Küçük bir kahkaha atıyor ve sonunda sakinleşerek tabağı ondan çekip almama izin veriyor. "Alternatifini görene kadar farkına varmadığınız şeyler."

Ne demek istediğini anladığımdan emin değilim ama sormaya da niyetim yok. "Yarın seni atlarla baş başa bırakacağım, ben de aşağı inip Batı padokundaki kırık it." Bulaşıkları yıkayıp bulaşık makinesini yerleştirirken arkamda dolaştığının farkındayım ama gözlerimi lavaboya ve ellerimi meşgul eden o anki işe odaklıyorum.

"Ben halledebilirim." Sesi yorgun geliyor ve birdenbire onu çok zorladığımdan endişelenmeye başladım. Kayce bana her zaman sefil, yaşlı bir pi olduğumu söyler, ki bu doğru.

"Emin misin?" Arkamı döndüm ve sırtımı lavaboya yasladım. Gözlerim ona takılıyor ve lanet olsun, keşke olduğum gibi kalsaydım diyorum.

Dolaptan bir fincana uzanmak için parmak uçlarında geriniyor ve kazağı yukarı doğru kalkmış, kalçalarının ve poposunun mükemmel yuvarlak k ı v r ı m ı n ı , bel bandının üzerinde yumuşak, soluk bir deri şeridini, amının tam olduğu yerde sıkıca emilen kot pantolonunu gösteriyor. Sırtı kavisli ve uzun örgüleri aşağı sarkıyor ve benim pis beynim onun görüntüsünü yutuyor.

Dşndğmden daha çok sıtım çünkü dönüp bir omzunun üzerinden bana bakıyor ve beni açıkça izleme eyleminde yakalıyor.

"Benim için uzun bardaklardan birini alabilir misin lütfen?" Kendini döndürür ve sırtını tezgâha yaslar.

Ağır ağır yutkunuyorum.

"Tabii ki." Neden boğazım bu kadar kaşınıyor?

Onun durduğu yere geçip küçük bedenine doğru adım atıyorum. Layla hareket etmiyor ve ben de etmesini istemiyorum. Gözlerimi onunkilerden ayırmıyorum ve uzanıp bedenimi o kadar yaklaşıtıyorum ki şampuanının yasemin ve armut kokusunu alabiliyorum. Aramızdaki havada yoğun bir sıcaklık ve gerilim var ve bugün ilk kez ona neden bu şekilde bakmamam gerektiğini unutuyorum.

Parmaklarım serin, pürüzsüz bardağın etrafına dolanıyor ve Onu.

"Teşekkürler." Sesi ancak bir fısıltı ve gözlerinin benimkilere kaydığını görüyorum.

Bir saniyeliğine
dudaklarını.

Sikim sarsılıyor.

Kan, kesinlikle cesaret bile edemeyeceği bir şekilde güneye doğru akıyor.

Hay sikeyim. Tam bir pisliğim. O benim oğlumun bölgesi ya da en azından onun yaşında bir adamla birlikte olması gerekiyor ve bu hatırlatma beni çenesini tutup o dudaklarını istediğim gibi tatmak yerine geri adım atmaya zorluyor.

Ona baktığım için bile pisliğin tekiyim.

Bu kadar yaklaşarak ne halt ediyorum ben? Bu bir hataydı.

Oğlumla bir ilişkim olacaksa ya da hayatıyla ilgili daha iyi seçimler yapmasına yardımcı olma şansım olacaksa, aramızda gölgelerde dolaşan bu şey her neyse ona teslim olamam.

Benim için çok genç. Daha iyi bilmeliydim.

Yalnızlık denen bir şey var ve bir dahaki sefere yollar açık olduğunda bu gerginlikten kurtulmak için başka birini bulma fırsatını gerçekten değerlendirmem gerekiyor. Son birkaç aydır bu kız hakkında kurduğum iğrenç fantezileri sistemimden atmak için.

Çünkü önümde duran, kocaman gözlerle bana bakan, son derece yumuşak ve kadınsı görünümlü genç kadın, sikimi sokmam gereken yer değil.

BÖLÜM 8

M Kulakiçi kulaklıklar, burada çalışmayı daha da keyifli hale getiren ağır ritimli bir şeyler çalıyor. Yalnız kaldığımda ve kendi işimi yapmaya bırakıldığımda neredeyse daha mutlu oluyorum, ki bunun her zaman bir kusur olduğunu düşünmüşümdür uzun süre kendim için.

Kendi başıma bir şeyler yapmak her zaman daha rahat hissettirmiştir. Onlu yaşlarımdayken kız arkadaşlarım beni alışverişe götürmeye çalışırlardı ve ben hiçbir zaman kendimi onlara uygun hissetmezdim. Daha sonra kendi başıma geri döndüğümde istediğim şeyleri kendi başıma buluyordum.

Sanırım bu beni onların gözünde biraz hatalı yapıyor. Neden hiçbir zaman arkadaş olabileceğim bir kız grubu bulamadım? Sanki bir şekilde sürüden ayrılmışım gibi.

Sanırım Kayce'le asla çalışmayacak olmamızın nedeni de bu - dilini diğer kızların ağızından uzak tutamaması bir yana - çünkü o insanların ışıltısı için yaşıyor. Bu ona enerji veriyor.

Oysa benim dışarıda geçirdiğim tek bir geceden sonra kendime gelmek için koca bir haftaya ihtiyacım vardı. Kesinlikle eğlenirdim, ama sonrasında memnuniyetle kabuğuma çekilir ve orada kalırdım, çok gerekmedikçe dairemden çıkmazdım. Ya da bir sonraki vardiyam gelene kadar.

Burada, çiftlikte, hayatın nasıl olacağına dair hayallere dalmak çok kolay. Bunun nasıl bir şey olduğunu anlayan biriyle birlikte olmak... alan ve yalnızlık arzulayan ama aynı zamanda birlikte yalnız olmanın tadını çıkarmak isteyen.

Burun deliklerim alevlendi, bir saniye bile böyle düşünmeme izin veremem.

Ama lanet olsun, Colt bir kızı rahat bırakabilir. Bu sabah onu çamaşırhaneye giderken üstsüz dolaşırken gördüm. Unutmasına aldırmiyorum, onun gibi bir adam için yıllardır edindiği alışkanlıkları değiştirmenin kolay olduğunu düşünemiyorum.

Bununla birlikte, etrafta olmaya dayanmak için *çok* sağlam bir adam. Özellikle de onu yarı giyinik her gördüğümde nabzım üç katına çıkıyorsa.

Salonda kahvem ve Kindle'ımla oturup ateşin önünde ısınırken beni fark etmedi. Ve benim açgözlü sikik gözlerim onun kaslı gövdesinin her santimini yedi.

Colt, havadan fırçalanmış gibi görünen sekiz paketli sağlık ve fitness kardeşleri gibi süper kesimli değil. Geniş göğüslü, karnında karın kaslarının dış hatlarını gösteren en seksi girintiler var... ve bir de yalamak istediğim, kotunun altına inen bir v var.

Yıllarca çok çalışarak bilenmiş kasları var ve kesinlikle benim gibi bir kızı kolaylıkla savurabilir.

Ama o yasak bölge.

Kayce ile aralarında ne geçti bilmiyorum ama belli ki beni oğlunun malı olarak görüyor. Dün gece mutfakta uzaklaşmadan önce gözlerinde aynı savaşı gördüm. Aramızdaki yoğunluğu onun da hissettiğini ama hiçbir şey olamayacağını söyleyen bir ifade.

Benim için *Colt* yok... ya da onun sevgilisi olma hayalleri... hatta yasak meyve rolünü oynamak bile yok. Dokunmaması gerektiğini bildiği ama kendine engel olamadığı türden bir ayartma.

O çok onurlu ve ben de çok iyi bir kızım.

Ama o elektrik çekimine teslim olmamızı engelleyen görünmez çizgilerin var olmadığı başka bir zaman ve mekân olmasını dilemesem olmazdı. "Bugün daha iyi hissediyor musun, Ollie?" Atların en tatlı, en uysal olanının burnunu yumuşatıyorum. Yaz boyunca acemi biniciler için kullandıkları at bu çünkü hiçbir şey onun sakinliğini bozamıyor. Dün, bir bacağının yana yattığını fark ettim, bu yüzden endişelenecek herhangi bir enfeksiyon veya yaralanma olmadığından emin olmak için iyice bakmak istedim. Colt'un kullandığı nalbant, son ziyaretinden çok sayıda not bıraktı ve ben de bu notlara göz atarak daha önce yaşanmış bir sorun olmadığından emin olmak istedim.

Göz kulak olmam gereken ciddi bir durum.

Ollie uzun kirpiklerini bana doğru savuruyor, homurdanıyor ve ben onun yürüyüşünü incelerken ahırda bir aşağı bir yukarı mükemmel bir şekilde yürüyor.

"Endişelenecek bir şey yok, ha?" Elimi omzunda gezdiriyorum. "Görünüşe göre iyi bir gece uykusu ve bu sabah fazladan birkaç ikram seni yepyeni hissettirmiş."

Ollie'nin acil bir tedaviye ihtiyacı olmadığını bildiğime göre, bugünkü hedefim ahırını toplamak ve eski erkek arkadaşımın babası hakkında kötü şeyler düşünerek dikkatimin dağılmasını engelleyebilecek kadar fiziksel bir iş. Wi-Fi burada çalışmıyor olsa da - dürüst olmak gerekirse, iyi bir günde evin içinde sadece iki noktada çalışıyor - telefonumla diğer atların şapşallıklarının bazı videolarını çekebildim ve şansım yaver giderse, bu gece Sage'den gelen mesajları kontrol ettiğimde internet Instagram'ıma birkaç şey yüklememe yetecek kadar güçlü olacak.

Burada durumumu açıklamak için doğru yolu bulamadığım için suçluluk duygusu içimi kemiriyor. Bu da yüzde yüz benim kendi kafamın içinde sıkışıp kalmamdan kaynaklanıyor. Kayce'nin babası için çalıştığımı, onun hakkındaki masum olmayan düşüncelerimi açığa vurmadan da söyleyebilir miyim?

Etrafı süpürmekle o kadar meşgulüm ki, örgülerimden birinin sırtımdan kalktığını hissedene kadar arkamda bir şey olduğunu fark etmiyorum. Arkamı döndüğümde Colt'un karanlık yüz hatlarını görmeyi bekliyorum ama gözlerim tanımadığım bir manzarayla karşılaşınca yüzüm düşüyor.

Kısa kesilmiş kahverengi saçlı bir adam beyaz dişleri ve aç gözleriyle bana gülümsüyor.

"Burada ne varmış böyle?" Nefesi sigara gibi kokuyor ve ben şok içinde geri çekiliyorum.

Gözlerim ahırın içinde geziniyor ve kulaklıklarımı çıkarıyorum. "Kimsin sen?" Colt hangi cehennemde?

"Yaşlı Colton, ha? Her zaman kendine ateşli, genç bir kış bulmak için şehir dışına çıktığını sanırdım." Tezgâha yaslanırken yüzündeki kendini beğenmiş ifade genişliyor. Mavi gözleri buz sarkıtları gibi ve beni bir et parçası gibi aşağı yukarı süzmekle meşgul. "Belli ki bu kış, geceleri sikiinin üzerinde hoplayıp zıplaması için şımarık bir genç kız göndermeye karar vermiş."

Aman Tanrım. Bu adam kaba ve iğrenç ve onun yanında geçirdiğim yirmi saniyeden sonra kendimi tecavüze uğramış hissediyorum. Otuz yaşlarında görünüyor ve muhtemelen gittiği her yerde kızların başını döndürüyor. Ama kişiliği iğrenç. Bu dağda yaşayan sözde canavarlardan biri mi? Çünkü kesinlikle öyle görünüyor.

"Ne istiyorsun?" Süpürgemin sapını sıkıca kavıyorum. Gerçekten ihtiyacım olsa, bir şey yapmaya kalkışırsa bu adamın taşaklarına onunla vurabilirdim. Şu anda cep telefonumun çekmesi ve Colt'a kısa bir mesaj atıp nerede olduğunu ya da evden ne kadar uzakta olabileceğini öğrenebilmek için neler vermezdim.

"Adım Henrik. Kar yağışı ve diğer şeylerden dolayı sağlık kontrolü için aramıştım. Genelde yaşlı Wilder için fazla endişelenmeyiz ama artık senin gibi genç ve güzel bir kızın buralarda dolaştığını bildiğim için daha sık uğramam gerekebilir." Bir kahkaha attı. "Doğru beslendiğinden emin ol." Kaşlarını imalı bir şekilde kaldırıyor ve ben öğürme dürtümle savaşıyorum.

Ugh. Bu adam tam bir pislik ve bende duş alma isteği uyandırıyor.

"Bu kış çiftlikte işçi olarak çalışıyorum ve Bay Wilder'la konuşmak isterseniz onu bulmaktan mutluluk duyarım." Bu süpürgeyi kışına öyle bir sokmak istiyorum ki burnundan çıksın. Ne cüretle benimle vaktini doldurmak için gönderilmiş bir kış tavşanıymışım gibi konuşur?

"Eğer Colton'ın malı değilsen, seni bir ara gezintiye çıkarmak isterim. Eyer üzerinde ne kadar iyi görüldüğünü görmek isterim."

Iyy. Hayatta olmaz, otuzbirci.

"Hayır, teşekkürler."

"Hadi, seni Ridge'e götüreyim. Sana gerçekten iyi vakit geçirteceğim."

"Şey, ilgilenmiyorum, bu yüzden Bay Wilder ile konuşmak istemiyorsanız, o zaman buradan gitsem iyi olur ve eminim ki *sosyal yardım* çeklerinizle devam etmeniz gereken başka mülkleriniz vardır..." Başımı açık ahır kapılarına doğru salladım.

Atlar tepiniyor ve içlerinden biri alçak sesle kişniyor.

Onlar bile bu adamdan bıktı.

"Emin misin, kızım? Fikrini değiştirmene nasıl yardımcı olabilirim?"

"Personelimi rahatsız ettiğin için kafanı kırmamam için bana tek bir sebep söyle Pierson." Colt'un homurtusu ahırda gök gürültüsü gibi yankılanıyor.

Onun sesini duyunca midemde bir kelebek kanadı çırpınıyor.

Colt bu adama kolayca kafa tutuyor ve aralarında bir dövüş olsa kimin kazanacağı açık. Ama bu sik kafalı her kimse

gitme zamanının geldiği mesajını veriyor.

"Sadece sohbet ediyorduk. Bu küçük tatlı şey bana numarasını vermek üzereydi."

"Hayır, değildi." Colt kendini doğrudan adamla benim durduğum yerin arasına koydu ve benim zavallı küçük kalbim onun beni koruma şekli karşısında hoplayıp zıplıyor.

Sorun değil, feminist kartımı hala arka cebimde saklıyorum. Geçmişte bunun gibi pek çok mücadeleyi tek başıma vermiş ve kazanmış biri olarak, bir kez olsun beni savunan birinin olması çok güzel bir duygu.

"Aslında seni ilk reddettiğinde gayet açıktı, yoksa sen onu duyamayacak kadar kendini emmekle mi meşguldün?"

Kovboy koruyucum kıllanıyor. Eminim boyu en az bir karış uzamıştır.

Pierson iki elini de kaldırır. "Tanrım, her neyse. Onun gibi kızlar muhtemelen lezbiyen falan zaten."

Aman Tanrım. Colt bu adamın kışını tekmelemezse, ben tekmelerim.

"Mülkünden defol git. Gelecekte sosyal yardım kontrolü yapmak ister misin? Onun yerine telsizi aç, yoksa iki dizine de birer kurşun sıkarım."

Colt adamın peşinden gidiyor, atına bindiğinden ve sınırı geçtiğinden emin oluyor, ben ise avluda geri çekilip onun geniş omuzlarını izliyorum.

Pisliğin çoktan gittiğine ikna olmuş görüldüğünde, nihayet bana doğru geri geliyor. Kış ortası gecesı gibi gözleriyle, gerginlik yayılıyor üzerinden.

"Sana dokundu mu?" Colt'un çenesi öfkeyle titriyor. Ahırın hemen dışında durduğum yerin bir adım kadar önünde durup kollarını kavuşturuyor ve aramızdaki tüm havayı emen bir yoğunlukla bana bakıyor.

Tereddütüm muhtemelen adamın ölüm fermanını imzaladı.

Colt bana doğru ilerliyor ve omurgam çift kapının yanındaki ahşap dış cepheye çarpana kadar aceleyle geri çekiliyorum.

"Lanet soruya cevap ver, Layla."

"Pek sayılmaz." Bu adamın ne kadar canı görüldüğünden nefes bile alamıyorum. "Sadece saç örgümü tuttu, o kadar." Ona iyi olduğumu göstermek için saçımın ucunu parmaklarımın arasında döndürüyorum ve birdenbire her şeyin abartıldığını hissediyorum.

"Ben iyiyim. Ondan daha büyük pisliklerle uğraştım." Ona ne kadar kolay gülüp geçmek istediğimi göstermeye çalışıyorum. Çünkü gerçek bu. Barlardaki erkekler

Çalıştığım insanlar çok daha kötülerini yaptılar, sarhoş olduklarında, barın ve bedenimin sahibi olduklarını düşündüklerinde beni taciz etmeye ve denemeye çalıştılar çünkü bütün gece içki ısmarlayıp bahşiş kavanozumu doldurdular.

"Sana bir daha yaklaştırmaya çalışan olursa, bana söyle." Colt dişlerini sıkarken yumruklarını sıkıp açıyor ama geri çekilip eve doğru ilerliyor. Elimde aptal küçük süpürgeyle kalakaldım ve aklım az önce olanlara yetismeye çalışıyordu.

Bana kızgın ve nedenini anlamıyorum.

AKŞAM YEMEĞİ SESSİZ BİR OLAYDIR.

Colt yemeğini rekor sürede bitiriyor ve taburesini itmeden önce benim yemeğimi bitirmemi bekliyor. Adam benden yaklaşık üç kat daha hızlı yiyor, yemin ederim, ama ben bitirene kadar her zaman sessizce, saygıyla oturuyor. Tabaklarımızı topluyor ama ahırın dışındaki o andan beri hâlâ tek kelime etmedi.

İş anlamında yapmam gereken her şeyi yaptığımı bilmeme ve o sürüngele karşılaşmamın benim hatam olmadığını bilmeme rağmen bugün yanlış bir şey yapmışım gibi hissetmekten kendimi alamıyorum.

Ama yine de. Bu geceki sessizlik yüklü hissettiriyor.

Bana bakmadan bir bira alıp salona yöneldiğinde, yenilgiyi kabul edip odama gidiyorum. En azından internet, Kindle'ımı en sevdiğim müstehcenlikle doldurmama yetecek kadar uzun süre çalıştı ve uzun, sıcak bir duş almak için takılıyorum.

SAGE:

Merhaba, benim dağ tanrıcım. İyi misin? Lütfen en kısa zamanda yaşadığını kanıtla yoksa kar ayakkabılarımı giyip Montana'nın vahşi doğasında cesedini bulmak için yürümek zorunda kalacağım.

NOT. Beni oraya getirip çatlatır ve rüzgârdan ısıtırsan hassas cildim senden sonsuza dek nefret edecek.

Ben hayattayım, Çavuş.

At boku gibi kokuyor.

Oh güzel. Hiçbir şeyin seni daha mutlu edemeyeceğini biliyorum.

Ateşli kovboylarla yattın mı?

Bugünlerde kim "kemikli" diyor?

Oh, özür dilerim.

Şehir siki sözlüğümü alayım.

Shagged

Bir bronco gibi sürdü

...Seçimini yap.

*göz devirme
emojisi*

Kaba.

Ayrıca, şüpheli.

Bu özel emojiyi aşırı kullanarak sorumdan kaçıyor musunuz?

Hayır,
görmedim.

Suçlu, gerçekten. Göğüslerin biraz sevgiyi hak ediyor. Patronun seksi mi?

Daha yaşlı birini hayal ediyorum... Bir ip ve bir attan daha fazlasıyla becerikli, ne demek istediğimi anlıyorsanız.

ANİDEN kalbimi boğazımın arkasında buldum. Şimdiye kadar, karla kaplı işimin tam ayrıntılarını düzgün bir şekilde yan adımlarla anlattım. Sage bu dağa Kayce'i aramak için geldiğini biliyor ama her nedense, *hey kanka, burada eski erkek arkadaşımın ilk tanıştığımızda benimle flört eden delicesine seksi babası için çalışmak zorunda kaldım* gibi gerçek kelimeler henüz ağzımdan çıkmadı.

Ancak tüm bu senaryo hakkında gerçek er ya da geç ortaya çıkacak ve dudağımı çiğnediğimde, ona söylemezsem milyonlarca kez daha lanetlenmiş gibi görüneceğini çabucak anlıyorum.

Oh, Tanrım. Bunu gerçekten yapıyorum.

Hayır. Hemen kes şunu.

Size tüm detayları anlatma şansım olmadı ama çiftliğin sahibi Kayce'nin babası.

EKRANDA NOKTALAR YÜKSELİYOR ve düşüncelerim minik çırpınan simgelerle aynı anda yarışıyor.

Ve?

Mülk sahibi, iş sahibi ve kovboy olduğu için puan.

Tri-fucking-fecta.

O şerefsizin sana yaşattıklarına karşılık ateşli bir intikam seksi için mükemmel bir fırsat.

Kayce'in aksine, babam belli ki kendini toparlamış.

Seni seviyorum ama buna cevap vermeye tenezzül bile etmeyeceğim. Duşa gidiyorum.

Güle güle, Çavuş.

SORUMA CEVAP VERMEDİN Mİ?!

En iyi arkadaşımı *okunmuş* olarak bırakıyorum ve mesaj dizimizden çıkıyorum. Sage aşk hayatımla ilgili bilgi edinme görevine soyunduğunda onu durdurmanın bir yolu yok ve şu anda içinde bulunduğum koşullarda onun suya kan kokusu almasına izin verdiğim için acil bir tehlike seziyorum.

Eninde sonunda bir gün ona tüm bu saçma hikayeyi anlatacak olsam da, şimdilik Colt hakkında eğlenceli konuşmalara başlamamam kendi akıl sağlığım için çok daha iyi.

Bu evdeki yasak kovboy söz konusu olduğunda hayal gücümde zaten çok fazla şey oluyor.

Arsız düşünceler ve hayaller. Bazı kalıcı fanteziler.

Kahretsin, dün gece onunla ilgili gördüğüm canlı seks rüyasını hatırlayınca vücudum ısındı ve amım sıkıştı. Görünüşe göre itaatkâr yanım ve üreme sapkınlığım canlı ve iyi durumda.

Nefesimi üfleyerek telefonumu şarja takıyorum, ardından saçlarımı toplamak için uzanıyorum. Her iki örgüyü de çözerken odayı geçiyorum, bukleler karmaşasını üst düğüm haline getirmeden önce parmaklarımla onları çözüyorum. Kış, yorgunluk ve her şeyin yolunda gitmemesi demek

Bu gece saçımı yıkamakla uğraşma şansım kesinlikle yok, kuru şampuan uygulamasının bir gün daha sürmesi gerekecek.

Benim en-suite odam, bir ucunda duvara gömülü derin ve davetkar bir banyo, diğer ucunda ise duşu içine alan bir duvar oluşturan açık bir cam bölme ile hemen hemen hepsi bir arada döşenmiş bir kare. Üçüncü duvarda tuvalet, makyaj masası ve büyük bir ayna var.

Hayatımda hiç bu kadar güzel bir banyom olmamıştı.

Yarın Colt'a soracaklar listemde, eğer konuşma havasındaysa, banyoyu çalıştırmama izin verilip verilmeyeceği de var. Buradaki kış fırtınaları sırasında su tasarrufu konusundaki kurallarını bilmeden kullanmak konusunda tereddüt ediyorum. Duşa uzanıp suyu açıyorum ve hızla soyunuyorum. Sökülebilir başlıktan akan su ağrıyan kaslarımı dövüyor ve ter, atlar ve Henrik pisliği Pierson'la karşılaştığım günün yorgunluğunu atmanın ne kadar iyi geldiğini düşünerek inliyorum.

Tanrım, hiç kimse beni Colt'un koruduğu gibi korumamıştı ve sanırım bir şekilde beyin kimyamı değiştirdi. Daha önce birinin malı olma fikri beni hiç cezbetmemişti ama beni koruma şekli ve o pisliği tehdit etmesi... *kahretsin*. Çok ateşliydi ve şimdi bunu tekrar düşündüğümde bile kalçalarımın arasındaki kayganlığı hissedebiliyorum. İçimde bir gerginlik var. Bu kadar testosteron karşısında bir kız ne yapmalı?

Özellikle de bu düşüncelerin gerçeğe dönüşmesine izin vermenin hiçbir yararı yokken. Bu işi elimde tutmam ve Kayce ile aralarını bozmamam gerekiyor.

Duşu kapattım ve çıktım. Birazdan daha fazla tahrik oldum.

Yapmamam gerektiğini bildiğim halde onu düşünmeyi bırakmak neden bu kadar zor? Sanki amım benim iki katım yaşında bir kovboy tarafından kaçırılmış gibi ve sakinleşmeyi reddediyor.

Kendimi dev bir adam boyutunda kabarık bir havluya sarıyorum ve yerde açık duran bavuluma doğru ilerliyorum. Her ne sebeple olursa olsun, eşyalarımı hâlâ yerleştirmemiştım. İçgüdülerimin ve geçmiş tecrübelerimin bana her an yola çıkmaya hazır olmam gerektiğini söylediği bir belirsizlik içindeyim.

Yolların açık olduğu ve patronumun beni etrafta tutma zahmetine değmeyeceğime karar verdiği an için hazırlıklı olmak.

Tüm endişelerime ve kuşkularıma rağmen, odam sıcak ve rahattır, verandaya ve karla kaplı manzaraya bakar, aydınlık bir ışıqla parlar

beyaz parlaklık. Çeyrek ay gökyüzünde alçakta asılı duruyor ve Şeytan Tepesi'nin bir tarafına ürkütücü gümüş bir parıltı yayıyor.

En rahat uyku şortumu ve yumuşak pamuklu tişörtümü giyip yorganı arkaya atıyorum ve yatağa giriyorum, kığım yatağa çarptığında Kindle'ımın komodinin üzerinde olmadığını inleyerek fark ediyorum. Odada hızlıca bir tur attıktan sonra fark ettim. Bu sabah salonda bıraktığımı hatırlıyorum.

Lanet olsun. Çenemi tavana doğru eğerek, hayal kırıklığıyla karışık bir ses çıkarıyorum. Çok yorgunum ve koridorun birkaç metre aşağısındaki salona gitmek için yeniden giyinmek zorunda kalmaktan rahatsız olamam.

Kapıma doğru sürünüyorum ve Colt'un evin neresinde olduğunu dinlemek için bir aralık açıyorum. Ama kapımın dışındaki her şey karanlık ve ağır bir sessizlikle örtülü.

Ben duştayken yatmış olmalı çünkü hiçbir şey duyamıyorum ve ışıkların hiçbirini yanmıyor. Ben de çıplak ayakla sessizce salona indim.

Oraya vardığımda, sehpanın üzerinde duran Kindle'ımı hemen fark ediyorum ve onu kapıp topuklarımın üzerinde dönmeye hazırlanıyorum. Ancak, izlendiğimi fark ettiğimde çıplak tenimde tüylerim diken diken oluyor.

Kafamı kaldırdığımda Colt'un ateşin korlarının yanındaki büyük koltuklardan birinde oturduğunu görüyorum. Dizlerini iki yana açmış, deri koltuğu bir taht gibi dolduruyor.

Yakışıklı yüz hatları odanın uzun gölgeleri tarafından sevgiyle okşanıyor. Birasından uzun bir yudum aldığında tüm vücudum kenetleniyor, bu sırada kapüşonlu gözleri bedenime kilitlenmiş durumda.

"Beni korkuttun." Sesim biraz nefes nefese çıkıyor.

Dizlerini biraz daha aralıyor ama bir şey söylemiyor. Sadece başparmağını kehribar şişenin boynuna sürüyor ve şişeyi bir kalçasına dayıyor.

"Her şey yolunda mı?" Hava gerginlikle dolup taşıyor. Burada oturuyor ve ona eşlik eden tek şey karanlık ve ben kendimi bir şeylere burnumu sokmuş gibi hissetmekten alamıyorum.

Çıplak ayak parmaklarım halının üzerine kıvrılıyor ve anında görünüşümün çok ama çok farkına varıyorum. Bu küçük şortun kığım ya da amımı zar zor örtmesi. İnce askılı tişörtüm nasıl da aşağıya doğru iniyor ve göğüs dekoltesini ortaya çıkarıyor. Ağırlığımı her değiştirdiğimde meme uçlarımın sertleşip incecik kumaşa sürtünmesi.

"Kaç yaşındasın, Layla?" Sesi aynı anda hem derin, hem çekici hem de işkenceli.

"Yirmi beş." Kelimeleri fısıltının biraz üstünde söylediğimi duyuyorum.

Sessizce beni inceliyor ve ben hareket edemiyorum. Ya da belki istemiyorum. Yaşımı duymak onu memnun mu etti, yoksa bana daha çok mu kızdırdı? Yirmi yaşında çoğu insanın bir ömür boyu yaşadığından daha fazlasını yaşamış gibi hissetmeme rağmen yaşımın genç olması onu kızdırıyor mu?

Bir yanıml saklanmak istiyor çünkü Colton Wilder bulaşılmaması gereken bir doğa gücü. Ama derinlerden beni çağıran daha tehlikeli ve talepkâr bir yanıml var.

Bu adamın beni görmesini istiyorum.

Colt birasından uzun bir yudum daha alırken şöminede yanık turuncu közler yanıyor ve ben vücudumun ağrıdığını ve ilgi için yalvardığını hissediyorum.

Karanlığın içinden bana sabitlenmiş, o sert bakışlarıyla beni tutukluyor. Bana tek bir anlama gelen doymak bilmez bir iştahla bakıyor.

Bu adam gördüklerini arzuluyor.

İstediklerini almak için o görünmez çizgiyi geçer mi hiç? Bilmiyorum, ama emin olduğum bir şey var ki, ben burada durdukça ikimiz de yasak bir şeyin kıyısına daha çok yaklaşıyoruz.

Göğsüm yükselip alçalıyor, gözleri özgürce dolaşmaya devam ederken göğüslerim ağır ve dolgun hissediyor, vücudumda geziniyor ve derimin altında çatırdayan kıvılcımlardan oluşan bir iz bırakıyor.

"Yatağına git, Layla."

Sesinde beni ürperten bir uyarı var, sanki emrine itaat etmezsem olabileceklerden sorumlu tutulamazmış gibi.

Ve sözleri, ben koridora çekildikten çok sonra bile arkamda yankılanıyor. Kalbim ağzımda ve Kindle'ımı göğsüme bastırarak yatak odamın kapısını kapattıktan çok sonra.

Karanlığa doğru nefes nefese kapı aralığına yaslanırken yakıcı bakışları hâlâ tenime işliyor. Gözlerimi sıkıp kapattığımda, keşke sadece bakışları değil de elleri ve bedeni de üzerimde olsaydı diyorum.

Çok daha fazlası olması için her şeyimi verirdim.

BÖLÜM 9

T Baltanın kafasını indirdiğimde tatmin edici bir gümbürtü ve kıymık sesi geliyor.

Hava sıfırın altında olmasına rağmen şakaklarımda ter damlaları oluşuyor ve bir sonraki kütüğü önümdeki bloğun üzerine çekiyorum.

Bir saattir buradayım. Hava kararmak üzere ve ben burada ne kadar uzun kalırsam, bir başka sonsuz, soğuk geceye doğru o kadar yaklaşıyorum. Tahta, metal kafanın altında her yol verdiğinde, bunun Pierson denen herifin boynu olduğunu hayal etmekten kendimi alamıyorum.

Lanet olsun, artık içlerinden biri Layla'nın burada olduğunu bildiğine göre, arkamı döndüğümü düşündükleri her an ikisini de etrafta dolaştıracam.

Yakışıklılıklarını masum kurbanları avlamak için kullanmayı seven erkekler. Ellerine düşecek kadar şanssız kadınlara yaptıkları iğrenç şeylere dair yeterince kanıt var. Yine de Pierson kardeşler hiç suçlanmadı.

Bir sosyal yardım çeki bahanesiyle buraya ayak basmaya cüret ettiği düşüncesi kanımı kaynatıyor. Daha da kötüsü, geri döneceğini biliyorum ve bu iki hasta pislik Crimson Ridge'in her yerine bu kadar derinlemesine yerleşmişken, iyi insanlarmış gibi davranarak bu lanet toplumu kanser gibi sarmışken yapabileceğim hiçbir şey yok.

Tıpkı onun gibi.

Belki de Hayes haklıydı. Belki de yıllar boyunca burada sorumlu oldukları şeyler için onları ihbar etmeliyim. Bu tür sorunlar, hasarlar ve vandalizm olayları için kimin sorumlu olduğunu hiçbir zaman kesin olarak kanıtlayamadım.

ama ben her zaman Henrik ve Alton Pierson olduğunu biliyordum.

Yine de, bilmeme rağmen... suçluluk duygusu bunu görmemi ve sonunda bu konuda bir şeyler yapmamı engelledi. Onlarla olan bağlantım her şeyi çok karmaşık hale getiriyor.

Tek yapmak istediğim büyükbabamın günahlarını telafi etmek ama bu pislikler bunu yapmayı ya da hayatıma devam etmeyi imkânsız kılıyor.

Baltayı tekrar indiriyorum ve iki odun parçası zıt yönlere uçuyor, sonra eğilip onları yanımda duran ve bugün ihtiyacım olandan çok daha fazla büyümüş olan yığının üzerine atıyorum.

Bir parçam burada saklandığımı biliyor.

En kötü yanımda dün gece neredeyse tasmaından kurtuluyordu.

Neredeyse hiçbir şey giymeden içeri girdiğini görmek beni neredeyse baştan çıkarıyordu. Kıvrımları, pürüzsüz teni ve geniş yeşil gözleriyle sanki gördüklerinden hoşlanmış gibi bana bakıyordu. Kız benim hakkımda bir bok bilmiyor. Eğer bilseydi, Layla bir mil kaçardı ve ben de onun ipeksi saçlarını bir daha asla göremezdim.

Yıllardır bu dağda tek başıma takılıp kalmamın bir nedeni var.

Karşılaştığım kadınlar bir sevişmenin, bir orgazmın tadını çıkarıyor ve sonra hayatlarına devam ediyorlar. Seksin parıltısı geçtikten sonra bir bakıyorlar ve benim gibi biriyle takılıp kalmaktan daha fazlasını istediklerine karar veriyorlar.

Onları suçlamıyorum.

Tam bir sonraki odun parçasını önüme koyup baltayı havaya savuracakken sesi duyuyorum.

Bir bağırış. *Layla*.

"Colt." Sesi tizdi. Korkmuş.

Ceketimi kaptığım gibi baltayı yere vuruyorum ve onun sesinin geldiği yöne doğru ilerliyorum.

"Colt." Daha yüksek sesle bağırıyor, ben ahırın köşesini dönerken Peaches'in sırtından sallanıyor.

"Layla?" Ceketimi silkiyorum ve gözlerim onun üzerinde, yaralı olup olmadığına bakıyor. Gözleri yuvalarından fırlamıştı ama bana doğru koşarak ilerliyordu. İşte o zaman ellerindeki kanı fark ediyorum.

"Neren yaralı?" İçimden yüzünü tutmak geliyor ama kendimi durduruyorum, onun yerine yanına gider gitmez Layla'nın omuzlarını kavriyorum.

Kız titriyor. "Layla, konuş benimle."

"Sürü bu. Bazıları yaralandı." Gözlerinde yaş var.

"Ne kadar kötü?" Zihnim şimdiden kontrol ettiğim tüm çitlerin üzerinden geçiyor ve kaçırdığım bir şey olup olmadığını hatırlamaya çalışıyorum.

"Bilmiyorum. Kan var ve onlardan birinin durumu daha da kötüleşmesini engellemeye çalışıyordum, malzeme almam gerekiyordu ve seni arayamadım." Kelimeleri bir anda ağzından dökülüyordu.

"Kiti al. Neye ihtiyacın varsa. Biz kamyonu alacağız."

Yutkundu, başını salladı ve ekipmanları almaya gitti.

Şeftalileri güvence altına alırken, kışın ortasında nasıl kanayan sığırlarım olduğunu anlamaya çalışıyorum, oysa daha önce orada yemleme yapıyordum ve her şey yolunda görünüyordu.

Çenem o kadar sıkılı ki, Layla kitle birlikte yeniden ortaya çıktığında bir patlama sesi duyduğuma eminim ve hepsini kamyonetin arka tepsisine atıyor. Kontağı çoktan çalıştırdım ve o koltuğuna oturur oturmaz bahçeye doğru çakıl serpiştirerek yola çıktım.

"Özür dilerim-" Parmakları kucağında bükülür ve kalın, yapışkan kırmızı lekelerle kaplanır.

"Senin suçun değil."

Eğer kafamı toparlamak için uzun süre odun kırmasaydım, ben de orada olurum.

"Görebildiğim kadarıyla en az üç tanesi yaralı." Bizi padoka doğru yönlendirirken yoldaki tümseklerin üzerinden geçiyoruz. Hava neredeyse kararmış, azalan ışıktaki farlar altımızdaki çitlerin üzerinden yansıyor.

"Beni almaya gelerek doğru şeyi yaptın." Parmaklarım direksiyonda sıkışıyor.

İleride, sığırların gölgeli hatlarını görebiliyorum ve bir patinajla kapıya yanaşıyoruz. Ben bir şey söyleyemeden Layla taksiden indi.

Kamyonu yaklaştırdığımda, farların ışıkları zemini kaplayan kalın kar tabakasında parlak kırmızı izleri ortaya çıkarıyor.

Layla, burada sakladığım geçici rulo çitlerle üç sığırı bir arada tuttuğu yere doğru koşuyor. En azından onları zaptedecek kadar mantıklı davranmış, yoksa karanlıkta onları bulmak için ne kadar uğraşacağımızı Allah bilir.

Etrafta ne kadar kan olduğuna bakılırsa, sabahtan önce onlara ulaşamasaydık ölümcül olabilirdi.

"Başkalarını göremedim ama olabilir." Arkamdaki kamyonun arkasından içinde malzeme olan kutuyu kaldırıyor ve ben de koltuğun altına uzanıp

ikimize de birer kafa feneri al. Sonra kamyonetin arkasında tuttuğum yedek yular ve ipi getiriyorum.

"Al." Ona el fenerlerinden birini veriyorum ve sığırları daha iyi görebilmek için kendi el fenerimi uzun huzmeye getiriyorum.

Üçü de çoktan yatmış durumda, bu da en azından işimi kolaylaştıracak ve ben yaklaşırken içlerinden biri bir homurtu ve ardından alçak bir protesto sesi çıkarıyor.

"Sakin olun kızlar." Layla'nın yarattığı geçici ağlın kenarından dolaşırken sesimi alçak tutuyorum. Onları bir arada tutmak için bir taraftaki padok çitini kullanarak bir tür yarım daire şeklinde tutuyor.

Çömelip ışığımı ayarladığımda, altlarındaki karda bakır ve daha parlak kırmızı lekeleri görebiliyorum.

Her birinin böğründe, çit direklerinden birinin hizasında sığ bir yaraya benzeyen bir şey var. Çıkıntılı bir çivi, belki de ona sürtündükleri yere zarar vermiş gibi görünecek kadar sığ, ancak bunu söylemek zor ve kan miktarı muhtemelen her şeyi olduğundan daha kötü gösteriyor.

Elbette hepsinin aynı şekilde yaralanmış olması şüpheli. Bu kanlı durumun bariz açıklamasının ne olduğunu bilerek ama yüksek sesle itiraf etmek istemeyerek omurgam sertleşiyor.

"Ben ilkini zapt edeceğim, sen de diğer ikisini biraz daha çitle ayır." Layla'yı yönlendiriyorum ve o da tam olarak dediğimi yapıyor. Yular takmayı başardığım ve yere yatırmak için ağırlığımı verdiğim ilk hayvan fazla mücadele etmiyor. Bu küçük sürü idare edilmeye ve insanların etrafında olmaya alışkın. Tam olarak evcil sayılmazlar ama kolay kolay korkmazlar da.

Layla ihtiyacı olan şeyleri getiriyor ve ben ağırlığımı düveye verirken sessizce işe koyuluyor. Karda diz çöküp yarayı inceliyor.

"Tıraş etmem gerektiğini sanmıyorum. Sanırım sadece temizlenmesi gerekiyor. Belki de emin olmak için antibiyotik." Layla kiti karıştırıp ihtiyacı olan şeyi arıyor ama ellerinin titrediğini görebiliyorum. Ya soğuktan ya şoktan ya da her ikisinden.

"En iyisi olduğunu düşündüğün şeyi yap." Onun kararına güveniyorum. Görebildiğim kadarıyla sadece küçük bir yara ve hala buna neyin sebep olduğunu anlamaya çalışsam da, önce bu hayvanlarla ilgilenene kadar beklemek zorunda kalacak.

Layla soğuğa ve karanlığın çökmesine rağmen hızla çalışıyor. Buz gibi havada nefeslerimiz buğulanıyor ve altındaki gürleyen canavar ara sıra yumuşak böğürtüler çıkarıyor.

Aynı işlemi ikinci hayvan için de tekrarlıyoruz. Layla yarayı temizlemek ve daha fazla enfeksiyona neden olabilecek hiçbir şeyin gömülü olmadığından emin olmak için hızlı bir çalışma yapıyor.

En son ulaştığımız kişi daha fazla mücadele ediyor gibi görünüyor. Onları altıma çekip sabitlediklerinden emin olduktan sonra Layla kanın sızdığı yeri incelemeye başlıyor ve nefesini içine çekiyor.

"Bu diğerlerinden daha kötü." Kenarlara dikkatlice bastırıyor.

"Ne kadar kötü?"

"İyileşecek ama dikişe ihtiyacı var." Layla'nın sesi sakın geliyor ama bunun sadece yüzeyde olduğunu görebiliyorum.

"Tamam."

"Colt-" Bocalamaya başladı. Burada, Devil's Peak'in soğuk gözleri altındaki bir otlakta, kemik dondurucu rüzgarda, burası şu anda olmasını istediğim son yer, ama buradaki gerçek bu ve bununla yüzleşmek zorunda kalacak.

"Layla." Pozisyonumu ayarlayıp ona doğru eğildim. "Bitir şu işi."

Yeşil gözleri benimkilere kayıyor ve farlarımızın parıltısı, birbirimize yakın durduğumuz yerde nefeslerimizden çıkan beyaz tüyleri aydınlatıyor.

"Bunu daha önce hiç yapmadım... bu şekilde. Uygun bir nezarethanede ya da gün ışığında olukta, evet. Ama her şeyi berbat edebileceğim karanlıkta değil."

"Bu hayvanı önemsiyor musun, Layla?"

Biraz daha sert nefes alıyor. "Tabii ki istiyorum."

"O zaman yapabileceğini biliyorum. Çünkü işi doğru dürüst yapacak kadar önemsiyorsun."

"Ama-"

"Seni boşuna mı tuttum? Hayır. Veterinerlik eğitimi almış olan sensin ve ben sadece sen onu dikerken bu düveyi tutabilecek bir kovboyum. Tabii eve dönüp tüfeğimi almamı ve onun acısına son vermeme istemiyorsan."

Yüzü buruşuyor ve burun deliklerinin hafifçe açıldığını görüyorum. İğneye ve dikiş ipliğine uzanıyor ama elleri hâlâ titriyor.

Hiç düşünmeden boştaki elimle parmaklarını kavırıyor ve sıkıyorum. Dokunuşumun altında o kadar yumuşak ki, sert ellerimin altında hissettiklerim karşısında neredeyse inleyecektim.

"Seni hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum," diye mırıldanıyor. Bu kız asla hayal kırıklığına uğratamayacağını çok az biliyordu.

"Yapmayacaksın. Şimdi benim için derin bir nefes al bebeğim."

Gözleri benimkileri arıyor ama dediğimi yapıyor. Uzun, titrek bir nefes alıyor. "Ve dışarı." Aramızdaki boşluğa beyaz bir duman üflüyor.

Başparmağımla avucunu okşuyorum ve sonra ellerini yaraya doğru yönlendiriyorum.

"Her seferinde tek bir dikişe odaklanın. Ben buradayım ve hiçbir yere gitmiyorum."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 10

I Eve döndüğümüzde gün batımını çoktan geçmişti. Geç olmamasına rağmen, sanki saatlerdir otlaktaymışız gibi hissediyorum.

Colt bana gidip duş almamı ve ısınmamı emretti. Ona karşı koymadım.

Adrenalin, şok ve endişenin artçı etkileri enerjimi tüketti ve ılık spreyin altında çözülmek için normalde harcayacağımdan çok daha uzun zaman harcadım.

Mutfağa döndüğümde Colt'un da yeni duş almış olduğunu görünce şaşıyorum ve bununla da kalmayıp bir yerlerden iki kişilik akşam yemeği hazırlamış.

"Çok heyecanlanma." Dumanı tüten sıcak yahniyi önüme koyarken huysuzca "Fazla heyecanlanma" diyor. "Sadece dondurucudan arta kalanlar."

Midem gürültülü bir gümbürtü çıkarıyor.

"Ramen beni mutlu ederdi ama bu harika kokuyor." Kaşığımı daldırıyorum ve tadı cennete benziyor. Colt belli ki çok iyi bir aşçı çünkü sığır eti yumuşacık ve mükemmel terbiye edilmiş.

Karşımdaki adam dehşete düşmüş görünüyor.

"Ramen sevmiyor musun?" Kaşığımdaki yahniyi höpürdeterek yiyorum. "O yemek değil."

Not edildi. Kovboy dağ adamı bu yüzyılda hiçbir zaman bir kase hazır erişte için bana katılmayacak. Gülümsememi yemeğimin içine saklıyorum ve ikimiz de yemeklerimizi mideye indirmeye başlıyoruz. Bugün çok yorucu geçti ve vücudum bir kamyon ve römork tarafından ezilmiş gibi hissediyor.

"Bira?" Ayağa kalkıp buzdolabının içini karıştırmaya başladıktan sonra teklif ediyor ve ben bir ağız dolusu ile başımı sallıyorum.

Colt adanın diğerk tarafına geçip kendisi için bir içki alıyor ve oktan açılmış bir içkiyi bana uzatıyor. Başıni eğerek bir yudum almak için arkasına yaslandığında, büyülenmiş bir şekilde onu izliyorum. Tuzlu ve biberli sakalı ve güçlü boğazı yutkunurken sallanıyor.

Tanrım, ona bakmak çok güzel.

Yemekten birkaç ısırik daha alıyorum ve belki de alkolün etkisiyle biraz daha gevşemiş hissediyorum ama tam olarak çözemediğim bir şey var. Gördüğüm kadarıyla bu koca yerde bir ailenin, bir kadının ya da kişisel herhangi bir şeyin fotoğrafı yok - ve fırsat bulduğumda kesinlikle kendi payıma düşeni yaptım.

"Bana şunu söyle, Colton Wilder. Devil's Peak'te sadece sen olacaksan neden bu kadar büyük bir yer tutuyorsun?" Biramın üstünden biraz sııttım.

Bana bakıyor ve tam olarak gülümsemiyor ama dudaklarının seğirdiğini görüyorum.

Oturduğum yerde biraz kaymak zorunda kalıyorum çünkü ifadesindeki o küçük titreşim amımı sıkıyor.

"Bu pek de hoş bir masal sayılmaz." Ses tonu hafif, ama gözlerinin etrafındaki kırışıklıklar bana bunun kolay kolay girmeyeceği bir alan olduğunu söylüyor.

"Burnumu sokmak istemem. İstemiyorsan paylaşmak zorunda değilsin." Colt dilini dişlerinin önünde gezdiriyor.

"Değiş tokuş adil olur." Şişenin ağzını bana doğru çeviriyor. "Önce benim için bir soruya cevap ver, Layla."

Kaşlarım saç izgime doğru kalktı. Ne bilmek istiyor?

"Tamamyy..." Yemi yuttum. Görünüşe göre bu adamı memnun etmek konusunda kendimi kontrol edemiyorum.

"Burada oturmuş merak ediyordum... yirmi beş yaşında bir genç, veterinerlik sertifikasını bitirmek için kapıdaki bir boğa gibi koşturacak ve bir yandan da köhne barlarda gece vardiyalarında çalışacak kadar çaresizce neyi ödemeye ihtiyaç duyar?" Arkasına yaslanıp bir kolunu göğsünde kavuşturuyor, diğerk koluyla da birasının boynunu baş ve işaret parmakları arasında sallıyor.

Bir an için kolumun kenarını karıştırıyorum.

Konuşmaya başlamamı bekliyor.

Uzun bir nefes vererek taburemde kayıyorum.

"Annem beni gençken doğurmuş, çok gençken." Tereddüt ediyorum, ona doğru bir bakış atıyorum ve devam etmemi beklediğini görüyorum.

"Sanırım gençliğinin elinden alındığını hissetti, bu yüzden benimkini

kaçırdığını düşündüğü şeyi. Ben babamla hiç tanışmadım ve onun çıktığı erkekler de mevsimlerle birlikte gelip geçti."

Colt ben konuşurken sessizce beni inceliyor, ela gözleri ben devam etmeden önce biramdan büyük bir yudum almamı izliyor.

"Teyzem okuldan sonra beni alır, yemek yediğimden emin olur, beni dans derslerine ve hafta sonu resitallerine götürürdü. Haftalarca, bazen de aylarca onunla kalmama izin verirdi. Onu çok severdim ve onunla birlikteyken kendimi hep tatildeymişim gibi hissederdim. Geriye dönüp baktığımda, o zamanlar bunu düşünemeyecek kadar küçüktüm ama bir gün okuldan eve geldiğimde annemin kanepesinde oturan adam bana annemin ilk tanıştıklarında ona baktığı gözlerle bakıyordu."

Colt'un bakışlarının yoğunluğu altında koltuğumda daha fazla hareket etmemek çok zor.

"O gün annemle yaşadığım son gündü."

"Teyzen seni yanına mı aldı?"

Bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum. "Evaline oraya bir daha gitmeyeceğimden emin oldu."

Bu zor kısmı. Bunu açıklamak için uygun kelimeleri bulmaya çalıştığımda beni her zaman boğan kısım.

"Ama ben liseyi bitirdiğimde o çoktan bazı şeyleri unutmaya başlamıştı. Kolayca karıştırıyordu, bilirsiniz." Biranın üzerindeki etiketi kaşıdım. "Buna erken başlangıçlı bunama diyorlar ve ben daha ne olduğunu anlayamadan teyzemi aldı götürdü."

Colt boğazını temizliyor ve ben de isteksizce gözleriyle buluşuyorum. Bana acımasını ya da yardım etmesini istemiyorum ama umarım bunun benim için neden bu kadar önemli olduğunu anlar.

"Onun bakımı için para
ödüyorsun, anlıyorum." Tekrar
başımı sallarken dudaklarım
inceliyor.

Duvardaki saat tik tak ediyor ve ikimiz de uzun bir süre orada oturuyoruz. "Şimdi benim mutlu yatma zamanı hikayemi dinlediniz, hadi sizinkini dinleyelim."

Şimdi birasından uzun bir yudum alma sırası Colt'ta.

"Anlatacak pek bir şey yok. Ailem ben çocukken bir araba kazasında öldü, onları hatırlayamayacak kadar küçüktüm ve benimle ilgilenmek büyükbabama kaldı."

"Burada, çiftlikte mi?"

Colt onaylar gibi bir ses çıkarır.

"Tam burada büyüdüm. Ya da burada büyümekten *kurtuldum*

diyebilirim."

Karşımdaki adamın çenesindeki gerginliği gördüğümde boğazım düğümleniyor, kilitli kalmayı tercih ettiğini tahmin ettiğim anılarını yeniden hatırlamak zorunda kalıyor.

"Bu çiftliğin sahibi olabilirdi ama öfkesini en yakınındakinden çıkarmayı seven huysuz bir orospu çocuğuydu. Sığırlarımızın neden hep kırıldığını anlayacak yaşa geldiğimde, onunla kavga etmeye başladım. En azından bu şekilde hıncını masum hayvanlardan değil benden çıkarıyordu."

Colt bir an için düşüncelerini gözden geçirir.

"Bir düvenin alnına ilk kurşunu sıktığımda on dört yaşındaydım. Her an yavrulayabilirdi ve o kadar kötü yaralanmıştı ki asla hayatta kalamazdı."

Gözlerimin arkası yanıyor. Kucağına tırmanıp ona sarılmak istiyorum.

"O adam kendini astığında, Devil's Peak'in gerçek şeytanı sonunda gitmişti. Kayce daha yeni doğmuştu ve ben hasta piçin cenazesine gitmek yerine tüm günümü eskiden tam da bu noktada bulunan çürümüş çiftlik evini yıkarak geçirdim."

Onu dinlerken bile göğsüm ağrıyor. Ama konuşmayı kesmesini istemiyorum. Colt'un bu konuda konuştuğu tek kişi olma ihtimalim varmış gibi hissediyorum.

Bu gece bu mutfağa nasıl bir büyü çöktü bilmiyorum ama sanki askıya alınmışız, zamanın dışında sallanıyoruz.

Birasının üstünden kendi kendine karanlık bir şekilde kıkırıyor. "Neredeyse otuz yılımı burayı kırık dökük, köhne bir bok çuvalından alıp o şerefsizin mirasını silerek geçirdim. Umarım bir gün ben hayatıma devam ettiğimde burası, bu çiftlikten benim kazandığımdan çok daha fazla para kazanacak bilgili birine satılır."

"Bunu kendin için yapmadın mı?" Onun için çok üzüldüm ama aynı zamanda bu adama ve başarmak için yorulmadan çalıştığı her şeye sıırıslıklam aşık olduğumu düşünüyorum.

Colt başını sallıyor. Gözlerinin üzerine düşen dağınık siyah saçları onu daha genç gösteriyor. Sadece sakalındaki gümüş benekleri gördüğünüzde yaşını ele veriyor.

"Buranın her zaman bir turizm fırsatı olacağını, büyüklerle rekabet edebilecek bir çiftlik olmayacağını düşündüm. Ben de bunun için iyi olabilecek bir şey inşa ettim. Ne bileyim, hafta sonları ata binip etrafta zıplamak isteyen zenginler için bir konaklama yeri falan."

"Çiftlik gibi mi?"

Colt titriyor ve yüzünü buruşturuyor. "Yemin ederim çevremde biri buraya *böyle* derse anevrizma geçiririm."

Boş kâsemi uzatmam için eliyle işaret ediyor. Sanırım küçük kalp-kalp konuşmamız bir sonuca ulaştı, ama o benim yerime bulaşıkları yıkamaya kalkışmadan önce ben topluyorum. Her ne kadar buradaki işleri kolayca paylaşıyor gibi görünsek de, bu gece her birimizin kendi arkasını toplayabileceği türden bir gece gibi geliyor.

"Ben hallederim." Küçük bir gülümseme gösterip başımı eğiyorum.

Diğer tarafa geçip tezgahın yanında ona katıldığımda, dikkatim karanlıktan sığırların olduğu yöne doğru çekiliyor. Geniş omuzları lavabonun önündeki boşluğu doldururken, içinde güveç olması gereken kapları ve kendi kâsesini duruluyor.

"İyi olacaklar. Orada mükemmel bir iş çıkardınız."

Bu beklenmedik iltifat karşısında midem küçük bir takla atıyor. İri gövdesinin yanında dururken, üzerindeki ikinci bir deri gibi görünen yumuşak tişörtünün görüntüsü beni kendine çekmekten başka bir şey yapamıyor. Parmaklarım uzanıp yıpranmış pamuğa dokunmak için kaşınıyor.

"Çünkü beni *yine* o çıkmazdan kurtardın." Gerçek bu. Onun sabit varlığı beni topraklamasaydı bu gece yaptıklarımın hiçbirini yapabileceğime emin değildim. Güpegündüz bir hayvanı hareketsiz tutmak için gereken tüm ekipmanla içerideyken çiftlik hayvanlarına dikiş atmak başka bir şey. Karda ve zifiri karanlıkta kanlar içinde olmak başka bir şey.

Çenesi titriyor.

Kanım ısınmaya başlıyor, alkol damarlarıma rahatça yerleşiyor.

"Benimle konuşma şeklini seviyorum."

Lavabodaki kapları sessizce ovalıyor. Gözlerim, ellerinin arkasındaki damar haritasının su tarafından vurgulanarak parlayışından ayrılmak istemiyor.

"Bana güvendiğiniz için teşekkür ederim." Çok yakın duruyorum, biliyorum. Ama o da uzaklaşmıyor ve bedenlerimiz arasındaki sıcaklık beni içine çekiyor.

O çok tanıdık sızı yükselmeye başladığında kalçalarım sıkışıyor. Bu gece orada ne duyduğumu biliyorum.

Bunu söylemek isteyip istemediğini ya da o anın sıcaklığıyla kazara ağzından kaçıp kaçmadığını bilmiyorum.

Ama tekrar söylediğini duymak istiyorum.

"*Bu gece* benimle konuşman hoşuma gitti."

Colt hareketsiz duruyor.

"Burada böyle şeylerle tek başına uğraşmak zor olmalı." Çok cüretkâr davranıyorum, ama onun hayatından, birasından ve benim kaplandığım sıcak parıltıdan biraz bahsettikten sonra, onun da benim gibi hissetme ihtimali olabilir.

Büyük pençesi kâsemi elimden almak için uzanıyor ama ben başımı sallıyorum. "Sorun değil. Bana bırak."

Lavaboya, onun yanına uzanıyorum ve vücutlarımız yan yana geliyor. Hafifçe sertleşiyor ama uzaklaşmıyor. Kalçamı kalçasına bastırdığımda hissettiğimde kalbim hızla çarpmaya başlıyor.

Birden mutfak fırın gibi oluyor ve ellerini lavabonun kenarına koyuşunu izlerken nabzım boğazımda düğümleniyor. Yaklaşmama izin veriyor. Çok yakın. Kokusu ve sıcaklığı, altına gömülmek ve sarılıp kalmak istediğim bir battaniye gibi etrafımı sarıyor.

Kâseyi temizlerken ellerimin üzerinden ılık su akıyor ve sonra musluğu kapatıyorum. Musluk olmayınca mutfak o kadar sessiz ki, tek duyabildiğim kulaklarıma hücum eden kan ve pencerelerin önünden geçen buz gibi rüzgârın hafif uğultusu.

Colt bulaşık makinesinin önünde duruyor ve ben de vücudumu ona doğru eğiyorum, sanki ellerimi bu adamın her yerine sürmemi engelleyen tek şeymiş gibi hâlâ aptal kâsemi tutuyorum.

"Burası yalnızlık çekiyor mu?" Başım arkaya doğru eğilirken ve onun karanlık bakışları tarafından tüketilirken fısıltım gizlice çıkıyor. Gözbebekleri hayal edilebilecek en derin yarık gibi, üzerimde beliriyor.

Uzanarak tabağı elimden alıyor ve kalçamın yanındaki bankın üzerine koyuyor.

Aman Tanrım.

Ağırlığını kaydırıp bir elini vücudumun diğer tarafına yerleştirirken karşı koyamadığım bir güç bedenlerimizi birbirine çekiyor. Beni lavaboya doğru hapsediyor.

Gözleri ağızıma düşüyor ve bu yasak ana kilitlendiğimiz her saniye göğsüm daha hızlı inip kalkıyor. Onu hissediyorum; gücünü, erkekliğini, deri ve yağmur damlalarının sarhoş edici kokusunu. Kalçalarımın arasında bir ıslaklık seli var ve iç çamaşırım kesinlikle alev aldı.

Dilim alt dudağımın üzerinde geziniyor.

Colt, şahin gibi sert bir bakışla harekete kilitlenir.

Tam çenesini esnetip dudaklarımın ayrıldığı noktaya hassas bir şekilde odaklandığı sırada, mutfağın hemen dışındaki ofisinden bir gürültü patlaması geliyor. Radyo patlayarak canlanıyor, beni sıçratıyor ve Colt'un kafası rahatsız edici sesin geldiği yöne doğru savruluyor.

Tam o sırada hattan tanıdık bir ses geliyor ve midemi yere indiriyor.

"HEY, BABA? ORDA MISIN?" Kayce'nin sesi telsiz ahizesinin diğer ucundan cılız ama net bir şekilde duyuluyor.

Aynı anda üç şey oldu. Colt kendini sıcak bir sobanın üzerinde yakmış gibi sarsılarak benden uzaklaştı. Dönüp lavabonun kenarından iki büklüm oldum ve nefes nefese kaldım. Dünya bir yük treni gibi üzerime geliyor.

Vay

anasını.

Vay

anasını.

Vay

anasını.

Az önce aramızda her ne olacaksa kesinlikle olacaktı ve bu kadar ileri gittiğim için hemen kendimi azarlıyorum.

Colt'u o pozisyona sokmamalıydım.

Uzaklaşmalıydı.

İkimiz de uçuruma bu kadar yaklaşmışken pervasız davranıyoruz - uçurumun kenarından atlarsak ikimizin de geri dönemeyeceği bir uçurum.

Suçluluk duygusu içimde gürliyor. Kayce için hâlâ bir şeyler hissettiğim için değil. Benim endişem tamamen Colt için. Onunla flört ediyorum ve onu zorluyorum ve adama verdiğim teşekkür bu. Bana sadece bir iş sağlamakla kalmayan, finans şirketiyle yaşadığım felaketi çözen ve tüm bunların ötesinde, başımı sokacak geçici bir çatı veren birine.

Ne düşünüyordum ki ben?

Her şeyi bulaşık makinesine yerleştirip çalıştırıyorum. Arkamda Colt'un alçak sesle oğluyla ahizeden konuştuğunu duyuyorum. Kayce'in kasabaya götürdüğü aracın Colt'un kamyonetinin kabininde gördüğüm gibi bağlantılı bir radyo ünitesine sahip olduğunu tahmin ediyorum.

"Kalacak bir yerin var mı?"

Hat cızırdıyor ve Kayce'in cevabını tam olarak anlayamıyorum. Colt'un küçük ofisinde durduğu yere bakmaya cesaret ettiğimde, geniş sırtını görüyorum ve bir elini saçlarına daldırmış. Açık kapı aralığından sızan küçük lambanın ışığıyla aydınlanıyor. Diğer eliyle telsizin ahizesini ağzına yaklaştırıyor.

"Yol yaklaşık bir hafta içinde açılacak." Diğer uçtan daha boğuk bir konuşma geliyor.

Kayce'nin ne söylediğini gerçekten bilmek istiyorum, bu yüzden dikkatlice yaklaşıyorum ve sırtımı duvara dayayarak koridorda gözden uzak bir yerde oyalanıyorum.

"... Burada halletmem gereken bir şey var." Eski sevgilimin sesi koridora doğru süzüldü.

Colt derin bir iç çeker. "En azından bana biraz haber verebilirdin."

"Evet, kendimi kötü hissediyorum. Bir hafta daha her şeyle tek başına başa çıkabilecek misin?"

Bir duraklama olur ve Colt biraz öksürür. "Yardım getirdim." Kalbim küt küt atıyor.

"Siktir, şanslıymışsın. Storm mu yoksa Peak'in aşağısındaki diğer adamlardan biri mi?"

Vay anasını. Ona burada olduğumu söyleyecek mi? "Tam olarak değil."

Kayce, paraziti çılgına çeviren bir kahkaha atıyor. "Sakın bana yukarıda bir hatun olduğunu söyleme?"

Elimi ağzıma kapatıyorum.

"Öyle bir şey değil." Colt kelimelerini gıcırdatıyor.

"Evet, tabii baba. Birini bulmanın zamanı gelmişti. Gerçi senin saçmalıklarına kimin katlanacağını hayal bile edemiyorum." Kayce kesinlikle içiyordu. Telsizden bile sesindeki vızıltıyı duyabiliyorum.

"Kayce-" Colt konuşmalarını duyabildiğimin farkında mı bilmiyorum ama araya girmeye çalışıyor ama faydası yok.

"Onunla daha önce tanışmış mıydım? Seksi mi?" Sanırım öleceğim.

"Kayce." Telsiz hattını kapatıyor. "Ben Layla."

Sessizlik ve sadece hafif bir parazit uğultusu var.

"Layla'm mı?"

Hayır. *Senin* Layla'n değil, sık kafalı. Oraya dalıp ikisine de bağlamak istiyorum. Ama yerimde duramıyorum.

"Neler oluyor baba?" Sesi kızgın geliyor. Buna hiç hakkı olmamasına rağmen. Şu anda onun gözlerini oyup bana ve dolayısıyla babasına borçlu olduğu her kuruşu talep eden kişi ben olmalıydım.

"Benim kızımı mı beceriyorsun?" Kayce sarhoş ve ağzını bozuyor ve ben burada, bu koridorda kararsızlık labirentinde sıkışıp kaldım.

Ama Colt benden daha hızlı tepki veriyor. "Öyle bir şey değil. Yardıma ihtiyacı vardı ve ben de ona bir iş verdim. Hikayenin sonu. Çocuk kar yağdığı gece *seni* ararken buraya geldi ve arabası bozuldu."

"Ne yani? Onu yatağına mı soktun?"

"Kendine dikkat et, evlat." Colt'un sesi, radyo setini duvara fırlatacakmış gibi çıkıyor.

"O zaman bana kız arkadaşımı neden yanında tuttuğunu açıkla."

Tanrım. Bu bir kabus. Birkaç dakika önce neredeyse kendimi atacağım adamın bana çocuk demesi ve eski erkek arkadaşımın sarhoş, kıskanç bir pislik olması arasında ne yapacağımı bilmiyorum. Müdahale etmeli miyim? Kayce ile kendim konuşmaya çalışsam yardımcı olur muyum?

Colt beni gerçekten öyle mi görüyor? Sadece tahammül ettiği küçük bir kız mı?

"Seninle bu işe girmeyeceğim. Ortada garip bir şey yok. Yürütmem gereken lanet bir işim var ve sen bana yardım etmek için burada değilsin. O yüzden *kızına* göz kulak olmak için burada olman gerekirken ona yardım ettiğim için beni dava et." Kızgın Colt'un daha önce de ortaya çıktığını duymuştum ama bu bambaşka bir seviyede.

Hattan daha fazla cızırtı geliyor ve bir an için Kayce'in telefonu kapatıp kapatmadığını bilmiyorum.

"Tamam. Bak, sıçtım batırdım, tamam. Ama bazı işleri halletmem gerekiyor ve yol açılır açılmaz geri döneceğim."

"Güzel." Colt'un bazı kâğıtları karıştırdığını duydum. "Telafi etmem gereken çok şey olduğunu biliyorum Kayce."

"Sorun yok, baba. Biz iyiyiz."

Yanımdaki odada ağır bir iç çekiş var.

"Güvende kal, tamam mı?"

"Her zaman. Layla'ya yakında orada olacağımı söyle."

"Elbette."

Sesinde teslimiyet var mı? Anlaşılmaz bir şey belki de.

Vedalaşmaya başladıklarını duydum ve işte o zaman oradan çıkıp yatak odama doğru sessizce ilerledim. Onların konuşmalarını duymak, görmezden gelmeye çalıştığım her şeyi pekiştirdi. Oğlu için doğru olanı yapmaya çalışan bir adamdı bu ve ben her şeyi berbat ediyordum.

Colt haklı. İlgilenmesi gereken bir işi var ve ben şimdi onun inşa ettiği vizyonu, yani burada oluşturduğu zor kazanılmış mirası biraz daha iyi anlıyorum.

Onunla oğlu arasına giren kişi ben olamam ve dikkat dağıtıcı olmayı reddediyorum.

Amacım bu işteki kalan haftalarımı atlatmak. Amirime göndermek için referansımı almak ve yoluma devam etmek.

Artık Colt Wilder ile uygunsuz gece yarısı karşılaşmaları yok.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 11

I Mutfaktaki ucuz atlatmamızın üzerinden neredeyse bir hafta geçti ve ben çok iyiydim.

Ta ki bugüne kadar.

Yemin ederim, Colt sanki ondan uzak durduğum ve iyi bir çiftlik işçisi gibi kendimi meşgul ettiğim için kendimle gurur duyduğumu biliyordu.

Ahır, atlarla mümkün olduğunca çok vakit geçirdiğim, koridorun hemen aşağısında uyuyan kovboyu düşünmek isteyen zihnimi dağıttığım güvenli alanım oldu. Çok komik ve tatlı olan atların video ve fotoğraflarını paylaşıyorum ve tüm ilgimin üzerlerinde toplanmasına bayılıyor gibiler. Bu arada, Sage her gün gelen kutumu mümkün olduğunca çok sayıda *binicilikle* ilgili kelime oyunuyla doldurmak için elinden geleni yapıyor.

Geceleri yemek hazırlama ve Colt daha yemeğe oturmadan gidip kitap okuma sanatını mükemmelleştirdim.

Ortadan kaybolma eylemlerim hakkında düşünceleri varsa, bunları kendine saklıyor.

D i k k a t i n i z i çekerim, adam ortalıkta pek görünmüyor. Sanırım aramızdaki bu garip gerilime aynı şekilde yaklaşıyoruz. Ama şimdi, birlikte arazinin ücra bir köşesine gitmek için atları aldık ve bu, kesinlikle biraz fazla flört ettiğim o gecedan beri birbirimizin etrafında geçirdiğimiz ilk gerçek zaman.

Kum.

Görünüşe göre yol yarın açık olacak ve hava bütün hafta boyunca sakin seyretti. Son birkaç gündür güneş parlıyor, bu da demek oluyor ki

kar yavaş yavaş erimeye başladı.

"Pek konuşmuyorsun, değil mi?" Colt eyerinde dönüyor. Başına taktığı siyah kovboy şapkası, tepesindeki masmavi gökyüzüne karşı onu her zamanki gibi gösterişli gösteriyordu.

Ona kaşlarımı kaldırarak bakıyorum. Bu adam bana fazla konuşmadığımı mı söylüyor?

Tencere, camdan kalesinin içinden çaydanlığa taş atmakla meşgul.

Sessizliğim kasıtlı olarak inatçı bir şeye dönüşüyor. Bu da başını sallayıp başka tarafa bakmasına neden oluyor, ama dudaklarının köşelerinde bir çekilme tehdidinin belirlediği anı fark etmeden önce değil.

Colt eyerinde kendini yeniden ayarlıyor ve ben gözlerimi kot pantolonunun kışını mükemmel bir şekilde sarışından ayırmak zorunda kalıyorum.

O senin eski erkek arkadaşının babası ve senin patronun. Kendime yüzüncü kez hatırlatıyorum.

Bu adam sınırların o kadar dışında ki, ayın yüzeyinde dörtnala koşuyor da olabilir.

Ancak geceleri kafamın içinde, onunla benim karanlıkta birbirimize çekildiğimiz küçük, iğrenç bir fantezi dünyası var. Bu da tam olarak o düşüncelerin kalması gereken yer.

"Burası iş görür." Atları yavaşlatarak durdurdu ve atladı. Ben de onu takip ediyorum, çam ağaçları ve yer seviyesinde gövdelerin etrafında hala kalın olan kar yığınları arasında ne yaptığımızdan hala biraz emin değilim. Çitlerdeki delikleri onarmayı ve çiftliğin uzak bölgelerindeki çevreyi kontrol etmeyi bitirdik ve beklediğim gibi geri dönmek yerine buraya geldik.

Bunun için neden onun tüfeğini getirmemiz gerektiğinden daha da az eminim. Belirsizlik midemde kurşun bir ağırlık gibi oturuyor.

Yapmak istediğim şey ahırda saklanmak, atları tımar etmek ve yemlerini yemelerini dinlemek. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım karşı koyamadığım bir kurtla vahşi doğada olmak değil.

Tek savunma hattım ondan uzak durmak oldu.

Ki bunu buraya kadar yapamayacağım kesin.

"Orada bir hedef var." Colt ağaçların arasına gizlenmiş bir şekli işaret ediyor. Gözlerimi siper edip gözlerimi kıstığımda, üzerindeki boyanın solmuş halkalarını görebiliyorum ve ahşap sehpa delik değişik.

"Bunu öğrenmem gerektiğini sanmıyorum." Peaches'ın boynunu okşuyor ve arazinin diğer ucuna geri dönmek için bir bahane bulmaya çalışıyorum. Colton Wilder'dan çok ama çok uzağa.

"Evet. Öyle." Homurdanıyor. Tüfeği doldurmaya başladı. Avuçlarım biraz nemli.

"Buraya gel." Karın içindeki bir tümseğe doğru ilerliyor. Onu takip etmek istemiyorum.

"Layla."

"Sadece izleyeceğim." Zaten silah kullanmayı bilmem gerekmiyor.

Colt bana ölümcül bakışlarından birini yöneltiyor. "Layla." Adımı tekrarlıyor ve o kadar zehir dolu ki ürperiyorum.

"Tamam." İçimden homurdanarak onun durduğu yere doğru ilerliyorum.

Bildiğim bir sonraki şey, Colt başımda dururken elimde bir tüfekle karda yatıyor olduğum. Üç atış denedim ve her seferinde tamamen ıskaladım.

Umutsuz vakayım.

Ayak parmaklarım uyuştı.

Benim başarısız olduğumu düşünecek.

Başımı eğip nefesimi üflüyorum. "Sana söylemiştim. Bana bunu öğretmenin bir anlamı yok."

Colt kesinlikle küçümseme gibi görünen bir ifadeyle bana bakıyor.

Belki böylesi daha iyidir. Onun benden nefret etmesi, önümüzdeki birkaç hafta boyunca burada çalışmayı bitirene kadar duygularımı gözlerden uzak tutmamı çok daha kolaylaştıracak.

"Denemiyorsun bile."

"İşimi yapmak için *bu* özel beceriye ihtiyacım yok, değil mi?"

Colt kalçalarının üzerine düştü ve çenemi tuttu. Beni yüzüne doğru çekiyor, bu da beni inletiyor. Kavrayışı sert ve talepkâr ve açıkçası dokunuşunu hissetmek beni biraz şoke ediyor.

Yüzümü çimdiklediği yerde derimin altında kıvılcımlar uçuşuyor.

"Şu büyük ağaçların ve kayaların olduğu noktayı görüyor musun?"

Gözlerim onun işaret ettiği yöne doğru kayıyor. Gösterdiği yere bir göz attığımda başımı sallıyorum. Gün batımında Devil's Peak'i izlemek için muhteşem bir manzara noktası olacak gibi görünüyor.

"Buralarda orası Sırt olarak bilinir. Eğer o pislüklerden biri sizi oraya götürmek istediğini söylerse, tek bir şey istediğini anlarsınız."

Bunun silahla ateş etmekle ne ilgisi olduğunu anlamakta zorlanıyorum.

"Tekrar yap." Yüzümü hedefe doğru geri itiyor.

"Yapamam."

Arkamda Colt'un dişlerinin gıcırdadığını duyabiliyorum. Hışımla atına doğru geri dönmesini ve beni burada bırakıp yetersizlik duygularımın içinde debelenmeye devam etmesini bekliyorum. Ama sonra kar, ağırlığının altında çatırdıyor ve bir sonraki an yanımda yatıyor.

Oh, Tanrım. Onun bu kadar yakın olmasına dayanamıyorum. Mükemmel bir şekilde ona ait olan koku, deri ve erkeksiliğin girdabıyla beni ele geçiriyor.

Kollarıyla vücudumu arkadan sararak kendini konumlandırıyor.

Derimden çıkacakmışım gibi hissediyorum.

Vücudum hain küçük bir kaltak, onun ağırlığı sırtımda kaydıkça kendinden geçmeye ve ısınmaya başlıyor.

Colt'un ağzı kulağıma o kadar yakın ki nefesinin yüzümdeki ince tüyleri okşadığını hissedebiliyorum. Anında bir su birikintisine dönüştüm. Geçen haftaki tüm çabalarım pencereden uçup gitti ve beni tekrar mutfağın karanlığında, dudaklarıma bakarken bıraktı.

"Eğer burada tek başınaysan ya da bana bir şey olursa, kendi başının çaresine bakabileceğini bilmeliyim, Layla." Dudakları kulağımın kabuğunu sıyrıyor ve karnımda bir sürü kelebeğin uçuşmasına neden oluyor.

Tüfeği tutuşumu yeniden konumlandırıyor, duruşumda küçük ayarlamalar yapıyor. Nefes almak, hedefimi bulmak ve tekrar nefes almayı hatırlamak gibi küçük ayrıntılar hakkında benimle konuşuyor.

"Tatlı noktayı bulun ve nişan alın."

Hedefi hizalıyorum. Her titrek nefeste Colt'un bana çok yakın olduğunun acı verici bir şekilde farkındayım. Sonra sıkıyorum.

Ateş edildi.

Hedefi vurdum.

"Aferin kızıma." Colt'un gür sesi ve sıcak dudakları tam kulağımın dibinde. Bu adam benim ölümüm olacak.

"Kendimi neyden korumam gerektiğini düşündüğünü bilmiyorum," diye mırıldanıyorum. Onun yakınlığını ve burada benimle böyle uzanırken nasıl hissettiğini iliklerime kadar hissediyorum. Sanki bedenlerimiz birbirine en doğal şekilde nasıl uyum sağlayacağını sezgisel olarak biliyor.

Yer değiştirerek yanımdan kayboluyor ve ben onun sıcaklığının ve üzerimi örten ağırlığının kaybıyla irkiliyorum.

"Önemli olan ne olduğu değil... *kim olduğu*." Colt doğrulur ve şapkasını tekrar takmadan önce parmaklarını saçlarında gezdirdiği o seksi şeyi yapar,

ve sonra ela gözleri benimkileri tutuyor.

"Bir daha biri sana dokunmaya kalkarsa, o silahı onun üzerinde kullanmaktan çekinme."

Öğleden sonrayı tek parça halinde zar zor atlattım.

Avluya geri döndüğümüzde, altımdaki atın her sarsıntısı ve kayması, içimde görmezden gelinmeyi reddeden bir ateş yaktı.

Klitorisim zonkluyor ve o kadar tahrik oluyorum ki aceleyle bir yemek hazırlıyorum. Ocağa kaynamaya bırakarak, Colt çiftlikte nereye kaybolduysa oradan geldiğinde kendisine yardım etmesini bildiren bir not karalıyorum.

Bu gece onun yanında olamam.

Kendini bana doğru bastırması ve bu kadar yaklaşması, sanki bir noktayı kanıtlamak için beni bilerek itmek istiyor gibiydi.

Sanki beni bir şekilde cezalandırmak istiyor gibiydi. Ya da beni bir testten geçirmek.

Bir de baktım ki eski sevgilimin babasının fahişesiyim ve o dersten kalmışım.

Sefilce.

Duş almak ve yatak odamda saklanmak bu aşamada bana kalan tek seçenek gibi görünüyor. Suyu ısıtmak için çalıştırıyorum. Oflayıp puflayarak kot pantolonumu, çoraplarımı ve kazağımı çekiştiriyorum, buhar girdap gibi dönmeye başlarken banyoda soyunuyorum.

Kendi kendime homurdanarak, rahatsız edici tüm kıyafetleri tekmeleyip köşede bir yığın haline getiriyorum.

Tüm vücudum sinir uçlarımla koptuğunu hissediyor.

Savaklanan suyun altına girdiğimde ürpertici bir iç çekiyorum. Tenimdeki gümbürtüden gözlerim kapanıyor ve öylece durup suyun tepeden tırnağa beni yıkamasına izin veriyorum. Muhtemelen her zamanki saç bakım rutinimi yapıyor, kuru kış iklimi sayesinde peeling yapıyor ya da acele edip burada çok uzun süre kalmamaya dikkat ediyor olmalıydım.

Ama şu anda kendimi hiçbir şey yapmaya zorlayamıyorum çünkü tek gördüğüm onun yüzü.

Beynime neredeyse kazınmış olan kokusu ve sıcaklığından başka bir şey yok. Onun varlığını algılayabilmemin hiçbir yolu olmamasına rağmen, yine de burada yanımdaymış gibi hissediyorum.

Savunmamdaki her çatlaktan sızıyor ve akıl sağlığıma sızıyor. Berbat haldeyim.

Gözlerim faltaşı gibi açılıyor ve pompalı sebilden bir avuç vücut yıkama suyu alıyorum. Üstünü kapatırken biraz fazla zorlayıcı oluyorum. Neden bana silah kullanmayı öğretmek için bu kadar ısrar ediyordu ki? Neden bunu nasıl yapacağımı öğrenmemi talep ediyor ve tüm bu süre boyunca beni zayıflıklarım için eğitiyormuş gibi davranıyordu?

Sanki beni dağdan indirmek için bir sebep bulmaya çalışıyormuş gibi geliyor.

Benim gerçekten sadece bir yer israfı ve gönderilmesi gereken bir kız olduğumu kanıtlamak için. Daha da kötüsü, tüm bu çalkantılı duyguların üzerine, beni Kayce'e ait olarak görmesi.

Zihnimin onun şu anda ne yaptığını hayal etmesini engellemeye çalışmak imkansız. Kendi yatak odasında benim yaptığımın aynısını mı yapıyor? Gelip benimle yüzleşmeye ve bu gece neden konuşmadan kaçtığımı sormaya cesaret edebilir mi?

Colton Wilder bu duşa girer ve çatısı altında genç bir kadın olmasından yararlanır mıydı?

Oh, Tanrım. Bunu düşünmek bile kalçalarımı sıkıyor ve klitorisimdeki nabız daha da hızlanıyor. Birdenbire duyuyorum. Kapının klik sesini duyuyorum ve birisi -onun- banyoya girerken kısa süreli serin hava akımı tenime çarpıyor.

Bir an dönüp baktım ve ona burada ne aradığını sordum.

Ama bu küçük, zayıf protesto, bana doğru ilerlediğinde yok olup gitti. Cüssesi ve gücüyle yaklaşırken beni vücuduyla duvar arasına sıkıştırdı.

Bir elim önümdeki fayanslara dayanmak için dışarı fırlıyor ve duştan yuvarlanan su önümden akıyor. Duş her bir sıkı tomurcuğu okşadıkça meme uçlarım sertleşiyor ve hassaslaşıyor.

Elleri üzerimde. Sırtımda, katı, hareketsiz, üzerime eğiliyor ve o kaba avuçlarını aşağıya doğru gezdirerek o gizli alanı arıyor. Kalçalarımın arasındaki yumuşak kabarıklığı okşuyor.

Fayanslara yaslanırken parmaklarım aşağıya iniyor. Gözlerimi kapatarak, bütün gün onun varlığında oluşan kaygan ıslaklığı hissediyorum.

İkimiz de burada bu şekilde olmamamız gerektiğini biliyoruz. Tek kelime etmedi, çünkü bunun bir çizgiyi aşmak olduğunu biliyor. Kesinlikle aşamayacağımız bir çizgi.

İşte o zaman, tam orta parmağım öne doğru bastırıp am dudaklarımı ayırıp klitorisimin üzerinden geçerken, kulağında gürleyen sesini duyuyorum. "Kimsenin bilmesine gerek yok."

Kanın gürültüsü bilincimi dolduruyor ve tırnaklarım duvarı çiziyor.

Parmağımla sinir demetinin üzerinde sert daireler çizerken dudaklarımdan bir inilti dökülüyor.

"Şşşt. İşte bu kadar. Bu sadece bizim küçük sırrımız." Colt'un sesini duyuyorum ve onun kalın parmağının sırsıklam amımla oynadığını hayal ediyorum.

Sıcaklık tepeden tırnağa beni sarıyor ve aşağı dökülen suyla kesinlikle hiçbir ilgisi yok. Dudağımı ısırırken uçurumun kenarında sallanıyorum. Onun istediği gibi iyi bir kız olmaya çalışıyorum. Onun için sessiz olmam için beni ikna ediyor. Duşta benimle birlikte olduğunu, beni boşalttığını kimsenin duymasına izin vermemek için.

Nefes alışım giderek daha da zorlaşıyor ve alnım fayansların pürüzsüz yüzeyine düşüyor. Dalganın doruğa ulaştığını hissettiğimde kalçalarımda bir titreme oluşuyor. Parmağım çılgınca ovuşturuyor, beni oraya götüreceğini bildiğim şekilde klitorisimin etrafında dönüyor.

Tanrım, bu sızı enfes ve dayanılmaz.

Oraya gitmem gerek.

Doğru. Sikeyim. Şimdi.

Gözlerimin arkasından parlak kıvılcımlar fişkırıyor ve her şeyin sıkışma anını hissediyorum, üzerimde kırılan dalga tarafından kovalanıyorum. Ağzım açık, sessiz nefesler, şişmiş tomurcuk üzerinde çalışmaya devam ederken yavaş, dairesel dokunuşa eşlik ediyor. Yuvarlanan zevki dışarı çekiyorum.

Tüm bu süre boyunca, üzerimde gezinen adamın hayaleti orada kalıyor. Ama gözlerimi açtığımda, bu yalnız duşta sadece ben varım.

Yalnızım.

Ve bu konuda bir şey yapamamaktan nefret ediyorum.

BÖLÜM 12

TCehennemde sadece benim gibi adamlar için ayrılmış özel bir yer var. Her gece koridorun hemen aşağısındaki ateşli genç amcığı düşünerek yumruğunu sikmekten daha iyisini bilmesi gereken biri.

Oğluma ait olan kız.

Şimdi burada, Layla'nın iki hafta önce hayatıma girmesinden bu yana ilk kez dağdan aşağı inerken kamyonetimin kabinine hapsolmuş durumdayım.

Bozuk arabasını kasabadaki tamirciye bırakabilmemiz için bir römorka bağladı ve ihtiyacımız olan tüm malzemeleri almak için büyük bir gün olacak.

Yol muhtemelen her şeyi halledecek kadar uzun süre açık kalacak, ancak bir sonraki fırtına cephesinin ne zaman geleceğini kimse bilemez.

Ayrıca, yılın bu zamanında Şeytan Tepesi'ne giden yol adının hakkını verir. Yoğun bir kar fırtınasından sonra koşullar idealden daha azdır ve her zaman kaya düşmesi veya ağaçların devrilmesiyle kayma riski vardır.

Yılın bu zamanlarında her zamanki kuralım, yerimde kalmanın daha güvenli olduğudur ve burada, kasabada ihtiyacım olandan daha fazla kalmaya niyetim yok.

En azından her şeyi halletmek için ikimizin olması her zamankinden daha hızlı bir çile haline getirecek. Şükürler olsun, çünkü anladığım kadarıyla benim lanet olası çocuğum bir işe yarayacak gibi görünmüyor. Telsizle aradığı geceden beri ondan haber almadım. Ayıldığında zavallı kışını dağa doğru sürükleyeceğini varsayıyorum. Muhtemelen bu gece döndüğümüzde onu kanepeye uzanmış bulacağız.

Etrafa saçtığı şeylerle uğraşmak zorunda kalmamayı özlediğimi söyleyemem. Layla bir fare gibi, bazen onu zor fark ediyorum, hatta bütün hafta odasında saklandığı için daha da fazla.

İyi bir kitabı olduğunu söylüyor ama benden kaçtığını biliyorum. Bu aynı anda hem bir lütuf hem de bir işkence.

Tek yapmak istediğimin onu yatağıma sürüklemek olduğu o gece işler çok yakınlaştı.

Yani şimdi ben sadece hakkım olmayan şeyleri düşünmeden duramayan lanet bir aptalım. Onu pompalarken daracık amının sikimin etrafını sarması. Tohumlarımın ondan dökülüşünü izlemek. Mükemmel göğüslerini emerken nefes nefese inlemelerini duymak.

Siktir, kesinlikle cehenneme. Elimi ağzıma götürüyorum.

Bu kız benim için yürüyen bir günah ve yarınki şenlik ateşinin nasıl olacağını düşünmekten korkuyorum. Bu yüzden ona silah kullanmayı öğretmeyi daha fazla erteleyemedim. Günün her dakikasında kıza göz kulak olamadığım önümüzdeki altı hafta boyunca burada hayatta kalması için bir umut olacaksa, etrafta dolaşan herhangi bir pislikle başa çıkabilmesi gerekecek. Pierson kardeşler benim en büyük endişem.

İçimden bir ses, Layla'yı masum kurbanlardan oluşan ödül koleksiyonlarına ekleyene kadar durmayacaklarını söylüyor.

"Önce nereye, kovboy?" Kasabanın dışına vardığımızda Layla taksinin içinden bana gülümsüyor. Onun parlaklığı sadece yüzümdeki çatık kaşları güçlendiriyor.

O lanet olası bir güneş ışığı ve ben de her an cehennemi başlatmak üzere olan bir fırtına bulutuyum. Buraya gelirken bile sinirlerim yıpranmış durumda.

Her yer araç, gürültü ve insanlarla dolu.

Bu çok yorucu ve aptallarla uğraşmak istemiyorum.

"Arabanızı tamirciye götürürken ben de sizi dükkana bırakayım."

"Benim gelmeme gerek yok mu? Sonuçta bu benim arabam."

Hayır. O yağlı maymunların onun kışına bakmasına ya da benim önümde onunla sohbet etmeye çalışmasına gerçekten ama gerçekten ihtiyacım yok.

"Listedeki her şeyi almaya başlıyorsun. Ayrılırsak daha çabuk olur."

Dudaklarını büküyor ve toplamamız gereken donanım malzemelerini inceliyor. "Ya bir şeyin ne olduğunu bilmiyorsam?"

"Akıllı bir kızsın, değil mi?"

Bu onun yanaklarını biraz pembeleştiriyor ve ona ne zaman iltifat etsem ıslak bir rüya gibi görünüyor. Tanrım, hasta olmalıyım çünkü bunu kendime yapmaya devam ediyorum.

Şu anda kamyonetimin yolcu koltuğunda oturuyor ve tek yapmak istediğim onu kucağıma sürükleyip kot pantolonunun fermuarını açmak.

Aletim seçiriyor ve hayatımda hırdavatçının önünde durduğum için hiç bu kadar rahatlamamıştım.

"Römorku boşaltır boşaltmaz döneceğim. Siz bir el arabası alın ve yüklemeye başlayın, bulamadığınız bir şey olursa size katıldığınızda yardımcı olurum."

"Anladım." Dudağını ısırır ve kapıdan çıkar.

Kamyonun kaputunun etrafında dönerken, kışının o yüksek kesim kot pantolonu mükemmel bir şekilde nasıl doldurduğunu izliyorum ve üzerindeki kırılmış kazak, ceketini omuz silkmeden önce tüm kıvrımlarını gösteren bel bandını sıyrıyor.

Sikeyim.

Camımı indiriyorum. "Layla," diye arkasından sesleniyorum ve o da arkasını dönüyor. "Bir şey mi unuttum?" Kaşlarını çatı ve telefonunu sırtına yerleştirdi.

Cep.

Kahretsin. Bunu kesinlikle düşünmedim, ama oraya bu şekilde girmesine izin vermeyeceğimden eminim.

"Buraya gel." Kapıdan hızla çıktım ve boş kaldırımda bir aşağı bir yukarı hızlı bir bakış atmadan önce ona baktım.

"Buna ihtiyacın olacak." Şapkamı çıkarıp kafasına geçiriyorum. Ona biraz büyük geliyor ve her şeyin içinde muhteşem görünse de, lanet olsun, simsiyah şapkamı taktığını görmek sikime kan hücum etmesine neden oluyor.

Siperliğe dokunmak için uzanıyor, başının üzerinde hafifçe yeniden ayarlıyor ve yeşil gözleri parlıyor.

Bu yüzden az önce yaptığım şeyi neden yaptığımı açıklamaya bile çalışmıyorum ama yine de kendimi kral gibi hissederek taksiye atlıyorum.

Benim kızım olmasa bile, en azından onun üzerinde hak iddia edebilirim, böylece kasabadaki hiçbir pislik ona iki kez bakmaya cesaret edemez.

Meğer malzeme listesinin üstesinden gelmek, hırdavat ve market alışverişi yapmak için iki kişinin olması işi çok kolaylaştırıyormuş. Özellikle de bu kişi, son poşetleri ve kutuları kamyonu yükleyen yanımdaki kıza.

İşimiz beklediğimden birkaç saat önce bitti ve güneş çoktan Crimson Ridge'in arkasına düşmüş olsa da bu gece için hava açık. Hava da donma noktasının üzerinde kalacak, bu da kamyonetimin dağa geri dönmesi için yolun iyi olacağı anlamına geliyor.

Kahkahalar ve birkaç çığlık solmakta olan ışıltı delip geçiyor. Bir grup genç kız sokağın aşağısındaki bir arabadan inip bara doluşurken Layla başını kaldırıp bakar.

Loaded Hog kasabada yemek yiyip bir şeyler içebileceğiniz tek yer ve görünüşe bakılırsa bu gece işler iyi gidiyor.

Elimi saçlarımın arasından geçiriyorum. Tabii ki, bugün cumartesi.

Onun yaşındaki kızlar böyle şeyler yapmak ister. Hava karardıktan sonra kamyonumun arkasına at yemi ve tel yüklemek değil.

Onu haftanın yedi günü kemiklerine kadar çalıştırmamam.

"İçeri girmek ister misin?" Ön taraftaki bira bahçesinden gelen müzik ve ışıkların parıldadığı yöne doğru başımı sallıyorum.

Layla bir bana bir bana bakıyor ve başını iki yana sallıyor.

"Hayır, geri dönebiliriz."

Kamyonu yaslandım.

"Kendi yaşitlarınla dışarı çıkmak istemiyor musun? Bilirsin, bir şeyler içmek falan?" Ne teklif ediyorum ki? Onu buraya bırakıp geri gelmeyi ve refakatçisiymişim gibi onu almayı mı?

Alt dudağını endişelendiriyor. "Tanrım, hayır. Ben de o yollardan geçtim. İlk gençlik yıllarımdan beri hep barlarda çalıştım. Her zaman bir ömür boyu yetecek kadar kötü karar verdiğim bir after-after parti vardı. Kayce'le de böyle tanıştım." Gözleri düşüyor ve onun adını andığı için bile biraz bilinçli görünüyor.

Aralarındaki bağı hatırlayınca çenem sıkıştı.

"Aslında o gece muhtemelen son kez dışarı çıktığım geceydi. Eskiden birlikte koştuğum kalabalık, eski günlerin hatırına beni birisinin aptal doğum günü partisine gitmeye ikna etti ve ardından çok fazla içki içtim..." Orada aniden durdu.

Bu benim için çok iyi, çünkü şu anda yatağımda hayal etmekten kendimi alamadığım kızın oğlumun kollarına nasıl düştüğünü duymak iğrenç bir şey.

Muhtemelen tam da bu yüzden mümkün olan en kötü fikri önererek bu imajı silmeye çalışıyorum.

"Açlıktan ölüyorum ve eve döndüğümüzde yemek pişirmeyi bekleyecek halim yok." Kamyoneti kilitleyip bara doğru gitmeye başlıyorum ve ona yetişmek için arkamdan koşmak zorunda bırakıyorum.

"Gitmemiz gerekmiyor mu... yolların buzlu olması falan?" Başparmağını şeytan Tepesi'ne doğru salladı.

"Bu gece olmaz. Her şey iyi olacak." Kapıyı onun için açık tutuyorum ve bizi biranın ekşi tadıyla karışık bir müzik ve gürültülü sohbet seli karşılıyor.

"Emin misin?" Meraklı ama temkinli görünüyor, vücut dilinde tereddüt var.

İşte o zaman kendimi bir pislik gibi hissetmekten kendimi alamıyorum. Bu kız muhtemelen her doların hesabını yapıyordur ve arabasını tamir ettirene kadar fazladan bir kuruş bile harcamak istemezken ben onu bara gitmeye zorluyorum.

"İçeri gir. Ben ödüyorum."

Dudakları yukarı kalkıyor ve kolumun altına giriyor ama sonra arkasını dönüp neredeyse bana çarpıyor.

"Bekle, burada." şapkamı çekip çıkardı. "Özür dilerim, bütün gün takılı olduğunu unutmuşum."

Ona sert bir bakış attım. Bunu giymesi gereken bir yer varsa, orası da bu barın içi. Her parçam onu ipeksi bakır buklelerinin üzerine geri oturtmak ve bırakmasını emretmek istiyor. Ama bunun yerine, homurdanarak yumrukluyorum. Çünkü söylemek istediklerim ve söylememe izin verilenler birbiriyle uyuşmuyor.

Bana attığı şaşkın bakışı görmek için beklemiyorum. Bunun yerine onu bileğinden tutup arkamdan çekiştirerek güvenli kabinlere doğru ilerliyorum. Kalabalık ama gece henüz yeni başladığı için henüz çok ezilmiş değil. Neyse ki, belli belirsiz birkaç tanıdık yüz dışında tanıdığım kimseyi görmüyorum. Ama dağdaki yaşamın bir avantajı da bu, kendi içime kapanıyorum ve bu bana gayet uygun.

En azından onu Storm ya da Hayes kardeşlerden biriyle tanıştırmak zorunda kalmayacağım. O güzel orospu çocukları.

Kolunu isteksizce bırakıp kabine kaymasını işaret ettiğimde Layla bana garip bir bakış atıyor. Ben de diğer tarafa geçiyorum. Karşılıklı oturmak teoride iyi görünüyor ama aynı zamanda ona bakmamayı neredeyse imkânsız hale getiriyor.

Her ne düşünüyorsa kendine saklıyor.

Yakındaki bir barın etrafında bir grup genç delikanlı var ve şimdiden ona baktıklarını söyleyebilirim. O taze bir et ve kış başladığından beri gördükleri en güzel şey.

İki dakika önce bu kız benim şapkamı takıyordu. Gözlerim, kalçamın yanındaki boş kabin koltuğunun üzerinde durduğu yere düşüyor. Belli ki o lanet şeyi çıkarmasına izin vermek bir hataydı çünkü bu taze yüzlü inekler ona bakmaktan kendilerini alamıyorlar.

Belki de bu aptalca bir fikirdi.

Masada menüler var ve birkaç dakika sonra on sekiz yaşlarında, ağartılmış bukleleri ve parlak kırmızı rujuyla bir garson geliyor.

"Size ne getirebilirim?" Kız Layla'ya açık bir merakla bakıyor, sonra bana biraz fazla uzun süren bir bakış atıyor.

"Burada neyin iyi olduğunu bilirsin... benim için sipariş verebilir misin?" Layla'nın yeşil gözleri benimkilerle buluşuyor ve menüsünü bana doğru itiyor.

Bu istek karşısında beynimin hangi mağara adamı kısmı ışıldıyor bilmiyorum ama çok iyi hissettiriyor. Sanki benim kararına güveniyor gibi.

Siparişi verdikten sonra yemek nihayet geldi, ikimiz de hamburger ve patates kızartması aldık, benim de elimde bir bira vardı. Layla sessizdi ama biz burada oturup yemeğimizi bitirirken insanları izlemekten mutlu görünüyor. Sanırım konuşma konusunda daha iyi olmalıyım ama oturduğumuz süre uzadıkça müziğin sesi daha da yükseldi ve daha fazla insan gelip pisti doldurdu. Bazıları dans ediyor ve ortalık Cumartesi gecesi havasına büründü.

En son ne zaman böyle bir şey yaptığımı hatırlıyor muyum? Yirmi küsur yaşında olmak sanki bir ömür önceymiş gibi geliyor.

"Fark etmeden edemiyorum, bir parti planlıyormuşsunuz gibi görünüyor, Mr.

Wilder." Karşımdaki kız dudaklarını birbirine doluyor.

Lanet olsun, ağzına bakmamak mümkün değil.

"Nasıl yani?" Boğazımı temizleyerek ağırlığımı değiştiriyorum.

"Tek başıma yemeye çalışmam için çok fazla barbekü var." Başını bir yana eğiyor, yeşil gözleri benimkilerle kısa bir süre buluştuktan sonra uzaklaşıyor.

Ah, doğru ya. Şenlik ateşi.

"Yarın çiftliğe birkaç adam gelecek." "Gerçekten mi?"

Bu benim yapmaya hazır olduğum bir konuşma değil. Her yıl bunu düzenlediğimde, o dağın tepesinde sadece ben oluyorum. O kendini beğenmiş orospu çocuklarının onun yeşil gözlerine, güzel ağzına bir bakış attıklarında ne gibi fikirlere kapılacaklarını düşünüyorum...

Tanrım. Dişlerim sıkılıyor ve şapkamı yumrukluyorum.

"Ben gidip yerleşeyim." Kabinden kayarak çıkarken, yarın olacıklara dair tüm endişelerim doğrulanmış oluyor. Layla dışarı çıkıp arkamdan gelirken odadaki tüm gözlerin onun üzerine çevrildiğini hissediyorum. Parmaklarım onu tutmak, bileğinin yumuşak alt tarafını nasırlarımın altında tekrar hissetmek için kaşınıyor ama daha önce bir kez bu yerde dillerin dolaşmasına neden olacak kadar riskliydi.

Tam cüzdanımı çıkarırken omzumun yanından bir ses kayıyor.

"Görüşmeyeli uzun zaman oldu, yakışıklı."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 13

A Önümden gelen kadın sesini duyunca telefonumdan başımı kaldırdım. Geçen gün ahırda Peaches'le çektiğim son videoya bırakılan yorumlardan birkaçına göz atıyordum. Eğlenceliydi.

Atları gönderiyorum ve farklı veterinerlik görevlerim boyunca hayvanlarla yaptığım çalışmaların bir günlüğünü paylaşmayı her zaman sevmişimdir.

Uzun zaman önce, böyle bir anda muhtemelen anneme hızlı bir kontrol mesajı gönderirdim, gerçi annem bu mesajlara hiç cevap vermezdi ama yirmili yaşlarıma geldiğimde hiç *iletişim kurmamaya* başladıktan sonra, bu durum ruh sağlığım açısından gerçekten büyük bir fark yarattı.

Üzücü. Ama bu doğru.

Sage'den gelen bildirimleri görebiliyorum ve Instagram'ımdaki son fotoğraflarıma dün gece internet oldukça sağlamken yüklemeyi başardığım bir avuç yorum var.

Bir kız çiftliğin nerede olduğunu sordu ve tam Devil's Peak Ranch'in nerede olduğunu bildirmek için bir cevap yazmanın ortasındaiken, o ses dikkatimi dağıttı.

Buraya gelip yemek yemek onun fikri olmasına rağmen Colt yemek boyunca düşünceli ve sessizdi. Kamyonuna neden bir orduyu doyuracak kadar barbekü eti yüklediğimize dair sorumu nasıl aniden geçiştirdiğinden bahsetmiyorum bile. Hesabı ödemeye gideceğini söylediğinde biraz rahatladım.

Colt Wilder'ın iki adım ötesinde oturarak geçirdiğim çok fazla zaman, yumurtalıklarımın küçük fahişeler gibi yaramazlık yapması için yeterli.

Bugün şapkasını takmam için neden ısrar ettiğini de anlayamıyorum.

Kovboy şapkalarıyla ilgili kurallar var ve eski erkek arkadaşımın babasının şapkasını bana vermiş olması... şey, bu konuda çok fazla şey okumama izin veremem. Azgın zihnim zaten iyi değil.

Şapkayı tak, kovboyu sür ve hepsi bu.

Ama yine de şapka onun kokusunu taşıyor ve sanki bütün gün kasabada küçük, yaramaz bir sır saklıyormuşum gibi hissediyorum. Kesinlikle yasak olmasına rağmen bu kovboyun şapkasını takan kız benmişim gibi.

Bilmiyor mu? Yani, o bir tür münzevi ve internet ya da sosyal medya kullanmıyor...

Ancak bu düşünce silsilesi, şu anda göğüslerini adamın suratına dayamış olan kadının gözlerini oyma dürtüsüyle raydan çıkıyor. Benden çok büyük değil, ama en azından otuzlu yaşlarının başında olmalı ve onunla ilgili her şey, bu kadının bu gece kolunda bir erkekle buradan çıkmaya hazır olduğunu haykırıyor.

Harika bir vücudu var ve üzerine sardığı body-con elbisesi her bir kusursuz santimini gözler önüne seriyor. Olimpik voleybol oyuncularını bu kadının yanında hiç kalır. Uzun boylu, heykelsi, uzun bacaklı. Kesinlikle benim olmadığım her şey.

Colt'un, beş saniye önce tanışmak için fazla samimi bir şekilde kendisine yaltaklanan altı metrelik modele verdiği tepkiyi izlemeye çalışmakla meşgulüm ve aynı zamanda duman gibi kalabalığın içinde kaybolmak istiyorum.

Kıskanmaya hakkım yok.

Tanrı aşkına, o benim eski sevgilimin babası. Patronum.

Aksine, bu gece burada biriyle tanışacağı için onun adına sevinçten havalara uçmalıyım.

Ve işte o zaman bana çarptı.

Burada olmamızın tek sebebi bu mu? Neden en başta şehirden ayrılmadan önce yemek yemeye gelmek konusunda bu kadar ısrarcıydı? Zihnimde bir Rubix küpünün farklı renklerdeki parçaları bir araya gelmeye başlamış gibi hissediyorum... Aman Tanrım. Yollar açıkken bir kadınla buluşmayı planlıyordu ve ben ona olan takıntıma o kadar kapılmışım ki bunu göremedim bile.

Ne yaptığımı anlamadan topuklarımın üzerinde dönüyorum.

Bronzlaşmış, kara gözlü, soğuk su içen bir adamın geniş göğsüne doğru.

Bu adamın görünüşünün çok hoş olduğu inkar edilemez. Ama kesinlikle kollarında olmak istediğim bir kovboy değil, bu yüzden kibar bir yüz ifadesi takınıyorum ve yanından geçip gitmeye çalışıyorum.

"Yarım saattir sana dans etmek isteyip istemediğini sormak için cesaretimi toplamaya çalışıyorum." Bana gamzeli bir gülümseme attı.

Gözlerim yana kayıyor ve Colt'un hâlâ ödeme yapmak için beklediğini görüyorum. Kadın hâlâ onunla konuşuyor ve barla arasındaki vücut çizgisi kalın. Bir süre daha orada kalacak.

"Şimdi mi?" Telefonumu kotumun arka cebine sokuyorum ve ona yukarıdan aşağıya bir bakış atıyorum.

Belki de kendimi küçük görüyorum. Ama Colt buraya kadınlarla sohbet etmeye geldiyse, ben neden bir dansa evet diyemiyorum?

"Çok uzun süre bekleyerek şansımı mahvettim mi, yoksa yeterince beklemeyerek tamamen çuvalladım mı?"

Oh, yeterince sevimli. Söyleyebileceğim kadarıyla benim yaşma oldukça yakın, belki bir ya da iki yaş büyük. Temiz traşlı, mükemmel çene hattı görünümü bazı kızların kapris yapmasına neden olabilir ve sürdüğü kolonya hoş, ama yine de benim için hiçbir şey yapmıyor.

"Dans ettikten sonra karar vermeme ne dersin?" Ona küçük bir gülümseme veriyorum, cilveli ya da nazlı olmaya çalışmıyorum, ama güçlü, *arkadaşça* bir hava yaratmaya çalışıyorum. Bunun sonu bir şeye varmayacak ama dans etmek, bu geceyi Colt'un koridorun hemen aşağısında beynini sikerken adını haykıran o kadını dinleyerek geçirip geçirmeyeceğim konusundaki endişelerimi gidermeme yardımcı olabilir.

"Kulağa adil geliyor. Ama önce benimle bir tek atar mısın?" Göz kırıyor ve yanımdaki sehpadan berrak bir sıvıyla dolu bir bardak alıyor.

Biraz da kıskanç bakışlarımı Colt'a çevirdiğimde tek görebildiğim kadının elinin Colt'un kolunda olduğu. Bir kereliğine bu kadar pervasız olmak için ihtiyacım olan son itici güç buydu. İçkiyi fırlatıp diğerine uzanıyorum. Bir saniyeyle yanığın peşine düşüyorum.

"Aferin kızıma." Ben öksürürken adam gülüyor ve gözlerim sulanıyor.

Vay anasını. Bunca yıllık barmenlik hayatımda genelde yapmadığım tek şeyi yaptım. *Tanımadığım erkeklerden içki kabul etmek yok.*

Sikerler. Belki de bu gece hafızamın silinmiş olması, sahip olamadığım adama duyduğum özlemenden kurtulmamı sağlayabilir. Colt odanın diğer tarafında. Bu genç kovboy beni koma halindeyken ve tek omzuna atmışken fark ettirmeden götürecektir değil ya.

Dans etmek istiyor muyum? Sarhoş olmak istiyor muyum? Ben bile bilmiyorum.

Dans teklifiyle ilgili fikrimi değiştiremeden, elini belime doladı ve ellerimden biri onun sıcak ellerine sarıldı.

Avuç içi. Çalan country müzik eşliğinde dans eden diğer çiftlerin arasında ilerliyoruz ve elimde olmadan tenimin karıncalandığını hissediyorum.

Beni mi izliyor?

Dans partnerim oldukça iyi ve ben de para ve iş dışında bir şeye odaklanmak ve patronumun eski sevgilisinin babasını hayal etmemek için bu küçük fırsatın tadını çıkarıyorum. Ama şarkı uzadıkça bu his daha da yoğunlaşıyor ve döndüğümüzde ciğerlerimdeki havanın boşaldığını hissediyorum.

Colt'un gözleri sahiplenici, onu bıraktığım yerden beni izliyor ve kartını cüzdanına geri sokma sürecinde olduğunu görebiliyorum. Eğer oraya bir pompalı tüfek saklamış olsaydı, hiç şaşırırmazdım.

Lanet olsun, ben bekarım. Sanki kendime sürekli yanlış bir şey yapmadığımı hatırlatmak zorundaymışım gibi. Biriyle dans etmeye iznim var ve bu adama evet dememi engelleyen hiçbir şey yok.

Ama elleri vücudumda iyi hissettirmiyor.

Kokusu hoş ama şu anda gözleriyle cinayet işleyen adamın zengin yağmur ve deri kokusuyla sarmalandığımda hissettiğim gibi göğsümde çılgınca bir çırpınmaya neden olmuyor.

Şarkı doruğa ulaşmış ve sona eriyor ve votka tenimin altında tatlı tatlı mırıldanıyor. Elleri belimde olan adamın barda onunla bir şeyler içmek isteyip istemediğimi sorduğuna duyduğuma eminim ama kelimeleri bir araya getirme şansım bile olmuyor.

Colt beni kalçamdan yakaladı ve diğer adamın ağzına bir tokat atacakmış gibi görünüyor. Beni adamın ulaşamayacağı bir yere çekerken yüz ifadesi öfkeliydi.

"Bu kadar yeter. Biz gidiyoruz."

Beni kalabalığa doğru iterken, havlaması arkamda ve ironiye yüksek sesle gülme dürtümle savaşmak zorundayım.

Colton Wilder'ın tavrı başka bir şey. Sanki itaatsiz bir köpekmişim gibi beni tartaklıyor.

Yumruklarım sıkılıyor ve bardan çıkarken başka bir şeyi fark edemeyecek kadar yumruğumu onun çenesine başarılı bir şekilde indirebilme ihtimalimi hesaplamakla meşgulüm.

BÖLÜM 14

Içakırkeyif, bitkin ve sinirliyim. Daha da iyisi, yanımda direksiyonu ikiye ayıracak gibi görünen insan boyunda bir bullmastiff var.

Yumruklarım kucağımdayken, sürücü koltuğunda oturan adama savurmayı hayal edebildiğim her türlü hakaretin zihinsel bir kontrol listesini yaptım.

Aramızdaki sessizlik, Devil's Peak'e geri dönüş yolculuğumuz boyunca lastiklerimizin altındaki bozuk yol kadar sert.

Avluya vardığımızda Colt bizi durduruyor ve bozulabilir malzemeleri boşaltabilmemiz için farları açık bırakıyor. Umarım beni soğuk ve karanlıkta kamyonun arkasından tüm hırdavat ve diğer ıvır zıvırı çıkarmaya zorlamak niyetinde değildir.

Ama şu anki ruh haliyle bunu yapacağını sanmıyorum.

Colton Wilder: Alfa pislik. Sanki sorun benmişim gibi davranıyor, sanki sağda solda koşturup dikkatleri üzerime çekiyormuşum gibi. Oysa tek istediğim ondan tek bir parça ilgi görmek.

Beni böyle utandırdığı için ona çok kızgın olsam da, onu görmeden bir hafta daha geçirmeye razıyım. İsterse önümüzdeki altı haftayı gözümün önünden uzak geçirsin, umurumda değil.

"Kayce." Arka kapıdan bir kutu yiyecek taşırken bağılıyor.

Oh, lanet olsun.

Uzun gün ve çekimler arasında Kayce'nin bugün dağa geri döneceğini tamamen unutmuştum.

Bu Colt'tan uzak durmamı son derece kolaylaştıracak. Dangalak eski sevgilimle vakit geçirmek istemesem de, burada kalan haftalarımda aramızda iyi bir tampon olacak.

Bugün topladığımız taze ürünleri içeren son kutuya uzanıp çıkarırken boş bahçeye göz gezdiriyorum. Burada park etmiş olarak sadece Colt'un kamyonetini görebiliyorum ve kaşlarımı çatarak bu manzarada neyin uygunsuz göründüğünü anlamaya çalışıyorum.

Kayce dönmüş olsaydı, burada bir aracı olurdu... değil mi?

İçeri giriyorum ve Colt'un küçük ofisinin içinde sağa sola çarpıştığını duyabiliyorum. Getirdiği kutu mutfaktaki adanın üzerine bırakılmıştı, ben de gözlerimi devirip buzdolabına ve kilere bir şeyler koymaya başladım. Belli ki bu kısmı benim yapmamı bekliyor, sanırım bugünlerde bizim için yemeklerin çoğunu yapmakta ısrar eden ben olduğum için.

Soğuğa geri dönebilir ve bu gece halledilmesi gerektiğini düşündüğü başka ne varsa boşaltabilir.

Benden bu kadar.

Bugünün bitmesine ve büyük, yalnız yatağıma girmeye hazırım.

Colt hâlâ ofisinde ve ben de mutfakta kaldırılmayı bekleyen malzeme yığınının bakıyorum.

Her neyse. Bu gece orada saklanmak mı istiyor? Bu işi bitirip her an yatmaya gidebilirim.

Parmaklarımı saçlarımın arasında birkaç kez gezdirip, daha önce onun şapkasını takmanın ne kadar iyi hissettirdiğine dair tüm anıları yok etmeye çalışıyorum ve yiyecekleri yerleştirmeye geri dönüyorum.

Ben buradayken Colt'un dışarı çıkıp kamyoneti kapattığını duyuyorum, sonra da bana bakmadan mutfığa dalıyor. Yüksek dolaplardan birine uzanıp bir şişe viski indirdiğinde neredeyse yolundan çekilmek zorunda kalıyordum. Kabaca bir bardağa biraz döküyor, kaldırıyor ama sonra tekrar tezgâha çarpıyor. Colt o lanet şeye dokunmadan ya da bir yudum bile almadan, eli boş bir şekilde tekrar ortadan kaybolur.

Tanrım. Bu adam olabildiğince inatçı ve huysuz. Burun deliklerim alevlendi.

Kendimi kaybettiğim pek sık olmaz ama şu anda Colt kırk yaşlarında bir adamdan çok dört yaşında bir çocuk gibi davranıyor. Kaç yaşında olduğunu kesin olarak bilmesem de, Kayce'in doğum tarihini bir araya getirdiğimde ve ikimizin de aynı yıllarda doğduğunu bildiğimde o yaşlarda olduğunu tahmin ediyorum.

Aynı yıl - Colt'un oğlu doğduğunda kendisinin de oldukça genç, belki on yedi, en fazla on sekiz yaşında olduğunu varsayabilirim.

Bu da beni bu mutfağı muhtemelen şimdiye kadar gördüğü en pasif agresif şekilde toparlamaya teşvik ediyor. Tezgâhta bıraktığı el değmemiş içkisini devirmek de buna dâhil. İşim bittiğinde buzdolabı temizlenmiş, yıkanmamış tek bir bulaşık kalmamış ve her yüzey cilalanmış oluyor.

Maaşımın her kuruşunu hak edeceğim ve ben öldüğümde bu adam beni bir daha görme konusunda asla endişelenmeyecek.

Mutfağın ışıklarını kapattığımda, ateşin salonun içini aydınlattığını görüyorum. Elbette Colt da içeride, başını öne eğmiş, kollarını dizlerinin üzerine koymuş, en sevdiği gece uykusu koltuğunda oturuyor olmalı.

Gece geç saatte buraya son kez girdiğimde bana nasıl baktığını hatırladığı için bedenime lanet ediyorum.

"Kayce burada değil." Yere doğru konuşuyor ama sözlerini bana yöneltiyor. Sesinde çirkin bir alay var.

Mantıken bunu biliyordum. Oldukça açıktı ama öfke temizliğiyle o kadar meşguldüm ki sarhoş kıcını aramaya zahmet etmemiştim. Görmek istediğim kişi o değil.

"Yakın zamanda geri dönmeyecek, Layla. Şehirde halletmesi gereken bazı işleri olduğunu söylemek için bir mesaj gönderdi."

"Peki," diye ısııyorum. Bu noktada yorgunum ve umursamanın ötesindeyim. Kayce ile para meselesi zaman açısından acil değil, zaten şu anda borçlu olduğu kişi babası.

"Bilmek istersin diye düşündüm." Colt bana bakmak için başını kaldırdı. Üst dudağında bir kıvrılma var, sanki bir tür tepki bekliyor. "Tamam."

Omuz silkiyorum. Koyu renk saçlarının gözlerinin üzerine düşmesini görmezden geliyorum.

"Sanırım oraya geri dönmek istiyorsun." Gözlerini kısar. "Ona."

Oh, Tanrı aşkına. Yine bu saçmalığa mı döndük?

Bu beni ateşledi. Açık planlı alanı geçip kollarımı kavuşturarak ona yaklaşıyorum. "Sana söylediğim gibi. Kayce ile aramda hiçbir şey yok. Ben onun kızı değilim. Onun malı değilim. Ben, işe alındığım işi yapmak için burada olan biriyim. Bu yüzden benimle ve hayatımla ilgili sonuçlara varmayı bırakırsan gerçekten minnettar olurum."

Nabzım kulaklarımda gümbür gümbür atıyor.

Colt bana bakarken parmak eklemlerini çatırdatıyor.

Neredeyse dizlerinin arasında durduğumu fark ediyorum ama geri adım atmıyorum. Kayce'in kızı olmadığımı ve başka bir adam bana her baktığında bunun benim hatam olduğunu hissettirmeyeceğimi bir kez ve herkes için anlaması gerekiyor.

"Aksini söylüyor. Senin onun olduğunu söylüyor." Sesinde bir uyarı ve çirkin bir hırıltı var.

"Oğlunuz olduğu için bunu söylemekten nefret ediyorum ama o bir aptal ve muhtemelen *benim* dediği on kadar kız var. Ben onlardan biri değilim."

Önümdeki adam o kadar gergin ki çenesindeki bir şeyin kırılacağını düşünüyorum.

"Barda ellerini senin üzerinde gezdiren o adam kesinlikle onun olduğunu düşünüyordu."

Gözlerimi deviriyorum. Biz bu amazda kilitli kalırken yanan bir kütük yüksek bir ses çıkartıyor.

"O kadının senin onun olmanı istediğinden daha fazla değil. Son derece arkadaş canlısı görünüyordu."

Colt oturduğu yerden fırlıyor ve onun sert bakışlarını yakalayabilmek için boynumu eğmek zorunda kalıyorum. Donup kaldım ve o inanılmaz derecede yakınımda. Kokusu üzerime siniyor ve karıncalanma hissi parmak uçlarıma kadar yayılıyor.

"Barda benimle konuşmaya çalışan rastgele kadınlar umurumda değil, Layla."

Üzerimde beliriyor ve Tanrım. Adımı söylediği anda iim daralıyor. İma tam orada, karanlık odanın sessizliğinde yüksek sesle ve net bir şekilde çığlık atıyor.

Bardaki bir kadından ilgi görmek umurunda değil, çünkü bunu istediği başka biri var.

"Kayce benim oğlum." Sesi boğuk bir fısıltıya dönüştü.

Nabzımın olması gereken yerde, boğazımda vahşi bir çırpınış var. Kazağımın ve kot pantolonumun altındaki her santim deri elektriklenmiş gibi hissediyor.

"Onun için doğru olanı yapmam gerekiyor." Duraklıyor ve gözleri ağzıma düşüyor. "Onun için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum."

"ylesin." Boğazım çok sıkılıyor ve gözlerinin beni nasıl delip geçtiğini hissediyorum. Karnımın altından sıcaklık sızıyor ve klitorisim zonkluyor.

"O zaman bana neden her gecenin bir savaş olduğunu söyle, Layla. Neden neredeyse kendi kapımı kilitlemek zorunda kaldığımı söyle."

"Neden sen-"

Sert sesi sözümü kesiyor. "Çünkü konu sen olunca başım çok büyük belada. Söyle bana, neden her gece koridorun hemen aşağısında gördüğüm en muhteşem kadının yatak odasını ziyaret etmekten kendimi vazgeçiriyorum, sadece tadını görmek için."

Göğsüm kabarırken nefesim ağırlaşıyor ve sığlaşıyor. Az önceki iğneler hâlâ damarlarımda kendini hissettiriyor. "Bu benim dudaklarım mı yoksa başka bir yer mi kovboy?"

Colt hırıltıyla karışık bir inilti çıkarıyor ve eli saçlarıma dalmadan önce nefes nefese kelimelerim ağzımdan zor çıkıyor.

"Siktir et."

Ağzı benimkine çarpıyor. Oh,
Tanrım...

İçime dalıp ağzımı tüketirken, dili vücudumu ısıtırken nabzım boğazımın arkasına doğru hızla yükseliyor. Elini buklelerimin arasına sokarken ve diğeri beni sabit tutmak için kotumun bel bandını yumruklarken o kadar güçlü ki. Kalçalarımın birleştii yerde sıcaklık birikiyor. Bilinçli bir karar verdiğimi fark etmeye fırsat bile bulamadan onu öperken inlemek için tek yapabildiğim bu.

Vay anasını.

Colt'un tadı gecenin berrak havası ve ateşin parıltısının bir araya gelmesi gibi. Beni kendine doğru çekerken nefes alamıyorum ve her şey o kadar iyi hissettiriyor ki. Vücudu çok sağlam ve güçlü bir şekilde bana baskı yapıyor.

Daha fazlasını istiyorum. Daha fazlasına *ihtiyacım var*.

Vücudum onunkine o kadar aç ki, ağzını üzerimde istiyorum. Tehdit ettiği gibi her yerimi tatmasını. Bana sahip olmasını ve beni yatağında tutmasını istiyorum ve bir daha asla yüzeye çıkmak istemiyorum.

"Siktir. Layla. Bunu durduramıyorum. Buna karşı koyamıyorum." Dilini tekrar dudaklarımın arasından geçirmeden önce, sanki canı acıyormuş gibi kelimeleri ağzıma doğru söylüyor. Sakalının kirli sakalı tenimde geziniyor ve amımın kayganlığının külotumu ıslattığını hissedebiliyorum.

"Bana durmamı söyle." Alt dudağımı öpüp ısıırıyor ve ben her nazik çekişte inliyorum.

"Lütfen yapma." Onun güçlü kollarına yapışıyorum. Saçlarımı tutuşu kafa derime doğru sıkılaştığında küçük bir nefes veriyorum.

Beni kalçamdan tutmak için kullandığı eli şimdi kotumun ön tarafına kayıyor. Fermuarımın düğmesini açarken yalvaran bir sesle ağzına doğru inliyorum. Alt dudağımı dişlerinin arasında tutarak, malzemeyi çekip açıyor. Omurgam gücün altında eğiliyor ve içim beklentiyle sıkılıyor.

Colt beni sırtım gövdesine yaslanacak şekilde döndürüyor ve sıcak ağzı kulağımın hemen arkasındaki hassas noktayı emiyor.

"Oh, Tanrım." Sonunda dudaklarının, ellerinin ve vücudunun üzerimde olmasının ne kadar iyi olduğunu düşünerek inliyorum. Tek yapabildiğim ona daha fazla erişim sağlamak için boynumu eğmek ve o da fermuarımı indiriyor. Metalik ses tenimde tüylerimi diken diken ediyor ve meme uçlarım kazağımın altındaki sütyenimin danteline sürtünerek sertleşiyor.

Dişlerini omzumun kıvrımında gezdiriyor, yalıyor, emiyor ve ısırarak baş döndürücü bir yol açıyor. Ereksiyonunun sert uzunluğu kot pantolonunun üzerinden bana sürtünüyor. Onun hissi çok fazla, çok büyüleyici ve aynı zamanda yeterince sikişmenin yakınında bile değil.

"Tanrım. Siktir." Eli kotumun önünü itiyor ve parmakları klitorisimin hemen üzerindeki noktayı sıyrıyor, külotumun sıırılsıklam, ipeksi malzemesinden bana doğru bastırıyor.

"Çok ıslaksın." Colt'un sesi kızgın geliyor. Ağzı kulağımın sıcak ve beni ıslanmış kumaşın üzerinde ovmaya başlıyor. Amıma masaj yapmaya devam ederken nefesim kesiliyor ve kulak mememi ağzına alıyor.

Diğer eli aç, kazağımın içinde yukarı doğru kayıyor, ağrıyan göğsümü avuçlamadan önce ilk kez dokunduğu çıplak tenimin her santiminde bir iz bırakıyor. Sıkıca kıvrılmış meme ucumu sıkıyor ve çimdikliyor.

"Lütfen. Durma." O benimle dalga geçerken yalvarıyor ve sızlanıyorum, patlayacakmışım gibi hissediyorum. Ağrı dayanılmaz ve kalçalarım rahatlama arayışıyla onun dokunuşunu kovalamaya başlıyor.

Şu anda bu adamdan çok hoşlanıyorum, her şeyi istiyorum ve hemen istiyorum.

"Dokun bana." *Düzgünce*. Sessizce, bizim için o yasak çizgiyi geçmesini istiyorum. Külotumun içine girmesini ve parmaklarının sertliğini en mahrem yerimde hissetmeme izin vermesini, onu ilk gördüğümünden beri bu adamın yapmasını arzuladığım gibi.

Colt belime sürtünüyor. O küçük sinir demetini örten kumaşı kavrayıp ovalarken siki sertleşiyor ve bana doğru itiliyor. Colt'un

Şişmiş, muhtaç tomurcuğuma ustalıkla masaj yapma şekli beni kollarında eritiyor.

"Bunların hepsi benim için mi?" Boynuma karşı homurdanıyor. Parmaklarının kotumun içinde daha da aşağı kaydığını, sert ve alçak olduğunu, sıırıslıkla malzemeyi girişime doğru kavradığını hissediyorum.

Sızlanıyorum ve başımı sallıyorum. "Hepsi senin için. *Sadece senin için.*"

Colt küfreder. O anda sanki içinde bir şeyler değişiyor. Sanki gerçeklik ön kapıdan girip ikimizi de buzla kaplıyor ve Colt kendini dışarı atıyor. Elini çekerek kendini itiyor. Nefes nefese benden uzaklaşıyor.

Bu arada, ayak parmaklarıma kadar içimi saran bir ürpertiyle baş başa kaldım.

"*Siktir.*" Yüzümü ona döndüğümde bir eli saçlarında, vahşi gözleri özlemle bana bakıyor. "Hayır. Bunu yapamayız."

Bir adım daha yaklaşıyorum ama diğer elini ağzına götürüp başını sallıyor. Yaklaşmamam için beni uyarıyor.

"Neden olmasın?"

Çaresiz bakışları benimkilerle buluştuğunda, Colt'un yüz hatları içinde bulunduğumuz koşullarla ilgili her şeyin gerginliğini gösteriyor.

Yüzündeki çizgiler, buldozer gibi geçip gittiğimiz ve geçmememiz gereken yazılı olmayan kuralların karmaşık karmaşasını gösteriyor.

"Özür dilerim. Sorun bende mi? Bir şey-" Biraz bocalıyorum, kelimeler beni terk ediyor. Belki de sorun benim. Belki de istediği şey ben değilimdir.

En azından bu Colt'u bana geri getirdi. Kazağımın eteklerini yumrukluyor, sanki bana tekrar dokunma riskini göze alamıyor ama tamamen bırakmıyor da.

"Kendine bir bak, bebeğim." Alçak bir hırıltı çıkarır. "Yüce Tanrım. Sana yapmak istediğim şeyler."

Yanaklarım kızarıyor ve dudaklarım öpücüklerinin etkisiyle hâlâ karıncalanıyor. Sakalının çizikleri sanki hafızama kazınmış, silinmez bir iz bırakmış gibi geliyor. Kısık alevlerin titreşiminde kapüşonlu gözlerinin etrafındaki kırışıklıkların derinleştiğini görüyorum. Parmaklarım uzanıp o ince çizgileri okşamak, onları yumuşatmak için bastırmak için kaşınıyor. Belki de tek başına taşıdığı yükü hafifletmeye yardımcı olabilecek o kişi olmak için.

"Ama yapmamalıyız." Göz kapaklarım sıkışarak kapanıyor. Bu gerçekleşiyor olamaz. Bu o kadar adaletsiz ki donmuş geceye doğru koşmak istiyorum,

dizlerimin üzerine çöküp ciğerlerim yanana kadar
çığlık atıyorum. "Ama yapamayız," diye
yineliyor.

Parmak ekleminin çenemi yukarı doğru eğdiğini ve başparmağının alt
dudağıma sürtündüğünü hissediyorum.

"Layla... bana bak." Adımı söylerken sesi alçak çıkıyor. Gözlerimi
açtığımda, nemli kirpiklerimin arasından gördüğüm tek şey, yüzeyin altında
devam eden kendi savaşı. Bu görüntü her şeyi daha da kötüleştiriyor. Bunu
benim kadar çaresizce istediğini bilmek çok daha dayanılmaz hale getiriyor.

"Mükemmel ve güzelsin ama şu anda dediğimi yapmanı istiyorum
bebeğim."

Bana böyle demesinden nefret ediyorum.

"Yatağa git. Durma. Durma. Bunu benim için yapmanı istiyorum."

Benden bunu isteyebileceğini biliyor ve tabii ki onun için iyi olacağım.
Çünkü onu memnun etmek istediğimi biliyor ve şu anda ona itaat etmezsem
aramızdaki bu şeye boyun eğdiği için kendini asla affetmeyecek.

Onun için çok iyi olmak istiyorum.

Çenemi onun dokunuşundan uzaklaştırırken yüzüm çatlıyor ve kollarımı
kendime sarıyorum. Sert tutuşu gevşiyor ve eli kazağımdan uzaklaşıyor.
Kalçalarımın sarkan düğmesiz kot pantolon, gölgeler ve ateş ışığında
neredeyse ortaya çıkan şeyin alaycı bir hatırlatıcısı.

İsteksizce ondan uzaklaşıp odama doğru yöneldim. *Tam da istediği gibi.*

Yatak odamın kapısına ulaştığımda, kendime engel olamıyorum ve
koridora doğru uzun uzun bakıyorum. Bunu yaptığımda tek gördüğüm onun
geniş gövdesi oluyor. Colt karanlıkta, şöminenin üstündeki şömineyi iki
eliyle kavrayarak duruyor ve başı omuzlarının arasına düşmüş.

Benim işkenceci kovboyum.

BÖLÜM 15

T Kar yeniden yağıyor ve kararlılığım kül olmaya ramak kaldı. Şu andan itibaren, Layla'nın tadını ve dilimle ağzını sikerken çıkardığı küçük zevk seslerini biliyorum.

İstediğim şey, altımda parçalanırken ve sikim onun o tatlı küçük amcığının içine gömülürken çıkardığı her sesi öğrenmek.

Tanrım. Hay sikeyim. Kokusu hala parmaklarımda ve dün gecedan beri aklıma gelen her düşünceyi tüketti.

Her şey çok hızlı gelişti.

Hareketlerimi nasıl haklı çıkarabilirim? Bir an onunla hala oğlumla ilişkisi olup olmadığı konusunda tartışıyorum, bir an sonra kotunu yırtıp çılgık atana kadar amını yemeye çalışıyorum.

Ellerimi bana ait olmayan bir şeyden uzak tutamıyorsam ben nasıl bir babayım? Oğlumun kızından?

Layla şimdiye kadar karşılaştığım en çarpıcı kadın. Aramızdaki bağ, onun vücudumdaki manyetik çekimine kapılmanın ötesine geçiyor. Onunla birlikte vakit geçirmek o kadar kolay ki... ve tüm bunların en korkutucu yanı da bu olabilir.

Ayrıca bu kadar yoğun bir çekim hissettiğim tek kişi. Bu kız için çıldırıyorum. O etraftayken aletim sürekli sertleşiyor ve günün yirmi dört saati kendimi onun varlığından uzaklaştırmak için nedenler bulmak imkansız hale geliyor.

Özellikle de kışın en uzun, en soğuk gecelerinin derinliklerindeyken. Her fırsatta kendimle savaşıırken, çünkü istediğim her şey

Layla tam bir ılgınlık.

Tek yapmak istediğim odasına girip ona gün doğumuna kadar sürecek bir iyi geceler öpücüğü vermekken.

Parmak uçlarımla kendimi destekliyorum. Banyodaki aynada yüz hatlarıma bakıyorum.

Onun gibi genç ve güzel bir kız benim gibi huysuz ve yaşı bir herifte ne buluyor ki? Sakalımda griler var ve bir şakağımda gümüş rengi çizgiler oluşmaya başladı. Otuz yıldır bu lanet çiftlikte çalışmaktan ellerim sertleşti ve ruhum daha da kötü durumda.

Her şeye sahip olabilirdi... ve hayattaki herkese.

Yine de dün gece içimde erimesi ve beni istemesi en nefis işkenceydi.

"Sen gerçek bir pisliksin Wilder." Yansımana bakarken, bu kadar umursamaz olduğum için çeneme bir yumruk atmak istiyorum.

Eve dndğimde Kayce'in bana gönderdiği tek satırlık e-postayı görünce kamyonete atlayıp kasabaya doğru yola çıktım, tek planım onun kıını tekmelemektir. alışmamasını ya da zamanını içerek geçirmesini ya da hayatını boşa harcamak için her ne yapıyorsa onu umursadığımdan değil. Hayır, kendimi kaybetmemin nedeni *biliyor* olmamdı.

Eğer dönmezse, burada olmazsa, ellerimi Layla'dan uzak tutmanın imkânsız olacağını biliyordum. Eğer her gün beni baştan çıkaracak sadece o varken burada karlara gömülü kalırsam, bu çok büyük bir sorun olacaktı.

En azından Kayce yanımdaysa sorun olmaz diye düşündüm. Önümüzdeki altı haftayı, sikim her fırsatta onun iine girmeye çalışmadan geirebilirdim.

Tanrım, boku yedim.

Önceleri, aramızdaki şey sadece konuşulmayan bir şeydi, ikimiz de bir kalıba girmiştik, benzin istasyonunda tanıştığımız o gün çekimi hissetmiyormuş gibi davranıyorduk.

Onun kim olduğunu ve Kayce'in eski sevgilisi olduğunu öğrendiğim anda bu etkileşimi bir kutuya tıktım ve anahtarı atmaya çalıştım.

Başka bir seçenek yoktu. Çünkü oğlunun kız arkadaşının boğazına dilini dayayan bir baba, kendini affettirmek için pek de çaba sarf etmiyor demektir. Aralarındaki ilişkinin oktan bittiğini düşünse bile, Kayce'in hâlâ ona takılı olduğu çok açık.

Yine de buradayım, günümün çoğunu onun amının tadının nasıl olduğunu hayal ederek geçiriyorum.

Parmaklarımı saçlarımın arasına sokup aşağı bakıyorum. Her zamanki gibi Layla'yı düşündükçe sikim külotuma yapışıyor. Eğer bunun icabına bakmazsam, önümde son derece garip bir gün olacak.

Bu akşam şenlik ateşi yakacağımızdan bahsetmiyorum bile, bu da demek oluyor ki bugün gerçekleşecek olan sığırların yıllık kış toplaması ve daha sonra ev sahipliği yapacağım barbekü arasında, çiftlik tüm gün ve gece boyunca araziyi koklayan kalleşlerle dolup taşacak.

Lavaboyu iterken dişlerim gıcırıyor. Duşu açıyorum ve külotumu çıkarıyorum. Lacivert pamuğun üzerinde aletimin sızıntı yaptığı yerde koyu bir leke oluşmuştu bile.

Spreyin altına giriyorum ve bir ön kolumu fayanslı duvara dayıyorum. Diğer elim girintili rafın üzerindeki şişeden biraz vücut yıkama suyu pompalıyor ve yumruğumu sert uzunluğumun etrafına sarıyorum.

Kendimi kökten uca okşarken gözlerim sıkıca kapanıyor. Bu, benim için çok genç bir kız hakkında fantezi kurduğumu bilmenin getirdiği karanlık utançla kaplı, iyi yürünmüş bir yol.

Yumruğum sikimde bir aşağı bir yukarı kayarken tek gördüğüm Layla'nın dizlerinin üzerinde, kalçalarımın arasında olduğu.

Ormanın baharda dönüştüğü yeşilin tonlarıyla parlayan o büyük geyik gözleriyle bana bakıyor.

Küçük, somurtkan ağzı tam orada ve ben onun ince boynunu yakalarken, dilini ucumu yalamak için dışarı çıkarıyor.

Göğsüm sıkışıyor ve aletim elimde sarsılıyor.

Kavrayışım yukarı ve aşağı doğru çalışırken, dudakları etrafımda kapanmak için mücadele ediyor, ama her santimini almaya kararlı. Dili kayıyor, girdaplar çiziyor, uzunluğumun altında izler bırakıyor.

Benim için çok iyi bir kız, beni daha da derine götürüyor, ucumun etrafında yutkunurken boğazının arkasına dokunana kadar. Her seferinde boğazını sıkıp masaj yapıyorum ve avuçlarımın altında zevkle inlediğini hissediyorum.

Daha hızlı pompalıyorum. Omurgamın alt kısmında karıncalanmalar oluyor. Karnım sıkışıyor ve o bir aşağı bir yukarı sallanırken onu öyle içgüdüsel görüyorum ki. Hatta yanaklarının çukurlaşmasını tamamen büyülenmiş bir şekilde izliyorum.

Taşaklarım
gerildi. Vay
anasını.

Elim daha sert vuruyor, serbest bırakmam yükleniyor, yumuşak inlemeleri hala dün gecedен kulaklarımda çınılıyor, sanki burada benimle duştaymış gibi. Çok güzel görünüyor, her şeyimi alıyor. Boyumun etrafında mırıldanıyor. Beni daha sert emiyor ve hayal edebildiğim tek şey, tüm deliklerini doldurduğumu, sahipsiz hiçbir parçasını bırakmadığımı görmek.

Bu görüntünün iğrençliği, onu çırılçıplak becerdikten sonra serbest bırakılmam, sonunda beni ele geçiren şey.

Göğsümden bir homurtu fişkırıyor ve sikim doruk noktamın gücüyle sarsılırken önümdeki fayansları boyamak için kalın sperm ipleri fırlıyor.

Sanki bir mil koşmuşum gibi hissediyorum. Başım dönüyor, kalbim gümbür gümbür atıyor, aynı anda hem çok iyi hem de neredeyse çok fazla.

Görünüşe göre kendime hakim olamıyorum, çünkü kendimi toparlayıp utanç verici takıntıma işaret eden kanıtları duş duvarından hortumla silmeme rağmen, bunun ilgimi tatmin etmek için yeterli olmadığını şimdiden hissedebiliyorum. Teknik olarak benim çalışmam olması yeterince kötü ve ben burada, kırk iki yaşında, azgın bir ergen gibi davranıyorum.

Bu saçmalık bitmeli.

Oğlumla olan geçmişini de işin içine katınca, zihnimi meşgul eden ahlaksızca fikirleri düşününce kendimi gerçek bir pislik gibi hissediyorum.

Hayatım boyunca hiç tecrübe etmediğim tehlikeli fikirler, söz konusu Layla olunca bir anda su yüzüne çıktılar.

Her ne kadar istemesem de bugün gerçeklerle yüzleşmek zorundayım. Dün gece yaptığım gibi kontrolümü kaybetmemin yayılması, gerçekten büyük bir özür dilemek zorunda kalacağımı bildiğim için istifayı içimde ağırlaştırıyor. Bu sabahın erken saatlerinin çoğu, karanlığın örtüsü altında kaybolmuş olacağından endişelenerek uyanık yatmakla geçti. Yatakta yatarken kulaklarım evdeki her gıcırtya uyum sağlamıştı; ön kapının yaklaşık üç kez tıkırdayarak kapandığına yemin edebilirdim.

Onu suçlayamazdım. Aramızdaki şeyleri durdurduğum anda yüzündeki ezilmiş ifadeyi görmek neredeyse sözümünden dönmem için yeterliydi. Onun tekrar gözyaşlarına boğulmasına neden olan kişi olmaktansa kendimi gözümünden bıçaklamayı tercih ederim. O çok daha iyisini hak ediyor.

Ona sunabileceğimden daha iyi.

İşte içinde bulunduğum ikilem de bu... Onun aya, yıldızlara ve güneşe sahip olmasını istiyorum ama bunları ona veren kişinin başkası olmasını istemiyorum çünkü ben bencil, yaşlı bir piçim.

Layla söz konusu olduğuunda, sahiplenici olduğum ve bu yönümü zar zor dizginlediğim ortaya çıkıyor. O kız, başka birinin ona bakma düşüncesine bile katlanamadığımı bilse bu dağdan kaçır ve bir daha asla geri dönmezdi... ona sahip olma fantezisinden kendimi alıkoyamadığım yolları.

Bu da bana bugünün, hatta bu gecenin bile ne kadar boktan geçeceğini hatırlatıyor.

Her an çiftliğimde bir grup azgın piç sürünüyor olabilir. Çoğu özünde iyi çocuklar, ama hepsi güzel bir şeyin peşinden koşmaktan başka yapacak daha iyi bir şeylerinin olmadığı bir yaşlar. şu anda benim çatım ve gözetimim altında olan kızı, şeytan'ın Zirvesi'nin tepesindeki kiraz gibi sağlam bir yere koyuyorum.

Onlar durumu anlayana kadar tüfeğimin namlusunu dişlerinin arasına sokmak için parmaklarım kaşınıyor.

Hiçbiri ona elini bile süremeyecek, yoksa onları keser ve kanlar içinde dağdan aşağı gönderirim.

Dışarıdan gelen sesleri duyduğumda kot pantolonumun kemerini yeni bağlamış ve gömleğimin düğmelerini yeni iliklemiştiim.

Kamyonlar bahçeme giriyor ve göğsümdeki gerginlik beni bir mengene gibi sıkıyor. Görünüşe göre bu sabah, daha kahvemi bile içmeden dağın yarısını cinayetle tehdit etmiş olacağım.

BÖLÜM 16

I genellikle sabahları burada oturmam. Günlerin çoğu, bu gülünç derecede rahat dış mekan koltuklarından birine gömülüp uçsuz bucaksız güzelliği seyretmek için bir an bile ayıramayacağım kadar hızlı geçiyor. Devil's Peak, bir kış kraliçesi gibi kar pelerinine sarınmış.

Elbette dün gece neredeyse hiç uyumamış olmam ve şafağın ilk mor çizgilerinin önümde uzanan geniş ufku okşamasından çok öncesinden beri ayakta olmam sürpriz değildi.

Bu çiftlik nefes kesici, insanın içini sızlatacak kadar güzel ama yine de bir metre suyun altında boğuluyormuşum gibi hissediyorum. Ciğerlerime neredeyse hiç oksijen ulaşmıyor. Hayat acımasız ve adaletsiz ve en kötüsü de Colton Wilder'a, harekete geçmeyi reddettiği bir şeyi zorlayarak onu incitemeyecek kadar değer veriyor olmam.

Yerleşiminin geri kalanında çalışacağım önümüzdeki altı hafta boyunca bu durum bizi nereye götürecek bilmiyorum. Ancak dün gece tam bir saat boyunca zamanımı küçük, köhne valizimi toplamak ve açmak arasında gidip gelerek geçirdim. Neredeyse bu durumu yürütmeye çalışmaktan vazgeçiyordum, en iyisinin zararımı kesip başka bir yerde yeni bir iş bulmayı düşünmek olduğunu düşündüm.

Sonra, gitmek için tek seçeneğimin ya bir at çalmak ya da onun kamyonunu çalmak olduğunu fark ettim ve her ikisi de beni kaçınılmaz olarak ona geri götürecekti... Böylece bir kez daha bu dağın tepesinde mahsur kaldım, yukarıdaki gökyüzünden hafifçe kar yağıyordu ve tüm bunların çılgınlığı yüzüme gülmeye devam ediyordu.

Şişman, kabarık kar taneleri önümdeki ahşap korkuluğu şeker gibi kaplıyor. Kayce yolların karla kaplı olabileceğini söylerken gerçekten şaka yapmıyordu.

Kışın çoğu zaman kapalı.

Burada, verandada, Wi-Fi ara sıra çalışmak için yeterli gücü topluyor. Bu sabah da o günlerden biri. Atlarla ilgili paylaşımlarıma ve çiftlikteki birkaç hızlı videoya göz atarken, hesabımın normalden biraz daha fazla ilgi çektiğini görüyorum.

Atların tamamen aptal olmasından dolayı kaç kişinin baygınlık geçirdiğini bilmek beni gülümsetiyor.

Onların bireysel kişiliklerini sergilemeyi seviyorum. Onlar gerçekten de kendi başlarına birer yıldız aday. Bu, içten içe çiftliğin daha fazla tanıtım yapmasını dilediğim bir şey ama Colt'un internete alerjisi olduğu için bu işin Kayce'e düştüğünü ve onun da umurunda olmadığını tahmin ediyorum.

SAGE:

Hakkında konuşmayacağın *sıcak kovboy* olayında bir gelişme

var mı? Birileri olduğunu biliyorum.

Üçüncü gözüm karıncalanıyor, sürtük.

NEFES ALIYORUM. Şu anda yapabileceğim tek şey, resimde gerçekten bir kovboy varmış gibi davranmak. Her şeyi belirsiz tutmak, kokuyu alan bir tazi olan en iyi arkadaşşıma karşı son savunma hattım. Sage'in izini kaybettirmek için fazla mesai yapmak zorunda kalacağım gerçeğini kabulleniyorum çünkü her ne kadar içimi dökmek ve dün gecenin ne kadar çılgınca geçtiğini en küçük ayrıntısına kadar anlatmak istesem de, ona kesinlikle yalan söylemem gerekecek. Karanlıkta ve şömine ışığında Colt'la aramızda olanları ona anlatmamın hiçbir yararı olmaz.

Karnımda kelekler kanat çırpıma başlıyor ve kendimi parmak uçlarımı dudaklarımın üzerinde dalgınca gezdirirken buluyorum. Sakalının çiziklerinden ve sıcak ağzının benimkini yutuşundan dolayı hâlâ karıncalanıyor olabilirler mi?

Anlatacak bir şey yok.

Sage çılgınca yazarken ekranda hızla noktalar beliriyor.

AMAN

TANRIM.

BITCH.

BİLİYORDU
M.

Dün gece bir barda tanıştık. Evet, öpüştük. Ama hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm, bundan daha fazlası olacak mı bilmiyorum.

O meşgul, ben de burada çiftlikte meşgulüm.

Evaline son zamanlarda
nasıl?

Oh, güzel. Yan adım atmayacağımı bildiğin TEK KONUYA
sapıyorsun.

Çok görgüsüzsün. Pis numaralar, çiller.

Belki de o kovboylar sana bir iki şey öğretmişlerdir.

Evie Teyze her zamanki gibi çok keyifli ve geçen gün bana bir
saatlik bulmaca zamanı ayırdı. İyi gidiyor, bebeğim.

Teşekkür ederim.

İkinizi de çok özledim, biliyorsunuz değil mi?

Tabii ki biliyorsun, ben her şeyim.

Ve her neyse, kışımı o kadar özleyor olamazsın. Bunu dün
gece keşfettiğin bademciklere söyle.

Bana daha fazla ayrıntı vermekten kaçınabileceğini sanma.
Oyun oyun bekliyorum.

Parmaklarımı kahvemın sıcaklığına sarıp ne cevap vereceğimi düşünürken, ağır lastiklerin altındaki çakılların çatırdadığını duyuyorum ve Colt'lara benzemeyen yaklaşık yarım düzine kamyon bahçeye giriyor. 'Hayatımda neler olup bittiğini anlamaya çalıştığım' huzurlu anım bozuldu ve Crimson Ridge'deki tüm yakışıklı kovboylar tarafından saldırıya uğradım.

Bugün çiftlikte bir şeyler olduğunu biliyordum ama Colt bana bunun dar kot pantolonlar giymiş, keskin bakışlı bir grup erkekle ilgili olduğunu söylemeyi ihmal etmiş gibi görünüyor. İlk başta onları merakla izliyorum, tıpkı oyuncu bir kurt yavrusu sürüsü gibi, bazıları kamyonlarından iniyor, birbirlerine takılıyor ve şakalaşıyorlar. Birkaçı, erkeklerin her zaman arkadaşlarıyla yapmak istedikleri o kaba saba şekilde birbirlerinin omuzlarını itiyor.

Henüz beni fark etmediler. Gerinerek ve uzun beyaz tüyler bırakarak kış havasına karışıyorlar.

Buraya gelmeleri çok uzun sürdü. Yerli olduklarını tahmin ediyorum, çiftliğe olan aşinalıklarına bakılırsa, buraya daha önce yüzlerce kez geldiklerini söyleyen bir havaları var.

Gözlerim diğerlerinden çok daha yaşlı görünen bir adama takılıyor. Tek başına gelmiş ve kamyonetinin ızgarasına yaslanırken yüzünü gölgeleyen taba rengi bir şapka takıyor. Grubu gözlemliyor, kollarını kavuşturmuş sessizce duruyor.

Gördüğüm şey, geniş bir mürekkep. Ceketinin polar astarlı yakasının altından boynuna doğru tırmanan büyük, dövmeli bir gül ve yazı. Vücut dili diğerlerinden çok farklı. Sert ve sakın, bana birçok yönden Colt'u hatırlatıyor.

Bu kovboyun yeni gelen diğer kovboyarla nasıl bu kadar zıtlığını iyice analiz edemedi, içlerinden biri beni fark ediyor ve atmosfer hemen değişiyor. Gençler arasında hâlâ şakalaşmalar sürüyor, ancak şimdi karlı hava daha da gerginleşti. Her biri bana sertçe bakıyor, muhtemelen kovalanacak kolay bir av olarak gördükleri şeyin tadını çıkarıyorlar. Bu yavruların her birinin dış macunu ya da erkek iç çamaşırı reklam panolarında boy gösterecekmiş gibi göründüklerini düşününce şaşırmadım.

Kendilerini beğenmiş ve muhteşemler ve bunu bilmiyorlar mı?

Ancak, tıpkı dün gece kısa bir süre dans ettiğim adam gibi -Ah, Tanrım, dün geceki olayları hala kafamda canlandıramıyorum- benim için hiçbir şey yapmıyorlar ve tek yapmak istediğim onların çocuksu heveslerine kahvemle gülmek.

Beni nefes nefese bırakan tek bir kovboy var ve o da şu anda kayıp.

Dilinin benimkine değdiği anı aklıma gelince kalçalarım sıkılıyor, ardından dişlerinin hayaletinin alt dudağımı çekiştirdiğini hissedince midemde bir sıcaklık oluşuyor.

Kupamdan aldığım uzun bir yudum yüzümün kızarmasını gizliyor.

"Bu kış buradaki manzaranın dramatik bir şekilde iyileştiğini duydum." Adamlardan biri basamakların altındaki korkuluklara rahatça yaslanıyor. Kovboy şapkasının kenarını bana doğru eğiyor, bu klişe hareket karşısında neredeyse homurdanacaktım ama o taşralı çocuk tavırlarını bana doğru sunarken samimi görünüyor.

"Bütün kış sadece bu kalabalığa bakmış olsaydınız, elbise giymiş bir domuzun iyi görüneceğine bahse girerim." Gülümseyerek grubun etrafını işaret ediyorum. Bu adamlarla flört eder gibi görünmek istemesem de, aynı zamanda

Buranın sahibi. Okuldayken bile, diğer kızlarla arkadaşlık kurmaktansa 'erkeklerden biri' olmayı her zaman daha kolay bulmuşumdur. Ama burası oyun alanı değil. O geniş sırtışıların ve şık giysilerin ardında gerçekten de çok daha aç iştahlı kovboylar var.

Merdivenlerin dibindeki korkulukların yanında toplanmışlar, gözleri fıldır fıldır ve kendilerinden eminler.

Elbette, her biri şansını tartıyor olsa bile, son derece çekici davranıyorlar.

Sadece ciddi, dövme, düşünceli olan geride duruyor. Gözlerim ikinci kez hızlıca onun üzerinde geziniyor, kamyonetine yaslanışını değerlendiriyorum. Kolları hâlâ kavuşturulmuş. Ağır siyah savaş tarzı iş botları ayak bileğinden çapraz. Kahvemi yudumlarken, başparmağını çenesini ovmak için kaldırdığını görüyorum, bunu yaparken ceketinin kolunun altından kalın bir gümüş yüzük ve deri manşetin ipuçları görünüyor.

"Kış sezonu için burada mı çalışıyorsun?" Dikkatim tekrar verandaya en yakın olan adamlara çekiliyor. Hayali bir başlangıç çizgisine doğru birbirleriyle yarışırken, hepsinin gözlerinin arkasında dönen çarkları görüyorum. Pozisyon kapma yarışına girmişler ve peşlerine düşmeleri için adil bir oyun olup olmadığını anlamaya çalışıyorlar.

"Evet." P'yi açıyorum ve en iyi *benimle uğraşmayın* ifademle hepsine bakıyorum. "Birkaç aylığına veterinerlik stajı için buradayım."

"Umarım yaşlı piç seni fazla zorlamıyordur." İçlerinden biri bana göz kırparken, yanında duran arkadaşı omzuna vuruyor.

"Ne kadar orijinal." Başımı eğiyorum ve kaşlarımı kaldırıyorum.

İlk adam gülüyor ve bana özür dileyen bir bakış atıyor. "Boş ver onu, yumruğunu sikine dolamadan nasıl sohbet edeceğini bilemez."

"Demek istediğim şu ki, eğer hanımefendi üç metre karla çevrili bu yerde kilitli kalmak istemediğine karar verirse... Kamyonetimde sizi buradan çıkarmak için hazır ve bekleyen yedek bir koltuğum var. Arabanız sizi bekliyor." Bir elinde tuttuğu kovboy şapkasıyla sahte bir yay takar, sonra da arkadaşının taşaklarına bir fiske vurur. Her şey derhal itişip kakışmaya ve bahçenin ortasında bir tür oyun-kargaşaya dönüşür.

"Teşekkürler, ama böyle iyiyim." Kahvemden bir yudum daha almadan önce seslendim. "Ben Layla, bu arada."

"Seninle tanıştığıma memnun oldum, sevgili Layla. Bu sabah sığırlarla birlikte bize katılacak mısınız?" Taşra çocuğu tavırları inci gibi bir gamzeyle sahip

beyaz gülümseme.

"Oh, emin değilim. Burada yapmam gereken bir sürü iş var." Bu kısmı doğru, bugün ajandamda her zamanki rutini takip etmekten başka ne olabileceğini bilmiyorum. Colt bana hiçbir şeyden bahsetmedi.

"Bugünkü turumuzda bize katılacak bir hanımefendi olmasa bile, umarım bu gece şenlik ateşinde görüşürüz?" Parmaklıklara yaslanmış olanın sesi biraz fazla hevesli geliyor ve içim içime sığmıyor. Onun ilgisinden endişelenmem için hiçbir neden yok ama Colt'a yanlış bir fikir de vermek istemiyorum.

Özellikle de dün gece herhangi bir erkeğin bana yaklaşması düşüncesinden açıkça hoşnut olmadığını anladıktan sonra. Oğlu ya da başka biri.

Ağzım açılıyor ama cevap vermeye fırsatım olmuyor çünkü kapı çarparak açılıyor. Dağınık siyah saçlardan oluşan bir kasırga ve avluda toplanan kovboyların her birini tek tek süzen bir dizi parlayan ela göz. Üst dudağındaki hırıltı sanki hepsi ölmüş gibi yerinde sabitlenmiş.

Dövmeli olanın dudaklarında bir gülümseme olduğuna yemin edebilirim, şapkasının eğik siperliğinin altından zar zor görünüyor.

"Size atları alıp benimle aşağıda buluşmanızı söylemiştim." Colt iş botlarını agresif bir şekilde yere vururken havlıyor. "Burada kimse beni dinlemiyor mu lan? Size konuşun diye para ödemiyorum."

Birden fazla adam bana bilmiş bilmiş bakıyor ama belli ki Colton Wilder'in gazabından kaçınmakta ustalar.

Bir karışıklık ve mırıldanma olur ve grubun bir kısmı ahıra doğru ilerler. Diğerleri bir avuç araca yöneliyor. Bugün sığırları toplamak için atları kullanıyor olmalılar. Bay Pearly Whites kamyonetinin kabinine girerken şapkasının kenarına küçük bir dokunuş daha yapıyor.

Motorları kükreyerek çalışıyor ve birer birer çamurlu patikadan sığırların bulunduğu uzak otlaklara doğru yola koyuluyorlar. Diğerleri ahıra doğru ilerlerken karlı havada bir koro halinde sesler yükseliyor. Bu arada, toz halindeki kar taneleri sessizce daha kalın ve daha hızlı yağıyor. Henüz yapışmaya başlamadı ama yarına kadar koşullar bu şekilde devam ederse dağ yolunun daha da tehlikeli, hatta belki de geçilmez hale geleceğini tahmin ediyorum.

Ekibin yolu çiftliğe kadar açmayı başarmasından sadece beş dakika sonra, kasabayla bağlantımızın tekrar kesilip kesilmeyeceğini merak etmeye başladım

Giriş.

Colt diğerlerine katılmak için ayrılmadı. Etrafta dolanıyor, kamyonetinde bir şeyler arıyor ve sanırım bu, günün soğuk ışığında birbirimizle yüzleşmemiz gereken an.

Sakin bir nefes alıyorum ve park halindeki aracına doğru yürüyorum. Neden bu konuda kendime koçluk yapmak zorundaymışım gibi hissediyorum? Endişelenecek bir şey yok, ikimiz de profesyonel olabiliriz. Sadece patronumu kontrol ediyorum.

Tamamen profesyonelce. Daha on iki saat önce bana dokunması ve beni boşaltması için yalvardığım adama hiç benzemiyor. Amımın karıncalanmasına neden olan ve şişkin sikini hayal etmeden duramadığım adam.

Kahvem hâlâ ellerimde, kaputa yaklaşırken midem kanat çırpıyor. Bu sanki vahşi bir köpeği saklandığı yerden çıkarmaya çalışmak gibi bir şey.

Nazıkçe gelebilir ya da ağızlık takılması gerekebilir.

"Bugün sığırları toplamak için yardımınıza ihtiyacınız var mı?" Sesimi neşeli tutmaya çalışıyorum. Her sabah ona mutfak adasında bir fincan kahve uzattığımda ya da ikimize de kahvaltı hazırlamayı teklif ettiğimde olduğu gibi.

Dilini ağzıma bastırmasını ya da dün gece söylediklerini düşünmeden duramayan bir kız gibi değil.

O zaman neden her gece koridorun sonundaki yatak odasını ziyaret etmekten vazgeçtiğimi söyleyin.

"Hayır." Bana doğru bakmadı bile. Aracının kabininde kim bilir ne aramaya devam ediyor.

Tamam.

"Daha fazla yardıma ihtiyacın olmadığına emin misin? Gerçekten sakıncası yok mu?"

Colt avucunu kamyonun dış paneline o kadar sert vuruyor ki metalde bir çentik kaldığından emin oluyorum. Sesin şiddeti beni sıçrattı.

"Tanrım, Layla. Sadece lanet olası işini yap." Bana artık çok tanıdık gelen ama daha az korkutucu olmayan bir bakış fırlatıyor. "Ve eğer seni bugün ahırları terk ederek görevlerini yapmaktan kaçmaya çalışırken yakalarsam, seni lanet dizimin üzerine yatacım."

"Colt'un her yıl sizin için düzenlediği bir şey mi bu?" Birinin kamyonunun ters çevrilmiş bagaj kapağında oturmuş, kovboyların bu akşam erken saatlerde yaktığı devasa şenlik ateşindeki alevlerin dansını izliyorum. Kütükler çatırdayıp ısı patlamaları çıkarırken turuncu kıvılcım bulutları kapkara gökyüzüne doğru yükseliyor.

"Emin olabilirsin. Her yıl bu zamanlarda. Sürünün kış ortası kontrolünde ona yardım ederiz, o da karşılığında barbekü ve şenlik ateşi yakar. Bu, dağ yolu ekibine bir teşekkür niteliği de taşıyor." Bu sabah tanıştığım kibar kovboy, dirseğini kamyonun yan tarafına dayamış ve elinde bir birayla duruyor. Adının Brett olduğu ve Crimson Ridge çevresindeki birkaç farklı çiftlikte çalıştığı ortaya çıktı.

Bu geceki şenlik ateşiyle ilgili beni en çok şaşırtan şey, bunun Colt'un tamamen iyi niyetinden dolayı her yıl düzenlediği bir şey olması. İnsanları silah zoruyla arazisinden çıkarmaya hazır olduğunu ve bir tür kovboy gangsteri gibi diz çöktürmekle tehdit ettiğini düşünürsek, duyduklarımı inanmakta güçlük çekiyorum.

Görünüşe göre Colton Wilder'da her gün yeni katmanlar keşfediyorum.

"Devil's Peak'te başka kadın yok mu?" Etrafımdaki erkek topluluğuna bakıyorum - bazılarını daha önceden tanıyorum ve diğerlerinin de ortaya çıkan yol ekibi olduğunu varsayıyorum. Ama bu kesinlikle tamamen sosisli bir ilişki ve eminim hepsi benim orada bulunan tek kadın olduğumun fazlasıyla farkındalar.

Kesinlikle öyleyim.

"Şey, daha önce buralarda bir kadın yoktu, bu yüzden eşler ve kız arkadaşlar gelmeye hiç zahmet etmediler. Sanırım bir süre sonra bu bir rutine dönüştü."

Kar taneleri aşağıya doğru sürüklenmeye devam ediyor, bir tanesi yüzüme düşüyor ve anında yanağımda eriyor.

Biraz büyülünden de öte.

Ve burada hiç kadın olmadı. Benden önce.

Bu ayrıntıya takılıp kalamam, hiçbir anlamı yok. Aslında tüm bunlar Colt'un kadınlarını başka yerlerde tuttuğunu ve yatak odasının ötesinde hayatında yer almadıklarını kanıtlıyor.

Oh, Tanrım. Colt'u, yatağını ve benimkinden sadece birkaç kapı ötede olduğunu bile bile o evde geçirdiğim acı dolu uzun, karlı geceleri düşünmeyeceğime dair kendime söz verdim.

Özellikle de daha önce yaptığı pisliklerden sonra.

Bütün günümü her bir işimi mükemmel bir şekilde yaparak geçirdiğime bahse girebilirsiniz. Temizlenmemiş ya da bakılmamış tek bir yer bile yok. Her ahır tamamen tertemiz. Yarın tüm atlara sahiplerinin ne kadar huysuz bir hıyar olduğunu anlatacağımdan eminim. Şimdiye kadar hepsinin benim tarafımda olduğuna eminim zaten.

Çeki odası pırıl pırıl, tavuk kümesi hiç bu kadar iyi görünmemişti ve bir kadın gibi odun istifledim.

Ancak her şeyi şüpheye yer bırakmayacak şekilde hallettiğimi anladıktan sonra barbekü ve odun dumanı kokusunu takip ederek toplantıya katıldım. Colt beni işimi yapmamakla suçlayamaz ve kesinlikle o evde tek başıma oturmayacağım.

Bugünkü çalışmamla bir içki ve sohbet edebileceğim bir arkadaş kazandım. Kendime doldurduğum viskinin cömert ikinci porsiyonu her tarafıma mükemmel bir parlaklık hissi veriyor.

Burada oturup Brett'le sohbet ederken ve içkimi yudumlarken onun gözlerini üzerimde hissedebiliyorum. Karanlıkta Colt'u göremesem de burada olduğunu biliyorum ama bugün bana yaklaşamayacak ya da benimle konuşamayacak kadar götlük yapıyor.

Havadan sudan konuşuyoruz. Brett'in Crimson Ridge'deki hayatı hakkında sohbet ediyoruz. Tüm hayatı boyunca burada ya da o civarda yaşamış. Kendimden biraz bahsediyorum ama dürüst olmak gerekirse yetiştirilme tarzımdan bahsetmek genelde insanları rahatsız eder, bu yüzden diğer insanlara kendileri hakkında sorular sormaya devam etme konusunda uzmanım.

Dikkatleri başka yöne çekmek benim başarılı olduğum bir şey.

Hayatımdan çıkardığım boktan annem ve beni büyüten ama ileri derecede bunamış olan ve artık beni tanımayan teyzem genellikle yabancıların birkaç kadeh içki ve sıradan sohbetin tadını çıkarırken girmek isteyecekleri konular değildir. Ayrıca, hayatım bir tren enkazı değilmiş gibi davranmak hoşuma gidiyor. Elbette burada, çiftlikte *unutmak* çok kolay.

Turuncu bir parıltı şenlik ateşinin etrafındaki çemberi aydınlatmaya yetecek kadar ışık saçıyor. Bunun dışında her şey ağır gölgeler ve silüetlerden ibaret, bu da karda burada toplandığımız için kimsenin yüzünü görmemizi imkansız kılıyor.

Gözkapakları düşüyor, uzuvlar ağırlaşıyor, Brett'in sesi hayalimi yarıp geçiyor.

"İyi misin, Layla?"

Tanrım, bu içki beni fena çarpıyor ve işte o zaman farkına vararak kaşlarımı çatıyorum. Kıçımı yırtarak çalışmaya o kadar kararlıydım ki bütün gün hiçbir şey yemedim. Uykusuzluk, tüm gün çalışma ve dondurucu soğuk arasında, her zamankinden daha hafifim.

Aslında, muhtemelen olmak istediğimden çok daha sarhoşum.

"Evet, birazdan dönerim. Bir şeyler atıştıracağım." Bagaj kapağından atladım ve evde kendime yiyecek bir şeyler hazırlayacağımı düşündüm.

Eminim mikrodalgaya atacak yemek artıkları vardır, bu likörün bir kısmını güzelce emecektir. Ayrıca, her ne kadar sohbet etmek güzel olsa da, bir kamyonun kasasında yanına sokulmayı çok istediğim adam bana yaklaşıyor.

Herkesin araçları ateşin etrafında dairesel bir şekilde park etmiş durumda, ben de birkaçının arasından geçiyorum. Tam ateşten en uzağa park edilmiş iki aracın arasında dolaşırken, ileride karanlıkta bir figür hissediyorum.

Bayat bir sigara dumanı çarpıyor yüzüme ve midem bulanıyor.

Bu her kimse, yolu kapatıyor ve ya yanından geçip gideceğim ya da geri döneceğim.

Orada öylece durması ensemdeki tüyleri diken diken ediyor.

"Layla, değil mi?" Adamın gölgeli dış hatları duruşunu yeniden ayarlıyor ve yolcu kapısına yaslanıyor.

"Uh. Selam." Colt'un arkadaşlarından biri olabilir diye kabalık etmek istemiyorum ama burada tek başına takılması garip geliyor. Belki de sadece işiyordur.

"Karanlıkta tek başına mı gidiyorsun?"

Bu adamın enerjisindeki bir şey, çakırkeyif beynimde alarm zillerini çaldırıyor.

"Hiçbir yerde, ben sadece-" Geriye doğru adım atmaya çalışıyorum, ama o bir engerek gibi mesafeyi kapatıyor. Eli dirseğimin etrafını sardı.

"Ah, şimdi kaçmana gerek yok."

Bu adamın bana dokunmasını istemiyorum.

"Çek elini üzerimden, lütfen." Sesimi sakın tutmaya çalışıyorum. Yıllarca çalıştığım barlarda sarhoşlarla uğraşmak refleksimi harekete geçiriyor. Onlara karşı sert olun ama dramatik olmayın. Onları kışkırtmayın ama yerinizde kalın. Kendinizi mümkün olduğunca güvenli bir şekilde uzaklaştırın. Barmenin el kitabı

Striptiz kulübünde oldukları için orada çalışan kadınlara el sürebileceklerini düşünen pis adamlarla uğraşmak için.

Şu anda, müdahale edecek iri yarı bir fedai yok. Bar görevlilerine çok fazla ilgi gösterdiklerinden değil, çoğunlukla sahnede çalışan kızlara ya da ana kattaki müşterilere odaklanmış durumdalar.

"Böyle yapma, sadece konuşuyoruz."

"Hayır. Sen konuşuyorsun ve ben gidiyorum."

"Neden benimle burada bir içki içmiyorsun?"

Boğazımın arkasında safra oluşuyor.

"Hayır, teşekkürler."

"Brett'in kamyonunda onunla bir şeyler içmekten yeterince mutlu görünüyordun, aynısını benim için de yapmanın bir zararı olmaz."

Tek görebildiğim kafasının dış hatları, ama hiçbir özelliğini seçemiyorum. Hava zifiri karanlık ve tepemizdeki ağır gökyüzünden süzülen kar, görebileceğim bir ay ışığı olmamasını sağlıyor.

"Dinle. İlgilenmiyorum." Dirseğimi çekiyorum ama o daha da sıkıyor.

"Hadi kızım. Bu seni ısıtır. Benimle bir içki içtikten sonra çok daha iyi eğleneceğine söz veriyorum."

Evet, bu adamın davranışlarına bakılırsa muhtemelen uyuşturucu almış biri. Bu adamın buradaki diğer erkeklerin arkadaşı olması artık umurumda değil, *gerçekten* arkadaş canlısı olduğunda nasıl biri olduğunu görmek için etrafta takılmamayı tercih ederim.

"Hayır dedim," diye homurdandım.

"Layla?" Az önceki kovboylardan biri, sesini tanıdığım biri, arkamdan geliyor. Bir yanım rahatlar, diğer yanım bu sik kafalının kelime dağarcığında 'hayır' kelimesi olmadığı ya da anlamını bilmediği için çılgına dönüyor.

İşte o zaman bir silahın kurulma sesini duyuyorum. "Eve çık, Layla." Colt'un ses tonundan soğuk bir saldırganlık damlıyor.

Sesinin geldiği yöne döndüğümde gölgelerin arasına gizlenmişti, ama ondan yayılan gerilimi hissedebiliyordum, hepimizin arasına sıkıştığı araçların kenarları arasında zıplıyordu.

Sesini duyduğumda ilk başta çok rahatlardım. Sonra kolumu sik kafalının pençesinden çekip geri çekildiğimde, Colt'un bir sonraki ifadesiyle tokatlanıyorum.

"Burada olmamalısın bile. Karanlıkta sarhoş dolaşmak şöyle dursun."

Pardon?

Ona hakaretler yağdırma isteğime karşı koyarken yumruklarım iki yanımda sıkılı duruyor.

Viskiyle ıslanmış beynim söyleyecek bir şey bulamadan emir yağdırıyor. "Grange, eve gitmeni ve Layla'nın güvenli bir şekilde içeri girdiğinden emin olmanı istiyorum. Bunu yaparken ona doğru bir bakış bile atarsan, öngörülebilir bir gelecek için taşaklarından kurşun çıkarırsın, anladın mı?"

"Colt-" Ne söylemeye çalıştığımı bilmiyorum ama bu, Loaded Hog'da o adamla dans ettiğim anı tekrar yaşıyormuşum gibi hissettiriyor. Benim hatam olmayan bir şey için azarlanan kişinin ben olduğum bir başka senaryo.

Grange -bu durumda benim için gerçekten endişelenmiş görünen tek adam- aynı fikirde bir şeyler mırıldanıyor. Kendimi, geriye dönüp bakmadan, alkol kanımı sulandırırken, telefonumu el feneri olarak kullanarak, gergin açmazdan uzaklaşırken buluyorum.

"Beni şımartmak zorunda değilsin." Adam saygılı bir mesafeyi koruyarak arkamdan gelirken ben tersliyorum.

"İstediğini yapmazsam Wilder'ın ellerinde cehenneme gitme riskini göze mi alayım? Hayır, teşekkür ederim."

"O çok kontrolcü bir pislik." Dişlerimi gıcırdatıyorum. Arkamdaki adamdan çok kendimle konuşuyorum. "Şimdi iyiyim, gördün mü?" Bir elimi tahta korkuluklara vururken dudak büküyorum ve söylendiği gibi eve sağ salım vardığımı göstermek için ona abartılı bir selam veriyorum.

"Öyle olabilir, ama iyi bir nedeni var." Grange bana sempatik bir bakış attıktan sonra şapkasını eğdi. "Siz içeride güvende olana kadar burada bekleyeceğim, Bayan Layla."

"Peki." Gözlerimi devirmem gereksizdi ama viski ve yüzleşme beni darmadağın etti. Görünüşe göre, bu durumla başa çıkmak için seçtiğim yol önemsiz olmak.

Kapıları arkamdan kilitlediğimden emin olarak merdivenlerden çıkıp içeri girerken, Colton Wilder'ın içeri girmek için anahtarı olmamasını ve bu gece atlarla birlikte ahırda uyumak zorunda kalmamasını umuyorum.

SARSILARAK UYANDIM.

Midemdeki mide bulandırıcı bir sıkışma hemen kendini belli ediyor, acaba bir şey beni uykumdan mı uyandırdı, yoksa ortada hiçbir neden yokken mi uyandım? Kıpırdamadan yatarken, kalbimin boğazımda çılgınca çarpmasına neden olabilecek herhangi bir şeyin ipucunu bulmak için kulaklarımı zorluyorum.

Etrafımdaki oda o kadar karanlık ki elimi yüzümün önünde göremiyorum ama yine de biraz yüzüyormuş gibi hissediyorum.

Bir gün önceki olaylar ve yatağa girmeden hemen önce olanlar aklıma geliyor. Tanrım, verandada kahvemi yudumladığım gün gerçekten daha dün müydü?

Sadece bu da değil, evinde uyuduğum adamla işlerin kontrolden çıkması gerçekten sadece bir gece önce miydi?

Tanrım, adam beni o ürkütücü adamdan uzaklaştırarak bana bir iyilik yaptı, ama bunu yapma şekli bir şekilde tüylerimin diken diken olmasına ve savunmamın yükselmesine neden oldu.

Beni Kayce'den hamile kalmakla suçladığı anı tekrar yaşıyormuşum gibi hissettim.

Colton Wilder'ın kelimelerle arası çok iyi.

Karanlıkta öylece yatarken bir süre yanağımın içini kemirdim. Eve geri dönme sesi beni uyandırdı mı? Telefonumun ekranına başarılı bir şekilde dokunmadan önce elimi komodine doğru uzatarak etrafı karıştırıyorum. Sayılar karanlıkta bana bakarak saatin sabahın ikisi olduğunu söylüyor ve bu şenlik ateşi gecelerinin genellikle nasıl geçtiğini bilmesem de, Colt'un kamp ateşi etrafında gece boyunca süren alemlere dalacak bir tip olduğunu pek sanmıyorum.

Bu daha çok Kayce'in tarzı ve iki Wilder bu açıdan daha farklı olamazdı.

Tanrım, onları karşılaştırmayı bırakmalıyım.

Şimdi biraz uyuduğum için, sarhoş ve huysuz ruh halimin ortasında Colt'u kendi evinin dışına kilitlemiş olabileceğim düşüncesiyle irkiliyorum.

Suçluluk duygusu göğsüme ağır geliyor. Kovboylar her koşulda zorlanır ve bu adam da çivi gibi sağlam, ama kahretsin. Ya dışarıda, dondurucu soğukta mahsur kaldıysa ve ben de onun içeri girmesini engelleyen kalpsiz, suratsız kaltağın tekiysem?

Sıcak yorganın altından sıyrılıyorum, yatağımın ayakucundaki gevşek battaniyeyi çekiştirerek üzerime sarıyorum. Halının üzerinden geçerken

Yatak odamın sürgülü kapısı karanlık verandaya bakıyor. Perdeyi araladığımda hiçbir şey göremiyorum ama uzakta, ateşin yandığı yerde hâlâ turuncu bir kor parıltısı var.

Geri döndüğünden emin olmamın tek bir yolu var, o yüzden koridora çıkıyorum. Düşük sensörlü ışıklar yanıyor ve gözlerimin hemen çekildiği odayı seçmeme yetecek kadar görmeme izin veriyor. Kapısı açık ya da kapalı olsun, içeride olsun ya da olmasın, evin içinde her zaman aşırı farkında olduğum bir alan.

Hemen yatak odasının kapısının ardına kadar açık olduğunu görüyorum. İçeriden de ışık gelmiyor.

Saçmalık.

Şimdi gerçekten suçluluk duygusu içindeyim.

Kan dolaşımda hala yeterince alkol var, durup düşünmüyorum. Sadece hareket ediyorum. Belki saatin geç olmasından, belki de bir şeylerin fena halde ters gitmesinden duyduğum içgüdüsel korkudan, ya da ister buna sezgi deyin. Kontrol etmeden, kendi gözlerimle onaylamadan yatağıma geri dönemem. Bu yüzden kendimi battaniyeye daha sıkı sarıyorum ve evin içine doğru yola çıkıyorum.

Etrafı tarıyorum, ofiste ya da mutfakta hiçbir yaşam belirtisi yok. Salondaki ateş gece boyunca yanmış ve şapkası ile ceketinin kancalarda olmadığını fark ediyorum.

Tanrım, ya orada donarak öldüyse ya da o adam her kimse başına daha kötü bir şey geldiyse? Silahlar, alkol ve öfkeli adamlar iyi bir kombinasyon değil.

Ama hiç silah sesi duymadım.

Sanmıyorum.

Aman Tanrım. Ya beni uyandıran buysa?

Ön kapının kilidini açıp dondurucu soğuğa doğru adım atmaya hazırlanırken kalbim boğazımda düğümleniyor. Burada durduğum yerden bile dışarısının sessiz olduğu belli, rüzgar yok ve verandanın kenarının hemen ötesinde uçuşan kabarık kar tanelerinin silüetini seçebiliyorum.

Görebildiğim tek şey şenlik ateşinin parıltısı ve Colt'un hâlâ aşağıda olup olmadığını merak ediyorum. Dışarıda olmak için giyinmemiştim ama yine de kolu çevirip bir anlığına havada duruyorum.

Buradaki son oyunum ne? Dışarı çıkmaya pek niyetim yok ama kendimi kapının yanındaki cam panelden onu görüp göremeyeceğimi görmek için var gücümle bakarken buluyorum.

Derin bir ses beni irkiltmeden önce ön kapıyı sessiz menteşeler üzerinde yavaşça açıyorum.

"Bu kıyafetle nereye gitmeyi planlıyorsun?"

OceanofPDF.com

BÖLÜM 17

T Gölgelelerin arasına gizlenmiş karanlık gümbürtü beni bir mil sıçratıyor. Colt'un sesiyle irkildiğimde, kapı çarparak kapanıyor ve bu sessiz alanda bir gök gürültüsü gibi ses çıkarıyor.

"İçlerinden birinin hala orada olduğunu mu umuyorsun?"

Vay anasını. Sesi... Bilmiyorum. Agresif doğru kelime değil. Bölgesel belki? Sürüsünü koruyan bir kurdun uyarı için parlayan dişlerini göstereceğini hayal ettiğim gibi.

Her iki durumda da, cadı saatiyle ya da dışarıdaki soğukla hiçbir ilgisi olmayan tüylerim diken diken oluyor.

Battaniyemi omuzlarıma daha sıkı sararak Colt'un sözlerine doğru bir adım atıyorum. Tam da bu noktada devreye girmemeli, kıcımlı kaldırıp doğruca yatak odama dönmeliydim. Bu küçük gezi kendim için görmem gereken şeyi doğruladı ve onun içeride ve güvende olduğunu, kar yağışı altında bir yerlerde kaskatı donmadığını belirledim.

Yine de ayaklarımın gerçekte ne yaptığıyla ne yapmam gerektiğini mantıklı bir şekilde açıklayamıyorum. Bu da beni onun oturduğu yere yaklaştırıyor.

Colt salonun dev cumbalı penceresinin yanında. Bir yemek sandalyesine oturmuş, dışarıdaki sonsuz karanlığa bakıyor. Perdeler açık duruyor ve milyonlarca kar tanesinin dönüp durduğu yıldızsız gökyüzü tüm görüş alanını kaplıyor.

Ben ona doğru adım atarken hiç irkilmiyor. Bakışları, odanın yarısını dolduruyormuş gibi görünen geniş omuzlarıyla pencereye dikili kalıyor. Hâlâ şapkasını taktığını ve ceketini sandalyenin arkasına astığını görüyorum, ama bu

Gözlerim aşağı kayıyor ve metalin parıltısına takılıyor. Kucağında bir tüfek vardı.

Tanrım.

"Gecenin bir yarısı gizlice kaçmayı mı planlıyorsun?" Bana doğru bakma zahmetine bile girmiyor, elindeki bardağı dudaklarına götürüyor. Sanki her an görmeyi beklediği bir şey varmış gibi geceye bakıyor. Beklediği bir şey varmış gibi. "Havanın şu anda donma noktasının çok altında olduğunu düşünürsek akıllıca olmayabilir."

Ayaklarımı sürüyerek ilerliyorum ve gerçekten de düşünmeden yataktan çıktığımı fark ediyorum. Battaniyenin altında üzerimde sadece uyurken giydiklerim var: ince, büyük boy bir tişört, diz üstü çoraplar ve iç çamaşırı.

Beynim tamamen ayık olduğunda ve bu kadar gergin olmadığında, sabahları yapması gereken bir sürü açıklama var.

"Bir ses duydum." Dudaklarımı ıslatmak için dilimi dışarı çıkararak enerjisini anlamaya çalışıyorum. En iyi zamanlarda bile onunla anlaşmak zordur ve dün gecedен sonra aramızdaki buzları hâlâ tam olarak eritemedik. "Ben-"

"Eminim öyledir." Sözümü keserek bu sözleri söylüyor ve bir yudum daha almak için viskiyi kaldırırken diğer eli uzun fiçinin üzerinde duruyor.

Göğsümde bir sıcaklık hissediyorum. Bu gece imalar havada uçuşuyor ve Colton Wilder'ın saçmalıklarından bıktım. Bu adamın neden aynı eski melodiye geri dönüp durduğu beni aşıyor. Tüm bunlar sadece bir oyun ve beni istememesi gerektiğine kendini ikna etme yolu olsa bile, üstü örtülü suçlamalar hâlâ canımı yakıyor. Hiçbirinin doğru olmaması önemli değil. Kendi saçmalıklarını ve geçmişinde gizlenmiş olabilecek iskeletleri benim üzerime yıkmasına gerek yok.

"Gerçekten buna mı inanıyorsun? Gerçekten onlardan herhangi biriyle birlikte olmak istediğimi mi düşünüyorsun?" Ona doğru dönerek, sandalyedeki yeri ile pencerelerin arasına girdim. Kendimi doğrudan onun görüş alanına sokuyorum.

Gecenin bir yarısı olabilir ve şöminede parlayan köz dışında odayı aydınlatan neredeyse hiçbir şey yok, ama gözlerinin benimkilere nasıl keskinleştiğini görüyorum.

Cevabını beklemiyorum.

"Oh, tabii ki. Çünkü ben herkes için dizlerini açacak bir sürtüğüm, değil mi?"

Burun deliklerim alevlendi. Beni dağdan inip oğlunun peşine düşmek istemekle suçladığından beri ısırduğım kelimeler dökülmeye başlıyor.

"Çünkü ben sadece nerede olursa olsun isteyen aptal bir kızım ve beni kimin boşaltacağı umurumda değil mi?"

Dizlerine doğru adım atıyorum. Damarlarımda dolaşan sıcaklık ve sıvı cesaret, bana içimde biriktirdiğim ve şimdi ona doğru fırlatmaya hazır olduğum tüm düşünceleri serbest bırakma özgürlüğü veriyor.

Evet, onun için iyi olmak, onu dinlemek ve memnun etmek istiyorum ama benim de bir omurgam var ve dün gece olanlardan sonra aramızdaki bu şeyde benim de onun kadar karışık olduğumu bilmeli.

"Size hemen söyleyeyim, çalıştığım barlarda bana içki ısmarlamayı teklif eden, benimle eve gelmek için yalvaran ve babam olmayı teklif eden adamlarla geçirdiğim onca gece... Hiçbirine bir kez bile evet demedim. Elleşenlere bile. Evet demezsem beni tehdit edenlere bile."

Bakışları gök gürültüsü gibi, çenesinde gerginlik var.

"Özellikle de karanlıkta beni köşeye sıkıştıran ve az önceki pislik gibi kolumu bırakmayı reddeden pislikler değil." Dizlerinin arasında dururken ne kadar yakın olduğumuzun farkındayım, ama yaptığımız dans bu ve kendimi ona çekilmekten alıkoyamıyorum.

Colton Wilder diye bir güç var ve ben tamamen onun merhametine kalmış durumdayım.

"Neden burada oturduğumu bilmek ister misin?" Sesi havada gürlüyor. Geç saatin ve alkolün etkisiyle çakıllı ve ağır.

Başımı sallıyorum. Yumruklarımı battaniyenin kenarlarına sıkıca bastırıyorum. "Evet."

"Onlardan birinin, gördüklerinden biraz fazla hoşlandıktan sonra buraya gizlice geri dönme düşüncesi, başa çıkabileceğimden daha fazla." Dilini yanağının kenarına dayıyor, odağının ağırlığını vücudumda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. "Sadece kemerlerinde bir çentik ve çalmak için bir fırsat olarak gördükleri güzel genç şey."

"Böyle bir şey olmayacak."

Colt bir uyarı sesi çıkarır. "Geçmişte senin bilmediğin şeyler var, Layla. İnan bana, buradaki en değerli şeyi kesinlikle almaya çalışacak adamlar var. Gerekirse zorla."

Nefesimi içime çekiyorum. "Ben değerli değilim."

Önümdeki adam kayıyor ve içkisinin son bardağını da devirip sandalyesinin yanındaki yere bırakıyor. Büyük pençesiyle battaniyenin eteğini ovmak için uzanıyor, karanlık bakışlarını benimkilerden ayırmıyor.

"Anlamıyorsun, değil mi? Burada nabzı atan her bir pislik seni istiyor."

Sanki parmakları yumuşak ynle birleştiği anda hava anında canlanıyor. Bana dokunmadı ama yakınlığı ve yakınlığı içimde bir sızıya yol aıyor.

"Bu benim özel biri olduğum anlamına gelmez."

Battaniyeyi avucunun içinde daha sıkı kavrıyor. "Layla." Sesi kalın ve adımı söylediğinde doğrudan amıma giden bir çizgi gibi hareket ediyor. "Sana baktıklarında sadece tek bir şey görüyorlar." Colt'un dudakları hırıltıyla kıvrılıyor.

Keşke onların ne gördüğünü umursamadığımı şüpheyeye yer bırakmayacak şekilde kanıtlamanın bir yolu olsaydı. Ama bu adam istediğini almayacak ve ben de onu pişman olacağı bir şey yapmaya zorlamayacağım. Zavallı gerginlik ve zlem ikimizi gölgelerde birbirine bağlıyor.

Bir elimi battaniyemden ayırıp uzanıyorum ve işaret parmağımla şapkasının kenarını yukarı doğru itiyorum. şapkayı geriye doğru eğip bakışlarının yoğunluğu altında erimeme izin vererek nefes veriyorum. "Onların tarafına bakmıyorum kovboy. İlgilendiğim tek bir erkek var ve o da sahip olamayacağım biri. Peki bu beni ne yapar... zavallı bir sürtük m yoksa mazoşist mi?"

En seksi iniltiyi çıkarmadan önce bir an için gözlerini kapatıyor, ses uzanıp kanımda uğulduyor.

İkimizin de hissettiği ve ifade etmek için bir yol bulamadığımız kelimelere nihayet hayat verirken, sıvı ateş ayak parmaklarıma dökülüyor. Onunla bu şekilde konuşarak çok küstahça davrandığımı bildiğim yere geri döndüm, ama gerçek içimden fişkırmak için haykırıyor.

Colt'un herhangi bir yanılsama altında kalmasını istemiyorum. Onun dışında hiç kimseyle tamamen ve hiçbir şekilde ilgilenmediğimi bilmesini ne kadar çok istiyorum.

Bu adam için ne kadar da aptalım.

Belki, sadece belki, onlar etrafımızda oyalanırken gölgelerde oynayabileceğimiz bir yol vardır, sadece biraz daha uzun. şafak sökmeden ve her şey eski haline dönmeden önce.

"Gördüğün şey hoşuna gitti mi?" Alt dudağımı dişlerimin arasında sürüklüyorum.

Baş döndürücü, çırpınan bir umut göğsümü kaplıyor.

Colt keskin bir nefes eker. Belki de bir uyarı. "Bunun cevabını biliyorsun."

O hırçın ses tonu ve o ışıltılı, karanlık gözler birleşerek bacaklarımla arasında bir zonklama yaratıyor. Eli bacaklarıma dokunmaya çok yakın.

Uyluk, her acı veren saniyelik yakınlıkta derisi karıncalanıyor. "Ya bir çizgiyi aşmak zorunda olmasaydın, ama yine de istediğini alabilseydin ne istiyorsun? İkimizin de istediği şeyi mi?" Dudağımı daha sert ısırıyorum. Battaniyeyi bırakmadığı gerçeğini yanlış anlamak mümkün değil. Tam burada kalmamı istiyor, o kadar yakın ki nabzımın boğazımda attığını duyabiliyor olmalı.

"Layla." Adımı sert bir şekilde söyleyişi midemde kelebek kanatlarının patlamasına yol açıyor. "Tüm hayatımı bencil olarak geçirdim, yapamam..."

"Ama istiyorsun?"

"Evet. Konu sen olunca... o kadar kötü ki, bilmek istediğini sanmıyorum."

Aptal küçük kalbim bir tekme atıyor, midem bulanıyor ve doğru ilerlediğim tehlikeli uçurumun kenarından sakınmam için beni uyaran tüm işaretleri görmezden geliyorum.

Siktir et, bu delilik ve ben bu yasak anın içinde kayboldum, karın ve her şeyin kolayca saklanabildiği gece vaktinin altına gömüldüm.

"Bir keresinde bir söz duymuştum..." Parmaklarım battaniyeden çözülüyor ve battaniyenin açılıp vücudumu ortaya çıkarmasına izin veriyorum. Uzanarak şapkasını başından kaldırıp kendi şapkamın üzerine koyuyorum, bal rengi gözlerinin arkasındaki ışığı yakalayan parıltıyı kaçırmıyorum.

"Bir erkeğin şapkasına dokunursan, ya onunla dövüşmeyi ya da onu becermeyi planlıyorsundur. Peki, benden hangisini istiyorsun kovboy?" Colt dış görünüşümü inceliyor ve uzun uzun giyinik halime bakıyor. Gömleğimin ince kumaşından sert meme uçlarımı göremeyecek kadar karanlık mı bilmiyorum ama gözleri özgürce dolaşırken tenimin her santimi yanıyor.

"Savaşmayı mı planlıyorsun?"

Boğazının arkasından ciddi bir ses çıkarır. Bir uyarı daha.

"Şapkanı kendi isteğinle başıma koydun... Peki, geçen gün kasabada bana şapkanı vermenin gerçek nedeni ikinci seçenek mi?"

Parmaklarını saçlarına daldırıp bukleleri daha da karıştırıyor ve lanet olsun ki dizlerimin bağı çözülüyor. "Ben iyi bir adam değilim, Layla. Gecenin bir vakti dışarıdayken böyle şeyler söyleme... giyinmişken..." Colt elini ağzını ovmak için indiriyor. "Kahretsin, etrafta dolaşıp beni baştan çıkarırken."

Her parçası sımsıkı sarılmış.

Onun için bir aptalım.

"Çalıştığım bazı barları biliyorsun..." Battaniyeyi tamamen bıraktım ve ayak bileklerimin etrafında yere düşmesine izin verdim. "Biz şovmen olarak işe alındık."

Bana sadece bakmıyor, vücudumun her santimini tüketiyor. Sanki bu, beni bir daha doğru düzgün görme şansını elde edeceği ilk ve son sefermiş gibi.

"Striptizci miydin?" Soru gıcırdayan dişlerinin arasından zorlukla geçiyor. Bu fikirden nefret ettiği çok açık ama cevabı istemekten kendini alıkoyamayacak kadar da meraklı. Parmakları dizlerinin üstünde yumruk oluyor, kalçalarının her iki yanındaki koltuğun kenarını tutmaya karar vermeden önce öne uzanıp çıplak kalçalarımın arkasını tutmamak için her şeyi yapıyormuş gibi kıpırdanıyor.

Kirpiklerim titriyor. Saatlerce içki doldururken tam da bu sahnenin oynandığını gözlemlediğim tüm zamanları zihnimde yeniden canlandırıyorum. "Hayır," diye itiraf ediyorum, "Ama gösteri yapan diğer kızları izlerken bir iki şey öğrendim."

Yüzünün sert çizgilerinde kısa bir an için de olsa bir rahatlama belirliyor, sonra bu rahatlama kayboluyor ve yerini yine sert bir bakışa bırakıyor.

"Yatağına dönmelisin. Sadece bunu giyersen donarsın."

Silaha uzandım ve yavaşça kucağından indirmeye çalıştım. Tanrı'dan umuyorum ki bana çevirmeyecek ve işleri bu kadar ileri götürdüğüm için beni buradan kovmayacak.

"Yeterince ısındım." Gerçek bu. Şu anda tenim yanıyormuş gibi hissediyorum.

Ben kaldıramadan Colt'un parmakları tüfeğin namlusunun etrafında geriliyor. "Bunu yapamayız, bebeğim." Sesi fısıltıya dönüşüyor. Tek bir şey söylüyor olsa da - o sert ve seks dolu kelimeler ve hayalini kurduğum o derin sesle - silahı sandalyenin yanına, yere koymak için eğiliyor.

Ağır ağır yutkunuyorum, bu oyunda bana katıldığına dair bu küçük işaretle daha da cesaretleniyorum.

"Hiçbir şey olmayacak. Sadece benimleymişsin gibi davran... Ben çalışırken bir gece rastgele bir bara girsen aynen böyle olurdu. Sadece iki yabancı olduğumuzu hayal et. Özel bir dans için para ödeseydin nasıl olurdu bir düşün."

Anında gerilir. "Seni oradan sürükleyerek çıkarırdım."

Dudaklarımda nazlı bir gülümseme dans ediyor. Onun sahiplenici tavrını, saçlarının yüzüne dağılışını, çenesinin bükülüşünü yutuyorum.

"Ah, ama yapamazsın." Alay ediyorum. "Unutma, müşterilerin dokunmasına izin yok. Sizin sadece bakma izniniz var."

"Bu çok büyük bir istek." Gözlerinin şapkasının kafamda durduğu yere doğru gidip gelmesine, sonra ağzıma sabitlenmeden önce çıplak kalçalarımın geri dönmesine bakılırsa, bu onun için neredeyse çok fazla.

Lanet olsun. Benim için de neredeyse çok fazla hissettiriyor ama ondan uzaklaşamam. Bu gece olmaz.

"Sorun yok. Bundan başka bir şey yapmamıza gerek yok."

Kollarımı boynunun arkasına doladığımda ve kucağına oturmak için öne doğru gevşediğimde hırıltılı bir nefes çekiyor. Kot pantolonunun tenime sürtünmesinden, göğsünden yayılan ısıya, içine sokulmak istediğim kokusuna kadar her şey çok yüksek hissettiriyor.

"Tanrım. Layla." Aşağıya, tişörtümün yukarı kalktığı, yumuşak kalçalarımı ve dantelle kaplı amımı ortaya çıkardığı noktaya bakıyor. Bakışları benimkilerle buluşmak için geri dönerken bir eli ağzını ovuşturuyor.

"Bana bakmanı seviyorum, baba."

Gözlerinde bir fırtına patlıyor.

"Sana böyle seslenmemden hoşlanıyor musun?"

"*Fuuuuck.*" İnliyor ve başını arkaya eğiyor. Bana klitorisimin zonklamasına neden olan uzun, kapüşonlu bir bakış atıyor. "Söylemek istemiyorum."

Dudağımı ısıriyorum ve parmaklarımın ensesindeki kısa tüylerde gezinmesine izin veriyorum. "Bu sesi çıkardığında çok seksi oluyorsun."

Karanlıkta ikimiz de ağır ağır nefes alıyoruz ve ona sarıldığım süre uzadıkça arzularım kabarıyor. Kukum sırlıklam olmuş, kotundaki çıkıntının üzerinde duruyor. Altımda, kaya gibi sert ve vücuduma istediği sürtünmeyi vermek için kalçalarımın en küçük, en küçük yuvarlanması yeterli olacak.

"Tanrım, seni çok fena becermek istiyorum. Bütün kış boyunca amının içine gömülmek istiyorum."

İçimden bir inilti kaçarken dişlerim alt dudağımı yakalıyor. Yüce Tanrım, bu adam edepsiz konuşabiliyor ve ben de onun düşünceli dış görünüşünün ardında sakladığı şeyin bu olduğunu bilerek ellerinde oyuncak olacağım.

"Çiftlikte kot pantolonunun altına hep bunu mu giyiyorsun? Bu sürtük diz üstü çorapları mı?"

"Belki." Başımı iki yana eğerek uzun bir süre onu inceliyorum ve sonra

ağrıyan meme uçlarım göğsüne değene kadar öne eğiliyorum, dudaklarım

"Belki de değil. "Ya da belki de değil ve beni çalışırken her izlediğinde kendine bu soruyu soracağını bilmek hoşuma gidiyor."

Nefesinin altında küfrediyor.

Tanrım, ona bu kadar yakın olmanın verdiği baş dönmesiyle nabzım hızla atıyor. Geri çekilerek kirpik perdesinin altından ona bakıyorum. "Onları aık bırakayım mı?"

"Evet." Sert emri beni ürpertiyor. "Başka ne istiyorsun?"

"Tanrım. Layla. Beni ldryorsun."

"Sorun değil... Dokunmuyorsun. Tek yaptığın izlemek." Kollarımı omuzlarından kaydırıp gömleğimin eteklerine götürüyorum. Kumaşın kenarıyla oynayıp onu biraz kaldırıırken gözleri her hareketimi takip ediyor.

Colt elleriyle ne yapacağını bilmiyor. Bana dokunmamak için o kadar uğraşıyor ki, bir yanım onun kocaman avuçlarını tutup üzerimde bir yere, herhangi bir yere koymak istiyor. Ama kuralları paramparça edebilecek kadar esnettiğimiz bu oyunda uslu durmak zorundayım. Her ne kadar beni kaldırıp yere atmasını ve anlamsızca dövmesini istesem de.

Ağır ağır yutkunuyor, gözleri amımın olduğu noktaya takılı kalırken boğazının güçlü çizgisi sallanıyor. "Cehenneme gideceğim."

"Hemen yanında olacağım." Nefes alıyorum. "şimdi ne görmek istiyorsun?" Parmaklarım gömleğimin eteklerini yukarı kaldırıyor ve diğer elimle i amaşırımın bel bandındaki danteli hafifçe aşağı doğru itiyorum.

Colt'un burun delikleri kendisiyle sessiz bir savaş verirken alevleniyor ve tüm bu süre boyunca bir şahin gibi ellerimi izliyor.

"Bana o mkemmek göğüsleri göster." Sonunda konuştuğunda siki altımda sarsılıyor, sesi arzudan boğuklaşıyor.

İimi bir zevk ürpertisi kaplıyor ve ince pamuğu göğüslerimin üst kısmına gelecek şekilde asıyorum. Nefesimi tutuyorum, kendimi ilk kez tamamen ortaya çıkarıyorum. İhtiyala dolu ve ağır bir şekilde asılı duruyorlar ve onun kendini kısıtlamasından kurtulmasını, beni penelemesini ve onlarla oynamasını o kadar çok istiyorum ki. Keşke öne doğru eğilse, o küçük mesafeyi kapatsa ve birini sıcak, ıslak ağzına alsın.

"Lanet olsun." Tahrik olduğunda çıkardığı o lezzetli ses amımı sıkıyor.

Meme uçlarım elmasa dönüşürken, parmaklarımın yumuşak etimin üzerinde dolaşmasına, okşamasına, alay etmesine ve okşamasına izin veriyorum. Colt'un korkunç bakışları altında her ikisini de avuçlayıp çimdiklerken içimden çıkan küçük inilti soluk soluğa ve çaresizce.

Tanrım, parmaklarımın her hareketini incelediği için ölebilirim.

Kalın sertliği, kotunun katmanları ve benim zar zor görünen dantel parçam arasında bana baskı yapıyor. Fermuarını açıp sırlıslık kumaşı bir tarafa çekmesi ve içime doğru itmesi neredeyse hiçbir şey almazdı.

Yüzüm her şeyi anlatıyor olmalı çünkü gergin bir ses çıkarıyor.

"Burada terbiyeye zar zor tutunuyorum. Sikime bu şekilde bakman için aklımdan çok fazla iğrenç şey geçiyor."

İnliyorum ve meme uçlarımı daha sert çekiştiriyorum. Vücudumu eritirken, beni sırlıslık bir karmaşaya dönüştürürken ağzına sabitleniyorum.

"Başka ne istiyorsun?" Bana her yasadışı ayrıntıyı anlatması için ona baskı yapmaya devam ederken, kelimelerim titrek, hışırtılı ve sonunda konuşmayı başardığımda kendim gibi bile gelmiyor.

Colt sandalyede kendini yeniden ayarlarken kalçalarını altımda kaydırıyor. "Bebeğim, seni çok fena becermek istiyorum. Bu küçük dantel külotların her sabah çarşafımda içinde toplanmış olmasını ve tatlı döllerinin dilimin üzerinde olmasını istiyorum."

Sözleri üzerimde yıkanıyor, beni nefes nefese bırakıyor.

Vay anasını. Sıkıştım ve neredeyse kendimi onun botlarının önünde yere bırakıp yalvarmaya hazırım.

"Mmmm, Tanrım." *Meme uçlarımda bir çekiştirme.* "Bunu ben de istiyorum." *Kalçalarım yuvarlandı.* "Başka?" Kendimi kot pantolonunun sertliğine bastırmak arzumu daha da sıkılaştırıyor.

"Sen uyurken dilimi tatlı küçük amcığının içine sokmak istiyorum. Sen hâlâ rüya görürken vücudunun parçalanmasını sağlamak, sonra da içine sokmak." Kalçalarım sikişinin başının üzerinde kayarken tıslıyor. "Amin öyle bir doldururum ki beni asla unutamazsın."

Klitorisim ne kadar şişmiş olursa olsun, sürtünme elektrik kıvılcımlarının ayak parmaklarıma kadar ulaşmasına neden oluyor. Kucağına oturmuşum, sırlıslık olmuş göbeğim ona sürtünüyor ve parmaklarım hassas memelerimi okşuyor. Onun önünde kendime gerçekten dokunursam dağılmam için neredeyse hiçbir şey gerekmeyecek.

Ancak dün geceki hızlı geri çekilişinden de anlaşılacağı üzere, o kadar ileri gitmesine izin vereceğini sanmıyorum. Her an her şey bitebilir.

Colt'un vicdanının çöktüğü an. Bu cinsel balonun içinde sıkışıp kalmamıza daha ne kadar izin verecek?

Biz uçurumun kenarından yuvarlanmadan, bu yasadışı an tarafından yutulmadan önce bu çılgınlığı durdurabilecek mi? Şu anda, oynadığımız tehlikeli oyuna sadece dışarıda yağan kar tanıklık ediyor.

"Layla, bebeğim. İşte bu, beni mahvetmeye devam et," diye mırıldanıyor, gözleri uzunluğunun üzerine bastırdığım yere takılı. Loş ışıktaki boynundaki gerginliği ve kalçalarımın her hareketinde yüzünde beliren gerginliği görebiliyorum.

"Bakmak ister misin?" Fısıldıyorum, bir elimi karnımın yumuşak kabarıklığından aşağı doğru kaydırıyorum, ta ki dantelin ana hatları boyunca oynayana kadar. Kenara doğru kaymadan önce parmaklarımın ağrıyan klitorisimin üstünde bir saniye dinlenmesine izin veriyorum. Sadece yeterince alçak, eğer yan tarafa takılırsam, onları çekebilir ve bu adam için ne kadar muhtaç olduğumu tam olarak ortaya çıkarabilirim.

"*Siktir.*" Elini kaldırıp aramızdaki boşlukta gezdirdikten sonra karanlık bir iniltiyle ağzına götürdü. "Bilmiyorum. Bilmiyorum bebeğim. Eğer amını görmeme izin verirsen, içine girmek isteyeceğim. Durmam için yalvarana kadar seni yemek isteyeceğim. Ama duramayacağımı biliyorum. Bu gerçekleştiğinde benim için geri dönüş yok ve kendimi seni o küçük tatlı deliklerinin her birinden sikmekten alıkoyamayacağım."

Vay anasını. İçimden çıkan inilti pornografik.

Bu adamın ağzı. Baş döndürücü, ahlaksız bir baştan çıkarıcılıkla beni tepeden tırnağa kaplıyor - az önce söz verdiği her şeyi çılgılık atarak talep eden türden.

"Bakmak istersen senindir. Kimseye söylemem." Dantelin dışını biraz daha sertçe ovuyorum. Sıvı ısı mideme yerleşirken kirpiklerim titriyor. Artık ayak parmaklarımı hissedebildiğimden bile emin değilim.

"Tanrım, hayatımda gördüğüm en seksi şeysin." Colt'un kendimi çalıştırdığım noktaya yoğun bakışları, dışarıda hâlâ yanmakta olan şenlik ateşinin korları gibi için için yanıyor. Övgüsü içime doğru sıcak ve şehvetli bir şekilde parlıyor ve damarlarımda bir ateş yakıyor.

Bir inilti daha kaçıyor benden, kot pantolonunun altındaki her kalın santimi baştan çıkarıcı ve günahkâr hissettiriyor.

"Parmaklarını üstten içeri doğru kaydır bebeğim. Bana gösterme yoksa aklımı kaçıracağım." Homurdanıyor ve titreşimler vücudumda yuvarlanırken midem çöküyor. Dediğini yapıyorum, altından kayıyorum

Kemerimi açıp parmağımı kayganlığın içinden geçirerek klitorisime temas ettirdim.

"Tanrım. Sırılsıklam olmuşsun, değil mi?" Başımı salladığımda sesi neredeyse kızgın geliyor ve nihayet ağrıyan, şişmiş tomurcukla temas kurduğumda nefesim kesiliyor.

"İşte böyle. O noktayı benim için yavaş daireler çizerek ovala."

Zevk hızla ivme kazanırken ağzım açık kalıyor ve nabzım kulaklarımda gümür gümür atıyor.

"Orta parmağı sevdin mi?"

"*Mmmfuck*. Evet. Tanrım. Şimdiden çok yaklaştım." Sızlanıyorum. Kalçalarım yuvarlanıyor, parmaklarım göğüs ucumu sıkıyor ve tek odaklanabildiğim Colt'un yüzündeki açlık ifadesi. Külotumun altındaki her küçük, çaresiz hareket, kendimi çalıştırırken ve dalganın tepesi yaklaşırken bu adamın ilgisine karşılık veriyor.

"Siktir. *Fffuuuck*. İşte böyle. Aynen böyle, iyi bir kız gibi bana verirken gözlerini benden ayırma."

Sert sözleri ve ikna çabaları beni benden alıyor. Orgazmım ayak parmaklarımdan kıvrılarak beni alıp götürürken bir iniltiyle kendimden geçiyorum.

"Sikeyim. Bebeğim. Boşalacağım."

Amımın altında, kalçalarının sarsıldığını hissediyorum. Aleti bana sıkıca bastırdığı yerde nabız gibi atıyor ve kendi boşalması gerçekleşiyor. Colt'un gözleri sıkıca kapanıyor, dudakları zevkten yüzünü buruşturuyor ve ikimiz de zor nefes alıyoruz, ağızlarımız karanlıkta birbirimizden sadece birkaç santim uzakta.

Vay anasını. Daha önce hiç bu kadar yoğun bir şey hissetmemiştim ve bu adam bana dokunmadı bile.

İkimiz de orada oturup kalplerimizin dörtlüğe koşmayı bırakmasına izin veriyoruz ve anın sersemliği en yumuşak battaniye gibi üzerime örtülüyor. Tek yapmak istediğim göğsüne gömülmek ve beni yatağına götürmesi için yalvarmak. Vücuduma geri dönmeye çalışırken onun güçlü kollarının beni sarmasına duyduğum ihtiyaç neredeyse ezici.

Bu anın bitmesini istemiyorum ama bitmek zorunda. Olacak olan tek şey buydu.

Gerçekliği askıya alabileceğimiz ve ikimizin de olamayacağını bildiğimiz bir şeyin tadını çıkarabileceğimiz kısa bir an.

Gömleğimin eteklerinin düşmesine izin verdim ve elimi iç çamaşırdan çektim, spermimin ıslaklığının aşırı ısınmış tenime doğru sürüklendiğini hissettim.

Bu bizim gece yarısı pazarlığımız olsa da, onun sert öpücüklerinden daha fazlası için çaresizim. Nefesimi çalmasını ve beni tek yapmak istediğimin boyun eğmek, tapınmak ve onun tarafından doldurulmak olduğu o yasadışı yere kaçırmasını. Gözlerim dudakları, güçlü kaşları ve erimiş gözleri arasında gidip geliyor. Burnundan derin bir nefes almadan önce ela bakışlarının ağzıma düştüğü anı görüyorum.

Kendine hakimiyeti galip geliyor ve aptal kalbim özlemle sıkışıyor.

"Layla." Sesinde bir ağırlık ve yorgunluk var. "Sen lanet olası bir rüyasın ve ben hiç uyanmak istemiyorum ama dün gece benim için yaptığını yapmak zorundasın. Yapmak zorundasın çünkü ben iyi bir adam değilim ve şu anda kendime güvenmiyorum."

Başımı sallıyorum. Yavaşça. Titreyerek. Orgazmımdan sonra hâlâ sisli ve kafam güzel. "Tamam," diye fısıldıyorum ve ondan uzaklaşıyorum. Yanağımın içini ısıırıyorum.

Bacaklarım son derece dengesiz ama eğilip uzun zamandır unuttuğum battaniyeyi alıp göğsüme bastırıyorum ve ikiye bölündüğüm adama son bir kez bakıyorum.

Gözlerimiz kilitlendiğinde bana bakan bir arzu okyanusu var, ama bunu daha fazla zorlayamam. Zaten çok ileri gitti ve Colt'un, beni izlemekten başka bir şey yapmamış olsa bile, bu cazibenin onu cezbetmesine izin verdiği için kendinden nefret etme ihtimali çok yüksek.

Bakışlarımı ilk düşüren benim. Başımı eğmeden önce şapkasını çıkarıp dizinin üzerine koyuyorum.

Bir kez daha, çekip giden ben oldum, çünkü benden bunu istedi, çünkü tüm sağduyuma rağmen bu adamı memnun etmek ve aramızdaki şeylerin bir şekilde farklı olabileceğini ummak istiyorum.

Boğazımda bir sıkıntıyla yatağıma sürünürken, çok geçmeden arkamdan gelen ağır ayak sesini duyduğumda nabzım boynumda atıyor. Bir an için, ayak seslerinin kapımın hemen dışında durakladığına, sonra da salon yönünde kaybolup gittiğine yemin edebilirim.

Ben uyurken, çarşafların altında kendi uyarılmışlığımla gömülü yatarken, sahip olamayacağım bir adamı istediğim için göğsümde bir yanma ile beni korumaya devam ediyor.

BÖLÜM 18

I Boku yedim.

O kız benim ölümüm olacak.

Ne zaman arkamı dönsem ya da gözlerimi kapatsam, o orada oluyor.

Ve onu istememe neden olan tüm küçük detaylar ve anlar için kendime dayanamıyorum. Bana kocaman geyik gözleriyle bakışı ve baktığını düşünmediği anlarda dudağını dişleyişi. Vücudundan yavaşça sıyırmak istediğim o lanet kot pantolonun her kıvrımını sarması ve bir şeye uzanmak zorunda kaldığında üstünün kırılmış kısmının yukarı kalkması. Atları fırçalarken kendi kendine mırıldanması ve sesindeki o hışırtılı mırıltıyla onlara mırıldanması.

Doğrudan sikime giden.

Daha da kötüsü, ateşli küçük amcığı kucağımda inlediğinde ve doruğa ulaştığında gözlerinin tam olarak hangi orman yeşili tonuna döndüğünü biliyorum.

Etrafımızdaki her yer beyaza büründü. Geçtiğimiz hafta boyunca birbirimizin etrafında dans ederken kar her geçen gün daha da kalınlaşıyor. Çatımın altındaki kızıdan uzak durmak, tüm bunlar olurken akıl sağlığımı korumamın tek yolu oldu. Hayatımda yaptığım en az olgunca şey olabilir, ancak gecenin içindeki gemiler gibi davranmak, sohbet etmeye çalışmaktan çok daha kolay oldu. Bu yüzden sessizliğe gömüldüm, onun orada olmayacağını bildiğim zamanlarda gelip gidiyorum.

Aramızda olanlardan sonra Layla'ya ne söylemem gerekiyor?

O gece o kadar çok çizgi aşılmıştı ki, neredeyse hiçbir şey giymeden içeri girdiği anda buna bir son vermesi gereken kişi ben olmalıydım. Ama içimdeki o bencil, kıskanç, aşağılık parça onun her teklifini kabul etti ve hayır demek için hiç çaba sarf etmedi.

Tanrım, neredeyse onun iki katı yaşındayım. O kirpiklerin bir kez kırpışması yetmişti ve ben saniyeler içinde ahlakımı kaybetmeye ikna olmuşum. Sadece bir tat için her şeyi riske atmaya hazırdım.

Çatımın altında yaşayan güzel kız söz konusu olduğunda, başlangıçta herhangi bir şeyim olduğunu düşünmüyorum.

İkimiz de evin içinde garip bir rutinle dolaşıyoruz, her birimiz diğerinin nerede olduğunun ve ne yaptığının acı verici bir şekilde farkında olduğu bir rutin. Gecenin geç saatlerinde bir bardak su almak için koridorda ilerlerken odamdan duyabildiğim hafif ayak sesleri gibi. Ya da hava karardıktan sonra dışarıda kalıp gerçekten yapmamam gereken bir şey yaptığımda benim için paketlenmiş olarak bankın üzerine bıraktığı akşam yemeği gibi. Birbirimizin koridorunun hemen aşağısında uyuyor ve bu çiftlikte aynı birkaç dönümlük alanda çalışıyor olsak da, ikimiz de diğerinin alanına tecavüz etmeye cesaret edemiyoruz.

Ya da belki Layla benim saçmalıklarımdan o kadar bıktı ki aklını başına topladı ve bu dağdan ayrılana kadar böyle devam edecek.

O tatlı kokusunu ve yumuşak varlığını alıp beni sonsuza dek terk ettiği an.

Mesele şu ki, onu istiyorum. Bu konuda karmaşık bir şey yok, sadece onu arzuladığım için kendime duyduğum özlem ve çarpık nefret var. İçinde bulunduğumuz koşullardan nefret ediyorum ve eğer daha kötü bir insan olsaydım, siktir et derdim ve ilk gün aramızdaki bu şeye teslim olurdum.

Layla'yı istememem gerekse de, gün boyu damarlarımda dolaşan arzu selini durdurmamın bir yolu yok. Onu düşünmek bile acı, ıstırap ve zevki birbirine karıştırıyor, beynimin içinde çalkalanıp duruyor.

Ben boktan bir babayım.

Ne yazık ki, akıl sağlığım için bugün ikimizin de yapması gereken bir iş var. Sığırları kontrol etmemde bana yardım edebilecek bazı arkadaşlara telsizden çağrı bile yaptım ama mevcut koşullarda hiçbiri buraya gelemedi. Bugünün ilerleyen saatlerinde hava karardıği için onları suçlamıyorum.

Kimsenin boynunu riske atmasına gerek yok, hele ki burada benimle gelebilecek birinden çok daha fazlası varken.

Sadece birlikte zaman geçirmenin kaçınılmazlığını erteliyordum.

Şu anda, buraya çıkma şansı olabilecek son kişiye telsizle haber veriyorum, ama içimden bir ses onun bunu yapamayacağını söylüyor.

"Güzel, beni hapishaneden arayan sen değilsin o zaman?" Storm'un tanıdık kıkırdaması telsizden geliyor.

"Benimle başlama, Stôrmand." Yumruğum ahizeyi kavırıyor. "Havamda değilim."

"Geçen gece Pierson'ı tüfeğinle tehdit etmeni izledikten sonra bunun en azından bir teşekkür telefonu olabileceğini düşündüm, çünkü o ikisinin dağdan aşağı siktir olup gitmesini sağladım."

Derin bir nefes çekiyorum. "Evet, teşekkürler. Olayları kendi ellerime aldığım için hapse atılmama gerek yoktu."

"Sonunda Hayes'e bir rapor sunacak mısın? Yüzlerce kez konuştuğumuz izinsiz giriş emrini çıkartacak mısın? Yeterince sebebin var."

"Neden yapamayacağımı çok iyi biliyorsun."

"Colt, onlara iki dakikanı bile ayırmaman gerektiği halde eşitlik teklif ettin ve o iki beyinsiz pislik yüzüne tükürdü. Onlara hiçbir şey borçlu değilsiniz ve o pisliğin günahlarının kefareтини ödemek zorunda olmadığınızda da emin olabilirsiniz. O öleli ve gömüleli çok oldu ve onun yaptıkları yüzünden suçluluk duymaya devam edemezsin. Sen de en az diğerleri kadar hayatta kalansın."

"Bir yandan da bedava terapi seansları verdiğini bilmiyordum, Storm."

Hattın cızırtısı arasında güldüğünü duyuyorum. "Eğer şerifle kelepçeli değilsen ve o şerefsizleri neden içeri tıkman gerektiği hakkında konuşmak istemiyorsan, bu komşu sohbetinin keyfini neye borçluyum?"

Alnımı çimdikleyerek alayını görmezden geliyorum. "Bir sonraki cephe gelmeden önce buraya gelebileceğini sanmıyorum."

Diğer uçta bir süre sessiz kaldı. Dışarıdaki durumu kontrol ettiğine şüphe yok.

"Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki, ihtiyacın olursa gece gündüz her zaman yanında olurum... ama bu seferki gerçek bir sürtük olacak gibi görünüyor."

Storm haklı. Haklı olduğunu biliyorum.

"Evet, merak etme. Ben hallederim." Parazit dolu bir sessizlik oldu. "Peki ya kız?"

"Sen kendi işine bak."

"Sadece söylüyorum, şenlik ateşinin etrafında seni aramadan duramadı." İçim içimi yiyor. Storm bazen kendi iyiliği için fazla anlayışlı olabiliyor. "Ayrıca, Pierson ortaya çıkmadan önce bile o tüfeği başka birinin boğazına dayamaya hazır olabileceğini fark etmeden edemedim. Hepsi onun bagaj kapağında güzelce oturmasına ve biraz arkadaşça davranmasına izin verdiğin için."

"Hiçbir şey görmedin."

Kahkahası teneke gibi bir çıtırtıyla yankılanıyor. "Elbette, ihtiyar. Kesinlikle haklısın. Ben hiçbir şey görmedim."

Ahıra girerken kalbim, binicisinden kurtulmaya çalışan bir at gibi göğsümün içinde dönüp duruyor. Storm'la telsizde konuştuktan sonra, beni bunca zaman sonra bu kadar iyi tanımasının, Layla'yla aramda daha fazla bir şey olabileceğine dair ona bir ipucu vermesini umuyorum.

Var olmaya hakkı olandan daha fazla bir şey.

Sedir ve saman kokusunun yanı sıra atların yumuşak kişnemeleri beni selamlıyor. Tüm meraklı gözleri dışarı bakıyor ve beni takip ediyor, bana sırlarımı bildiklerini söyleyen kesin bakışlar atıyorlar.

Tabii ki, en uzak durakta temizlik yapan muhteşem kızı bulmam uzun sürmüyor. Yanaklarını pembe bir kızarıklık kaplıyor ve çalışırken kulaklığı takılı.

Bu da demek oluyor ki, sırf arkasından yaklaşıp kalp krizi geçirmesine sebep olmamak için burada durup lanet bir sapık gibi onun eğilmesini izleyeceğim.

Ona yaklaştığım anda sikim kalınlaşıyor, sanki onun varlığına otomatik bir tepki gibi. Günün büyük bir bölümünü onu görme ihtiyacıyla savaşıyor, geri kalanını da kucağımda sürtünmesini hatırlayarak ereksiyondan kurtulmaya çalışarak geçirdim.

Beni azgın bir genç gibi kotuma boşaltırken.

Şimdi, onun tüm kıvrımlarını ve yumuşaklığını ön sıradan izleyebiliyorum.

Layla yaklaştığını duymuyor, kendini yaptığı işe kaptırmış durumda ve dinlediği müzik botlarının yere sürtünme sesini bastırıyor. Ben de sanki kendi çiftliğimde kendimi duyurmam gerekiyormuş gibi ahşap iskelete vuruyorum.

Sarsılarak ayağa kalkıyor ve etrafında dönüyor, bunu yaparken kulaklıklarından birini kapıyor. Beni gördüğünde dudakları hafifçe aralanıyor ve nefesim göğsümde sıkışıyor. Gözlerimiz bir haftadır ilk kez birbirine kilitlendiği anda dev bir el uzanıp tüm hayati organlarımı sıkıca kavıyor.

Layla Birch'ün benim üzerimdeki gücü bu. Bu kızın her seferinde denemeye bile gerek duymadan bana yaptıkları. Çok fena sikildim.

"Hey," diyor usulca, diğer kulaklığı da çıkarırken dudakları birbirine dolanıyor. "Her şey yolunda mı?" Alnındaki küçük kırışıklığı görüyorum ama daha fazla yaklaşmaya çekiniyor.

Lanet olsun. Bu benim hatam. Onun zihninde, benim gelip onu aramamı gerektirecek otomatik olarak yanlış bir şey olması gerektiği gerçeği yeterince açıklayıcı.

"Hayır, hayır. Hiçbir sorun yok." Avucumu boynumun arkasına doladım. Her tarafım dikenli ve nemli hissediyorum. Sanki dilim ağzıma sığmayacak kadar büyükmüş gibi. "Sadece benimle aşağı inip, bu cephe çökmeden önce sığırları kontrol etmene yardım etmeni istiyorum."

"Tamam." Gözleri düşer ve küreği bir kenara bırakır.

"Atları almamız gerekecek. Dışarıda yoğun kar yağıyor."

"Elbette." Layla yanımdan geçerken kendini mümkün olduğunca uzakta tutarak kabine doğru ilerliyor.

Gözlerinin yere sabitlenmesinden ve buna katlanmayı bu kadar zorlaştıran pisliğin ben olmamdan nefret ediyorum. Tek yapmak istediğim uzanıp yanımdan geçerken elini yakalamak, serçe parmağını tutup onu göğsüme çekmek.

Ama ben mantıklı ve akli başında olanı yapıyorum ve yarı yaşımdaki kızı ahırın ortasında hırpalamıyorum. Çünkü ben bir beyefendiyim.

A. Gerçek. Lanet olası. Beyefendi.

İkimiz yan yana atlarımızı eyerliyoruz. Kemiklerimi sızlatan bir sessizlikte, sadece ahırlarındaki diğer atların küçük kişnemeleri, homurdanmaları ve çiğneme sesleri bizi çevreliyor. Dışarıda,

koşullar kötüleşmeye devam ettikçe ısrarlı bir uğultu ve girdap var.

Bunu ertelemeyi ya da tek başıma gitmeyi ne kadar istesem de, gerçek şu ki Layla'nın benimle gelmesine ihtiyacım var, böylece çok tehlikeli olmadan sığırları kontrol edebilir ve besleyebiliriz. İkimizin de uzak otlaklarda yoğun kar yağışına yakalanmamızı istemiyorum.

Burada, Doğa Ana'nın kanunlarına saygı göstermezseniz ölüm kalım meselesi olabilir.

O atına bindi, gıkını bile çıkarmadan doğa koşullarına hazırlandı ve ben de onu takip ettim.

"Layla-" diye girişimde bulundum.

"Hadi gidelim. Eminim hava daha da kötüleşecek." Beni etkili bir şekilde susturuyor ve kendi içine çekildiği hissine kapılıyorum.

Söylemek istediğim binlerce şey var ama bunun yerine dişlerimi sıkıp önden gidiyorum. İkimiz de ahırdan çıktığımızda, ısırın soğuk ve kırbaçlanan kar tenime jilet gibi geliyor. Layla'ya hızlıca bir göz atmak için eyerimde dönüyorum ve sessizce arkamda olduğunu onaylıyorum. Sadece çenesini görebiliyorum ama gözlerini göremiyorum.

Buna dayanamıyorum.

Zihnim odaklanmaktan başka bir yerde değil, ki bu da oraya varmamız ve işleri hemen halletmemiz için gereken süre boyunca kendimi toparlayamazsam büyük bir sorun olacak.

Derinleşen karda ilerlerken, sessizce burada birlikte ne kadar zamanımız kaldığını hesaplıyorum: beş haftadan biraz fazla. Bunun dışında, bu fırtınanın ne kadar yoğun ve hızlı geldiği göz önüne alındığında, dağın yeniden açılması en az iki hafta daha sürecek.

Yüzümü ceketimin yakasına gömüp uzun bir nefes alıyorum. Bu tam da alışık olduğum şey - sessizlik ve Allah'ın unuttuğu dağın tepesinde yalnız olmak, her gün kıcımlı yırtarak çalışmak. Bu yüzden sadece sineye çekmem ve içimi kemiren bu takıntı her neyse onu aşmam gerekiyor.

Layla bir iş yapmak için burada. Çalışma saatlerinin onaylandığından emin olacağım ve en azından kıza yardım ettiğimi bilerek geceleri uyuyabileceğim.

Her nasılsa, beş hafta içinde evimi yasemin ve armut kokusundan arındırmaya çalışabilirim, o her şeyini alıp gittikten ve benim gibi yaşlı bir adamı mutsuzluğumla birlikte karlara gömülmeye terk ettikten sonra.

Sığırlara ulaştığımızda, çoktan sıraya girmiş, kapıya yakın bir yerde bekliyorlardı. Kar kulaklarını ve yanlarını kaplıyor ve geniş burunlarından beyaz tüyler akıyor. Layla'nın sormasına bile gerek yok, ben traktöre büyük bir balya yüklemeye giderken doğruca kapıya yöneliyor.

Görebildiğim kadarıyla her yer bembeyaz ve tehditkâr bir gökyüzü var, ağır ve uğursuz bulutlar bize doğru yuvarlanıyor.

Şeytan Tepesi, yaklaşan fırtınanın ağırlığıyla tamamen gizlenerek görüş alanının dışına çekildi.

Attan inip atı bağıyorum ve her zamanki rutini hızlıca yerine getiriyorum. Layla'nın kapıyı tutması ve ben yem verirken sığırları kontrol etmesiyle işimizi bitirmemiz uzun sürmüyor. Şükürler olsun, çünkü ben buz gibi eyere geri döndüğümde kar bardaktan boşanırcasına yağıyordu.

"Hadi buradan siktir olup gidelim." Öne uzanıp Winnie'nin boynuna bir şaplak atıyorum ve yelesindeki karın bir kısmını siliyorum. Kalçaları titriyor ve homurdanıyor, belli ki en başta burada olma ihtiyacından etkilenmemiş.

"Layla. Gitmeliyiz." Tekrar gökyüzüne bakıyorum ve cephenin üzerimize doğru geldiğini görüyorum. Kar yüzümün etrafında savruluyor ve soğuk açıkta kalan her yerime batıyor. Hava tahmin edilenden daha hızlı kötüleşiyor ve bu da içimi ürpertiyor.

Avluya geri dönmemize yardımcı olacak çok sayıda kolay tanımlanabilir işaretimiz olsa da, tamamen beyaz bir karanlığın içinde olma riskini alma fikrinden hoşlanmıyorum. İşler çok çabuk tersine dönebilir ve ben bunu şansa bırakmak istemiyorum.

Rüzgârın şiddetine ve görüşümü bulandırmaya kararlı beyaz kümelere karşı gözlerimi kısmak zorundayım. Atının üzerinde ama kapıdan uzaklaşmıyor.

"Layla." Ona doğru havlamam kendi kulaklarıma bile yüksek geliyor. Kızgın görünmek istemesem de, şu an hiçbirimizin dalga geçme zamanı değil. Onun sessiz muamelesinin her saniyesini hak etsem de, bana kızmasının da bir yeri ve zamanı var.

İşte o zaman onun lanet olası atından inip kapıya doğru geri döndüğünü görüyorum. Kapının mandalını kurcalıyordu ve bulunduğum yerden onun silik, bulanık hatlarını zar zor seçebiliyordum.

Tanrım. İkimiz de burada barıksız yakalanacağız ve ikimizin de ahıra ya da eve tek parça halinde dönme ihtimalimiz yok.

Nefesimin altında hırlayarak Winnie'yi onlara doğru geri itiyorum ve kalbim küt küt atıyor. Burada kendim için hiç endişelenmedim, kendi başımın çaresine bakabilirim ama onun zarar görebileceğini bilmek - hareket etmemiz gereken bir zamanda, kar fırtınası içinde kıvranmak - düşüncesi bile dişlerimi gıcırdatıyor.

Onu güvenli bir yere götürmeliyim ama neden beni dinlemediğini anlamıyorum.

"Layla. Tanrı aşkına." Şimdi düpedüz bağıyorum. Rüzgâra ve yağın karın şiddetine karşı, yere çarptığımda kulaklarımda çınlayan kendi nabzımın sesini bastırmaya çalışıyorum.

Buz ve pudra ezerek, dilimde her türlü küfür ve tehditle ona doğru koşarken ne yaptığını fark ediyorum.

Layla donmuş çamura saplanmış kapıyı çekiştirip duruyor ve mandalı sağlam bir şekilde yerine oturtmak için var gücüyle uğraşıyor.

Karnımın botlarımda tabanına doğru indiğini hissediyorum.

İlk gün şeritlerini yırttığımdan beri emirlerime uyuyor.

Şu anda kime daha çok kızacağımı bilemiyorum. Böyle bir pislik olduğum için kendime mi, yoksa yardım isteyemeyecek kadar gururlu olduğum için Layla'ya mı?

Uzanarak üst kolunu tutmaya ve onu sürüklemeye çalışıyorum. "Lanet olsun. Layla, bırak onu. Gitmemiz gerek."

"Hayır." Tutuşuma karşı savaşıyor. Dişlerini sıkarak beni başından savıyor. "Bırak dedim."

"Hayır. Neredeyse hallettim." Dondurucu rüzgâr iliklerine kadar keserken, küçük bedeni kapıyı kaldırmak için çaballıyor.

"İkimizi de öldürteceksin." Ona tekrar yaklaşmak konusunda kendime koymaya çalıştığım sınırlar umurunda değil. Şu anda önemli olan güvende olmaktı, bu yüzden şartlar altında yapabileceğim tek şeyi yaptım.

Kolum karnına dolanıyor ve onu çekiyorum. Layla'yı bedenime ve atlara doğru sürüklüyorum. Bana karşı koyuyor ve ele geçirilmiş bir kadın gibi kollarıma vuruyor.

"Güvenli değil." Eldivenli elleri belinden tutuşumu çekmeye çalışıyor ama onu çelik bir çubuk gibi kendime kenetlemiş durumdayım. "Dışarı çıkabilirler." Layla'nın öfkeli sesi kat kat giysilerinin arasından göğsüme doğru yankılanırken, küçük bedeni tutuşumun altında çırpınıyor.

Kar kümeleri kirpiklerini kaplıyor ve ağzına yapışıyor ve bir parçam bu kız benim için iyi olmaya çalışıyor diye içimde kuruyup ölmek istiyor. Haftalar önce ona homurdandığım saçmalıklar yüzünden mükemmel olmak için o kadar çok çabalıyor ki. Dünyada bundan daha kötü bir his var mı? O gün söylediklerimin tek nedeni, kamyonetimin ön koltuğunda birlikte sıkışıp kaldığımız ve ona istediğim şekilde ulaşamadığım için aklımı kaçıyıyormuşum gibi hissetmemdi.

"Kapı bekleyebilir. Şimdi bin şu lanet ata." Onu göğsüme hapsederek karla ve kemiklerime sızan soğukla savaşıyorum. Bu arada kanım, derimin her santimetresinde akan öfkeli bir cehennem.

Layla önümde ezilerek boğuk bir ses çıkarıyor. "Benim hakkımda ne düşündüğün neden bu kadar umurumda?" Rüzgâra karşı tükürüyor. "Tek yaptığım seni hayal kırıklığına uğratmamaya çalışmak gibi görünüyor ama bu asla yeterli olmuyor."

"Sen yeterlisin." Onu ata doğru iterken sesim çatallaşıyor. Onu yanımda, bana yaslanmış bir şekilde istiyorum ve hızla yaklaşan fırtınanın karşısında direnme gücümü kaybediyorum.

"Hayır. Değilim. Senin için yeterli değilim. Asla da olamayacağım." Bu artık çiftlikle ya da lanet bir kapıyla ilgili değil.

"Yarın hallederiz," diye homurdandım. Ona başka seçenek bırakmadan. Onu eyerin önüne atmak için kaba ve güçlü davranıyor ve her santimini elime alıyorum, diğer atı hızla arkamızdaki midilliye bağlıyor, hemen arkasından sallanmadan önce. İdeal değil, bir atın üzerinde iki kişi bir hayvan için çok zor. Ama ahıra geri dönmek için düz bir yol var ve Layla'nın burada, onu fiziksel olarak sıkı tutamayacağım bir yerde spiral çizmesi fikrinden hoşlanmıyorum.

Hala benimle dövüşmeye kararlı. Geri çekilmek için hırlamaya ve karnıma bir dirsek atmaya çalışıyor.

"Sadece acı çekmemi istiyorsun." Kıvranıyor ve bana doğru hareket ediyor ve kan kasıklarına hücum ediyor. Bir kar fırtınasının ortasındayız ve ben bu kızın güvenliği için daha önce hiç yaşamadığım bir panikle, parmaklarımı boynuna dolamak ve burada donarak ölürken ağzını kendi ağzıma bastırmak için duyduğum ezici ihtiyaç arasında sıkışıp kaldım.

"Siktir git. Siktir et burayı. En kısa zamanda gideceğim." Hırlıyor ve kollarımda geriliyor. Tüm vücudu öfke ve soğuktan kaskatı kesilmişti.

Koşullarımızın deliliğine rağmen, bu kadar yakın olmanın her anının tadını çıkaran hasta bir pisliğim.

Evet, ben de pantolonumun kalınlığına rağmen taş gibi sertim. Yolda bir sürü kış katmanı olabilir, ama aletim tepki veriyor, vücutlarımızın birbirine karşı her itişiyile kalınlaşıyor.

Kendime kızgınım. Layla'nın var olduğu bilgisiyle beni lanetlediği için evrene kızgınım. Boktan oğluma kızgınım, ona o kadar kötü davrandığı için.

Öne doğru eğilerek ağzımın tam kulağına değdiğinden emin oluyorum. "Belki de benim için tek olduğun şey, bencil olduğum için uzun zamandır geciktirdiğim cezadır." Dişlerimi sıkıyorum. "Belki de ben, tıpkı benim gibi acı çekmeni isteyen, tanışabileceğin en büyük pisliğim."

"İstedliğini aldın." Soğukluğu bu dağın zirvesindeki kasvetli kış manzarasına uyuyor ve rahatlamam gerekiyor. Dizginleri daha sıkı kavrayıp atı daha hızlı hareket etmeye zorlarken kendi kendime küfretmemeliydim. Gövdeme yaslanan bu güzel kızın uyanıp ne kadar aşağılık bir piç olduğumu fark etmesine sevinmem için o kadar çok neden var ki.

Ama tüm bunların yerine, içimde bir şeyler lanet bir kasırga gibi kıpırdanıyor.

Derimin altında geçmeyen bir karıncalanma var. Ahırın tepesine yaklaştığımız her an vızıldıyor ve uğulduyor, sedir tahtaları ve demir yazılar kısmen beyaz tarafından gizlenmiş, kar ve vahşi rüzgarla çırpınan gökyüzüne karşı zar zor ayakta duruyor.

Girişe ulaşıyoruz ve daha hareket etmeyi bırakmadan kendimi Winnie'nin arkasına atıyorum. Hâlâ karla kaplıyız ve açık kapılardan botlarımın etrafına kar taneleri doluyor. Bu atların ısınmaya ve beslenmeye ihtiyacı var ve küçük kız eyerin ön tarafındaki pozisyonundan bana bakıyor, titriyor. Soğuktan değil ama çaresiz bir öfke ve reddetme duygusuyla.

Dolgun ağzının acımasız çizgisi kaburgalarımın bir yumruk gibi iniyor.

İki atın da dizginlerini tutup onları içeriye doğru yönlendiriyorum. Layla'nın gözleri oturduğu yerden kafatasımı delip geçiyor.

"Haklısın. Benim için çok yaşlısın. Acı seni tüketmiş ve eskiden göğsünün içinde atan her şeyi büzüştürmüştü." Bana doğru küçümseyerek baktı. "Burada çürüyüp gideceksin, belki yarın

uyanacaksın ve bir anda taşıdığın suçluluk duygusundan kurtulacaksın."

Bu doğru, bebeğim. Beni gerçekte olduğum gibi gör.

Onun tüm hayal kırıklıklarını ve daha fazlasını hak ettiğimi inkar edemem.

Onu kabaca yakalamak için uzanıyorum, belinden kaldırıp iki ayağının üzerine koyuyorum ve göğsüme doğru itiyor. "Dokunma bana."

Aramızda ağır nefes alıp verme sesinden ve atlar ahırlarına yerleşirken toynakların hafifçe vurulmasından ve nefesin kesilmesinden başka bir şey yok.

"Eve gir, Layla." Boğazım düğümleniyor ve çenem, o çizgiyi geçersen geri alınamayacak olan şeyi yapmamak için fazla mesai yapıyor. İsteksizce kalçalarını bırakıyorum ve eldivenlerimi teker teker çıkarıyorum. Sanki bu kızı son kez benim tarafıma bakarken görecektiğim gibi yüzünün her yönünü inceliyorum.

Yeşil gözleri neredeyse parlıyor, erimiş kardan ıslak yanaklarına yapışmış saç tutamları var. Dudakları dondurucu soğuklar yüzünden koyu bir gül rengine bürünmüş ve beynim bu rengi hemen sertleşmiş meme uçlarının görüntüsüyle ilişkilendiriyor.

"Atlarla ben ilgilenirim. Sen git." Arkamı dönüyorum, hayır, kendimi ondan uzaklaştırıyorum ve Winnie'nin takımlarıyla uğraşmaya başlıyorum. Tamamen önümdeki ata odaklanmaya ve Layla'nın hâlâ durduğu yere bakmamaya çalışıyorum.

Bu atların bakımına odaklanmak şu anda beni bir arada tutan tek şey.

Onu istiyorum.

Onu o kadar çok istiyorum ki içim acıyor.

Yine de onu kucağıma alamam, fısıldayamam ya da gülümsemesini içime çekemem.

Onun tadına bakmak bile yapabileceğim en berbat şeydi. Bu bana sonsuza kadar işkence edecek ve belki de bu dağda yaşamak için lanetlendiğim şeytanın pazarlığı budur.

Tek başına.

Yasak meyvenin tadına bir kez baktım ve şimdi kendi özel cehennemime hapsolmuş, sıırıslıslam ıslak külotunu ovalarken ağzımın içinde inlediğini ve benim için eridiğini hayal ediyor olacağım.

Lanet olsun.

Bir an için avucumu atın uzun boynunda gezdiriyorum. Kendimi topluyorum, başımı bir yere eğiyorum ve bir şekilde içimde *doğru* şeyi yapma gücünü buluyorum. İyi bir baba olmak için. Bu kızın hayatını mahvetmemek için.

Bencil bir piç gibi davranıyorum. Diğer kabine geçip bu işlemi tekrarlamadan önce son bir kez derin nefes almak için.

Doğrulup arkamı dönmeden önce onu son bir kez okşuyorum.

Ama daha beş adım bile atmadan Layla'nın hâlâ burada olduğunu fark ediyorum. Elinde bir dizginle ahırın ortasında duruyor ve gözleri bana dikilmiş. Arkasında, ben kafamda kaybolurken onun işini bitirdiğini ve arkasındaki ahırdaki atla çoktan ilgilenildiğini görüyorum.

"Sana bir talimat verdiğimi sanıyordum." Her heceyi, sanki beni kişisel olarak rencide etmiş gibi eziyorum.

Başını hafifçe bir tarafa doğru eğiyor. "Bu benim işim." Bunu daha önce olduğu gibi aynı buz kraliçesi tonuyla ifade ediyor.

Orospu çocuğu gibi dilim dilim oluyor, ama sessizce onu böyle olmaya devam etmeye teşvik etmekten kendimi alamıyorum. Bende ilginç bulmuş olabileceği her şeyi unutup hayatına devam etmesini.

"İş içeri girmekti." Isınmak. Kuruyun. Benden ve boktan saplantımdan uzaklaş. Beni burada, saman ve kendinden nefretin tatlı notalarıyla çevrili özlem fıçımda boğulmaya bırakın.

"Hayır. Beni bir hafta boyunca görmezden gelip sonra da bana bağırıamazsın." O da ters ters bakıyor. Yeşil gözleri duyguyla parlıyor. "Her seferinde beni donduruyorsun. Buraya ilk geldiğim gün de yaptın bunu. Kim olduğumu öğrenir öğrenmez buza dönüştün. Şimdi de aynı şeyi yapıyorsun ve yine yapacağını biliyorum."

"Ben buyum işte. Üzgünüm tatlım, ama değişemem." Ben daha durduramadan hırıltı içimden çıktı.

"Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun. Bu şekilde olmayı seçtin ve başka türlü olmayı da seçebilirsin."

Kalbim düzensiz bir ritimle çarpıyor. "Benden ne istediğini bilmiyorum, Layla." Bundan başka nasıl hayatta kalabilirim ki? Aramızda olmaması gereken bu şeyi inkar etmek için mi? Ondan nasıl kurtulabilirim ki?

Dizgini elinden almak niyetiyle ona doğru ilerliyorum ama Layla beni engellemeye çalışıyor. Arkasını dönüp at takımlarının bulunduğu odaya doğru gitmeye çalışınca dirseğini yakalamak için elimi uzattım.

"Bırak onu." Sıkılmış bir çenenin içinden kelimeleri tısladığını duyuyorum. "Sadece git."

Layla bana doğru dönüyor ve vücutlarımız çarpışıyor. Hâlâ kolunu tutuyorum ve bana ters ters bakmasına rağmen sarsılmaya çalışmıyorum.

Bu sefer beni bırak.

"Dedim ki," avucunun topuğunu omzuma vuruyor, ama hareketi yumuşak. Fazla yumuşak. Elinin göğsümün üzerinde duruşu daha çok bir okşamaya benziyor. "Dokunma. Dokunma. Dokunma bana."

Bu fırtınanın ortasında birbirimize dolanmış durumdayız ve beni itmek yerine parmakları ceketimin kabuğuna kıvrılıyor.

Layla'nın iri gözleri ağızımda geziniyor, dili alt dudağını ıslatmak için dışarı fırlıyor.

Derin bir şekilde yutkunuyor ve eli yakamı kavramak için aramıza giriyor.

"*Lütfen.*" Gırtlaktan gelen hırıltısı fısıltıdan öteye geçmiyor.

Dizgini diğer elinden kaldırıyorum, deri yere düşerken yumuşak bir gümbürtü duyuluyor ve resmen aklımı kaçırmış oluyorum çünkü parmaklarım uzanıp boynunun dibindeki saçlara giriyor. Tutuşumu sıkılaştırarak başını hafifçe geriye doğru çekiyorum ve dudaklarından küçük bir nefes çıkıyor.

"Lütfen, Colt."

Adımı o küçük nefesli sesiyle söylediğini duymak, kahretsin. Doğruca cehenneme gidiyorum. O an, kararlılığımın son zayıf ipliğinin de koptuğu andı.

Bir elim hâlâ yumuşak buklelerindeyken, ağızımı onunkine çarpıyorum.

BÖLÜM 19

I Layla'nın ağzıma karşı çıkardığı her küçük iniltiyi yutuyorum. Çılgınlık damarlarımda serbestçe dolaşırken, kollarımdaki muhteşem kıza dalıyorum ve her bencilce arzuyla almak, almak ve almak için çılgınca koşuyorum. Dilim dudaklarının kenarından geçerken, istila ederken ve talep ederken geri durmak yok. Ama o yumuşuyor ve bana açılıyor

İyi bir kız gibi dilini benimkiyle karıştırıyor.

Çıkardığı yumuşak, tatlı sesler sonsuza dek ziyafet çekebileceğim bir nektar.

Kavrayışım cezalandırıcı ve kafa derisini acıtıyor olmalı, ama şu anda kontrol bende değil. Nefesini çalıyorum ve dudaklarını yalayıp yutuyorum ve bana doğru bastırıp inlemesi bir ömür boyu beynimde yankılanacak.

Kollarını boynumun arkasına doladı. Tırnaklarını enseme geçiriyor... ve beni hiç kısıtlamadan öpüyor.

Sikeyim. Evet.

Alt dudağını dişlerimin arasına sıkıştırıp çekiştiriyorum ve ondan sikimi sarsan bir inilti çıkarıyorum. Bütün hafta boyunca bu kız için sertleştim, bu yüzden sadece onun tek bir tadıyla pantolonumun içine sızmam şaşırtıcı değil.

Biraz geri çekildiğimde Layla gözlerinde donuk bir ifadeyle bana bakıyor. Kızarmış ve nefes nefese ve dudakları beni çıldırtan o koyu, esmer, gül renginde.

"Sana dokunmamı istemiyor musun?"

"Hayır." Alt dudağını öyle sert ısırıyor ki morarabilir. Gözleri kukuletalı ve şehvet bakışlarını ele geçirirken koyu bir kozalak yeşili rengi var.

"Sana dokunmamı ne kadar istemiyorsun bebeğim?"

Layla kalçalarını kaldırıp bana doğru eğiliyor. "Çok kötü."

"Seni tatmamı istemiyor musun?"

Küçük iniltisi ihtiyaçla doludur. "*Hayır.*" Bu, ağzından çıkanların tam tersi anlamına gelen, zorlukla söylenen bir dua.

Omuzları ahşap durağa çarpana kadar onu destekliyorum. Burası tam olarak sıcak değil ama tenim yanıyor ve istediğim şeyin önünde duran çok fazla kıyafet var.

Ellerim ceketinin altından yukarı kayıyor, kot pantolonunun bel bandını ararken dudaklarımı çenesi boyunca öpmek için indiriyorum. "Senin isteklerine karşı gelmek istemem. Eğer bana dilimi içine sokmamı ya da çılgılık atana kadar amını yalamamı istemediğini söylüyorsan, yapmasam daha iyi."

"Sen yapmazdın." Tırnaklarını ensemden yukarı doğru kaydırıp şapkamı yere düşürmeden önce titrek bir nefes veriyor. Layla mırıldanıyor ve beni boynunun sütununa yaslamak için parmaklarını saçlarıma daha sıkı geçiriyor.

Tanrım, parmaklarının üzerimde dolaşmasına takıntılıyım. Saçlarımı çekiştirmesi ve ince boğazında ağzımı ve sakalımı törpülemem için bana rehberlik etmesi anlamına gelecekse bir daha asla o lanet şapkayı takmayacağım.

Parmaklarım fermuarının üstündeki düğmeyi bulduğunda, kalçaları her hareketimi takip ediyor. Bana daha iyi erişim sağlamak için eğiliyor ve ben de kulağının altındaki hassas noktayı emiyorum. Ağzımın nabzının üzerinde her sıcak kayışında, o inanılmaz yumuşak teninin altında kanının hızlandığını hissediyorum. Kendi kalbimin öfkeli gümbürtüsüyle eşleşiyor, göğüs kafesimden çıkmaya kararlı bir hırsız.

"Bebeğim, seni tatmak istiyorum." *Öpücük.* "Sikeyim seni." *Yala.* "Seni tüketmek."

Isır.

"Colt. Oh, Tanrım." Her kelimeyle birlikte titriyor. Sonra pantolonunu kalçalarından aşağı indirmeye başladığımda ondan en tatlı ve en azgın sesler çıkıyor.

"Bu sadece biraz rahatlatmak için." Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum ve o arzuyla kıvrana kadar alt dudağını emiyorum. Burası onu düzgünce soymak için çok soğuk. "O küçük tatlı amcığının tadına bakmadan buradan ayrılmayacağım."

Alnımı onunkine yaslayarak, bir kolumu başının üstündeki duvara dayıyorum ve nihayet - lanet olsun nihayet - ilk kez bana maruz kalan görüntüsüne bakmaya cesaret ediyorum. İkimiz de diğer elimin izini takip ederek aşağıya bakarken nefesim titriyor. İnanılmaz derecede yumuşak, pembe ve ıslak. Tanrım. Başparmağım amının dudakları üzerinde kayıyor, okşuyor ve kalçalarının arasındaki kayganlığa dalıyor. Sanki bu kızla ilgili kurduğum tüm fanteziler gerçek olmuş gibi.

Ona sahip olma, onu bu şekilde çıplak hissetme duygusu neredeyse çok fazla. Karanlık bir inilti içinden kaçarken gözlerim bir anlığına kapanıyor.

Pelüş dudaklarını boğazımdaki kirli sakallara bastırıyor, dili dışarı fırlıyor ve bir iniltiyle tenimi yalıyor. "Evet. Lanet olsun. *Colt*."

Adımı söyleyip durduğu için sarhoş gibi hissediyorum.

"Kahretsin, çok ıslaksın." Başparmağım daha da içeri kayıyor ve şişmiş klitorisinin üzerinde gezinirken aletim ağrıyor. Amcığını okşayarak somurtan küçük tomurcuğa süründüğümde, Layla biraz sarsılıyor. "Neden bu kadar ıslaksın?" Sert bir küfür gibi çıkıyor.

Bu kesinlikle benim kişisel cehennemim. Çünkü onun da beni öpmek istediğini bilmek yeterince kötüydü. Kucağımda debelenirken bana bakıp dağıldığını görmek tam bir işkenceydi. Ama şimdi bu? Şimdi onun küçük tatlı amcığının altımda ne kadar şiştiğini ve damladığını tam olarak biliyor muyum? Bu tek bakış beni mahvedecek.

Dişleri tenimi sıyrıyor, nefes nefese nefesleri boynuma yayılıyor, enerjisine bir vahşilik yapıyor. O kadar sıkı sarılmış ki, şu anda dilimin üzerinde parçalanmasını istiyorum. Bu şekilde bizi içeri sokabilir ve zamanımı alabilirim, ama şu an burada ikimizin de haftalardır inşa ettiğimiz bir serbest bırakmayı kovalamaktan başka bir şeyle ilgili değil.

Aylar, eğer kendime karşı dürüst olursam.

Hepsinin canı cehenneme, çünkü dürüstlük doğru olanı yapmak gibi hissettiriyor ve bu düşünceyi çok fazla kurcalarsam, bunun neden berbat bir fikir olduğunu tam olarak hatırlayacağım.

Ben de yapmamam gereken şeyi yaptım ve kendimi onun önünde dizlerimin üzerine çöktürdüm. Kalçalarını kavradım. Layla'nın benim nasırlı, hava koşullarına yenik düşmüş ellerime kıyasla ne kadar yumuşak ve mükemmel olduğunun acı verici bir şekilde farkındaydım.

"Son şansın, bebeğim." Gözlerimi ona dikmiş, ağzımı amına o kadar yaklaştırmıştım ki, bu işte son lanetimi yazacak kelimeleri duymadan onunla ziyafet çekmemek için tüm irademi kullanıyordum.

Uyarılmışlığının kokusu üzerime siniyor ve o kadar tatlı ki. Onun da en az benim kadar ıslak ve muhtaç olduğunu ve bunun için yanıp tutuştuğunu bilmek baş döndürücü bir şey. İkimizin de bu işkencede birlikte olması gizli bir fantezi gibi geliyor. İkimizin de içinde kaybolabileceği, sadece bu an için zamanı askıya alabileceğimiz bir fantezi.

"Seni çok fena istiyorum. Ama hiç-genellikle yapamam-böyle değil."

Tanrım. Şu an ikiye bölünmüş durumdayım. Kimsenin bu kıza hak ettiği gibi davranmamasından nefret mi ediyorum, yoksa benden sonra gelebilecek herkes için onu mahvedecek kişi olmayı mı seviyorum?

Ben kesinlikle ikincisi olacak kadar götün tekiyim.

"Dilimin üzerinde paramparça olacaksın. Sonra içeri gireceğiz ve ben de bu amcığa tapınmak için acele etmeyeceğim." Ağzımı kalçasının üzerinde gezdirmek, sakalımın törpüsünü hissederek zevkle inleyişini açgözlülükle içime çekmemi sağlıyor.

"Yapmak zorunda değilsin."

Dilimle o noktayı yatıştırmadan önce dişlerimle etin yumuşak kabarıklığını ısıyorum ve ondan bir nefes alıyorum.

"Tam olarak olmak istediğim yer burası. Aylardır ağzımı amına dayamayı hayal ediyordum." Kalçasının iç tarafına doğru hırlıyorum. Bu da yalan değil. O ilk günden beri onunla ilgili rüyalar görüyorum ve onlarla ne kadar savaşmaya çalışsam da Layla'yı zihnimden silmek imkânsızdı. Bu da ne kadar korkunç bir insan olduğumu doğruluyordu, çünkü onun kim olduğunu *öğrendikten* sonra rüyalarım daha iğrenç, daha ahlaksız, daha çok doldurmaya, işaretlemeye ve boşalmamı onun içinde geçirmeye odaklı hale geldi.

İniltisi havayı dolduruyor.

"Siktir, Layla. Bana durmamı söyle." Amına hafifçe üflüyorum. "Bebeğim, lütfen durmamı söyle."

Başını sallıyor. Ağzı kızarmış, dudakları şişmiş, yanakları hem soğuktan hem de uyarılmanın etkisiyle pembeleşmiş.

"Yapamam. Daha fazlasını istiyorum." Yalvarıyor ve çaresiz sesiyle sikim tekmeleniyor. "*Lütfen*."

Dişlerim ve sakalım yine uyluğunun iç kısmını sıyrıyor. "Daha fazla ne istiyorsun?"

"Her şeyi. Sen. Ağzın. Oh, Tanrım." Layla parmaklarını saçlarımın arasına sokuyor ve parmak uçlarının o dokunuşu ikimizi de geçmememiz gereken çizgiye sürüklüyor.

Başparmaklarımla am dudaklarını ayırıyorum ve ağzımı klitorisinin üzerine kapatıyorum. Pantolonu sadece tatlı kalçalarının üzerinden aşağı doğru çekildiği için hareket edecek fazla yer yok, ama bu gece bu kızın her santimini keşfetmeye niyetliyim. Bu ona yapacağım şeylerin sadece başlangıcı.

Onu memnun edeceğim tüm yollar.

Ben emdikçe Layla ağzıma yapıyor. İnliyor, yalvarıyor ve üstümdeki lanet bir melek gibi saçlarımı çekiştiriyor. En pis türden. Karanlıkta benimle birlikte halesini kirletmekten çekinmeyen bir melek.

Tadı o kadar tatlı ki, uyarılmışlığı ağzımı kaplıyor ve yüzümü ıslatıyor. Onu kucaklıyorum ve dilimi dikişi boyunca gezdiriyorum, onu açık tutuyorum, böylece en azgın küçük sesleri çıkaran kısmına bağlanabiliyorum. Sikim kot pantolonumdan fırlamak için yalvarıyor, dilimi yukarı çekip tomurcuğunun etrafında dolaştırırken neredeyse havaya fırlayacak gibi oluyorum.

"Siktir. Oh. Tanrım." Üstümde titremeye başladı ve ben tekrar yaparken gözlerimi ondan ayırmadım. Ve tekrar.

"Gözlerini benden ayırma meleğim." Klitorisine karşı mırıldanıyorum, sonra bakışlarımla hemen buluşmadığında kedi dudaklarını kısıtıyorum. Dikkatini çekmek istiyorum çünkü bu kızın boşalmasını izlemeye şimdiden bağımlıyım.

Kukuletalı, şehvet dolu gözleri açıldığında, orgazmının ağırlığı altında göz kapaklarının titremesine engel olamıyor. Klitorisini emiyorum, dilimle onu çalıştırıyorum, parmaklarım daha sıkı kazıyor, kendilerini kalçalarına damgalıyor. Doruk noktasının gücü onu ele geçirmek için hızla gelirken onu dik tutmaya yardım ediyorum.

"Colt. Oh, lanet olsun.

Oh, evet." Öldürmek için girdim.

"Geliyorum. Geliyorum." Diye bağırıyor ve ağzı açık kalıp vücudu üstümde kasılırken gözleri şimdiye kadar gördüğüm en erotik manzarada benimkileri tutuyor. Layla'nın parmakları kendini tutma çabasıyla saçlarımda sıkılı kalıyor ve o anda düşündüğümde daha fazla sikildiğimi anlıyorum.

Çünkü bunu her gün isteyeceğim.

Onu burada, sedir ve deri kokusuyla çevrili bir yerde isteyeceğim ve bir tanrıça gibi bu ahşap duvara yaslanmış bana doğru gelişini izlemeye karşı koyamayacağım.

Ona son bir kez uzun uzun yaladıktan sonra geri çekilip pantolonunu yukarı çekiyorum. Kalçalarının üzerine gevşekçe yerleştirdikten sonra, sıcaklığını ve mükemmel ıslaklığını örten nemli kumaşa ağzı açık bir öpücük konduruyorum. Tanrım, bu kızın dilimin üzerinde parçalanma şekli sikimi o kadar sertleştirdi ki, ayağa kalkarken kendimi ayarlamak zorunda kaldım. Taşaklarım zonkluyor, boşalmak için yanıp tutuşuyorum.

Ama burada bundan fazlasını yapamayız, ikimiz de donarız, bu çalınmış anın baş döndürücülüğünde kaybolmak ne kadar iyi hissettirirse hissettirsin.

Layla hâlâ orgazmının dalgaları arasında bir yerlerde yüzüyor ve bu hayatımda gördüğüm en güzel şey. Tek parmak eklemimle çenesini yukarı kaldırmadan önce gevşek buklelerini kulağının arkasına fırçalıyorum ve neredeyse mırıldanıyor. Onun için yanıp tutuşuyorum ve tam burada kıyafetlerini yırtıp onu samanların içine atmamak için kendimi kontrol etmem gerekiyor.

Bir ön kolumu başının üzerine koyarak eğiliyor ve onu arıyorum. Küçük parmaklar ceketimin önünü kavrayana kadar dudaklarına ateşli bir öpücük konduruyorum. Bu benim onun kalçalarının arkasını kavrayarak bacaklarını etrafımda dönebilmesi için kaldırmamın işaretidir.

Kollarını boynuma doluyor ve ağzıma dalıyor, bu sefer daha sert ve daha talepkâr. Dilini eritip döndürürken inliyor, orada kendi tatlılığının tadına bakıyor.

"Beni mahvettin." Dudaklarının kenarlarını ve çenesini kemiriyorum. "Artık dilimin üzerindeki dölünün tadının nasıl olduğunu biliyorum, buna asla doyamayacağım." Onu sıkıca tutarken parmaklarım kıcını yoğuruyor ve bizi evin yönünde yürütmeye başlıyor.

"O zaman eşleştik." Karşılığında boynumun kenarına sıcak, ıslak öpücükler konduruyor ve Tanrım, bu çok bağımlılık yapıyor. "Çünkü senin tarafından mahvedilmek *istiyorum*, Colton Wilder."

Nabız noktamı emerken inliyorum. Onun böyle şeyler söylediğini duymak, içinde bulunduğumuz koşullar düşünüldüğünde aynı anda hem en iyi hem de en kötü şey.

"Ben senin için iyi değilim." Kulağına karşı törpüledim. Kanım uğulduyor, kafesinden salıverilmeye hazır vahşi bir yaratık gibi kıvranıyor ve sağa sola savruluyor.

Layla çeneme daha fazla öpücük konduruyor ve nereye gittiğimizi görmek için aletimin zonklamasına neden oluyor. Bu yasak an, ikimizi de tüketmek için bir kasırğa gücüyle yükseliyor.

Kollarımdaki mükemmel kız ağzıma karşı konuşmak için duraklıyor, saçlarımı öyle sert çekiyor ki bir hırıltı çıkarıyorum.

"İhtiyacım olan şey *iyi* olmak değil." Ön kapıya ulaştığımızda alt dudağımı emiyor, kar taneleri etrafta dans ediyor, rüzgâr ikimizin de kulaklarında uğulduyor. "İhtiyacım olan şey *sensin*."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 20

W Colt beni duvara y a p ı ş t ı r m a d a n önce zar zor kapıdan içeri girebildim.

Ağzı benimkine karşı yakıcı bir damga gibi ve çıkarabileceğimi bilmediğim umutsuz seslerle dilini kovalıyorum.

Yırtıyoruz

Birbirimizin giysilerine bakıyor, fermuarları ve düğmeleri çekiştiriyor ve ikimiz de üzerimizdeki kışlık katmanları atma çabasıyla birbirimize çarpıyoruz.

Derimin içinde yanıyormuşum gibi hissediyorum.

Ceketler birbiri ardına yere düşüyor ve kazağım başımdan çekiştirilerek beni sutyenim ve Colt'un beni daha önce hiç kimsenin yapmadığı şekilde parçalara ayırdığı ahırdaki kot pantolonumla bırakıyor.

Hiç bir erkek beni böyle boşaltmamıştı.

Colton Wilder'ın dizlerinin üzerinde, alev alev yanan gözlerle bana bakarken, dilinin klitorisimin üzerinde mükemmel daireler çizdiği görüntüsü sonsuza dek hafızamda yer edecek.

Daha önce hiçbir erkek bana bu kadar yoğun bir şekilde bakmamıştı.

Parmaklarım gömleğinin eteklerini sabırsızca çekiştiriyor, düğmeler arasında gezinmek istemiyorum. Sadece çıkarmasını istiyorum. Bu adamı hemen şimdi çıplak istiyorum.

Colt aciliyetimi hissediyor ve başının arkasına uzanıp her şeyi tek seferde çekiştirmeden önce üstteki birkaç düğmeyi usta elleriyle çözüyor. Saçları karışmış, vahşi ve çok seksi görünüyor.

"Tanrım. Çok güzelsin." Colt parmaklarının ucuyla göğüslerimin kabarıklığını ve karnımı okşuyor. Dokunuşunun ardından tüylerim diken diken oluyor ve titriyorum.

Avuçlarımı çıplak gövdesinin üzerinde gezdiriyorum ve duraklıyorum. Onu daha önce de böyle yarı çıplak görmüştüm, gömleğini unutup sabahın gri ışığında dolaşırken. Yine de bu an, sonunda ellerimi onun üzerine koyarak haddimi aşıyormuşum gibi geliyor.

Ağzım neden bu kadar kuru? Aceleyle yutkunmaya çalışıyorum. Gözlerim her yere sıcıyor. Heykel gibi omuzlarından göğsüne, karnını saran kaslı hatlara kadar. O kadar ateşli ki nefes bile alamıyorum.

"Sana dokunabilir miyim?" Gırtlaktan gelen bir fısıltı gibi çıkıyor. Tanrım, her yerine tırmanmak istiyorum. Ama çok gerginim.

Karşımdaki sağlam, güçlü figür bir erkek ve ben açıkça sadece erkeklerle zamanımı boşa harcamışım.

Colt avuçlarını başımın iki yanındaki duvara dayıyor. Gücü ve sıcak kokusuyla beni içine hapsediyor. "Ne istersen alabilirsin, tatlım."

Sözleri üzerimde ipek gibi süzülüyor. Sanki mıknatısmışız da ayrı kalamazmışız gibi beni kendisine çekiyor. Parmaklarım Colt'un sıcak tenini damarlarımda dolaşan bir ateşle izleyerek her oluğu, çukuru ve belirgin çizgiyi buluyor.

Eminim ki o burada olduğu ve bundan kaçmadığı için sızlanıyorum. -Biz. Ve Colt'un vücudu kesinlikle tapılmaya değer.

Vay anasını.

"Siktir." Parmaklarım bel kemerine doğru giden kaslı v'ye yaklaşırken sesi boğuk çıkıyor. İkimiz de ağır ağır nefes alıyor, izlediğim yola bakıyoruz. Tam da sikiğin fermuarına karşı sert ve ısrarcı durduğu şişkinliğe giden bir yol.

Alt dudağımı kemiriyorum. Geri dönüşü olmayan bir eşikte olduğumuzun tamamen farkındayım. Aptal ahlaki pusulamın kendini göstermeye karar verdiği an. "Bu nasıl oluyor? Bunu yapmamalıyız... yapmamalıyız?"

Colt'un midesi tırnaklarımın fırçası altında biraz çöküyor ve pantolonunun altına doğru uzanan siyah saçların tozunu takip ediyor.

"Ben bencil bir pisliğim. Şu anda senin yakınında olmamam gerektiğini bilmediğimi mi sanıyorsun?" Bir elini bırakıyor ve

daha fazlası için yalvarmaya hazır olduğum sert bir dokunuşla. Hemen. "Ama sana sahip olma ihtiyacıyla çıldırıyorum meleğim. O yüzden bana ne istediğini söyle. Yere atmak istediğin her kısıntıyı alacağım."

Düğmeleri açık pantolonuma uzanırken kalbim kulaklarımda gümbürdüyor. "Fırtına, yollar." Bocalıyorum.

Colt'un parmakları gevşek bel bandının altına takılıyor ve külotumun dantel kenarlarını ortaya çıkarmak için aşağı çekiyor. "Yeniden açılmaları en az iki hafta sürer," diye mırıldanıyor.

Zihnim zevk, ihtiyaç ve yanlış kararlarla dönüyor. Bu da en az birkaç hafta daha Colt'la burada tek başıma kalacağım ve kimsenin içeri girip çıkamayacağı anlamına geliyor.

"Yani iki haftamız mı var?" Dişlerimi alt dudağımın üzerinde gezdiriyorum. Gözlerim onunkilerle buluşmak için yukarı kayıyor ve göğsümdeki yarış hissi yoğunlaşıyor.

Gözbebekleri tamamen şişmiş durumda ve bedenlerimiz arasındaki havada cızırdayan şehvet, dev şöminenin çıtırtısıyla eşleşiyor. İkimizin de bunu yüksek sesle söylemesine gerek yok ama ikimiz de biliyoruz. İkimiz de bunun ne anlama geldiğini biliyoruz.

Kayce dönene kadar zaman geçiyor ve aramızdaki bu yasak şey her neyse bitmek zorunda. Bitmek zorunda çünkü ben burada kalamam ve o da oğluyla ilişkisini daha fazla mahvetme riskini göze alamaz.

"İki hafta." Colt'un çenesi bükülür.

"İki hafta."

Ben de yavaşça başımı sallıyorum. Sözlerini tekrarlıyorum.

Ela gözler vücudumdan aşağı kayıyor. Ardında yakıcı bir iz bırakarak, ağrıyan göğüslerimin yumuşaklığında ve karnımın şişliğinde sıcak ve aç bir şekilde dolaşıyor.

Titreyerek nefes alıyorum.

Daha yakına eğiliyor, dudaklarını dudaklarımda üzerinde gezdirirken güçlü bir eliyle boynumun önünü çevreliyor. "Seni her gece yatağında bekliyorum." Parmakları boğazımı hafifçe sıkıyor ve kirpiklerim titriyor. "Elde edeceğim tek şey buysa, senin her şeyine sahip olmaktan daha azına razı olmayacağım."

Sıkı tutuşunun altında boğazımdan muhtaç, iniltili bir ses yükseliyor.

Bu adamın sahipleniciliği ve arzusu beni arzuyla titretiyor.

"Bu evet olsa iyi olur, Layla." Sözlerini bir kez daha sıkarak nokt alıyor.

Dudaklarımı ıslattım ve başımı salladım. "Evet."

Bu küçük kelime Colt için bardağı taşıran son damla oldu. Üstesinden gelebileceğimi hiç sanmadığım bir şekilde bedenimi kendine doğru çekiyor, beni zahmetsizce kaldırıyor ve ikimizi de salona taşıyor.

Azgın beynim tamamen onun benimkine bastırılmış sıcak teninin hissine, kokusunun etrafımda bir sarmal oluşturup beni sarmasına, kaslarının titreyen parmaklarımın altında nasıl bu kadar sıkı durduğuna takılmış durumda.

O çok kararlı ve kendinden emin, ben ise yumuşamış, erimiş, bir su birikintisine dönüşmüş hissediyorum.

Colt çok yetenekli. Böyle bir adamın benimle ilgilenmesi nasıl bir şey olurdu? Tehlikeli bir düşünce ama hemen bir kenara itiyorum. Bu sadece seks. Bunu çarpıtma, Layla.

Kanepenin ucuna doğru yuvarlanıyorum ve içgüdüsel olarak kendimi dik tutmaya çalışıyorum. Ama Colt komutayı ele alıyor ve kürek kemiklerimin altına sert bir avuç bastırıyor, vücudumu kanepeyi selamlamak için öne doğru eğiyor ve kıcımlı havaya kaldırıyor.

Vay anasını.

Bu adam beni öldürmeye çalışıyor.

Zaten kızarmış olan yanaklarım, tam arkamda varlığını hissettiğimde bir cehenneme dönüşüyor, kot pantolonumu o kadar dikkatli bir hassasiyetle bacaklarımdan sıyrılıyor ki, sanki beni çözüyormuş gibi hissediyorum. Yere düştüklerinde tekrar dizlerinin üzerine çöküyor, her bir kıvrıma ve çatlak izine yakından bakıyor.

"Lanet olası kadın, o kıcın bu dağa ilk ayak bastığından beri beni baştan çıkarıyor."

Sesi çakıl ve kadife gibi ve ayak parmaklarımı kıvrıyor.

"Colt..." Sesim minderlere çarparak boğuluyor ve onun bakışlarından kaçmaya çalışıyorum. Bu çok yanlış hissettiriyor ama aynı zamanda vücudumu nasıl takdir ettiğini duymak beynimin kimyasını bozuyor.

"Bu cümlelerin geri kalanı, *kendi adımı unutana kadar lütfen amımı ye* değilse, başka bir kelime duymak istemiyorum." Parmakları kıcımlı altındaki kıvrım boyunca kayıyor, tenime oturan kumaşın kenarının altına takılmadan önce uyluğumun üstündeki hassas deriyi izliyor.

Sırılsıklam külotumu kabaca bir tarafa çekerek alçak, sert bir ses çıkardı.

Boğuk bir protesto sesi çıkarıyorum.

"Yapmak zorunda değilsin. Bunu zaten bir kez yapmak zorunda kaldın."

"Mecbur muydun?" Colt o kadar yakınımda ki sert sözlerini açıkta kalan amımda hissediyorum. Onaylamayan bir ses çıkarıyor, sonra kışımı öyle sert ısıyor ki ciyaklıyorum. "Küçük sikli bir sik kafalı, amını bir kez bile yerse ona borçlu olduğunu mu hissettirdi sana? Seni hiç boşaltmamış olsa bile bunu telafi etmek zorundaymışsın gibi?"

Aman Tanrım. Derimin her santimi alevler içinde kaldı. Bununla başa çıkamıyorum. Colt en mahrem yerime bakıyor ve bu ana kadar hangi aptallarla aynı yatağa girdiğimi gösteriyor. Kendi oğlu da dahil.

"Sana şimdiden söyleyeyim, bu küçük tatlı amcığını yalayarak mümkün olduğunca çok zaman geçirmeye niyetliyim. Ve sen bana bir kez bile dokunmadan bütün geceyi başım kalçalarının arasında memnuniyetle geçireceğim."

Beni tekrar ısırdığında sızlanıyorum ve kanepeye doğru sarsılıyorum. Tenimde morluklar bıraktığını düşündüğümde içimde bir parça, bir fikir kıvılcımı canlanıyor. Bir şeylerin ipucu var, damarlarımda dolaşan hafif bir karıncalanma hissi... Umarım bu iki hafta sona erdiğinde onun izleriyle kaplı olurum.

"Hiçbir şey yapmana *gerek* yok, bunu çok istiyordum, Layla. Seni her öğün yiyeceğim. Sen çok güzelsin ve hayatımda tattığım en tatlı şeysin. Bu yüzden, iyi bir kız gibi titreyip yüzümü ıslatana kadar seninle ilgilenmeme izin ver."

Artık konuşmak ya da merak etmek yok. Colt'un hınzır ağzı üzerimde, beni titreyen bir karmaşa içinde bırakıyor, işe koyulurken nefes nefese kalıyor ve sızlanıyorum. Dilini içime bastırıyor, sonra bunu iki parmağını içeri kaydırarak değiştiriyor ve ben umutsuzca onun merhametine kalıyorum.

Titriyorum, bir kez daha boşalmaya çok yakınlık - vücudumun bu kadar hızlı bir şekilde arka arkaya yapabileceğini bilmediğim bir şey. Tırnaklarımı başımın altındaki minderlere geçirmekten ve bir dizi korkunç ses çıkarmaktan başka yapabileceğim pek bir şey yok. Becerikli dilinin her fiske ve emişi, sakalının hassas tenime sürtünmesiyle birlikte, daha fazla inilti ve inlemeyi yüzeye çıkarıyor. Meme uçlarımla sertleşmiş tomurcukları kanepeye bastırılırken sütyenimin iç kısmına sürtünüyor.

Dilini tekrar içeri soktuğunda bacaklarım titriyor, amıma karşı mırıldanıyor, onun üzerinde kendimi kaybetme şeklimi seviyor gibi görünüyor.

Kahretsin, bu adam beni çoktan mahvetti ve daha sikini bile görmedim.

Bu sefer, tam parçalanmanın eşiğinde sallanırken geri çekiliyor. Beni orada nefessiz ve nabzım bacaklarımın arasında atarken bırakıyor.

Sıcak kolları ortama dolanarak beni dikleştiriyor, böylece sırtım onun geniş göğsüne dayanıyor. Colt dudaklarımı arıyor, başımı eğerek yumuşak inlemelerimin her damlasını yutuyor. Beni, ağzının *içimde* ne kadar iyice kaplanmış olduğunu tatmaya zorluyor.

"Ben dönene kadar burada ve tamamen çıplak olmanı bekliyorum meleşim."

Hırlıyor, çenemi ısırıyor, sonra sıcaklığı ve güçlü kolları -bu noktada beni dik tutan tek şey- gitmiş oluyor. Beni salonun ortasında garip bir şekilde duran, nefes nefese bir karmaşa içinde bıraktı.

Yere yığılmamaya ve yönümü bulmaya çalışarak olduğum yerde çırpınıyorum. Kanepenin etrafında dolanırken kendimi şömineye yakın bir yerde buluyorum. Başka ne yapacağımı bilmeden, alevleri yeniden yükseltmek için birkaç taze odun atıyorum.

Tanrım, bu işte hiç iyi değilim.

Colt odaya geri döndüğünde, iri elleri kot pantolonunun düğmelerini açmaya çalışıyordu. Ela gözleri vücudumda yavaşça gezinirken, dili ağzının kenarını dürtüyor. Dudaklarının köşesi yukarı doğru kıvrılıyor ve onun bir tür seks tanrısı, kovboy haydutu gibi görünmesi benim için başa çıkılamayacak kadar fazla.

"I-Uhh-" Görünüşe göre tüm beyin hücrelerimi diliyle sikip atmış, çünkü tek yapabildiğim kasıklarına bakmak.

Her şey onun
kontrolünde. Acı verici
derecede saf
hissediyorum.

Fermuarını açarken ön kolundaki kordonlu kasların esnemesi dışında fark ettiğim şey, ellerinden birinden dışarı fırlayan ve bulmaya gitmiş olması gereken bir folyo paketi.

Tabii ki, en sürtük yanım sessiz bir protesto başlatıyor, bu adamı çıplak hissetmeyi talep ediyor. Doğum kontrol hapı kullanıyorum. Temizim. Mutlu bir şekilde dizlerimin üzerine çökeceğim ve kibarca onun sikinin nabzını hissetme ve içime boşaltma isteğimi mırıldanacağım. Ama zaten hayatında bir kez istenmeyen bir hamilelikle karşılaştığını bildiğimden, her zaman prezervatif kullandığı için onu kim suçlayabilir ki?

Colt odanın diğer ucundan bana doğru sinsice yaklaşıyor. "Hâlâ kıyafetlerin üzerimdeyken seni becermeye asla hayır demem meleşim, ama şu anda açgözlüyüm

her bir santimini görmek isteyecek kadar." Oh,
doğru. Soyunmak... *onun için*.

"Tamam," diye nefes alıyorum. Delicesine tahrik olmuş ve biraz da titreyerek, o bana yaklaşırken bir adım geri çekiliyorum.

Arkama uzanıp sütyenimi çözüyorum ve yere düşmesine izin veriyorum. Bir adım daha atıyorum ve duvara yaslanıyorum. Bu daha da şehvetli hissettiriyor, beni seyrederken *onun için* soyunmamı talep ediyor. Colt her şeyi yavaşlattı ve bu sadece ona sahip olmak için ne kadar muhtaç olduğumu artırıyor.

Bakışlarının ağırlığı altında meme uçlarım daha da sıkılaşıırken hırıltılı bir nefes çekiyor.

"Ve şu sırılsıklam külotlar."

Kalbimin her çılgın gümbürtüsü boğazımda düğümleniyor. Alt dudağımı ısırarak başparmaklarımı dantelin altından geçiriyorum ve yere indiriyorum. Bu sırada önümdeki adam külotunun önünü avuçluyor. Pantolonu kalçalarına bol geliyor, göbeğinin altındaki siyah kıllar ve bel bandının altında kaybolan kaslı veni ortaya çıkıyor.

Her acı dolu saniyede beni yiyip bitiriyor. Daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyor. Şimdiye kadar sadece ışıklar kapalıyken, yatakta debelenirken, çarşafarla örtülüken seks yapmışım. Hiçbir erkek vücudumu böyle izlemek için zaman ayırmamıştı.

Yer tarafından yutulmak mı istiyorum, yoksa kendimi onun önüne serip gün boyu doyasıya içmesine izin vermek mi karar veremiyorum.

"Tanrım." Göğsünden derin bir gümbürtü çıkıyor. "Önümüzdeki iki hafta boyunca burada nasıl bir şey yapmamı bekliyorsun?" Colt şimdi tam önümde. Çenemi baş ve işaret parmakları arasında kavırıyor, erimiş bakışları tıpkı vücudunun yakınlığının çıplaklığıma yaptığı gibi beni damgalıyor.

Başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor, sonra bastırıyor. Tanrım, bu küçük hareketin sahipleniciliğı altında eziliyorum. O hâlâ yarı giyinikken çıplak olmayı unutun. Bu adamın tek yapması gereken çenemi kavrayıp dudağımı çekiştirmek ve ben onun botlarını öpmeye ve siki için yalvarmaya hazırım.

Colt aklımdan geçenleri okumuş olmalı, çünkü gözlerinin etrafındaki çizgiler biraz kırışıyor ve ela bakışlarının ardında yeniden bir sıcaklık belirliyor. Beni bu şekilde izlediğı ve çok istediğim şeyi bana vermediğı sürece ürpermekten kendimi alamıyorum.

"Üşüdün mü bebeğim?" Sesi hırıltılı.

Başımı salladım. "Tanrım, hayır."

Gözlerinin iç halkasında sarı benekler parlıyor ve ışıltıyor. Bu da dürüst bir cevap. Çıplak göğsünden öyle bir sıcaklık akıyor ki, sanki burası yüz dereceymiş gibi hissediyorum. Amım onun için çılgık atıyor ve kanım dışarıdaki fırtınanın gücüyle aynı anda akıyor.

Aramızdaki boşluğu alçak bir gümbürtü dolduruyor. "Seninle ağırdan almaya çalışacağım, tatlım... Eğer seni incitecek bir şey yaparsam, bana söyleyeceğine söz ver." Colt'un elleri ereksiyonunun külotunun ön kısmına dayandığı yere doğru iniyor ve açgözlü gözlerim her saniyeyi takip ediyor.

Kemerini aşağı ittiği ve siki serbest kaldığı anda yumuşak bir inilti çıkarıyorum.

Tanrım. Hay sikeyim.

Colt'un büyük bir aleti olduğunu biliyordum ama bu... kalın ve uzun ve pürüzsüz uzunluğu damarlı. Onun büyüklüğüne ağzım sulanırken, amım şimdiden bu adamın beni ikiye bölüp bölmeyeceği beklentisiyle sıkılıyor.

"Vay anasını." Fısıltı içimden döküldü.

Folyoyu yırtmak ve prezervatifi kocaman aletin üzerinde yuvarlamak için hızlı bir çalışma yapıyor. Bu sırada ben kıvranıyor, ona bakıyor ve içime girmesini beklemekten aklımı kaçıırıyordum.

Artık yavaş gitmek istemiyorum. Bu adamın içime girmesini ve beni bu dağdan aşağı çılgık attırmasını istiyorum.

"Sıkı tutun, meleğim." Colt kalçalarımın arkasına uzanarak beni beline, kollarımı da boynuna doladı. Sırtımı duvara dayadım ve eminim ki dışarıyı dondurucu soğuk olmasaydı, ahırda işler tam olarak böyle sonuçlanırdı.

Sonra göbeğimi dürtüyor. Kot pantolonunu kalçalarına indirmiş, bir eliyle şişko başını yumruklarken, kendini girişime doğru yönlendiriyor. Gözlerimi vücutlarımızın en şehvetli şekilde birleşmek üzere olduğu noktadan ayırmam imkânsız.

İleriye doğru bastırıyor, ucunu tam içeri sokuyor ve ben o esnada nefes nefese kalıyorum. Sırılsıklamım ve dilini amıma soktuktan sonra o kadar tahrik olmuşum ki kolayca ileri kayıyor. Duruyor ve orada duruyor, sadece başı beni delip geçiyor.

"*Fuuuuck.*" Tırnaklarımı boynunun arkasına geçiriyorum. Amımın duvarları şimdiden çırpınıyor, ayarlanıyor, içimdeki bu adamı ilk kez karşılıyor. Onun sert ve yavaşça ileri doğru bastıran görüntüsü gözlerimi

neredeyse kafatasımın içinde geri dönüyordu. O kadar büyük ki, biraz sıkışıyor, iyi anlamda, ama yine de, bu adamın büyüklüğü gibi bir şeyi hiç deneyimlemedim.

"Tanrım. Colt. Sığacak mı bilmiyorum."

Colt şimdiye kadarki en seksi inleme sesini çıkardı. Göğsümün içine doğru titreşen bir ses.

"Sığacak, bebeğim." Başını eğiyor ve kulak mememi sıcak ağzına alıyor, bunu yaparken biraz daha derine iniyor. "Uymasını sağlayacağız." Vücudum ona uyum sağlarken dudaklarının verdiği haz neredeyse beni tamamen çözüyor.

"Benim için nefes al. Aynen böyle." Sesindeki çakıllar ve sakalının boğazıma sürtünmesi sarhoş edici. "Sakin ol, daha yarısına bile gelmedim."

"Oh, Tanrım." İnliyorum. Kulağımın altındaki hassas noktayı yalamaya ve emmeye devam ederken ona karşı eriyorum.

Beni bu şekilde çalıştırmaya devam ediyor, kaba elleri beni sıkıca tutuyor, kadife sözleri aşırı ısınmış tenime dökülürken ve vücudum onu daha derin ve daha derin karşılıyor.

İnlediğimin ve saçlarını çekiştirdiğimin sadece belli belirsiz farkındayım, kalçalarım kendiliğinden kaymaya başladı. Duygu ve zevk dalgaları her yeni ileri itişte içimde sonsuz bir şekilde yuvarlanıyor. Colt her seferinde amımın içine daha da batarak, nabız gibi atan itişlerle girip çıkıyor.

"İşte böyle, bebeğim. Şu haline bak, beni çok iyi alıyorsun." Ben ona doğru eğilirken övgüleri tepeden tırnağa beni kaplıyor. Her şey karıncalanıyor ve ben süzülüyorum, az önceki neredeyse orgazmım tekrar ulaşabileceğim bir yere doğru dans ederken süzülüyorum.

Kalçaları nihayet benimkilerle buluştuğunda Colt inliyor. "Tanrım. Sikeyim."

"Oh, Tanrım." Kendimi çok dolu hissediyorum. Beni mahvetmek bir yana, bu adam vücuduma asla unutamayacağım bir şekilde damgasını vuracak.

"İyi misin?" Dudakları boynuma doğru hareket ediyor. Kendini sabit tutarken omuzlarındaki her kasın gerginliğini hissedebiliyorum. Etrafında gerilmeme izin veriyor.

"Lütfen. Bu çok iyi. Çok iyi hissediyorsun." Beni anlamsızca becer, *lütfe*n, çünkü şehvetle ıslanmış zihnimin kenarında bir düşünce sallanmaya başladı bile... Bu adamla iki haftanın yeterli olacağını sanmıyorum.

"Hiçbir fikrin yok."

Sesi beni kendi kafamın içinde kaybolmaktan çekip çıkarıyor. Kalçalarını geriye kaydırıp neredeyse sonuna kadar dışarı kaydırıyor, sonra ileri doğru yumruk atarken en çılgın, inanılmaz hissi yaşıyorum. İkimiz de inerken zevk içinden fışkırıyor ve ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden oluyor. Ve işte o zaman beni gerçekten beceriyor. Zaman yavaşlıyor ve vücutlarımızın birbirine çarpmasından, ıslaklığımın pis sesinden ve ona yapışırken çıkardığım çaresiz seslerden başka bir şey yok.

Bunun ne kadar iyi hissettirdiğine karşı hiçbir şansım yok, doruk noktam bana doğru gürliyor.

"İşte böyle, güzelim. Benim için bırak." Colt başparmağını aramızda kaydırarak klitorisimi buluyor ve sert daireler çizerek ovuyor. İnliyorum ve onun etrafında kenetleniyorum, neredeyse anında dalganın altına sürükleniyorum. Ağzımı ustalıkla kendi ağzıyla kapatıyor ve doruk noktamın her zerresini, her inleme sesini emiyor.

Beni orgazmım boyunca düzüyor, belki bir başkasına, bilmiyorum bile, ama horozunun duvarlarıma sürtünmesi uyuşturuyor. Colt, onun gerildiğini hissedene kadar bana çarpıyor, itişleri ritmini kaybetmeye başlıyor ve tutuşu cezalandırıcı hale geliyor.

"Siktir. *Fuuuck*. Angel." İçine kıvrılıp sarılmak istediğim lezzetli, karanlık bir ses çıkarıyor, sonra sikinin şiştiğini hissediyorum ve kendini derinlere gömüyor. Colt'un düzensiz nefesleri ve ısırın öpücükleri, prezervatifi doldururken salıverilmesiyle eşleşiyor.

Bu adama resmen kayboldum. Boynuna yapışmış, kalplerimiz aramızda çarparken, bizi burada birlikte hapseden kar yığınlarının altına memnuniyetle gömüldüm.

BÖLÜM 21

"S tay tam orada, bebeğim... o amcığı benim için sıcak tut." Colt bana en seksi bakışıyla vuruyor ve dışarıda buz ve kar olmasına rağmen, sıcak kaldırımdaki bir buzlu şeker kadar çabuk eriyorum. Arkama yaslanıyorum

dirseklerimde, ateşin yanında sarmalandığım yumuşak battaniye bedenimi yastıklıyor.

Önümde diz çöküyor, uzanıp közün üzerine birkaç odun parçası daha atıyor ve güçlü kollarından birini kalçalarımın iki yanına yaslayıp ağzını dudaklarıma değdiriyor.

Sakalı benimde her gezindiğinde inlememek için kendimi zor tutuyorum. Sertçe kayması o kadar şehvetli ki, aynı öpücüğün ağzı başka yerlerdeyken ne kadar iyi olduğunu bildiğim için kalçalarım birbirine yapışıyor.

"Bitirmedin mi?" Alay ediyorum.

"Yakınından bile geçmiyor." Kabarık alt dudağımı ısırıyor ve geri çektiğinde, çoktan kalınlaştığını, neredeyse yeniden sertleştiğini ve külotunun önünde belirgin bir şişkinlik olduğunu görebiliyorum.

Lanet olsun.

Henüz salondan çıkmayı başaramadık. Beni duvara yaslayıp anlamsızca becerdikten sonra, bacaklarımı omuzlarına atarak beni ateşin önüne yatırdı ve diliyle boşalttı. Tekrar.

Bu adamla ilgili fanteziler kurarak başımın belada olduğunu düşünüyorsam, şimdi vücuduma neler yapabileceğini bir an için gördüğüme göre, sonsuza dek kaybedilmiş bir dava olabilirim.

Aramızdaki bu yoğunluğun iki hafta sürmesine izin vermeyi kabul etmiş olabiliriz, ama göğsümün derinliklerinde yanan bir kıvılcım var ve şu anda odadan yarı çıplak çıkan kovboyla rekabet edecek başka bir erkek bulamayacağımı zaten biliyor.

Tanrım, vücudu inanılmaz.

Arkasından bakakalıyorum, kasları işlerini yaparken omurgasındaki her bir girintiyi utanmadan yiyorum. Dudaklarımda küçük bir kahkaha dans ediyor çünkü hâlâ kot pantolonunu giyiyor. Bu adamın bana orgazm üstüne orgazm yaşatmakla meşgul olduğu için tamamen soyunmadığını bilmek son derece ateşli bir şey.

Colt mutfağa doğru gözden kaybolurken, midem homurdanarak protesto etmeye karar veriyor. Saat kaç ki? Dışarısı bu kadar karanlıkken bunu söylemek çok zor ve çiftliğin etrafında şiddetlenen fırtına, etrafta sallanan bir kar küresinin içinde sıkışıp kalmışım gibi hissettiriyor.

Nedeni ne olursa olsun - çok yakından incelemeye hazır olmadığım bir neden

-Henüz ondan ayrılmaya hazır hissetmiyorum. Çıplak halimle battaniyeye sarınıyorum ve parmak uçlarımla salonun karşısına geçiyorum. Belli ki içeri girdikten sonra izlediğimiz yol boyunca kıyafet izleri var. Rastladığım her atılmış giysi parçası, tekrarlanan bir anı olarak hizmet ediyor

-Yanaklarımın kızarmasına neden olan anlar hınzırca canlı ayrıntılarla yeniden ortaya çıkıyor.

Colt'un pazen gömleği koridorda yerde buruşuk bir yığın halinde duruyor ve ben onu giyme isteğime karşı koyamıyorum. Eğer *Colton Wilder*'ın her şeyini bir anlığına görebileceksem, siktir et, önümüzdeki iki hafta boyunca onun tüm kıyafetlerini çalacağım. Beni her gece yatağında mı istiyor? Elbette, onun kokusu ve güçlü erkekliğiyle olabildiğince çok zaman geçirmekten zevk alma özgürlüğüne sahibim.

Kumaşın içine girdikten sonra -ki bu o kadar güzel kokuyor ki amım şimdiden sevinçten havalara uçuyor- onu mutfağa kadar takip ediyorum. Mikrodalgada bir şeyler ısıtıyor ve tat alma tomurcuklarımla beklentiyle küçük taklalar atıyor.

Bu yönde bir ses çıkarmış olmalıyım çünkü sert kovboyum omzunun üzerinden bana bakıyor.

Sonra da görünüşüme bakıp bir daha bakıyor.

Gömleğinin uzunluğunu çıplak bacaklarıma kadar takip ederek vücudumun her santimini tırmıklarken gözlerinde beş alarmlı bir ateş patlıyor.

"Seni çıplak tutma planım suya düştü ama itiraz edeceğimi söyleyemem. Bu çok ateşli bir manzara... Seni yeni sikilmiş ve gömleğimi giyerken görmeyi yakın zamanda unutmak zor olacak." Colt buharı tüten kabı kapıyor ve birkaç çatal alıp mutfak adasının diğer tarafında durduğum yerde bana katılıyor. "Seni önümüzdeki iki hafta boyunca ya hiçbir şey giymemeye ya da sadece bunu giymeye ikna edebilir miyim?"

Başımı iki yana eğerek ona sırtıyorum. "Atlarla ilgilenirken donarak bir uzvumu kaybetmemi istemiyorsan hayır. Bunun özgeçmişimde çok iyi görüneceğini hayal edemiyorum."

Başını sallıyor ve beklediğim gibi salona geri dönmek yerine yemeği masaya bırakıp bana doğru uzanıyor. Akıl sağlığım için fazla yumuşak olan tek bir hareketle beni kaldırıp tezgahın üzerine oturtuyor.

"Sanırım açık hava aktiviteleri için izin verebilirim." Gözlerinde kehribar rengi bir ışıltı var ve gözlerinin etrafındaki kırışıklıklar, benimle dalga geçtiğinde olduğu gibi ortaya çıkıyor. Tıpkı benzin istasyonunda tanıştığımız o ilk günkü gibi.

Yüce İsa. Bu adama gözlerinden dolayı aşık olmayın.

Kalbim göğsümün içinde kanatlanıp çırpınırken, çok geç kalmış olabileceğimi itiraf etmeye cesaret etmek istemiyorum.

Colt dizlerimin arasına giriyor, ısıtılmış yemek artığı kâsesini büyük bir eliyle tutuyor. Dün yaptığım tembel makarna sadece, ama ikinci gün peynirli karbonhidratlar hiç bu kadar iştah açıcı görünmemişti.

Özellikle de bacaklarımın arasında bana çatal uzatan ve benimle aynı kaptan yemek yiyen çıplak göğüslü bir kovboy varken.

Aynı anda hem sevimli hem de delicesine seksi.

"Üşümüyor musun?" Makarna saplıyorum ve çıplaklığını işaret ediyorum. Şikayet ettiğimden değil, ama mutfak pencerelerinin ötesi bembeyaz ve burası sıcacık olsa da, birbirimiz için kıyafet konusunda endişelenemeyecek kadar deli olduğumuz için üşümesini istemiyorum.

Kendi çatalıyla kâseyi karıştırıyor ve başını sallıyor. "Hayır. Özellikle de senin o küçük tatlı amcığının içine tekrar gömülmeme on beş dakika kalmışken olmaz." Ağzındaki lokmayı patlatarak makarnasını çiğniyor ve bunu yaparken özellikle günahkâr görünüyor.

Kahretsin, göğsümden yukarı doğru yayılan kızarıklığı durduramıyorum. "Beni öldüreceksin. *Bunu* ve iğrenç ağzını sergileyerek, Mr.

Wilder." Dudaklarımı bükerek öne eğildim ve biraz daha makarna tükürdüm.

Colt sert bir ses çıkarıyor.

Görünüşe göre ikimiz de az önce ağzımızdan çıkan bu kelimelere aynı içgüdüsel tepkiyi vermişiz.

Yemek yemeye ve dizlerimin üzerinde ona *Bay Wilder* diye hitap ettiğimi hayal etmemeye konsantre olmak zorundayım.

"Bunu mutfağımda oturan ve böyle bir vücuda sahip olan güzel kız söylüyor." Sözlerimi yinelerken vücudumu dikkatle inceliyor.

Lanet olsun. Eğer bu adamın bana bütün gece boyunca kötü şeyler yapmasını zaten istemiyorsam, ona yalvarabileceğimi garanti etti.

"Biliyor musun, oldukça etkilendim..." Çatalımı yakışıklılığına doğrultuyorum, o bu kadar yakın durdukça vücudumun ısınma şeklinden kendimi uzaklaştırmak umuduyla. Kot pantolonu dizlerimin hassas iç kısımlarını sıyrırken, bunun mükemmel bir şekilde hesapladığı başka bir ön sevişme turu olduğundan eminim. "Görünüşe göre düzgün cümleler kurmayı biliyorsun."

Bir lokma daha alıp çiğnerken bakışlarını üzerimde gezdiriyor. Onun uzun bakışları altında kıvranmaya başladığımda bilerek acele etmiyor.

"Ben de seni sessiz sakın bir şey sanıyordum, ta ki dilim amına girene ve birden sesin yükselene kadar."

"Aman Tanrım." Çok fena kızardım ve kaslı koluna vurdum. Lanet olsun, bu adam granitten oyulmuş. "Bütün bir hafta boyunca bana tek kelime etmeyen ama mucizevi bir şekilde edepsiz konuşmaların kralı olan adam söylüyor bunu." Tek yapabildiğim kirpiklerimin altından ona bakmak.

Colt'un dudakları köşelerinden çekiştiriyor ve gözleri ela renginin arasında yüzen ballı beneklerle dans ediyor. O kadar çocuksu ve çekici görünüyor ki zavallı küçük kalbim baygınlık geçiriyor.

"Kral, hmm?" Kaseyi bir kenara bırakıyor, sonra çeneme uzanıyor, başparmağı ve işaret parmağı arasında kavırıyor, sonra eğilip dudaklarını dudaklarıma değdiriyor.

Yüce İsa. Kalbim resmen şu freebaser'lerden biri gibi düşüyor. Ama üzerimde paraşüt yok ve aşağıdaki kayalar ışık hızıyla üzerime geliyor.

"Kraliçem olman fikri hoşuma gidiyor," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı. "Amını yüzüme sürmeyi seven ve sikimin etrafında bir rüyanın gerçekleşmesi gibi paramparça olan biri."

Hiç kelime yok. Beynim bomboş kaldı. Bu noktada yapabildiğim tek şey, gözlerimde büyük karikatür kalpler olduğundan emin olduğum şeylerle geriye bakmak.

Eğer bundan kurtulma umudum varsa, onun kraliçesi olmakla ilgili ilk kısmı kesinlikle görmezden gelmeliyim. Öyle demek istemedi. Bu sadece seks. Bunca gerginlik ve özlemiden sonra ikimiz için de bir rahatlama.

Kim olduğumu ve bu adamın kim olduğunu ve birlikte geçireceğimiz zamanın acı verici bir şekilde sınırlı olduğunu unutamam.

"Yemeğimiz bitti mi?" Boğazımı temizlerken düzensiz bir ses çıkıyor ama aslında trans halindeyim. Colt Wilder'ın seks tanrısı ve ete kemiğe bürünmüş fantezisinin sunağında ibadet etmeye hazır ve istekliyim.

"Yemek mi? Evet." Çenemi bırakıyor, sert ellerini kıçımın altından geçiriyor, beni zahmetsizce kaldırıyor ve kendimi sabitlemek için kollarımı boynuna dolamak zorunda kalıyorum. "Sen mi? Hayır. Tatmin olmaya yakın bile değilim meleşim."

Ciyaklamamı duymazdan geliyor ve beni evin içinde taşıyor, ona yapışıyor, ele geçirilmiş bir kadın gibi odunsu kokusunu içime çekiyorum. Ancak yatak odasına geldiğimizde her şey yeniden odaklanmaya başlıyor.

Bu gerçek. Gerçekleşiyor.

Bunu gerçekten istiyor... benimle.

Yatak odasının içini ilk kez görmek çok doğal geliyor, ama aynı zamanda yüzümü ele geçirmekle tehdit eden sırtışı da gizleyemiyorum. Taş rengi yumuşak örtüler ve beyaz çarşafarla özenle yapılmış yatağa hızlıca bir göz atmaktan fazlasını yapacak zamanım yok, tercihen bu muhteşem adam tarafından kaşıklandırken içine yayılmak istiyorum. Verandaya açılan büyük sürgülü kapılar. Dağınıklık yok. Ama ben daha her şeyi özümseyemeden onun ebeveyn banyosuna girmiş oluyoruz.

Colt beni ayağa kaldırdığında, kesinlikle istediğimi bildiğim bir şey var. Parmaklarım, o karo kaplı duşakabin yönünde uzaklaşmadan önce kot pantolonunun kemerini yakalıyor.

"Bana bu kadar iyi baktığınıza göre..." Parmaklarım düğmesini ve fermuarını iliklerken toplayabildiğim tüm özgüveni kanalize ediyorum. Alt dudağımı ısırarak bakışlarım onun kapüşonlu ifadesini yakalıyor. "Şimdi sıra bende."

Ben onun kucağındayken birlikte yaşadığımız o ana geri döndüm ve etrafımızda bir güç alanı gibi yuvarlanan sessiz bir gerilim vardı. Colt bunu istiyor. Beni izlerken gözbebekleri şehvetle büyüyor ama içimden bir ses birinin onunla bu şekilde ilgilenmesine alışık olmadığını da söylüyor.

"Benim için dizlerinin üzerine çökmek ister misin meleğim?" Sesi özlemle kalın ve çok seksi.

Başımı sallayarak kot pantolonunu kalçalarından aşağı indiriyorum, o da tekmeleyerek çıkarıyor ve külotunu silkeliyor. Önüne eğildiğimde, sikinin görüntüsü kalçalarımın yenilenmiş bir beklentiyle sıkılmasına yetiyor.

Bu ışıktaki ve bu açıdan bakıldığında, etkileyici, onun hakkını vermek için ancak yeterli bir tanımlama gibi geliyor.

Kesinlikle daha önce penis konusunda bu kadar kutsanmış bir adamla birlikte olmamıştım.

Tüm bunları gözlerim söylüyor olmalı, ya da belki de yanlışlıkla ağzımdan kaçırdım, ama karşımda duran adam boğazını temizliyor. Nasırlı bir avuç içi çenem boyunca kayarak beni ona bakmaya yönlendiriyor.

"Dizlerin için havlu ister misin bebeğim?"

Tanrım, bu adam. Dünyanın en büyük ve en kabarık görünümlü erkek havlusunu alıp sert fayanslar yerine üzerine diz çökebilmem için bana uzatırken başımı sallıyorum ve olduğum yerde bekliyorum.

Önümde tekrar durduğunda, sert boyu ucunda parıldayan bir boncukla sallanıyor ve işte o zaman görüyorum. Kaşlarım hafifçe çatılıyor ve parmaklarım refleksiyle izleri hafifçe takip ediyor. Gümüşi çizgiler ve buruşuk, gergin deri sağ uyluğundan aşağı uzanıyor. Bir dizi eski yara gibi görünüyor. İyileşeli çok olmuş ama çocukken olmuş olmalı ve görünüşe bakılırsa hiçbir zaman doğru düzgün bakılmamış. Biraz daha yakından baktığımda sol uyluğunda da benzer izler görüyorum. Yara dokusunun arasına serpiştirilmiş, eski yanık izleri gibi görünen şeyler de var.

"Pek de hoş olmayan uyku öncesi hikâyemin bir parçası." Saçlarımı başımın üstünde topluyor ve geçmişinin acısını içime çekerken beni izliyor.

Hiçbir kelime bunu daha iyi hale getiremez ama ona yaşadıkları için ne kadar üzgün olduğumu göstermek istiyorum. Bir yandan da yara izlerinden rahatsız olduğum yanılsamasına kapılmamasını sağlamak istiyorum. O muhteşem ve bunlar onun bir parçası ve o çok güçlü ve güvenli ve tamamen tapılmayı hak ediyor.

Öne doğru eğilerek, uyluğunun ön tarafındaki en geniş büzülmüş deri bölgesine bir öpücük konduruyorum. Ardından, uzun zaman önce başına gelen yaraların ve korkunç şeylerin izini sürerek daha fazla öpücük konduruyorum.

Colt'un parmak uçları kafa derime değiyor; saçlarımı tutmaya devam ediyor ama sert ya da çekiştirici değil. Sadece bir ürperti gönderecek kadar emredici

benim aracılığım.

O zaman bunun için daha fazla beklemek yok, bu adamın tadına bakmak için çaresizim. Parmaklarımı tabanın etrafına doladığımda, kalın siki kavrayışında sarsılıyor.

Başının etrafında dönmeden önce damarlı uzunluğunun izini sürmek için dilimi gezdiriyorum. Misk kokusu etrafımı sararken onun tuzluluğunu tadıyorum. Onu daha derine çekmek için çalışırken, üzerinde *benden* de hafif bir ipucu olduğunu fark ediyorum ve kahretsin, bu klitorisimin zonklamasına neden oluyor.

Tanrım, bu her arzunun hayata geçmesi ve dudaklarımı onun kadifemsi hissinin etrafına sarma ve aşağı doğru emme biçiminde kendimi oldukça hızlı bir şekilde kaybediyorum.

Yanaklarımı çukurlaştırarak daha da öne eğildim, rahatlamaya ve burnumdan nefes almaya odaklandım ve bu adamın çok büyük olduğu gerçeğini yönlendirmek için mümkün olan her şeyi yaptım.

Cehennem gibi tahrik oldum. Sikinin ağzımı mükemmel bir şekilde doldurması ve dilimin üzerinde kayması midemde bir orman yangını başlatıyor. Beni girmesinin, doldurmasının ve içimin derinliklerine sokmasının ne kadar zihin değiştirici olduğunu bildiğim için amım sıkılıyor ve mırıldanıyor.

Hay sikeyim. Saniyeler içinde ağzımın köşelerinde biriken tükürükten bir karmaşa haline geldim ve yardım edemiyorum ama onun uzunluğunun etrafında inliyorum.

Bu da Colt'un titremesine ve üstümde her türlü övgüyü mırıldanmasına neden oluyor. Bana ne kadar güzel göründüğümü, onu ne kadar iyi aldığımı, ağzımın şimdiye kadar sahip olduğu her kirli fanteziyi nasıl yaptığını söylüyor.

Şu anda onun için diz çökmüş olabilirim ama daha önce hiç yaşamadığım bir şekilde sevildiğimi hissediyorum.

"Siktir. Layla. Sana karşı kendimi tutamıyorum." Gözlerim sulanıyor ama üstümdeki sert bakışlarıyla buluşmak için yukarı kalkıyorum. Parmaklarımı kalçalarına sokarak sikinin etrafında mırıldanıyorum ve şu anda ikimizin de istediği şeyi yapması için onu yönlendiriyorum.

Sert bir ses çıkarır. "Çok fazlaysa söyle bana... *fffuuck*." Kalçaları yavaşça ileri doğru pompalanmaya başlar ve gözleri kapanır.

Evet, evet. Tanrım, evet. Bu adamın benim yüzümden zevkten dört köşe olduğunu görmek resmen dünyadaki yeni favori şeyim.

Ellerinden biri saçlarımdan ayrılıyor ve boğazımın ön tarafına dolanıyor, beni yakalıyor ve öne doğru her itişinde boynumun sütununa masaj yapıyor.

Vay anasını. *Vay anasını.*

Klitorisim yoğun bir ritimle titreşirken içimde kıvılcımlar ve sıcaklık
çığ gibi büyüyor. Bu onun arzulayacağımı bildiğim tarafı. Bu

Onun kontrolü altındayken bana değer verildiğini hissettiren güçlü, komuta eden bir hakimiyet.

Bu acıyı dindirmeyi o kadar çok istiyorum ki, ama onun güçlü kalçalarına tutunarak Colt'un zevkinin peşinden gitmesine ve bu anın baş döndürücülüğünde süzülmesine izin veriyorum.

"Şu haline bak, meleğim. Ağzın sanki benim için yapılmış gibi sikimin etrafını sarmış. Bak beni ne kadar iyi alıyorsun. Her şeyi alıyorsun." Her ileri itişinde boğazımın arkasına çarpıyor ve ucunun etrafında yutkunuyorum, bunun ne kadar iyi hissettirdiğine dair derin, yankılanan bir inilti çıkardığında her seferinde ıslatıyorum.

"Eminim o güzel küçük amcığınla oynamak istiyorsundur, değil mi? Kıvranıyorsun ve çok mükemmel görünüyorsun. Eminim şimdiden sırlıklam olmuşsundur."

Gözlerimle yalvarıyorum. Evet. İstedğim tam olarak bu.

Ağzım onun sikiyle doluyken benden çıkan ses sürtükçe ve çaresiz.

"Belki bir dahaki sefere, ama şu anda seni becermek ve benim için parçalandığında amının derinliklerine gömülmek istiyorum."

Peki, bu durumda.

Islak bir ses çıkarıyor, elini boynumdan yukarı kaydırarak kabarık dudaklarımı okşuyor. Yüzündeki ifade çok vahşi, sadece ham, filtrelenmemiş arzu olarak tanımlayabileceğim bir şeyle dolu.

Bu adamın bana böyle bakabilen en muhteşem ela gözlere sahip olduğunu düşünmek bağımlılık yapıyor.

Bir an için, onun benimkinde ne gördüğünü merak ediyorum. Ama kalbimin bu işe karışmasına izin veremem. Şu anda, çılgınca bir hızla yarışıyor ve bu adam tarafından tekrar tekrar doldurulurken bir sonraki orgazmın yüksekliğini kovalamaya hazırım.

"Duşa gir. Yüzünü duvara dön." Yine alt dudağıma bastırıyor. Tüm sertliğiyle emredici bir enerji, ciğerlerimdeki havayı emen türden.

"Tamam," diye nefes alıyorum, muhtemelen sesim de hissettiğim kadar şaşkın çıkıyor.

Gömleğinden sıyrıldım ve titrek bacaklarımın üzerinde ayağa kalktım. Kendiminkinin bir kopyası olan duşa doğru ilerleyerek suyu açıyorum. Buhar çıkmaya başlıyor ve tam da onun dediği gibi yaptığımda, avuçlarım ıslak fayanslara dayanıyor.

Bu, tek başımayken kurduğum fantezilere o kadar benziyor ki; içimi bir beklenti ürpertisi kaplıyor. Onu böyle çıplak beklemek heyecan verici.

Ilık su tenimin üzerinden akarken varlığı arkamdan geliyor ve saçlarımı bir omzunun üzerinden geçiriyor. Pelüş dudakları ve sakalının sıyrıkları boynumun kıvrımı boyunca kayıyor ve sıcak, ıslak bir çizgiyi tenime kadar takip ederek gürleyen nabız noktamı emiyor.

Bu adamın ona ne kadar aşık olduğuma dair bir fikri var mı? Umarım Tanrı'ya sonsuz aşkımı itiraf etmek gibi bir şeyi ağzımdan kaçırmam, çünkü bunu daha önce, ben onun adını tekrar tekrar inleyene kadar klitorisimi emerken yapmış olma ihtimalim vardı.

"Bütün gece bu güzel kalçaların arasında olacağım." Vücudu benimkinin arkasına geçip beni tam istediği gibi eğerken kulağımı tırmalıyor. Colt kendini sıırıslıklam olmuş girişime yönlendiriyor, ucunu içeri bastırmadan önce yeni bir prezervatifle kılıflanmış sert başını kayganlığıma sürüyor.

"Oh, Tanrım. Oh, Tanrım." İnliyorum. Omurgamı kamburlaştırıyor ve inanılmaz hissettiren o esnemedede başım dönüyor.

"Beni böyle sık, benim mükemmel kızım." Colt ileri doğru bastırıyor ve dudaklarımdan dökülen iniltileri engelleyemiyorum. Yalvarıyor, yakarıyor ve beni anlamsızca becermesini istiyorum. Ama o çok yavaş hareket ediyor. "Tanrım, çok sıkısın."

Colt beni dolduruyor ve tam ucuna kadar geri çekiyor, beni duş duvarına doğru bastırıyor, omurgam kıvrılmış, böylece o kadar derine batabiliyor ki anında yıldızları görüyorum. Vurduğu bir nokta var ki, vücudumu sıkıyor ve onu coşkuyla kavırıyor, *bu kadar iyi* hissettirmesinin mümkün olduğunu bile bilmiyordum.

"Onu bana ver, meleğim. Sonra seni yatağıma alacağım ve sen de bana bir tane daha vereceksin."

"Kahretsin, çok yaklaştım." Ayak parmaklarım kıvrılıyor, klitorisim zonkluyor ve nefes nefese kalıyorum

-Kalçalarını kıcıma doğru her pompalayışında bir sonraki doruk noktasına doğru ilerliyordu.

Elleri yumuşak etimin her santimetresinde şefkatli okşamalarla dolaşıyor. Colt vücudumun haritasını çıkarıyor, kalçalarımın üstündeki kıvrımları ve karnımın şişliğini izliyor. Ağrıyan dolgun göğüslerimi bulup, ben zevkle haykırana kadar meme uçlarımı sıkıyor. Tüm bunlar olurken, o hınzır ağız

horozunun her yavaş, derin itişiyile aynı zamanda bir kirli konuşma selini serbest bırakır. Beni bir milyon kırık parçaya ayırmak için birleşiyor.

Düşün sıcaklığı aşağıya vururken, bir elini amımın üzerinde kaydırıyor ve sonunda - sonunda bana ağrıyan rahatlama veriyor.

"İşte bu kadar. İçimdeki hayatı sıkıldığını hissedebiliyorum meleğim. Yakın olduğunu biliyorum. Çok iyi gidiyorsun." Colt benimle konuşuyor, bir parmağını amımın dudaklarına daldırıp şişmiş klitorisimin üzerinde sert daireler çiziyor ve ben uçuyorum, yükseliyorum. Beyaz kıvılcımlar ayak parmaklarımdan yukarı çıkıyor ve tam kulağımın dibindeki sesinin sıcaklığı beni zirveye taşıyor. Bu sefer doruk noktam içimde gürlüyor ve ben inleyen, titreyen bir karmaşa oluyorum.

"Benim için çok iyi bir kız."

Övgüsü tam orada, ısınmış tenimin üzerinde kayıyor, kanalıma yavaşça girip çıkmaya devam ederken düşün kolaylığı ve akışkanlığıyla akıyor. Klitorisime masaj yaparak, beni çiftliğin yukarısındaki bulutların ortasında bir yerden aşağıya doğru yönlendiriyor.

Düşün kesildiğini ve Colt'un içimden çıktığını hissettiğimde dünyaya tam olarak döndüğümü bile düşünmüyorum. Beni bir havluya sararak yatağına çekti. Henüz gelmemişti ama tam da söz verdiği gibi gecenin geri kalanını kalçalarımın arasında geçirmeye devam etti.

Kalbim sadece bu kovboyun ismine cevap veren vahşi, acınası bir ritimle çırpınıyor.

BÖLÜM 22

Wkalkarken, dudaklarımda hemen kendini bulan gülümsemeyi saklamak mümkün değil. Bütün geceyi sırtarak geçirmiş olmalıyım çünkü yanaklarım ağrıyor.

Aslında, tüm vücudum ağrıyor... ama lezzetli, pis bir şekilde.

Colt kesinlikle fazla uyumama sözünü tuttu.

Dişlerim alt dudağımda gezinirken, parmaklarının kalçalarımda bıraktığı izlere dokunuyorum. Duştan sonra, nihayet yatak odasına ulaştığımızda beni üstüne çekti.

"Sür beni, meleğim. Bana bir tane daha ver."

Vay anasını. Vücudumun bir kez daha doruğa ulaşmasının mümkün olmadığından emin olduğum bir anda adam benden bir orgazm daha çıkardı. Ancak, bu sefer beni ele geçirdiğinde, his yavaş, yuvarlanan ve durgundu, beni aldı ve kendi salınımla gitmesine izin verirken beni uzaklaştırdı.

Uykusuzluktan biraz sersemlemiş gibiyim. Sanki birkaç dakika önce elleri üzerimdeymiş ve devasa aleti içime gömülmüş gibi hissediyorum, ama kalın battaniyenin altında bir kedi gibi gerinerek başımı çevirdiğimde, iri yarı kovboyum ortadan kayboldu.

Bu sabah sadece onun hipnotize edici kokusu ve yumuşak nevresimlerinin bana verdiği yabancı his var.

Tabii hâlâ sabah sayılabilirse.

Başımı yastıktan kaldırıp odayı tarıyor ve Colt'un nerede olabileceğine dair herhangi bir ipucu arıyorum.

Ama her şey huzurlu bir sessizlik içinde, Devil's Peak'te fırtına çıktığında alıştığım gibi evin içinde dolaşan rüzgar uğultuları ya da gıcırta sesleri yok.

Kıpırdanarak yorganı bir kenara atıp giyecek bir şeyler aramaya koyuluyorum -çünkü kesinlikle hâlâ tamamen çıplığım ve eski erkek arkadaşımın babasının yatağındayım- o sırada gözlerim komodinin üzerinde duran telefonuma takılıyor, altına da bir not sıkıştırılmış.

Dün gece cep telefonumu nerede bıraktığımı hatırlamıyorum. Colt onu benim için getirmiş olmalı ve kalbim beni uyandırmak istemediği, ama bunu kolayca bulabilmem için buraya bırakma zahmetine girdiği için taklalar atıyor.

Bundan bir şey çıkarma, Layla.

Kendimle sertçe konuşmaya çalışmam, küçük aptal kalbimin kıkırdamasını ve göğsümün içinde daireler çizmesini engelleyemiyor.

El yazısı biraz karalama gibi ama kolayca okunabiliyor. Spiralli bir defterden koparılmış çizgili bir kağıda siyah tükenmez kalemle yazılmış ve sayfanın üst kısmı yırtıldığı yerden yırtılmış.

Bu çok... o.

"Stoklarla ilgilenmeye gittim. Bunu resmi bir izin günü olarak kabul edin, özellikle de talepkar patronunuz sizi bütün gece ayakta tuttuğu için.

Soğukkanlılığımı korumaya çalışmayı unut. Colton Wilder'ın sabahları yastığımın yanına bıraktığı el yazısıyla yazılmış sevimli notlar üzerinden benimle flört etmesi... İşte benim zayıf noktam tam da burası.

Saate baktım. Kahretsin, saat sabahın 10'u olmuş.

Çiftlikteki işlerle ilgilenmesi gerektiğine şaşmamalı. O kar ve soğuğa göğüs germeye giderken ben burada yatağında tembellik ediyordum. Bir yanım delicesine suçlu hissediyor, ama dün gecenin beklenmedik bir şekilde gelişmesinden sonra, belki de bu onun kendini biraz rahat bırakma yoludur. Kafasını toparlamak için bir fırsat.

Tanrım, umarım ikinci kez düşünmüyordur. *Düşünmek* için biraz zaman isteyebileceği ve birlikte yatağa girmenin büyük bir hata olduğu kaçınılmaz sonucuna varabileceği fikri midemi hızla düğümlüyor.

Burnumdan derin bir nefes çekerek, şimdi aşırı analiz yapmanın zamanı olmadığına karar veriyorum. Dün gece hayatımda yaptığım en iyi seksti.

Tek seferlik bir şey olsa bile -ki bunu düşünmek bile beni zavallı bir aptal gibi inletiyor- aramızdaki kimyayı inkar etmek mümkün değil.

Her şey mükemmel ve skandal derecede ateşliydi.

Bir kız ancak bir kovboy seks tanrısı tarafından bu kadar ustaca şımartılmayı hayal edebilir.

Bir havlu bulup odama döndükten sonra hızlıca duş alıyorum ve kıcıma çok yakışan taytımı giyip, her zaman beni çok tatlı hissettireceğine güvendiğim kırılmış bir kazak giyiyorum. Çılgın saçlarımı evcilleştirmek söz konusu bile değil, bu yüzden şık ve dağınık bir topuzda karar kılıyorum.

Aynada kendime bakarken, dün gecedan bu yana her şeyin ne kadar hızlı değiştiğine inanamıyorum. Colt'u ilk kez göreceğim düşüncesi yanaklarımı ısıtıyor... ama gergin olsam da, kaburgalarımın arkasında heyecan da var.

Neredeyse iki katım yaşında olan ve eski erkek arkadaşımın babası olan bir kovboy için başım dönüyor.

Lanet olsun, ben kimim ve Layla Birch'e ne yaptım - iyi kız çiftlik eli?

Kahve ve yemek vaadi beni mutfağa doğru çekerken, bir tavanın cızırtısını duyabiliyorum ve beni selamlamak için sürüklenen ağır sulandırıcı bir pastırma kokusu var.

Ama arkadan geniş omuzlarını gördüğüm an sinirlerim tepeme çıkıyor.

Bu nasıl olacak? Yanına gidip onu öpmeme izin var mı? Öpülecek miyiz? Seks, soyunmak ve birbirimiz için aklımızı kaçırmak dışında, bu kovboya nasıl davranmalıyım?

Colt tavayla birlikte arkasını dönüyor ve yüz ifadesi bana hiçbir şey anlatmıyor. Dün gece, yeniden ısıtılmış makarna kasemizi paylaştığımızda ve o mutfak adasında dizlerimin arasında durduğunda, flörtöz ve sağlığım için iyi olandan daha baştan çıkarıcıydı.

İşte, şimdi, kuşluk ışığında, bankın uzak tarafında duruyor ve önündeki kahve fincanını zihin gücüyle eritmek istiyormuş gibi görünüyor.

"Hey." Çoktan hazırladığı tencereye doğru ilerliyorum. Gözlerim kafamdan dışarı sarkmış gibi hissederken, söz konusu kafeine umutsuzca ihtiyaç duyarken, *bu* kısmı nasıl yapacağımızdan da biraz emin değilim. Kendimi meşgul etmek

Bir fincan doldururken, bir bakışta kendisinininkinin zaten olduğunu doğruladı, bu yüzden tezgahın diğer tarafına çekildim ve en yakın tabureye kaydım.

Bu adam en iyi zamanlarda bile anlaşılmaz biri ve onun kötü davranışlarına müsamaha göstermeyecek olsam da, yaptıklarımızın onun için sindirilmesi gereken çok şey olduğu gerçeğine de merhamet duyuyorum.

Sürekli empati kurduğum için hayatımı sikeyim. Bu enayiye kapatmanın yolu yok.

"Uyumama izin verdiğin için teşekkürler... Gelip sana yardım edebilirdim." Bir tabak hazırlamasını izlerken kazağımın manşetiyle oynuyorum. Lavabonun yanında boş bir tabak duruyor; kendi kahvaltısı çoktan yenmiş.

"Sadece besleniyordum, kendi başıma yapabileceğim kadar kolaydı." Bana gerçekten bakmıyor ve ben de sandalyemde rahatsız bir şekilde yer değiştiriyorum.

Yatağın yanına benim için bıraktığı notun şakacı, hatta biraz çapkınca olduğuna yemin edebilirdim. Peki neden kızartma tavasını mutfığa fırlatmak ister gibi bakıyor?

Belki de aramızdaki her şeyi yanlış anladım.

"Colt... eğer ihtiyacın olursa..." Sözümü kesmeden önce kelimeleri zar zor söyleyebildim. "Layla." Tabağım bana doğru kaydırıldı, domuz pastırması ve

birkaç kızarmış yumurta ve her türlü lezzetli koku. Ancak, söz konusu adam havada asılı duruyor ve sonra öne doğru eğilerek yumruklarıyla tezgâha destek veriyor.

Lanet olsun, bu gidişle derimden sürünerek çıkacağım. İşte bu kadar.

İşte o an bana tüm bunların kötü bir fikir, hatta berbat bir fikir olduğunu ve beni bir ata bindirip dağdan aşağı indireceğini söylüyor.

"Gerçek bir yetişkin sohbeti yapmamız gerekecek." Çenesi birkaç kez esnedi.

Aman Tanrım. Titriyorum. Mantıklı aklımla bunun olma ihtimalinin yüksek olduğunu biliyordum.

"Sorun yok Colt." Bardağımı tezgâhın üzerine koyarak, sırf kendime tutunacak bir şey vermek için bile parmaklarımı bardağın etrafına doluyorum. Uygun kelimeleri bulmaya çalışırken parmak uçlarımdan sıcaklık sızıyor.

Ama hiç yok. Bu yüzden, muhtemelen -kesinlikle- söylememem gereken şeyi ağızımdan kaçırdım. "Dün gece inanılmazdı. İnanılmazdı.

Düşündüm ki... kahretsin... belki de bu bir kereden daha fazla eğlenceli olabilirdi, ama rahatsız hissetmeni istemiyorum, bu yüzden..."

Önümdeki kovboy o kadar hızlı ilerliyor ki, kelimelerim boğazımda düğümleniyor.

Bir kalp atışı içinde taburemin hemen yanında duruyor ve yüzümü ona dönmem için beni döndürüyor. Colt o kadar yakınımda ki kokusu, sıcaklığı ve kasları farkındalığımın her zerresini dolduruyor. Flanel gömleği kollarına kadar kıvrılmış, o gergin kasları ve damar ağını ortaya çıkarıyor. Kumaşın kenarından tutup vücudunu kendime doğru çekmemek için çok fazla irade göstermem gerekiyor.

"Sen neden bahsediyorsun be?" Gözleri parlayarak bana bakıyor ve o bal rengi derinliklerde bir anlığına daha derin bir duygunun izlerini görüyorum. Endişe mi? Kesinlikle hayır.

"Sanırım tüm bu fikrin ne kadar korkunç olduğunu söylemek üzereydiniz?"

"Layla... Siktir..." Colt elini kirli sakalına sürerken başını sallıyor. "Hayır meleğim, burada söylemeye çalıştığım şey bir *malzeme* sorunumuz olduğu." Kasları birbirine çarpıyor.

Nabzım hızlanıyor. Bana *melek* dediğini ve neredeyse bana tekrar dokunacağını duyunca rahatlama ve başka garip bir his damarlarıma akıyor.

"*Erzak* sorunu mu?" Şaşkın şaşkın bakma sırası bende.

İşte o zaman Colt aklımdan tüm düşünceleri siliyor. Boğazının arkasından yumuşak bir ses çıkarıyor, sonra işaret parmağının boğumunu yanağımda gezdiriyor. Aynı elini kullanarak aşağı doğru kayıyor, tenimde geziniyor ve çenemi bakışlarıyla buluşmak üzere yukarı kaldırıyor. Bir yumruğunu taburemin arkasına dayayarak ağzını benimkiyle buluşacak şekilde indiriyor ve yumuşak, ilahi bir öpücükle beni benden alıyor. Sıcak, rahatlatıcı ve ıslattığı dudaklarında hafif bir kahve izi olan bir öpücük. Bana böylesine enfes bir anı yaşatırken, sakalının karıncalanması içime doğru bir uyarılma dalgası gönderiyor.

Anında, ağzının ve sakalının dün gece vücudumun diğer kısımlarıyla tanıştığı tüm yerlere ışılandım. Sonra bu sabahın erken saatlerinde tekrar.

"Buraya girdiğinde yaptığım ilk şey bu olmalıydı, özür dilerim. Bu işte tamamen berbatım." Geri çekilmeden önce dudaklarını tekrar benimkilerin üzerinde gezdiriyor.

Kendimi toparlarken bana izin verin. Bu adam beni mutfak zemininde bir su birikintisine dönüştürmekle meşgul.

"Bu işte bir bok değilsin." Bir şekilde kelimeleri nasıl oluşturacağını hatırlıyorum.

"Hayır, evet öyleyim Layla. Son birkaç saatimi kendi lanet kafamın içinde geçirdim, sonra buraya gelip kelimelerle ifade edilemeyecek kadar muhteşem görüldüğünü görünce ciddi bir konuşma yapmamız gerektiğini fark ettim."

Yüzüm kızarıyor ve bir şekilde soğukkanlılığımı korumaya çalışıyorum. "Ne hakkında?"

"Gerçekten hesaba katmayı düşünmediğim bir şey var."

"Ve bu..." Başımı bir tarafa eğerek ne söylemek üzere olduğunu merak ediyorum.

"Koruma." Colt kelimeyi adeta çiğniyor ve tükürüyor.

Yüksek sesle gülmek için yanağımın içini ısırmak zorunda kalıyorum. Şu anda çok ciddi görünüyor ve bunu anlasam da, gerçekten anlıyorum, bunu yaptığı kadar dramatik olmamalı.

"Yani diyorsun ki..."

"Layla, önümüzdeki birkaç hafta ellerimi senden uzak tutmak için mücadele edeceğimi söylediğimde bana güven... ve seninle ilgilenmeyi planladığım tüm yollar için prezervatif sayısının yanına bile yaklaşmadım, tatlı kız."

Kirpiklerimi kahvemden üzerinden ona doğru savururken ağzımın kenarlarında bir gülümseme belirliyor. "Ve sen de burada bunun için mi kıvranıyorsun?"

"Bana ister eski kafalı deyin, ister kendi iyiliğim için fazla kibar, ama sence de bu konu hakkında konuşmak oldukça önemli değil mi?" Kollarını kavuşturuyor ve bana sert bir bakış atıyor, tam da klitorisimin zonklamasına neden olan türden bir bakış.

"Hayır, biliyorum... ve gerçekten minnettarım. Sadece kahvaltıda bunu konuşmayı beklediğimi söyleyemem."

"Benim gözümde, yapmamız gereken ciddi bir sohbet olduğu kesin. O anın sıcaklığında ve ağzımı amına dayamama iki saniye kalmışken değil."

Kahvemden aceleyle bir yudum almak zorundayım, yanaklarım bu adamdan gelen *ağız* ve *kedi* kelimeleriyle yanıyor, kesinlikle bu tür bir muamelenin daha fazlasına hazır olduğum gerçeğini bir kenara bırakıyorum. Tercihen mümkün olan en kısa sürede.

"Tamam, kovboy..." *Yetişkinlere yönelik* bir konuşma istiyor, o zaman bunu ne kadar istediğimi ona kanıtlamak için her şeyi ortaya koymaktan mutluluk duyarım. Onu ne kadar istediğimi, sadece ona sahip olmanın tadını çıkarabileceğim kısa bir süre için bile olsa. "Doğum kontrol hapi kullanıyorum ve her şeyim temiz.

Biliyorsun. Kıştan önce test yaptırdım... ve, şey... o zamandan beri birlikte olduğum tek kişi sensin."

Hâlâ acı çekiyor gibi görünüyor ve boğazını temizlerken gözlerini kapatıyor. "Bu sabah banyodaki çekmeceyi açtığımda sadece birkaç prezervatifimin kaldığını görünce bunu görmezden gelmek istedim."

Muhteşem gözlerini tekrar açarak bakışlarımı tutuyor ve biraz hüzünle başını sallıyor. "Şehre son geldiğimizde stokladığım *malzemelerden* birinin de bu olması gerektiğini bilmiyordum. Ama seni her düşündüğümde duşta yumruğumu sikmekten başka bir şey yapmayı beklemiyordum."

Dudaklarımı birleştirerek kirpiklerimin altından ona bakıyorum. "Kendine dokunduğunda beni mi düşünüyorsun kovboy?" Tanrım, bu en seksi Şimdiye kadar duyduğum en lanet itiraf.

"Üzerimde böyle bir güce sadece sen sahipsin, Layla." Colt bir an duraksıyor, sonra tekrar içime giriyor ve umarım o da benim işkence gördüğüm gibi sürekli dokunmak için aynı manyetik çekimi hissediyordur. "Uzun zamandır bunu hissediyorsun. İtiraf etmek istediğimden daha uzun zamandır, çünkü sana o şekilde bakmamam gerekiyordu, ama buna karşı koyamadım."

Colt'un sıcaklığı ve kokusu içime işliyor ve dizi kalçalarımın arasından kayarken neredeyse inleyeceğim. Ela bakışlarında bana yemeği ve kahveyi unutturmaya yetecek bir açlık var. Beni tekrar soyması, tezgâha yatırması ve kahvaltıda bana sahip olması için ona yalvarmaktan başka her şeyi unutturmaya yetiyor.

"Peki, bu nasıl... benim de düşündüğüm tek kişi sensin."

Göğsünden fırtına kopuyormuş gibi baştan çıkarıcı, gürültülü bir ses geliyor ve çenemi kavırıyor. Beni tam olarak istediği yere hapsediyor.

Burada seve seve bağlı kalırım. Kahretsin, bu adam beni mutfakta tam bu noktada bağlayabilir, bana ne isterse yapabilir ve ben de *teşekkür ederim* diyebilirim.

Başını eğerek dudaklarıma karşı konuşuyor. "Siktir, bu çok ateşli. Sanırım bana bunun neye benzediğini göstermene ihtiyacım olacak." Sonra dili benimkine doğru kayıyor, ağzımı işgal ediyor ve yıllarca hayalini kuracağım türden bir öpücükle bana hükmediyor.

Ağzının içine doğru inliyorum, çünkü yapabileceğim tek şey bu. Kanım damarlarımda uçuşan beyaz kıvılcımlara dönüşüyor ve her sinir ucu vücuduma baskı yapma şeklinden keyif alarak dans ediyor.

Tanrım, onun ağırlığını üzerimde istiyorum. Bu adamla sadece bir gece geçirdim ve şimdiden onun altında sıkışmış olma hissini arzuluyorum.

hacim ve güç.

Olaylar gelişmeye başlıyor, ağzımın içine daha derin batıyor, ellerini keşfederek kalçalarımıdaki, belimdeki, kalçalarımın kabarıklığındaki yumuşak malzemeyi yumruklamaya ve sıkmaya başlıyor. Tam arzusun kaçınılmaz doruk noktasına giden yolu kesinlikle takip edeceğimizi düşünürken, Colt duraklıyor ve ağzıma karşı yarı hırıltı yarı inilti gibi ilkel bir ses çıkarıyor.

"Vay anasını. Angel, gidip yapmam gereken işleri bitirmem gerek." Alnını benimkine yaslıyor, boğazımda çırpınan çılgınca nabzımı duyabildiği kesin. "Her ne kadar şu anda senden uzaklaşmaktan daha kötü bir şey düşünemesem de, gitmem gerekiyor."

Ağır ağır yutkunarak ve tamamen porno yıldızına yakışır bir ses çıkarmamaya çalışarak saçlarımdan birini kulağımın arkasına sıkıştırıyorum ve bir saniyeliğine aklımı başıma topluyorum. "İhtiyacın varsa yardım edebilirim. Giyineyim ve sana yardım etmeye geleyim."

Colt bana beynimi eriten çarpık bir gülümseme veriyor. "Hayır, sen burada kal." Başparmağını öpücükle ısırılmış dudaklarımın üzerinde gezdiriyor. "Bir günlük izni fazlasıyla hak ettin. Dinlen, kahvaltını yap - artık soğumuş olduğunu da eklemeliyim."

Ona ters ters baktım. "Kimin hatası bu? *Bay Prezervatif ve Önemli Seks Konuşması*."

Kısa bir kahkaha attı. "Masum olduğumu iddia ediyorum. Ayrıca, döndüğümde seni çıplak ve banyomda istiyorum... ve eminim kendini azgın kitaplarından birini okumakla meşgul edeceksin."

İçimden bir sıçrama sesi geliyor ve neredeyse taburemden düşüyordum. Bu adamın bu sözleri söylemesine kesinlikle imkan yoktu.

Ama Colt'un ela gözleri çocuksu bir muziplikle parlıyor. "O masum görünümlü küçük aletinin üzerinde ne olduğunu bilmediğimi sanma."

"Okuduğum kitap türleri hakkında ne biliyorsun?" İnanamıyorum ama buna hiç hakkım yok. Haklıydı. Kindle'ım akla gelebilecek en lezzetli müstehcen kitaplarla dolup taşıyor.

"Ah, özür dilerim... her gece orada *ciddi edebiyat* okuyorsun, değil mi meleşim?"

Başımı sallayarak alt dudağımı dişliyorum. "Beni şaşırtmaktan hiç vazgeçmiyorsun kovboy. Burada, dağında toplumdan uzak kalmayı tercih ettiğini sanıyordum."

"Bir iki şey biliyorum. Erkekler, kadınlarının ne okuduğu hakkında konuşurlar." Kendinden çok memnun. Kendini beğenmiş Colt üst düzey seksi.

Lanet olsun ona, ukalalığı çok ama çok iyi gösteriyor.

"Eminim öyledir." Gözlerimi devirerek kaslı göğsünü dürtüyorum.

Bu bana yakıcı bir bakış ve kalçamı sıkma hakkı kazandırıyor, ama o uzaklaşıyor ve çiftliğı örten karlı manzaraya geri dönmek için kendini hazırlıyor.

"Oh, bekle. Eğer yardıma gelmeme izin verilmiyorsa, o zaman bunu atlara götürmek zorundasın." Ayağı fırlıyorum ve sakladığım zuladan birkaç havuç alıyorum. "Bugün onlara gereken ilgiyi gösteremediğim için arkadaşlarımdan özür dilemen gerekecek... Neden orada olmadığımı tam olarak açıklayabilirsin."

Ona havuçları uzatırken Colt başını iki yana sallıyor, sonra bakışları takdirle vücudumda geziniyor. "Sanırım dün gece nedenini çok iyi anladılar."

Kulaklarımın ucu ısınıyor.

Dilini alt dudağında gezdiriyor.

"Ne dediğimi unutma. Birkaç saat içinde döneceğim." Büyük avucunun içine sıkıştırdığım havuçlara bakan Colt, dönüp kapıdan çıkmadan önce başını sallıyor.

Beni dağda lüks içinde geçireceğim bir güne bıraktı. Sadece hayal etmeye cesaret edebildiğim türden bir karlı rüya. Bir tür uzak dilek, benim gibi kızların sadece filmlerde özlemle iç geçirdiğı türden. Kahvaltımı yeniden ısıtırken, ateşini harlarken ve bu güzel evin etrafında süzülürken, dudaklarımdan süzölen gülümsemeye engel olamıyorum.

Bu adam ıssız bir yerde tek başına yaşıyor olabilir ama zevki kusursuz. Kamyonetinin şık siyah kaplamasından şömineyi saran ince taş işçiliğine, gözlerindeki kehribar beneklerini tamamlayan flanel gömleklerine kadar her şey.

Onun hayatı bir sanat eseri. Bu çiftlik devasa, hayranlık uyandıran bir tuval.

Ve bir şekilde, kısa bir süreliğine, bu cennetten ve onunla birlikte gelen adamdan sadece küçük bir dilim çalmayı başardım.

BÖLÜM 23

S takım beni selamlamak için iki tüy kabartıyor ve büyük, parlak gözler sitem dolu bir bakışla beni sabitliyor.

Atlar bile benim berbat bir insan olduğumu biliyor.

Bunu yapmamalıydım. Dünyanın en kötü babası ve daha da kötü bir patronu olmamın bir sürü nedeni var, ama lanet olsun, 'yapmamalıyım' kelimesi beynimde lanet bir siren gibi yankılanmaya devam etse de... Layla'yla birlikte olmanın kesinlikle *hiçbir* yanı yanlış gelmiyor.

İliklerime kadar işlemiş, sadece kollarımdayken benim gibi pisliklerin bilmemesi gereken bir tür sıcaklık ve memnuniyet hissediyorum.

Bizler yumuşak öpücüklerin ya da fısıldanan kelimelerin tadını çıkarabilecek türden erkekler değiliz. Pürüzlü dokunuşumuzun altında narin bir tenin esnek kayışının nasıl hissettirdiğini bilmememiz gerekiyor.

Peaches için havucun ucunu uzatarak, kadifemsi dudakları ve bıyıkları avucuma değerken boynunu ovuyorum. Sunulan ikramı alıyor, daha fazlasını istemek için hemen omzumu dürtüyor.

Ben de öyle hissediyorum. Doğruca o mutfağa geri dönmek ve dün geceden beri defalarca aldığım kızdan çok daha fazlasını talep etmek istiyorum.

Parmaklarım önümdeki uzun burnu okşarken, "Lanet olsun biliyorum, tamam mı?" diye mırıldanıyorum. Atlar bana onaylamadıklarını belli eden homurtular çıkarıyor. Hepsi de en az benim kadar huysuz, çünkü bugün onlara eşlik edecek tek kişi benim varlığım.

Ama bir şekilde akıl sağlığımı korumalı ve kendimi Layla Birch'e d alma ihtiyaına kaptırmamalıyım. En azından çiftlikte, yığılmış karların ve buz gibi rüzgârların arasında düşüncelerimin sürüklenmesine izin verecek fazla zamanım yok.

Meşgul olmam gerekiyordu. Ellerimi onun kıyafetlerini yırtmak ve kalçalarına çürükler bastırmak dışında bir şeyle meşgul etmem gerekiyordu.

O yüzden kendimi bir günlüğüne buza yatırmak e l i m d e k i en iyi seçenekt i,

Daha sonrasına kadar yani.

Çünkü o eve tekrar adımımı attığım anda olacakları durdurmanın mümkün olmadığını biliyorum. Ellerimi ondan uzak tutmak için kendimle verdiğim savaşı çoktan kaybetmiş durumdayım.

Artık onun tadını, sikim tatlı amının derinliklerine girdiğinde nasıl inlediğini biliyorum. Kahretsin, onun iniltili küçük sesleri benim mutlak felaketim. Vücudunun bana verdiği tepki, kışın karanlığından sonra açan bir çiçek gibi ve bu bok bağımlılık yapıyor.

Düşüncelerimi toparlamak için alnımı Peaches'in boynunun sıcak, toprak kokusuna yaslıyorum. Ben oradayken ceketimin omzundaki dikişi kemiriyor çünkü beni çe kiştirme fırsatını asla kaçırmayacak. Yeni en iyi arkadaşının gelip onu tımar etmesini, ona mırıldanmasını ve kendisini özel hissettirmesini kesin bir dille talep ediyor.

İronik olan şu ki, ben bu atların hiçbirinden daha iyi değilim. Sadece dudaklarının köprücük kemiğıme karşı bir gülümsemeye dönüştüğü ve o şefkatli parmakların ensemdaki saçlarımın arasına girdiğı anı bekliyorum.

Yine de, yaptığımız şeyin tüm çılgınlığının arasında bir yerlerde, buna bir son tarih koyma sorumluluğumun acı bir şekilde farkındayım.

İki hafta.

İki lanet hafta.

Böyle bir zaman çizelgesi... değerli bir hediye ve lanet olası lanetli bir kadeh gibi hissettiriyor, hepsi bir arada.

Sistemimden çıkar. Benim olamayan bu kızın tüm özlem ve isteklerini, başka birini -henüz tam olarak sağlam bir zemine oturmamış olsak da hayatımda son derece önemli olan birini- tamamen yok etmeden yok etmenin bir yolunu bulmak. Günlerini Şeytan Tepesi'nde geçiren benim gibiler için ne kadar da uygun bir pazarlık.

Her ne kadar peşinden koştüğüm bir uyuşturucu olsa da ve şimdiden önümüzdeki iki hafta boyunca bitmeden önce ona sahip olabileceğim tüm pis yolları hayal ediyor olsam da, bu şekilde olmak zorunda.

Dikkatimi atların ahırlarına çevirdiğimde, hemen mutfaktaki o ana geri dönüyorum ve daha önceki konuşmamızı tekrar ediyorum. Lanet olsun, bu sabah sığırları beslerken, ona kahvaltı hazırlamak için geri dönmeden önce, kafamın içinde kendi saçmalıklarımdaya kaybolmaktan kaçınamazdım.

O kadar durum varken, neredeyse aklımı kaçıracağım şeyin *bu* olacağını tahmin etmemiştim.

Prezervatifsiz kimseyi becermedim.

Bunca yıldır, geçmişte yaşadığım talihsizliğin tekrarlanmaması için hep dikkatli oldum. Kayce ile yaşadığım olaydan sonra güvenim yerle bir oldu ve o zamandan beri benim için kim ya da ne kadın olursa olsun - bazıları kısa bir süre için yanımda kaldı, diğerleri sadece seks ve rahatlamadan başka bir şey değildi - bu kurala sıkı sıkıya bağlı kaldım.

Bu hayatta aynı hatayı ikinci kez yapmamın imkanı yoktu.

Şimdi, dışarıda olduğum, kürek çektiğim, süpürdüğüm ve beni birkaç saat daha meşgul edebilecek bitmek bilmeyen bir yapılacaklar listesi bulduğum sürece, bu konu üzerinde düşündüm. Durumu parçalara ayırdım, tekrar bir araya getirdim, elli farklı şekilde yeniden yapılandırdım ve hala vermem gereken kararın bu olduğundan tam olarak emin değilim.

Ama lanet olsun... onunla doğru hissediyor.

Bunu istiyor ve eğer kendime durup boğazıma tırmanan kelimelere bir boğa binicisinin kararlılığıyla hayat vermek için izin verirsem. *Bunu ben de istiyorum.*

İçimden ağır bir nefes çıkıyor.

Tanrım.

Avucumu yüzüme sürerken gözlerim kapanıyor. Benzin istasyonundaki o günden beri uzak tuttuğum tüm ahlaksız düşünceler sıraya girmiş, barajdaki çatlaktan içeri girmeye hazır. Zihnim ihtiyaç ve bencilce isteklerle parçalanıyor ve bunlar kesinlikle olmaz kategorisinde tutulmalı.

Ama damarlarımda dolaşan sadece saf, filtrelenmemiş bir arzu. Onu çıplak hissetmek ve bana sarılmasını o kadar çok istiyorum ki. Onu becermek ve yuvarlanırken yüzündeki ifadeyi izlemek istiyorum.

serbest bırakılmam onun içine dökülürken. Geri çekilmek ve nerede olduğumun damlayan kanıtlarını görmek. Dölümü tekrar içeri iterken kayganlığın parmaklarımı ve onun kanalını kapladığını hissetmek.

Layla bu şekilde hissettiğim tek kişi. O gece öpüşmeden önce, ona ilk dokunduğum andan beri bunu biliyordum. Kızı hamile bırakmak istediğim için değil. Tanrım, hayır, aklımdan geçen en uzak şey bu ve onun da aynı şekilde hissettiğini bilmek beni inanılmaz derecede rahatlatıyor.

Hayır, bununla uzaktan yakından alakası yok. Eğer bunu bir kelimeyle ifade etmem gerekirse, bu sahiplenme duygusu. Onu daha önce hiç yapmadığım bir şekilde işaretleyeceğimi bilmenin vahşi ve lanet olası ilkel bir yanı var ve kutsal bok, eğer bu içimde orada olmaya hakkı olmayan bir canavarı tetiklemiyorsa.

Vahşi bir yaratık kükreyerek canlandı ve açlığını çektiği o ısrarcı arzuyu, o ilkel lanet olası dürtüyü beslemeden onu evcilleştirmek için hiçbir umudum yok.

Şimdi, işte buradayım, başımı yastığa koyduğumda görmekten kendimi alamadığım iri yeşil gözlü kız için her şeyi riske atmaya hazırım. Ormanlık yamaçlara baktığımda, gözbebeklerinin o yemyeşil renkle buluştuğu en içteki kenarın etrafındaki yosunlu benekleri sürekli karşılaştırıyorum. Ne zaman ahıra girsem ve bana doğru sürüklenen kokusunun bir vuruşunu yakalasam, kaburgalarımın derinliklerinden çekilen ve beni ona yakın olmaya sürükleyen kancayı inkar edemem.

Açıkça söylemek gerekirse, boku yedim. Ve bunu bilmiyordum.

Birkaç saatin ardından hâlâ kendimi azarlıyorum. Atlarla işim bittiğinde ve büyük ahşap kapılardan çıkarken uzun boyunları meraklı gözlerle beni izlemek için eğildiğinde bile. Şapkamı geriye doğru düzeltip, ellerimi yüzüncü kez saçlarımda gezdirmek için kaldırıp tekrar başıma geçirirken bile. Eve vardığımda botlarımı çıkarıp ceketimi asarken bile.

Bu çılgınlık ve bunu düşünmek bile aklıma kaçırmak olur.

Bu yüzden doğruca banyoya gidiyorum, orada iyi kızımı bulacağımı biliyorum, tam da beni beklediğini söylediğim yerde.

Kapıdan içeri girdiğim anda, nemli sıcaklığın hafif dalgasını hissederek, o büyük boy küvette onu ilk kez görüyorum ve bunu reddetmek için hiçbir şansım olmadığını biliyorum.

Tüm vahşi içgüdülerim kükrüyor ve tek yapmak istediğim sikişmek, sikişmek ve sikişmek. Onu doldurmak ve çırpınan kalp atışlarının kendi ritimimle bir ritim bulduğunu hissederken onu bana karşı tutmak.

"Selam." Buklelerini başının üzerine yığmış, sırtüstü uzanmış, günaha, cennete ve asla izin vermemem gereken her güzel şeye benziyor. Yanakları kızarmış, gözleri kapüşonlu, rahatlamış, yüz ifadesinde sonsuza dek zihnimde canlandıracağım bir yumuşaklıkla bana bakıyor.

Onu görünce sikim kaya gibi sertleşti, sızıntı yapıyor.

Batık küvette su oldukça derin ama yine de *Layla*'nın her bir muhteşem santiminin tadını çıkarabiliyorum. Sivri meme uçları suyun yüzeyinde duruyor ve gözlerim onun bir denizkızı gibi süzülüşünü, beni isteyerek derinliklere çekmeye hazır görüntüsüyle bayram ediyor.

"İçerisi rahat görünüyor." İki kişi için kesinlikle bolca yer var.

Biz.

Mırıldanıyor. Başını sallıyor ve küvetin kenarına yaslanıp rahatlıyor.

"Her şey

Fırtınadan sonra iyi misin?" O büyüleyici yeşil gözler beni içine çekiyor, her gün bana baktığını görmek istediğim iki derin havuz.

"Sığırlar iyi, sadece aç piçler. Atlar bana siktirip gitmemi söyledi ve siz hainler dışında kimseye hesap vermeyecekler." Ellerimi ceplerime sokuyorum ve kıcımı makyaj masasına dayayıp bir bileğimi diğerinin üzerine geçiriyorum. Arkama yaslanıp bir anlığına bu kızı izlemenin keyfini çıkarıyorum.

"Size resmi bir şikâyet gönderecekler mi?" Dudakları utangaç bir sırıtişla kıvrılıyor. Sevimli ve çekici ve aletim soyunmam ve ona dalmam için çılgılık atıyor.

"Onun gibi bir şey. Görünüşe göre, tımar konusunda berbatım, ahırlarını temizlemekte berbat bir iş çıkarıyorum ve yarın ekstra ödül vaatleri bile bu sefil piçleri tatmin etmeye yetmedi."

"Onlardan bu kadar övgüyle bahsederken... Nedenini anlayamıyorum." Gözleri loş ışıktaki parlıyor.

"Yaşayacaklar. İzin günün nasıldı?"

Hafifçe dalgalanan suyun altında sergilediği vücudunun tadını çıkarmam için bana izin vermekten çekinmemesine bayılıyorum. Layla kendini örtmeye çalışmıyor ve lanet olsun, bu çok seksi.

"Huzurlu... patronum dün gece beni oldukça geç saatlere kadar ayakta tuttu." Dişleri alt dudağını yakalıyor.

"Bana bir pislik gibi geldi."

"Oh, hiçbir fikrin yok. O da son derece talepkâr." Allığı daha derin bir tona dönüşüyor ve o mükemmel meme uçları, su sıkı tomurcukların etrafında gezinirken sertleşiyor.

Kahretsin, kız
muhteşem. "Ne sikim
ama."

"En azından bir ya da iki kurtarıcı özelliği var."

"Öyle mi?" Gözlerim vücudunu bir kez daha tarıyor ve bakışlarımın ağırlığı altında kıvranmaya başladığını fark ediyorum. Özellikle de uyluklarının birleştiği yerde, su seviyesinin altında kalan noktaya odaklandığımda. "Bunlar ne olabilir?"

"Birincisi, elleri konusunda oldukça yetenekli."

Kaşlarım havaya kalkıyor ve fayansların üzerinden geçip ona ellerimin şu anda ne kadar becerikli olmak istediğini gösterme isteğimle savaşıyorum.

"Kulağa umut verici geliyor. Başka ne var?"

"Söylemeli miyim bilmiyorum." Sesinde o boğuk kenar beliriyor. Bu kız kısmen masum, kısmen baştan çıkarıcı ve tamamen Layla gibi konuştuğunda aletimin dikkat kesilmesine neden olan şey.

"Belki bilmek istiyordur."

İsli kirpikleri hafifçe titrerken dişleri alt dudağının dolgunluğuna batıyor. Güzel, o da en az benim kadar tahrik olmuş.

"Şey, bu ters şapkayla içeri giriyor ve bu *kesinlikle* son derece olumlu bir nitelik."

Kaçmakla tehdit eden sırtışıla savaşmak zorundayım. "Şapkalarım karşı bir ilgin mi var bebeğim?"

Layla bana başını sallıyor, aramızdaki gerilim ve sıcaklık arttıkça gözleri biraz camlaşıyor.

"Şapkalı bir kovboy mu? Bu çok seksi. Bana ters şapkayla mı vuracaksın? Beni istediğin yere götürebilirsin." Sert bir yutkunmayla kıvranmaya ve kalçalarını sıkmaya devam ediyor. Orada biriktiğini bildiğim ağrıyı dindirmeme iki saniye kaldı. "Artık tüm sırlarımı biliyorsun,

Bay Wilder. Bu konuda ne yapmayı planlıyorsunuz?" Sesi nefes nefese geliyor ve işte o an hamlemi yapıyorum.

Makyaj masasını iterek banyoya geçiyorum ve geniş kenarına oturuyorum. Küveti çevreleyen geniş bir çıkıntı ile banyonun bir tarafına döşenmiş ve inşa edilmiş. Banyo bu özelliğiyle tasarlandığı için hiç bu kadar memnun olmamıştım.

Flanel kollarım zaten ön kollarımın bir kısmını sarmış durumda ama dirseğime denk gelmesi için birkaç santim daha yukarı katlıyorum.

"Aç mısın meleğim?" Dudaklarının ayrıldığını ve gözlerinin ellerimin hareketini izlediğini izlerken sesim alçalıyor.

Layla bakışlarını benimkilerle buluşturmak için yukarı kaldırıyor, uzun bir süre bana bakıyor ve sonra başını sallıyor.

"Banyodan çıkıp bir şeyler yemek ister misin?" Başını sallıyor.

"Rahat mı?" Parmak uçlarımı yüzeyin hemen altına daldırıp suyu biraz çalkalayarak soruyorum.

Başını sallıyor. "Sen oraya kadar gelmişken olmaz."

"Seni daha rahat ettirmeme ne dersin? İster misin?" "Lütfen."

Dudaklarından süzülen ve etrafta yankılanan zar zor bir fısıltı nemli fayanslar.

Elimi suyun altına kaydırarak onu bakışlarıma kilitliyorum. Layla'nın nefes alıp verişisi sığlaşıyor, göğsü küçük nefes alıp verişlerle inip kalkıyor ve bana ne kadar azgın olduğunu söylüyor.

Dizinin içindeki hassas noktadan başlayarak uyluğunun yumuşak kabarıklığını yukarı doğru kaydırıldığında, bir parça sarsılıyor. Küçük bir inilti kaçıyor ve ben şimdiden bir sonraki hamlemi planlıyorum.

Onu burada, banyoda becerebilir miyim? Kulağa mükemmel bir fikir gibi geliyor.

Elim daha yukarı kayıyor ve amının yumuşaklığına ulaştığım anda inleme dürtüsüne karşı koyuyorum. O kadar tahrik olmuş, damlıyor ve dokunuşuma hazır ki, tam da umduğum gibi. Kaygan ve kaygan ve şimdiden arzuyla şişmiş.

"Tatlı küçük amcığın bu kadar ıslanıyorsa sanırım şapkamı daha sık ters takmam gerekiyor." Diğer elimle dizinin altından kancalıyorum, ayak bileğini yakalayana kadar bir avucumu baldırının eğiminden ve kıvrımından aşağı kaydırıyorum. Gözlerimi onunkilere kilitleyerek ayağını yavaşça sudan çıkarıyorum ve bacağını banyonun kenarından geçirerek kalçama yaslıyorum.

tam benim için. Parmaklarım yarığından geçip girişine dalıyor, sonra da dikkatimi bekleyen somurtkan tomurcuğun etrafında dönmeye başlıyor.

O sinir yığınının üzerinden geçer geçmez, Layla dokunuşumun altında kıpırdanıyor ve en tatlı, en azgın sesi çıkarıyor. Sikim onun içine gömüldüğünde tekrar çıkarmasını sağlamak benim görevim olacak.

"Benden ne istediğini söyle meleğim." Klitorisinin üzerinde sert daireler çiziyorum ve göz bebeklerinin genişleme şeklini, damarlarında dolaşmaya başlayan zevki yutuyorum.

"Seni istiyorum. İçimde sana ihtiyacım var."

Bileğini daha sıkı kavrayarak baldırının altındaki, onu eriteceğini bildiğim o zevkli noktaya bastırıyorum. Diğer elimi kaydırmam yetiyor, iki parmağımı kaygan amına sokuyorum ve gözleri bir iniltiyle kapanıyor.

"Bana doğruyu söylemelisin, bebeğim. Bu sabah mutfakta büyük bir oyundan bahsettin, ama bunu düşünmek için bütün günün vardı, tıpkı benim gibi. Şimdi, kelimelerini kullanmanı duymam gerek."

O kadar ipeksi ve ıslak ki, sıkı kanalı parmaklarımı her an biraz daha derine çekiyor. Ben onu doldururken kız arkadaşımın üzerime kapanmasını ve dişlerini boynuma gömmesini istiyorum. Sikimin içindeki hayatı sıkarken yüzünde beliren her mükemmel ifadeyi görebilmek istiyorum.

Bunun için ne kadar çaresiz olsam da, bana kesin bir dille söylemediği sürece hiçbir şey yapmayacağım. Sözler onun dudaklarından çıkmalı.

"Colt..." Parmaklarımı makaslamaya, onu çalıştırmaya ve beni almaya hazır hale getirmeye başladığımda iniltisi boğazında düğümleniyor. O kadar sıkı ki, amı parmaklarımın etrafında kadifemsi bir eldiven gibi, ama onu incitme riskini göze almak istemiyorum.

Üçüncü bir parmak daha ekliyorum ve lanet olası bir rüya gibi benim için eğiliyor. Meme uçları koyu pembe ve çok güzel, gergin, kıvrımlı tepelere doğru sertleşmiş.

"Göğüslerinle oyna, onlarla alay edilmesini nasıl sevdiğini göster bana."

Hiç tereddüt etmeden onları çimdikliyor ve koparıyor. Onu izlerken taşaklarım zonkluyor, parmaklarımı daha sıkı kavradığını hissediyorum.

"Bana söyleyene kadar sana istediğini vermeyeceğim. Söylediğini duymalıyım ama istediğimin bu olduğunu düşündüğün için değil. Sana ihtiyacın olan her şeyi vereceğim, yeter ki doğru olsun." Parmaklarım girip çıkmaya başlıyorum, vücudu sallanıyor, suyun kaldırma kuvvetiyle beşik gibi sallanıyor.

Layla kapüşonlu bakışları, dudaklarını büzüştürmesi ve boğucu sesindeki en ufak bir törpüden başka bir şeyle beni harap ediyor.

"Aramızda hiçbir şey yokken seni hissetmek istiyorum. Lütfen bana her şeye sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu göster. Bütün gün bunu düşünmeden duramadım."

"Benimle damlamak ister misin meleğim?"

Amcığı parmaklarımın etrafında hemen sıkılaşıyor ve yumuşak bir inilti havayı dolduruyor.

"Evet. Tanrım, evet. Bunu istiyorum."

"Açık konuşmalısın. Bana tam olarak ne istediğini söyle."

Layla tam sınırdadır. Parmakları durmaksızın meme uçlarını okşuyor, amının duvarları parmaklarımın etrafında çırpınıyor. Muhtaç küçük seslerle bağlanmış sığ, nefes nefese nefesler yükseliyor.

Lanet olsun, bu kız bir hayal.

"Lütfen prezervatif kullanma. Benimleyken buna ihtiyacın yok." İnliyor ve kalçalarını bana doğru savuruyor. "Beni çıplak becer, kovboy. Her şeyini hissetmek istiyorum. Beni döllerinle nasıl doldurduğunu hissetmek istiyorum."

Aman Tanrım. Bu güzel kızın ağzından en iğrenç kelimeler dökülürken neredeyse boğuluyordum ve işim bitmişti. Başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdirirken ve mükemmel bir şekilde çözülmesine aç bir şekilde içine girip çıkarken sırtı eğiliyor. İnliyor, titriyor ve elimi sıkarak sertleşmiş meme uçlarını çimdikliyor.

Bacağını tutuyorum, elimden kurtulmaya çalıştığında bile bana açık kalması için ısrar ediyorum ve bacaklarını birbirine çekiyorum, aşağı inerken ona masaj yapıyorum. Ya da belki o bile değil, çok açgözlüyüm ve ona inmek için fazla şans vermiyorum - tam olarak farkına varmadan önce, bu güzel kıızı daha sert çalıştırıyorum, o değerli bir sonraki doruk noktasını sıkıca hedefliyorum.

Ama kendimi ondan kurtarmalıyım. Eğer bunu yaparsam, en azından kıyafetlerimden kurtulmalıyım. Aletim çelik bir çubuk gibi, etrafımı saran ipeksi kanalının her yumuşak dalgalanmasını hissetmeye hazır.

Dişlerimi sıkarak elimi çekiyorum, ama mükemmel kızımın tadını emmeden ve görüntüyü içine çektiği her saniyenin tadını çıkarmadan önce değil.

"İçine girmemi mi istiyorsun? Yalvarırken çok tatlı oluyorsun meleğim."

Layla sırtını eğiyor ve ılık su tüm kıvrımlarının etrafında gezinerek çıplaklığına uygun parıldayan, yanardöner bir elbise oluşturuyor. Şeffaf bir

Buhar ve damlacıklar ıslak teninin üzerinde dolaşıyor, karnının kabarıklığını, kalçalarının üstündeki kıvrımı, göğüslerinin dolgunluğunu okşuyor.

"Biniyor musun baba?" Kirpiklerini bana doğru kırıştırıyor ve uzun süre dayanmak için mücadele edeceğim her ihtimal var. Bu kız yetişkin hayatımda ikinci kez beni kot pantolonumun içinde patlamaya hazır hale getirdi.

"Kımıldamayı aklından bile geçirme; tabii ki seninle oraya gireceğim." Uzanıp şapkamı çıkarıyorum ve gömleğimi başımın üzerine çekmeden önce üstteki birkaç düğmeyi karıştırıyorum. Neden yaz mevsiminde değiliz ki? İkimizin de gün boyu neredeyse hiçbir şey giymemesini sağlayabilseydim çok daha kullanışlı olurdu. Aramızda her zaman çok fazla kıyafet oluyor ve Layla'ya elbise, etek ya da onu bu çiftlikte götürmek ve içine girmek istediğim tüm yerlere çok daha uygun bir şey giymesi için ısrar edemediğim gerçeğine içten içe lanet ediyorum.

Bu kızla sadece iki haftalık anılarım olacaksa, onu mümkün olan her yerde gördüğümünden emin olacağım.

Tanrım, Layla'yı kaçırıp kısa bir süreliğine saklanmak istediğim özel bir yer bildiğim göğsüme çarpıyor. Sorun şu ki, oraya gitmek için yeterli zamanımız olacağından şüpheliyim.

Kot pantolonumu ve külotumu çıkarıp banyonun üzerinde duruyorum ve bir an için sikimi avuçluyorum. Bu nasıl bir cennet ki, onunla birlikte suya girebiliyor, onu hissedebiliyor ve asla izin verilmemesi gereken bir şekilde onunla birlikte olabiliyorum.

Bir ateş rüyası olsa da, yine de iki elimle tutacağım. Beni bekleyen sefil ve yalnız geleceğe lanet olsun. Bu, sonsuza dek sahip olacağım bir an ve bunu bana isteyerek veren kız o.

Kahretsin, kesinlikle Layla kadar mükemmel birini hak etmiyorum.

"Buraya gel kovboy," diye mırıldanıyor ve etrafımda dönüyor, bu da bir saniye bile tereddüt etmeden söylediği şeyi yapmam anlamına geliyor.

Su hâlâ ılık ve ayrıca yakınında olduğum için tenim aşırı ısınmış hissediyor. Ben rahatça girip onu kalçalarıma oturması için yönlendirirken uzuvlarımız birbirine karışıyor ve sikim aramızda yükseliyor. Layla parmaklarını saçlarıma geçirerek ağzıma dalıyor, bu küçük hareket zihnimin boşalmasına neden oluyor.

Ağzımın içinde o tatlı küçük sesleri çıkarırken beni tüketen o ve sadece o. Yumuşak kıvrımları, sanki bedenlerimiz bir çağ önce evrenin bir yerlerinde planlanmış gibi üzerime oturuyor.

Layla'yı öpmek, asla hafife almayı planlamadığım bir ayrıcalık.

Neden birlikte olmak için bu kadar *doğru* hissettiğim kişi, sahip olamadığım biri oluyor? Elimde tutamadığım biri. Güzel bir yaratık, acı verecek kadar kısa bir süre için bana hediye ediliyor. Aramızda çalınmış, karla kaplı bir sırdan başka bir şey bırakmadan.

"Colt..." Sırılsıklam amcığı boyuma doğru sallanıyor ve burada birbirimize o kadar yakın, samimi ve kavurucu bir sıcaklıkla kilitlenmiş durumdayız ki. Su sessizce şırıldıyor, o görünmez çizgiyi ilk kez geçmemizin üzerinden ancak yirmi dört saat geçtiği düşünülüğünde inanılmaz görünen bir ritimle bedenlerimizi sarıyor.

Sanki bu kızı, çarşafı dolanmış tek bir gece kadar basit bir şeyden daha uzun bir ömür boyu tanıyormuşum gibi geliyor.

"İstiyor musun? Hepsi senin." Bir elimle parmaklarım kalçasının kabarıklığına giriyor, diğer elimle alındaki nemli saç tutamlarını okşuyorum. Çenesini kavrayarak başparmağımla yanaklarının üstündeki çillerin üzerinde geziniyorum. "Benden al. Kendini bana siktir ve bunu ne kadar istediğini göster. Çünkü çok uzun zamandır sana sahip olmayı hayal ediyordum." Her şeyi itiraf edebilirim. En azından bu şekilde, bunun benim açımdan aceleci bir karar olmadığını şüphe duymadan bilebilir. "Şu anda bir rüyadaymışım gibi hissediyorum... uyandığımda bunun gerçek olmadığını fark edersem her an acı verici bir şekilde sona erecek bir rüya."

Layla bana daha sert sürtünüyor, gözlerinde zümrüt yeşilinin puslu bir tonu dans ederken, amını uzunluğumun her tarafına sürtmenin ne kadar iyi hissettirdiğinin zevkiyle patlıyorlar. "Bunun hayalini mi kurdun?" O kabarık dudaklar sakalımın çiziklerinden dolayı mükemmel bir gül rengine büründü.

Kesinlikle. Kendi akıl sağlığım için çok sık. "Muhtemelen itiraf etmem gerekenden daha fazla, bebeğim."

"Beni mi istedin?" Kalçalarını kaydırırken küçük bir inilti çıkıyor ve sikimin başı klitorisini dürtüyor.

Benim ona anlatmamdan hoşlanıyor ve ben de bu kızı ne mutlu edecekse onu yapmanın kölesinden başka bir şey değilim.

"Layla, sana ellerimi kendime saklamakla ilgili baş etmek zorunda kaldığım her şeyi anlatsam..." Aşağı uzanıp elini etrafıma sararak sikimi okşarken ve sinir yumuşağına defalarca vururken ikimiz de inliyoruz.

Tanrım. Çenesini kavrayan elim aşağı kayarak boynunun ön tarafına tam olarak oturuyor. Onu kalçasından ve boğazının sütunundan sıkıştırdım ve eğer hemen şimdi içine girmezsem lanet olası parçalara ayrılacağım.

"Çok yaklaştım." İnliyor ve kucağıma oturmuş lanet bir sanat eseri gibi kendini kaldırıp beni girişine doğru yönlendiriyor.

Her şeyi hissettiğimde tüm vücudum aydınlanıyor. Isı, kayganlık ve narin lanet olası ten. İçine girmemek için burnumdan nefes almaya odaklanmak zorundayım, çünkü burası başka hiçbir şeye benzemiyor. Parmaklarımı etine doğru gererken, o büyüleyici yeşil bakışlardan akan zevki izliyorum.

"Tanrım... bunu yapmaya devam et." Dudakları ayrılıyor.

"Elimi o güzel boynuna dolamamı seviyor musun bebeğim?" Kavrayışım sıkı değil, hava akışını kısıtlamıyorum ama parmaklarım daha sıkı sarılınca inliyor.

"Mmmhmm. Tanrım, evet."

Sırılsıklam göbeğinin ucuma baskı yaptığı yer o kadar sıcak ki. İnanılmaz derecede ıslak, beni almaya o kadar hazır ki, girişinin aletimin tepesini karşılama hissi gözlerimin başımın arkasına yuvarlanmasına neden oluyor.

"Oh, lanet olsun. Oh, Tanrım." Layla zor nefes alıyor. Nabızı parmak uçlarımin altında uçuşan bir sinek kuşu gibi çırpınıyor.

"Fffuuuck. Angel, işte bu." Aylar süren saplantı, onun tatlı amını doldurmakla ilgili delice düşünceler, sonunda gevşiyor ve bilincime kükrüyor.

Homurdanıyorum ve taşaklarım sıkılaşıyor, zaten hazır ve boşaltmaya hazırım. Geçmişim düşünüldüğünde hiçbir anlam ifade etmeyen ama Layla tarafından hayata geçirilen o tek hedefle onun içinde harcamaya hazırım.

Umutsuz bir sahiplenme
ihtiyacı. İşaretleme.

Sahiplenme. *Yetiştirme.*

Kendini alçalttığında, duvarları uzunluğumun etrafında geriliyor ve kadife sıcaklığının bana kalıplanmasının dalgalandıran hissi bir sel gibi hissediyor, doğrudan horozuma koşan ilkel bir saplantı seli. Gözlerim yüzündeki ifadeyi yutmakla, yumuşak pembe amının her santimini yuttuğu, çıplak aletimin içinde kaybolduğu yer arasında gidip geliyor.

Zevk alevleniyor ve omurgamın alt kısımlarında birikiyor. İkimizden de tıslama sesleri çıkıyor ve Layla ağırlığını tamamen yerleştirmek için aşağı kayarken kalçalarını sabit bir şekilde sallayarak kendini üzerimde beceriyor.

"Siktir, aman Tanrım..."

"Biliyorum bebeğim." Parmaklarım hafifçe bükülüyor.

O da bunu hissedince gözleri kapanıyor. O kadar dolu ki ve bu açıyla neredeyse tamamen saplanmış, kabzasına kadar batmış.

"Tanrım. Çok büyüksün."

"İşte bu, meleğim. Çok iyi gidiyorsun. Bak nasıl da dolmuşsun, her şeyimi alıyorsun." Sanki sırf sikim içine girsin ve birlikte böyle sallanalım diye yaratılmış gibi. Buharla sarılmış, sürüklenen bilincim, onunla birlikteyken saatleri kaybetmenin ne kadar kolay olduğunun sadece belli belirsiz farkında.

"Colt-" Yarı fısıldıyor, yarı inliyor ve işte o zaman tüm kaslarımın gerildiğini hissediyorum. Kaygan kanalı etrafımı sıkıyor ve ben zar zor dayanıyorum.

Parmaklarım kalçasını sıkıca kavırıyor. Bu kız şimdiden yıldızları görmemi sağladı.

"Tanrım. Bu şekilde uzun süre dayanamayacağım. Tanrım, çok iyi hissediyorsun."

"Lütfen. Çok yaklaştım. Lütfen içime gel."

"Siktir." Bütün iğrenç hayallerim beni sarıyor ve onu ağzıma doğru çekiyorum, dudaklarıma gömülürken parmaklarımı boğazının sütununda sıkı sıkı tutuyorum. "Sür beni. İsteddiğini bildiğim gibi sık beni - sert ve hızlı, meleğim; sonra yavaşlayabiliriz, çünkü seninle işim bitmedi."

Dudakları benimkilerin üzerinde gezinirken ağzıma karşı pantolonunu çıkarıyor. "Çok derinsin... oh tanrım... oh tanrım."

"Aynen böyle. Vay anasını." Hayal edilebilecek en sıkı yumruk tarafından sıkılmış gibi hissediyorum. O tatlı kalçalar üzerimde çalışıyor, kalçalarım kavrayışımın altında yuvarlanıyor.

"Colt, benimle gel."

"Merak etme bebeğim. Ben yanıdayım." Alt dudağını dişlerimin arasına sıkıştırırken, elim ıslak bedenlerimizin arasına giriyor ve klitorisinin somurtan tomurcuğunu arıyor.

Sınırsız bir zevkle ağzıma doğru ağılıyor ve ben her şeyi hissediyorum. İçine öyle derin gömülmüştüm ki, bu umurumda bile değildi.

her şey kısa ve çaresiz, çünkü bu kızın her bir parçasını becermek ve onu işaretlemek niyetindeyim. Tekrar ve tekrar.

Gelirken aramızda inilti ve inlemeler uçuşuyor. Doruk noktam, onun boyumu kavrama gücüyle uyum içinde, ileriye doğru atmaya hazır bir şekilde birikiyor ve yükleniyor. Yakıcı ısı dalgaları parlayıp kıvılcımlanırken göğsümün derinliklerinde bir yerlerden bir homurtu yükseliyor ve daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen bir dalgalanma karnıma doğru roketler fırlatıyor.

"*Ffffuck*. Siktir."

Layla titreyerek kendinden geçiyor. Alt dudağını acımasızca sıkarken mırıldandığı sözcükleri hıçkırığa hıçkırığa söylüyor. "*Oh Tanrım. Geliyorum. Geliyorum.*"

"Angel. Oh, lanet olsun. *Unnghhh*." İçimde uçuşan ihtiyacın itici gücüne kendimi kaptırıyorum. Taşaklarım yukarı kalkıyor, sikim şişiyor ve kasıklarımın sağanak gibi bir his akıyor. Sıkı. Çaresiz. Açlık. Onu doldururken inanılmaz bir salıverilme hissi beni ele geçiriyor.

Aletim nabız gibi atıyor ve bu arada Layla yüzünü boynuma gömdü. Amcığı sıkmaya devam ederken dişleri içime batıyor ve ben boşalmayı durduramıyorum gibiyim. Lanet olsun. Orada olmaması gereken kız kucağımda. Ellerimi sarmamam gereken kız. İçinde olmama izin vermemem gereken. Şu anda dölümle, tohumumla dolu ve adımını inliyor.

Her şeyin yasak olduğu o anın içinde süzülürken kulaklarımda çarpan kan ve göğsümden kaçmaya çalışan kalbimden başka bir şey yok. Ben. Onun. Biz. Çizgiyi çoktan aştığımızı biliyorum, ama artık çok ileri gittik, geri dönüşü olmayan noktayı çoktan geçtik. Yine de bir yol bizi daha önce hiç kimseyle yaşamadığım bir şekilde birleştiriyor.

Ani bir his, beden dışı halimde bile dikkatimi talep ederek içeri giriyor.

Başka kimsenin Layla'yı bu şekilde tanımasını istemiyorum. O bana ait.

Gitmesine izin

veremem. Bırakmak

zorunda olsam bile.

Bana verilen ve hayatta kalmayı öğrenmem gereken bir lanet, artık kendime bir yudum izin verdiğime ve ona sahip çıkmanın nasıl bir şey olduğunu bilmenin zehirli kadehinden sarhoş olduğuma göre.

"Buraya gel, meleğim." Boğazım acıyor. Sanki sesim kısılmış gibi ve kısa bir an için, boğazımdaki sağır edici gümbürtünün

az önce yüksek sesle kükrüyordum.

"Mmm... Tanrım... Bu şimdiye kadar yaşadığım en ateşli şey." Layla'nın sesi orgazm sonrası uykulu ve çok değerli geliyor. Yumuşacık dudakları ve dilinin küçük turları boğazımın yan tarafında sıcak, ıslak bir çizgi oluşturuyor. Ağızlarımız birbirine yapışana kadar çeneme öpücükler konduruyor.

Sikim kesinlikle ara vermekle ilgilenmiyor, çünkü dillerimiz buluştuğu ve başka bir şehvetli bağlantı turunda ileriye doğru kaydığı anda, bir kez daha hayata dönüyor. Vücudumdaki tüm kan güneye doğru akıyor ve onun tatlılığını her tarafıma sürmesine karşılık olarak uzunluğumun tekmelendiğini hissediyorum.

Dilini emerken inliyor.

"Bütün gece boyunca amının derinliklerinde olmak istiyorum." Avuçlarımı omurgasının uzunluğu boyunca gezdirdikten sonra kıcını avuçlamak için aşağı uzanıyorum. O kadar uysal ve yumuşak ki, hâlâ üzerimde olmasına rağmen, yuvarlak etini yoğururken sırtının nasıl eğildiğini ve dokunuşumun peşinden nasıl koştuğunu hissediyorum.

"Tek istediğim bu." Ben kıcıyla oynarken nefesi kesiliyor ve etrafımda sıkılaşıyor. Onu ayırıyor ve ayırıyor, ama henüz onunla oynamıyorum. Sadece birbirimizle ne kadar mükemmel bir şekilde kaynaştığımızı görmenin keyfini çıkarıyorum.

"Daha fazlasını mı istiyorsun meleğim? Tekrar doldurulmak ister misin? İçinden daha fazla dölümün akmasını ister misin?"

Yanıt olarak içinden bir zevk titremesi geçiyor. Hafifçe kıpırdandığında, birbirimize bastırdığımız bedenlerimizin arasından kayan yapışkan salgının kabarışını hissedebiliyorum. Bir dahaki sefere izlemek istediğim düşüncesine kapılıyorum. Bu kızın benim kanıtımla kaplanmasının neye benzediğini görmek istiyorum ve onu yukarı kaydırıp o dar kanalın içine geri itme dürtüsü lanet olası bir baş ağrısı.

Bu canavarın ne olduğu ya da hangi cehennemden geldiği hakkında hiçbir fikrim yok, ama kızım için vahşi.

"Evet. *Lütfen*." Layla boğazıma doğru başını sallıyor ve ben bu iki hafta bittikten sonra ne halt edeceğimi bilmiyorum.

Ama şimdilik, derinlere dalıyorum ve tıpkı bizi bu dağın tepesinde izole eden fırtına ve kar yağışı gibi, Devil's Peak Çiftliği'nde sabah olana kadar onun zevkli derinliklerinde kayboluyorum.

Dudaklarım kulağını buluyor ve kelimeler ipek kadar kolay akıyor. "Ne istersen."

BÖLÜM 24

"E Affedersiniz? En sevdiğiniz kişiye böyle mi davranırsınız?"
Winnie homurdanıyor ve beni ısrarla dürtüyor, daha fazla ilgi istiyor ve kulağının arkasını kaşıyor, ben de onu şımartıyorum.
Tabii ki.

"Temizlenmeye çalışıyorum. Sürekli muhtaç halinle yardımcı olmuyorsun, biliyorsun."

Hiç sikine takmıyor ve ceplerimi sanki bir tuğla duvarın tüm inceliğine sahip bin kiloluk bir at gibi değil de, elleri kavrayan bir rakun haydutu gibi araştırıyor.

"Yakında bitirmezsem patronun mutlu olmayacak." Bu sadece kısmen doğru. Colt'un ahır ya da atlar yüzünden geç kalmamı umursayacağını sanmıyorum. Ancak, ilgilenmekte olduğu işlerden dönene kadar işimi bitirmemiş olursam kesinlikle gelip beni içeri sürükleyecektir. Ben burada ahırın ve avlunun etrafındaki işleri hallederken, o da uzak sınırda çitleri onarıyordu.

O gün için yollarımızı ayırdıktan sonra onu görme beklentisiyle amım sıkılıyor. O kadar da uzun sürmedi. Adam bu sabahın küçük saatlerinde beni diliyle boşalttı ve adını inletti.

Birbirimize olan merakımızı gidermekten başka bir şey yapmadığımız bir hafta oldu ve kahretsin, bir kız Colton Wilder'ın merhametine alışabilir.

Kovboyum bir tanrı gibi sikişiyor ve bana bir prenses gibi davranıyor ve birlikte geçirdiğimiz zamanın sona erdiğinin çok acı bir şekilde farkındayım.

Eski erkek arkadaşımın babasına resmen aşık oldum ve en acımasız gerçek şu ki dağ yolu her an yeniden açılabilir

Açık ve ılık bir havaya sahip olduk ve tüm hesaplara göre, yol ekibi hiçbir aksaklık bildirmeden mükemmel bir zaman geçiriyor.

Her lanet olası gün, bir şeyin onların istikrarlı ilerleyişini engellemesi için sessiz bir dua gönderdim.

Merhaba, benim, Layla... yine. Kısa sürede başka bir fırtına gönderme şansınız var mı, böylece yaşımın iki katı bir adam ve onun devasa sikiyle karlı bir cennette mahsur kalmaya devam edebilirim?

"Onların da verimliliklerinin de canı cehenneme," diye mırıldanıyorum ve Winnie de aynı fikirdeymiş gibi bir ses çıkarıyor. Ya da belki de yargılayıcı bir sürtük gibi davranıyor. Bilmiyorum ama bu atlar geçen hafta yarı çıplaklığımı fazlasıyla gördüler. Yani her iki şekilde de olabilir, gerçekten.

Colt beni burada şaşırtmayı seviyor ve beni beklenmedik bir şekilde ahırda çalışırken yakalaması şimdiye kadarki en büyük tahrik edici şey.

Hemen hemen her yüzeyde sevişmeyi başardık. Cehennem kadar seksi bir kovboyun beni domaltması ve kulağıma onun sikini çok iyi aldığımı ve döllerıyla dolu çok güzel göründüğümü homurdanması? Bunun beni ona ne kadar muhtaç ettiğini düşündükçe yanaklarım yeniden ısınıyor.

Görünüşe göre, ikinizin de daha önce başka biriyle keşfetmediğiniz bir sapkınlığı olduğunda... bu fanteziyi birbirinizle şımartmaya devam etmek için birçok neden var.

"Kıpırdama, meleğim." Alnımız birbirine değiyor, terden ıslanmış, mutfak tezgâhının üzerinde çılgınca sevişirken oluşan sisin ardından aşağı iniyor. Dizlerimi olabildiğince geniş bir şekilde bastırıyor, giriş yerimde kabaran kanıtlarını temizlemek için aramıza uzanıyor. Çırpınan kalp atışlarına karışan emilmiş nefeslerle, o iki kalın parmağını tekrar içeri iterken ikimiz de şaşkın ve delicesine tahrik olmuş bir şekilde bakıyoruz.

"Sikeyim. Babacığım. Bu çok ateşli." Kukum kasılıyor, sert kovboyumun içime bastırmasına tepki olarak dalgalanıyor, hala hassas ve daha fazlası için çaresiz.

"Tanrım. Şu haline bak. Parmak eklemlerimin etrafına gerilmişsin. Döl sızdırıyorsun," diye mırıldanıyor Colt ateşli bir şekilde.

Aleti çoktan yarıya kadar sertleşti.

Beni tekrar tohumuyla doldurması için yalvarmak üzereydim.

İkimizin de zevk aldığı şekilde bedenimi kullandığı anılara geri dönmem için beni tehdit eden sersemlikten kendimi kurtarmam gerekiyor.

Bu kadar çabuk, bu kadar çabuk bağımlı olabilir miyim?

Bu tehlikeli bir düşünce, çünkü kendime bu tür bir düşüncenin tek bir ipliğine izin vermenin bile kötü bir ilmik öreceğini biliyorum.

Haberler.

Aramızdaki bu şey her an sona erebilir ve aptal kalbim her fırsatta Colt'un kollarına sarılmamak düşüncesiyle sıkışıyor.

Ben tam bir aptal değilim. Bu dağın tepesinde birlikte kara saplanmışken bir şeylerin olmasına izin vermenin riskini bilerek bunu kabul ettim. İtiraf etmek bana ne kadar acı verse de, bu anlamaya Colt'un beni asla oğluna tercih etmeyeceği gerçeğine gözlerimi sonuna kadar açarak girdim ve onu bunu yapmasını bekleyemeyecek kadar derinden önemsiyorum.

Her ne kadar bencil olmak istesem de, ben böyle biri değilim ve iyi bir şehit kız gibi, onunla Kayce'in arasına girmeyeceğim. Ebeveynsiz olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum ve Kayce tamamen yetişkin, kısmen işlevsel bir yetişkin olsa da, Colt ile uzun vadede bir ilişki kurabilmeyi hak ediyor.

Vay canına, ama bu sert adam için mümkün olan en kötü şekilde sahip değilsem.

Şu anda karnımda uçuşan kelebekler, duygularımın çok tehlikeli bir gölge aldığını hatırlatıyor. Sadece bu adama kapılıp gitme riskiyle karşı karşıya değilim, tehlike şu ki çoktan denize sürüklendim, artık ufku göremiyorum, suda ilerlemeye devam etme ve başımı yüzeyin üzerinde tutma isteğinden başka bir şeyim yok.

Tek istediğim durmak ve kendime izin vermek, düşmek, onun sıcaklığı, kokusu ve yetenekli kollarıyla çevrenmek.

Onun tek bir damlasında boğulmaktan mutluluk duyarım.

Telefonumdaki saate baktığımda Colt'un dönmesine daha bir saat olduğunu görüyorum. Öğleden sonra gün ışığının su gibi akıp gittiği o an henüz gelmedi ve son zamanlarda hava kararlı bir şekilde mavi ve güneşli.

Buz, rüzgar ve sığırların çiftlikte katlanmak zorunda kaldığı korkunç koşullar yerine minnettar *olmam gereken* bir şey. Ama yine de kalbim bu bahar benzeri hava şölenine surat asıyor.

Colt büyük olasılıkla kendisine verilen gün ışığının her dakikasını arazinin en uzak noktalarında bu işleri yapmak için kullanacak, bu yüzden akşam yemeğini birlikte ısıtabileceğimiz ve ateşin önünde birbirimizi keşfederek saatler geçirebileceğimiz zamana kadar kendimi işe yarar hale getirebilirim.

Ahırın arka tarafında yapmak istediğim birkaç iş var. Arka tarafta fazladan odun ve çıra stokumuz var ve eve yakın bir yerde büyük bir odun stoku yapmayı planlıyorum. Her zaman bir centilmen olan Colt bana bu konuda endişelenmememi ve işi ona bırakmamı söylemişti ama ben büyük bir kızım ve etrafta biraz odun taşımayı kaldırabilirim.

Ana kapıdan çıkarken sağa dönüp ahırın ana kullanım alanlarından en uzak olan tarafını takip ediyorum. Dürüst olmak gerekirse, Colt'un da buraya geldiğini hiç görmedim; burası çiftlik enkazının garip bir çeşitliliğinin yaşadığı bir yer. Tahta ve tellerden oluşan bir mezarlık ve çalışan bir çiftlikte yağmurlu bir günün beklentisiyle bir yere konulması gereken, ara sıra işe yarayan türden şeyler.

Bu taraftaki kar henüz tamamen erimedi. Ahırla uzun çam ağaçları arasındaki şerit neredeyse bütün gün gölgede kalıyor ve son fırtınadan arta kalanlar yer yer birikmiş durumda. İlk geldiğimde Colt'un bana gösterdiği yerlerden biri de burasıydı, gerekirse erzak alabileceğimi söylemişti, bu yüzden buz ve kar katmanlarının altında saklı bir şeye takılıp bileğimi burkmak istemediğimden en uçta odunların yığılı olduğunu bildiğim yere doğru ilerlemeye dikkat ediyorum.

Kesilmiş kütük yığınının ulaştığımda, yığabileceğim ve eve bir yük taşıyabileceğim el arabasını görüyorum. Çıra ile başlayıp daha sonra daha büyük parçalarla uğraşırsam, bu makul bir miktar olacaktır. Kimse zifiri karanlıkta ve hava boka dönmüşken odun stoklarının azaldığını fark etmek istemez.

Colt'un endişelenmesi gereken bir iş daha azaldı. O adamın en iyi zamanlarda bile burada yeterince işi var. Güneş hâlâ gökyüzünde alçakta geziniyor, bu işi halletmek için mükemmel bir fırsat.

El arabasındaki kar ve buz kalıntılarını temizleyip yanıma koyuyorum ve odun duvarına dönüyorum. Benden daha uzun bir şekilde yığılmış ve en küçük parçalar en üste dikkatlice yerleştirilmiş. Tabii ki, burada çoğu zaman tek başına olan kovboy her şeyi mükemmel bir şekilde istiflemiştir - sadece bunu kendi erişimine uyacak şekilde yapmıştır.

Bu benim için çok yüksek.

Bu biraz marifet gerektirecek, çünkü ister tembellik deyin ister inatçılık, ama kendime bir merdiven bulmak için ahıra kadar gitmeyeceğim.

Yığının kenarında asılı duran bir odun yuvarlağı var, gerilirsem onu devirebileceğimden eminim. Geçici bir süre dengede durmak için mükemmel olacak.

En üstteki çıra ve odun katmanını geçene kadar yüksekliği artırıyorum. Bunu kaldırdıktan sonra, bir sonraki hala başımın üzerinde, ama en azından yerde durduğum yerden ona ulaşabileceğim.

Tam bir aptal gibi görünerek -ve başıma çığ gibi odun düşmesi riskini almak istemediğimden son derece dikkatli bir şekilde- kütüğün kenarını yakalamak için yukarı doğru zorlanıyorum. Sadece çarpmam gerekecek. Bu şey yığının önünden sarkıyor ve yerçekiminin benim için tüm zor işi yapması için fazla bir dürtmeye ihtiyaç duymayacak.

Parmaklarım ağaç kabuğunu sıyrıyor ve biraz kayıyor ama buradaki buz sayesinde sıkışmış olabilir. Ahırın bu tarafı çok soğuk ve gölgeli ama bu işi halletmeye kararlıyım. Tekrar uzandığımda ayak parmaklarımın botlarımın içinde uyuduğunu hissediyorum ve parmaklarım tahta parçasına çarptığında bir küfür savuruyorum ama sadece bir kısmı yerinden çıkıyor.

"Haydi, pislik," diye homurdanıyorum ve bu sefer biraz yukarı doğru sıçrayıp kenara vuruyorum, bu da istenen etkiyi yaratıyor. Kütük gevşiyor ve yere yuvarlanıyor. Onu yakalamak niyetinde değilim, bu yüzden bir gümbürtüyle düşmesine izin veriyorum, şimdi kendime basamak taburesi olarak kullanmak için kalın, ağır bir tahta parçası bulduğum için çok memnun hissediyorum.

Ancak sıkıştırılmış kar tabakasına bir gümbürtüyle çarptığında midem bulanıyor. Duymayı beklediğim ses yerine, kaygan bir ses ve bir şangırtı geliyor. Ağır döküm metal, beyaz örtünün altında kısmen gizlendiği yerden yukarı doğru sıçrıyor. Çelikten yapılmış keskin katmanlı dişler birbirine çarpıyor.

Lanet bir ayı tuzağı.

Tam odun yığınının önünde ve şu anda titreyerek durduğum yerden sadece birkaç santim ötede.

Her şey çok kafa karıştırıcı geliyor. Zihnim bir telaş içinde her şeyi bir araya getirmeye çalışıyor. Colt çiftlikte aylardan, tuzaklardan ya da bu tür şeylerden hiç bahsetmemişti. Ayı tuzakları yasadışı, değil mi? Bana odun kaynağının yerini gösterme zahmetine katlanıp da bu kadar tehlikeli bir şeye dikkat çekmeyi unutmazdı herhalde.

Eğer bir ayağımı yana atsaydım -sağımdaki o tahta parçasına doğru uzanıp hamle yapsaydım- şu anda o güçlü, et parçalayan dişlerin arasında ezilmiş olan bacağım olurdu.

Bir çığlığı bastırırken elim ağzımı kapatmak için havaya kalktı. İliklerime kadar üşüyorum, hareket edemeyecek kadar sersemlemiş durumdayım. Bir adım atamayacak ya da ağırlığımı değiştiremeyecek kadar dehşet içindeyim. Ya burada karın altında gizlenmiş daha fazlası varsa?

İri gözlerim etrafımdaki beyaz tabakayı incelerken, aslında bir mayın tarlasında durduğumu fark etmek midemi bulandırıyor.

Her yöne uzanan masum görünümlü beyaz örtünün yüzeyinin altında nelerin gizlendiğini söylemek imkansızdır.

"Layla, burada mısın?" Colt'un sesi ahırın girişine yakın bir yerden geliyor. Oh, Tanrım. Ne yapacağımı bilemiyorum. Korku, arkamdaki çam ağaçlarına yapışmış buz sarkıtları gibi beni olduğum yerde dondurdu.

"Colt-" diye mırıldanıyorum. Kahretsin, neden gözyaşlarına boğulacak gibi hissediyorum? Ona seslenirken düşünmüyorum bile, ama ancak ahırın yanından yaklaştığında paniğim tamamen farklı bir duyguya dönüşüyor.

Ya yaralanırsa? Yaralanmasının sorumlusu ben olamam. "Bekle. BEKLE." Ellerim havada uçuşuyor, ele geçirilmiş bir kadın gibi ses çıkarıyorum.

Ona bağıırken kendi kulaklarıma bile. "Kımıldama."

"Layla?" Bana doğru adım atıyor ve botlarının birbiri ardına taze kara vuruşunu izlerken anlık bir erime yaşarken kulaklarıma kan hücum ediyor. Yaklaşan her adımda kanla sonuçlanacağından emin olduğum çıtırdayan ayak sesleri.

"Dur... Yürümeyi kes. Daha fazla yaklaşma." Gözlerimin arkası yaşlarla doldu. Bu konuda hiç iyi değilim ve kafam çok karışık, şok olmuş durumdayım ve bu durumla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum.

Neyse ki durdu ve kara, çatık kaşlarının arkasından bana bir bakış attı.

"Neler oluyor?"

"Kar. Tuzaklar var. Lanet olsun. Yaralanmanı istemiyorum. Lütfen yaklaşma." Saçma sapan kelimelerden oluşan tutarsız bir dereyim.

Sesim çok tiz ve panik içinde çıkıyor ve Colt ben onu durduramadan aramızdaki mesafeyi neredeyse koşarak kapatıyor. "Layla, iyi misin?" Fikrini değiştirmek için bir şey yapabileceğimden daha hızlı hareket ediyor, yüzünün her yerinde endişe yazılı ve onu hareketsiz durmaya çağırıyorum. Dur amına koyayım. Buraya doğru yürümeye devam etme çünkü o acımasız çelik dişlerden biri daha aniden ortaya çıkarsa ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok.

"Ne oldu sana böyle? Bebeğim, nereni incittiğini göster bana." Ben bir şey yapamadan üzerime atladı. Uzuvarlarımdaki tüm kan çekilirken büyük elleri yüzümü kavırıyor.

"Kımıldama. Hiçbir yere adım atma. Kıpırdama." Yumruklarımın ceketinin önünü kavıyorum, sanki can havliyle ona tutunuyormuşum gibi ve şu anda beni dik tutan tek şey o.

"Yaralandın mı?" Tekrarlıyor, sesi sert ama her zamanki gibi yumuşak. Ela bakışları, tetikte ve endişe dolu, bedenimin üzerinde gezinirken her zaman sonsuz bir şefkatle bakıyor.

"Tuzaklar." Kekeliyorum. "Karın altında." "Tuzaklar mı?"

"Tam şurada. Kaç tane olduğunu bilmiyorum." Ceketine sımsıkı yapıştığım için her bir eklemim bembeyaz kesiliyor, çünkü onun bir tarafa doğru adım atması düşüncesine dayanamıyorum. Eğer tüm gücümle onu olduğu yere sabitlemezsem, parçalanacağından, kanlar içinde kalacağından ve kırılacağından eminim.

"Nerede?" Sesi o kadar kararlı ki. Emin, kesin ve eşit bir tonla beynime ulaşıyor ve bir tür sihir yapıyor çünkü saniyeler önce kilitlendiğim panik pençesi daraltıcı tutuşunu gevşetiyor.

Nasıl oluyor da her seferinde beni bu kadar zahmetsizce ikna edebiliyor?

"Tahtanın yanında. Lütfen ayaklarınızı oynatmayın. Lütfen kıpırdamadan durun." Tanrım, o sakinliğin resmiyken benim sesim nasıl da titrek çıkıyor. Bütün bunları tek başına nasıl yapabiliyor? O bu dağ gibi kaya gibi sağlam ve ben ilk sert koşul belirtisinde erimeye hazır bir kar tanesinden başka bir şey değilim.

Colt beni göğsüne doğru çekiyor, bir avucunu kürek kemiklerimin arasına yerleştirirken diğer avucuyla saçlarımı okşuyor. Atlar, açık ovalar ve o günkü çalışmasının teri gibi kokuyor. Bu koku içime işlerken dizlerimin bağı çözülüyor, sanki bu onun süper gücüyümüş gibi yatıştırıyor ve rahatlatıyor.

"İyisin." Sesinin gürültüsü kulağımın altından geliyor. "Karda mükemmel izler bırakmışsın bebeğim. Tek yapacağımız tam olarak daha önce bastığın yerden yürümek, tamam mı? Ben önden gideceğim, sen de hemen arkamdan geleceksin ve yapacağımız tek şey bu. Tuttum seni."

Tuttum seni.

Dürüstçe söyleyebilirim ki, elimi sarsılmış kalbimin üzerine koyduğumda, daha önce benimle konuşulduğunu hiç sanmadığım sözler.

Hayatım boyunca tek başıma mücadele etmek zorunda kaldım. Evaline'le yaşadığım kısa süre ve teyzemin bana elinden geldiğince iyi bakması dışında, hiç kimse bana bu gür ses ve kararlı enerjiyle her şeyin yoluna gireceğini söylemedi. Konuşurken kelimeler sadece Colt'un ağzından çıkmıyor, sesi ondan sıcaklık, ışık ve besin yayan bir ateş gibi yayılıyor.

Gözlerimi sıkarak onun geniş göğsüne doğru başımı sallıyorum. Beynimin içinde yüzen üç küçük kelimeyi engellemek için içimdeki her şeyi kullanıyorum. Şu anda beni tutan ve sakinleştiren adama ne kadar derinden aşık olduğuma dair tamamen uygunsuz bir itirafta bulunmakla tehdit eden kelimeler.

"Hadi seni soğuktan kurtaralım. Ayak izlerimin içine gir. Tek yapman gereken bu."

Bir şey kaburgalarımı çekiştiriyor ve beni ona bağlıyor. Aynen dediği gibi yaparak, buraya ilk geldiğimde karda açtığım izi takip ediyoruz. Eve vardığımızda Devil's Peak'in üzerinde sadece siyahımsı mor bir renk uzanırken gün ışığı tamamen kaybolmuş ve yerini karanlığa bırakmıştı.

Tıpkı hayvanı diktikten sonraki gece olduğu gibi, bana gidip düş almamı söyledi ve sessizce bizim için biraz yiyecek organize etme görevini üstlendi. Daha güçlü olmalıydım ve tüm bu olanları omuz silkerek atlatmalıydım ama şok ve soğuk enerji rezervlerimi tüketti. Ayrıca, eğer onu dinlemezsem bu adamın beni zorla kaldırıp duşa atacağı hissine kapılıyorum.

Mutfağa döndüğümde, beklediğim gibi adada değildi. Tabaklarımız ısıtılmış ve birkaç bira çoktan açılmıştı ama sonra koridordaki ofisinden çıktığını duydum.

Önümde durup çenemi baş ve işaret parmaklarının arasına alıyor ve gözlerimi inceliyor. Bakışlarında bir ciddiyet var ve ne diyeceğimi gerçekten bilmiyorum. Colt gibi bir adamın benim nasıl bir baş belası olduğumu anlaması ve benden kurtulduğu için rahatlama için kaç kere çok fazla? Neden onun huzurunda parçalanıyor gibiyim? Yoksa her biri için orada olduğu bir dizi saçma olay mı?

Artık sonsuza dek sıkışıp kalacağım -zımpara kağıdı gibi beynimi yıpratıcı bir bilgi- dikiş yerlerinden parçalandığınızda bile yanınızda olan birine sahip olmanın nasıl bir his olduğunu bileceğim.

Ne kadar acımasız ve alışılmadık bir ceza. "Daha iyi hissediyor musun?"
Sesi alçak.

Başımı sallıyorum. Bir kez daha, ellerinin sertliğinden ve yakınlığından kendi iyiliğim için çok fazla zevk alıyorum. "Teşekkür ederim..." Sözümü kesiyorum. Tekrar ağlamaya başlama ihtimalim var ve bunu istemiyorum.

"Hadi biraz yemek yiyelim." Başını eğerek dudaklarıma nazik bir öpücük konduruyor, sonra da beni yeniden ısıttığı inanılmaz kokulu yemeğin kaynağına doğru yönlendiriyor. Colton Wilder benim mükemmel erkeğim ve içinde bulunduğumuz durumdan hiç bu kadar nefret etmemiştim.

Bir süre sessizce oturup yemek yedikten sonra Colt boğazını temizliyor. "Evin etrafında kameralar var, onları pek kullanma ihtiyacı duyduğumdan değil. Ama atların güvenliği için ahırın yanında, avluda ve evin önünde birkaç tane var... Gelen gidenin kameraya yakalanabileceği birkaç nokta."

Sakalını kaşıyor, bana bakmıyor, onun yerine elindeki şişenin üzerindeki bira etiketini dikkatle inceliyor.

"Karda fark ettiğim olağandışı bir ayak izi ya da iz yok. Bir haftadır yeni kar yağmadı. Yani her kim buraya çıkıp o tuzağı kurduysa, bunu son fırtına çıkmadan çok önce yapmış. Neden ya da ne için olduğunu kimse bilmiyor ama içimden bir ses bunun o gün hisselere olanlarla bir ilgisi olduğunu söylüyor."

Kazağımın eteğiyle oynuyorum. Ne diyor bu?

"Siz duştayken ben de eski kayıtları gözden geçirdim. Dışarıdaki kameralar hareketleri algılıyor ve bir şeyin ya da birinin geçtiğini tespit ediyor. Birçoğu sadece vahşi yaşamdı ama..."

"Buraya biri mi çıktı?" Nefes nefese kaldım. Mülkte davetsiz bir misafir olduğu fikri mi beni daha çok korkutuyor, yoksa her kim olursa olsun o sırada Colt'la aramda bir şeyler görmüş olma ihtimali mi emin değilim.

Oh, Tanrım. Birden midem bulanmış gibi hissettim. Kayce olamaz - çiftlikle ya da stoklarla oynamazdı- ama ya buraya gelen bu kişi bizi birlikte gördüyse? Ya ona söylerlerse?

Ne kabus senaryosu ama. Eski erkek arkadaşımın, Crimson Ridge'deki bir barda, lanet olası bir yabancının ona sırlarını dökmesi sayesinde beni ve babasını öğrenmesi.

"Sadece biri değil." Colt azı dişlerini gıcırdatıyor. "Görüntüler bulanık, kameralar hareketi yakaladığında gece vaktiydi, ama onlar olduğunu biliyorum."

"Kim?" Ama kelimeler ağzımdan çıkarken bile cevabın ne olacağını şimdiden söyleyebiliyorum.

"Şu Pierson pislikleri. Onları yerinde vurmak için her hakka sahibim. Bunu büyük olan Alton'la şenlik ateşinin yakıldığı gece yapmalıydık."

Noktalar birleşmeye başlıyor. "Hayvanlar, içlerinden birinin ahırda ortaya çıktığı o günden hemen sonra zarar gördü."

Colt çenesini eğiyor. "Henrik etrafı kurcaladıktan hemen sonra. Sonra şenlik ateşinin yakıldığı gece kar tuttu ve son birkaç güne kadar da kalkmadı. Yani o tuzağı kim kurduysa muhtemelen hepimizin ateşin başında olduğu gece kurdu ve sığırlara her ne olduysa muhtemelen tehdit edildikleri için misilleme olarak yaptılar. Bu iki sikik surat hapse girmeyi hak ediyor ama yine de çiftliğin etrafında dolanıp ortalığı karıştırıyorlar."

"Ama onları kameraya aldınız, değil mi? Yaptıklarına dair kanıtları şerife götürebilirsiniz?"

Başını sallıyor ve bir eliyle saçlarını karıştırarak diken diken olmasını sağlıyor. "Hayır. Elimdeki tek şey siyahlar giymiş iki figürün grenli gölgeleri ve beni asla hayal kırıklığına uğratmayan bir önsezi."

"Ama bunları neden yapsınlar ki... Seni burada hedef haline getiren ne?" Göğsümde huzursuz bir his oluşuyor. Bu his bana her şeyin Colt'un o gece elinde tüfekte oturup araziye ve beni korumasıyla ilgili olduğunu söylüyor.

"Onlar kötü insanlar. Sadece bu zehri başkalarına bulaştırmak isteyen zarar görmüş lanet çocuklar. Karşılığında yapmak istedikleri tek şey can yakmak, çünkü canları yanıyor."

"Anlamıyorum. O tuzak birini ciddi şekilde sakatlayabilirdi." *Sen*. Bu tezgahın üzerinden ona bağışlamak istiyorum. Belli ki oraya bir sonraki odun yığınının odun toplamaya giden kişiyi yaralamak amacıyla kurulmuş. Hedeflerinin Colt olduğunu tahmin edene ödül yok.

"Layla." Sesi yumuşak, ama bu konuyu kapatması için bir uyarı.

"Neden? Neden hemen telsize geçmiyorsun? *Onlar* olduğuna dair kanıtınız olmasa bile, en azından çiftliğe izinsiz giren ve kim bilir ne tehlikeler yaratan biri olduğunu bildirmeniz gerekir." Onun adına ben de sinirleniyorum. Herhangi birinin gelip ona, mülküne ve geçim kaynağına saygısızlık edebileceği düşüncesi, sığırlarına kasıtlı olarak zarar vermelerinden bahsetmiyorum bile, kanımı kaynatıyor.

Ben koltuğumda otururken o birasından uzun bir yudum alıyor.

"Colt. Ben ciddiym. Onları neden koruyorsun?"

Bu bir tepkiyi tetikliyor. Ela bakışları üzerime düşüyor ve tam orada kıvılcımlanan bir vahşet var. Ağır kaşlarının altında parlak korlar parlıyor. "Onları koruduğumu mu sanıyorsun? O şerefsizler tam da kızları uyuşturmayı seven ve onlara istediklerini yaparken akıllarını kaçırdıklarında onları filme alan türden yırtıcılar. Yaptıkları yanlarına kâr kalıyor çünkü her zaman avladıkları kişi bunu istiyormuş gibi göstermeyi başarıyorlar. Hayes onları daha önce de suçüstü yakalamaya çalışmış ama hiçbir şey onlara yapışmamıştı. Hiçbir zaman yeterince tartışılmaz kanıt olmadı."

Kafam çok karışık, kaybolmuş durumdayım ve onun adına kızgınım. Bunun çiftlikle ne ilgisi olduğunu anlamıyorum ve karşımda oturan adam da açık sözlü değil.

"O zaman neden onları ihbar etmiyorsunuz?"

Omuzları geriye düşüyor ve başını sallıyor. "Sadece... lanet olsun... orada bir geçmiş var ve gecenin bu saatinde telsizle birini bulup izinsiz giriş hakkında bir rapor yazsam bile, bu konuda kesinlikle hiçbir şey yapılamaz."

Onu dikkatle izlerken dudaklarımı birbirine bastırıyorum. "Daha önce de böyle şeyler yaşadın, değil mi?"

Colt gözlerimi tutuyor ve yüzünde okuyamadığım bir ifade var.

"Önemli olan senin yaralanmamış olman." Bana bakarken boğazından ağır bir yutkunuş geçiyor, sonra ayağa kalkıp boş tabaklarımızı topluyor.

İkimizden sonra ortalığı toparlamaya yardım ederken, Devil's Peak'te ve bu çiftlikte hâlâ hangi sırların dolaştığını düşünmeye devam ediyorum. Colton Wilder hâlâ hangi yükü taşıyor? Birlikte yatağa yerleştiğimizde beni göğsüne doğru çekiyor ve güçlü kollarıyla sıkıca sarıyor. Kulağımın dibinde kalp atışlarının gümürtüsünü dinleyerek uykuya dalıyorum ve zihnimi, taşıdığı her neyse onunla tek başına yüzleşmeye devam etmek zorunda olmadığına dair bir keşke ile dolduruyorum.

Bu çiftlikteki zamanım sona eriyor olsa da, onun burada bırakılacak olmasından ve benim için olduğu gibi onun için de istikrarlı olacak kimsenin olmamasından nefret ediyorum.

BÖLÜM 25

I Her an gelebilecek bir telefondan korkuyorum.

Aslında, kamyonetimin teybinin altındaki yuvaya sıkışmış olan o ahize her an potansiyel olarak benim bilmediğim kelimelerle hayat bulabilir.

duymak istiyorum.

Hattın diğer ucunda, dağ yolunun açıldığını ve çiftliğin girişine varıp bizi dünyanın geri kalanıyla yeniden bir araya getireceklerini bildiren neşeli bir pislik olması muhtemel.

Bu dağ yollarını güvenli ve geçilebilir tutmak için çalışan kadın ve erkeklere karşı hiç bu kadar düşmanlık hissetmemiştim. Devil's Peak'in tepesinde yaşadığım onca yıl boyunca ilk kez, onların güler yüzleri, dostça şakaları ve kahrolası yardımsever tavırlarıyla gelmelerini istemiyorum.

Daha önce hiçbir zaman bu çiftlik dışında herkesten ve her şeyden saklanmak ve izole edilmek için bu kadar özlem duymamıştım.

Bir gün daha. Bir saat daha. Fısıltılarımın buz gibi rüzgarda uçuşmasına izin verirken, bilinmeyen bir varlığa yalvarıp durduğum şey bu.

Layla'nın parmaklarımın arasından kayıp gitmesine çok az kaldı ve hayatımın en umutsuzca kısa iki haftasının sona erdiğine inanamıyorum. *Zamanı* elimin arkasındaki damarlar gibi bilirim. Kırık kemikler ve yanıklara baktım ve düzgün bir şekilde iyileşmesi için bir yılın en iyi kısmına ihtiyaç duyan yara dokusuyla baş başa kaldım. Dokuz ay boyunca bir çocuğun doğmasını beklerken, onun gelişinin getireceği çelişkili duygularla paramparça oldum. Zamanın hızlanmasını dileyerek dizlerime vurdum, ölümün gelmesini diledim, görünürde bir son yokmuş gibi görünürken

Dayak ya da travma, hayatımdan sorumlu tutulan canavar tarafından ölesiye korkutulmuş bir çocuk olmak.

Time en yüksek mertebeden bir pislik ve biz yakın tanıdıklaırız.

Bu kısacık an, kış ortası gecesinde güneşin Zirve'nin arkasından batması kadar hızlı bir şekilde kayboldu. Sadece kısa bir süre için bu kızın parlaklığının tadını çıkarabildim ve şimdi en uzun, en soğuk, en lanet ruh yok edici karanlığa katlanmak için geri dönmek zorundayım. Tek başıma.

Bundan daha mı kötü? O hala burada olacak.

Rüyalarımın kızı koridorun hemen aşığısındaki yatak odasında olacak, tatlı kokusu hala yastık kılıfıma sinmiş olacak, çünkü onu yıkamak için kendimi hiçbir şekilde ikna edemeyeceğim. Ne zaman yuvarlansam, tek göreceğim onun bakır rengi buklelerinin çarşafımın üzerinde yayılan kalıcı hatları olacak. *Her yerde* olacak ve ben ona yaklaşamayacağım.

Yol yapım ekibinden haber gelir gelmez Kayce'in geri döneceğini bilmek boğazıma bir taş oturtuyor ve Layla sözleşmeli süresi bittiğinde ortadan kaybolana kadar çiftlikte onunla birlikte -ikisini aynı yerde tutarak-önümüzdeki haftaları nasıl atlatacağımı bilmiyorum.

Onun geleceğinin önünde durmayacağım, çünkü bu gelecek ıslıl ıslıl ve olasılıklarla dolu bir gelecek. Hayal ettiğı her şeye sahip olmayı hak ediyor ve bu kesinlikle Devil's Peak gibi bir yerde hayatını boşa harcamak gibi görünmüyor.

Ona söyleyebilir miyiz? Elbette. Ama ikimiz de Kayce'in böyle bir şeyle başa çıkamayacak kadar toy olduğunu biliyoruz. O bunu biliyor. Bilmiyor muyum amına koyayım.

Ve telafi etmem gereken o kadar çok şey var ki kendi bencilliğimi çocuğumun hayatının önüne koyamam. Lanet olsun, eğer onu baba-oğul olarak ilişkimizi kendi arzularımın önüne koyacak kadar önemsemeseydim dünyanın en boktan insanı ve en berbat insanı olurdum.

Belki başka bir hayatta.

Belki ileride bir gün bir mucize olur da bu kız evlenip kendi yaşında hoş bir adamla yuva kurmaz ve benim gibi yaşlı, huysuz bir herifin yıllar sonra onu tekrar bulma umudu olabilir.

Ama bu asla olmayacak, bunu biliyorum.

Bu kız çok özel, çok zeki ve çok güzel. Buradan ayrıldıktan birkaç dakika sonra biri ona evlenme teklif edecek, ayaklarını yerden kesecek ve ona isteyebileceği her atı alacak.

Yemin ederim, sıkılı çenemin gücü altında bir azı dişinin çatladığını duyuyorum.

"Bugün onları beslememi ister misin kovboy? O koca traktörüne binmeme izin verir misin?" Layla yolcu koltuğunda oturduğu yerden omzumu şakacı bir şekilde dürtüyor ve ben sarsılarak yere geri döndüğümde dilini bana doğru uzatıyor.

Sığıra doğru yol boyunca yumruklarım direksiyonu sıkarken kendi kafamın içinde boğulup kaldım ve onun alayları beni şimdiki ana geri döndürdü. Yani, o da sessizdi, hatta belki benimle aynı şeyleri düşünüyordu. Son zamanlarda onu uzaklara bakarken, düşüncelere dalmışken ya da canını sıkan bir şey olduğunda yaptığı gibi alt dudağını sertçe çiğnerken yakaladığım anlar oluyor. Ama sonra beni fark ediyor ve etrafta dolaşan gölgeyi hızla silkeleyip o ışıltılı yeşil bakışıyla beni öldürüyor.

Bir yanım gizliden gizliye onun da benim gibi durumumuzla ilgili çelişkili düşüncelere dalmış olmasını umarken, bir yanım da o dağdan aşağı inmesini ve beni bir daha düşünmemesini istiyor.

Gerçi o parçam oldukça küçük. Aslında, neredeyse yok olmak üzere. Göğsümde yaşayan bulldog, hayatının geri kalanında onunla aynı havayı solumaya cüret eden her orospu çocuğuna hırlamak istiyor.

Bilirsiniz, yarı yaşında, kesinlikle elimde tutamayacağım bir kıza sahip olmanın tamamen akli başında, normal tepkisi.

"Misafirim ol. Ben burada sıcakta, kalorifer patlarken seve seve beklerim." Ellerimi direksiyonun etrafında büküyorum, gözlerinin parmaklarımın kıvrıldığı yere takılmasını kaçırmıyorum. Birden fazla kez ellerimi beğendiğini söylemişti. Nedenini Tanrı bilir; burada hayvan güreştirip çit onardığım onca yıldan sonra pürüzlü, kesik ve hava koşullarına yenik düşmüşler.

Siktir et, eğer beni bu kamyonda gözleriyle becerecekse, açgözlü bir sık kafalı olacağım ve kum saatinden son kum tanesi damlamadan önceki her saniyenin tadını çıkaracağım.

Dudaklarını büküyor, başını bir yana eğiyor. "Hayır. Aslında bu kulağa çok daha iyi bir fikir gibi geliyor. Sen git işini yap, ben de bu havalandırma deliğine sarılayım ve o kotun içinde kıcını görmenin keyfini çıkarayım."

Bu kıza karşı savunmasızım. Tabii ki başımı sallayıp arabadan iniyorum ve onu yolcu tarafında kıvrılmış, kendini beğenmiş bir halde bırakıyorum. İkimiz sığırları beslesek daha mı hızlı olurdu? Muhtemelen.

Ama şu anda, beni çalışırken izlemesine izin vereceğim ve sıcak tuttuğunu bileceğim. Görünüşe göre, yaşlı bir aptalım ve gözlerinin üzerimde olmasına bağımlılık geliştirmişim.

Yükü yüklemek, sürüye yem dağıtmak, onları kontrol etmek -özellikle de herhangi bir yaralanma ya da Pierson'ların buraya geri dönüp hayvanlarımla uğraştığına dair bir ipucu olup olmadığına dikkat etmek- ve taksinin sıcaklığına geri dönmek için iyi bir zaman ayırmak hiç zamanımı almıyor.

Kapıyı açtığımda, parazit sesi ve metalik bir ses midemin botlarımın altındaki buzlu zemine düşmesine neden oluyor.

Layla bir eliyle telsizin ahizesini tutuyor ve iri gözleri benimkilerle buluşuyor. "Aslında Şerif Hayes, Colt az önce burada..." Telsizle konuşuyor ve konuşmayı benim devralmam için uzatıyor.

"Hayes." Isırarak söyledim. Kamyonun kapısını arkamdan çarparak kapatırken elimdeki plastiği neredeyse eziyordum.

"Kötü haber, Colt."

Midem bulanıyor.

"Konuş benimle."

"Ben de tam çiftlik sahibine söylüyordum. Kaya düşmesi. Birkaç yıl önce vadinin o kısmının çökmesinden daha kötü."

Aklıma hemen, yoğun kar yağışı ve ardından erimenin heyelana yol açması nedeniyle yolun neredeyse tamamen dağın yüzünden silindiği son sefer geliyor.

"Ne diyorsun sen?"

"Kazıcıları falan tedarik etmeliyiz. Ağır makineler. Çok üzgünüm dostum, bunu sana yapmaktan nefret ediyorum... ama tüm bu kayalar yerinden oynatılana ve yolun sağlam olduğundan emin olana kadar daha fazla ilerleyemeyiz."

Göğsümün içinde bir davul sesi gümbürdüyor. Muhtemelen dağın yarısının vadiden aşağı kayma ihtimali karşısında sersemlemiş hissetmemeliydim ama işte buradayız.

"Ekibiniz iyi mi? Kimse bu işe bulaşmadı mı?" Sesimin seviyesini korumak ve şu anda lanet olası ayın üzerindeymişim gibi ses çıkarmamak için her şeyi yapıyorum.

Göz ucuyla Layla'nın ben konuşurken beni izlediğini görebiliyorum ve parmaklarını kucağında çeviriyor, şüphesiz bunu bir araya getiriyor

Çünkü bu kız bir kırbaç kadar hızlı.

"Evet, hepsi iyi. Bir gecede oldu ve ancak bu öğleden sonra virajı geçtikten sonra fark ettik. Keşke size daha hızlı ulaşabilseydik ama sanırım bu bizi bir hafta daha geciktirecek."

Bir. Daha fazla. Hafta.

Gözlerim Layla'nın kilerle buluşuyor ve bana okuyamadığım bir ifade veriyor. Bunu duyduğuna sevindi mi? Sikeyim. Alternatif bir cevap olsaydı bununla başa çıkabileceğimi sanmıyorum. Bunu duyduğuna sevinse iyi olur çünkü şu andan itibaren içimdeki bencil piç, sefil hayatımdaki her Noel aynı anda gelmiş gibi ötüyor.

"Bir şey olmaz. Çiftlikte iyi stok var, derin dondurucum dolu, gerekirse tüm kışı geçirecek kadar yiyeceğim olduğunu biliyorsun."

"Evet, yine de kontrol etmek istedim. Acil bir durum olursa, örneğin tıbbi bir acil durum ya da onun gibi bir şey, telsize geç ve inatçılık yapma, duydun mu beni?"

"Anladım. Ayağıma bir balta saplanırsa ya da sığırlardan biri kaburgalarımı kırarsa ilk öğrenen sen olacaksın."

"Benimle dalga geçme Wilder. Kışın için yeterince endişeleniyorum, bir de zeki olup birdenbire espri anlayışına sahip olduğunu sanma."

"Söz veriyorum, burada her şey yolunda." Bu sözleri söylerken elimde olmadan Layla'nın gözlerini tutuyorum. Burada iyi olan o ve birlikte geçirdiğimiz bir anlık zamandan daha çaldığımız için çok rahatladım. Ya da en azından bu kızı bir hafta daha kendime saklamayı başardım.

Lanet bir hafta daha.

Hayes'le konuşmamı bitirdiğimde kalbim boğazımda güm güm atıyor. Ahizeyi yuvasına geri koyarken, derimden dışarı çıkacakmış gibi hissediyorum.

İşlerin her zaman zor olmadığı bir hayat biliyor muyum? Boynuzlar ve toynaklar. Metal kapılar ve ahşap çit direkleri. Kurşunlar ve bıçaklar.

Ve bir de o var.

Layla, yumuşaklığın ve güzelliğin var olduğunu sürekli hatırlatır. Kuş tüyü yumuşaklığında pamuk ve dantelle ve yasemin çiçeklerinin narin kokusuyla sarılmıştır.

Omurgamda ısı parlıyor ve kabinin içindeki hava elektrikleniyor, tıpkı parazit gibi, tüm ince tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor.

Dilinin alt dudağını ıslatmak için dışarı fırlayışını izlerken, bakışlarımın altında yutkunuyor, biraz temkinli ya da çok tahrik olmuş gibi. Kahretsin, ikincisi olmasını umuyorum çünkü bu kız için açlıktan ölüyorum ve eve dönene kadar beklemek bir seçenek gibi gelmiyor.

Vücudumu onunkine doğru çevirerek bir elimi gösterge paneline, diğerini de kulağının yanındaki koltuk başlığına koyuyorum.

"Tüm bunları duyduktan sonra söylemek istediğin bir şey var mı, tatlım?"

Biz burada otururken kızarıyor, yanakları pembeleşiyor ve göz bebekleri büyüyor, kamyon ısıtıcılarından gelen sıcaklık dışarıdaki soğuğu uzak tutuyor.

"Yolu bir hafta daha açamayacaklar mı?" Yavaşça söylüyor. Dilinin ucuna gelen bu sözcüklerin her zerresinde şehvet var.

"Hayır. Senin için uygun mu?"

Dışlerini alt dudağına geçiren Layla cevap olarak başını sallıyor.

"Yarın sana göstermek istediğim bir yer var, seni götürmek istediğim bir yer." Oraya gidebilmeyi hayal ediyordum ama çiftliğin en uzak tepesindeydi ve geçtiğimiz iki hafta o kadar hızlı geçti ki, yürüyüşü planlayacak zamanım olmadı. Ama şimdi elime altın bir fırsat geçti ve bu anı kaçırmayacağım.

"Ridge gibi mi?" Şaka yapıyor ama sesi biraz soluk soluğa geliyor ve şu anda kendini gergin hisseden tek kişinin ben olmadığımı sevinıyorum.

Homurdanıyorum. "Lanet Ridge'den çok daha iyi." Ya da en azından gördüğünde öyle düşünmesini umuyorum.

"Çiftlikte mi?" Oturduğu yerde biraz kıpırdanıyor.

Biraz daha yaklaşarak başımı salladım. "Atları almamız gerekecek. Gece kalmak için hazırlanın. Benimle küçük bir maceraya var mısın meleğim?"

Layla'nın gözleri ağzım ve bakışlarım arasında gidip geliyor. Yüz ifadesindeki açlıkla aletim dikleşiyor. Tehlikeli bir fikir oluşuyor, *her şeyin* canı cehenneme deyip onu elimden gelse tüm zamanımı geçireceğim bir yere saklamak.

Yolcu koltuğunda kendini ayarlıyor, sonra öne doğru eğiliyor ve işaret parmağını şapkamın kenarına sürtmek için uzanıyor. "Tam bir kovboy muamelesi gibi görünüyor." Uzun kirpiklerini bana doğru kırptırmasına izin verdiğimde ağzının köşesinde bir gülümseme beliriyor. "Biliyor musun... seni ilk gördüğüm gün, kamyonetin arkasında koltuğunda kovboy muamelesi görmenin nasıl bir şey olacağını merak etmişim."

Bunu duyunca sikim hemen sertleşti. Bu güzel yaratık arka koltukta benimle oynamak mı istiyor? Eğer durum buysa resmen öldüm ve cennete gittim.

"Öyle mi?" Dilim yanağımın iç tarafını dürtüyor. Cennette olmanın canı cehenneme, bu kız beni cehennemin alevlerine çekebilir.

şapkamın kenarını yukarı doğru iten Layla'nın gözleri parılıyor ve şapkayı ipeksi saçlarının üzerine yerleştirmeden önce kafamdan alıyor.

Oh, lanet olsun.

"Mmm. Henüz tam bir çiftlik deneyimi yaşamadım. Oradan manzaranın nasıl olduğunu görme şansım olmadan ayrılmak istemem."

Benden bir inilti kaçıyor. "şu an ne kadar ıslaksın?"

Layla kalçalarını sıkıyor ve dudaklarını yalıyor. "Neden buraya gelip kendin öğrenmiyorsun?"

"Kamyonetimde kirlenmek mi istiyorsun, tatlım? Eğer orada şapkamı takıp oturacaksan, tatlı amına girme vaatleriyle beni kızdıracaksan, o zaman bana göstersen iyi edersin."

Layla yumuşak bir ses çıkarıyor ve kot pantolonunun düğmelerini açıyor, açgözlü gözlerim onun yolcu koltuğumdaki kıvranışını yutarken elini külotunun ön kısmına sokuyor.

"İşte böyle. Parmaklarını sırlıslıkla amında gezdir. Sırlıslıkla oldun, değil mi?"

Parmakları klitorisini bulduğunda kızım küçük bir inilti çıkarıyor ve ben dilimi tıklıyorum. "O ağrıyı dindirmek yok, henüz değil. İyi bir kız ol ve görmeme izin ver." Elini geri çekiyor ve narin parmak uçlarını kaplayan parlaklığı görebiliyorum. Kahretsin. Aletim zonkluyor ve elini kapıp tatlılığını emmek istiyorum, ama kızım oynamaya hevesli ve onu neyin daha da kızdıracağını biliyorum.

"Tadına bak," diye emrediyorum. Ve her zamanki gibi iyi bir kız, parmakları ağzına giriyor ve küçük, azgın bir ses çıkarıyor. Kızarmış dudakları parmak eklemlerinin etrafında bir O harfi oluşturuyor ve ben de yumuşak küçük dili sikimin üzerinde dolanırken tam olarak bu ifadeyi hayal ediyorum. Kahretsin, kızımın sikimi bir rüya gibi ağzına almasına bayılıyorum, bunu her yaptığında daha yoğun ve çıldırtıcı bir şekilde ateşli hale geliyor çünkü ne zaman sikim ağzına girse ne kadar sırlıslıkla olduğunu biliyorum.

"Siktir, bebeğim. şu haline bak. Koltuğuma damlıyorsun çünkü seni doldurmam için yanıp tutuşuyorsun."

Parmaklarının etrafında inliyor.

"Belki seni gergin tutarım. Seni bekletirim." Bunu yapmaya hiç niyetim yok ama onunla oynamak eğlenceli. Ne zaman böyle hırçınlaşırsam daha da tahrik oluyor.

Ama bugün, görünüşe göre, Layla'nın aklında başka oyunlar var. Bana boğucu bir bakış attı, sonra arkaya tırmanmaya başladı. Bunu yaparken bana kışının en baştan çıkarıcı görüntüsünü veriyor. "Sanırım sana ne kaçırdığını göstermem gerekecek, hmm?"

İlk başta kıpırdamıyorum - her ne sebeple olursa olsun kıpırdamıyorum. Hâlâ bize daha fazla zaman tanınmış olmasına inanamamanın tuzağına düşmüş durumdayım, bir yandan da aniden uyanacakmışım ve her şey elimden alınacakmış gibi hissediyorum.

Kamyonetimin arka koltuğunda nefes nefese kalmış ve benim için ıslanmış büyüleyici bir kız var ve kanım ateşe dönüyor.

Ona sert bir bakış atarak, bunun tek bir bölümünü bile kaçırmayı planlamadığımı kesin bir dille söyleyen bir bakış atarak, peşinden tırmanıyorum - çünkü benim yaptığım şey bu. Bu kıızı nereye giderse gitsin takip ediyorum ve bensiz hiçbir yere gitmesini istemiyorum. Tüm bunlardan sonra ne olacağını çok fazla düşünemiyorum çünkü o kapının açılmasına izin verirsem kendimi delirteceğim.

Bu yüzden, şimdilik, tam bir aptal gibi her şeyi bir kenara itiyorum.

"Lütfen, seni içimde hissetmek istiyorum... *lütfe*." O yalvarırken ben de önümdeki görüntüye bakıyorum. Bir eli kotunun ön kısmına sıkışmış, sırtı kapıya dayalı, şapkam kafasına tünemiş ve bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli manzara. Sızıyorum, içine girme beklentisiyle zonkluyorum, ama burası soyunmak için çok soğuk, ısı patlaması olsa bile.

Her iki kalçasına birer avuç dolayarak diz çöküyorum, önünde kambur duruyorum. Kumaşın altındaki parmaklarının her bir hareketini, dudaklarından süzülen her bir iniltiyi yutuyorum. "Bebeğim, bu iş burada nasıl yürüyecek? Bunu söylemek beni ne kadar öldürse de, çünkü lanet olsun, istiyorum, seni o kottan çıkaramam."

Dudağını ısırır.

"Biliyorum..."

Elini çekerek bel bandını daha da gevşetiyor ve kalçalarının kabarıklığı üzerinden geçiriyor. "Arkamdayken ne kadar derine indiğini sevdiğimi biliyorsun. Ne kadar iyi hissettireceğini hayal et."

Kamyonetimin arka koltuğu güneşin yüzeyinden daha sıcak hale geldi.

"Tanrım, seni çıplak ve kucağımda istiyorum... şu anda bana binmeni o kadar çok istiyorum ki, sen sikimin üzerine boşalırken ben de memelerini emebileyim."

"Sen beni adımı unutturacak kadar iyi becerirken arka koltukta domalmak istiyorum kovboy."

"Tanrım, tatlım." Kalbim gümbürdüyor, boynum ısınıyor ve bir elimi çeneme götürüyorum. "Bu kadar güzel bir ağız için böyle iğrenç kelimeler."

"Lütfen."

Yosun yeşili gözleri, o boğucu sözle, bana yalvardığı o anla birleşince, lanet olası bir şalter atıyor. Onun bu sözleri söylemesi ve buna izin vermesi çok baştan çıkarıcı. O benim için çok cazip. Bu kıza izin vermemin ya da onun oyunculuğunun, tatlılığının ve teslimiyetinin bana hediye edilmesinin kesinlikle hiçbir yolu olmamasına rağmen. Yine de bunu bana veriyor ve bu göğsümün içinde bir fitili ateşlemiyorsa lanet olsun.

Kelimeler ben onları durduramadan dökülmeye başlıyor.

"Ben seni arkadan okşarken sikimin seni doldurmasını ve deri koltuğu ağzına almanı ister misin?"

"Aman Tanrım. *Oh Tanrım*. Evet." Layla etrafında dönüyor, şapkam kafasından fırlıyor ve kendini yeniden konumlandırırken ayak boşluğuna düşüyor. Dizlerinin üzerine çökmüş, kıcı bana dönük, kot pantolonu kalçalarının bir kısmını sıkıca sarmış, hayata geçirilmiş pis bir rüya gibi görünüyor.

"Benim için küçük, pis bir kovboy döl sürtüğü olmak ister misin?" Parmak eklemim onun ortasına doğru ilerliyor. Parmaklarım kenarın altına kaymadan önce külotundaki sırlıklam yamayı buluyor ve o noktaya sürtünüyor.

Temas kurduğumda daha yüksek sesle sızlanıyor. O çok narin, çıplak teni sadece beni bekliyor. Parmaklarımın amına daha kolay erişmesini sağlamak için sırtını kamburlaştıran rüya kızım, sikimin ağrmasına ve taşaklarımın zonklamasına neden olan tüm sesleri çıkarıyor.

"Sikeyim. Evet. Kullan beni. Lütfen."

Lanet olsun, bu kızın nesi beni mağara adamı durumuna sokuyor?

"Çok mu fazla?" Sesim alçak ve boğuk çıkıyor, bir an için kontrol ediyorum, kıcını avuçlarken diğer elimle etini sıkıyorum.

Kontrolden çıkmış hissetmek çok kolay, ama sadece ona ne kadar sevildiğini hissettirecek bir şey söylemek ya da yapmak istiyorum. Çünkü ona söylediğim her kelime ya da içine girdiğim her an

O anın sıcaklığıyla ne kadar zor, talepkâr ve pis olursa olsun, bu sadece ona tapınma niyetiyle yapılır.

"Hayır. Bu mükemmel." Bir omzunun üzerinden bana bakmak için başını çeviriyor ve gözlerini bana diyor. "Bu çok ateşli, böyle konuştuğunda çok ateşli oluyorsun." Kıvrıyor ve sırılıkam külotunun altında onunla oynayan parmaklarımın üzerine kendini geri çekmeye çalışıyor ve ben bu kızla şimdiden kaybetmeye çok yakınım.

"Güzel. Çünkü eğer benimle bu şekilde alay edeceksen, hemen şimdi ve burada raydan çıkarılmak için yalvaracaksan, önce bu tatlı küçük kıcını titreyene kadar yiyeceğim."

İpeksi kumaşı kabaca bir tarafa çektiirdiğimde kalçalarının tepesinde ne kadar kızarmış ve ıslak olduğu ortaya çıkıyor. Ben onu bir ziyafet sofrası gibi yayarken Layla'nın başı koltuğa düşüyor. Her santimi sadece benim için sergileniyor ve başımı eğip her titreyişini, her küçük ihtiyaç sesini içime çekerken kanımda bir kükreme var. Burnum kıvrımları boyunca geziniyor ve kızım beni orada hissettiğinde biraz sıçırıyor.

Son iki haftadır ara sıra onu kızdırmaktan başka bir şey yapmadım, daha çok her fırsatta amına girmeye niyetliydim, ama Layla'nın onu bu şekilde tatmin etmeme izin vermekten çekinmediğini saklamak mümkün değil. Kahretsin, bu çok seksi.

"Sen mükemmelsin, meleğim. Bu küçük tatlı kıcın haftalardır beni baştan çıkarıyor. Bütün o güzel deliklerine sahip olmama izin verecek misin?"

Nefes nefese ve çaresizce boğuk bir ses çıkarıyor, ağzım kıcını keşfederken boğucu bir inlemeye dönüşüyor. Bana karşı ne kadar duyarlı olduğunu hissetmek her şeyi daha da çılgınlığa sürüklüyor. Bacaklarını titretme ve amını sulandırma ihtiyacıyla yanıp tutuşuyorum, böylece sikimi içine soktuğumda parçalanmasına saniyeler kalmış olacak.

Dilimi sinir yığınının üzerinde döndürerek yalıyorum, emiyorum ve ondan çıkan her boğuk sesi yutuyorum. Tanrım, bu en iğrenç, en mükemmel şey ve ondan vazgeçmeyi kabullenmişken Layla'ya daha fazla sahip olma düşüncesi başımı döndürüyor.

"Colt-oh, kahretsin-" O küçük gül goncası deliğine daha sert bastırırken, keşfederken, tapınırken, aklıktan ölmek üzere olan bir adam gibi onunla ziyafet çekerken, dilimin altında titriyor ve kıpırdanıyor.

Yüzüme doğru hafifçe geri itiyor. "Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor."

Tam da şüphelendiğim gibi, mükemmel kızım biraz kirli seviyor. Sesindeki sızlanma doğrudan sikime gidiyor ve ben daha fazla dayanamıyorum. Onu etrafımda hissetmezsem patlamaya hazırım.

Geri çekilip kışına bir şaplak atıyorum, kıpırdamaması için uyarıyorum, sonra kemerimi kurcalıyorum ve kot pantolonumdan kurtulmaya çalışıyorum. Tenimin her santimi canlı ve aşırı ısınmış hissediyor. Birisi tüm duyularımın sesini sonuna kadar açmış ve şu anda vücudumda -çoğunlukla gerilen sikime doğru- akan kan jet yakıtı gibi. Adımı haykıracağı kadar sert bir şekilde ona vurmak için yarışıyor, istekli ve hevesliyim.

Külotunu bir tarafa kaydıran Layla'nın vücudu beni almaya çoktan hazır. Girişi çok sıcak ve yumuşak ve ıslak bir kayma ile ilerlememe izin veriyor.

Siktir. *Siktir*. Şimdiden çok iyi. Kot pantolonu kalçalarını birbirine sıkıştırdığı için ipeksi kanalı her zamankinden daha da sıkı ve içeri doğru itmek zorundayım. İkimiz de çıldırmış durumdayız ve bu hayatımın en ateşli anlarından biri olarak kayıtlara geçecek.

"Mmmmfuck... aynen böyle." Parmakları koltuğa sürtünüyor. Başını yana eğişi, yanaklarını kaplayan derin allığı görmemi sağlıyor, dolgun dudaklarının koyulaşmış gölgesiyle eşleşiyor. O kadar mükemmel ki.

"Beni alırken çok iyi görünüyorsun, bebeğim." Sesim hırıltılı çıkıyor ve elimde değil. "Sanki benim için yaratılmışsın." Kahretsin, pembe, şişmiş amcığı sikimi kavlıyor ve ben onu uzunluğumla beslerken beni santim santim yutuyor.

Etrafımı bir mengene gibi sarıyor ve içine girip çıkmaya başladığımda benekler, yıldızlar ve Samanyolu'nu görüyorum.

"Seni damlarken görmek istiyorum bebeğim. O güzel küçük deliklerinin benimle dolduğunu görmek istiyorum. Bu fikir hoşuna gitti mi?"

"Tanrım. İstiyorum." Layla inliyor ve daha yüksek sesle sızlanıyor. "Sonra..." Sikim o tatlı noktaya çarptığında yüzü sınırsız bir arzuyla vidalanıyor. Yumuşak bir çığlık attı. "Sonra... Onu tekrar içeri itmeni istiyorum... lütfen, lütfen."

Tanrım. Taşaklarım kalktı.

"Siktir, sen benim için çok iyi bir kızsın."

İkimizin de bundan zevk aldığını biliyor ve ben de bizi ele geçiren zevk sisinde kayboluyorum. Kamyon sallanırken, camlarım buğulanırken ve başka her şeye karşı hissizleşirken arabayı sürüyorum ve ona tekrar tekrar vuruyorum. Şu anda bu sıkışık arka koltuğun dışında, onunla birlikte olmanın her zaman ne kadar iyi hissettirdiği dışında hiçbir şey yok.

Ortak doruk noktamız artıyor ve taşaklarım geriliyor. Karıncalanma omurgamda hızla ilerliyor ve bir elimi külotunun ön kısmının altına sokmayı başarırken diğer elimle kalçasını cezalandırıcı bir şekilde kavıyorum. Etrafımda sıkılaştığını ve bağımlısı olduğum o çırpınışların dalgalanmaya başladığını hissetmek için klitorisine ilk fırçayı atmam yeterli oluyor. Ben o somurtan tomurcuğun etrafında dönerken, Layla altımda parçalanıyor.

"Coltohfuckohmygod." Titriyor ve inliyor, amı beni o kadar sert sağlıyor ki, kız arkadaşım ile birlikte uçurumdan aşağı çekiliyorum.

İtişlerimin ritmi duraksıyor, sikim sarsılıyor ve boşalıyorum, ileri doğru pompalıyorum, içimin derinliklerine dökülüyorum. Bu duyguyu asla atlatamayacağım. Aramızda hiçbir şey olmamasını. Boşalmamın onu nasıl doldurduğunu. Aletimin her kayışı, onu işaretlediğim yerin kanıtlarıyla nasıl kaplanıyor, tohumum iç duvarlarını boyuyor.

Vay anasını.

Göğsüm hızla inip kalkıyor, bir an için doğru dürüst görebiliyorum muym, bilmiyorum. Kalçalarım, kendimi kabzasına kadar gömüp orada tutana kadar kıcına doğru durgun vuruşlar yapıyor. Ter alnımı ıslatıyor ve öne düşüp Layla'nın boynunun arkasına ve yanına öpücükler konduruyorum. Dönüp ağzını bana veriyor ve ikimiz de nefes nefese kalıyoruz.

Dudaklarımdan dökülmekle tehdit eden ve yutmak zorunda kaldığım çok özel kelimeler var. Çünkü tek yapmak istediğim bu güzel kıza her şeyi itiraf etmek ve şimdi bunun zamanı değil. Gerçeği söylemek gerekirse, son zamanlarda bu dürtüyü hissettiğim yüzlerce küçük an oldu, sadece, tam burada onun derinliklerine gömüldüğüm için durum yoğunlaştı.

Layla ağzıma karşı mırıldanıyor ve bu çok tatlı bir zevk mırıltısı.

"Arka koltuk deneyimi için bu nasıldı?" Kulak memesini dudaklarımdan arasına almak için hareket ediyorum ve içinden geçen titremenin tadını çıkarıyorum.

"Son derece ateşli, kovboy."

"Kamyonetimin arkasında döllerimle dolu halini seviyorum." Dişlerim kulağını ısırtıyor ve dışarı çekiyorum. Kalçalarını yerinde tutarak, kanıtlarımın girişinde iyi olmaya başlamasını izliyorum. Layla başını koltuğa yaslamış, çok yumuşak, doygun ve mutluluktan aklını kaçırmış görünüyor. İçimdeki vahşi şey, ona bunu veren ben olduğum için lanet olası vahşi bir yaratık gibi kükrüyor.

"Benim için hareketsiz kal, meleğim." Parmaklarımı içinden sızan döllerin arasından geçirerek iki parmağımı tekrar içeri bastırıyorum ve Layla bir inilti çıkarıyor.

Omurgası eğiliyor ve beni itiyor. Evet, bunu yapmama bayılıyor ve bu şimdiye kadar gördüğüm en seksi şey.

"Şu haline bak. Doldurulmayı seviyorsun ve daha fazlası için çaresizsin." Sesimdeki kabuk kendi kulaklarıma garip geliyor. İşlemi tekrarlayarak, her seferinde daha fazlasını topluyorum ve şişmiş girişine geri bastırıyorum. Sadece aletimi yumruklama, kendimi onun çekirdeğine yerleştirme ve tekrar içine atma fantezisinde kaybolmak çok kolay.

Layla'nın titreyip yumuşak bir şekilde inlemesine ve dokunuşumu takip etmesine bakılırsa, onun da aynı şekilde hissettiğini söyleyebilirim.

Parmaklarımı ikinci boğumdan öteye ittiğimde, salgımla kaplanmış yeşil gözleri yüzümü izliyor.

"Bizi tatmak ister misin meleğim?" Yavaşça parmaklarımla döllerimi ona geri veriyorum ve bu sözleri söyler söylemez Layla başını sallıyor. Benim iyi kızım ağzını açıyor ve dilini dışarı çıkarıyor.

Dışarı çektiğimi, sonra tekrar içeri ittiğimi ve kayganlığı yukarı kaydırığımı hissederken gözleri parlıyor. Sonra sırtına yaslanıp parmaklarımı yumuşak dudaklarının arasından geçiriyorum ve dilini gezdirmesine izin veriyorum. Beni temizliyor, bunu yaparken usulca inliyor.

"Lanet olsun, meleğim. Burada kalmak istemekten başka bir şey yapmamı kolaylaştırmıyorsun."

Parmaklarımı nazikçe ısıyor ve tatlı, hoşnut bir ses çıkarıyor.

Hâlâ süzülüyor, hâlâ aşağı iniyor olsam da, oyalanmaya devam edemeyiz. Güneş iyice battı ve ikimizin de içeri girip ısınmamız gerekiyor. Şu andan sabaha kadar, çarşafımda içinde uzanırken onunla tekrar birlikte olmak için bolca zaman var.

Külotunu tekrar yerine sabitleyip kot pantolonunu kalçalarının üzerine gevşekçe oturması için kışından yukarı doğru kaydırarak onu yukarı çekiyorum ve kucağımda yanlamasına oturtuyorum.

"İyi misin? İyi miydin?" Ona sarılmak ve bir anlığına usulca öpmek istiyorum. Hareket etmemiz gerektiğini bilsem de o hâlâ çok uysal ve bu tarafını tamamen kendime ayırmak bana hep hak etmediğim bir hediye gibi geliyor.

Layla'nın gülümsemesi biraz hülyalı görünüyor ve göğsümün sıkışmasına neden oluyor. Parmaklarını saçlarımda geçirmek için uzanıyor ve başını sallıyor, "Bu harikaydı."

Alnımızı birbirine yaslarken kalbim kaburgalarımda takılıyor. Ona karşı kendimi kaybetmişim. "Döndüğümüzde banyo ve yemek?"

"Kulağa mükemmel
geliyor." Evet. Öyle.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 26

I Son bir saattir utanmadan eski erkek arkadaşımın babasının kışına bakıyorum.

Vay anasını, bu adam bir çift Wrangler'ı mükemmel bir şekilde dolduruyor.

At sırtındayken sürekli daha yükseğe tırmandığımız patika kayalık, dar ve yılan gibi kıvrıla kıvrıla çiftliğin en uç noktasındaki çıkıntıya doğru ilerliyor. Colt bize yol gösterirken, ikinci binici pozisyonunu işgal edecek kadar şanslı olduğum için çok mutluyum.

Gerçi Peaches'in kulaklarının dikleşmesinden nereye gittiğini tam olarak bildiğinden şüpheleniyorum ve neredeyse hiç rehberliğe ihtiyaç duymadı. Aslında, tüm bu sürüş boyunca neredeyse sadece bir yolcu prenses oldum. Colt'un her yaz çiftliği ziyaret eden tüm binicilik müşterileriyle birlikte, bu parkuru yıllar boyunca birçok kez ziyaret etmiş olmalı.

Bir kız sadece böyle geçirdiği sabahları hayal edebilir. Gökyüzünde mavi bir gökyüzü, havada bahar havası ve her anını birlikte geçirebileceğim muhteşem bir kovboy. Onun geniş omuzlarını, atıyla olan becerisini izlemek, bu adamı kendi elementinde görmek - bunların hepsi hafife almaya niyetli olmadığım bir nimet.

Gideceğimiz yer bir muamma ama evden uzakta bir gece geçirmek için valizimi hazırlamam söylendi. Nereye gidersek gidelim, en azından etrafında toplanabileceğim bir ateş olmasını umuyorum. Colton Wilder'ın soğuğa karşı bağışıklığı olduğundan eminim ama kara baktığım anda ayak parmaklarım uyuşuyor ve yıldızların altında toprak bir yatakta uzanırken kovboy tarzı sertleşmek için yaratıldım.

Belki de başından beri planı buydu - beni ısınmak için ona yapışmaya zorlamak. Buna hiç aldırmayacağımdan değil, çok teşekkür ederim.

Atlar son kayalığın tepesine vardıklarında gözlerim büyüyor. Görüş alanıma giren şey hayal edebileceğim her şeyin ötesinde. Dağı kaplayan çam ağaçlarının sivri uçlarına bakan panoramik bir manzara var, Şeytan Tepesi ise uzak ufukta duruyor. Çiftliğin ana platosunu belirgin bir şekilde koruyor ve bu yüksek sırtın yüzlerce metre altında mutlu bir şekilde otlayan sığırların küçük karanlık noktalarını seçebiliyorum.

İşte o zaman, görünüşüne bakılırsa muhtemelen en fazla dört kişinin rahatça uyuyabileceği, tek odalı bir konaklama yeri olan en tatlı küçük A-çerçeve kulübeyi fark ettim. Mükemmel bir açıklığa sıkışmış, çamlar ve kozalaklı ağaçlar arasında bir resim kadar güzel ve manzaranın ısıtılı bir kaliteye bürünmesini sağlayacak kadar güneş ışığına boğulmuş. Hala gölgeli bölgelere yerleşmiş birkaç kar yığını ile nefes kesici bir manzara, tüm sahneye kış harikalar diyarının tozunu serpiyor.

Kulübenin hemen arkasında atlar için küçük bir ahır bulunuyor ve ben her şeyi anlamaya çalışırken fokurdayan suyun sesi dikkatimi çekiyor. Kulübenin hemen yanından küçük bir dere kayaların ve dağ otlarının arasından akıyor.

Colt'un atından indiğini fark etmedim bile. Ancak sıcak avucu bacağıma değdiğinde ona bakıyorum; ela gözleri ve koyu renkli, dağınık bukleleri şapkasının siyah kenarının altından bana bakıyor.

"Burası neresi?" Ağzım bir karışık kalıyor. Sade ve muhteşem ve hemen Colt'u hissettiriyor, farkındalığının neden karıncalandığını açıklayamasam da, bu yerde onun enerjisi var. Çiftliğin ana kısmındaki büyük ve süslü evden çok daha fazla.

Kot pantolonlu kalçama tekrar dokunup bacağıma sallamam ve aşağı atlamam için beni cesaretlendirdiğinde gözlerinde kesinlikle ukala bir pırıltı var.

"Burası yaz aylarında iz sürücülerinin gelip kaldığı kulübe. Onları bir ya da iki geceliğine buraya getirin ve çiftliğin bu kısmının tadına bakmalarını sağlayın. Atların aşına olduğu birkaç iz daha var, o yöne doğru gidiyorlar." Çenesini ağaçlara doğru çeviren Colt, bir avucunu Peaches'in burnunda gezdirirken, Peaches bir homurtuyla ona sokuluyor. Eğer burası bir şey ifade ediyorsa, keşfedilecek daha çarpıcı manzaralar olması gerektiğini tahmin edebiliyorum.

"Bu çok güzel." Yerimde dönüyorum, biraz başım dönüyor ve duyularımın aynı anda sindirmeye çalıştığı her şeyden tamamen bunalmış durumdayım. "Bekle... yılın bu zamanında burada nasıl akan bir dere var?"

Colt her iki atın da dizginlerini tutarak onları ahıra doğru götürür.

"Elini sok." Tek söylediği omzunun üzerinden seslenmek.

Garip bir talimat ama dediğini yapacak kadar şaşkınım. Eldivenimi çekiştirerek şırıl şırıl akan derenin kenarına çömeliyorum ve yaklaştıkça, yüzeye dokunmama gerek kalmadan onu hissedebiliyorum. Daha yakından incelediğimde, yüzeyden küçük bulutlar halinde süzülen buharı görebiliyorum. Pırıl pırıl, berrak suyu almak için parmak uçlarıma yavaşça uzandığımda, yılın bu zamanı ve bu yükseklik için beklenebilecek buz gibi bir ısırick olmadığını görüyorum. Bunun yerine, dere bir banyoya dalmak kadar hoş bir şekilde sıcak.

"Bu çılgınlık." Her şeyden çok kendi kendime yüksek sesle mırıldanarak tüm elimi içine daldırıyorum. İnanılmaz bir his ve parmaklarımı yüzeyin ne kadar altına daldırırsam o kadar sıcak hissediyorum.

"Buraya neden Şeytan Tepesi dendiğini artık biliyorsun." Colt çömeldiğim yere doğru ilerliyor. "Tüm dağ ısıtılmış doğal kaynaklarla dolu ve buradaki yeraltı suyu tüm yıl boyunca cehennem gibi sıcak akıyor. Hava ne kadar soğuk olursa olsun, bu dere sanki altında ateş yanıyormuş gibi akıyor. Hayvanlar için de çok iyi. İçtiklerinde sağlıklı kalmalarını sağlayan minerallerle dolu."

Başımı sallayarak sırtımdan kendimi alamıyorum. "Bu gerçekten harika." Colt'un yüzü bu yükseklikte daha da genç görünüyor, bir şekilde daha hafif.

"Buraya çok gelir misin?" Ayağa kalkıyorum ve otomatik olarak ona yaslanıyorum, atlardan birinden daha iyi değilim, o geniş göğsüne yaslanıyorum, kollarımı beline doluyorum ve o da otomatik olarak beni sıkıca sarınca gözlerim kapanıyor.

Tanrım, bu adam için çok zayıfım.

"Yaz boyunca, patika gezintileri için rezervasyon yaptıran gruplara bağlı olarak haftada bir kez buradayım, ancak etrafta başka insanlar olduğunda aynı şey olmuyor. Genellikle birkaç geceliğine tek başıma kaçmaya çalışıyorum. Çoğunlukla soğuk aylar için istiflenmesi gereken odunları ayırmakla vakit geçiriyorum ama aslında bu sadece düşüncelerimle baş başa kalmak için bir bahane."

"Burayı seviyorsun."

Üstümde başını salladığını hissediyorum, ardından gürültülü bir ses geliyor, kulağımın hemen altından çıkan bir anlaşma.

"Uzun süre bu kulübede yaşadım. Ana ev bitmeden önce, büyükbabamın evi olan bok çukurunu yıktıktan sonra geldiğim yer burasıydı. Burayı inşa ettikten sonra uzun bir süre hayatımda ne halt edeceğimi düşündüm." Parmaklarını omurgama doğru bükerek beni kendine yakın tutuyor ve ben de burada onun kösele gibi baharatlı kokusuna ve sesinin derin tınısına sarılmış bir şekilde kalmaktan mutluluk duyuyorum.

"Bu toprakları o gittikten sonra terk edemeyecek kadar çok seviyordum. Ama o zamanlar kızgın bir pisliktim ve birlikte yaşamakla lanetlendiğim o piç yüzünden tüm bunlara içlerime başlamıştım. Burada olmak, toprakla ilgilenmenin ne anlama geldiğini unuttuktan sonra çiftlikle ilgili en sevdiğim şeyi geri kazanmama yardımcı oldu. Bu nokta, tam burası, uzun süre saklandığım yerdirdi."

Colt dağ havasını derin derin içine çekerken, ben de *onun* ruhumu okşayan derin bir dozunu içime çekiyorum.

"Büyükbabamla yaşadıklarımın sonu Kayce'in doğumu. Kimsem ya da hiçbir yerim yoktu ve burası bir şekilde bana hitap ediyordu, ben de kaldım. İlk başta, başa çıkmak için yapmam gerekeni yaptığım için kendimi yargıladım ama sonra bunun saklanmak olmadığını fark ettim... burada olmak, ruhumun yeniden bütün hissetmek için ihtiyaç duyduğu şeyi bulana kadar geçmem gereken sürecin sadece bir parçasıydı."

Bu Colton Wilder'ın en sevdiğim versiyonu. Buna hemen orada karar verdim. Sadece on dakikadır buradayız ve şimdiden buranın kovboyumun gerçek evi olduğunu söyleyebilirim.

Bu yüzden benim olabilir. Burada onunla kalamasam bile.

"Dürüst olmak gerekirse..." Boğazını temizliyor. "Bu küçük toprak parçası hayatımı kurtardı."

Geçmişinin nasıl olduğunu hayal bile edemiyorum ama burada olmak ve bu huzurlu, vahşi yere sahip olmak onun için son derece iyileştirici olmuş olmalı.

"Bu durumda, beş saniye önce sevdiğimden daha çok seviyorum." Başımı arkaya eğip ona sırtıyorum.

Eğer Colt'un mutlu olduğu yer burasıysa, o zaman burası benim dünyada en sevdiğim yerler listemde en üst sıraya yükseldi.

SICAK BİR ATEŞ, lezzetli bir ısı yayarak patlayıp çitirdarken kulübeyi turuncu bir parıltıyla aydınlatıyor. Bütün öğleden sonrayı, son fırtınalar ve yoğun kar yağışının ardından kulübenin dış cephesinde yapılması gereken onarımları kontrol ederek geçirdik. Yardımcı olmak için yapabileceğim çok daha fazla şey olduğundan emin olmama rağmen Colt beni başından savdı.

Buraya bu yüzden geldiğimizi sanıyorum. *Bakım* için.

Her zamanki gibi pragmatik bir adam olan Colt bana bunun kış boyunca çiftlikte düzenli olarak yapılması gereken işlerin bir parçası olduğunu söyledi. Yine de bundan daha fazlası olduğuna eminim. Dün gece kamyonetinde bana burayı göstermek istediğini ima etti... ve ben de göğsümün önünü ve merkezini işgal eden o sıcak, yapışkan, saçma duyguya sıkıca sarılıyorum.

Colt beni buraya getirmek istedi. Onun için çok özel bir anlamı olan bir yere.

Bunu bilmek, onun özenle koruduğu kalbinin perde arkasına küçük bir bakış atmışım gibi hissettiriyor.

Günün erken saatlerinde, küçük ayrıntılardan oluşan zihinsel bir kontrol listesiyle uğraşmaktan yeterince mutlu görünüyordu. Çatı tenekesini sabitlemek ve ahşap tahtaları çürümeye karşı test etmek gibi titiz şeyler. Benim hiç bilmediğim ve yardımcı olmaya çalıştığım da sadece onun yoluna çıktığımı hissettiğim şeyler. Zamanımın çoğunu manzaranın tadını çıkararak geçirirken, benim katkım çoğunlukla ara sıra bir çekiç ya da birkaç ekstra çivi vermekten ibaretti.

Hem kaslı kovboy tipi, hem de dağ manzarası tipi.

Colt burayı kendi elleriyle inşa ettiğine göre, bu kulübeyle arasında bir aşk ilişkisi olduğunu tahmin ediyorum.

Şu anda arkamda olan adamın ne kadar yetenekli olabileceğini bilmek şimdiye kadarki en büyük tahrik edici şey değil mi? Yanımızda getirmek üzere hazırladığımız yemeği çoktan ısıtıp yedik, kendimiz içeri girmeden önce atların beslendiğinden, sulandığından ve gece için sıcak olduğundan emin olduk. Colt beni uzanmış bacaklarının arasına sıkıştırdı ve şimdi sadece alevlerin parıltısı ve etrafımızı saran hoşnut bir his var.

Bu şekilde birlikte olmanın zahmetsiz olmasını seviyorum. Sessizliği doldurma ihtiyacı ya da dürtüsü yok. Garip ya da rahatsız edici değil. Sadece birbirimizin arkadaşlığının ve küçük dokunuşların tadını çıkarıyoruz, başparmağının dalgınca kolumun üst kısmını okşaması gibi, buradaki huzuru takdir ederken.

Yine de bu pembe renkli sahnenin çok geçmeden daha sıcak bir tona dönüşeceğinden eminim. Sırtımı onun güçlü gövdesine dayayarak oturduğum süre arttıkça, arkamda göğsünün sürekli inip kalkmasından daha

çok zevk alıyorum. A

Başparmağının her yumuşak hareketiyle damarlarımda artan bir sıcaklık dalgası canlanıyor.

"Layla... Senin için bir şeyim var." Sessizliği bozduğunda Colt'un sesi rahat ve bal gibi zengin. Biraz geriniyorum, sonra ona dönük oturabilmek için etrafımda dönüyorum, bunu yaparken bacaklarımız birbirine dolanıyor.

"Tatlı getirdin mi?" Alay ediyorum. Merakla dirseklerinin üzerinde arkasındaki küçük kanepeye yaslanışını izliyorum. İkimiz de yerdeyiz, ateşe daha yakın olmak için bir yığın minder ve battaniyeyi rahatlık için kullanıyoruz ve yataklı bir çatı katı olmasına rağmen, bu fikri daha çok tercih ediyorum. Biraz yuva gibi ve sonunda ateşin önünde sevişip kaşıklılaşarak uyuyabileceğimiz ihtimali şu anda çok çekici geliyor.

Omurgamda ısı zaplıyor.

Evet, bu fikir beni kesinlikle tahrik etti.

"Başlangıç olarak, *sen* tatlısın..." Dudaklarını ıslatıyor ve aç, ela gözleriyle beni yutuyor. "Ama hayır, sana bir şey vermek istedim."

Birden, az önce bana attığı o ateşli bakış değişiyor ve Colt dilini dişlerinin üzerinde gezdiriyor. Bilmesem biraz tereddütlü derdim, bir elini ensesinde gezdiriyor ve yemin ederim, gözlerimin önünde elmacık kemiklerinde belli belirsiz bir kızarıklık belirliyor. Yüce Tanrım, bir anda yaşayan en azgın kız oldum, her türlü muhteşemliğe sahip ve kızarmış görünen sert bir kovboyun kalçaları arasında oturuyorum.

Hırçın ve sert bir ses tonuyla ağırlığını değiştiriyor. "Bu bir hediye. Ya erken, ya geç, ya da lanet olsun, bilmiyorum." Omuz silkerek ekliyor. "Noel'den sonra geldin ve Mart'tan önce gitmiş olacaksın, o yüzden bunu almanı istedim."

Colt bir kolunu kanepenin ucuna doğru uzatırken gözlerimi hızla kırptırıyorum. Simsiyah şapkasını yumruklayan bu ürkütücü, muhteşem adam umursamazca öne doğru eğilip şapkayı başıma yerleştiriyor.

Beynim bu varoluş düzlemini terk ediyor.

Çözemediğim bir ifadeyle bana bakıyor ve öne doğru eğilip dirseklerini dizlerine dayıyor, bir yandan da gevşek saçlarımdan bir tutamı baş ve işaret parmakları arasında ovuşturuyor. Tüm bu süre boyunca beni inceliyor, sanki bu sahnenin her santimini hafızasına kaydediyor. Ben basit bir kazak ve taytla onun bacaklarının arasına oturmuşum. Buklelerim bir omzunun üzerinde. Arkamda dans eden ateş. Şapkası başımda.

"Ama..." Ellerim ağzına kadar havaya uçuyor. Protesto sözcükleri oluşturmaya çalışıyorum. "Bu senin. Şapkanı bana veremez misin? Şapka giymene gerek yok."

bana hiçbir şey vermiyor."

Bana dilini şaklatıyor. "Dediğim gibi... hangi açıdan bakmak istersen, bunu ya geç bir hediye olarak kabul et ya da doğum gününden önce gideceğin için erken bir hediye."

"Nereden biliyorsun-"

"Patronlar çalışanlarının kayıtlarına sahip olmalı, değil mi?" Colt saçımı hafifçe çekiyor, dudaklarında bir kıvrım oynuyor.

"Yapamadım."

"Güven bana. Sana çok daha yakışıyor meleğim. Ayrıca, arka şapkalı halimi çok sevdiğini duydum."

Bu kalbimin patlama sesi mi? "Colt, cidden, bunu bana veremezsin."

Bana bakan kovboy bu konuyu tartışacak havada değil. Başını sallıyor ve kendini yerden kaldırıyor. Üzerimde yükselerek bir elini uzatıyor ve zahmetsizce beni ayağa kaldırarak önünde sallanmamı sağlıyor.

Nefesim kesildi, hayrete düştüm ve tamamen kafam karıştı. Bu jest her ne ise anlamını okumaya çalışıyorum ve aynı zamanda hiçbir anlam çıkarmamaya kendimi zorluyorum.

Akıl sağlığım cevabı bulmaya dayanır mı bilmiyorum.

Ama Colt çenemi eğip günahkârca ateşli bakışlarıyla gözlerimi kamaştırdığında tüm bunları silip süpürüyor. "Şimdi tatlı için..." Başparmağı alt dudağımın üzerinde geziniyor. "Dışarı çıkıyoruz."

"İKİ GERÇEK VE BİR YALAN, KOVBOY."

Buhar girdapları çıplak bedenlerimizi örtüyor ve şu anda tenimi okşayan suyun sıcaklığı kesinlikle uğruna ölünecek bir şey.

Bir kız buna çok fazla alışabilir.

Colt bana gideceğimiz yeri gösterdiğinde neredeyse çılgın atacaktım. Onu beni öldürüp cesedimi burada ağaçların arasında bırakmaya niyetli olmakla suçladım ama hayır, aslında kulübeden sadece birkaç metre ötede doğal bir kaplıca var. Devil's Peak'in o zamandan beri keşfettiğim büyümlü özelliklerinden bir diğeri.

Hâlâ şapkasını takıyorum -tabii ki su kenarında kıyafetlerimi hızla çıkarmamın her saniyesini yedikten sonra doğal olarak- ve şimdi bizi bu geceki küçük kabin maceramızın *tatlı* kısmına doğru hızlı bir şekilde götüren bir oyun oynuyoruz.

"Çok fazla düşünüyorsun," diye mırıldanarak ona doğru alaycı bir şekilde biraz su sıçratıyorum. Colt oyunumu eğlendirmekten çok göğüslerime bakarak zaman geçiriyor ve ben de utanmaz bir flört gibi davranarak onun ilgisinin her saniyesinden kendi sağlığım için çok fazla zevk alıyorum.

"Tekrar gitmen gerekecek. Oyunu anlamama yardım et meleğim." Başını bir yana eğiyor, gözleri hala su yüzeyinin hemen altındaki meme uçlarımın sertleşmiş tepelerine sabitlenmiş. Soğuktan değil ama onun bakışlarına hapsolmuşken delicesine tahrik olduğum için tüylerim diken diken oluyor.

Saçları ıslanmış, su damlacıkları sakalını ve boğazını okşarken, ona bir ağaç gibi tırmanmaya karşı koymak çok zor. Kollarımı boynuna dolamak ve tenini kaplayan o parlak boncukların her birini yalamak istiyorum.

"Peki." Nefesimi tutarak ona nazlı bir bakış attım. "Tek başına yumurta akına dayanamam... Londra'ya seyahat ettim... Yedi yaşındayken attan düşüp kuyruk kemiğimi kırdım."

"Çok kolay." Colt'un gözleri parlıyor, buraya getirdiği fenerin dağınık ışığını yansıtıyor. Gökyüzü zifiri karanlık, sadece parlak bir yıldız halısıyla noktalanıyor. Neredeyse hiç ay ışığı yok, sadece Zirve'nin gölgeli dış hatlarına yakın sarkan küçük gümüş bir hilal var.

"O kadar şeffaf mıyım?" Kirpiklerimi kırıştırıyorum. "Bunu senin için zorlaştırmak istemedim, özellikle de hala hızını yakalamaya çalıştığını bildiğim için, yaşlı adam."

Bir şeyler homurdanıyor ve suyun altında bileğime doğru hamle yapıyor. Küçük bir ciyaklamayla dudaklarımı birleştiriyorum ve tünediğim kaya çıkıntısına bacaklarımı sıkıştırıyorum.

"Ne zaman yumurtayı güneşli tarafıyla pişirsem beyazlarını nasıl bıraktığını görüyorum. Londra'ya hiç gitmedin. Peki nasıl oldu da attan düşüp omurganı kırdın?"

"Londra'ya gitmediğimi nereden biliyorsun?" İnanmıyormuş gibi yapıyorum.

Elini göğsüme koydu.

Bana Colt'un göz devirmesine eşdeğer bir tepki vererek başını sallıyor. "Sen ve ben aynı kumaştan kesildik. Ebeveynlerimiz yoktu

bize yurtdışına seyahat etme fırsatı veriyor."

Kesinlikle haklı ama şu anda geçmişteki acılarımızı irdelemek istemiyorum. "Bir gün gitmek istediğim yerler listemde..."

"Seyahat etme şansın olsaydı başka nereye giderdin? Ayrıca bana at meselesini anlatmadan seni bırakacağımı da sanma." Ekliyor.

"Listemin başında? İrlanda, o vahşi sahilleri için... İskoç kalelerinde dolaşmak... Akdeniz'in şirin balıkçı köylerini keşfetmek için bir yaz geçirmek... Gerçekten de pek çok rüya yer var. Kaydettiğim fotoğraflardan oluşan bir klasörüm var, internette ne zaman güzel bir yer görsem oraya ekliyorum. Belki bir gün bizzat ziyaret etme şansım olur."

Colt beni inceliyor. Dinliyor. Sanki söyleyeceklerim dışında hiçbir şeyle ilgilenmiyor gibi. "Peki ya at hikayesi?" Sesi gürültülü ve alçak.

"Ahh... bu biraz utanç verici, gerçekten. Beni kesinlikle yargılayacaksın kovboy." Parmaklarımın arkasına saklanıyorum.

Ama güçlü elleri benimkileri buluyor, bedenlerimiz birbirine yaklaşıyor, kaplıcanın sıcaklığına ve yükselen buharına sarılıyor. Parmaklarımı yüzümden çekiyor ve ona sarılmam için beni yönlendiriyor. Tanrım, ona dokunmak çok güzel bir his. Onun ne kadar güçlü ve sağlam olduğuna sürekli hayranlık duyuyorum, sanki Colton Wilder olarak geçirdiği onca yıl boyunca her kası ince ince bilenmiş gibi.

"Beş yaşımıdayken kısraklardan biri tarafından kaburgalarımın tekme yememden ve onu ineklerden biri gibi sağmaya çalışmaktan daha iyi bir şey bilmememden daha kötü olamaz." Kıkırdıyor.

"Yapmadın," diye homurdanıyorum ve gözleri cevap olarak parlıyor.

"Sağdım. Atların sağılmaması gerektiğini çok çabuk öğrendim." Burunlarımızı birbirine sürttü, sonra geri çekildi. Bunu yaparken son beyin hücrelerimi de yanında götürüyor. "Tamam... kırık omurga?"

"Kırık kuyruk kemiği." Düzeltiyorum. "Teyzem her yaz binicilik dersleri almamı sağlayan kişiydi. Atlara takıntılı olduğumu ve onlar hakkında susmayacağımı bildiği için ata binmeyi ilk olarak bu şekilde öğrendim. Tek yaptığım temel bilgileri, tırıs gitmeyi öğrenmek ve kendime olan güvenimi artırmaktı. Beni daha önce hiç binmediğim kadar büyük bir ata bindirdiler, grup sürüşü için... konuşamayacak kadar utangaçtım ve hazır değildim. Grup hızla havalandığında, çok iyi savruldu ve yere düştüm. Beş saniye içinde her şey bitmişti ama yere indim.

kıçıma sertçe vurdu... dolayısıyla kuyruk kemiğim kırıldı." Omuzlarımı silkerek biraz yüzümü buruşturuyorum. Omurgamın tam o noktasındaki acının hayaletini hâlâ hissediyorum. Sonrasında aylarca oturmak acı vermişti.

"Yine de, işte buradasın. Gerçek bir at doktoru gibi eyerine geri döndün."

"Elbette." Boynuna ve beline sıkıca tutunarak, bu adamın ya beni burada becermesini ya da beni kulübeye geri götürmesini çok istiyorum. Ama ona kendimi anlattığım birkaç turdan beri bu oyundaki girişimini duymak istiyorum. "Şimdi. Sıra sizde Bay Wilder."

Bana sert bir bakış attı. Onu başarılı bir şekilde kızdırdığının kesin bir işareti olduğunu bildiğim bir bakış.

Güzel.

Bir duraklama oluyor, parmakları kalçalarımın yumuşak, etli kısmına gömülüyor, bu sırada uzun bir süre kafasında bir şeyleri evirip çeviriyor. "Seni ilk gördüğüm gün benzin istasyonundan ayrılmak istemedim... Konuştuğumuz süre boyunca sütyeninin arasından çıkan sert meme uçlarını görebiliyordum... Hayatımda hiç sardalya yemedim."

Elimde olmadan bir kahkaha atıyorum ve avucumla omzuna vuruyorum. Kendinden oldukça memnun görünüyor, yüzünü asmamaya çalışırken dudaklarının kenarından küçük bir kıvrılma geçiyor.

"Meme uçlarımı göremiyordun. Aman Tanrım. Demek ki yalan bu."

"Öyle mi?" Gözlerimi tutuyor, etimi yoğuruyor ve ellerini aşağıya kaydırarak kıçımı avuçluyor.

"Demek hiç sardalya yemedin. Bu izler, ve seni suçladığımı söyleyemem. İğrençler." Yüzümü buruştururken dilim dışarı fırlıyor.

Bu, dudaklarının bir anlığına seğirmesine neden oluyor, sonra sesi seksi ve derin çıkıyor ve ağzını açar açmaz, bu adam için zaten tamamen gitmediysem, şimdi gittiğimi garanti ettiğini anlıyorum.

"O gün gerçekten ayrılmak istemedim, biliyorsunuz. Neredeyse geri dönüyordum ve birkaç dakika sonra doğruca geri geldim. Hatta bir ara yoldan bile çıktım." Colt itiraf ediyor.

"Neden yapmadın?"

"Kendine bir bak, bebeğim. Önünde koca bir hayat var. Ne yapacaktım ki? Bencilce o benzin istasyonuna geri dönüp tüm hayatını mahvedecektim, tıpkı şu anda yaptığım gibi."

Tanrım, böyle düşünmesinden nefret ediyorum. "Öyle değilsin. Ben büyük bir kızım. Kendi kararlarımı verebilirim."

Boğazını temizliyor. "Beni durduran tek şey, kamyonu tekrar çalıştırmayı seçersem, buraya çiftliğe doğru gitmeye devam edersem, bir değişiklik için başka birini düşünüyorum olacağım düşüncesiydi. Bu sadece benim bencil ve yaşlı bir piç olmam değildi. Eğer bunu yaparsam, belki bundan iyi bir şey çıkabilirdi."

"Ve sonra senin verandana geldim." Yüzümde bir gülümseme belirirken alt dudağımı dişlemekten kendimi alamıyorum.

"Lanet bir hayal gibi."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 27

"S O zaman iyi bir şey miydim?" Parmaklarım Colt'un ıslak saçlarına dolanıyor. Neredeyse karın kaslarına sürtünüyordum, çok azmıştım ve kovboyumu düşündüğümünden bin kat daha fazla istiyordum

Mümkün.

Sadece birkaç günümüz kalmış olsa da. Hızla geri sayan saatler.

Bu yüzden birlikte geçirdiğimiz her dakikanın önemi artıyor, sanki bir şekilde birbirimize bağlanmamız gerekiyormuş gibi. Bu adamın verebileceği her şeyi içime çekmek için sadece bir avuç fırsatım kaldıysa, o hediyeği açgözlülükle elimle çalacağım.

"İyi doğru kelime bile değil meleğim. Yeterince uygun bir kelime bulduğumda sana geri dönmek zorunda kalacağım."

"O zaman beni içeri götür kovboy." Saçlarını çekiştiriyorum, böylece göz göze geliyoruz. Buhar yükseliyor ve nemli tenimizi kaplıyor, etrafımızda dönüyor, içinde ıslandığımız havuzun sıcaklığıyla oluşuyor ve dalgalanıyor. "Tabii bana burada ne yapmak istediğini gösterme planın yoksa? Yıldızların altında daha fazla oyun?" Dudaklarımı ıslatıyor, yakınlığı ve katı formu kalbimin hızla çarpmasına neden oluyor.

Tanrım, bu adamın çıplak bir şekilde bana sarılmasını özleyeceğim. Özleyeceğim pek çok şey var ve henüz bu olasılıkla yüzleşmeye hazır değilim, bu yüzden şimdilik, bu karanlık kış gökyüzünün altında bir başka çalıntı an için bu adama sarılırken *rol* yapacağım, *görmezden* geleceğim ve *unutacağım*.

Colt ağzını benimkine bastırıyor, dillerimizi hipnotik bir bağlantı içinde birbirine kaydırıyor. Tenimin aynı anda vızıldadığını ve canlandığını hissettiren türden. Elleri etimi yoğururken ve beni aramızdaki sert uzunluğa doğru bastırırken aç.

Ben inleyip kıvranırken ve ağzının derinliklerine gömülürken, ikimizin de bildiği şekilde kıcımla oynadığını hissediyorum, neredeyse anında onun için nefes nefese kalacağım. Güçlü parmakları beni açık tutuyor ve suyun altında sert baskılar ve alaycı dokunuşlarla okşuyor. Beni o noktadan okşama şekli farklı ama onunla güvende hissettiriyor.

Çok geçmeden parmaklarını itiyor ve sinir uçlarımı okşarken ağzına doğru inliyorum. Colt altımda geziniyor, orada bekleyen kaygan uyarılmayı topluyor, sonra elini tekrar yukarı çekerek daireler çiziyor ve hafif bir baskı uyguluyor. Sadece parmak ucuyla dar deliğimi delmeye yetiyor.

Yıldızları görüyorum.

Dudaklarıma doğru mırıldanan sesi sert ve günahkâr bir çekiciliğe sahip. Tek başımayken bu adamla ilgili özel fantezileri yeniden yaratmakla yetinmek zorunda kaldığımda kulağımda sonsuza dek duyacağım türden gürültülü, buyurgan bir ses.

"Sikimi mi istiyorsun? Bu mükemmel kıcı dölle doldurmamı da ister misin?"

Lanet olsun. Evet, evet. Evet, bunu istiyorum. Bunu onunla istiyorum ve bunun burada ve bu gece olması çok doğru geliyor, çünkü burada çaldığımız bu ek zaman diliminin ötesinde hiçbir şeyin garantisi yok.

"Lütfen, Colt." Ağzını yalayarak ve öpücüklerimle daha talepkâr davranarak, buna ne kadar hazır olduğumu tam olarak ifade etmeye çalışıyorum. "Hepsini istiyorum."

"Fffffffuck." Alnını eğiyor ve boynuma doğru inliyor. Ses nabız noktamda yankılanıyor ve bu adam için *her yerim* ağrıyor.

"O zaman seni beni almaya hazırlamalıyım meleğim. Sen çok iyi bir kızsın.... benim için her zaman çok isteklisin."

Hiç olmadım. Bu adamın neye ihtiyacı varsa seve seve olurum.

Beni suyun içinde taşırken hareket ediyoruz, sonra da çıkmama yardım ediyor. Colt bir şey giymekle bile uğraşmıyor, sadece omuzlarıma bir havlu sarıyor ve tüm giysilerimizi ve feneri topluyor. Hızlıca botlarımızı giyiyoruz, büyük avucu benimkini sıkıca yutuyor ve

bizi içeri kadar götürüyor. Huysuz kovboyum elimi o kadar düzgün bir şekilde tutuyor ki, o kadar güvenli, o kadar sıcak ki, tüm göğsüm sıkışıyor.

Kulübeye yaklaştığımız her adımda kanım ısınıyor ve hızlanıyor ve bu berrak, yıldızlarla dolu gecede soğuk havayı hissetmiyorum bile. Tek odaklanabildiğim nokta parmaklarımın yanımdaki adamın kollarıyla birleştiği nokta,

ve ona ne kadar umutsuzca ve vahşice aşık olduğumu.

Kalbimi diğer eliyle göğsüne bastırmış, daha önce döktüğüm kazağım ve tozluğumla birlikte göğsüne bastırmış da olabilir, çünkü ona ait. Ona cevap veriyor. Üzerinde sonsuza dek onun lanet olası adı var.

Kulübenin arka tarafına henüz varmıştık ki Colt ahşap kapıyı çarptı, feneri bir gümbürtüyle yere bıraktı ve beni duvara yapıştırdı. Kaplıcadan dolayı hâlâ kısmen ıslak olmam önemli değil, atılmış giysi bohçamızı bırakıyor ve havluyu akıcı bir hareketle üzerimden çekip alıyor.

Bir iniltiyi ısırmak zorunda kalıyorum. Kalp atışlarım kalçalarımın arasında hızlanıyor ve yüzündeki vahşi ifade beni büyülüyor.

Tek kelimeyle büyüleyici.

Bu çiftlik. Vahşi doğa. Buradaki her şeyin ne kadar engebeli ve izole olduğu bilincimi çalıyor ve bu adam tüm bunları ve daha fazlasını yansıtıyor.

Colt önümde dizlerinin üzerine çöküyor ve bu tıpkı ahırdaki ilk anımıza benziyor. Ama aramızda çok şey geçmişti. Bedenime nasıl hükmedeceğini her zaman biliyordu ama şimdi bu, dişlerini titreyen kalçalarımın üzerinde gezdirmek kadar kolay. Sakalı tenimi sıyrıyor ve bir bacağını omzuna atarak beni tamamen ona maruz bırakıyor.

"Şu haline bak. En güzel amcığınla şapkamı takmışsın, benim için ıslanmışsın." Colt beni kapüşonlu bir bakışla sabitliyor ve hiç vakit kaybetmeden dilini içime sokuyor. Bu adam bakışlarımı tutarken, her kırıksıklığı ve yumuşaklığı yalıyor, beni kızdırıyor ve kısa sürede tüm vücudumu titretiyor.

Nemli saçlarına yapışarak ve tırnaklarımı kafa derisine geçirerek, dudaklarımdan sessiz kabine doğru yuvarlanan bir dizi çaresiz ses ve yalvarma sesinden başka bir şey değilim.

Tırmanmaya ve uç noktaya doğru ilerlemeye başladığımda, Colt geri çekiliyor ve yüzünün her yerinde saf bir açlıkla amımın hemen üstünden bana bakıyor. Derin bir iniltiyle dudaklarını yalıyor ve lanet olsun, bu adamın bedenimden ne kadar zevk aldığını görmek en seksi şey, çünkü görebiliyorum

Yumruğunu sikinin etrafına sarmış, aşağı yukarı okşuyor. Şişmiş ucundan pırl pırl bir pre-cum sızıyor ve içim sıkılıyor, beni bu duvara doğru çekmesini ve kendini içime gömmesini istiyorum.

"Arkanı dön." Olduğu yerde kalıyor ama klitorisimin kendi kalp atışını geliştirmesine neden olacak türden sert bir emir veriyor. Bacağımı tekrar aşağı indirip kalçalarımı yönlendirirken dizlerimin bağı çözülüyor. Beni yavaşça yerinde döndürüyor, beni tam olarak istediği yerde tutuyor.

Bu adamın dili daha önce de kıcıma girmişti, ama tam burada, şu anda, kendimi bin kat daha gergin hissediyorum. Bu gece, yeni bir şeye doğru yuvarlandığımızı biliyorum ve hem bu adam için delicesine azgınlığım, hem de onun kocaman sikinin içime sığması konusunda inanılmaz derecede gerginim.

Sanki beynimin kapatılması gerektiğini biliyormuş gibi, Colt beni aralıyor ve bunu yaparken dişleriyle kık yanağımı ısıyor. Keskin çimdik beni zıplattıyor ve avuçlarım duvardaki açıkta duran tahtalara çarpıyor. Kaba ahşap parmak uçlarıma sürtünürken, sakalı da aynı şeyi arkadan aşırı hassas etime yapıyor.

Oh, Tanrım. Ağzını dikiş yerimin üzerine kapatıp deliğime masaj yapmaya başladığında her şey karanlığa gömülüyor. Colt ele geçirilmiş bir adam gibi ağzımı kapatıyor ve dilinin ıslak, ateşli kayışlarıyla ileri doğru bastırıyor. Çok hızlı bir şekilde sırtım onun için eğiliyor, daha fazla açılıyor, rahatlıyor ve kontrolün her onsunu teslim ediyorum.

Çok iyi hissettirdiği için içimden hayvani sesler çıktığından oldukça eminim. Parmakları altımda sinsi bir yol izliyor, klitorisimi buluyor ve ben titreyene kadar o hassas tomurcuğa sataşıyor.

Tam inlerken -sımsıkı sarılmış ve serbest kalmaya hazırlanırken- tekrar geri çekiliyor. Dalga tam tepeme çarpmak üzereyken beni asılı bırakıyor ve ben sesli bir şekilde inliyorum. *Kahretsin*. İhtiyaçtan titriyorum. Damarlarım kan yerine ateşle dolup taşarken tenimin her santimini ter kaplıyor.

Az önce yüksek sesle kıcımlı sıkması için ona yalvardım mı? Yalvarmış olabilirim.

Colt büyük avuçlarını kalçalarımın aşağı yukarı gezdiriyor, yumuşak etime, çatlaklarıma ve daha önce kimsenin bu kadar dikkatle tapmadığı yerlerime öpücükler bırakıyor.

Bu adamla birlikte olmak, o gün beni mutfak tezgahına oturtup artık makarnayla beslediğinde söylediği kraliçe gibi hissetmemi sağlıyor.

Çıplak tenim, omurgam boyunca bastıran göğsünün ağırlığıyla çabucak kaplanıyor. Şapkasını -bana hediye ettiği şapkasını ve bunu bana verdiğini söylemesi ne anlama geliyorsa- başımdan çekip alıyor ve bir yere fırlatıyor. Dudakları sıcak bir iz bırakarak boynumu okşuyor ve tüylerim diken diken oluyor. Avuçlarını karnımın kıvrımına getirerek, dokunuşu üzerimde dolaşıyor, ağrıyan, dolgun göğüslerimi bulana ve onları kavrayana kadar tenimde kayıyor. Meme uçlarımı çimdikleyip çekeştirirken, ağzı kulağımın hemen altındaki beni eriten noktayla oynuyor.

"Colt." Meme uçlarıma işkence ederken inliyorum. Parçalanmaya çok yakınım ve onun vücudumu ustalıklı kullanması beni tamamen çözüyor.

"Biliyorum. Benim için çok iyi gidiyorsun meleğim," diye mırıldanıyor kulağıma doğru. "İhtiyacın olduğu kadar yavaş gideceğiz. Sadece konuş benimle, tamam mı?"

"Ya yavaş gitmek istemezsem?" Sesim gırtlaktan geliyor ve sızlanıyorum ve boşalmaya o kadar hazırım ki komik bile değil. Tek yapması gereken klitorisimi tekrar bulmak ve ben paramparça olacağım, bundan eminim.

Ondan çıkan ses çok sert. Şu anda *baba* modunda ve benden hiçbir şikâyet yok, beni kenarda tutması dışında ve şimdiye kadar orgazmımın reddedilmesine eşit derecede takıntılı ve huysuzum.

"Ateşin önünde dizlerinin üstüne çök." Kıçıma vuruyor ve bu beni harekete geçiriyor. Soru sormuyorum, kulübenin içinde süzülüyorum, kan dolaşımda fokurdayan karıncalanma hissiyle uçuyorum.

Yastık ve battaniye yığınının içinde dizlerimin üzerine çöktüğümde, Colt bir elinde tanıdık görünümlü bir tüple önümde beliriyor.

"Her türlü olasılığa karşı hazırlıklı değil misin kovboy?" Bir gecelik yolculuk için valizimi hazırlarken aklıma gelen ilk şey kayganlaştırıcı değildi. Belli ki Colt bizim hakkımızda düşündüğünden daha da kirli fanteziler kuruyor ve ben içten içe bayılıp topuklarımı tekmeliyorum.

Bu sert adamın bütün gece boyunca burada sevişebileceğimizi umması baş döndürücü bir his. Şu anda dizlerimin üzerinde olabilirim ama benimle birlikte olmaktan bu kadar hoşlandığını ve bunu önceden düşünüp planladığını bilmek çok güçlü hissettiriyor. Yemeklerimizden yatak takımlarımıza kadar her şeyi organize etti.

O kadar yetenekli ki.

Ona çok aşığım.

Her seferinde gözlerimde kalpler oluşarak ona nasıl baktığımı görüyor mu?

Ve elbette, bu adam sakladığı o pis ağzını açtığında bir çentik atıyor.

"Şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şey çıplak, ıslak ve benim için yayılmış durumda. Haftalardır gizliden gizliye kıcını sikmemi dilediğini ve umduğunu biliyorken, böyle bir fırsatın heba olmasına izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

Yanaklarım kızarıyor. Bu adam için her zaman ne kadar istekli görüldüğümünden utanmalıyım, ama o haklı. Bunu onunla yapmak istiyorum. Bunda utanılacak bir şey yok ve o da beni hiçbir şekilde mahcup hissettirmiyor.

"Kendine dokun, bebeğim." Kapağı açıp jelin bir kısmını avucuna sıktıktan sonra sikini yumrukluyor. Bakışlarının ağırlığı vücudumun her santimini tarıyor, meme uçlarım daha sıkı kıvrılıyor ve karnım refleksiyle çöküyor. "Bir elini kedi dudaklarını ayırmak için kullan ve diğerini o muhtaç klitorisini ovmak için kullan. Beni düşünürken o güzel küçük amcığınla nasıl oynadığını göster bana." Orada öylece dururken, kocaman ve damarlı, tadına bakmak için ağzımı sulandırırken, kendini okşuyor.

"Aman Tanrım." Titreyen ellerim onun dediğini yaparken arzuyla titriyorum. Titreyen ateş ışığında ne yaptığımı görebilmesi için bir elimle kendimi açarken, diğer elimle ıslaklığımı ovuyorum. Her şey aydınlanırken ve neredeyse anında inşa edilirken gözlerim çırpınarak kapanıyor.

Colt'un yumruğunu uzunluğunda aşağı yukarı kaydırırken çıkardığı kaygan sesler beni büyülüyor. Beni ayaklarının dibinde diz çökmüş, onun için kendime dokunurken izlerken kendi kendine çalışması pis bir fon oluşturuyor, o kadar sıcak bir an ki nefes almakta zorlanıyorum.

"*Fffuuuck*. Şu haline bak." Uzandı ve göğsüme temas etti. Bir meme ucunu kısıtıyor, sonra avucu boğazıma oturana kadar bir parmağını göğüs kafesimden yukarı sürüklüyor. Tutuşunun ağırlığı, sanki sadece onun için tasarlanmış gibi hissettiren noktaya yerleşirken içimden lezzetli bir ürperti geçiyor.

Ağzım açık kaldı. Hem beni bu şekilde yakalamasından hem de klitorisimin üzerinde yaptığım çılgınca dairelerden zevk alarak nefes nefese kalıyorum.

"Gelmek istiyor musun
meleğim?" "Tanrım, evet.
Lütfen."

Avucunu biraz sıkıyor ve vücudumun ihtiyaçla gerilmesine neden oluyor. "Sikim içine girene kadar olmaz."

Her şeyi şimdi ve burada söylemek istiyorum. Dilimin ucunda, nasıl hissettiğimi itiraf etmek, kendi kendime koyduğum kuraldan kurtulmak için

Hayatımın her yerinde kırmızı mürekkeple bu adama onu sevdiğimi söyleyemeyeceğimi yazıyor. Eski sevgilimin babası. Colton Wilder. Kalbimi elinde tutan kovboy ve ben buradan ayrıldıktan sonra kalbim onda kalacak, her ne kadar burada onunla kalacağını asla bilmesede.

Tüm bu durum, ayrıldığımda veda etmek için yeterince acı verici olacak. Ona bu sözleri söylemek sadece haksız ve yıkıcı bir şekilde daha da zorlaştıracak. Bu yüzden onları aşağı itiyorum ve boğazım avucunun altında çalışıyor ve Colt'un elinin altındaki bu hareketle ziyafet çektiği her saniyeyi hissediyorum.

Üzerime düşüyor, tadını çıkarmayı ve izlemeyi bitirmiş bir adam. Minderler ve battaniyelerle dolu bir yatağa dolanmışken, onunla geçirdiğim bu an mükemmel hissettiriyor. Çok doğru. Ateş çıplaklığımızı kaplarken ve Colt içime kayarken nemli tenimizde turuncu bir sıcaklık parlıyor. Ağızlarımız birbirine kaynaşırken sikini amımın derinliklerinde gezdiriyor. Kalçalarının benimkilere karşı sallanması, çok dolu olmanın en ilahi hissine yol açarken, inlemeler, ısırtıklar ve yalamalar aramızda yuvarlanıyor.

Bir parçam hala onun nasıl sığacağını anlayamıyor... her şeyini istememe rağmen... ama bu haliyle bile çok bunaltıcı.

"Sen benim için çok iyi bir kızsın. Ne kadar yakın olduğunu hissedebiliyorum." Colt'un yumuşak sesi beni tekrar bedenime çekiyor. Bir elini başımın yanına koyarak, zevkimin kontrolünü tamamen eline almaktan hoşlanan bir adamın özgüveniyle bacaklarımdan birini omzunun üzerinden geçiriyor. Yağlanmış diğer elini kıcıma götürüyor ve deliğimin üzerinde çalışmaya başlıyor. Artan his ve uyarılma seliyle sırtım kavisleniyor ve aman tanrım...

"Oh, lanet olsun. Bu-" Başparmağı içeriye doğru kayarak kas halkasını geçip nazıkçe daha fazla baskı uygulayınca sözlerim bir iniltiye dönüşüyor.

Nefes nefese kalmıştım. Dev siki içimde derinlere gömülü ve Colt kıcıma öyle bir ritimle girip çıkıyor ki, orgazm olduğumda ruhumun bedenimi terk edeceğinden hiç kuşku yok.

"Klitorisinle oyna, meleğim. Sikimi alırken çok güzel görünüyorsun. Aynen böyle." Bir kez daha, kadifemsi sözlerini takip ettiğimde ve parmaklarım ağrıyan tomurcuğu bulduğunda doruk noktam boyunca benimle konuşuyor. O tanıdık karıncalanma ayak parmaklarımdan yukarı fırlamadan önce birkaç daire çizmek yetiyor.

"İşte bu kadar. Benim için bırak. Sıkıca sık beni." Colt daha derine itiyor ve kıcıma daha fazla bastırıyor, vücudumu hazırlıyor, ben sızlanırken ve

sınırsız bir zevkle haykırıyor. Her şey çok daha yoğun hissediliyor, bu şekilde doldurulmakla mükemmel bir şekilde yükseltiliyor.

"Mmmfuck. Bebeğim. Şu haline bak, beni lanet bir rüya gibi alıyorsun."

Beni bu kadar ustalıkla hazırladıktan sonra, tamamen rahatlamış, çam ağaçlarının ve dışarıdaki kış gökyüzündeki yıldızların arasında bir yerlerde süzülüyorum. Colt bir tıslamayla içimden çıkıyor, sonra sıcak öpücükler bırakıyor ve dilini meme uçlarımın üzerinde gezdiriyor.

"Ahhh, tanrım, tam orası." Sıcak ağzını kovalıyorum, hassas tepe noktalarım gösterdiği ilgiyi seviyorum. Sanki orgazmımı sürüklüyor, bir şekilde uzatıyor gibi geliyor. Bir sonraki anda, ağzı beni saf mutluluk dalgalarıyla uçururken, dikiş yerimin üzerine daha soğuk jel sürdüğünü hissediyorum.

İşleri çok çabuk zorlamıyor, önce bir, sonra iki parmağıyla beni çalıştırmaya devam ediyor. Tüm bu süre boyunca kötü dili göğüslerimi okşuyor, sonra tekrar yukarı çıkmadan önce klitorisimi emmek için vücudumdan aşağı iniyor. Colt her emişinde, kısırtışında, amıma ve memelerime yaptığı işkencede içimde çıldırtıcı, sürekli bir zevk dalgası yaratırken, parmakları yavaşça makas yapıyor ve vücudumun gelecek olana uyum sağlamasına izin veriyor.

Onu tutmak istiyorum. Kendimi bu sert adamla buraya kilitlemek ve yaşadığım sürece başka kimseyi görmemek istiyorum.

"İyi bir kız ol ve benim için o güzel amcığınla alay etmeye devam et. İhtiyacın olduğu kadar yavaş gideceğiz meleğim," diyor aşırı ısınmış tenime karşı, dizlerimi göğsüme doğru itiyor ve tutarlı kelimeler oluşturabiliyor muyum bilmiyorum ama tekrar yalvarmaya başladığımdan oldukça eminim çünkü karanlık bir şekilde kıkırdıyor ve dilini meme ucumun üzerinde gezdiriyor.

Sonra onun tacı orada. *Kocaman* ve talepkâr hissettiriyor ve sadece klitorisimi ovmaya devam etmemi emrettiği gerçeği, vücudumun çözülmesine ve direncin yol vermesine neden oluyor ve onun ucunun içeri kaydığını hissediyorum. İlk başta anlık bir sızı oluyor ama hareketsiz kalıp vücudumun bu yabancı hissiyata alışmasına izin verince hızla eriyor.

"Tanrım. Siktir." Colt'un başı öne düşüyor ve omuz kasları geriliyor. "En sıkı şey sensin, bebeğim."

Parmaklarım klitorisimin üzerinde uçarken, onun ucuna uyum sağlamama izin veriyor. "Oh Tanrım. *Oh, Tanrım.*"

"Benim için nefes al. Aferin kızıma." Yavaşça ikna ediyor, çok nazik davranıyor ve ikimiz de öne doğru kaymaya başladığı anı hissederken dişlerini sıkıyor. Yavaşça daha derine çalışıyor. *Vay anasını.*

"O kadar dolu ki." Yüzüm buruşuyor. Gergin olmamak için elimden Yu geleni yapıyorum.
kar

1. "Derin nefes al. İşte böyle."

Sözlerini takip ediyorum, derin nefesler alarak vücudumun onun için eriyor.

Kanımda kıvılcımlar uçuşuyor ve ben sızlanıyorum, inliyorum, her şey zevke dönüşmeden önce orada biraz daha gerilme olduğu için acı ve az miktarda anlık yanma dışında hiçbir şeye odaklanamıyorum.

"Çok iyi gidiyorsun." Colt'un sesi zorlukla tutunuyormuş gibi çakıllı. "Siktir. Kahretsin, çok mükemmelsin." Övgüleri üzerimde yuvarlanmaya devam ediyor ve çok geçmeden kalçalarını giderek daha fazla kaydırmaya başlıyor. Yaptığı her hareket çok ölçülü ve nazik ve onunla birlikte olmak delicesine zevkli bir şey.

"Colt." Sonunda ikimiz de onun öne doğru kaydığını ve tamamen oturduğunu hissettiğimizde nefes nefese kalıyorum.

"İyi misin, bebeğim?" Başımı sallıyorum, gözlerim o anda bedenimi saran ezici dolgunluk ve garip hislerle uzun süre kapalı kalıyor.

"Layla, bana o güzel gözlerini ver. Seni görmem gerek meleşim."

Kirpiklerim titreyerek her şeyi yumuşak bir odağa getiriyor ve Colt tam orada. Görüşümü dolduran irisleri, kolayca içine daldığım derin havuzlar gibi, kendimi her şeyin kabaaran duygu dalgasına kaptırmama izin veriyor. O kadar güçlü ve hükmedici ki, çekilirken kalbim göğsümden fırlayıp ellerine doğru fırlayacakmış gibi hissediyorum, sonra yavaşça tekrar ileri kayıyor. İkimiz de hep bir ağızdan inliyoruz ve başka söz yok. Sadece ela bakışlarında boğulurken arzusun ve ateşli zevkin titremeleri, yüzünde altın ve gölge benekleri ve ağzım açık kalıyor.

Kovboyum beni kapana kıştırdı, her şeyi tüketen formuna bağladı. Kalçalarının her nazik yuvarlanışında, kaslarının her bükülüşünde ve esnemesinde nefes nefese kalıyoruz, bedenlerimizin birlikte aldıkları zevke kendimizi tamamen kaptırmış durumdayız. Çok hassas, bana karşı çok dikkatli, her ölçülü itişte, onunla bu şekilde birlikte olduğum her saniyede bana değer veriyor.

"Sikeyim. Bebeğim. Daha fazla dayanamayacağım." Colt homurdanıyor. "Beni çok sıkı kavırıyorsun. Bu çok iyi." Aletinin kabardığı ve kalçalarının ritmik pompalamasının duraksamaya başladığı anı hissediyorum.

"Lütfen. *Lütfen.*" Zaten tam oradayım, ağrıyan klitorisimi ovuşturuyorum ve gözlerim ona tüm hikayeyi anlatıyor olmalı. O inliyor

Göğsünün derinliklerinde bir yerde, içime doğru akan zengin bir ses ve bu benim uçuşumun üzerindeki son itişim.

Uzun, inişli çıkışlı bir dalgaya kapılıp savruluyorum. Kahretsin, başparmağıyla kıcıımı doldurduğunda yoğun olsaydı, şimdi yepyeni bir mutluluk seviyesinin kilidi açıldı. Colt tekrar tekrar içime girerken, doruk noktam beni onun kaslı formunun altında titreyerek ve sarsılarak bırakıyor. Hala bana mükemmel bir şekilde bakıyor, hemen arkamdan takip ediyor, kalın uzunluğu sarsılıyor ve boşalıyor.

"Oh, Tanrım. İşte bu kadar. *Unghhh.*" O ileri doğru iterken ve sonra dururken zonklayan döl püskürtüleri beni dolduruyor. Dalgalanan orgazmım onu sıkıca kavlıyor ve daha önce kafamdan uçuyorsam, şimdi tamamen parçalandım. Her saniyesine teslim oluyorum. Tek bildiğim, ruhumun bu adamın altında memnuniyetle bir su birikintisine dönüşmek istediği.

Colt hâlâ derinlere gömülüyken ateşli bir öpücüğün içinde kayboluyoruz -yakınlık ihtiyacımızı mükemmel bir şekilde yansıtan tutkulu, durgun bir birleşme- birbirimizin dudaklarına mırıldanıyoruz. Zevkten titrerken ter tenimizi kaplıyor ve her şey kesinlikle gerçek dışı geliyor. Beni bir battaniye gibi saran adama sarılıyorum, tamamen mutluluktan uçuyorum ve beni bu andan uzaklaştırabilecek her şeyi isteyerek görmezden geliyorum.

Burada kalacağım, onun tarafından sarılıp sarmalanacağım ve umutsuzca onun içinde kaybolacağım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 28

A Kamyonetin kabinine girdiğimde, tanıdık bip sesleri ve parazit dolu beyaz gürültü çınlıyor. Kapıyı arkamdan çarparak dikkatimi çekmek isteyen telsiz ahizesini elime alıyorum.

Döneli çok olmadı. Layla atlarla ilgilenme görevini üstlendi ve sığırları beslemeye gitmem için beni kovdu. Bu sabahki rutinimde küçük bir gecikmeyi kaldırabileceklerinden emin olmak için dün onlara fazladan yem verdim ama padoklara indiğimde çitin önünde beni bekleyen bir sıra ıslak burun ve seğiren kulak olacağını biliyorum.

Telsizi avucumun içinde tutarak, iletişim kurmaya çalışan her kimse ona havlıyorum. Kayce olabileceği için içten içe yüzümü buruşturuyorum.

Hayallerimin kızıyla, bana evim gibi gelen tek yerde, en inanılmaz geceyi geçirdiğimi bilmek beni suçluluk duygusuyla dolduruyor... ve eğer oğlum bunu öğrenirse, hayatının geri kalanında benden nefret edecek.

Ancak diğer uçtaki ses, neyse ki lanet olası vicdan azabım için, Hayes.

"Yukarıda meşgul olmalısın, ihtiyar." Kıkırdıyor, hat vızıldıyor. "Son bir saattir sana ulaşmaya çalışıyorum."

Alnımı çimdikliyorum. Açıkça yalan mı söyleyeyim? Yoksa yarı gerçeklerle mi besleyeyim? "Tepedeki kulübede hasar olup olmadığını kontrol ediyordum."

Görünüşe göre bugün yarı gerçekler var.

"Orada her şey yolunda mı? Hiç ağaç devrilmedi mi? Kaya düşmesi yok mu?"

Hayır. Her şey mükemmeldi. Bu sabah saat dört buçukta adımı inleten ve dilime boşalan kız da dahil.

Onun tatlılığının her bir zerresi hala içimi kaplıyor ve *Layla* ile ilgili en ufak bir şeyden bile kendimi kurtarmaya cesaret etmek istemiyorum. Çoğunlukla bunun aniden ona sahip olduğum son sefer olmasından ve bunun farkına varamayacağımdan korktuğum için - ikimiz için son bitiş çizgisi.

"Beni net duyabiliyor musun Colt? Bağlantı kesiliyor mu?" Hayes beni dünyaya geri döndürdü.

"Evet. Özür dilerim. Her şey iyiydi." Hoparlör düğmesini bırakıp, tekrar basılı tutmadan önce bir anlığına boğazımı temizlemek için yumruğumun içine öksürüyorum. "Hasar yok."

"Kahretsin, bir an için beni endişelendirdin."

"Yol nasıl görünüyor?" Kamyonu çalıştırdım, vitese taktım ve pisti takip ederek otlaklara doğru yavaşça sürünmeye başladım. Son gelişmeleri duymak istemiyordum ama lanet olsun, belli ki bu yüzden bana ulaşmaya çalışıyordu.

"Bu yüzden temasa geçiyordum." Evet. İşte bu kadar. "İyi zaman geçiriyoruz, hafta sonu için hala programdayız."

Direksiyonu tuttuğum elimin eklemleri direksiyonun etrafında beyazlaşıyor.

"Harika." Her şey boş geliyor. Bana bir haftamız kaldığını söylemesinin üzerinden neredeyse kırk sekiz saat geçti.

"En iyi tahminle dört gün içinde çiftliğinize varmış oluruz."

Zihinsel matematiği hayatımda hiç bu kadar hızlı yapmamıştım.

Dört gün daha. Üç gece daha.

En az yetmiş iki saat, belki biraz daha fazla, eğer bir gün ya da daha fazla çalışırlarsa.

Tanrım.

"Senin için daha hızlı halledemediğimiz için üzgünüz." Hayes'in sesi çok özür dileyici geliyor ve ben de elimde olmadan yanaklarımı şişirip uzun bir nefes veriyorum. Ona yalan söylemek boktan hissettiriyor, o bir arkadaş, ama dürüst olmak gerekirse, Layla'nın tüm hayatını havaya uçurma riski olmadan bunları anlatabileceğim kimse yok ve bunu yapmak üzere değilim.

"Hayır, hepiniz iyisiniz." Elimden gelenin en iyisi bu. Kolay bir cevapla yetiniyorum.

Kısa tutuyoruz, o yol açma ekibini ve makinelerini bu dağın bir kısmında denetlemek için işe geri dönerken kanaldan çıkıyoruz ve ben traktörümün yanına çekiyorum.

Elbette, hepsi bana merakla ve biraz da sabırsızlıkla bakan sığırlardan ısrarlı, aç böğürmeler geliyor.

Hareketlerin içinde sıkışıp kaldım. Burada çok uzun yıllardır her gün yaptığım aynı lanet olası beslenme sürecini tekrarlıyorum. Rüzgara, yağmura, doluya ve lanet olası kara rağmen. Bu hayat aynı anda hem acımasız hem de bir şekilde ödüllendirici. Şanssızlık sonucu kendimi burada, Şeytan Tepesi'nde bulmasaydım başka ne yapmak isterdim bilmiyorum.

İçimden bir ses öyle ya da böyle arazide çalışacağımı söylüyor.

İçinize sinen bir şey olduğunda bunu *bilirsiniz*. Sanki daha önce binlerce kez yapmışsınız gibi. O parçanız, güneşteki zamanınız kaçınılmaz seyrini tamamladıktan sonra bir sonraki adımda ne olursa olsun devam edecek ve siz de yaşamlar boyunca biriktirdiğiniz tüm o becerileri benzer bir şekilde kullanacaksınız.

Toprakla aranızda sadece *bu sefer* olduğundan daha derin bir bağ olduğunu inkar edemezsiniz.

Ellerim bu toprağı ve bir eyerin doğru oturuşunu daha hecelemeyi, okumayı ya da lanet olası bir şekilde yüze kadar saymayı becermeden önce tanıdı.

Herkes için böyle olmadığını biliyorum, bu yüzden her zaman başkalarına yardım etmeye çalıştım. Boktan büyükbabamın yaptığı yanlışları düzeltmek için, yardım etmeye çalıştığım kişiler kendilerine uzatılan eli reddetmiş olsalar bile.

Yine de, kendi zararına sayısız kez ısrar ettim.

Sadece bu da değil, mecazi anlamda tetiğı çekecek kişi olmayı kendime yediremediğim için Layla'yı tehlikeye attım. Pierson'lar gibi korkunç adamları korumaktan sorumlu olmak istemiyorum ama benim durumum onlarınkiyle o kadar iç içe ki. Ve bu toplumda başka hiç kimse, başkalarını defalarca mahvetmelerine rağmen, bu pisliklere karşı somut bir şeyle ortaya çıkmadı.

Peki, neden bunu yapmak zorunda olan ben oluyorum? Onların saçmalıklarını ortaya çıkaran kişi ben olduğum için vicdanımı lekelemek zorunda mıyım?

Hayes bana suçluluk duygusunu bırakmam gerektiğini söyleyen kişiydi. Onlara karşı resmi bir şikayette bulunmak istersem harekete geçmeye hazırды,

Eğer sağlam bir kanıt sunmuş olsaydım, yıllar boyunca çiftlikle uğraşan onlar olurdu.

Daha önce de gözlerimin içine baktı ve bana bazen böyle bir şeyi neden bizim yapmamız gerektiğinin mantıklı olmadığını, ama belki de kendi kanımdan ve canımdan birinin yaptıklarından sonra nihayet işleri yoluna koyabilmemin yolunun bu olduğunu söyledi.

Büyükbabanın günahlarından sen sorumlu değilsin.

Kendi düşüncelerime dalıp gittiğimde, kolayca yem veriyorum ve sığırlar benim ardımdan memnun bir şekilde yem yeme ritmine giriyor. Traktörü park edip hayvanları ve çitleri hızlıca kontrol ettikten sonra geri dönüyorum.

Sağlıklı görünüyorlar. Görebildiğim kadarıyla yaraları yok. Sürümün başına pek çok kez gizemli şeyler geldi ve çiftliğin etrafına dağılmış kameralarla sadece gece vakti grenli görüntüler yakalayabildim. Kimin sorumlu olduğuna dair yeterli somut kanıt yok ama yine de suçu kimin üzerine atacağıma dair içimde bir his var.

Her gece burada tüfekle oturmak dışında yapılacak pek bir şey yok.

Kasketimi kaldırıp parmaklarımı saçlarımın arasından geçiriyorum, sonra tekrar aşağı çekip kasketin kenarını avuçlarımın arasında esnetiyorum.

Bu küçük hareket, Layla'nın şapkamı taktığı dün geceki anıyı hemen odak noktasına getiriyor. Beni korkunç anılardan, mide bulandırıcı suçluluk duygusundan uzaklaştırıp, benim gibiler için fazla iyi hissettiren yumuşak bir yere sürüklüyor.

Yeşil gözlerinin bir kıvılcımla parlaması, umarım bunu ona vermemin nedeninin küçük bir kısmını bile anladığını gösterir. Çünkü ben ciddiyim. Bu sadece daha sonra geri alacağım aptalca bir jest değildi, ciddiydim. Bu onun. Giderken yanında götürmesini istiyorum ve bir daha hiç takmasa bile, şapkamın onda olduğunu bilmek, onun artık burada olmadığını hayal ettiğim her an yüzeye çıkan şiddetli huzursuzluğu bir şekilde yatıştıracaktır.

Dün kulübeye giderken fazla düşünmemeye çalıştım. Nihayetinde, doğru bir karar verdiğimi hissettiğimde içgüdülerime her zaman güvenmişimdir.

Nefret etmiş gibi görünmüyordu, o yüzden öyle.

Kamyonetimin ön koltuğuna kayarken, radyonun ahizesi ciddiyetle bana bakıyor. Tek bir şey söylüyor, sadece tek bir şey. *Kayce.*

Cevap vermese bile ya da hala şebekeden uzakta ve bir yerlerde körkütük sarhoş olsa bile, gerçekten ama gerçekten iletişim kurmaya çalışmam gereken kişi.

En azından denemezsem dünyanın en boktan babası olurum. Eğer telefonu açarsa, bu garip konuşmayı -en azından benim açımdan garip-Layla etraftayken yapmak istemiyorum. Ve eğer cevap vermezse, eve döndüğümde ona hızlı bir e-posta göndermeyi deneyebilirim.

Kendimi bundan vazgeçiremeden radyoyu kaptım ve kasabadaki kamyonuyla bağlantı kuracak kanala geçtim. Cevap vermeme ihtimali yüksek.

İronik bir şekilde, onu ararken kendimi telefonu açmamasını dilerken buluyorum.

Hay sikeyim. Gerçekten dünyanın en kötü babasıyım.

Sadece parazitlerle karşılaştığım ve yanıt alamadığım her saniye, damarlarıma rahatlama yerleşiyor. Neden çiftlikte olmadığı ya da bunca zamandır Crimson Ridge'de ne yaptığı konusunda aşırı endişelenmek yerine, oğlumla konuşmak zorunda olmadığımı bilerek daha rahat nefes alan lanet olası bir pisliğim.

Benim öz oğlum.

Layla'yı kendisinin sanan kişi.

Tanrım. Bu kız söz konusu olduğunda hissettiğim bu duygu karmaşası hakkında ne yapmam gerekiyor? Çünkü bu sadece seks değil. Bu sadece onu altıma almakla ilgili değil. Onun hakkında hissettiklerimin katmanları ve derinlikleri var ve eğer koşullarımız farklı olsaydı... Tanrım... Bilmiyorum. Muhtemelen, eğer izin verseydi, hayatımın geri kalanında onu takip edeceğimi anlamasını nasıl garanti edebileceğimi düşünürdüm.

Gözlerimi kapatıp telsizi son bir kez deniyorum. Hâlâ bir şey yok.

Kayce'in sesini duymak zorunda olmadığımı ve ona yalan söylediğim için dalga dalga suçluluk duygusuna kapılmayacağımı bildiğim için göğsümdeki gerginlik hafifliyor.

Dalgınca elimin topuğuyla göğüs kafesimi ovuyorum, orada tamamen bakır saçlı ve yeşil gözlü güzel kızla bağlantılı bir ağrı var.

Kamyoneti vitese takıp, ahıra doğru geri çekildim. Sadece yetmiş iki saatim kalmış o l a n kişiye doğru.

Etrafımdaki her şey sanki kıpırdamadan duruyor. Dağlar, çimen, çam ağaçları tüm bu çiftliği izliyor.

Şu anda bunların hiçbirinin önemi yok ve tek istediğim ona bir kol mesafesinde olmak. Günün geri kalanında yapacağım tek şey ahırları temizlemek ve o piçlerin tepinmelerini, kişnemelerini ve Layla'nın ilgisini çekmek için yalvarmalarını dinlerken at pisliği taşımak olsa bile. Günü onunla geçirmekten memnun olurum.

"Yani... burayı sen inşa ettin."

Akşam yemeğini yerken ateşin ışığında parlayan o yosun yeşili gözlerini bana diyor. Aynı kaseden paylaşarak, yerde yan yana oturarak.

"Ben yaptım." Yeniden ısıtılmış güveçten bir lokma alırken, zihninde dönen çarkları görüyorum.

"Tek başına mı?"

Başımı sallıyorum. Çiğnemeyi bitiriyor ve bana o gözlerle bakmaya devam etmesine izin veriyorum. Bir yanı merak, bir yanı inançsızlık. Daha önce hiç kimse benimle bu tür bir ifade paylaşmamıştı... Sanırım gurur olarak tanımlanabilecek bir şey, ama kesin olarak bilmiyorum. Lanet olası bencil kalbim, yıllar önce yaptığım bu küçük, sonuçta anlamsız şeyle gurur duyduğuna inanmak istiyor.

Sadece bir kulübe. Sadece tahta parçaları, çiviler ve teneke.

Yine de, bunu anlıyor gibi görüldüğü için göğsümde bir şişlik hissediyorum

en azından benim için bundan çok daha fazlasını temsil ediyor.

"O zamandan beri bir ömür gibi geliyor." Omuz silkerek bir parça daha yumuşak et yiyorum. Buraya tek başıma geldiğimde, genellikle oldukça basit şeyler paketliyorum. Ateşin üzerinde bir tencereye atabileceğiniz türden yemekler, yemek pişirmek ya da bunun gibi bir şey hakkında endişelenmenize gerek yok. Kütükleri ayırmak, bakım yapmak, çekiçle vurmak ve çatıda sızıntı ya da hasar olup olmadığını kontrol etmekle geçen bir günün ardından genellikle o kadar berbat durumdayım ki, ateş kutusunun üstündeki sıcak tabağa bir şeyler atmaktan ve kaçınılmaz olarak bu kanepede uyuyakalmaktan fazlasını yapmak çok zor.

"Burası senin tatlı noktan," diye mırıldanıyor. Gözleri yumuşak ve bakışlarımı tutuyor.

Onunla ilgili her şey çok yumuşak.

Parmak eklemimle uzanarak ağzının kenarından bir parça serseri sosu alıp yalamak için kendi ağzıma götürüyorum.

"Ne demek istiyorsun, meleğim?" Gözlerim alt dudağının dolgun kıvrımına takılıyor. Aşk tanrısının fiyonkunun burnunun altında zarifçe oturuşuna. Bu kızın her küçük detayı, ona daha fazla ilgi göstermem

gerektiğini hatırlatıyor.

daha fazla dikkat. Hala şansım varken bu eşsiz küçük özellikleri hafızama kaydediyorum.

"Senin tatlı noktan." Layla küçük bir gülümsemeyle başını iki yana yatırıyor. Gözlerinin köşelerindeki ince çizgilere yerleşen bir gülümseme. Gerçekten gülümsediğini nasıl anlıyorum. "O gün söylemiştin ve o günden beri aklımdan çıkmıyor... En güzel noktayı bulmalı ve nişan almalısın."

O gün onunla birlikte karda yatarken, ona nasıl ateş edileceğini öğretirken söylediklerim aklıma geliyor.

"Kulağa oldukça akıllıca geliyor. Ne tür bir pislik böyle şeyler söyler bilmiyorum."

"İstediğin zaman oldukça akıllı olabiliyorsun kovboy." Layla başını sallıyor, şimdi bana sırtıyor. "Ve bilgin olsun diye söylüyorum, burası inanılmaz bir yer. Nişan almana ve burada aradığın güzel yeri bulmana sevindim."

Avluya ulaştığımda onun sözleri ve dün geceki konuşmamız zihnimde yankılanıyor, durduğumda kamyonun lastiklerinin altındaki çakıllar çıkartıyor.

Hayatta birden fazla tatlı nokta bulmuş olmam çok acımasız bir ironi. Tüm zamanımı saklanarak, dünyadan uzakta, her şeyin sakın ve basit hissettiği ve huzur içinde olmanın çok kolay olduğu bir yerde geçirmekten mutluluk duyacağım bir yer.

Diğeri ise ahırın çift kapısından bana doğru yürüyen ve atlardan birini dışarı çıkaran kız.

BÖLÜM 29

"O Tanrım."

Dudaklarımdan yüksek sesli bir inilti dökülüyor. Sıcak nefesim önümdeki ahşap durağa çarpıyor. Colt ovaladıkça inliyor ve kamburlaşıyorum.

klitorisimin üzerinde.

Beni burada, ahırın ortasında acımasızca parmaklıyor ve beni köşeye sıkıştırdığından beri onun için zaten bir kez parçalandım.

Şu anda dizlerimin bağı çözülecekmiş gibi hissediyorum. Sadece avuç içlerim tahtaya dayanmış ve Colt'un kolları arkadan vücudumu sarmış, bu da beni bir zevk birikintisi içinde yere yığılmaktan alıkoyuyor.

"İşte bu, meleğim. Bana bir tane daha ver, sonra bu pantolonu indireceğim ve tekrar benimle dolana kadar seni becereceğim."

İçimden çıkan çaresiz seslere engel olamıyorum. "Siktir. Siktir. Neredeyse geldim."

"O siyah külotu benim için askıda bırakan pis kız." Söz konusu dantel parçasını kot pantolonunun ön cebine sokmuş, beni canlı canlı yiyecekmiş gibi tek yumruğuyla tutarak içeri girdikten sonra. "Sabahtan beri bu taytların altında hiçbir şey olmadan mı buradaydın bebeğim?"

"Mmm... evet." Gözlerim kapanıyor. İki kalın parmağı içime dalıyor, avucunun topuğu klitorisimi çalıştırıyor ve ben sadece dayanıyorum. Başka bir doruk noktası bana doğru koşuyor, ama Colt açıkça işkence havasında. Vücudumdan mümkün olduğunca çok orgazm çıkarmaya niyetli.

Şikayet ettiğimden değil.

Dün kulübeden döndükten sonra yanımdan neredeyse hiç ayrılmadı. Beklenmedik bir şeydi ama sert kovboyumun bütün gün benimle ve atlarla birlikte çalışmasından dolayı mutluluktan havalara uçtuğumu söyleyemem.

Bu yüzden, bu sabah küçük bir oyun oynamaya karar vermiş olabilirim, ahırın ortasındaki bir kancada asılı duran dantelli külotu fark etmesinin ne kadar süreceğini görmek için. Böylece gün ortasında sevişmeye doğru yol aldık.

Dağ yolu yeniden açılmadan ve gerçekliğin soğuk, sert ışığı geri gelmeden önce bu fantezide neredeyse hiç zamanım kalmadı. Hala yapabiliyorken en iyi şekilde değerlendirebilirim.

"Ne kadar ıslak olduğunu hisset. Şimdiden damlıyor." Kulağıma karşı homurdanıyor. İki parmağıyla öyle bir derine dalıyor ki kıvılcımlar görüyorum ve vücudumu ne kadar mükemmel çalıştırdığına bakarak yıldızlardan oluşan bir şelalenin üzerinde uçuyorum. "O küçük tatlı amcığın şimdiden dölle doldu, bu sabah seni şiltenin içinde becerdiğimden beri damlıyor."

Vay anasını. Ağzım açık kaldı ve amım anında onun etrafında sıkılaştı. Kaba, pis konuşan Colt benim zayıf noktam ve bu adam günün geri kalanında onun mükemmel fahişesi olacağımı garanti etti.

Bırak ne isterse yapsın. *Bundan* daha fazlasını garanti edecekse, serbestçe kullanmasına hevesle izin vereceğim.

Sert aleti kat kat giysilerimizin arasından belime baskı yapıyor. Onu içimde istiyorum. Derinlemesine sokmasını, ahırın ortasında beni sert ve kirli bir şekilde korkutmasını, beni tekrar dölle doldurmasını istiyorum, çünkü evet, bu sabah zaten beynimi sikti.

Colt vahşi bir ses çıkarır, "Tanrım. *Hay sikeyim*. Seni dizlerinin üzerine çöktürüp o pis ağzına bir şeyler yaptırmalıyım."

Tanrım. Bütün bunları yüksek sesle mi söyledim?

"Lütfen. Seni içimde istiyorum." Parmaklarım kıvrılıyor, tırnaklarım tahtaya sürtünüyor.

"Önce bana istediğimi ver. Sonra seni o kadar doyurana kadar sikeceğim ki içinden taşacağım." Dişleri boynumun yan tarafına saplanıyor ve ben bunun arttığını hissediyorum. Karıncalanma, kükreme hissi, o beni daha sert çalıştırdıkça ayak parmaklarımdan yukarı doğru sarılıyor.

"Titrediğini hissedebiliyorum." Elini çevirip başparmağını klitorisimin üzerine bastırıyor ve ben de bu hissin etkisiyle haykırıyorum. "Günün geri kalanında içinde olacağım. Benim pis kızım, tekrar tekrar doldurulmak istiyorsun, değil mi?"

"Mmmmfuck. Babacığım. Evet." Ağrıyor, zonkluyor ve doruk noktam yükselmeye başlıyor.

"Benim için çok iyi bir kız. İşte bu kadar." Colt'un sözleri beni uçuruma doğru sürüklüyor, dalga her an çökmekle tehdit ediyor ve tam patlamak üzereyken hareket etmeyi kesiyor.

Aniden durmasının etkisiyle bedenim sarsılıyor. Nefes nefese kaldım.

"Bu da neydi böyle?" Sesi hırçın bir fısıltıya dönüştü.

Kan kulaklarımda çok sert ve çılgınca çarpıyor. Hiçbir şey duyamıyorum. Ama bir an sonra duyuyorum. Bir silah sesi gibi.

Ahırın hemen dışında bir kamyonun kapısı çarpıyor.

"Lanet olsun," diye mırıldanıyorum ve Colt elini taytımdan çekip çıkarıyor, beni omuzlarımdan tutup k a b i n i n içine sürüklerken vücudu aniden kaskatı kesiliyor.

Vücudumu kendi vücuduyla sararken elini ağzımın üzerine bastırıyor ve ikimiz de dışarıdan gelecek başka sesleri dinliyoruz. Kalbim göğsümün içinde çılgınca bir hızla çarpıyor. Elinin her yerinden uyarılmışlığımın kokusunu alabiliyorum. Aman Tanrım, neler oluyor? Orgazm sonrası ve neredeyse saniyelik beynim sersem ve sisli ve noktaları birleştirmek için mücadele ediyor. Bu arada amım hıçkırmakla meşgul, Colt'un dokunuşunun beklenmedik kaybına ağlıyor.

"Hey, baba. Burada mısın?"

Oh Tanrım.

AMAN TANRIM.

Gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Yüzümdeki tüm kan çekiliyor. Colt'un ela bakışlarının namlusuna dik dik bakıyorum ve gözlerinin benimkilerle buluşmak için geri gelmeden önce açık durak kapısı arasında hızla gidip gelmesini, sonra da sıkıca kapanmasını izliyorum.

Ağzından sessiz küfürler çıkıyor ve burnundan derin bir nefes alıyor. Gözleri bir kez daha bana bakmak için açıldığında, orada bir duygu fırtınası var.

"Baba?" Kayce bu kez daha yüksek sesle bağırıyor. Botlar çakılların üzerinde sürünüyor.

Bir başka araç kapısı çarpması.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyorum avucunun içine. Şok etkisini göstermeye başlıyor. Kayce burada ve bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama lanet olsun. *Vay anasını.* Buraya girmiş olabilir... görmüş olabilir... demek ki geri döndü ve Colt'la geçirdiğim zaman sona erdi ve...

Üzerimde duran adam ağır ağır yutkunuyor. Sakallı boğazı titriyor, sonra da çok iyi yaptığı şeyi yapıyor. Sessiz ve yetenekli bir şekilde, bu deliliği iki güçlü eliyle boynuzlarından tutuyor.

Avucunu çekerek çenemi kavıyor. Gözlerindeki ifade içimi yakıyor, ateşli ve çözemediğim bir duyguyla dolu. Sadece uzun bir saniye, ama beni sıkıca tutuyor, kalbim aşırı hızlanırken bana bakıyor.

Böyle bir şey olamaz.

Colt eğildi ve dudaklarını hızla benimkilerin üzerinde gezdirdi. "Burada kal. Atlarla ne yapman gerekiyorsa yap. Ben neler olduğunu öğreneceğim."

Sonra ortadan

kayboluyor. O öpücük
çok kısaydı.

Onun geri gelmesini istiyorum.

Hayır. Gerçeği kabul etmeyi reddediyorum. Bu birlikte geçirdiğimiz son an olamaz. Kalbim küt küt atıyor ve midem yerdeki talaş yığınlarının içine düşüyor. Ve Tanrım, dantelli külotumu cebine sokmuş... Ya düşerlerse ya da tam olarak saklanmamışlarsa?

Titreyen ellerim ağzıma doğru uçuyor. Parmak uçlarım, bir saniye önce dudaklarının şefkatle dudaklarımı okşadığı kısa andan beri hala karıncalanan ve ıslak olan yeri okşuyor.

Omuzlarım ahşap panellere yaslanmış, kulaklarım dışarıdaki sesleri duymak için zorlanırken orada ne kadar durduğumu bilmiyorum. Ancak, kulaklarımda çınlayan kalbimin kaotik ritmi ve kanımın acelesi yüzünden hiçbir şey duyamıyorum ve dilimin uyuduğundan oldukça eminim.

Colt'un dediğini nasıl yapacağım? Ne dedi ki? Kayce döndüyse bunun yolun temizlendiği anlamına geldiği ve beş dakika önce Colt'un sıcaklığını, ağzını ya da dokunuşunu muhtemelen son kez hissettiğim gerçeği dışında hiçbir şey düşünemiyor gibiyim.

Bu büyük bir haksızlık.

Colt'la geçirdiğimiz her an teknik olarak çalınmış olsa da, bu cezaların en acımasızını gibi geliyor. Birlikte geçirdiğimiz son küçük zevk ve zaman parçaları da elimizden alındı. Hâlâ sahip olduğumuzu düşündüğümüz zaman, cızırdayan sıcak bir ızgaranın üzerine düşen bir su damlası kadar hızlı buharlaştı.

Titrek bir nefes çekerek ellerimi tozluğumun ön kısmına sürüyorum, eğilmek için yalvarıyormuş gibi görünmediğimden emin oluyorum ve

eski erkek arkadaşımın babası tarafından ahırın ortasına dikilmiş. Sonra duvarı ittim ve kapılara doğru dengesiz bir yol açtım.

Atların yanından geçerken nefes nefese kalıyor, başlarını ve kulaklarını sallıyorlar. Özel alanımıza yapılan bu yeni müdahaleden onlar da aynı derecede tedirgin görünüyorlar. Ya da belki de şu anda kendi duygularımı onlara yansıtıyorum.

Dış dünyaya yaklaşılan her adımda, erkeksi sesler daha da yükseliyor.

Bir sonraki duraktan geçerken duvara yaslanmış bir tırmık görüyorum ve hemen onu alıyorum. Bu, elimde bir şey olmasının işime yarayacağı türden bir an gibi geliyor. Birkaç adım daha atınca konuşmaları daha da gürleşiyor, Kayce'in sesini ve Colt'un daha derin, daha hırçın tonunu kesinlikle seçebiliyorum.

Hay sikeyim. İşte bu kadar. Boştaki elim hızla saçlarımı tarıyor, bugün yüksek bir at kuyruğu yapmışım ve hâlâ yerinde duruyor gibi görünüyor. Colt'un saçımı çekiştirdiğini ya da parmaklarını kafa derime geçirdiğini hatırlamıyorum, bunu yapmasına bayılıyorum... aman tanrım... vücudum onun ellerini bir daha asla vücudumda göremeyeceğimi fark etmenin verdiği acıyla geriliyor.

Kahretsin. Elim kolum sıkılaşıyor ve adımlarım biraz duraksıyor. Birden, eşyalarımın nerede bırakıldığını hatırlamaya çalışıyorum. Giysilerimin. Kindle'ım. Dış fırçam. Zihinsel olarak her odayı kataloglarken, aklım hemen Colt'un evinin içinde dolaşıyor. İçeride, neredeyse her yüzeyde seviştığımızı ve haftalardır her geceyi Colton Wilder'ın yatağında geçirdiğimi ele verecek ne kadar kanıt kalmış olabilir?

Kayce o kapıdan içeri girecek ve ikimizin de ortaya dökülmesini engellediğimiz çığ gibi büyüyen sırları ve yalanları hemen fark edebilecek mi?

Boğazımdaki kocaman yumruyu yutarken, hemen yersiz görünebilecek bir şey düşünemiyorum. Burada sadece ikimiz olsak da, en azından dün salonda ya da mutfakta birbirimizin kıyafetlerini yırtmadık ve Colt'un yatak odasında benim eşyalarımın herhangi biri varsa, Kayce'in eve girdiğinde ilk gideceği yerin orası olmayacağını tahmin edebiliyorum.

Ancak şu anda, bunların hiçbirisi hakkında küçük çıldırmalarımı sürdürmek için zamanım yok, çünkü kapılara ulaştım. Sanki bir mıknaş beni durmaksızın dışarıda bulmak üzere olduğum sahneye doğru çekiyor.

Eski erkek arkadaşım ve babası bahçede her şey normalmiş gibi sohbet ediyorlardı.

Ancak, ahırdan çıkarken karşılaştığım şeyi hayal bile edemezdim.

Kayce sonunda çiftliğe döndüğünde nasıl olacağına dair binlerce farklı senaryo üzerinde çalıştım.

Bunların hiçbirinde bu tablo ortaya çıkmadı.

Tırnığın sapını beyaz parmak eklemelerimin altında tutarak olduğum yerde duruyorum.

Burada sadece iki adam konuşmuyor, yanlarında üçüncü bir kişi daha var.

Colt kollarını göğsünde kavuşturmuş, sırtı bana dönük. Kayce yüzünde sabitlenmiş, okuyamadığım bir ifadeyle bana bakıyor. Kafeden tanıdık gelen, siyah saçları dümdüz, uçları ağarmış kız dönüp beni görünce gözlerim karnına kayıyor.

Çok yuvarlak karnı. Çok hamile karnı.

BÖLÜM 30

T Son iki günün *Layla'yla* ilgili her şeyle dolu olması gerekiyordu. Onun tüy gibi yumuşak öpücüklerini içime çekmeli, ağzımı kalçalarında gezdirmeli ve kirpiklerinin dalgalanışını yalayıp yutmalıydım.

Dudaklarımı alnına bastırdığımda yanaklarına değiyor.

Bunun yerine, dağa giden yol planlanandan önce yeniden açıldı, oğlum haftalardır ilk kez çiftliğe geri döndü ve kasabadaki kışını da yanında getirdi - hamile kalmayı başardı, daha az değil - ve bu tüm kabuslarımın bir araya gelmesi gibi hissettiriyor.

Açık bir yarayı pıhtılaştıran kan gibi, mümkün olan en kötü olaylar dizisi, döndüğüm her yerde kalın, yapışkan bir karmaşa oluşturdu.

Şimdi, Layla hâlâ buradayken hepimiz aynı çatı altında sıkışıp kaldık ve onunla vakit geçirmek için son şansım da elimden alındı. O son anların ne getirmesini beklediğimi gerçekten bilmiyorum. Ama bunun bir önemi var mı? Her halükarda, onu kucağıma alma ve sabah kahvemi yudumlarırken ona açıkça bakma fırsatımın olması gereken yerde şimdi bir bilinmezlik boşluğu var. Belki küçük bir parçam Kayce'in geri dönmeyebileceğini ve aramızdaki bu şeye bir uzatma daha verileceğini düşündü... ama sonra ne olacak?

Çekicinin düştüğü o kaçınılmaz andan sonra ne olacağını sanıyordum ki? Layla'nın dağdan aşağı ineceği, Crimson Ridge'deki tamirciden arabasını alacağı ve sonra hayatımdan sonsuza dek çıkacağı zamanın yaklaştığını.

Bildiğim bir şey var ki, hiç bu kadar meşgul olmamıştım. Bu da kesinlikle Layla'dan uzak durmam ve çalmamam gerektiği için.

ona bakıyor ve göğsümün içinde her an taşmakla tehdit eden kükreme hissini bastırmak için elimden geleni yapıyorum. Yapabildiğim tek şey bu. Tek savunmam bedenimin ve zihnimin çitlerle, sığırlarla ve çiftliğin en uzak noktalarına kadar at sürmekle meşgul olmasını sağlamak. Devil's Peak'e baktığım her saniye, Layla'nın yanımda olmasını dileyen derin bir özlem ve hasret fırtına gibi beynimde yankılanıyor.

Elbette, atları alıp birlikte تنها bir yere gitmemiz için bir neden uydurabilirim. Tabii ki bulabilirim. İkimizin de yapabileceği bir iş bulmak zor olmazdı ama Kayce döndüğüne göre burada yapılması gereken bu tür işler doğal olarak ona düşecek. Bunun yerine Layla'yı da işin içine katmaya çalışsaydım çok fazla soru işareti olurdu ve kendi lanet olası oğlumun beklenmedik bir şekilde geri dönmesi yüzünden sağlıklı düşünemeyecek kadar berbat durumdayım.

Bu yüzden tek başıma ortadan kayboldum. Tekrar.

Anladığım kadarıyla, ipeksi bukleleri ve yanında uyanma şansına eriştiğim en yeşil gözleri olan güzel kız da aynı şeyi yapıyor. Sabahtan akşama kadar atlarla meşgul oluyor ve ben de onu suçlamıyorum.

O çalışırken onu aramamak için kendimi kontrol etmem gerekti. Son birkaç gündür en uzak sınırlara kadar gitmemin bir başka nedeni de bu.

Ona dokunmamak için kendime güvenmiyorum.

Ona yaklaştığım her an, cazibesi çok güçlü, ellerimi ona koymam için beni çeken bir güç var.

Ve sadece cinsel anlamda da değil. Parmak uçlarım kulağının arkasındaki bir tutam saçı okşamak, Layla'yı göğsüme doğru çekip tatlılığını içime çekmek, komik olmayan ama yine de eğlenceli bulduğu aptalca bir şey söylediğimde güldüğünde dudaklarından boynuma doğru esen küçük hava akımını hissetmek için kaşınıyor.

Açık alanda dolaşırken ve ellerimi meşgul etmek için dikenli tellerle uğraşırken ve direkleri tamir ederken, ilk tanıştığımızdan beri her etkileşimi tekrar oynatmaya devam ediyorum. O gün benzin istasyonunda bana bakışı sanki yirmi yaş daha gençmişim gibi hissettirdi ve onunla konuşmak ve biraz flört etmek nereden aklıma geldi bilmiyorum ama bana dünyadaki en doğal şeymiş gibi geldi.

Onun kim olduğunu bilsem bir şeyi değiştirir miydim?

En kötü yanı -bu kızı elinde tutmak için elinden gelen her şeyi yapmak isteyen bencil pislik- yapmayacağımı biliyor.

Avluya ve ahıra yaklaştıkça hava neredeyse kararıyor. İleride, Kayce'in kamyonetinin farları yanıp sönüyor ve rölantideki motor kesiliyor, bu da bana çiftliğin en güney sınırında kendi kendime uyguladığım sürgüneyken onun dışarıda yem vermekten yeni dönmüş olması gerektiğini söylüyor.

"Şu çitler konusunda hep bilgiçlik taslardın," diye sesleniyor Kayce, kasasını kamyonetin kabininden sürükleyerek ve ardından kapıyı arkasından çarparak. Başını bana doğru sallayarak bagaj kapağına yaslanıyor ve yaklaşmamı bekliyor. Kim bilir hamile kız arkadaşı -ya da onun için her neyse- evde nerede saklanıyor. Chyannah adındaki bu kızla aralarındaki şeyleri açıklamak için kesinlikle bir çaba sarf etmedi ve ben de beş dakikadan uzun sürecektir bir konuşma ya da soru sorma havasında değildim. Şimdilik hepimiz odadaki apaçık ortada olan hamile fili görmezden geliyoruz gibi görünüyor.

Tek kelimeyle harika.

"Evet, bir şeyin doğru yapılmasını istiyorsan burada kendin yapmalısın," diye homurdanarak eyerden aşağı sallıyorum.

Kıkırdıyor ve bir çizmesini toprağa sürüyor.

"Hey, Layla'nın buradaki kontratının bitmesine sadece bir hafta kaldı, değil mi?"

Onun adını duyduğumda boynum ısınıyor ve omuzlarımdaki tüm kaslar bir tahta gibi sertleşiyor. En azından Kayce ona sürekli kaşlarımı çatmama alışkın, çünkü onun adını ağzından duyduğumda takınabildiğim tek ifade bu.

"Onun gibi bir şey." Mırıldanarak dizginleri yumrukladım, deriyi kendi üzerine katladım.

Kayce çizmeleriyle yere vuruyor. "Bak, biliyor musun bilmiyorum ama buradan ayrıldıktan kısa bir süre sonra doğum günü olduğuna eminim."

Parmak eklemlerim bembeyaz oldu. Tabii ki biliyorum. Doğum günü Mart'ın on ikisinde ve ben ona zaten bir hediye verdim ve bu iki davetsiz misafirin hemen defolup gitmesini istiyorum, böylece onunla baş başa kalmanın tadını çıkarabilirim.

Ama bütün bunları söylemek yerine dişlerim gıcırıyor. Elimi atın boynunda gezdirerek beni yere seriyor ve yanıt olarak geçebilecek bir şeyler homurdanıyorum.

"Chy ve ben, yarın onu Crimson Ridge'e götürmenin eğlenceli olacağını düşündük. Ona güzel bir gece yaşatırız, özellikle de haftalardır burada mahsur kaldığından beri. Her yıl düzenledikleri bahar festivali var. Bunun için kasabaya tonlarca insan gelecek. Eminim kız dışarı çıkmak ve kendi yaşlılarıyla takılmak için sabırsızlanıyordur." Kollarını kavuşturup tipik Kayce sırtışını gösteriyor ve son kırk sekiz saat içinde ilk kez kendi oğlumun ağzına bir şaplak atmak istiyorum. "Alınma ihtiyar ama Layla bu dağdan kaçıp normal hayata dönmeye fazlasıyla hazır olmalı."

Aman Tanrım. Çakıllara bakıyorum ve solan ışığa şükrediyorum çünkü göğsümün içinde bir duygu yumağı boğuşuyor. Bir yandan Kayce'in Layla'ya bakmaya bile hakkı olduğunu düşünmesine öfkeliyim, hem de çiftliğimdeki evimde oturup Wi-Fi kullanmaktan, her yere şeker paketleri bırakmaktan ve çöp televizyon izlemekten başka bir şey yapmayan hamile bir hatun varken. Diğer yandan, kabuk bağlamış bir yarayı açtı. Bir yanım Layla'nın bu çiftlikte kapana kısılmış gibi hissetmesinden endişeleniyor.

Ya buradan kaçmak için sabırsızlanıyorsa... benden kaçmak için?

Boğazımı işgal eden yumruyu yerinden oynatmak için çok çalışmam gerekiyor.

"Layla'ya gerçekten ne istediğini sordun mu?" Oflaya puflaya cevap veriyorum. Öfkemin alevlenmesini engellemeye çalışırken yapabildiğimin en iyisi bu.

"Hayır, ama o bunu sorun etmeyecektir." Yumruğunu kamyonun arkasına vuruyor. "Sanırım hâlâ ahırda çalışıyor. Madem oraya gidiyorsun, yarın için planın bu olduğunu ona söyler misin? Açlıktan ölüyorum, etrafta ısıtabileceğim yemek artıkları olsa iyi olur." Kayce bana bir saniye bile bakmadan eve doğru koşmaya başladı, ben ise onun kafasının arkasına bakakalmıştım.

Aynen böyle. Büyük olasılıkla tüm yemeği yiyecek, her yerde kirli bulaşıklar bırakacak ve Layla'yı yarın şehirdeki bir bara götürmek istiyor.

Bununla ilgili her şeyden nefret ediyorum.

Uzun bir nefes alarak kendimi ahıra girmek için zorluyorum. İçeri girdiğimde ne bulacağıma dair hiçbir fikrim olmayan bir yere. Layla, iki gün boyunca ondan kaçan bir pislik gibi davrandıktan sonra yüzümü görünce sinirlenmekten başka bir şey yapacak mı?

Dizlerimin üzerine çöküp ona her iki gece de hararetle uyanık yattığımı, odasına gizlice girmekten iki saniye uzakta olduğumu ve

sırf onu kucağıma alabilmek için onu kucağıma alıp yatağıma getiriyorum.

İçeri girdiğimde, ahırın ışıkları hâlâ yanıyor ve yumuşak bir müzik, ahırın en ucunda, takım odasının yakınında bir yerden geliyor. Hay sikeyim. O daraltıcı bant göğsümün etrafında sıkılaşıyor, her an onu göreceğimi biliyorum. Onu göreceğim ve ruhumun arzuladığı gibi ona uzanamıyorum.

Toynak sesleri ve botlarımın sürtünmesi varışımızı duyururken, bir hareket görüyorum ve işte o zaman Layla odak noktama geliyor. Bir eyer taşıyor ve duraklıyor, gözleri bana kilitlenmiş, pembe dudakları hafifçe ayrılmış.

Saçları iki uzun örgü halinde omuzlarına dökülüyor ama beni hemen gözleri çekiyor. Buradan bile kızarmış ve şiş oldukları belli oluyor ve kızımın ağladığını şüpheye yer bırakmayacak şekilde bilmek içime bir bıçak saplıyor.

"Siktir. Layla." Daha düşünmeden hareket ediyorum. Ona bebeğim, meleğim ya da benim için dünyalara bedel olduğunu bilmesini sağlayacak herhangi bir şey demek istiyorum. Ama aynı zamanda dilimin etrafına dolanmış ve düğümlenmiş bir ip var, Kayce içeride olsa ve şu anda sadece ikimiz olsak bile, kimsenin kendilerini ilgilendirmeyen bir şeyi görmesi veya duyması riskini alamayacağımızı biliyorum... *her ihtimale* karşı.

"Colt." Gözleri açılıyor ve omzumun üzerinden fırlıyor. Arkamda kimsenin olmadığını bilsem de, bu ince bakış beni bocalatıyor. "Yapma. Sorun yok." Başını sallıyor ve yanağının iç kısmını ısırarak eyeri kaldırmaya devam ediyor.

"Bu bir gün için fazlasıyla yeterli." Sesimi alçak tutuyorum. Yanımdaki atı düzenlemeye başlıyorum ama bir yandan da gözüm Layla'nın hâlâ uğraştığı şeyde. Eve dönmekten kaçındığını biliyorum. Ben de öyle yapıyorum.

"Dediğim gibi, sorun yok."

"Layla..."

"Colt."

Derin bir nefes alıyorum ve şu anda bu senaryonun gerçekleşmesinden başka bir alternatif olmasını diliyorum. "Yakında doğum günün olacağı için yarın akşam seni şehre götürmek istiyorlar. Kayce sana haber vermemi istedi."

"Yarın mı?" Sonunda durdu ve bana baktı. Gözleri dönüyor.

"Evet." Şapkamı kaldırıp ellerimi saçlarımda gezdirdikten sonra gereğinden fazla güç kullanarak tekrar başıma geçiriyorum. "I

Kayce dışarıda bana bu konuda yaklaştığında ne diyeceğimi bilemedim. Kutlamak için sana bir gece vermek istiyor ya da onun gibi bir şey ve gitmemen için iyi bir neden yoksa..." Bocalıyorum. Kahretsin, ne diyeceğimi gerçekten bilmiyorum. Çünkü tam o anda duyuyorum. Soru ya da şüphe uyandırmadan dışarı çıkma tekliflerini reddetmesi için iyi bir neden yok. İkimiz de aynı anda aynı sonuca varmalıyız, çünkü o söylenmemiş sözler aramızdaki gece havasında asılı kalıyor.

"Evet. Anladım." Dudakları bükülür. "Bu güzel bir jest." Tanrım, gözlerinin bu kadar kırmızı olmasından nefret ediyorum - belli ki üzgün. Onu kucaklamak, ona yemek pişirmek ve ateşin önünde bana sarılmasını sağlamak istiyorum.

"Yapmak zorunda değilsin." Gözlerini tutuyorum, söylemek istediğim ama söyleyemediğim her şeyi ifade etmeye çalışıyorum.

"Hayır. Sorun değil." Omuz silkiyor ve telefonunu almak için yanına gidiyor, müziği kapatmak için ekrana dokunuyor.

Layla gitmeye hazır gibi görünüyor ve ben de onu biraz daha burada tutmak için bir neden bulmaya çalışıyorum. Tarafsız bir zemin, iki insan arasındaki sıradan bir konuşma gibi bir şey. Bu kızın gitmesini engellemek için gayet normal bir neden olabilecek herhangi bir şey.

"Para meselesi..." Ağzımdan kaçırđım. Bu onun yeşil gözlerinin benimkilerle buluşmak için kırbaçlanmasına neden oldu. "Bunu Kayce ile benim aramda bırak. Bu konuyu ona açmana gerek yok." Ellerimi ceplerime sokarak ona doğru bir adım atıyorum ama ellerimi sıkıca uzakta tutuyorum. Böyle durursam onu yakalamak için uzanma riskim yok. Hem de hiç. Hem de hiç. Hiç.

Hemen kızardı ve çok telaşlı görünüyordu ve bu konuyu açarak olmasını istediğim şeyin tamamen tersiydi.

"Hayır. Dürüst olmak gerekirse..."

"Layla. Beni dinle. Oğlum senin hakkın olan parayı senden alan bir pislik. Senin açından her şey yoluna girdiği sürece, bu mesele Kayce ile benim aramda çözülecek bir mesele."

Tepkisini inceledim. Tartışmak istiyormuş gibi görünüyor. Sanki yenilgiyi kabul etmek ya da benimle tartışmak arasında kararsız kalmış gibi, yüz hatlarında bir duygu karmaşası var.

Sonunda katlanır. Omuzları çöküyor ve gözlerini indiriyor. "Teşekkür ederim." Sesi fısıltı kadar yumuşak.

"Bunu aklından bile geçirme. Senin yeterince işin var, göt oğlumu bana bırak."

Çenesi başıyla onaylıyor ve hareket etmeye başlıyor. Kahretsin, bu çok yanlış hissettiriyor. Söyleyebilmek istediğim şeylerin sonsuz bir ufku var ve yine de benim için hiçbir şey yükselmiyor. Soğuk ve kasvetli ve bunun ağırlığı göğsümde ağır bir şekilde oturuyor.

Layla yaklaştıkça, atların ahırları arasındaki orta koridorda yanımdan geçmek zorunda kaldığında, bilerek yoluna çıkıyorum, yolunu kısmen kapatıyorum. Ona dokunmuyorum ama bu küçük hareket onun ilerlemesini durduruyor. Hâlâ bana bakmıyor ama göğsünün biraz daha hızlı inip kalktığını görüyorum.

Ellerim hâlâ ceplerimde, başımı hızla eğip ahırın girişinde kimsenin olup olmadığını kontrol ediyorum. "Bundan nefret ediyorum. Seni üzgün görmek beni öldürüyor," diye fısıldıyorum.

Sertçe yutkunarak başını sallıyor.

"Gel bu gece yatağında kal. Benimle ol, bebeğim. Sensiz delireceğim." Sesim kısık ve biraz çatlamasına engel olamıyorum. Aslında söylemek istediklerimin sadece bir kısmını bile yüksek sesle itiraf ediyorum.

Lanet kalbim gibi çatlıyor.

Layla keskin bir nefes alıyor ama hâlâ bana bakmayı reddediyor.

"Yapamayız." Sesi o kadar kısık ki, atların hışırtısı ve mırıltıları arasında onu zar zor duyabiliyorum.

Tabii ki haklı. Ben çaresiz bir aptalım ve sadece iki gün olmasına rağmen, burada sadece onun için her şeyi riske atmaya hazırım. Çünkü bu mutlak gerçek, onun için deliriyorum ve onsuz da delireceğim.

O gittikten sonra nasıl hayatta kalacağım, yaklaşan fırtınayı şimdilik isteyerek görmezden geliyorum. Sanırım sonunda vurduğunda beni olduğum yerde boğacak ve göğsüm yırtılmış, tamamen açıkta, dışarıda titreyerek kalacağım.

"O zaman yarın gece bana bir iyilik yap..." Çenem çalışıyor ve gözlerim bir kez daha kapı aralığına kayıyor, orada dikilip beni dinleyen kimsenin olmadığını teyit ediyorum. "Güzel bir şeyler giy meleşim. Benim için değil... Gerçi ne giyersen giy, bakmamak için kendimi zor tutacağım. Ama kendin için bir şeyler giy."

Layla cevap vermiyor. Tek kelime bile etmiyor. Tek gördüğüm yüzündeki gerginlik ve bir dakika sonra gitmiş oluyor.

Onun yumuşak ayak sesleri ve kızımın o kapıdan çıkarkenki görüntüsü kalbimi ikiye böldü.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 31

"W Colton Wilder'ın bu kadar komik olabileceği kimin aklına gelirdi?"
Karşımdaki kabinde oturan hamile sürtük, Colt'un ön kolunu
neon yeşili tırnaklarıyla beşinci kez kapatıyor
Buraya geldiğimizden beri.

Kolunu kaydırarak kendini onun pençelerinden kurtarıyor... yine.

Bu bir korku filmi. Kendimi, eski erkek arkadaşımın yavrusunu taşıyan, korkunç görünümlü bir mocktail'i höpürdeten bir succubus'un tüm akşamı babasına asılmaya çalışarak geçirdiği köylü cehenneminde buldum.

Yani, iki erkekle de olan geçmişimi göz önünde bulundurursak, ahlaki olarak yüksek bir ata bindiğimden değil. Ama siktir et bu kaltağı. Hamburgerimi mideye indirdim, kızartmalarımı agresif bir şekilde sosa batırdım ve çatalımı *Chyannah'nın* eline saplama dürtüsüne direndim.

Kayce ortalıkta görünmüyor tabii. Bizi Chy'nin keyifli arkadaşlığına ve neredeyse altı aylık hamileyken bile Colt'un pantolonuna girme girişimlerine terk etti ve barın yanındaki bir grup arkadaşının yanına gitti. Yirmi dakika önce döneceğini söylemişti ama işte buradayız.

Loaded Hog, her yıl düzenlenen ve kilometrelerce öteden insanları çeken bir tür 'kış sonu' festivaliyle gece boyunca dolup taşı. Açık hava bira bahçesini kaplayan bir çadır ve şenlikli ışıklar, canlı bir cover grubu var. Modern hitlerin arasına serpiştirilmiş klasiklerin bir karışımı belli ki Crimson Ridge kalabalığına aradıklarını veriyor, çünkü bu gece mekan tıklım tıklım dolu. İçeride sadece ayakta durulabiliyor.

Patronlar, dışarıdayken, derme çatma dans pisti de omuz omuza.

Son bir buçuk saattir bu küçük kabinde Colt'un yanında oturarak hayatta kalmak zorundayım ve bu süre boyunca Chy'nin kendisi hakkında konuşmasını dinledik. Kayce kendine daha fazla içki almak için kalkıp inmeye devam ediyor ve ben derimden sürünmeye hazırım.

Parmak uçlarım akıl sağlığımın sınırına zar zor tutunuyor. Çiftliğin dinginliğinden sonra burası gürültülü, kalabalık ve fazlasıyla kaotik ve burada geçirdiğimiz süre uzadıkça Colt'un içten içe kıvranıyor olması gerektiğini biliyorum. Daha önce Chy sakız almak için çantasını karıştırırken ona yarım saniyeliğine bakmaya cesaret ettiğimde, çenesindeki tikin fazla mesai yaptığını görebiliyordum. Bu kabinde oturduğumuz süre boyunca birasını ne kadar sıkı tuttuğundan bahsetmiyorum bile.

Bu gece, masanın altından ona ulaşmak için her dürtüyle savaştığım bir savaş oldu. Tek yapmak istediğim güven verici bir parmağımı kalçasına sürtmek, burada olduğumu bilmesini sağlamak, bir şekilde aramızda hala çok güçlü bir bağ hissettiğimi anlamasına yardımcı olmak.

Mesele şu ki, ona açıkça dokunabilme hakkına sahip olmayı çok istiyorum.

Bu gece hep birlikte onun kamyonetiyle dağdan aşağı indik. Kayce'in araba kullanacak kadar ayık kalması mümkün değildi ve aramızda teknik olarak tüm neşeli küçük grubumuz için belirlenmiş sürücü olabilecek hamile bir kadın olmasına rağmen, o kadına direksiyon başında güvenmezdim. Hava karardıktan sonra Şeytan Tepesi'ne çıkmaz.

Colt bizim aracımız ve tek birasını içiyor. Yemeğimin yanında birkaç içki içtim ama artık sinirlerimi yatıştırmak için daha güçlü bir şeye ihtiyacım olduğunu hissettiğim bir noktadayım.

Kayce yeniden ortaya çıkıp kabine geri kayarken Chy, "İşte bebeğimin babası," diye sesleniyor.

Ew. İğrenç.

Bu kızı ne kadar tuhaf bulduğumu belli etmemek için yüz hatlarımı eğitmek zorundayım. Kayce ile olan geçmişimi bilip bilmediği de tamamen belirsiz, çünkü çiftliğe geldiklerinden beri birbirimizin arkadaşlığına katlandığımız kısa süre içinde ikisi de hiçbir şeyden bahsetmedi.

Çiftliğe beklenmedik gelişlerinden beri her ikisinden de uzak durmak için elimden geleni yaptım - bu geceye kadar başarılı bir şekilde. Sonra, Crimson Ridge'e giderken kamyonda hep birlikte sıkışıp kaldığımızda, sadece konuştular

barda buluşacağımız ortak arkadaş grubu hakkında konuştuk. Dolayısıyla eski erkek arkadaşımın kolundaki hamile sik kafalının onunla olan kısa ve unutulmaya yüz tutmuş flört geçmişinden haberdar olup olmadığını kibarca sormak için uygun bir an olmadı.

Ancak, Kayce'le çıktığım için ne kadar pişman olsam da, beni Colt'a getiren şey de buydu ve bu konuda tamamen çelişkideyim. Hayatımın büyük aşkı olduğundan neredeyse emin olduğum kişiyi bulmama yardımcı olan koşullardan nefret edebilir miyim? Ona asla sahip olamasam ve bunu ona asla söyleyemesem bile mi?

Lanet olsun. Kesinlikle iğneye ihtiyacım var. Şu anda.

"İçki isteyen var mı? Ben bara gidiyorum." Anons ediyorum.

Kayce, "Evet, hadi doğum günü kızını zil zurna sarhoş edelim," diye mırıldandı.

Colt hırlamaya benzer bir ses çıkarır. "Kayce. Aptal olma," diye tersliyor.

"Tanrım, baba. Sadece dışarı çıkıp iyi vakit geçirmeyi geçtiğin için." Karşımda oturan ve *kesinlikle* bir aptal olan erkek çocuk gözlerini deviriyor. "Hadi ama, Layla. Diğerleri zaten barda. Seni eğlenceli insanlarla tanıştıracam."

Chy belli ki tanıdığı birini görüyor, çünkü ciyak ciyak sesler çıkarmaya ve ellerini çırpmaya başlıyor ve karnını düşünerek kabinden çıkmak muazzam bir çaba gerektirse de, bir şeyler mırıldanıyor ve Kayce'in yüzüne yapışıyor, neredeyse onu yalıyor, sonra da ona neredeyse tıpatıp benzeyen bir grup kıza doğru ilerliyor.

Hepsinin saçında garip ağarmış lekeler var. Yarısı da hamile. Ve bir bardalar. Anla işte.

"Geliyor musun ihtiyar?" Ayağa kalktığımda Kayce bir kolunu omzuma atıyor ve acilen geri dönmek istediğim, kabinde oturmaya devam eden adama bakıyor.

Colt hızla oğlunun kolunun enseme durduğu noktaya sabitleniyor ve ben de başımı eğiyorum. Kayce'nin babasının kararlarının benim etrafımda döndüğünü düşünmesi için bir neden vermek istemiyorum. Öyle değil. *Olmamalı da.*

Ama kahretsin, yapmalarını istiyorum. O kadar çok istiyorum ki, ağrıyor.

"Sen git. Hayes'in çocukları şurada. Onlara yetişmeliyim."

Elindeki bira şişesiyle işaret ettiği yönü takip edince, Colt'a yaşıca daha yakın görünen bir grup adamın barın uzak köşesine sıkıştığını görüyorum. Yüksek bir masanın etrafındaki taburelere oturmuşlar.

Hala inanılmaz derecede meşgul ama müzikten ve danstan mümkün olduğunca uzakta.

"Güzel, o zaman gidelim Layla." Kendimi toparlayamadan Kayce dirseğimden tutup beni kalabalığın içine doğru çekti ve barın etrafındaki insan kalabalığı beni yuttuğunda kovboyumu neredeyse anında gözden kaybettim. Küçük bir tökezlemeyle omzumun üzerinden son bir bakış atmayı başarıyorum ve birkaç dakika önce oturduğumuz kabine dönüp bakıyorum.

Zaten boş.

"DOĞUM GÜNÜ KIZI İÇİN SHOT. Layla lanet Birch."

"Yeowwwwww."

"İndir onu, kızım."

Vişne kırmızısına benzeyen bir şeyi geri atıp elimin tersiyle ağzımı silerken etrafımdaki yabancılar grubundan bir gürültü korusu yükseliyor. Boğazımda sert likörle karışık bir tarçın izi bırakıyor.

Görünüşe göre Kayce'in arkadaş grubu büyük bir gece için burada ve her ne kadar barda yabancılarla içki içmek istemesem de, yanında olmak istediğim tek bir adam var ve o da ortadan kayboldu

-Kendimi uyuşturmanın cazibesi beni ele geçirdi.

Hayatım bir tren enkazı gibi, o halde neden bu gece barı dolduran diğer yirmili yaşlardaki kızlar gibi gevşeyip sarhoş olmayayım?

Alkol damarlarıma sıcak bir battaniye gibi yerleşiyor. Sanırım üçüncü shot'tayım? Elime bir tane daha sıkıştırılıyor ve istemsizce kıkırdıyorum.

"Tanrım, hayır. Yapamam." Yeterince iyi görünen bir adam ve kız arkadaşı benimle tur için eşleşiyorlar.

"Onun yerine dans etmek ister misin?" Kısa kahverengi saçları yarım at kuyruğu şeklinde bağlanmış ve büyük halka küpeleri olan kız arkadaşı elimi tutuyor.

"Elbette." Hâlâ gülüyorum. Bu gecenin tuhaf gerginliği ve en son ne zaman partiye gittiğimi bile hatırlayamadığım gerçeğinden sonra alkol beni daha iyi bir hale getirdi, bunların hepsi beni tam bir hafif sıklet yapmak için birleşiyor.

Sanırım bu kızın adı Mary. Ya da belki Mandy? Her neyse, havalı görünüyor ve beni dışarıdaki kalabalık çadıra sürüklemesine izin veriyorum. Yanında sarıldığı ve grubun gürültüsü arasında beni tanıştırmak için isimlerini bağırdığı başka arkadaşları da var ama bas ve hoparlörler hemen yanımda ve çalınan şarkıyla birlikte hareket eden tüm bedenlerin en yoğun olduğu yerdeyiz.

Terli ve tıklım tıklım ve fark ettiğimden daha fazla sarhoş olma hissinde kaybolmak ve aynı zamanda her şeyi unutmanın tadını çıkarmaya çalışmak cazip geliyor.

Ela gözlerini, kirli sakalını ve parmaklarımı sokmak istediğim çocuksu, asi siyah saçlarını unutmaya çalışıyorum.

Tanrım.

Tabii ki, içkiler, yüksek sesli müzik ve cesetler tarafından her taraftan ezilmenin karışımı, çok azgın olduğum ve umutsuzca Colt'u bulmak istediğim anlamına geliyor. Hâlâ burada olduğunu biliyorum, o bizim eve dönüş aracımız, hayır, eve değil, çiftliğe.

Evim olmayan ama evim olmasını istediğim, bana hayatım boyunca yaşadığım her yerden daha çok evim gibi hissettiren çiftlik.

Kelimeler beynimde dönüyor. Şarkı zirveye ulaşıyor ve etrafımdaki kalabalık bir kreşendoya dönüşüyor, ellerini havaya kaldırarak son ölçülerin sözlerini haykırıyor ve sonra solistin setlerini tamamladıklarını söylediğini duyduğumu sanıyorum. Birden ışıklar kararıyor ve hoparlörler daha ağır, daha derin bir ritimle pompalanmaya başlıyor. Atmosfer göz açıp kapayıncaya kadar bir gece kulübü havasına bürünüyor ve Mandy -ya da Mindy- ya da Mary- beni belimden tutup baştan çıkarıcı, gümbür gümbür ritme ayak uyduran arkadaşlarının arasına sürüklüyor.

Vücudum zaten tahrik olmuş ve çalkalanmış hissediyor ve bu boğucu melodi kalçalarımın arasındaki duruma yardımcı olmuyor. Gözlerimi kapatıyorum ve kendimi tanımadığım ama iyi vakit geçirmek için burada olan bu kız grubuyla birlikte süzölmeye bırakıyorum. Şu anda yapmam gereken bir şey varsa, o da kendi isteğimle o boşluğa kaymak.

İyi vakit geçirin.

Bu kalabalık dans pistinin dışındaki her şeyi unutun.

Hoparlörlerden yayılan bas seslerinin her gümbürtüsünü, her nabzını, her kilosunu hissetmek için kendime izin veriyorum.

Tüm bunlar kanımda dolaşırken, ağır parfüm, ekşi bira ve şekerli likör kokuları havada asılı dururken, sert bir darbe hissediyorum

vücudunu sırtıma yasladı.

Görmezden gelerek sallanmaya devam ediyorum. Bu gece burada kimseyle dans etmekle ilgilenmiyorum. Colton Wilder hariç. Kirpiklerimi her araladığımda, gözlerim doğum günü kutlaması öncesi içilen şeytani içkilerin kan dolaşımımı seyreltmesiyle ağırlaşıyor, gruptaki diğer kızlardan bazılarının onları dansa, yakınlaşmaya yönlendiren erkeklerle eşleşmeye başladığını görüyorum. Eller bellere dolanıyor ve parmaklar kaslı omuzları keşfediyor. Gözlerimi sıkarak kapatmak bunu istediğim gerçeğini ortadan kaldırmıyor.

Çok iyi tanıdığım o becerikli ellerin arkadan belime dolanması için neler vermezdim. Güçlü gövdesinin omurgama baskı yapması için. Kalçalarımızın birbirine uyması, bedenlerimize sahip olduğumuz o doğal, içgüdüsel ritmi bulma şansı vermesi için.

Colt dansçı mı? Bilmiyorum bile. Muhtemelen asla yapmazdı, ama Tanrım, adam bu dans pistini dolduran ritimle vücuduma nasıl sürtüneceğini kesinlikle biliyormuş gibi sikişiyor.

Ellerimi yukarı kaldırıp saçlarımın arasından geçirerek buklelerimi omuzlarımdan kaldırıyorum. Kalçalarımı sallayıp sallarken, yumuşak kumaş dizlerimin etrafında sallanıyor.

Bu gece bir elbise giydim. Sahip olduğum en sevdiğim elbise. Beyaz ve küçük kabarık kolları, göğüslerimi inanılmaz gösteren dantelli bir göbeği var. Ellerimi belimi mükemmel bir şekilde saran yere doğru götürüyorum. Bu elbise baharın başlarında bir barda geçirilecek bir geceden çok yaz pikniği havasında ama olsun, ne zaman giysem kendimi inanılmaz hissediyorum.

Colt bana kendimi güzel hissettirecek bir şeyler giymemi söyledi ve lanet olsun ki bu elbise beni asla yarı yolda bırakmıyor.

Bunu *onun* için giymedim ama bu gece giyinirken hep onu düşündüğümü inkâr edemem. Keşke söz konusu kovboy gelip ellerini belimde gezdirebilse ve şu anda bu kıyafetin içinde ne kadar güzel göründüğümü düşündüğünü kulağıma ateşli bir şekilde mırıldanabilse.

Bir başka çarpma dikkatimi çekiyor, bu sefer diğer taraftan geliyor. Gözlerim fal taşı gibi açıldı, çünkü *kabaydı*. Kalabalık olduğunu ve şu anda dans edenlerin çoğunun sarhoş olduğunu biliyorum ama bu kadar itilip kakılırsam çok çabuk eskiyecek.

"Benimle bir içki iç." Omzumun hemen üzerinden bir erkek sesi geliyor. Benimle konuşmuyor ama rahatsız edici derecede yakın hissettiriyor ve boynumu karıncalandırıyor.

"Peki ya arkadaşın?" Salındığım yerin diğer tarafından başka bir ses geliyor. Bu gece birlikte dans ettiğim gruptaki kızlardan biriyle konuştuklarını fark ediyorum. Kıkırdıyor, belli ki kafası güzel ve dirseğimi çekiştiriyor.

"Evet, arkadaşım Layla'nın doğum günü. Seninle bir şeyler içeceğiz."

Hemen hayır demek istiyorum ama arkamı döndüğümde karşımdaki manzara karşısında beynim allak bullak oluyor.

Daha önce müziğin arasında bağırırken adını duymadığım genç kız başını arkaya eğmiş, kendisine verilen içkiyi yudumluyor. Elime bir bardak tutuşturuluyor ve sorumlu her kimse onu ağzıma götürmeye çalışıyor.

Nedense tepki vermekte yavaş davranıyorum ama o içkinin yanıma yaklaşmasına izin vermeyeceğimi biliyorum. Işıklar çok loş. Stroboskopun flaşları ve darbeleri gözlerime girip net görmemi engelliyor. Ama işte o zaman fark ediyorum. O sigara kokusunun hafif esintisi ve ben zaten biliyorum. Yüzlerini göremesem de ve şenlik ateşinin yakıldığı gece beni köşeye sıkıştıran adamı hiç görmemiş olsam da. Derimin üzerinde örümcekler geziniyor çünkü onlar olduklarından eminim.

Yanımdaki kız da az önce içlerinden birinin verdiği o lanet içkideki her neyse onu mideye indirdi.

Nefes alamıyorum. Çok kalabalık ve dans pistinin her tarafı ezilmiş durumda. Benden çok daha uzun bedenler ciğerlerimdeki oksijeni emiyor. Çiftlikle uğraşan Pierson'lar olduklarından emin olduğum, Colt'un geçimini tehdit eden ve anlatılanlara göre masum kızları avlamaktan hoşlanan bu iki adamdan bahsetmiyorum bile, her ikisi de gölgelerin arasında yüzlerini seçemeyeceğim kadar üzerimde yükseliyor.

"Devam et. Arkadaşın gibi uslu dur, ne de olsa bugün senin doğum günün." İçki zorla ağzıma doğru itiliyor ve ben onu tokatlayarak uzaklaştırmayı başarıyorum. İçkinin çoğu içkiyi tutan adamın üzerine dökülüyor ve adam küfrediyor.

"Lanet olası aptal sürtük."

"Oh, bunu hatırlıyorum. Sen Wilder'ın küçük oyuncağısın, değil mi?" O gün çiftlikte yüzüme vuran pislilik Henrik bana bakıyor.

"Şenlik ateşinin başında da kaba saba bir kızdı. Böyle öfke nöbeti geçirmesi hiç hoş değil. Biz sadece konuşuyoruz."

Boğazım düğümleniyor. Bu adamlar tam olarak kim olduğumu biliyorlar ve Colt'un mülkünde peşine düştükleri gerçeği bir şeyse, ben

Beni rahat bırakmayacaklarını anlamak için dahi olmaya gerek yok. Aramızdaki bağın gerçekliğini bilmiyor olabilirler ama Colt'la uğraşmanın başka bir yolu olduğumu ve bu süreçte ona zarar verebileceğimi biliyorlar.

"Görünüşe göre hâlâ *doğru beslenmeye* ihtiyacın var, kızım."

"Siktir git." Muhtemelen ilaç verilmiş olan kıza doğru dönmeye çalışıyorum ama içlerinden biri kolumu tutuyor.

Colt'un bana nasıl ateş edileceğini öğrettiği silah için neler vermezdim ki bu pisliklere geri çekilmelerini söyleyebileyim. Çünkü içimden bir ses, bu ikisinin kızları avlayıp defalarca paçayı sıyırmalarının bu kadar kolay olduğunu söylüyor.

Şimdi her şey anlam kazandı. O dağda ihtiyacım olursa kendimi nasıl koruyacağımı bilmem konusunda neden bu kadar ısrarcıydı. Böyle bir şeyin olamayacağından emin olmak için bir yol olmadan tek başıma kalmamdan neden endişe duyuyordu.

Ancak şu anda etrafım insanlarla çevrili ve bu da onların kızları hedef alan özel yöntemleri için mükemmel bir kılıf.

Karanlık ışıklar, yüksek sesli müzik ve serbestçe akan içkiler arasında saklanmak çok kolay.

Tutulduğum yer o kadar sert ki canımı yakıyor. Diğer adam benden çok daha genç olan kızı çekiştirerek ulaşamayacağı bir yere götürüyor ve önünü keserek onu uzaklaştırmaya başlıyor.

Bizi mide bulandırıcı bir verimlilikle ayırdılar.

"Ondan uzak dur," diye bağıyorum, tanımadığım ama aniden yoğun bir şekilde korumacı hissettiğim kıza ulaşmaya çalışıyorum. Çok çabuk ayılıyorum. Az önce ona ne verdiklerini kim bilir ve şu anda kendimi her zamankinden daha çaresiz hissediyorum.

Ne kadar bağırsam bağırayım ve beni tutan adama karşı koymaya çalışırsam çalışayım, müzik o kadar yüksek ki beni boğuyor. Vücuyla beni engelliyor, nikotin kokan eliyle ağzımı kapatıyor ve beni çıkışa doğru itiyor. Bizi bardan uzaklaştıracak, kalabalığı terk edecek, gece havasında kaybolacak bir çıkış.

"Dışarıda birlikte sakın bir içki içeceğiz, kızım. Şimdi uslu dur. Olay çıkarmaya gerek yok."

"Siktir git. Bırak beni." Sözlerim boğuklaşıyor, avucunun içinde susturuluyor. Elimden geldiğince çırpınıyor ve bunu istemediğimi birilerine -herhangi birine- belli etmeye çalışıyorum. Bu adamın taleplerini, beni yakalamasını ya da beni bu bardan onunla birlikte ayrılmaya zorlamasını kabul etmiyorum.

Çıkış yaklaşıyor.

Görünmezmişim gibi hissediyorum.

Burada neler olduğunu kimse göremiyor mu?

Bu kadar kolay olabiliyor, değil mi? İnsanların arasında kaybolmak. Ortalık yerde. Sonra, sabah olduğunda, bütün suç *bunu isteyen* kıza atılır.

Tam midem çaresizlikten bulanıyordu ki, sanki etrafımızdaki beden duvarı parçalandı. Yanına gitmeye çalıştığım kız bana doğru itiliyor ve bir kavga çıkıyor. Kaba sesler müziğin üzerinde yüksek sesle tartışıyor.

Dev bir avuç içi, elleri üzerimde olan kişinin omzuna kenetlendi ve kollarından biri arkasından büküldü.

"Hadi gidelim, Pierson."

Beynim olan bitenin noktalarını birleştirmeye çalışırken, metal kelepçelerin parıltısını görüyorum ve adamın kemerine takılı bir telsizin çıtırtısını duyuyorum. Ben daha ne olduğunu anlamadan her şey bitiyor, her ikisi de götürülüyor ve o anki kalabalık, partiye katılanların ortasında gerçekleşen gizli bir tutuklama gibi görünen bu olayı izlemek için yaptıkları işi bırakıyor.

Müzik hala bangır bangır çalışıyor olsa da, belli ki az önce her ne olduyorsa barın diğer tarafında bir kaos yaşanıyor. Etrafımızı saran kalabalığın kafalarının arkasını göremiyorum, ama şu anda yanımda muhtemelen uyuşturulmuş bir kız var ve adını bile bilmiyorum.

Yerimde dönerek Mindy-Mandy'yi, kızın arkadaşı her kimse onu aramaya çalışıyorum ama hiçbir yerde göremiyorum. Aslında, daha önce burada birlikte olduğumuz hiç kimse görünürde yok. Ve az önce kim bilir ne katılmış bir şey içen kız da ortadan kayboldu.

Aman Tanrım. Şu anda ne haltlar dönüyor?

Ağır avuçlar omuzlarıma iniyor ve korkuyla sarsılıyorum, kalbim boğazıma kaçıyor.

Arkamı döndüğümde, tüm bu endişe hiçliğe karışıyor. İçine dalmak, yıkanmak, boğulmak istediğim ve yaşadığım sürece asla hava almaya ihtiyaç duymayacağım bir dizi tanıdık ela gözle karşılaşıyorum.

Colt çözemediğim bir ifadeyle üzerimde yükseliyor ve tam kulağıma doğru konuşmak için başını eğdiğinde, sesindeki sertlik yüzünden içim sıkılıyor.

"Banyo. Hemen şimdi."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 32

T Kapı kilitleniyor ve Layla önümde duruyor, ellerini belinin arkasına koymuş, tahtaya yaslanmış, kocaman yeşil gözlerini bana dikmiş.

Tanrıça gibi görünüyor.

Aklımı kaçıyorum. İşte o an, tam burada, resmen kendimi kaybettiğim andır.

Bu küçük banyoda birlikte kilitli kaldık ve Kayce'in ya da hamile kız arkadaşının ikimizin de nereye gittiğini aramaya gelmesi ne kadar sürer bilmiyorum ama Layla'yı yalnız bırakmadan nefes alamazdım.

Az önce olanları görmek, o pisliklerin ona tekrar yaklaşmaya cüret etmelerini izlemek, işte o zaman her şey benim için tıklandı.

Geçmişteki yanlışları ne kadar düzeltmeye çalışsam da büyükbabamın yaptıklarını düzeltemem. Bu iki adam da başkalarına karşı aynı şekilde yırtıcı ve istismarcı olmaya niyetli. Hayes'in ne yaptıklarını anlaması için bir saniyeden fazla zamana ihtiyacı yoktu, çünkü ukalalaşmışlardı ve kendilerini kurşun geçirmez olarak görüyorlardı. Bu kez, kendi sonlarını kendileri hazırlamışlardı ve ben kesinlikle onun bu tutuklamayı yapmasına engel olmayacaktım.

Bu sefer olmaz. Konu benim kızım olunca olmaz.

"İyi misin?" Aramızdaki kısa mesafeyi kapatıyorum, ona dokunmak istiyorum.

İyi olup olmadığını kontrol etmem gerekiyor.

Başını sallıyor, elleri gömleğimin önünü yumruklamak için havalanıyor ve başımı boynuna gömüyorum.

"Şimdi çok daha iyi." Mırıldanıyor, eğiliyor ve çılgınca çırpınan nabzının hemen üzerindeki o hassas noktaya daha fazla erişmemi sağlıyor.

Bu gece içtiği içkiler yüzünden sesi biraz kalın ve boğuk çıkıyordu. Saymaya çalıştım ama sürekli ona bakarak dikkat çekmediğim için emin olmam imkânsızdı. Anladığım kadarıyla aklını kaçırmış ya da karar veremeyecek kadar kendinden geçmiş değil.

En azından, Layla'nın beni buraya kadar takip etmesinin sabah uyandığında alkol ve şehvetle beslenmiş bir seçim gibi gelmemesini umuyorum. Haftalardır birbirimizden ayrılmıyor olabilirdik ama böyle bir anın getirdiği riskten pişmanlık duyabileceğini düşünmeyi kaldıramazdım.

Yine de, şu anda kollarımdan ayrılmasına izin verebileceğimden emin değilim.

Derin bir nefes çekiyorum, hayatımdaki tek iyi şey gibi kokuyor. Sonsuza dek kaybetmeye çok yakın olduğum şey.

"Orada ne olduğunu gördün mü?" Sesi hırıltılı ve seksi geliyor ve bu bana kendimi kaptırdığımı, boynuna sokulduğumu, deli gibi kokusunu içime çektiğimi ve aslında yüksek sesle cevap vermediğimi hatırlatıyor.

"Ben yaptım. O pisliklerin işi bitti." Şu anda onunla sadece hızla buharlaşan birkaç dakikam olmasından nefret ediyorum, yine de Henrik ve Alton Pierson'dan bahsediyoruz. "Şerif Hayes bu sefer onlara bir şeylerin yapıştığından emin olacak."

"O kız." Layla'nın parmakları boynuma doğru kayıyor. "Ona bir şey verdiler."

"Hayes görevde olmayan adamlarından birine onu yakalattı. Ne yaptıklarını gördü." Dudaklarım boynunda sıcak, ıslak, arayış dolu bir iz bırakıyor ve Layla inliyor. Lanet olsun, sadece birkaç gün geçmiş olmasına rağmen ona dokunabilmek bedenimi aydınlatıyor. "Lütfen stres yapma, ona iyi bakıldığından ve güvende olduğundan emin olacaklar."

"Özür dilerim Colt. Bu gece çok berbattı."

Bilmiyor muyum amına koyayım.

"Biliyorum. Tanrım, biliyorum. Ama özür dileyecek bir şeyin yok. Bunu daha iyi hale getirmek için ne yapabilirim meleşim? Söyle bana."

"Dışarıdaki her şeyi silemediğiniz sürece..." Parmakları ensemdeki saçlarla oynuyor ve ben şimdiden pervasızca bir karar vermek üzere olduğumu biliyorum.

Bir eli boynunun önüne geliyor, boğazının ince sütununun üzerine yerleşiyor ve muhtaç bir ses çıkarıyor.

"Mümkün olmasını ne kadar istesem de, o kapının diğer tarafındaki hiçbir şeyden kurtulamıyorum..." Parmaklarım onun sevdiğini bildiğim şekilde esniyor,

biraz daha baskı uygulayarak bir inilti daha çıkarıyor. Dudaklarım onunkilerin üzerinde geziniyor, kendimi kaybetmiş durumdayım, tek gördüğüm ve nefes aldığım şey bu büyüleyici kız. "Ama kafanı dolduran o aceleci düşünceleri silmene yardımcı olabilirim. Bunu ister misin, tatlım?"

"Yapamayız... bu çok riskli... burada olmaz..." Layla'nın pembe dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlıyor ve ben inliyorum. Şu anda beni ondan uzak tutabilecek hiçbir şey yok.

Bu kıza aşık oldum.

O kilitli çıkışın diğer tarafındaki tüm dünyayı siktir et.

Ağzılarımızı birbirine çarpıyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. Çıkardığı her küçük muhtaç sesi ve vücutlarımızın mükemmel uyumunu yutuyorum. İkimizi de döndürerek onu lavabonun yanındaki tezgâhın üzerine bırakıyorum. Hareket edecek fazla yer yok ama bunun beni durdurmasına izin vermem mümkün değil.

"Uslu durman ve sessiz kalman gerekecek." Alt dudağını ısırarak, avuçlarımı elbisesini kalçalarının üzerinden yukarı doğru kaydırıyorum. Sonsuza dek onun ağzının tadına bakmak istiyorum ama şu anda öpücüklerinden daha fazlasına açım. Dilimin üzerinde paramparça olmasına ve içine girmeye ihtiyacım var ve burada bu kadar uzun zaman geçirerek zaten yeterince riskli davranıyoruz.

Kız arkadaşımın önünde tek dizimin üzerine çöküyorum, bu pozisyon avuçlarımın göz hizasında teninde kaymasını sağlıyor. Buradan, üstümden yaydığı her titrek nefesi ve titremeyi içime çekebiliyorum. "Ağzını bir şeyle doldurmam gerekiyor mu yoksa iyi bir kız olup benim için sessiz kalabilir misin?"

Hiç şüphesiz, şu anda çok tahrik olduğunu biliyorum. Yapmak istediğim her şey için yeterli zaman yok, bu yüzden şu an için fermuarıma baskı yapan yoğun acı veren sertliğimi görmezden gelmeli ve ağzımı ona götürmeliyim.

"Oh Tanrım. Seni çok istiyorum." Layla pantolonunu indirdi, bana bakıyordu.

"Biliyorum bebeğim. Benim için de cehennem gibiydi." Tezgâhın kenarına tünemek için kalçalarını öne doğru sürüklüyorum, sonra dizlerini iyice bastırıyorum.

"Bunu yapamayız." İtiraz ediyor ama parmaklarımı kabaca külotunun altından geçirip bir tarafa çekerek ağzımla amını kapattığımda bu bir nefese dönüşüyor.

Bunu tartışmak için sonsuz dakika lüksüm yok. Ne kadar uzun konuşursak, onu parçalara ayırmak için o kadar az zamanım olur ve ben lanet olası bir adamım. Onun tatlı amcıyla ziyafet çekiyorum, üstümde

Çaresiz, gergin sesler çıkarırken ŐıŐmıŐ klitorisine karşı beni sıkıca tutmasına izin veriyorum.

Gürültü yapmamak için elinden geleni yapıyor, bunu söyleyebilirim.

O kadar seksi ve mükemmel ki tadı da *benimki* gibi.

Tam kalçaları titremeye ve parmakları kafa derime batmaya başlamışken - neredeyse o noktaya gelmişken - kapı ağır bir şekilde vuruluyor.

Layla üstümde sarsılıyor ama ben devam ediyorum. Klitorisine daha hızlı ve daha sert masaj yapmak için dilimi sertleştiriyorum.

"Layla? Orada mısın?"

"Aman Tanrım," diye fısıldıyor, panikle kaskatı kesiliyor. Saçımı çekerek beni üzerinden uzaklaştırmaya çalışıyor. Bir an için aklımdan bir düşünce geçiyor. Durmalıyız. Ben durmalıyım. Ama şuradaki kapı kilitli ve beni bu yoldan caydıracak son bir mantık kırıntısı bulmaya çalışıyorum.

Tadı şimdiden dudaklarımda ve ben mükemmel kızımın benim için parçalara ayrıldığını görmeye niyetliyim. Hayır. İmkânı yok, zaten çok derindeyim.

"Layla?" Daha fazla gürültü var. Sarhoş olan Kayce kapının diğer tarafında, ben dilimi Layla'nın amına sokmuşken ve o bir rüyanın gerçekleşmesi gibi çözülürken yüzümü ıslatmaktan yaklaşık on saniye uzaktayken.

"Uhh... evet?" Sesini buluyor, sesi biraz titriyor, olmak istediğim tek yerden ona bakarken gözlerimle buluşuyor. Devam ediyorum, klitorisini emip yalıyorum ve başımı iki yana sallıyorum. Parmaklarımı yumuşak etine sokup onu acımasızca çalıştırdığımda Layla keskin bir nefes çekiyor.

Gözlerimle, bunun nasıl sonuçlanacağını tam olarak bilmesini sağlıyorum.

Durmayacağım.

"Orada iyi misin?" Lanet olası oğlum hâlâ kapının diğer tarafında.

"Ben-" Boşalmak üzere olduğunu anlayabiliyorum. *İnilti.* "Ben iyiyim." *Nefes nefese.* "Yakında çıkacağım." Sesi çatlıyor ve tonunda bir aksaklık var. Parmaklarını saçlarıma batırıyor, daha sıkı tutuyor, beni tam olarak istediği yere yönlendiriyor.

Lanet olsun, bu kızı seviyorum.

"Tamam. Ben gidip babamı bulmaya çalışacağım. Bir yerlerde kayboldu ama sanırım buradan gitmeye hazırsanız gitmeliyiz."

Yüzünde görüyorum. Gözlerinin arasındaki kıvrımı. Yanaklarının kızarmasını ve çenesinin açılmasını. Doruk noktası onu altına çekiyor, güzel dudakları açık kalırken vücudu geriliyor.

"Tamam. Evet. Yesss." Nefesini içine çekiyor ve vuruyor. Orgazmının gücü kalçalarının başını sıkmasına neden oluyor ve dalgalar içinden geçerken vücudu sarsılıyor.

Bir saniye bile kaybetmem.

Tanrım. Kayce'in hâlâ dışarıda bir yerde durup durmadığı hakkında hiçbir fikrim yok ama lanet olsun, sikim taş gibi sertleşti ve ön sperm sızdırıyor. Ona hemen şimdi burada sahip olmalıyım, sonuçlarını siktir et.

Layla'nın çok fazla içki içtiği bir barın arkasındaki boktan bir tuvalet elimizdeki tek şeyse, o zaman bunu yapmak zorunda kalacağız.

Gevşek bedenini tezgâhtan çekip çıkararak onu döndürüyorum, gövdesini düz bir yüzeyin üzerinden geçirip aynaya bakmasını sağlıyorum, belli ki vücuduna tapınmak için tasarlanmış bu elbisenin üstünden memelerinin dökülme tehdidini yalayıp yutuyorum.

"Tanrım, sen bir hayal gibisin, meleğim."

"Sana ihtiyacım var baba. Hem de çok." Kot pantolonumdan kurtulurken aynadaki yansımada kapüşonlu gözlerle beni izliyor.

Elbisesinin eteklerini yumruklayarak, kıcını ortaya çıkaracak şekilde sırtının alt kısmından yukarı doğru sıyrıyorum. Külotunu tekrar bir tarafa çekiştiriyorum, bir elimde sikim var ve başını kaplamak için kayganlığının içinden kaydırıyorum ve her zaman ne kadar sıcak, ıslak ve kadifemsi hissettiğine neredeyse ölüyorum.

"Tanrım. Mükemmel küçük amcığınızı özledim."

"Sikini özledim." Dişleri alt dudağını yakalıyor ve ben ileri doğru bastırırken aynadaki yansımada yosun yeşili gözlerini tutuyorum. Burası cennet. Tam burada onunla, bu boktan floresan ışıklarının altında, onun sıkı, ipeksi sıcaklığına doğru ilerlerken bakışlarıyla sarmalanmak. Onunla her şey mükemmel.

Sorgusuz sualsiz birbirimize uyum sağlıyoruz ve bu seksten çok daha fazlası, ama lanet olsun, eğer bu kızla her zaman ruhu yok edecek kadar inanılmaz değilse.

"*Lanet* olsun." Ben ileri doğru iterken gözleri yuvalarından fırladı.

"Çok ıslaksın." Dişlerim gıcırıyor. "Her zaman çok ıslaksın." Onu hissetmek çok fazla. Şimdiden etrafımda çırpınıyor ve kenetleniyor, sanki daha önce dilimden boşalmış gibi, ya da belki de o kadar heyecanlanmış ki tekrar boşalmanın eşiğinde.

İkimiz de bu anın sıcaklığına ve çaresizliğine kapılmıştık. Layla alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırmış, ben iterken aynadan bana bakıyor ve kızıma sahip olmanın aciliyeti

Bekle. Bunu en son yaptığımızdan bu yana sanki sonsuzluk geçmiş gibi geliyor, her şeyi uzatmanın cazibesi beni çağırıyor, ama onunla birlikteyken zamanın nasıl geçtiğini anlamamak çok kolay.

"Çok yaklaştım..." Layla inliyor ve bu bir kibrit çakıyor. Beni ele geçiren şeyin ne olduğunu bilmiyorum ama belki de *bu sefer* büyük olasılıkla onunla son kez birlikte olacağımı bilmemdir.

"Gelmek ister misin?"

Yalvaran bir ses çıkıyor. Kalçalarımı kışına vururken amcığı uzunluğumun etrafında sıkılaşıyor.

"O zaman dinlememe izin ver. Benim için güzel ve sessiz." Sikişmemizin pis ve ıslak sesi fayanslardan yankılanırken gözlerim aynada onunkileri tutuyor. "*Shhhh*. İyi bir kız ol. Çok iyi gidiyorsun. Kimsenin seni burada becerdiğimi öğrenmesini istemeyiz."

"Çok iyi hissediyorsun." Fısıltısı süzülüyor, azgın ve ipek kadar yumuşak. "Sessizce, bebeğim. Yalvarışını duymak istiyorum. Şöyle dediğini duymak istiyorum

benim adım." Ona sessiz olmasını her söylediğimde beni daha sıkı kavrayışına lanet olsun.

"*Lütfen*. Seni özledim."

"Seni doldurmamı ister misin, meleğim?" "Bunu çok istiyorum.

Evet."

"O güzel küçük amcığının döllerimi sızdırdığını bilerek buradan çıkmak ister misin? Bacaklarından aşağı akarken beni hissetmek ister misin?"

Layla dudağını o kadar sert ısıyor ki, moraracak diye endişeleniyorum. Ama kahretsin. *Vay anasını*. Nasıl da çırpınıyor ve beni daha derine çekmeye çalışıyor. Yıldızları görüyorum ve onun kadifemsi kanalının içine üfleme ihtiyacı ve baskısı omurgamın tabanında kilitlenmiş durumda.

"*Lütfen. Lütfen, Colt*."

Adımı o tatlı, küçük, nefesli fısıltıyla duymak ikimizi de uçuruma sürüklüyor.

"İşte bu, çok iyi gidiyorsun. Beni çok güzel alıyorsun. Her zaman çok mükemmelsin." Ben sessizce övgüler mırıldanıp onunla konuşurken, altımda, hırpalanmış ve zar zor işleyen kalbimin tamamını ellerinde tutan kız parçalanıyor.

"Colt... Colt... Tanrım. I..."

"Biliyorum meleğim." Çenem her zamankinden daha sıkı kenetlendi ve parmaklarım kalçalarının kabarıklığına o kadar sert batıyor ki. Belki de bizi hatırlatan son şey bu olacak. İleriye doğru her acımasız hamle bana şunu hatırlatıyor.

Yeterli olmayacak, çünkü buradan dölleriyle dolu ve parmaklarımla olduğu yerlerde morluklarla çıksa bile, bu geçici şeyler çok yakında yok olacak. "Sadece her santimini sahiplenmek ve seni benim olarak işaretlemek istiyorum. Senin için çıldırıyorum meleğim."

Layla inliyor, gözleri yeşilin o derin tonuna dönüyor. Parçalanmak üzere olduğunu ve bunun tam orada olduğunu biliyorum.

"Colt-I-"

Dışarı çıkmak isteyen şeyi geri ısırtıyor.

Biliyorum çünkü ben de aynı şeyi yapıyorum.

Başımı sallayarak homurdanıyorum. "O kelimeleri söylemeyeceğim. Söylemeyeceğiz bebeğim. Burada olmaz. Banyoda olmaz. Dilimin ucundalar. Öyle olduklarını biliyorsun ve hepsi senin, ama böyle olmayacak çünkü kendimden sonsuza dek nefret ederim."

Bununla birlikte, bir elimi külotunun altından geçirerek klitorisini bulmak için ileri atıyorum ve nasırlı parmaklarımla altındaki somurtan tomurcuğu sıkıştırıyorum.

Layla sikimin etrafında kenetlenirken sessiz bir çığlıkla ağzı açık kalıyor. Onun doruk noktası benimkini de aynı anda içimden çekip çıkarıyor ve ben ona pompalarken nefesimin altında küfrediyorum. Kalın ipler halinde döl fişkırıyor ve o an için zaman duruyor, sadece iki bedenimiz o zevk ve mutluluk sisi içinde birlikte yuvarlanıyor.

Tanrım, ne kadar zamandır buradayız bilmiyorum. Beynim bomboş ve sikim bu işi bitirmemiz gerektiği mesajını almıyor gibi. Layla'yı temizlemeli ve çok uzun zamandır bu banyoda olduğu belli olmadan önce onu gizlice buradan çıkarmalıyım.

"Orada kal, bebeğim." Üzerinden inip birkaç kâğıt havlu alıyorum, çabucak toparlanıp kendime çeki düzen veriyorum. Ayağa kalkmasına yardım ederek kızımı bana dönmesi için çeviriyorum.

Gözleri parlıyor. Hem zevkle, hem de sanırım bir sürü duyguyla.

Onu temizlemeye yardım etmek için kendimi aşağı indirmeye gidiyorum ama dizlerimin üzerine çökmeden önce beni durduruyor ve başını sallıyor. "Hayır. Bırak. Seni orada hissetmek istiyorum."

Lanet olsun. Ciğerlerimdeki havanın boşalmasına izin veriyorum, buruşmuş kâğıt yere düşüyor. Yüzünü avuçlarımla arasına alıp dudaklarını arıyorum.

Bu kez ağızlarımız birleştiğinde, yavaş ve şehvetli ve ilahi bir işkence gibi hissettiriyor. A r a m ı z d a çok fazla duygu akışı var. Yazılı

Dillerimizin kayarken ve birbirine dolanırkenki her yumuşak kayışında, bileklerime sıkıca yapışırken parmak uçlarının her küçük esnemesinde.

Geri çekilip alınlarımızı birleştirdiğimde Layla acı dolu bir ses çıkarıyor. "Neden bu bir veda gibi hissettiriyor?"

Hay sikeyim. Bu gece birlikte çiftliğe dönmemiz gerektiğini biliyorum ve o henüz hayatımdan çıkmadı, ama kızım haklı. Bu, bir bar tuvaletinde kilitliken birbirimize dalmak için umutsuz bir ihtiyaçtan çok daha fazlasını hissettiriyor.

Boğazımı temizleyerek dudaklarımı alnına yaslıyorum. "Bunu itiraf etmemeliyim, o yüzden lütfen karşılık verme Layla. Ama sana bir bakıyorum ve içinde kayboluyorum. Daha derine batıyorum ama bu boğulmanın tam tersi. Ne olursa olsun, bu her neyse, onu o kadar çok istiyorum ki içim acıyor."

Layla'nın gözleri kapandı.

Başparmaklarım yanaklarını okşuyor. Gözlerine bakamıyorum, aksi takdirde uzaklaşmak için içimde bir güç bulma şansım yok. "Dışarı çıkıp her şeyin yolunda olduğundan emin olacağım. Birkaç dakika bekle ve sonra dışarı çıkabilirsin, tamam mı?"

Başını sallıyor. Boğazı ağır bir yutkunmayla çalışıyor. Ve alacağımız tek şey bu.

Onu terk etmek zorundayım, bunu yapmak beni öldürse bile.

Yumruğum kapının kolunu kavradığında, uzun bir nefes çekiyorum, duraklıyorum... bu anın, onun elini tutarak buradan çıkabileceğim ve eve birlikte gidebileceğimiz potansiyel bir versiyonu olup olmadığını düşünüyorum. Kalplerimizi birbirine bağlayan hiçbir şey yokmuş gibi davranarak dağa geri döndüğümüz o garip yolculuk değil de *biz* olduğumuz o an.

Ama durumun böyle olmadığını biliyorum. Benim gibi pislikler bunu anlamaz.

Layla'nın önünde koca bir hayat var.

Kilidi çeviriyorum ve dışarıdaki loş, boş koridora süzülüyorum. Tek başıma.

BÖLÜM 33

I zor nefes alıyorum.

Nereye gitsem ya Kayce o aptal, kör edici sırtışıyla orada oluyor ya da Chy akriliklerini telefonunun ekranına vuruyor. Sonra var olan en çirkin pastanın üzerindeki krema geldi: Colt'la açıkça flört etmeye devam ederken bu sabah kahvaltıda kocaman hamilelik göğüslerini ortaya çıkardı.

Her şey çok fazla ve çığlık atmama bir saniye kalmış gibi hissediyorum.

Atlarla dışarıda olmak tutunabildiğim tek akıl sağlığım oldu. Bu ahırlarda iyice bakılmamış neredeyse hiçbir yer kalmadı.

Eminim bu atlar daha önce hiç bu kadar şımartılmamıştır ama burası benim sığınağım. Onlardan birini bir yere gezintiye çıkarırdım ama dürüst olmak gerekirse buna cesaret edemedim çünkü Colt'un bugün yaptığı şeyin bu olduğunu biliyorum.

Chy'nin meme ucu kaymalarına yakın kahvaltı saatinden ve sürekli Colt'un kıçına bakmasından sonra, olabildiğince hızlı bir şekilde havalandı.

Kayce, babası çiftliğin uzak bir köşesine gidene kadar içkinin etkisiyle uyuyakalmış bir halde ortalıkta görünmüyordu.

Bu da beni çılgın hamile kadınla vakit geçirme ya da aceleyle oradan ayrılma ihtimaliyle karşı karşıya bıraktı. Bu yüzden kahvemi aldım ve Colt ayrıldıktan sonra *şüpheli olmayan* bir süre gibi görüldüğü anda kapıdan dışarı koştum.

Tanrım, yanaklarım hemen ısındı, dün geceyi hatırladım. Banyoda gizlice yaptıklarımızı. Birlikte olmanın ne kadar sıcak ve doğal hissettirdiğini.

Sonra da yüzüme şefkatle dokunduğu o an.

Kalbim sıkışıyor, dudaklarının hayaletini alnımda hissediyorum. Başparmaklarının yanaklarıma değmesi.

Ne olursa olsun, bu her neyse, onu o kadar çok istiyorum ki, içim acıyor.

Dün gece yatağımda yatarken gözlerim doldu ve bu sözleri tekrarladım. Hiç de benim odammış gibi hissettirmeyen bir odada, bomboş dev yatağımda top gibi kıvrıldım.

Aynı çatı altındayken ve sadece saatler önce seks yapmışken onu bu kadar çaresizce özlemek nasıl mümkün olabilir? Kovboyum benden sessiz bir koridordaki birkaç yumuşak ayak sesiyle değil de okyanuslar ve kıtalarla ayrılmış gibi hissediyor.

Dudağımı kemirerek Ollie'yi fırçalıyorum. O kadar muhteşem ve parlak görünüyor ki, tüylerini okşadıkça tüyleri diken diken oluyor. Bugün atların her birine fazladan zaman ayırdım, Colt'la ilgili anılarda kaybolduğum her anı düşüncelere daldım.

Ayrıca buradaki zamanım resmen dolduğunda ve ayrılmak zorunda kaldığımda başıma gelecekler konusunda da bir korku hissediyorum. Görünüşe göre tamir edilmiş olan ve almaya hazır olduğum her an benim için hazır olan arabamı almam gerekiyor. Sonra da bir sonraki yerime geçmem gerekiyor.

Yeni bir iş bulma çabalarım en iyi ihtimalle yarım kaldı. Ancak buradan çok uzak olmayan ahırlardan ve çiftliklerden birkaç talep gördüm, sonra da birkaç saat uzaklıktaki diğerlerinden.

Bu dağdan mümkün olduğunca uzakta bir yer aramanın cazibesi çok güçlü. Çünkü kolayca arabama atlayıp Crimson Ridge'e dönebileceğimi bile bile nasıl çalışıp yaşayabileceğimi ve var olmaya devam edebileceğimi bilmiyorum.

Belki de mezuniyet törenimin yapılacağı yere daha yakın bir yer aramalıyım? Colorado'da arabayla en az bir tam gün uzaklıkta, daha fazla olmasa bile.

Şimdiye kadar Sage'in son mesajlarından hiçbirini açmaya cesaret edemedim. Sonunda cevap verecek enerjiyi bulduğumda beni parçalamaya hazır olduğunu biliyorum ama şu anda ne diyeceğimi bilmiyorum. Belki de en iyi arkadaşıma eve döneceğimi söylemeli ve ııraklığını tamamlamak için yakınlarda bir yer bulmaya çalışmalıyım.

Veterinerlik için çok fazla seçenek yok ama en azından arkadaşşıma sarılıp kontrolsüzce omzuna yaslanarak ağlayabilir ve yemek yiyebilirdim

kanepesinde Layla şeklinde bir iz oluştururken iç çamaşırımla dondurma.

Tamamen normal bir davranış.

Hiçbir şeyden şüphelenmezdi.

Kalp kırıklığı yaşadığınızı ve tanıdığınız en büyük aşkı kaybettiğinizi bilmek ne kadar berbat bir şey, üstelik o hâlâ oradayken? Koridorda yürürken ve dolapta en sevdiği kahve fincanını bulurken hala onun kokusunu alabiliyorken.

Daha da kötüsü, dün gece hissettiğim her şeyi hissettiğini hemen hemen itiraf etmiş olması. *Kelimeleri* tam olarak söylemedi ama bana söylemek istediğini söyledi. Colt bana bunları söylemek istediğini ama söylemeyeceğini söyledi. O anda değil.

Sanırım o sert fısıltıyı söylediğinde ona daha da derin bir aşkla bağlandım.

Bana yeterince saygı duyuyor ve beni yeterince önemsiyor, ben sarhoşken ve küçük bir bar tuvaletinde muhtaç durumdayken bana bu kadar değerli bir şey vermeyecekti.

"Demek bütün gün burada saklanıyorsun, ha?"

İnce tüylerimi diken diken eden bir ses hemen arkamdan geliyor

Ben.

Kısa bir an için gözlerimi kapatıyorum ve ölçülü, derin bir nefes alıyorum

burun deliklerimden. *Medeni ol.*

"Hey, Chy." Arkamı dönüp ona alçıdan bir gülümseme gösteriyorum, ardından hemen Ollie'nin boynunun altından geçip diğer tarafta duruyorum ve karşı böğrünü tımar etmeye başlıyorum.

Zaten tımar ettiğim taraf. Ama Chy bunu bilmiyor, işte buradayız.

En azından ikimizi ayıran binlerce kiloluk bir at var.

"Burada olmak seni meşgul ediyor gibi görünüyor." Chy etrafına bakıyor. En azından bir palto giymiş ve göğüslerini kapatmış, ama burada yaşlı Wilder'ı arıyormuş gibi hissetmekten kendimi alamıyorum.

Tanrım, bu çok boktan. Neden Kayce bu kadının saçmalıklarının kokusunu alamıyor? Oh, bekle. Benim sorunum değil.

"Sadece işimi yapıyorum." Yüzümdeki gülümsemeyi koruyorum ama sanki dişlerimi sıkıyormuşum gibi geliyor.

"Ve sen ve Kayce'nin babası... bunca zamandır burada... yalnız mıydınız?"

Bu yola girmeye cesaret edemiyor, değil mi?

"Öncelikle, burada, çiftlikte olmak benim işim. İkincisi, o benim patronum, bu yüzden tabii ki onunla birlikte çalışıyorum." Gözlerim tımar fırçasının parlak böğrünün üzerinde kayışına takılı kalıyor. Serbest elimin parmakları Ollie'nin burnunu okşuyor.

Bu kızla ilgili bir şeylerin kötü koktuğunu kabul etmiş olmalı, çünkü bir toynağını yere vuruyor.

"Ama haftalardır burada sadece siz ikiniz varsınız." "Yol kapalıyken dağdan kolay kolay ayrılamazsınız, Yapabilir miyim?" Sıkılmış bir çeneyle konuşurken sesimi aynı seviyede tutmaya çalışıyorum.

Bu konuşmanın gidişatından da, suçlayıcı üslubundan da hoşlanmıyorum. Özellikle de yüzde yüz doğru olan ama onu hiç ilgilendirmeyen bir konuda kanıt araması hiç hoşuma gitmiyor. Colt'la aramda her ne geçtiyse bu işgüzar kaltak tarafından ortaya çıkarılmasına gerek yok.

İç çekiyor ve bir omzunu tezgâha yaslıyor. Ve evet, bana yukarıdan aşağıya bakmasını özlemiyorum.

"Umarım her şey düşünüldüğünde kırgınlık yoktur."

Boğazım düğümlendi. "Ne hakkında?"

"Oh, sadece Kayce ile olan her şey..." Dilini dişlerinin üzerinde gezdiriyor, koyu renk gözleri hâlâ boncuk gibi ve bana dikili.

"Anlar mıyım bilmiyorum." İstedğimden değil. Siktirip gitmesini çok isterdim.

"Sana söylemedi

mi?" "Bana neyi

söylemedi?"

"İlk olarak geçen sonbaharda takılmaya başladık, ara sıra... sonra biliyorsun, rodeo işleriyle uğraşmak için biraz uzaklaştı... ama yazın ne kaçırdığını fark etti."

Dişlerim gıcırıyor. *Harika*. Kayce ona kalacak bir yer verdiğimde ve yatağıma girmesine izin verdiğimde nezaketimden yararlanmakla kalmıyor, aynı zamanda bu sürtükle bir dargın bir barışık bir *ilişki* yaşıyordu.

Her zaman prezervatif kullandığımız ve ayrılır ayrılmaz kendimi test ettirdiğim için hiç bu kadar rahatlamamıştım.

Tanrı bilir bu kız ne pireler taşıyor. İçimden bir ürperti geçiyor.

Kayce en kötüsü. Bunun gibi kaç tane rastgele kızın arasında zıplamak için yatak listesinde vardı.

"Tebrik ederim ki siz... uh... bir aile kuruyorsunuz." Gerçekten gitmesini istiyorum. Tüm bu konuşma midemi bulandırıyor.

"Aklının başına geleceğini biliyordum." Başını bir tarafa eğdi. Hâlâ yüzünde bok yemiş bir ifadeyle bana bakıyor.

İyi ki hiç umurumda değil. Kayce'i, içkisini ve işe yaramazlığını alabilir. Aksine, Colt'un oğlunun içine düştüğü bu felakete kaçınılmaz olarak bulaşacağı gerçeği için kalbim acıyor. Beklenmedik bir şekilde baba olarak kendi travmasını yaşadktan sonra, şimdi de benzer bir durum çatısının altına kadar geldi.

"Tamam." Omuz silkiyorum.

"Yani burada başına bir şey *gelmedi* mi Layla?"

"Pardon?" Tanrım. Bu sürtük hamile olabilir, ama ipucunu anlamaz ve beni rahat bırakmazsa ona biraz at boku fırlatmaktan çekinmem.

"Colton Wilder size Devil's Peak Çiftliği hakkındaki gerçeği hiç söyledi mi?"

Öfkemi kontrol etmeye çalışırken tırnaklarımı Ollie'nin yelesine geçiriyorum. Parmaklarımı şıklatıp buradan kaybolmaktan daha çok istediğim bir şey yok. Bu her neyse ondan kaçmak için.

"Sanmıyorum." Devam ediyor. "Büyükbabasının iğrenç bir tacizci olduğunu biliyor muydun? Kadınlara saldırdığını ve bundan paçayı sıyırdığını? Colton Wilder'a bu kasabada başkalarına kalması gereken bir mülk miras kaldı. Bunun olmamasının tek nedeni, yaşlı Wilder'ın yalan söylemesiydi ve elli küsur yıl önce, dağın tepesindeki bir çiftlikte çalışan genç bir kıza kim inanırdı? Yolda bebeği olan reşit olmayan bir kıza kim inanırdı?"

Duruyorum ve onun yoğun bakışlarıyla karşılaşıyorum.

"Dur tahmin edeyim. Bahsettiğin *kişiler* Piersonlar mı?"

Birden her şey yerli yerine oturmaya başlar. Colt'un, mülkünün etrafında iyi bir şey yapmadıklarına dair kanıtları olmasına rağmen onları suçlamakta bu kadar isteksiz görünmesinin gerçek nedeni. Bana karşı neden bu kadar korumacı olduğunu. Bana büyükbabasından ne kadar nefret ettiğini anlattığına göre, adamın bu kadar korkunç bir şey yapabileceğinden şüphem yok.

"Ve bil bakalım dün gece onları kim tutuklattı... hepsi *seninle* dans ettikleri için." Chy kelimeleri bana doğru tükürür gibi söylüyor. Colt'un bana karşı korumacı davranmasının nedenini itiraf etmem için bana meydan okurken, fazla kırılmış kaşlarını kaldırıyor.

Ama ben bunu kabul etmiyorum. Colt'un dün gece olanlara karışıp karışmadığı hakkında hiçbir fikrim yok. Her şey bulanık, ama her halükarda, uyuşturdukları ben değildim. Dans pistinde yanımda olan diğer kız, kimse onları durduramadan ulaştıkları kişiydi.

Kollarımı kavuşturarak kendimi savundum. "Ne duyduğunuzu ya da gördüğünüzü sandığınızı bilmiyorum ama o adamların içki verdiği kişi Kayce'in arkadaşlarından biriydi -ve dolayısıyla sizin arkadaşlarınızdan biri olduğunu varsayıyorum. İçine bir şey katıldığını tahmin ettiğim bir içki."

Korkunç pençeleriyle bana el sallıyor.

"Burada hiçbir şey hakkında hiçbir fikrin yok, tatlım. Colton Wilder gibi bir adamı yanına yaklaştırmadan önce iki kez düşünmeni tavsiye ederim."

"Dinle, Chy. Ne bildiğini ya da ne gördüğünü düşündüğün umurunda değil ama senden kibarca işime dönmeme izin vermeni isteyeceğim. Yapmam gereken bir iş var ve gördüğün gibi burada yapılması gereken çok şey var."

"Oh, hayal edebiliyorum." Bana sırtıyor. "Dizlerinin üzerinde durmanı gerektiren türden bir iş mi bu, Layla?"

Lanet olası kaltak.

"İşte buradasın, bebeğim."

Tam hamile bir pislik parçasını saçlarından tutup bu ahırdan dışarı sürüklemeye hazırlanırken Kayce'in sesi gerilimi kesiyor.

Chy dönüyor, sahte gülücükler saçıyor, bize doğru gelen adama mırıl mırıl sesler çıkarıyor.

"Bu soğukta dışarıda ne yapıyorsun?" Fark ettiğim kadarıyla ona karşı aşırı sevecen ya da dokunaklı görünmüyor. İlişkileri hakkında en ufak bir ilgim olduğundan değil, ama Kayce'in tam olarak müşfik bir erkek arkadaş ya da baba adayı gibi davranmadığı dikkatimden kaçmadı.

Belki de bunun nedeni, büyürken ona örnek olacak bir rol modelinin olmamasıdır.

Tanrım. Konu buradaki boktan aile dinamikleri olduğunda hepimiz en az birbirimiz kadar berbat durumdayız. Nesilden nesile sıçıp batıran koca bir top.

Kendi çocuğum olmasını istemememin bir başka nedeni daha. Asla. Hayır, teşekkür ederim. Bu benim için hiç uygun bir yol değil.

Ben. Tam olarak çocuk istemeyen bir anneye sahip olarak bir hayat yaşıdım. Kendi seçimimle çocuksuz kalmak istediğimi bilmek benim için en kolay karardı.

Dışarıda bunu anlayamayan pek çok kadın olduğunu biliyorum, ancak hayatımda karşılaştığım kadınlar bunu anlıyor, anlıyor.

"Ben de tam seni bulmaya geliyordum." Chy, Kayce'in etrafında dolanırken sakarın bir gülümsemeye bürünüyor. "Layla'nın yolundan çekilelim. Görünüşe göre *saatlerce* dizlerinin üzerinde durmasını gerektiren zor bir işi var." Bana kibirli bir bakış fırlatarak Kayce'i ahırın dışına sürüklüyor.

Kulaklarım yanıyor ve boğazımda yükselmekle tehdit eden bir yumruyu yutmak zorunda kalıyorum.

Sadece önümüzdeki haftayı atlatmam lazım, sonra gideceğim.

O sürtükten uzaklara.

Devil's Peak'e musallat olan hayaletlerden uzakta.

Kayce'in saçmalıklarından ve boktan hayat kararlarından uzakta. Ve içim burkularak, Colt Wilder'dan uzun süre uzak kalacağım.

BÖLÜM 34

"L Ayla?"

Kalbimi pır pır ettiren ses, çalıştığım tezgâhın girişinden içeri süzülüyor.

Chy ile karşılaştığımdan beri burada, ahırda kaldım ve bulabildiğim küçük işleri yapmaya devam ettim. Daha önceki imaları ve üstü kapalı tehditlerinden sonra zihnim sürekli bir endişe döngüsü içindeydi.

Şimdi adamın kendisi orada durmuş bana bakıyor, gözleri yumuşacık, bir eli kot pantolonunun cebinde, diğerinde Winnie'nin dizginleri. Bütün gün çiftlikte meşgul olduğu için saklandığı yerden nihayet dönmüş.

Tanrım, kollarına atılmak istiyorum.

"Geç oldu. Yemek yemedin." Bu bir ifade. Bu adamın bunu bilmesi, beni tek bir bakışıyla okuması duygularımı alt üst ediyor.

Başımı eğiyorum, şu anda hiç *de iyi olmadığımı* görmesini istemiyorum.

"Ben iyiyim." Büyük bir yalan. Ama başka ne söylemem gerekiyor?

"Dün geceyle mi ilgili?" Winnie'nin raptiyesi üzerinde çalışmaya başlıyor ama sesini alçak bir mırıltıda tutuyor.

"Hayır." Evet. Belki de. Her şeyle ve hiçbir şeyle ilgili ve en çok da onunla birlikte olamamaya dayanamadığım gerçeğiyle ilgili.

"Özür dilerim-" diye başladı ama sözünü kestim. Eğer dün gece aramızdaki şeylerin böyle olmasını istemediğini hissedersen, bu her şeyi milyonlarca kez daha boktan hale getirecek.

"Lütfen. Özür dileme." İçime titrek bir nefes çekiyorum. "Ama bana doğruyu söyle, o adamları barda sen mi tutuklattın?"

Colt yaptığı işi bırakır, gözle görülür bir şekilde sertleşir. "Bunu ve çok daha fazlasını hak ettiler. Bunu sen de biliyorsun."

"Ama bu senin yüzünden miydi... yoksa benim yüzümden mi?" Kahretsin, ona ne sorduğumu bilmiyorum. O sürtük beni ele geçirdi. Daha önce aklımı karıştırmaya çalıştıktan sonra bütün gün kafamın içindeydi. Ve tek sahip olduğum şey kendi düşüncelerimin içinde kendi kendime dönüp durmaktı.

"Buna ne sebep oldu?"

"Hiçbir şey... sadece, Chy daha önce buradaydı. Onlar hakkında bir şeyler söyledi ve büyükbabanla bir bağlantısı olduğunu söyledi... ve bak, beni görmezden gelmen en iyisi, sanırım aşırı yorgunum." Söylemeye çalıştığım her neyse omuz silkmeye çalışıyorum. Çünkü şu anda bilmiyorum bile.

"Layla." Yaklaşıyor ve bir yanım geri çekilmek, aramıza mesafe koymak istiyor ama daha çaresiz, ona aşık olan yanım onun yakınında olmasına izin veriyor. "O kız ortalığı karıştırmaya çalışıyor. O tam bir baş belası ve bunu sen de biliyorsun." Sesi huysuz ve sert, ama benim yüzümden değil. Bunu gözlerimi tutarken bakışlarındaki şefkatten anlıyorum.

Bana bakarken çenesinde bir tik var.

"İyi misin?" Fısıldıyor ve bir an için avucu yanağıma okşamak için kalkıyor.

İçimden o kadar çok özlem akıyor ki, teslim oluyorum. Dokunuşuna doğru eğiliyorum ve bir anlığına gözlerimi kapatıyorum. Avucunun sıcaklığı içime sızıyor ve erkeksi kokusu kan dolaşımında lezzetli bir yol çiziyor ve kendimi onun kollarına atmaya çok yaklaşıyorum.

Ama ben yapamam. Yapamayız.

Kirpiklerim titreyerek açılıyor ve başımı bir saniye daha onun dokunuşuna çevirerek dudaklarımın sıcak okşamasıyla buluşmasına izin veriyorum.

"Gitsem iyi olacak."

Ve geri adım atarak kendimi bir kez daha uzaklaştırıyorum. Her an gidebilirim ve bu adamın benim olmadığını gerçekten hatırlamam gerekiyor. Bunu yapamayız, bu yüzden güçlü olmak ve uzaklaşmak şu anda yapabileceğim tek şey.

GEÇ OLDU. Ocağın üzerindeki parlayan dijital saat gece yarısını gösteriyor.

Yatağında dönüp duruyordum ve uyuyamıyordum, sonunda mutfağa gidip kendime bir bardak su almaya karar verdim.

Ancak, musluğu kapatıp arkamı döndüğümde, adanın diğer tarafında şu anda gerçekten görmek istemediğim biri vardı.

Chy başını bir yana eğiyor ve dirseklerini öne doğru tezgâhın üzerine koyuyor. Hamile karnı, üzerindeki atlet tarafından zar zor örtülüyor.

"Uyuyamıyor musun, Layla?"

"Bir bardak suya ihtiyacım vardı." Omuz silktim ve söz konusu bardağı kaldırdım.

Bir an düşünürken gözlerinde bir parıltı var, sonra kanımı donduran sözler söylüyor. "Biliyor musun, herkesin görebileceği açık bir yerde patronuna sarılma konusunda gerçekten daha dikkatli olmalısın. Sence Kayce senin ve babasının ahırda daha da samimi olduğunuzu bilse ne hissederdi?"

Bu sefer yüz ifadem her şeyi ele veriyor olmalı çünkü muzaffer görünüyor. Sanki bütün gün atma umuduyla şut çektiği galibiyet golünü sonunda bulmuş gibi.

"Ne istiyorsun, Chy?" Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Kayce'i istiyorum."

"Güzel. Onu aldın. O zaten senin." Onu geçip odama kaçmak istiyorum ama yoluma çıkıyor.

"Hayır, gördüğünüz gibi o kadar basit değil. Kayce'in tatlı eski kız arkadaşının geri dönmek için iyi bir fikir olduğunu düşünmediğinden emin olmam gerekiyor." Gözlerini vücudumda bir aşağı bir yukarı gezdirerek bana alaycı bir bakış atıyor. "Yani babasını beceren bir sürtük olman gerçekten çok uygun. Colton Wilder'ın kendi oğluna bilerek yalan söylediği ve arkasından kız arkadaşını becerdiği dedikoduları Crimson Ridge'de yayılmaya başlarsa, bu söylentilerin nasıl çoğalacağını bir düşünsene. Çünkü sana söz veriyorum, herkes senin ve Kayce'in hala birlikte olduğunuza, hala delicesine aşık olduğunuza inanacak, sevgili yaşlı babam aletini değerli *Layla*'sına sokmaya başladığında. Kasabadaki dedikodu zincirine karşı Colt'un sözü olacak ve sana şimdiden söyleyeyim, kendi oğluna nasıl kazık attığını duyarlarsa bu çiftlik anında iflas eder... gelecekteki rodeo sevgilisi Kayce Wilder."

Ağzım açık kaldı. Bu kız tam bir hesapçı. Colt'u, işini, çiftliğini ve ruhunun evini alaşağı etmeye hazır olmakla kalmıyor, bunu yaparken Kayce'in kariyerini de yok etmeye hazır.

Chy bana baktı. "Görünüşe göre elma ağaçtan uzağa düşmemiş, değil mi? Colton Wilder büyükbabasına biraz *fazla* benziyor."

Yumruklarım sıkıldı. Bu kız
iğrenç. "Tam olarak neyin
peşindesin?"

"Sabah gitmiş ol."

Kalbim daha da hızlı çarpıyor. Ne bekliyordum bilmiyorum, belki para, ama kesinlikle bu değildi.

"Sözünüzü tutacağınıza nasıl güvenebilirim ki?"

"Sen ortalıkta yokken mi, Layla? Çok da küçük olmayan sırrını saklamakta hiç sorun yaşamam. Gördüğüm ya da görmediğim her şey çok çabuk unutulur."

Her ne kadar bu kızın kafasındaki saçları koparmak istesem de Colt'u çok seviyorum. O adamı korumak için yapmayacağım şey yok.

"Bu kadar mı? Benden tek istediğin bu mu?"

Başını sallıyor ve bana sıkı bir gülümseme veriyor. "Evet." P'yi patlatıyor ve kenara çekiliyor. "Mutlu paketlemeler, Layla."

Ön kapıyı arkamdan sessizce kapatırken şafak ufukta pembeler ve morlardan oluşan tembel bir yol çiziyor. Bir elimde çantam, diğer elimde verandadan çıkan merdivenlerden dikkatlice inerken baharın ve serin havanın kokuları burnuma çarpıyor.

Dün gece beni yıktı. Colt'un buradaki hayatının ya da çiftliğin tehdit altında olduğu düşüncesine dayanamadım. Colt'un hayatı boyunca uğruna bu kadar çok çalıştığı her şeyi mahvedebilecekken, daha fazla kalmam mantıklı değil.

En azından bir hafta içinde ayrılmam gerekirken.

Duygu karmaşası içinde olduğum gerçeğini değiştirmiyor. Crimson Ridge'e gitmek için Kayce'in kamyonetini ödünç almam ve arabamı açtıklarında almak üzere tamirciye bırakmam gerekecek. Colt'un arabayı almak için onu dağdan aşağıya bırakma işini halledebileceğini düşündüm - mutfak adasının üzerine bu konuda bir not bıraktım ve hiçbir uyarıda bulunmadan aracı aldığım için özür diledim.

Evdeki herkes uyanmadan önce Evaline'e ani ayrılışımın nedeni olarak acil bir durumla ilgili bir bahane uydurdum.

Colt'un genellikle bu saatlerde kalktığını çok iyi bilmeme rağmen kalbim hızla çarpıyor. Bu yüzden kıcımlı bu kamyonu sokup bu dağdan inmek için harcadığım her saniye, onunla yüzleşmek ve düzgün bir veda etmek zorunda kalma riskimi artırıyor.

Bunu ne kadar çok istesem de, kalbimin bunu kaldırıp kaldıramayacağını da bilmiyorum.

Çantamı arka koltuğa bıraktım ve sürücü kapısını açtım, onu hissettiğimde çantamı yolcu tarafına fırlattım.

Parmaklarım metal çerçevenin içine kıvrılıyor.

"Gitmen gereken bir yer var mı?" Colt'un sesi uykudan ya da belki de uykusuzluktan kalınlaşmıştı. Eğer onun geceleri de son zamanlarda benimkiler gibiyse, ikincisi olacak.

Kapıyı tutuyorum, gözlerimi kaldırıp kalçasını kamyonun önüne yasladığı yerde onunla buluşuyorum. Hava soğuk olmasına rağmen kot pantolonunu ve dirseklerine kadar sıyrılmış flanel gömleğini giymiş ve hayatımın aşkı gibi görünüyor.

"Kalamam." Gözlerim onunkileri tutuyor. Hay sikeyim. Alt dudağım şimdiden titriyor.

Kaşları çatılır. Yüz hatlarından şaşkınlık geçiyor ama bir şey söylemiyor.

"Chy bizi gördü." Yutkunuyorum ve ancak bu kadarını söyleyebiliyorum. "Ben gittiğim sürece Kayce'e bir şey söylemeyeceğine söz verdi."

Bu onun çenesine sert bir çizgi getirdi. Gözlerinin etrafındaki kırışıklıklar derinleşiyor ve omuzları gömleğinin içinde gözle görülür şekilde sertleşiyor.

"Her zaman ayrılacağımı biliyorduk. Böylesi daha kolay." Dikkatim eve doğru yöneliyor. Sabahın bu saatinde ikisinin de uyanık olma ihtimalinin pek olmadığını bilsem de, Chy'nin dün geceki tehditlerinden sonra özellikle paranoyaklaştım.

Colt beni izliyor, söyleyeceklerini çiğniyor gibi görünüyor. Sonra sadece başını sallıyor.

Göğsüm sanki biri tarafından yağmalanmış gibi hissediyorum. Kalbimi bir işkence aletinin içine tıkmışlar.

Hepsi bu kadar mı olacak? Bu an bizim için sadece bu kadar mı olacak?

İkimizin de hak ettiği türden bir veda edemezken, veda etmenin acısıyla daha fazla yüzleşebileceğimi sanmıyorum. Aslında, söylemek istemiyorum

veda etmek istemiyorum. Burada kalmak ve günlerimi bu harika, büyüleyici, sert adamla birlikte geçirmek istiyorum.

Ben de alt dudağımın titremesini ve gözlerimin arkasına batan yaşlarımı gizlemek için çenemi eğdim ve sürücü koltuğuna kaydım.

Ama ben kapıyı arkamdan kapatamadan Colt çerçeveyi yakaladı. Boşluğu dolduruyor, hareketsiz duruyor, bana dokunmuyor ya da uzanmıyor ama yine de tam orada. Metali tek eliyle ezebilecekmiş gibi tuttuğu parmak eklemleri bembeyaz.

Gözlerim onun yüzüne kayıyor ve kendi gözlerimi kapattığımda görmekten asla vazgeçemeyeceğim o ela gözlerinin ardında tamamen vahşi ve duyguların çarpışmasıyla dolu bir ifade buluyorum.

"Layla..." Boğazını temizler, duraklar, sonra Colt konuştuğunda sesi sessiz ve serttir. "O tatlı noktayı bul meleğim. Nişan al ve o hedefi vur. İstedğin her şey olabilirsin. Başaracağından hiç şüphem yok. O iyi kalbin sandığından daha dayanıklı. Benim gibi yaşlı bir piçten kurtulabilirsen, yıldızlara ulaşabilir ve onların ayaklarının dibine düşmesini sağlayabilirsin."

Bu sözlerle, aptal kalbimi kıran sözlerle, kovboyum döner ve gider.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 35

I çok yumuşak yatağıma uzandım. Son zamanlarda ne kadar çok çalıştığım için her uzvum acı içinde haykırıyor. Acı her tarafa yayılıyor, ne kadar acımasızca Ben de atılmış kendim içine her biri ve her meşgul olmak için bir fırsat doğdu. Son on beş dakikamı cehennem suyu duşumun altında kendimi haşlayarak geçirdim. ya da omuzlarımın arasındaki gerginliği gevşetmeye çalışıyorum. Yine de kalbim resmen hepsinden daha ağırlı bir kas.

Beş ay, göğüs kafesimin içinde katı bir kütle gibi duran ve Honda'mı Crimson Ridge'den arkama bakmadan sürdüğümde geride bıraktığım sert kovboyu ne kadar özlediğimi bana her gün hatırlatan ağrıyı azaltmadı.

Colt uyanırken düşüncelerimi itiraf etmek istemediğim kadar sık meşgul ediyor. Sonra geceleri rüyalarımı dolduruyor. Orada olduğunu düşünerek uyanıyorum, yatak onun ağırlığının altında yanımda dalgalanıyor. Uyandığımda tahrik oluyorum ve yastığıma doğru inliyorum çünkü ellerinin, dilinin ve sikinin içime kaydığı en canlı rüyaları görüyorum. Kulağıma onun başına gelen en iyi şey olduğumu fısıldayan hışırtılı sesini duyarak uyanıyorum.

Doğruyu söylemek gerekirse, berbat durumdayım. Layla Birch hayatta kalmak denilen yaşam mevsimine geri döndü ve ben bunu iyi bir günde zar zor idare ediyorum. Ancak bu kez hayatta kalma modum daha az *Ramen ve homurdanan bir mideyle yatağa girmek ve daha çok gözyaşlarım yastığımı ıslattı çünkü duygusal bir enkazım.*

Yani, tüm stajlarım için iş teklifleri aldım. Sadece bu da değil, geçtiğimiz beş ay boyunca çalıştığım her bir yer ııraklık için cömertçe ödeme yaptı ve fazla mesai ödediler. Devil's Peak Ranch'in özgeçmişimde yer alması, ahırlar, çiftlikler ve her türlü işletmenin bana e-posta göndererek kendileriyle çalışmak isteyip istemediğimi sorduğı bir bağlantılar dünyasının kapılarını açtı.

Bu güzel pastanın üstündeki kiraz: Crimson Ridge'den ayrıldığımdan beri tek bir bar vardiyası bile almak zorunda kalmadım. Son birkaç aydır yaptığım işlerden elde ettiğim gelir, Evaline'in bakımı için yapılan tüm ödemeleri karşılamaya fazlasıyla yetti.

Bulunduğum noktaya gelmek için son derece sıkı çalıştım, şimdi mezuniyetime sadece bir hafta kaldı. Özgeçmişimin kendisi için konuştuğunu inkar etmek mümkün değil, şu anki fark, nihayet saygın bir çiftliğin arkamda durması ve becerilerime güven oyu vermesidir.

Çok düşünürsem tıkanıyorum. Karşıma çıkan her yeni fırsatın üzerinde Colt'un emeğı var ama adamın kendisi dağdan ayrıldığımdan beri bir hayalet gibi.

Farklı bir şey mi bekliyordum? Kovboyumun gelip ayaklarımı yerden keseceğini mi düşünmüştüm? Tabii ki hayır. En başından beri durumumuzun ne olduğunu biliyorduk ve sanırım evrenin bana ona tam anlamıyla aşık olmam için yeterli zamanı vermesi bir tür garip hediye idi.

Uzaklara gittiğim bir senaryo yoktu ve iletişim halindeydik. Dış dünyayla neredeyse hiç iletişim kurmuyor. Bildiğim kadarıyla cep telefonu yok. Sosyal medya kullanmıyor. Ne yapacaktık, e-posta üzerinden mektup arkadaşını mı olacaktık?

Tanrım. Avuç içlerimi göz çukurlarıma gömüyorum.

Güçlü olmak ve bunu kendim için yapmak zorundayım. Kendi geleceğı için hiçbir vizyonu olmayan, aptalca hayalleri olan aptal bir kız olamam.

Güvenebileceğim tek kişi benim. Hayatımı başkasına bağımlı olarak sürdürmeyi reddediyorum. Bu hayal - Colt ve çiftlikle yaşamak - ne kadar çekici olsa da, aynı zamanda sadece bu.

Bir fantezi.

Telefonum gelen bir mesajla çalışıyor. Artık bir kez daha medeniyetin içinde olduğuma göre, Sage bana durmadan mesaj atmaya devam ediyor. Ama ben

Özellikle de zihnimi. Colt'un günde yaklaşık beş bin kez ne yaptığını merak etmemi engelleyecek bir şey veriyor.

SAGE:

Kendinize ateşli bir mezuniyet kıyafeti hazırladınız mı?

Profesyonel bir şey düşünüyorum... Ama terfi almak için sakso çekmeye hazır.

Tanrım. Sen bir baş belasıydın.

Yani bu, sürük ama *çok hevesli* çalışan görünümüne evet mi demek oluyor?

Hayır.

Ve hayır, henüz bir elbise ya da kıyafet seçmedim.

Affedersiniz ama mezuniyete sadece bir hafta var. LANET OLSUN.

Ben oradayken böyle sefil bir durumda olmasan iyi olur.

Mutsuz değilim.

Oh pardon.

Devam et, Eeyore.

Bu maskaralığa devam et. O kovboy

kalbini kırdı, değil mi?

Keşke bu kadar medyum olmasaydın.

Kukuna ne kadar iyi bakıldığını tespit etmek... Bunu süper gücüm olarak düşün.

Bütün süper kahramanlar pelerin giymez, biliyorsunuz.

Hayır. Sen sadece şeytan boynuzları ve mat rujla dolaşıyorsun.

Ve bunu yaparken de harika görünüyorsun.

En azından oradayken seni dışarı çıkarabilirim.

Lütfen bana bu mezuniyette el becerisi olan ateşli veterinerler olacağını söyleyin?

Tanrım. Siz gelmeden önce bir uyarı yapmam gerektiğini hissediyorum.

Geldiğinizi duyabilmeleri için üzerinize zilli bir kedi tasmaı takın.

Tuhaf.

Her Şey ayarlandı, ajandamı aldım:

1. Seni mezun edeceğim.

2. Akşam yemeği için dışarı ık.

3. Kalbindeki kovboy Şeklindeki boşluğu dolduracak, karmaşık olmayan, bağsız bir penis bul.

...ve senin amın.

Komodininin üzerinde duran simsiyah Őapkaya bakarken en iyi arkadaşıma mesaj atmak istediğim Şey "*BAŐKASINI İSTEMİYORUM*". Yatağıma uzandığım, ağzını göğsümün üzerine oturttuğum ve hala liflerde kalan Colt'un kokularını iime çektiğim Şapka. Bir yandan da Sage'e her Şeyi anlatmak istiyordum. Şeytan Tepesi'nde ikimizin arasında geçenleri itiraf edersem dünyanın sonu mu gelirdi?

Muhtemelen mezuniyet gününde Őampanyadan tek bir yudum aldıktan sonra her Şeyi dökeceğim.

Sanırım bu gelecekteki Layla için bir sorun.

Yarın erken kalkmam lazım.

Yerel rodeo elemelerine yardım ediyorum.

Ooooooh, gördün m?!

Evren zaten bunu sağlıyor.

Sunulan bfeyi hayal edin... hepsi terli ve at gibi kokuyor (ki bunun sizin kriptonitiniz olduğunu biliyorum) ve uğruna ıldırđınız o Őapkaları giiyorlar.

*Gz yuvarlama

emojisi *ap Őeysi

mi?

TaŐrada yaşamaya beş saniye bile dayanamazsın, Baksana. Ben becerikli bir bebecim.

kaltağım. At boku yapabilirim.

Beni bir kovboyla greŐirken izle. Hem de nasıl. Lanet olası. Profesyonel.

Daha çok saniyeler içinde onların çaresiz küçük buzağısı olacaksın.

Saygılarımla, o yavru ineklerden birinin yerinde olmayı çok isterdim.

İnternette videolar gördüm.

Sadece söylüyorum.

Bu fırsat için ateşli bir kovboya seve seve teşekkür ederim.

Aman Tanrım.

Sen gerçekten başka bir şeysin.

Ben yatmaya gidiyorum.

Tatlı rüyalar, bish.

Seni seviyorum. Çillerini görmek için sabırsızlanıyorum.

Ben de seni seviyorum,
Çavuş.

Telefonumu bir kenara koymadan önce, gerçekten yapmamam gerektiğini bildiğim bir şeyi yapıyorum.

Devil's Peak Ranch Instagram sayfasını açıyorum.

İster bağımlılık deyin, ister acınası deyin, her neyse... Arama sonuçlarımın en üstünde sürekli olarak yer alan hesap adına tıklamaktan kendimi alamıyorum.

Ahır kapılarının üzerindeki sedir ağacından tahtaların üzerine yerleştirilmiş demir yazının tanıdık görüntüsü profil fotoğrafını dolduruyor. Sayfanın dört bir yanına serpiştirilmiş Zirve'nin, altın saat güneşinin damlattığı çam ağaçlarının ve tatlı yüzlerine yakınlaştırdığımda gülümsemekten kendimi alamadığım tüm atların görüntüleri var. Bunu yaparken, onların kendilerine özgü desenlerle kişnediklerini bile duyabiliyorum.

Çiftliğin sosyal medya sayfasının bütün yaz boyunca güncellenmemiş olması şaşırtıcı değil.

Aslında, son gönderi bir yıl önce eklenmiş ve Peaches'in kemerli boynuna ve sivri kulak uçlarına bakarak eyerde yüksek bir açıdan çekildiği gerçeğine dayanarak Kayce'nin göndermiş olması gerektiği anlaşılıyor.

Nefesimi üfleyerek, başparmağım kesinlikle tıklamam gerekmeyen sekmenin üzerinde geziniyor.

Takip etmemi bekleyen *düzenli* güncellemelerin olacağını bildiğim yer. En gurur duyduğum an değil, ama biraz takıntıdan daha fazlası oldum

Çiftliğin etiketlenmiş fotoğraflarını kontrol ederek. Bunlar genellikle yaz gezintisi için rezervasyon yaptıran ziyaretçilerin sevimli grup fotoğrafları oluyor. Manzara artık kalın bir kar tabakasıyla örtülmemiş olsa da çiftlikte tanıdığım birkaç nokta var ve yakın zamanda etiketlenmiş fotoğraflara özlemle bakarken midemdeki o kanca çekiliyor.

Eklenen görüntülerin hacmine bakılırsa çiftlik bu yaz oldukça yoğun. Genellikle her gün bir avuç yeni fotoğraf ve video ekleniyor.

Ama gülümseyen ve görünüşe göre hayatlarının en güzel anlarını yaşayan yabancılarla ilgilenmiyorum.

Bu sekmeyi her açtığımda, taradığım tek bir figür var ama onu hiç görmüyorum. Ancak görünmez de olsa onun varlığı orada. Göz gezdirdiğim fotoğrafların çekilmesinden sorumlu kişinin Colt olduğu neredeyse kesin; bu da dudağımı ısıtırıp minik bir tebessüm etmeme neden oluyor ve *açık havanın tadını çıkarmak* için çiftliğe gelen bu insanlar adına telefonları ve kameraları idare etmek zorunda kalma ihtimali karşısında ne kadar asık suratlı olduğunu hayal ediyorum.

Nasırlı parmaklarını akıllı telefon ekranlarına soktuğunu hayal ediyorum ve bu düşünce bana çok saçma geliyor. Colt pek çok konuda son derece yetenekli ama teknoloji ve cep telefonları onun kocaman ellerinde hayal etmeye çalışmak için tamamen yabancı görünüyor.

Ancak bu gece, yeni yüklenmiş etiketlerden oluşan bir küme var ve gözlerim küçük resimler arasında hızla gezinerek fotoğrafları incelerken kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

Benim yaşlarımda gibi görünen ve kesinlikle model olabilecek bir grup muhteşem, sarışın, uzun bacaklı kız var. Fotoğraflarının her birinde gülüyorlar ve dilleri dışarıda kameraya barış işareti yapıyorlar. Hepsi atlarıyla fotoğraf çekirmiş, bu da zarif, uzun boyunlarına öpücükler kondurduklarını görünce hemen sahiplenmeme neden oluyor.

Sadece bu da değil, görüntülerin ilerleyişinden anladığım kadarıyla bu grup, kulübede bir gece geçirmek için iz sürenlerden biri olmuş.

Colt'un güzel noktası.

Kulübemiz.

Kahretsin, gözlerimden yaşlar akıyor ve boğazım düğümleniyor.

Çiftlikte genç kadınlar görmenin bana ne yapacağını hiç düşünmemiştim. Şimdiye kadar çoğunlukla aileler, yaşlı emekli çiftler ya da balayı çiftleri gelmişti.

Ama bu - yarım düzine kıvrak, bronzlaşmış, çarpıcı yaratığın çiftliğin Instagram'ını paylaşımlarıyla doldurduğunu görmek - bir işkence.

Ele geçirilmiş bir kadını. Her detayı incelemek için kaydırıp yakınlaştırıyorum.

İşte o zaman nefesim kesildi.

Colt.

Onu görüyorum. Fotoğraflardan birinde profilini ve dağınık saçlarını görüyorum ve gözlerim dolmaya başlıyor. Tanrım, çok iyi görünüyor. Sakalı hatırladığımdan biraz daha uzun. Bronzlaşmış ön kollar. Dirsekleri kıvrılmış mavimsi yeşil flanel gömleklerinden birini giymiş, kadrajın ortasında gülen iki sarışın bombanın arkasında arka plandan geçerken bir eyer taşıyor.

Eğer kalbim daha önce onu özlemekten acı çekmişse, bu en küçük görüntüyü yakalamak tahmin edebileceğimden çok daha kötü.

O kadar muhteşem görünüyor ki, şimdi tek düşünebildiğim bu kadınların onunla birlikte dağda kaldıkları gerçeği. Çivi çakarken onu merdivene tırmanırken izlediğim kulübeye gitmişler. Kaplıcada birlikte dolaştığımız yere. Kalbimi o yumuşak battaniyelere sarıp ateşin önünde bıraktığım yere.

Başka tarafa bakmak imkansız. Burnumu çekerek gözyaşlarımı tutmaya çalışsam da kendimi tavşan deliğinden aşağı inmekten alıkoyamıyorum. Hesaplarına teker teker tıklıyorum ve bu grubun Devil's Peak Ranch'te geçirdiği zamanın tamamını belgeleyen daha fazla fotoğraf keşfediyorum.

Sonra, en kötü kısmı. Tüm kızların bir fotoğrafı var - akşam çekilmiş olmalı - ve her biri en küçük bikinilerini giymiş, birlikte kaplıcadalar. Daha da kötüsü... *beni asıl sarsan resim altı yazısı: "Bize böyle güzel vakit geçirttiğin için teşekkürler Colt"* diyor ve ardından bir dizi kalp-göz emoji geliyor.

İşte o noktada yıkılıyorum. Tam o anda her şey benim için çok fazla geliyor ve titreyen parmaklarımla uygulamadan çıkıyorum.

Midem bulanıyor. Colt bu orta sayfa modelleriyle beraberdi.

En kötüsü de, başka biriyle birlikte olmaması için hiçbir nedeninin *olmaması*. O benim değil. Benim malım değil. Benim kovboyum değil.

Çiftliğin web sitesini açarken gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor. Tıpkı sosyal medya hesabında olduğu gibi, uzun zamandır güncellenmemiş. G ö r ü l e b i l e c e k tek yeni ayrıntı, mevcut yaz sezonu için müsaitlik durumu ve rezervasyon fiyatları.

Ekranın üst kısmında bir yaz akşamı çekilmiş, çiftliğin bal rengi altın ışığa boğulduğu, atların otladığı ve kır çiçeklerinin serpiştirildiği muhteşem bir panoramik fotoğraf yer alıyor. Kayce'yi aramak için son tepeye tırmanıp Devil's Peak Çiftliği'ne ilk kez gittiğim o meşum günde beni karşılayan manzaranın aynısı.

Bütün kış mutfak penceresinden baktığım manzaranın aynısı, sadece baktığımda her yer karlı bir örtüyle kaplıydı. Şafak dağın üzerinden süzülürken ikimiz için kahve yapardım.

Avucumun içiyle yanağımdaki ıslaklığı siliyorum. Bu web sayfasını neden açıyorum ki? Ne yapıyorum ki ben? Colt'u mümkün olduğunu bile bilmediğim kadar özlüyorum ve onunla bir şekilde iletişime geçmek için yanıp tutuşuyorum. Ama benim durumumdaki bir kız, çiftlik için sağlanan yetersiz bilgi dağarcığına bakarak ne elde etmeyi umabilir?

Listede bir iş e-posta adresi var. Otomatik bir rezervasyon takvimi.

Hayır, Layla. Burada senin için hiçbir şey yok.

Bunca zaman sonra, Colton Wilder benden küçük bir e-posta almakla ilgilenmiyor, çünkü kalbim kırıldı ve kendimi son beş aydır bir sürü çiftlik turistini becermekle meşgul olduğuna ikna ettim.

Yarın için hazırlanmam gereken bir işim var. Bir hafta içinde mezun olacağım. Kalifiye olduğumda bir yerde kalıcı bir pozisyon arama ihtimali.

Bu benim hayatım. Bu benim gerçekliğim.

Colt'a bağımlı olduğum bu acınası sarmaldan kurtulmam gerekiyor.

Bu yüzden, çaresizce yapmak istediğim tek şeyi yapmak yerine, telefonumun ekranını kilitliyorum ve yan dönüyorum.

Parmaklarım Colt'un şapkasına uzanıyor ve yastığımın yanında, kovboyumun en küçük parçasına tutunmamı sağlayan noktada duruyor. Eğer oradaysa, en azından geceleri beni izliyormuş gibi davranabilirim. Uyanmak

ve bunu görmek bir şekilde rahatlatıcı geliyor. Belki de bu sadece mazoşist bir davranış, bilmiyorum ve artık umurumda da değil.

Gözlerimi sıkarak kapattım, ağzını okşadım.

"Bize hiçbir şey borçlu değilsiniz, Bayan."

Arabamın yanında duran tamirciye öfkeyle göz kırpmıyorum. Atölyenin ışıkları yanıp sönene ve atölye açılana kadar Kayce'in kamyonetinde dışarıda oturmak hayatımın en uzun bekleyişi gibi gelmişti. Sonra, şişmiş kızarmış gözlerimi sorgulamayacaklarını umarak içeri girdiğimde, bana şöyle bir bakıp anahtarları teslim ettiler.

"Ama... parçalar... yapmak zorunda kaldığınız işler?"

Kekeliyorum. "Hepsi çoktan halledildi."

"Bu mümkün değil." Çantamı karıştırıp cüzdanımı aldım. Eminim bu adam benim hesabımı, tamir ettikleri başka birinin boktan küçük arabasıyla karıştırmıştır.

"Hayır, her şeyi tamam." Kahvesini yudumluyor ve kaportaya yumruğuyla şefkatli bir vuruş yapıyor. "Yeni gibi. Bu sabah erkenden gideceğiniz yere sizi götürecektir."

"Bir hata olmuş. Araba Layla Birch adına kayıtlı." Banka kartımı çıkarmaya devam ediyorum. En azından banka hesabımın durumunun Crimson Ridge'e ilk geldiğim zamankinden çok daha sağlıklı olduğunu biliyorum. Bu onarımlar ne kadara mal olursa olsun, çiftlikte çalışırken biriktirdiğim son kuruşa kadar tüketebilir, ancak yaşam masrafları için ödeme yapmam gerekmeyen haftalar geçirdiğimden, şimdi - sonsuza dek ilk kez - faturayı karşılayacağından emin olduğum bir miktar yastığım var.

Tamirci tekrar başını sallar. "Öyle, hanımefendi. Saatin ne kadar erken olduğunu düşünürsek, bu sabah henüz bir kahve içme fırsatı bulamamış olabileceğinizi biliyorum, ama söz veriyorum tüm hesap tamamlandı."

Alabalık gibi ağzım açık kaldı.

"Colton birkaç hafta önce tüm ödemeyi yaptı. Bir dahaki sefere şehre geldiğinde alman için hazır olduğunu söyledi." Benim için şoför kapısını açtı ve içeri girmem için işaret etti. "Ödemeyi deneyebileceğinden bahsetti, ama sana fazla mesai şartıyla ilgili bir şeyi hatırlatmak ve çiftlikte çalıştığın ekstra saatlerden araç onarımlarını ödemeni istedi."

Devil's Peak Çiftliği'nden ayrılıp arabamı almaya geldiğim sabahı hatırlayarak parmak uçlarımı bir kez daha şapkanın düz kenarında gezdiriyorum.

Yetenekli kovboyumun aramızda bir şey gelişmeden çok önce işleri halletme şekli. Çünkü o tam da böyle bir adam.

Gözyaşlarımın serbestçe akmasına izin vererek dizlerimi göğsüme yaslıyorum ve bir kez daha usulca ağlayarak uykuya dalıyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 36

"Y Orada harikaydın Cassie."

Atından inerken pembe yanaklı ve biraz da nefessiz olan genç varil binicisine sırtıyorum.

kişisel rekorunu kırdı. Biraz utangaç ama kirpiklerinin altından dışarı bakıyor, yüzünde umutlu bir ifade var.

"Öyle mi dersin?"

"Sanmıyorum, *biliyorum*." Muhteşem atını okşarken daha geniş gülümsüyorum. "Kalabalık her saniyeyi yedi, tüm o gürültüyü duydun mu? Şu ana kadar günün en yüksek sesli tezahüratları."

Dudaklarını büküyor, kurtulmak isteyen gülümsemesiyle savaşıyor. "Sen benim için çok iyisin, Layla. İsteyebileceğim en iyi kadınsın."

"Peki, bütün gün ayaklarım yerden kesilirken bana kahve ve çörek getirmesi için başka kimi yağlayacağım?"

"Tuttum seni, kızım. Ne zaman istersen. Daha sonra bana bir mesaj at, sana tüm şekerli ürünleri ayarlayayım." Cassie bana küçük bir el salladı ve karavanına doğru yola koyuldu.

Korkuluklara yaslanıp yarışmaya hazırlanan diğer yarışçıları izliyorum.

Enerji yüksekti ve tüm gün heyecanla doluydu. Bu bölgesel rodeo eleme etkinliklerinde çalışmak her zaman çok eğlencelidir çünkü çok fazla umutla doludurlar. Katılımcılar ve yarışmacılar genellikle büyük bir arkadaş ve aile kalabalığı tarafından desteklenir ve günlerin bir festival havası vardır.

Gururlu büyükanneler tarafından tutulan ev yapımı pankartlar. Arenada gururlarını ve sevinçlerini izleyen sevgi dolu babalar tarafından havada sallanan şapkalar. İş l e r i n i yaparken arkadaşlarına yüksek sesle bağırان en iyi arkadaşların ısıkları.

Tabii ki, kendi aile *eksikliğimi* düşündüğümde her zaman göğsümün tam ortasına çarpan bir özlem acısı var. Böyle bir ortamda bu kaçınılmaz, ama dürüst olmak gerekirse, her zaman o kadar meşgulüm ki bu konu üzerinde nadiren uzun uzun düşünüyorum.

Ayrıca, Sage'in gelmesine bir haftadan az kaldı. Mezuniyet. Dört gözle bekleyeceğim çok şey var.

"Layla lanet Birch?"

Kalabalığın arasından bir yerden ismimin seslenilmesiyle başımı kaldırıyorum. Bazı etkinliklerde birkaç kez karşılaştığım yarışmacılar ve bugün burada bulunan diğer birkaç veteriner stajyeri dışında kimse beni tanımıyor.

"Burada ne halt ediyorsun?"

Aman Tanrım. Kayce Wilder bronzlaşmış yüzünde geniş bir sırıtışla bana doğru ilerliyor. İri gözlerim onu içine çekerken, üzerinde yarıştığını belli eden bir gömlek ve tayt olduğunu görüyorum.

Ağzımı açıp kapatıyorum. Gözler hemen omzunun üzerinden fırlıyor çünkü Kayce buradaysa babasının da burada olma ihtimali var mı?

Ama kalabalığı taramaya fırsat bulamıyorum, çünkü Kayce hızla ve dikkatle bana doğru koşuyor, beni etrafında döndürürken büyük ayı kucaklarından biriyle kucaklıyor.

"Ka-Kayce..." Beni tekrar ayağa kaldırırken adını kekeleyerek söylüyorum. "Buraya at sürmeye mi geldin? Bu kadar uzakta bir etkinlikte olacağını bilmiyordum."

Crimson Ridge'den arabayla en az on beş saat uzaklıkta. İyi bir günde. Her gece telefonumdaki haritaya bakıp oraya dönmemin tam olarak ne kadar süreceğini hesapladığımdan değil.

Bir dirseğini arenanın korkuluklarına dayıyor, krem rengi şapkasını başından kaldırıyor ve yerine yerleştirmeden önce bir elini saçlarında gezdiriyor.

"Evet, bir sürü etkinlik uydurmak zorunda kaldım. Ülkenin yarısında koşturup duruyorum gibi geliyor." Kayce bana gülümsüyor. Enerjisindeki bir şey, bu adamı son gördüğümde çok daha oturmuş görünüyor.

"Senin için nasıl gidiyor?" Dudağımı çiğniyorum. İçimdeki her şey onun omzunun üzerinden bakma isteğiyle savaşıyor, çünkü umutsuzca Colt'un burada onunla birlikte olmasını umuyorum. Gerçekçi olmak gerekirse, bunun imkânsız olduğunu biliyorum.

Colt, Kayce ile bir rodeo etkinliğine gelmek için çiftlikten ayrılmadı.

Ayrıca, babası hakkında sormak istediğim yüzlerce soruyu, beynimin yüzde doksan dokuzunu kapladığını belli etmeden ağzımdan kaçıraramam.

"...eyere geri dönmek çok güzel, adamım."

Oh, Tanrım. Kayce bunca zamandır konuşuyor. Eller işaret ediyor. İnci gibi beyazları parlayan geniş bir gülümseme.

Birden fazla göz ona bakmak için dönüyor. Özellikle de yarışma kıyafetlerini giymiş halini görünce, tam bir kovboy poster çocuğu gibi görünüyor. Benim için bir şey ifade etmese de, objektif olarak, Kayce'nin görünüş ve karizma açısından bir sponsorun rüyası olduğunu görebiliyorum, eğer tüm bu yeteneğini ön plana çıkaracak ve etrafta dolaşmayı bırakacak kadar uzun süre kendini toparlayabilirse.

Kahretsin. Birden, gece yarısı mutfakta duran hamile Chy'nin görüntüsü aklıma geliyor - beni gitmem için tehdit ediyor, yoksa beni ve Colt'u ifşa edip Kayce'in kariyerini ateşe vereceğini söylüyor -. Şimdiye kadar baba olmuş olmalıydı. Bebek en azından birkaç ay önce doğmuş olmalıydı.

"Layla, bu konuda kendimi tam bir pislik gibi hissediyorum."

Söylediklerine hiç dikkat etmedim. "Pardon?" Yutkunarak önümdeki adama odaklanmaya çalışıyorum. Eski erkek arkadaşıma. Kalbimi çok kıran adamın oğlu.

"Para. O lanet kredi. Gerçekten çok üzgünüm ve tüm bunlar olurken o kadar boktan bir durumdaydım ki... Özür dilemek için doğru dürüst bir çaba göstermedim." Kayce bir elini ensesinde gezdiriyor ve ilk kez yaptığı bir hatadan dolayı gerçekten pişmanlık duyduğunu görüyorum. "Lanet olsun. Sana bunu yaptığım için benden nefret ediyor olmalısın. Bunu öğrenmeni hiç istememiştim, sen daha senin adına yatırdığımı öğrenmeden ödemiş olurum diye düşünmüştüm."

Şapkasının siperliğinin gölgesi altında alnı kırışıyor.

"Umm... evet... peki, babanla her şey halloldu o zaman?" Dilim ağzıma sığmayacak kadar büyükmüş gibi hissediyorum. Ona kızmalıyım, gerçekten kızmalıyım ama çok yorgunum.

"Evet, her şey halloldu, ama uzun süre yaşlı adamın ne haltlar karıştırdığını anlayamadım. *Seni* parasız bıraktığım için beni parçalara ayırdıktan sonra borcum olan parayı ödemem için beni çalıştırdı. Hayatım boyunca onun daha önce hiç böyle öfkелendiğini görmemiştim." Kıkırdıyor ve başını sallıyor. "Tabii önce ne demek istediğini anlamadım, sonra ortak banka hesapları açmak ve mali açıdan sorumsuz olmak konusunda beni bir saat boyunca azarlamasını dinledikten sonra, ona saçma sapan bir hikaye anlatmış olman gerektiğini anladım."

"Bakın, aranızda daha fazla husumet olmasını istemedim." Gözlerim düşüyor ve botumu toprağa sürüyorum. "Bunu söyledim çünkü sorun yaşamanız için size daha fazla sebep vermek istemedim."

Aşık olmama izin vererek bunu bin kat daha kötü hale getirdiğim gerçeğini boş verin.

"Gerçekten üzgün olduğumu söylerken ciddiyim. Hayatımda senden faydalandığım ve karanlık bir yerden bazı korkunç kararlar aldığım kara bir dönemdi. Sen her zaman benim gibi bir müsrif için milyonlarca kilometre fazla iyiydin."

Bu yüzüme küçük bir gülümseme getirdi ve onu işaret ettim. "Senin sözlerin, benim değil Wilder. Her neyse, baba olmak sana nasıl davranıyor?" Henüz çocuğundan bahsetmemesi garip mi? Kesinlikle garip. Sonuçta bu Kayce Wilder.

Kayce bir kahkaha atıyor ve neredeyse iki büklüm oluyor. Kaşlarım birbirine çarptı. Ne oluyor lan?

"Tanrım. Bütün bunları bilmeyeceğini tamamen unutmuşum." "Ne hakkında?" Ona kaşlarımı çatıyorum. Tam olarak böyle bir şey gibi görünmüyor

gülünecek bir şey. O kaltağın beni nasıl tehdit ettiğini ve pençelerini her iki Wilder erkeğine de batırmaya çalıştığını düşününce değil.

"Dostum... sanki bir ateş rüyası gibi geliyor, ama babası ben değilmişim." Bana alaycı bir gülümseme verdi.

Kaşlarım saç çizgime doğru kalktı. "Oh?"

"Evet." Kayce parmak eklemlerini çatırdatıyor, dirseği sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi kayıtsızca yanımızdaki parmaklığa yaslanmış. "Bebeğin babama ait olduğu ortaya çıktı."

Kulaklarımda tiz bir çınlama var. Yüzümdeki bütün kan çekiliyor. *Ne oluyor lan? Ne oluyor lan? Ne oluyor lan?* Dizlerim titriyor.

"Lanet olsun, Layla. Sadece şaka yapıyorum." Kayce ağır bir avuç içiyle omzumu kavrarken kahkahalarla gülmeye başlıyor.

Ona bir an için göz kırpyorum ve hemen kendimi kaybediyorum. Koluna öyle sert bir yumruk atıyorum ki, umarım kolu kopar ve bir sonraki sürüşünde doğru düzgün tutunamaz. Ona bir denizci gibi küfrediyorum. Tüm bunlar olurken o benim aptallığıma kıkırdıyordu. Gözleri kahkaha gözyaşlarıyla parlıyor, omzunda ona bağırduğım yeri ovuşturuyor.

"Seni sikik suratlı." Tükürdüm. "Neden böyle bir şey söyledin ki?"

Önümdeki adam elinin tersiyle gözlerinin kenarlarını silerek bana göz kırıyor. "Oh, bu çok iyiydi. Bunu senden başka nasıl çıkarabilirdim ki? Biliyordum."

"Neyi biliyordun?" Midem bulanıyor.

"İkinizin arasında bir şeyler olduğunu biliyordum."

Yine nutkum tutuldu. Beynim parçalanıyor ve çenem botlarımızın altındaki tozlu zeminde bir yere düşüyor.

"Hey, ne olursa olsun. Tam olarak mutlu görünmüyorsun ama en azından babamdan çok daha iyi görünüyorsun." Kayce bana sırtarak başını sallıyor. "Ayrıntıları bilmeme gerek yok ya da bilmek *istemiyorum* ama aranızda her ne olduysa benim için sorun değil."

"Kayce... Ben..." Lanet olsun. Düşündüğüm şeyi mi söylüyor? "Layla, ikimiz de sana iyi davranmadığımı biliyoruz. Nasıl iyi davranmayacağımı öğreniyorum.

bencil bir bok kafalı. Bensiz çok çok daha iyisin. Babamla aramızda halletmeye çalıştığımız sorunlar olsa da o iyi bir adamdır. Bildiğim tek şey şu anda perişan halde olduğu ve senin gittiğin günden beri de öyle olduğu."

"Seni incitmek istemedik." Kalbim düzensiz bir ritimle çarpıyor. "Hiçbir şey olmaması gerekiyordu. Bil diye söylüyorum." Bu kavranamayacak kadar gerçeküstü görünüyor.

"Hey, birlikte yaşadığımız şeyin o zamanlar çok eğlenceli olduğunu biliyorum, ama muhtemelen arkadaş olarak her zaman daha iyi olacaktık. Babamla yaşadığın şey belli ki çok daha anlamlıydı."

"Nasıl...?" Kafam karışmış bir halde ona bakıyorum. Bir şey biliyor olamazdı çünkü Colt'un tek bir ayrıntıyı bile ağzından kaçırmayacağını biliyorum. O adam en iyi zamanlarda bile kilitli bir duygu kasasıdır.

"Kendim güzel bir yüze sahip olabilirim ama kör değilim. Az önceki tepkine ve gittiğin günden beri ne kadar boktan görüldüğüne bakılırsa." Kayce omuzlarını silkiyor ve avuçlarını açıyor. "Çok açık, gerçekten."

Ağızımdaki tüm tükürük kurudu. Boğazımın arkası Sahra Çölü gibi.

Şaşkınlıkla başımı sallayarak ona bakıyorum. "Chy ile ne oldu?" Aklımda bir sürü şey dönüyor.

Bu da yüzünü buruşturmasına neden oluyor. "Tanrım. Ne karmaşa ama. İlk başta kendimi toparlamama yardım eden babamdı. Hiçbirini hak etmediğim halde bana kaya gibi destek oldu. Ayık olmama yardım etti. Sonra, sen gittikten yaklaşık birkaç hafta sonra, beni oturtup babalık testi yaptırmam gerektiğini söyleyen oydu."

"Başlangıçta bir tane yaptırmadın mı?" Gözlerimi kocaman açarak ona fısıltıyla bağıríyorum ve bu konuşmanın büyüüne kapılmış bir seyirci olmadığından emin olmak için etrafıma bakıyorum.

Titriyor ve bir elini ağızına götürüyor. "Biliyorum, tamam. *Biliyorum amına koyayım*. Merak etme, babam da bu konuda beni çok yıprattı. Ama adam benim için çok sağlamdı. Her adımda yanımda olacaktı, ne olursa olsun, eğer benim olduğu ortaya çıkarsa. Aklımı başıma toplamama yardım etti ve tüm süreci atlatmamızı sağladı." Hay sikeyim. Kalbim sıkıştı. Benim yetenekli lanet olası kovboyum muhtemelen her tek işkenceci bellek . onun kendi deneyim beklenmedik bir şekilde baba olmakla birlikte, yine de her zaman yanında olmaya hazırđı. Tüm yol boyunca Kayce.

"Babasının ben olmadığı ortaya çıktığında yaşadığım şaşkınlığı bir düşünün."

"Ne kaltak ama."

"Evet. Hatta daha da kötüleşiyor." Yüzünü buruşturuyor, birazdan söyleyeceğı şeyin nasıl sonuçlanacağını beklerken yüzünü buruşturuyor. "Kuzenlerim Pierson kardeşlerle akraba olduğundan hiç bahsetmiş miydim?"

"Kuzenini mi becerdin?"

"Hayır. Hepsi büyükbabadan ya da evlilikten falan akraba ama Chy ve ben değiliz. Her neyse, bebeğı bendenmiş gibi göstererek çiftliğı ele geçirmek için büyük bir planı varmış. Üçü birlikte hazırlamışlar."

"Bu çok boktan." Yüzümü buruşturuyorum.

"Evet, dostum. Babamın da onlara yardım etmek için yaptığı onca şeyden sonra. O pisliklerin sonunda uyuşturucu bulundurmaktan tutuklanmalarına sevindim. Yaptıkları daha kötü şeylerle kıyaslanamaz bile ama en azından sonunda onları içeri tıkmak için bir şeyler yapılabildi."

"Baban mı?" Colt bana orada bir geçmiş olduğunu söylemişti ama bu kulağa uğursuz geliyor.

"Bu da onun ne kadar iyi bir adam olduğunu gösteriyor. Aslında bana bazı şeyleri açıkladıktan sonra onu yeni gözlerle görmeye başlamama yardımcı olan şeyin büyük bir kısmı bu." Kayce kısık bir ısıklık alıyor. "O adam yıllarını o pisliklere çiftlikte hisse ve ortaklık fırsatları sunarak geçirdi. Büyük büyükbabamın yaptıklarını telafi etmek için gerçekten uzun bir zaman harcadı. Kızın daha çocukken o hıyarın ona yaptıklarından sonra bir bebekle ve hiçbir şeyle kaldığını bilerek. Babam her zaman, o piç kurusu vasiyetinde hiçbir şey belirtmeden kendini asmış olsa bile, soylarının çiftliğin bir kısmında hak sahibi olması gerektiğini biliyordu."

Kayce başını sallıyor.

"Babam onlara eşit mülkiyet, arazi üzerinde haklar, her şeyi vermek için elinden geleni yaptı. Ama onlar *ya hep ya hiç* istediler ve çok şükür ki babam, tehdit ettikleri gibi çiftliği onlara verip çekip gitmeyi reddetti."

Vay anasını.

"Babam tüm bu suçluluk duygusunu çok uzun süre taşıdı. Ama sanırım bir şeyler değişti. Şimdi o pislikler en azından hapiste."

Her şeyi kabullenmek zor. Yine de o iki adamın hapse atılmasına şaşırmadım. Şerif Hayes, Crimson Ridge'den ayrılmamdan kısa bir süre sonra ifade vermem için benimle temasa geçtiğinde onlara karşı açılan davanın oldukça açık ve kapalı olduğunu ima etti.

Kısık bir nefes alıyorum. "Kahretsin. Kayce. Ne diyeceğimi bilemiyorum. Özür dilerim mi?"

Bana el salladı. "Olma. Bunu hayattaki o garip nimetlerden biri olarak sayıyorum. Ne kadar büyük bir hata yaptığımı ve bu kadar kısa sürede ne kadar korkunç hayat seçimleri yaptığımı fark etmem için beni yeterince korkutmaya yardımcı olan bir şey."

Spikerin sesi hoparlör sisteminden bangır bangır duyuluyor, kalabalık az önce yarışan kişiyi alkışlıyor ve güneş her ikimizin de üzerine o tipik şiddetli yaz sonu yoğunluğuyla çöküyor.

"Demek Colton Wilder, ha?" O mavi gözler muziplikle parıldıyor. Yüzümü ellerimle kapatarak inliyorum. "Benden nefret ediyor olmalısın." Parmaklarımın arasından ona baktığımda Kayce sırtmaya devam ediyor.

"Hayır, Layla. Sorun olmadığını söylerken sana karşı yüzde yüz dürüst oluyorum. Ben iyiyim. Sen o tiplerden birisin... senin gibilere ne derler?" Başını iki yana sallıyor, sonra parmaklarını şıklatıyor. "Yaşlı lanet

Ruh insanları... işte siz busunuz... o eski ruhlardan birisiniz. Senin için buna uyan birinin olması çok mantıklı."

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, bugünün böyle geçmesini beklemiyordum. Hem de hiç." Yemin ederim, rodeoda çalıştığım bir günün bana getireceğini düşündüğümünden çok uzaktı.

Kayce'in telefonuna bir mesaj gelir ve cebinden çıkarır. "Her şey yolunda mı?" Hızlıca okumasını izleyerek soruyorum.

"Evet, gitmem gerek. Ama seni görmek harikaydı." "Seni de öyle, Kayce."

Beni kucaklamak için kendine çekiyor ve bu sefer ben de kollarımı ona doluyorum. Tüm bunların ne anlama geldiğinden tam olarak emin değilim ama bir şekilde Kayce Wilder'la bugün karşılaşmamın kaderde olduğunu hissediyorum.

"Ee, artık burada mı çalışıyorsun?" Çenesiyle arenayı işaret ediyor.

"Evet ve hayır. Gelecek hafta mezun oluyorum. Ondan sonra büyük kızlara uygun işler aramaya başlayacağım." Ona sahte bir selam veriyorum ve o uzaklaşırken omuzlarımı geriye atıyorum.

Kayce'in gülümsemesi genişliyor. "Bu çok destansı. Tebrikler."

"Teşekkürler, Kayce. Yolculuğunda iyi şanslar." Dudaklarım birbirine dolanıyor. Ben de

Çaresizce gitmesini engellemek, babasını sormak, Colt'un nasıl olduğunu biraz daha öğrenmek istiyorum. Eğer ben ayrıldığımdan beri iyi değilse - ve kalbim belki onun da benim kadar acı çektiğini düşünmek için biraz çırpınsa da - yine de çok çiğ geliyor. İkimiz için bir tür garip ara bulucu olmak Kayce'e kalmamalı.

"Onu aramalısın." Topuklarının üzerinde dönüyor, bir kez daha kalabalığa karışmaya hazırlanıyor, sonra omzunun üzerinden geriye bakarken kaşlarını kaldırıyor ve düşüncelerime dalıyor.

Bu beni bir kakhahaya sürüklüyor ve ben de karşılığında alaycı bir gülümseme paylaşıyorum. "Sanki bu mümkünmüş gibi. Unutma... Bana kendin söylemiştin. Cep telefonu çekmiyor. Boktan bir Wi-Fi." Gözlerimi devirerek ellerimi kalçalarımın altına koyuyorum.

"Sevimli. Ama ne demek istediğimi biliyorsun." "Bunu düşüneneceğim."

"En azından yaşlı adamın nerede olacağını biliyorsun." Bana çarpık bir sırıtış atıyor ve koşarak uzaklaşmadan önce şapkasının kenarına dokunuyor.

"O pislik dağını terk edecek gibi değil."

OceanofPDF.com

37. BÖLÜM

"G Od, çok ateşlisin. On üzerinden on, çakardım."

Sage orta konsola doğru eğiliyor ve ben sürücü koltuğundan kayarken bana kurt ıslığı çalıyor.

"Yapamaz mısın?" Mezuniyet töreninde herkese iç çamaşırımı göstermediğimden emin olmak için elbisemin eteklerini kıcımın altına sıkıştırıyorum. "Seni camları açık arabada bırakacağım, yemin ederim."

"Sadece söylüyorum. Teklifim hâlâ geçerli. Sen... Ben... Eğer otuz sekiz yaşında ve hala bekarsak..."

Gözlerimi mavi gökyüzünü dağıtan kabarık bulutlara kaldırıyorum ve arabayı kilitleyebilmem için acele edip inmesi için bileğimi çeviriyorum. "Göğüslerime bakmaya devam edersen geç kalacağız."

"Gerçekten muhteşemler." Sage zıplayarak dışarı çıktı, kapısını çarptı ve sonra kaputun diğer tarafında dururken kendi göğüslerini yeniden ayarlayarak hüznle aşağıya baktı. Kendisi de göğüs bakımından pek küçük sayılmaz ama benimkiler her zaman çok daha dolgun olmuştur. Yaşımız ne olursa olsun, benim kızlarım her zaman daha dolgun olmuştur. Sage'i çok üzüyor.

"Gel hadi. Minik memelerini getir de şu işi yapalım."

Sage soluk soluğa görünmez incilerini tutuyor ve yüksek atını bir omzunun üzerinden atıyor.

Bugünkü törene ev sahipliği yapan ahırların görkemli demir kapıları ve kemerleriyle çerçevelenmiş park alanının çakılları üzerinde ilerliyoruz. Burası *eski* at yetiştirme tesislerinden biri ve arazisi dergilerden fırlamış gibi görünüyor. Tertemiz çitler, yemyeşil

Yüz yıllık meşe ağaçları, geniş çimlere biçilmiş süslü damalı desenler.

Ama süslü tuğlaların ve avlunun ortasına yerleştirilmiş pırıl pırıl bir çeşmenin yanından geçerken tek düşünebildiğim, buranın Devil's Peak Ranch'in cazibesinin bir parçasına bile sahip olmadığı. Müdürün ofisinin önünde Bentley'ler ve Audiler sıralanmış, eminim onlar da tasarımcı kaşmirleri içinde kasıla kasıla dolaşıp macchiato'larını yudumluyorlardır.

Bana her gün engebeli dağ arazisini ve kırılması gereken odun yığınlarını verin. Bana ela gözler, boynumu gıdıklayan kirli bir sakal ve sade kahvenin topraksı aromasını verin.

Hayır. Colton Wilder'ı düşünmeye başlamamın ne yeri ne de zamanı.

Bugün tamamen mezuniyetimle ilgili. Beni desteklemek için ülkenin öbür ucundan gelen en iyi arkadaşımınla vakit geçirmekle ilgili. Bu, beni nereye götürürse götürsün, geleceğimin ilk günü.

Sage'in biraz da zorlamasıyla İrlanda ve İskoçya'daki işlere bile bakmaya başladım. Belki Avustralya'ya bile. İlk başta ülkeyi terk edemeyeceğimi, Evaline'i bırakamayacağımı söyleyerek itiraz ettim. Ama sonra o, iki ya da yirmi bin mil uzakta olmamın fark etmeyeceğini söyledi.

Ve bu gerçek ne kadar trajik olsa da, elbette kendini beğenmiş küçük kız haklıydı. "Tanrım. Bu insanlar atlarının kışlarını dolarlarla mı siliyor yoksa

Ne?" Sage tıslıyor. "Bu lanet olası bir bougie."

"Değil mi? Çok *ekstra* değil mi?" Dudaklarımda bir gülümseme belirliyor. "Ama her yıl veterinerlik programına sponsor oluyorlar ve bu nedenle Hamptons'a yakışır bir mezuniyet töreni düzenliyorlar... bu yüzden biz buradan çıkana kadar yargılayıcı kışını sustur, tamam mı Çavuş?"

Sage kaşının üstünden iki parmakla selam veriyor. "Çıt yok. Oh, bekle..." Kolumu tutuyor. "Bougie fotoğraf çekimi uyarısı. Bu herifler zengin olabilir ama bu manzara için ölünür. Arka planda şu tepeler varken bir fotoğrafınızı çekeyim."

Suratımı asıyorum, gözlerim etrafta dolaşan mezun arkadaşlar ve misafirleriyle dolup taşan beyaz katlanır sandalyelere kayıyor.

"Zorunda mıyız?" Fotoğraf çekme havamda değilim ama en azından bugün için seçtiğim kıyafet *benim* gibi hissettiriyor. Sage gözlerimi ortaya çıkaran orman yeşili ipeksi bir elbise bulmama yardım etti ve bana hayatımda gördüğüm en güzel botlardan bir çift hediye etti.

mezun oluyor. Altın rengi dikişli ve küçük topuklu, yumuşacık bir şey.

Kömür renginde eşleşen bir çifti var... çünkü tabii ki v a r .
Hayatımdaki kara kedi.

"Tamam. Çabuk ol. Sonra gidip yerini bulmalısın."

Sage çocukluk lakabının hakkını vererek bana emirler yağdırıyor. *Işığ*
bulmak için çenemi birkaç farklı şekilde eğmemde ısrar ediyor. Sonunda
işimiz bittiğinde, telefonuma bakıp sırtıyordu.

"Birincisi, bunu çok hızlı bir şekilde yayınlamalısın... İkincisi, boş bir at
ahırında hızlıca sevişmek için zamanımız var mı? Çünkü sen, dostum,
benim için bir şeyler yapıyorsun." Manikürlü ellerini bana doğru çırpıyor ve
kıpırdanıyor.

Şipşaklardan ve at ahırlarından bahsedilince yanaklarım ısınıyor ve tabii
ki bu da beni ahırın içinde tahta bir duvara dayayıp saniyeler içinde inleyen
adamı bedenimin canlı bir şekilde hatırlamasına neden oluyor.

Telefonu elinden kaptığım gibi, yarım düzine fotoğraf arasında hızlıca
geziniyor ve yayınlamak için birkaç tane seçiyorum. "Mutlu musun?"

"Son derece. Şimdi git elbiseni al ve eğer kontrol edilemeyen bir
hıçkırık ya da ağlama sesi duyarsan, lütfen bunun benimle bir ilgisi
olmadığını bil."

Sage yanağıma bir öpücük konduruyor ve beni sahnenin bir tarafında
bulunan, diğerlerinin mezuniyet cüppelerini ve keplerini almak için etrafta
dolandığı çadıra doğru itiyor. Bugün o sahneden geçmek için burada
bulunanlar arasında tanıdığım birkaç yüz var ama hiçbirisiyle arkadaş
değilim. Ben de o garip gülümseme hareketini yapıp kendimi hazırlıyorum.
Ne olduğunu anlamadan, hepimiz alfabetik sıraya göre oturmuşuz ve
kursünün arkasında duran, kalabalığa hitap eden, altın takılarla süslü, krem
rengi blazer ceketli ve kalem etekli bir kadın var.

Sonraki bir saat bulanık bir şekilde geçti. Koltuğumda kıpırdanıyorum
ve sahnedeki önemli görünümlü kadının söylediği hiçbir şeye dikkat
etmiyorum.

Zaman ilerledikçe içimi ürperten bir farkındalık var, sanki
izleniyormuşum gibi. Bu çok saçma bir düşünce çünkü Sage bu törende
benim için burada olan tek kişi. Kalabalığın geri kalanı kürsüde yürümeye
hazırlanan yüz kadar diğer mezunun arkadaşları ve ailelerinden oluşuyor.

Bugün bir kovboyun benim için burada olduğuna dair kafamdaki çılgınca fikirler sadece bunlar. Çılgınca fikirler. Geçen hafta Kayce'le karşılaştıktan sonra aşırı aktif hayal gücüm iyice coştı ve şimdi onun Colt'a bir şey söylemiş olabileceğini düşünerek bile aptallık ediyorum.

Yani, sadece babasıyla bu konuda konuştuğunu varsayabilirim. Belki de konuşmamıştır. Kayce yarışmak için yollara düştü, bu yüzden muhtemelen rodeo işlerini yaparken çiftlikle hiç temas kurmadı.

İyi bir günde Devil's Peak Ranch'e ve sahibine ulaşmanın önündeki tüm günlük engellerden bahsetmiyorum bile.

Önümdeki sıradaki insanlar teker teker yerlerinden kalkmaya başlıyor ve ben kararsız bir nefes veriyorum. *Gülümse. Gülümse. Gülümseyin.* Uğruna çalıştığım her şey bu. Bektan barlarda içki doldurduğum tüm o uzun günler ve geceler ve hayatımın çökeceğinden emin olduğum zamanlar.

Ben buradayım.

Bu inanılmaz şeyi başardım.

Ben. Layla Birch. Bunu ben yaptım.

Soyadı yoklaması için B bölümünde olduğumdan, hemen solumda oturan kızı takip etme sırası bana geliyor. Adımın söylendiğini duyuyorum ve ayaklarım beni mükemmel dişleri, kusursuz makyajı ve yumuşak parmakları olan kadının bir şeyler mırıldandığı, elimi sıktığı ve sertifikamı sunduğu yere götürürken her şey küçük bir farkındalık tüneline dönüşüyor.

Gülümseyip resmi, klişe el sıkışma fotoğrafı için poz verirken alkış dalgası devam ediyor. İşte o an, gözlerimin kalabalığı sinsice taramasına izin verdiğim an. Hemen Sage'in beni ayakta alkışladığını görüyorum ve kalabalığın geri kalanına attığım hızlı bakışa engel olamıyorum.

Aptal kalbim yerinden çıkacak gibi oldu, çünkü küçücük bir an için, bilmiyorum... *umutlandım.*

Burada olmasını umuyordum.

Her ne kadar o parıltı yokmuş gibi davranmaya çalışsam da vardı. O aptal, romantik kalbim, tören boyunca ensem karıncalanmasıyla birleşince...

Ama hayır. Elbette, bana bakan yüzler denizi tamamen yabancılardan oluşuyor.

Aceleyle sertifikamı aldıktan sonra göz açıp kapayıncaya kadar sahneden inip yerime dönüyorum, törenin geri kalanı ise daha çok

Kasırga.

Alt dudağımı kemiriyorum. Belki de mezun olduğumu bildirmek ve sertifikamın bir kopyasını göstermek için ona bir e-posta gönderirim. O benim *patronumdu* ve bu noktaya gelmeme yardımcı oldu.

Tanrım, o benim için herhangi bir şeyden çok daha fazlasıydı. Kısa bir süreliğine kovboyumdu. Muhtemelen sevgilim bile? Sahip olduğumuz şeyin tekil, tanımlayıcı bir kelimeden çok daha fazlası olduğunu düşünebileceğimi hissediyorum.

Bir e-posta. Merhaba demek için birkaç satır. Bu tamamen normal olurdu ve bir sapık gibi olmazdı, değil mi? Sadece hızlı, arkadaşça bir mesaj, işe yerleştirme ve özgeçmişimi tavsiye ettiği için teşekkür ederim.

Ancak bu duygulara rağmen kalbim kanadı kırık bir kuş gibi. Ne diyebilirim ki? Colt benimle hiçbir şekilde iletişime geçmeye çalışmadı, gerçek doğum günümde bile, adam bana şapkasını hediye etmesine ve Crimson Ridge'den ayrılırken yanıma almam için ısrar etmesine rağmen. Dürüst olmak gerekirse, eğer koşullarımız farklı olsaydı, bu bir kovboyun dizlerinin üzerine çökmesine eşdeğerti. Kayce bizi onaylamış olsa da -ve aramızda daha fazlası olursa Colt'tan sonsuza dek nefret etmeyeceğini bilmenin verdiği rahatlama ile- bunun beni yine de huzursuz hissettirdiğini inkâr edemem.

Geçtiğimiz beş ay boyunca Colton Wilder benimle iletişim kurmak için hiçbir harekette bulunmadı ve her gece başımı yastığa koyduğumda eşlik eden gözyaşlarım dramatik bir giriş yapmakla tehdit ediyor.

Gözlerimi hızla kırıştırarak, her şeyi geri püskürtüyorum. Bu makyajı mahvetmemin imkanı yok.

Yine de, eğer gözyaşları kaçarsa, en azından bugün burada rimeli akan tek kişi ben olmayacağım. *Mutlu* mezuniyet gözyaşlarıymış gibi davranabilirim.

"Şimdi, tüm mezunların sahneye dönmesini rica edebilir miyim, hepiniz en yakınlarınız ve sevdiklerinizle kutlamaya gitmeden önce son bir fotoğraf çekeceğiz." Kadın mikrofona doğru eğilir ve son kişi de yürüyüşünü tamamlarken coşkulu alkışlara katılır.

Hepimiz sıraya diziliyoruz, bir fotoğrafçı hepimizin yüzünü görebilmek için kollarını sallıyor ve ben yüz ifademi gülümsemeye zorluyorum. Kepenkler tıklıyor. İnsanlar alkışlıyor.

"Teşekkür ederim ve mezuniyetiniz kutlu olsun!" Krem ve altın rengi giysiler içindeki zengin bayan bağırırken, ben ve çevremdeki yabancılar sahnede birbirimize hızlıca sarılıyoruz, heyecanımız sonunda taşıyor.

Platformdan çıkan basamaklara doğru ilerlemem biraz zaman alıyor ve tırabzanı tuttuğumda gözlerim törenin yapıldığı alanın hemen bir tarafındaki büyük meşe ağacına takılıyor.

Her yerde tanıyabileceğim geniş omuzlar. Ela gözler.

Serseri saçı.

Paçaları kıvrılmış siyah bir gömlek ve koyu renk kot pantolon.

Parmaklarım korkulukları öyle sıkı kavıyor ki eklemlerimin rengi soluyor. Hayatım pahasına tutunmazsam bu basamaklardan yüzüstü düşme ihtimalim varmış gibi hissediyorum.

Colt yapraklı dalların gölgesinde duruyor, bir omzunu geniş gövdeye yaslamış, sahneden inişimi izliyor. Bir elini ön cebine sokmuş, diğerinde ise kahverengi kâğıda sarılı bir şey var.

Aman Tanrım.

Süzülüyorum, ayaklarımın üzerinde dengesiz duruyorum. Hızla atan nabzım ve mutlak inançsızlığım beni çimlerin üzerine taşıyor. Onu görür görmez hemen ağlamaya başlamak istemesem de, onsuz tam bir felaketmişim gibi görünmek istemesem de, elimde değil. Kıyıya vuran dalgalar gibi yüzeye çıkan duygu dalgasına karşı koymanın bir yolu yok. Aramızdaki mesafeyi kapatıp gölgelik ve serin çimenlik alana ulaştığımda, sıcak gözyaşları yüzümden aşağı yuvarlanmaya başlamıştı bile.

"Hey, bebeğim." Sesinin zengin, gürleyen tonu doğrudan kan dolaşıma karışıyor. Bir gülümseme gözlerinin etrafındaki çizgileri kırıştırıyor ve beni göğsüne bastırıp sıkıca sarılıyor. Mezuniyet kepi kafamdan uçup yere düşüyor ama umurumda bile değil. Sıcak, güvenli avuçları enseme okşarken diğer eli omurgama baskı yapıyor. Kovboyum burada ve ben berbat durumdayım. Bulanık görüş. Sessiz hıçkırıklar. Bana sarıldıkça, sedirle karışık o hafif deri kokusu beni daha çok kaplıyor, içimi dolduruyor, beni yeniden hayata döndürüyor.

Sanki dünyanın tüm canlılığı geri geliyor ve beş acı dolu uzun aydan sonra ilk kez ciğerlerimi genişletmek için oksijen geri gelmiş gibi hissediyorum.

"Angel, çok güzel görünüyorsun," diyor saçlarıma doğru. Gitmeme izin vermiyor. Beni göğsüne bastırıyor ve sesinin tınısı vücudumun her santiminde yankılanıyor. "Geç kaldığım için üzgünüm."

Burnumu çekiyorum ve boynumu ona bakabileceğim kadar geriye çekiyorum. Avuç içiyle yanağımı okşuyor ve başparmağıyla gözyaşlarımı uzaklaştırıyor. "Nasıl bildin..."

"O fotoğrafı gönderdikten sonra buraya gelmem bir dakika sürdü."

Gözlerimi hızla kırıştıtarak, bakışlarım gözleri ve ağzı arasında gidip geliyor. Az önce söylediği sözler kesinlikle bunlar değildi. Bu adam fotoğrafımı nasıl görmüş olabilir? Telefonu yok. İnatla sosyal medyadan kaçınıyor.

"Davetsiz gelmeme aldırıyor musun?" Beni hâlâ sıkı sıkı tutuyor ve sanki tutuşumu gevşetmeye kalkarsam bir duman bulutu içinde buharlaşacakmış gibi gömleğinin kumaşına yapışıyorum ama kaşlarının arasında bir çizgi oluşuyor. Başparmağının ileri geri kaymasına izin veriyor, elmacık kemiğimde geziniyor, burada ağlamamın kanıtı olarak nem kalıyor.

Başımı sallıyorum. "Bunlar mı? Bunlar mutluluk gözyaşları." En mutlusu. "Burada takılmanın en iyisi olduğunu düşündüm. Seni riske atmak istemedim.

Fotoğrafların için gözlerim şişti... sonra buraya zamanında gelmek için kıcımları yırtarken, belki beni görürsün ve ağlamazsın diye endişelenmeye başladım ve eğer durum buysa, mezuniyetini mahvettiğim için kendimi tam bir pislik gibi hissedecektim."

Dudaklarım birbirine dolanıyor.

Tanrım, bu adam. "Colt-"

"Bekle, şunu çıkarmama izin ver, Layla..." Başparmağını dudaklarımın üzerine getirerek sözümü kesiyor. "Bütün gece ne söyleyeceğimi prova ederek araba kullandım. Geçtiğimiz aylarda kaç kez kamyonetime oturup neredeyse seni bulmak için sürdürdüm biliyor musun? Sen tam buradasın, iliklerime kadar işledin meleğim. Seni avlamaya gelmemek için kendimi fiziksel olarak durdurmak zorunda kaldığımı anlatamam, cehennem gibiydi. Bu aylar hayatımın en kötü zamanlarıydı.

"Bütün sabah kamyonunda oturmuş, nasıl kullanılacağını öğrenmeye çalıştığım bu lanet olası telefona bakıyordum - bu arada bu konuda berbatım - burada olduğunu ve mezuniyetin olduğunu bilerek seni nasıl bulacağımı bulmaya çalışıyordum. Bu muhteşem şeyi başardığını şahsen göremezsem bu beni öldürecek. Yine de, her zaman, bunların hiçbirinin bir parçası olmayı hak etmediğimi hissediyorum, ama Tanrı'nın bana izin vereceğini umuyorum. Bundan sonra nereye gitmek istersen, bu dünyada seni takip etmeme izin vermeni, çünkü toprağı ve çiftliği ne kadar seversem seveyim, *seni* daha çok seviyorum. Benim gibi bir pislik için mümkün olabileceğini düşündüğümünden daha fazla. Sen benim kara kalbimin sahibisin ve sana ne kadar derinden aşık olduğumu söylemeden bir gün

daha geçiremem."

Kovboyum içini dökerken kalbim boğazımda düğümleniyor.

Be

n. "Seni seviyorum, Layla. Göğsümün içinde atmaya çalışan bu şey Yakınında değilsin, senindir. İstesen de istemesen de, beni bir daha görmek istemezsen seni suçlamam... ama uğruna çok çalıştığın bu inanılmaz şeyi başarmın için sana zaman ve alan tanımalıydım... ve gelip sana söylemeliydim, o güzel yeşil bakışlarının son bir kez üzerime düştüğünü görmeliydim ve sana her gece tek gördüğümün bu zümrüt gözler olduğunu söylemeliydim... tek göreceğim sen olacaktın."

Omurgama yaslanmış olan elini çekerek aramıza giriyor. Kahverengi kâğıdın içine sarılmış, ahırdan geldiğini hemen anladığım kaba bir sicimle bağlanmış, çiftliğin padoklarından toplanmış bir dizi kır çiçeği. Saman ve polen izlerinin kokusunu alabiliyorum ve bunlar şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem şeyler. Kendimi evimdeymişim gibi hissediyorum, beni tamamen tüketen bu adamın büyük, nasırlı avucunun içinde cüceleşmişler.

Evinde gibi hissediyor.

"Colt?" Burnumu çekiyorum, kâğıdın kenarını takip ediyorum ve bakışlarına karşılık vermeden önce yumuşak yapraklardan birine hafifçe dokunuyorum.

"Mmm?" Avuç içi gevşek buklelerimin altından kayarak boynumun arkasını kavırıyor. Parmak uçları tenimde oynaşıyor.

"Öp beni, lütfen."

"Şükürler olsun." Nefes alıyor, dudaklarımızı birbirine bastırmak için başını eğiyor.

Tadı nane, aşk ve onun çok özlediğim tüm yanları gibi. Dudaklarının ıslaklığı benimkini buluyor ve sakalının tenime sürtünmesinin karıncalanması her şey demek.

Yağmur gibi yumuşak, hassas ve aynı zamanda mükemmel miktarda sert. Colt'un ve nasıl bir adam olduğunun özeti.

Daha fazla bastırmıyor. Derimin altında şarkı söyleyen kan, kollarımı boynuna dolamak ve tam burada ona tırmanmaktan başka bir şey istemese de, umarım bunun için daha *sonra* çok daha fazla zamanımız olacak. Tanrım. Umarım öyle olur. Umarım bu onun burada olduğu ve hiçbir yere gitmeyeceği anlamına gelir.

Bir iniltiyle hafifçe geri çekiliyor ve alnımızı birbirine yaslıyor. "Şu anda rüya görmediğimi söyle bana?" diye mırıldanıyor. Sesi boğuk. "Umm...

bölmek istemezdim." Sage'in sesi aramızdan süzülerek

küçük baloncuk. Başımı eğip biraz da mahcup bir ifadeyle ona doğru baktığımda, bir mil genişliğinde bir sırtış ve iki elinde birer kadeh şampanya vardı.

"Merhaba... uhhh..." Boğazım hızlı bir yutkunmayla sarsılıyor ve kendimi Colt'un ön tarafına yapıştırmayı başardığım yerden isteksizce dönüyorum.

Sage'in koyu renk gözleri bir demet çiçeğe, arkamdaki kovboyun görüntüsüne ve avucunun kalçamı kapladığı yere yıldırım hassasiyetiyle sabitlenerek her yerde zıplıyor. Tutuşunun ağırlığı ve sıcaklığı elbisemin kumaşından sızıp beni gövdesine doğru çekerken her bir parmak ucunun ana hatlarını hissediyorum.

Tanrıya şükür beni bırakacak havada görünmüyor, çünkü şu anda kendi başıma dik durabileceğimi sanmıyorum.

"Crimson Ridge kovboyu, sanırım?" En iyi arkadaşım bardaklardan birinden bir yudum alıyor.

"Bu benim en iyi arkadaşım, Sage." Telaşlandım.

"Colton Wilder. Tanıştığımıza memnun oldum, Sage." Arkamdaki adamın başını eğip selamlamak için bir hareket yaptığını hissedebiliyorum. Güçlü parmakları kalçama daha sıkı bastırarak beni bırakmaya hiç niyeti olmadığını sinyalini veriyor, her ne kadar her zamanki el sıkışma eğilimini geçersiz kılmak için içindeki her şeyi kullanıyor olsa da. Ama sonra, Sage göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle kadehini kaldırıyor -şu anda her ikisi de dolu olduğu için kendi selamlama versiyonu.

Colt'un kökleşmiş kovboy tavırları şimdilik bir kenara bırakıldı.

Ancak en iyi arkadaşım başını yana eğerken gözlerini benimkilere diyor. Sırıltısı hınzırca bir hal alıyor ve herhangi bir kelime sarf etmeme gerek kalmadan yorumlayabileceğim bir bakışla gözlerini bana diyor.

Yüzümü buruşturuyorum. *Biliyorum. Biliyorum.*

"Wilder... Bu ismin kulağa son derece tanıdık gelmesi ne tuhaf." Sage bunu yaşamama kesinlikle izin vermeyecek. Bu anın sonsuza dek aklımda kalacağına şüphe yok ama en iyi arkadaşım resmen hak etmediğim bir hediye çünkü bir omzunu kaldırıp misafirperverlik çadırının yanında toplanan kalabalığa bakıyor. "Tanıştığımıza memnun oldum Colton... Saat altıda yemek rezervasyonumuz var, o yüzden gidip seni masamıza ekleyeceğim... ve siz ikiniz... uhh... arayı kapatırken, ben de şurada Fransa'dan ithal edilen beş çeşit gurme peynirle yapılmış mini kişilerle karnımı doyuruyor olacağım."

"Yakında size katılmaya geleceğiz." Dudaklarımı birleştiriyorum ve sonra sessiz bir *teşekkür* ediyorum.

"Bu arada, bunu ben alıyorum." Sage topuğunun üzerinde dönüyor ve benim için olan ama şimdi benim için olan ikinci kadeh şampanyayı sallıyor.

El konuldu.

Colt'un göğsüne yaslandığımda sessiz kahkahasını duyuyorum. "Görünüşe göre akşam yemeğinde açıklamam gereken bazı şeyler var."

"Sage harika biri, ama üzgünüm, sizi kesinlikle ateşte biftek gibi kızartacak."

"Her anına değer." Colt arkamı dönmem için beni dürtüyor ve ben de memnuniyetle dönüyorum. "Yine de ikinizin bu akşam için planladığınız şeyi bölmek istemem."

"Hayır. Orada dur." Uzanıp sakalına dokunuyorum. "Gelip bize katılmanı istiyorum."

"Emin misin?"

Dünyanın en büyük gülümsemesini saklayarak alt dudağımı ısırıyorum. "Bir şey duymak ister misin kovboy? Senin yahnini yemekten, odun taşımaktan ve atlara gizlice havuç vermekten başka bir şey istemiyorum. Ama bunları her yerde yapabilirim. Bunları istememin tek nedeni *senin* orada olman. Sen bunun bir parçası değilsen, hayatımın bir parçası değilsen hiçbirinin önemi yok."

Beni inceliyor, aylardır özlemini çektiğim bir dokunuşla saçlarımı alnımdan geriye doğru tarıyor. Parmakları tenimde gezinirken inlememek için muazzam bir çaba sarf ediyorum.

Colt'un gözleri tepemizdeki yaprakların arasından süzülen güneş ışığında altın rengine bürünmüş. "Tüm su bardakları ve kahve fincanları artık alt rafta duruyor. Her sabah, üzerinde hâlâ *senin* parmaklarının izi varmış gibi hissettiren bir fincana kendime sade bir kahve koyuyorum."

"Şapkan komodininin üzerinde duruyor."

Dudaklarında bir seğirme oluyor ve orada saklanan gülümsemeyle midemde kelebekler uçuşuyor.

"Sen benim mucizemsin. Benim gibi bir pisliğin asla bilmemesi gereken *iyilik*... Sana hayatıma girmenin nasıl bir his olduğunu tarif edecek bir kelime bulamadığımı söylemiştim... ve tek düşünebildiğim, kıştan sonra kır çiçeklerim olduğun, ısındığında şöminedeki ilk çıtırtı olduğun, fırtına bulutlarını kovalayan güneş olduğun. Bebeğim, sen benim lanet olası mucizemsin."

Parmaklarım gömleğinin önünde kıvrılıyor. "Böyle devam edersen ağlamayı asla bırakamayabilirim."

Kıkırdıyor. Ses damarlarıma bal gibi yerleşiyor. "Tanrım, seni seviyorum meleğim."

"Sana çok aşığım kovboy. Sen bile bilmiyorsun."

OceanofPDF.com

EPILOgUE

"S Yani cep telefonu kullanmayı öğrendin, Instagram'da hızlandırılmış kurs aldın ve beni bulana kadar sosyal medyamı mı takip ettin?"

Dudaklarımı birleştiriyorum ve gözlerimin sürücü koltuğunu dolduran kovboyumun üzerinde gezinmesine izin veriyorum. Colt'un bir eli direksiyonun üzerinde, diğer eli benim parmaklarımla birleşmiş durumda ya da belki de onu kavrayan benim. Her iki durumda da, orta konsolun üzerinden ona doğru eğilmekten kendimi alamıyorum.

Dün mezuniyet törenimde aniden ortaya çıktığından beri bu adama dokunmayı bıraktım mı? Hiç sanmıyorum.

Sage'i takdir etmem ve gönlünü almam için milyonlarca yol var, çünkü en iyi arkadaşım her şeyin üstesinden geldi. Dün akşam yemeğinde Colt'u uygun bir şekilde sorguladı, son derece çekici davrandı ve sonra arabamı Crimson Ridge'e geri götürmeyi teklif etti. Böylece ben ve Colt onun kamyonetiyle birlikte seyahat edebildik.

Onu dudaklarından öpebilirdim.

"Söylediğin kadar büyük bir mesele değil." Söz konusu adam homurdanıyor ve ben heyecanlı bir köpek yavrusu gibi yerimde zıplıyorum.

"Kayce'in sana öğrettiğine hâlâ inanamıyorum."

Colt başını iki yana sallayarak başka bir yarı protestoda bulunur.

Hiçbir detayı atlamadan hikayeyi bana birkaç kez anlatması için onu zorladım.

Görünüşe göre, rodeoda karşılaştıktan sonra Kayce aşk tanrısı rolünü oynamayı kendine görev edinmiş. Çiftliğe yepyeni bir cep telefonuyla döndü ve Colt'u iki gün boyunca mutfak tezgahının başına oturatarak sadece akıllı telefonda değil sosyal medyada da nasıl gezineceğini öğrenmesini sağladı.

Teknolojiyle ilgili hızlandırılmış kursu tartışarak tamamladıktan sonra Colt'u dağdan inmeye zorladı ve *gidip kızı getirmesi* gerektiğini söyledi.

Geçmişimiz düşünüldüğünde pek olası görünmese de, babasına etrafta dolaşmasını emreden Kayce'ydi; geçen yıl ikimizin de başına açtığı onca belayı telafi etmek için en azından bunu yapabileceğini söylüyordu.

İçten içe, bu sert adamın beni bulmak ve eve getirmek için yaptığı şey karşısında sırtıtmaktan kendimi alamadım.

Çünkü bu adam, Devil's Peak Çiftliği'nde olsun ya da olmasın, kendimi evimde hissettiğim tek yer. Colton Wilder benim güvenli yerim. Benim insanım.

Tek umudum onun için de aynı şeyi yapabilmek.

"Artık o lanet şeyden kurtulabilirim nasıl olsa." Bana kaşlarını çattı.

"Neden?" Kaşlarım yukarı kalktı.

"Seni buldum. Şimdi ne için ihtiyacım var? Gitmene izin vermeyeceğim, bebeğim."

Kalbim pıt pıt atıyor, bu itiraf karşısında baygınlık geçirip ellerine yapışıyorum.

"Ya sende kalmasını isteseydim?"

Colt parmaklarımı ağzına götürüyor, gözlerini yoldan ayırmadan dudaklarıyla parmaklarımı sıyrıyor. Sakalının çizikleriyle karışan ıslaklığın hafif dokunuşu içime bir ürperti gönderiyor.

Klitorisimdeki nabız atışıyla birlikte, gece boyunca ağzının vücudumun her santimini nasıl kapladığını hatırladım. Vücudumun her santimini haritalıyor ve inceliyordu, sanki o kadar uzun süre ayrı kaldıktan sonra hepsini tekrar hafızasına alıyordu.

Tanrım, bu kovboy için gerçekten kalp gözlü, azgın bir karmaşayım.

"Evde telefon çekmiyor, telsizimiz var, o şeyi yanımda taşımama gerek yok." İşaret parmağımı ısırıldı.

Nabzım biraz daha sert atıyor.

"Bence bunu saklamak isteyebilirsin..." Bu adam beni çok heyecanlandırdı ve sadece birkaç saattir yoldayız.

"Bir neden düşünemiyorum. Kamyonetimde kayarken kırılır. Ya da bir çekmecede duracak. Asla kullanmayacağım," diye mırıldanıyor.

Sanırım ikna edici bir ya da iki neden bulabilirim.

"Yani sana müstehcen fotoğraflar ya da videolar göndermemi istemediğini mi söylüyorsun?" Alt dudağımı dişlerimin arasına sıkıştırarak, sözlerime karşılık olarak parmaklarımı daha sıkı kavradığında beklentiyle hazırlanıyorum.

"Telefonum çekmezken bu nasıl işe yarayacak?"

Beni ele geçirmekle tehdit eden gülümsemeyi saklamak için muazzam bir çaba sarf etmem gerekiyor. Sesindeki ton tamamen değişti ve koltuğa alışmaya çalıştığını görebiliyorum.

Görünüşe göre Colton Wilder biraz ilgileniyor olabilir.

"Bu ses hoşuna gitti mi baba?" Başımı eğip kirpiklerimi kırpıştırarak alay ediyorum, o da göz ucuyla bana bakıyor.

Ondan alçak bir ses çıkar.

"Cep telefonu kapsama alanında olduğunuzda veya Wi-Fi'ye bağlandığınızda bunu özel bir ikram gibi düşünün... sadece gözlerinizin keyfini çıkarmanızı bekleyen bir fotoğraf... veya bir video olabilir."

Colt ağırlığını tekrar kaydırıyor.

Tanrım, onun tahrik olduğunu bilmek hoşuma gidiyor.

"Ben gerçeğini tercih ederim bebeğim." Sesindeki sert ton amımın titremesine neden oluyor. "Önce bana birkaç örnek göstermen gerekebilir."

Buna itiraz edemem.

Kalçalarım birbirine yapışıyor. Uzun zamandır onu özlüyorum ve onu istiyorum, vücudum yeniden bağlanmak için ağrıyor. Pencereden hızla çevremize bakarken, şu anda uzak ormanlık tepelerden, bir tür milli parktan geçtiğimizi görüyorum.

"Dudağını neden bu kadar sert ısıırıyorsun?" Colt beni lanet bir kitap gibi okuyor. "Bana ne düşündüğünü söylemek ister misin?"

Allık yanaklarımı lekeliyor ve şimdiden içimde biriken o tanıdık sıcaklığı hissedebiliyorum. Dün gece birbirimize sarılarak ne kadar zaman geçirmiş olursak olalım, vücudum kesinlikle *daha fazlasını* istiyor.

Colt elini kaydırıyor, parmaklarımızı çözüyor ve aşağı indirerek elbisemin açıkta bıraktığı çıplak kalçamın üzerine koyuyor.

"Sana ne düşündüğümü söyleyeyim meleşim." Colt kalçamı kavradı. Sert.

Kanım hızlanmaya başladı.

"Bu yaz sıcaklarının nasıl hissettirdiğini sevdiğimi düşünüyorum." Sıcak avuçları yumuşak, hassas etimi kavuruyor.

"Böyle bir havada hiçbir yere gitmeden arabayla gezintiye çıkmayı düşünüyorum."

Avucunu yukarı doğru kaydırarak pamuklu kumaşın kenarını dürtüyor, benim gözlerim onun bana dokunduğu yerle direksiyona dayalı elinin damarları arasında gidip gelirken o gözlerini yoldan ayırmıyor.

"Seni şu küçük sundresslerden birini giyerken düşünüyorum, üzerinde külot yok."

Tenimde gezinirken bir nefes kaçıyor, giderken elbisemi daha da yukarı itiyor.

"Elim kalçalarının arasında."

O tam olarak bunu yaparken ben de inlemekten kendimi alamıyorum. Amımı örten sırlıklam dantelin üstünden beni okşuyordu.

"Kulağa nasıl geliyor meleğim?" Dokunuşu aç, davetkâr, Crimson Ridge'e geri dönerken yolculuğumuzun ortasında bu adamın bana tam olarak ne yapmasını istediğimin ayrıntılarını anlatmam için beni baştan çıkarıyor.

Acelemiz yok.

Dünya kadar vaktimiz var. Lanet olsun, onu içimde istiyorum.

"Lütfen?" Klitorisimin hemen üzerindeki kumaşı ovarken titreyerek nefes veriyorum. "Senin için bir şeyi halletmemi mi istiyorsun?"

"Evet, baba."

Colt nefesini üflüyor, parmaklarını külotumun kenarına götürüyor ve onlarla oynuyor. Altından kaymayarak ya da istediğim gibi kenara çekmeyerek bana işkence ediyor.

"Burada sana tekrar saldırmamak için nedenler bulmaya çalışıyorum... sonra bana o yeşil gözleri gösteriyorsun ve savunmasız kalıyorum."

Güzel, çünkü kesinlikle saldırıya uğramak istiyorum. Mümkünse bu yolculuk sırasında defalarca.

"Arka koltuğundan manzarayı görmeyi özledim." Sert, derin bir ses aramızdaki boşluğu dolduruyor.

Parmaklarım emniyet kemerimi açmak için hareket ediyor ama Colt dilini şaklatıyor. "Hayır. O koltuktan kalkmayı aklından bile geçirme. Orada duracaksın ve sırlıklam külotunun içinden seninle oynamama izin vereceksin. Yoldan çekebileceğimiz bir yer bulana kadar iyi bir kız gibi bekleyeceksin."

Colt kumaşın üzerinde yavaşça dolaşmaya ve bastırmaya devam ederken sızlanmam bir iniltiye dönüşüyor.

Ona bakınca gerçekten de hiçbir yere gitmediğimizi düşünebilirsiniz, bakışları önündeki düz yola sıkıca odaklanmış durumda. Nabzım klitorisimde ve boğazımda çılgınca çırpınırken, gözlerim onun kucağına kayıyor ve kotundaki şişkinlik onun da bu konuda ne kadar çaresiz olduğunu ele veriyor.

Sonraki birkaç dakika acı içinde geçti. Bizi yoldan çıkardığında nefes nefese kalmıştım, aklım başımdan gitmişti.

Halka açık yürüyüş parkurları için tabelaların bulunduğu bir tür ormanlık alana benziyor ve beni son derece rahatlatan bir şekilde burası terk edilmiş.

"Şu külotu çıkar, meleğim." Colt, kamyonu ağaçların arasına bakacak şekilde durması için yönlendirirken talimat veriyor. Başka bir araç yanaşsa bile hiçbir şey göremeyecekleri şekilde dikkatlice açımızı ayarladı.

Tabii ki, daha el frenini çekmeden dediğini yapmak için çabalıyorum.

"Yazın ortasındayız ve sen hâlâ arka koltukta tüm kıyafetlerimizle sikilmek için yalvarıyorsun." Eğilip benim için kemerimi çözerken dudaklarının kenarı seğiriyor.

Ela gözlerindeki çocuksu, muzip bakışı gördüğümde neredeyse ölecektim.

"Belki de bu bizim olayımızdır." Dilimi çıkarıp altımda gezdiriyorum dudak.

Colt bir anlaşma olduğunu umduğum bir ses mırıldanıyor. *Tanrım, lütfen bunun Çünkü bu çok seksi.*

"Hmm, bu sefer seni *kesinlikle* kucağımda istiyorum, böylece sen sikimi bir rüya gibi sıkarken özlediğim bu mükemmel göğüslerin tadını çıkarabilirim."

Bana hararetli bir bakış atıyor, kapısından dışarı kayıyor, sonra arkaya geçiyor. Dizlerini genişçe açıyor, o daha yerine yerleşmeye fırsat bulamadan ben boşluktan tırmanmaya başlıyorum bile.

En iyi örümcek maymun taklidimi yapıyorum ve kendimi ona doğru fırlatıyorum. Kucağına oturuyorum, parmaklarım buklelerine dolanıyor ve ağızlarımız birbirine yapışıyor. Kovboyuma, tenime değen sakalina, vücudumda dolaşan nasırlı avuçlarına, ondan akan sıcaklığa resmen doyamıyorum.

"Sadece kalçamı okşayarak mı boşalacaksın meleğim?" Colt ağzını çenemde gezdiriyor, boynumun kenarından aşağı doğru iniyor. "Yoksa kemerimi çözüp seni tekrar doldurmama izin mi vereceksin?"

Boğazımdan başka bir ahlaksız ses daha çıkıyor. "Tanrım, içimde sana ihtiyacım var."

Colt kalçalarını oynatarak parmaklarımın ereksiyonunu serbest bırakmak için hızlıca çalışmasına izin veriyor. Tokasının tıngırtısı, derinin sessiz kayışı, fermuarının metalik törpüsü, hepsi bedenimi baş döndürücü bir ihtiyaç sarmalına sokuyor.

Külotunu aşağı itmek kalın aletin serbest kalmasını sağlıyor ve zamanı ya da bu anın içinde olmak dışında herhangi bir şeyi düşünmek zorunda kalmadan birlikte olabileceğimizi bilmeye doyamıyorum.

Şimdi, sadece birbirimizin tadını çıkarabiliyoruz ve bu umduğumdan çok daha fazlası.

Yumruğumu boyunun etrafına kapatıyorum, siki parmaklarımın altında nabız gibi atıyor.

Daha da kalınlaşıyor, bu da ne kadar çaresiz olduğumu artırıyor.

"*Mmmfuck*, bebeğim. O sırılsıklam amını sikimin her yerine sür. Çok ıslaksın... benim iyi kızım, her zaman benim için damlıyorsun."

Tanrım, bu adamın bana sunduğu pis ağız seviyorum.

İkimiz de onun başını klitorisime dokundurduğum, sonra kayganlığımı ovarak uzunluğunu kapladığım noktaya sabitlenmiş durumdayız.

Parmakları kalçalarımın etli kısmına batıyor ve onu girişime sığdırabilmem için beni yukarı kaldırıyor.

"Oh Tanrım." Ağırlığım şaftından aşağı inerken inliyorum, başının merkezimi taçlandırmasının mükemmel gerginliği, ardından bu açıyla onun tarafından doldurulmanın gözlerimi kafamda geri yuvarlamasına neden oluyor.

"Angel." Colt'tan gelen karanlık inilti çok seksi. "Ne kadar kaygan olduğunu hisset, şimdiden döllerimle dolmuşsun."

Kukum tepki olarak ona kenetleniyor, çünkü dün gecedan beri, bu sabah da bir kez olmak üzere, içime defalarca boşalmış olmasının görüntüsü o kadar iğrenç ki nefes almakta zorlanıyorum.

"Tanrım. Benim için rahatla, bebeğim. O küçük tatlı amcığının içine kadar girmeme izin ver."

"Benimle böyle konuşmana bayılıyorum." Nefesim kesiliyor, parmaklarım saçlarına daha sıkı gömülürken Colt beni boyundan aşağı çekiyor ve aynı anda içime doğru itiyor.

O dibe vururken ikimiz de zevkle inliyoruz.

"Bana tüm bunları hayal etmediğimi söyle." Colt'un törpülemesine, çırpınan nabız noktamı aşağı doğru emmesi eşlik ediyor.

"Burada benimlesin kovboy." Kalçalarımı oynatmaya başlayarak inliyorum. "Siktir, çok iyi hissediyorsun."

"Elbiseni benim için aşağı çek, meleğim. Kendini sikimin üzerinde becerirken bana o mükemmel göğüslerini göster."

Colt kalçalarımı sıkıca tutmaya devam ediyor, içime doğru sallanıyor ve beni zevkle inletiyor. Bu kadar derine gömüldüğünde, günün ya da gecenin herhangi bir saatinde bu adam için isteyerek sürünmeme neden olacağına yemin ettiğim o sihirli noktaya çarpıyor.

Parmaklarım ince askılarıma takılıyor, onları omuzlarımdan aşağı çekerek elbisemin üst yarısının düşmesine izin veriyor. Elbisenin etek kısmı belimde toplanıyor.

"Kahretsin, sütyen yok ve döllerimle mi dolu? Rüya görmediğime emin misin?" Göğüslerimden birini ağzına alıp emmeden önce ateşli bir şekilde mırıldanıyor.

Sadece onun için sürtük olmayı seviyorum.

"Siktir... Aman Tanrım, *Colt*."

Devam ediyor. Kucağında kendimi kaybetmeye başladığımda iki göğsüme de işkence ediyor. "Tanrım. Böyle sıkmaya devam et, seni öyle bir pompalayacağım ki

Yolculuğumuzun geri kalanı boyunca ön koltuğumun her tarafını kirletti. Döllerimin o güzel küçük kalçalarından aşağı akması hoşuna gidiyor, değil mi? "Kamyonetimde küplere binmeyi seven edepsiz kızım benim." O hınzır ağız hassas meme uçlarımda üzerinde geziniyor, o kadar sert çekiştiriyor ki yüksek sesle inliyorum, doruk noktamın dalgası zirvede gezinirken kalınlığının etrafında dalgalanıyorum.

"Çok yaklaştım." Colt kontrolü ele alıp içime girerken ve sıcak, ıslak ağzını göğüslerimin üzerinde gezdirirken tek yapabildiğim bir inilti daha.

"Klitorisini ov." Homurdanıyor.

Elim kalçalarımın arasına dalıyor ve bu, alevi yakan kibrit oluyor.

Colt sert ve çaresiz bir ses çıkarıp içime girerken, ben sarsılarak ve inleyerek dağılmadan önce sadece birkaç tur atmam gerekiyor. Aleti şişip boşalıyor ve ben zevkten o kadar kendimden geçiyorum ki, yükselen şenlik ateşi kıvılcımlarına dönüştüğümü hissediyorum.

Kelimeler dökülüyor içimden. Onu ne kadar çok sevdiğimi tekrar tekrar söylüyorum. Beni bırakmasını asla istemediğimi. Hemen ardından daha fazlası için ona yalvarıyorum, çünkü görünüşe göre arzum sınır tanımıyor.

Colt bedenimi kucaklıyor, omurgam kapıya yaslanana kadar beni geriye doğru yönlendiriyor. Geri çekiliyor, bunu yaparken tıslayarak emiyor; bu sırada hayran bakışları vücudumu kaplıyor.

"Bu kalp sana ait, Layla Birch." Kovboyum kendini kalçalarımın arasına sıkıştırdı.

"Gitmene asla izin vermeyeceğim." O günahkârca yetenekli dil iç uyluğumda geziniyor. "Senin yanından asla ayrılmayacağım." Sıcak avuç içleri beni olabildiğince açıyor ve ağzını amımın üzerine indirmeden hemen önce erimiş, ela bir bakışla beni sabitliyor. "Şimdi seni temizlememe izin ver bebeğim. Tam istediğin gibi doldurulduğundan emin ol."

Colt dilini içime sokuyor, ikimizin de tadına bakıyor, aşırı hassas etimin her yerinde dolaşıyor. Dölünü tekrar içime boşaltıyor ve gözlerim ne kadar iyi hissettirdiğiyle başımın içinde geriye kayıyor.

Ama bu adam vücudumun içini dışını biliyor ve bir şekilde beni rekor sürede başka bir doruğa çıkarmayı başarıyor.

Beni mahvetmeyi bitirdiğinde, bana değer verdiğinde, kalçalarım titriyor ve kemiksiz kalıyorum.

Nefes nefese kucağına sürükleniyorum. Colt yüzümü kavıyor ve beni başımdan savurduğu yerden aşağıya doğru süzülürken ağızlarımızı birbirine yaklaştırıyor. Dilinde ikimizin de tadını alıyorum ve kalbim onun güçlü kollarına geri döndüğüm için ne kadar rahatladığımı görünce yerinden fırlayacak gibi oluyor.

Yavaşça, durgun bir şekilde öpüşürken, parmaklarının kayışlarımı bağladığını hissediyorum. Tenimi okşamak, kollarımı geçirip her şeyi yerine oturtmak için acele etmediğinden nabzım yavaş yavaş düşüyor.

"Angel, bana ait olduğuna inansen iyi edersin, ama ben de sana aidim." Sessizce mırıldanıyor, dudakları dudaklarıma değiyor. "Seni o kadar çok seviyorum ki."

"Seni seviyorum kovboy."

Parmak uçlarım çenesinde, sakalında geziniyor, sonra koyu renk saçlarına kayıyor. "Beni eve götür."

THANK YOU FOR READING

Bu ikiliye kesinlikle aşık oldum ve umarım siz de Colt ve Layla'nın aşk hikayesini beğenmişsinizdir. Onları bırakmaya hazır değildim. Biraz daha kalmak ve görmek ister misiniz? Baba Colt'un POV'undan genişletilmiş sonsözü alın:

<https://www.elliottroseauthor.com/bonuses>

Crimson Ridge dünyasını seviyor ve ayrılmak istemiyor musunuz? Ben de... Okuyucu grubuma katılmayı unutmayın - gelecekteki bonus içeriklerle ilgili tüm duyurular ve ilk bakışlar burada olacak:

<https://www.facebook.com/groups/thecauldronelliottrose>

Yaramaz çocuğumuz Storm ile Crimson Ridge serisinin İkinci Kitabının ilk bölümüne bir göz atmaya hazır mısınız? OKUMAYA DEVAM ET...

-

[INSTAGRAM](#) | [TIKTOK](#) | [FACEBOOK](#)

OceanofPDF.com

BRAVING THE STORM

CHAPTER ONE PREVIEW

F Lanet olası kar.

Eğer insanlardan nefret ediyorsanız, dağların bu kısmında yaşamak oldukça harikadır, ancak bu, bir dağın içine gömülmeye katlanmak anlamına gelir.

Yılın yarısı gibi hissettiren bir süre boyunca beyaz toz ve buz mezarı.

Lastikler çatırdıyor. Çakıllar fışkırır. Hoparlörlerden heavy metal sesleri yükseliyor. Kamyonum son virajı dönüyor ve tavanımın A çerçeveli tepe noktası görünüyor.

En son buraya geldiğimden beri ne kadar zaman geçti? Bir elim direksiyonda, diğer elim enseme ovmak için uzanırken düşünmeye çalışıyorum.

Biraz fazla uzun.

Gerçi buraya yerleşmeden önce hayatım hep bu geçici işlerle geçti. Ayrıca Colton Wilder gibi bir adama yardım etmek benim için sorun değil.

Crimson Ridge'de dedikodu ve söylentilere kulak asmayan tek kişi o.

Ama lanet olsun, o yokken çiftliğine haftalarca baktıktan ve bir sonraki rodeo etkinliğine hazırlanırken oğluna yardım ettikten sonra... Kendi yatağıma yığılmaya fazlasıyla hazırım.

Kulübenin önüne geldiğimizde her yer karanlıktı. Kozalaklı ağaçlar buranın etrafında gururlu, uğursuz nöbetçiler gibi duruyor. Gerçekten dinlenebileceğimi hissettiğim tek yerde nöbet tutuyorlar. Benim gibi bir adam için bunun her zaman geçerli olacağının garantisi olmasa bile.

Gökyüzü bulutlarla kaplanmış durumda ve bu gece Crimson Ridge'e bakmaya çalışan yıldızları ya da ay ışığını gizliyor. Kar yığınları oraya buraya yığılmış, karanlıkta bile beyazın o ürkütücü tonuyla parlıyor ve burada olmadığım için arazinin etrafını iyice kontrol etmem gerekeceğini şimdiden biliyorum. Ama bunların hepsi sabahı bekleyebilir.

Şu anda sadece sıcak bir duş ve sert bir içki istiyorum.

Yolcu koltuğunun ucundan çantamı alıp omzuma atıyorum ve kendimi kamyonetimden dışarı atıyorum. Çakılları aşmak ve ön verandama çıkan birkaç basamağı çıkmak için sadece birkaç adım atmam yeterli. Anahtarı kilide sokup içeri adımımı attığımda, sedir ağacının sıcak kokusu süzülerek beni karşılıyor.

Hay sikeyim. Ateşi yakmakla uğraşabilir miyim? Sanırım yakmalıyım, en azından kendimi duşa atmadan önce. Yaşlı kızın kemiklerine biraz ısı girmesi için zamana ihtiyacı var, şu anda burası bir rahibenin amı kadar soğuk.

Her bir botu tekmelemeye gittiğimde, kulaklarım diken diken oluyor. Ensemdeki tüyler diken diken oluyor ve derim karıncalanıyor. Evin derinliklerinde bir şey kıpırdıyor ve ben hemen geriliyorum.

Bir şey değil... biri.

Karıştırma, hareket etme gibi belirgin sesler insana ait. Kışın sonlarından korunmak için içeriye girmeyi başaran bir hayvan değil. Ses çıkarmamak için çantamı usulca yere bırakıyorum, av bıçağımın tam olarak nerede olduğunu biliyorum, ama o da kamyonetimin torpido gözündedir. Tüfeğimin yatak odamda nerede saklı olduğunu da biliyorum ama o da koridorun sonunda, gürültünün geldiği yönde.

Evime girebileceğini düşünen lanet olası bir aptala karşı kendimi savunmak için bu şeylerden herhangi birine ihtiyacım olduğundan değil. İnsanlar beni korkutmuyor. Neredeyse iki bin kiloluk, öfkeden kudurmuş yaratıklarla isteyerek boğuşmuş bir vücudum var. Sizi fırlatmaktan ve kaburgalarınızı toprağa gömmekten başka bir şey istemeyen bir boğanın sırtına oturduğunuzda, bu bok hayata bakış açınızı temelden değiştirir.

Ceketimden kurtulmak ve kollarımı serbest bırakmak için omuz silkerek omuzlarımı gömleğimin içine sokuyorum ve eklemlerimi esnetiyorum. Dövmelerim ve yüzüklerimin gümüş ışıltısı karanlıkta bana bakıyor. Bu her kimse, yüzünü dövmelerimle doldurabilir ve zavallı kıçlarını dağdan aşağıya doğru koşturduklarında hediye olarak metal bantlarımın şeklindeki bir izi alabilir.

Kuzeniyle evlenmiş köylü bir salak buraya sürünerek gelecek. Mülkümün etrafında dolaşp, profesyonel bir kariyerden sonra üzerinde oturduğumu düşündükleri altın yığınlarını bulabileceklerini düşünüyorlar. Zenginmişim gibi davranıyorlar. Buralarda yaşayan biri olmayacak. Bu dağda yaşayan herkesle dost olmayabilirim ama Peak'ten hiç kimse böyle bir numara çekecek kadar aptal değildir.

Yatak odasına inen kısa koridor neredeyse zifiri karanlık, ama kim olduğunu hemen anlıyorum. Açık banyo kapısının diğer tarafında yumuşak ışık ve gölgeler hareket ediyor ve içeriden usulca gelen müziği fark ettiğimde ilerleyişimi yavaşlatıyorum.

Müzik mi?

Bu beni duraksatıyor. Buraya kadar sessiz adımlarla geldim ve şimdi zihnim durumu tersine çeviriyor, olan biteni anlamlandırmaya çalışıyor.

Kadınsı bir ses, bir uğultu duyuyorum ve gözlerim kapanıyor. Bir elimi saçlarımda gezdirerek başımı arkaya yatırıyorum.

Lanet olsun, lanet olası bir tavşan buraya ilk kez girmiyor.

Bu her kimse habersiz ve davetsiz geldiği için hafifçe sinirlenmiş olsam da, aletim kıpırdıyor. Onları kovup Crimson Ridge'e geri göndermeden önce hızlı bir sevişme düşüncesi kulağa oldukça çekici geliyor.

Kış boyunca çiftlikte mahsur kalmak ve Devil's Peak'in tepesinde kara gömülmek taşaklarımı buza çevirdi. Gerçekten.

İçimdeki kararmış, çarpık parça bunu bir oyun haline getirmek istiyor. Bu amcık evime girip kendilerini evlerinde hissedebileceklerini mi sanıyor? Burası benim arenam, benim kurallarım.

Sessizce, açık girişe doğru ilerliyorum ve evimde kimin olduğunu ve bu gece menüde tam olarak hangi tatlı kedi lezzetinin olacağını bulmak için planımı yaparken kendimi ağır gölgede saklıyorum.

Aç gözlerle ve hızla sertleşen sikimle kapı aralığından izlerken, içerideki kız arkasını dönmüştü. Görebilmek için sadece aynanın üzerindeki küçük lambayı yakmış. Evin geri kalanı gibi burası da loş, her şey siyah ve grinin tonlarıyla örtülü.

Sırtı hâlâ bana dönükken, telefonunun hoparlöründen çalan folky, kız gibi şeylere mırıldanıyor.

Sonra soyunmaya başladı.

Burada olduğumdan tamamen habersiz ve lanet olsun... bu en ateşli şey.

Bu kız profesyonel bir boğa binicisini baştan çıkarmak için striptiz yapmıyor. Direğe tırmanıp sahte memelerini suratıma dayayan bir kız değil. Sabahın üçünde pis bir arka sokakta dizlerinin üzerine çöküp yüzüne boşalana kadar sikimi yalamayı teklif eden tokalı bir tavşan değil.

Hayır. Bu, seksi ve kıvrımlı ve her bir giysisini yavaşça çıkaran biri çünkü kendi boş zamanlarında. Sanki tüm bunlardan kendinden başka kimse için zevk almıyormuş gibi.

Tanrım. Sikim oraya girip bu kız her kimse onunla yeniden tanışmak için yalvarıyor. Hayatım boyunca seviştim, asla tekrar ilişki kurmadım - hatta unutulması daha iyi olan bir zamanın pişmanlık verici lanet olası felaketi sırasında bile- ama *onu* kesinlikle hatırlamıyorum.

Kendime karşı dürüst olursam, bunu yapmamın imkanı yok. Onları hatırlamıyorum.

Yüzlerini ya da isimlerini hatırlamıyorum ve bakmadığımı düşündüklerinde telefon rehberime gizlice girmeye çalıştıkları numaralarını kesinlikle saklamadım.

Kolları, giydiği kazağı başının üzerinden çekerek bir çift yüksek belli taytı ortaya çıkarıyor. Hay sikeyim. Sütyen yok. Sadece pürüzsüz, zeytin rengi bir ten ve kalçalarında bir genişlik. Bel bandının üst kısmında minicik bir kıvrım var ve bu yumuşaklık ağzımı sulandırıyor.

Parmaklarımı sıkmak ve içine sokmak için bir avuç esnek ete sahip olmak, kavrayışımın şeklinde bir veya beş çürük bırakmak, en sevdiğim sikiş türüdür.

Sırtının ortasından aşağı sarkan uzun koyu bukleler hareket ettikçe teninin üzerinde salınıyor. Bakışlarımı aşağıya sürüklüyor... ben bu kızın amını arkadan doldururken avuçlanmayı, tokatlanmayı ve dövülmeyi kesinlikle isteyen bir kıça.

Gölgeli koridorda pusuya yatmış, benim için kendini hazırlayan ziyafetin görüntüsünü yutmaya devam ederken nefesim daha da düzensizleşiyor. Çünkü bu kızın evimde olmasının tek bir nedeni var ve eğer sikimi aramak için buradaysa, yemeğimle oynadığım her saniyenin tadını çıkaracağım.

Kıyafetlerinin geri kalanını çıkardı. Daracık taytını indiriyor, aynı anda külotunu da çıkarıyor ve bana daha da fazlasını gösteriyor. Müzik eşliğinde mırıldanan bu kız, yaptığı şeyde tamamen kaybolmuş durumda. Etrafindan habersiz.

Tamamen sertleştim ve sessizce, dikkatlice kendimi yeniden ayarlamam gerekiyor. Aletimin başı bu kızın ne kadar ateşli olduğunu görünce sızmaya başladı bile. Onun

Kolunu kaldırıyor ve göğsünün dış tarafında kıvrılan küçük bir dövme, ince bir çizgi fark ediyorum. Buradan, yandan zar zor bir bakışla bile ağır ve dolgun olduğunu ve işkence edilmek için yaratıldığını görebildiğim göğüsler.

O günahkâr, dar taytını tamamen çıkarmak için eğildiğinde, beni kıran şey bu oluyor. Onu arkadan bir an için görebiliyorum. Yumuşak ve esmer gül rengi am dudakları bana bakıyor.

Tam çırılçıplak olduğu anda, hâlâ yarı yarıya eğilmişken, saldırıyorum.

Uzun adımlarım aramızdaki mesafeyi bir saniyede kapatıyor. Bir elimi boğazına dolayarak onu önüme kilitlerken, diğer elim düğmelerimi ve fermuarımı karıştırıyor. Bunu yaparken parmak eklemlerim kıcının üst kısmındaki çıplak tene sürtünüyor, sırtının alt kısmını okşuyor. Belki o kısmını daha sonra döllerimle boyarım.

"Sevgilim... sikim için yalvarmanın yolu bu değil. Sormadan kendini içeri almak kabalık olur." Dudaklarımı kulağına bastırarak homurdandım. "Ama bu gece şanslısın. Kendimi cömert hissediyorum. Öyle ki, o küçük performansını izledikten sonra boşalmana bile izin verebilirim."

Altımda bir tahta gibi kaskatı kesilmişti. Boğazının çılgınca çalıştığını, nabzının dövmeli parmaklarımın altında boynunun yan tarafında çırpındığını hissediyorum. Bu kız bana kıyasla kısa, göğsüme zar zor ulaşıyor. Başı mükemmel bir şekilde gövdemin üzerine doğru eğiliyor ve benim pis düşüncelerim bu ihtimal karşısında çılgına dönüyor.

"Şimdi seni o lavabonun üzerine yatıracağım, böylece seni gelecek haftaya kadar becerebileceğim... sonra da mülkümden defolup gideceksin."

Boğazındaki baskıyı biraz hafifletip nefes borusunu hafifçe gevşettiğimde inliyor. Ben bunu yaparken, elleri parmaklarımı uzaklaştırmak için havaya kalkıyor, ama bu oyunun benim versiyonum olmayan hiçbir şey için havamda değilim. İkimizi de aynaya bakacak şekilde makyaj masasına doğru döndürüyorum.

Onu ilk kez önden gördüğümde, vahşi bir sesi bastırmak zorunda kalıyorum.

Kahretsin, harika göğüsleri var. Sert meme uçları yansımda ve lamba ışığının yumuşak parıltısında bana bakıyor ve o anda karar veriyorum, bu oyunun ikinci bir raundu olacağını zaten biliyorum. Üzerlerine boşalma fırsatını kaçırmayacağım. Onu işaretleyeceğim ve sikimi aralarına sokacağım... sonra da onu bırakacağım.

Yani, sonuçta çıplak ve evimde beni bekliyor.

Onu bir kereden fazla sikmekle ilgilendiğim için kendini şanslı saymalı.

Vücudunu tam istediğim yere yerleştirip boynunu sıkıca tutarken, diğer elim külotumu aşağı itiyor. Ağrıyan sikimi serbest bırakıp birkaç sert vuruş yapıyorum ve ucundaki pre-cum'u silip süpürüyorum. Lanet olsun, amcığı tam orada ve vücutlarımız arasında akan sıcaklık başımı beklentiyle döndürüyor.

Ben boğazını sıkıca kavrayıp onu öne doğru eğmek için kaldıraç kullanırken, elleri tezgâha dayanmak için dışarı fırlıyor. Bu hareket o mükemmel göğüslerin biraz daha aşağı sarkmasına neden oluyor, dolgun ve yumuşak.

Ama onun gözleri.

Gözler bana bakıyor, aynadaki bir geyiğinki gibi geniş. Bir şekilde tanıdık gelen karanlık gözler. Tanıdıktan da öte.

Bu kızı tanımadığımdan emindim ama şimdi zihnimi yokluyorum, onu yerleştirmeye çalışıyorum.

"Ne oluyor lan?" Paniklemiş ve gergin bir sesle mırıldanıyor. Bir eliyle kendini lavaboya yaslayıp diğer eliyle parmaklarımı boynundan çekmeye çalışırken sesi nihayet kesiliyor.

"Stôrmand Amca?"

Kıpırdamadan duruyorum.

Tanrım.

Siketim. *Hayatımı sikeyim.*

Elim sertleşmiş, sızıntı yapan sikimin üzerinde ve yeğenimin meme uçlarına bakıyorum.

KASIM 2024'TE GELİYOR

Evlat Edinilmiş Amca x Huysuz Dövmeli Kovboy

<https://mybook.to/bravingthestorm>

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ACKNOWLEDGEMENTS

Crimson Ridge, Devil's Peak Ranch, Colt ve Layla'nın aşk hikayesi, hepsi bir gece yarısı, başka bir kitabın teslim tarihinde olmam gerekirken bir kasırga gibi geldi. Şimdi, işte buradayız. Onların hikâyesi artık tüm dünyada ve ben bu seride sizlerle daha fazla ateşli kovboy ve yasak aşk hikâyesi paylaşacağım için çok heyecanlıyım.

Kaybolup gitmemi ve Kelimeler arasında kaybolmamı destekleyen harika Bay Rose'a. Seni tüm kalbimle seviyorum.

Lazz, sen benim şampiyonum, dinleyicim, alfa okuyucum, olağanüstü destek kraliçemsin... Elliott Rose - verse sen ve sihrin olmadan işlevini yitirirdi. ILY.

Sandra, bu kapakla oyunu kesinlikle katlettin. MÜKEMMEL bir şey yaratma yeteneğin beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor. Kitaplarımın rafta ne kadar inanılmaz görünmesini sağladığın için bayılıyorum. *Daha fazla lütfen!*

Heather, heyecanına, notlarına, bu dünyalara ve karakterlere olan sevgine sonsuza dek minnettarım. TEŞEKKÜR EDERİM.

Amy, bu hikâyeyi yazarken harcadığın zamana, enerjine, önerilerine ve heyecanına ne kadar minnettar olduğumu anlatacak kelime bulamıyorum. Bu kitapla bitiş çizgisini geçmeme tahmin edemeyeceğin kadar çok yardımcı oldun.

Ream'deki inanılmaz destekçilerime, bağımsız bir yazara şans verdiğiniz ve her ay benim dünyamda takıldığınız için teşekkür ederim! Ellie... sen

Tanrıça, sen... küçük müstehcen kalbimden en büyük kucaklamaları gönderiyorum. Bunun ne kadar önemli olduğunu bilemezsiniz ve hepinize tapıyorum!

Elbette böyle bir kitabı hayata geçirmek perde arkasında bir köyü gerektirir. Alfa, beta ve ilk okuyucularıma, sizler tam bir sihirsiniz ve dörtlümüze bu kadar çok sevgi akıttığınız için teşekkür ederim. Yaramazlıklarıma, bölüm atlama kaosuma ve bitmek bilmeyen sorularıma ortak olduğunuz için teşekkür ederim.

Sokak Ekibim, siz her şeysiniz. ARC ekibim, tüm huysuz, pis konuşan kovboyları size gönderiyorum. Bu kitap hakkında paylaşımda bulunan, heyecanlandıran, en yakın arkadaşının okuması için *nazikçe* ısrar eden herkese, harikasınız.

Kitaplarımdan birinin tanıtımına yardımcı olan her bir kişiye, size aşığım ve yaratıcılığınızı ve bir Elliott Rose karakteri veya hikayesi için duyduğunuz heyecanı her gördüğümde kalp gözlerinizle bayılıyorum.

Kalbimin derinliklerinden, Colt Baba ve kızımız Layla'dan... hepinize sevgilerimizi gönderiyoruz.

xo

İNCELEME BIRAKIN

Bu kitabı beğendiyseniz, lütfen kısa bir anınızı ayırıp yorum bırakmayı düşünün. Birkaç kelime bile inanılmaz derecede yardımcı olur ve biz Bağımsız Romantik Yazarların gelişmesi için gereken kıvılcımı sağlar.

(Şey, bu ve kahve)

OceanofPDF.com

ALSO BY ELLIOTT ROSE

Port Macabre Standalones

Neden + Karanlık Romantizmi Seçmelisiniz

Kötülerin kızı ve birbirlerini elde ettikleri yer.

[İntikamcı Tanrılar - MMMF](#)

Noire Moon - MMFM Prologue Novella - Eylül 2024 [Macabre](#)

[Gods - MMFM - Ekim 2024](#)

-

Crimson Ridge

Vahşetin Peşinde

[Fırtınaya Göğüs Germek - Kasım 2024](#)

Tabu - Evlat Edinilmiş Amca - Kovboy Romantizmi

-

[Gece Kalpleri](#)

Karanlık Paranormal-Fantastik Romantizm, Birbiriyle Bağlantılı Bağımsız Bölümler

Tatlı Cehennem

(Rakiplerden Aşıklara x Novella)

Karanlıkta Arzu Bekler

(Huysuz x Günişığı)

Kraliçe'nin Ayartması

(Forbidden x Shadow Daddy Bodyguard)

Kısır İstekler

(MMF x Düşmanlardan Sevgililere)

Acımasız Doğum Hakkı

(Akademi Ortamı, Öğretmen x Öğrenci)

[OceanofPDF.com](#)

ABOUT THE AUTHOR

Elliott Rose, romantizmin lezzetli ve karanlık tarafında yer alan bağımsız bir yazardır. Yeni Zelanda'nın Aotearoa bölgesinin güneyindeki ufacık bir sahil kasabasında eşi ve üç kurtarma köpeğiyle birlikte yaşamaktadır. Onu elinde büyülü bir demlikle, kitap fikirleriyle dolup taşan bir defterle ya da sahilde dolaşırken bulabilirsiniz.

- Özel hediyeler, BTS detayları, karakter sanatına/spolarına ilk bakışlar ve yeni ve devam eden projeler hakkında samimi sohbetler için okuyucu grubu [The Cauldron](#)'a katılın.
- Tüm güzellikleri ve önemli haberleri doğrudan e-posta gelen kutunuza almak için onun Bültenine katılın.

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.